స్త్రీల
రామాయణపు పాటలు

స్త్రీల రామాయణపు పాటలు

"కృష్ణశ్రీ"
సంపాదితము

ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు
హైదరాబాదు

విషయ సూచిక

తొలి పలుకు

స్త్రీల రామాయణపు పాటలు ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు పక్షాన యిప్పటికి ముప్పైరెండు సంవత్సరాలక్రిందట మొదటిసారి ప్రచురితమైనది. ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు కార్యక్రమాలలో గ్రంథ ప్రచురణ ముఖ్యమైనది. ఈ ప్రచురణను నాలుగు తరగతులుగా పరిషత్తు విభజించినది. బాల సారస్వతము, ప్రజా సారస్వతము, పండిత సారస్వతము, దేశి సారస్వతము, యీ నాలుగు తరగతులు. స్త్రీల రామాయణపు పాటలు దేశి సారస్వత విభాగానికి సంబంధించినది.

దేశి సారస్వత విభాగంలో స్త్రీల రామాయణపు పాటలతోపాటు, స్త్రీల పౌరాణికపు పాటలు, పల్లె పదాలు అను మూడు సంపుటాలను సారస్వత పరిషత్తు 1950-56 మధ్య ప్రకటించినది. ఈ విధంగా సుమారు పన్నెండు నూర్ల పేజీల దేశి సారస్వతాన్ని ఒక క్రమ పద్ధతిలో సారస్వత పరిషత్తు ప్రకటించినది. దేశి సారస్వతాన్ని క్రోడీకరించి యీ విధంగా ప్రచురించడం పరిషత్తు నిర్వహించిన ప్రణాళికలలో ప్రత్యేకంగా పేర్కొనదగినది. ఇంత పెద్ద ఎత్తున యిటువంటి ప్రచురణలు చేసిన సంస్థలలో ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు బహుశా మొట్టమొదటిదేమో!

ఈ మూడు సంపుటాలను సంపాదకత్వ బాధ్యత వహించినవారు స్వర్గీయ శ్రీపాద గోపాలకృష్ణమూర్తిగారు. "కృష్ణశ్రీ" కలం పేరుతో ఆయన యీ పనిని ప్రశంసనీయంగా చేసినారు. ఆయన సహకారాన్ని పరిషత్తు ప్రత్యేకంగా సంస్మరిస్తున్నది - పదార్థ విజ్ఞాన శాస్త్రంలో ఎమ్.ఎ. పిహెచ్.డి. పట్టాలను పొంది ప్రభుత్వ విద్యాశాఖలో ఉన్నత పదవులను నిర్వహించిన ఆచార్యులు గోపాలకృష్ణమూర్తిగారు. తమ వృత్తి సైన్సు అయినప్పటికీ తెలుగు సాహిత్యం ముఖ్యంగా దేశిసారస్వతము, ఆధునిక వాఙ్మయము వారు ప్రత్యేకంగా అభిమానించిన వాఙ్మయ విభాగాలు. పరిషత్తు వారికి సర్వదా కృతజ్ఞతాబద్ధమై యున్నది. ముప్పైరెండు సంవత్సరాల క్రిందట ప్రచురించిన యీ గ్రంథాలు అమ్ముడుపోయి పది సంవత్సరాలు గడిచినవి. ఈ పుస్తకాన్ని నాలుగు విశ్వవిద్యాలయాలు ఎమ్.ఎ. తరగతులకు పఠనీయంగా నిర్ణయించినవి. అంతేగాక వాఙ్మయాభిమానులు చాలా మంది యీ పుస్తకాన్ని తిరిగి ముద్రించవలెనని జాబులు వ్రాసినారు. కావున పునర్ముద్రణ మిక్కిలి అవసరమైనది.

ముద్రణ వ్యయం చాలా పెరిగిన యీ కాలంలో యీ సంపుటాన్ని తిరిగి ప్రకటించడం పరిషత్తుకు చాల కష్టమైన కార్యమైనది. అయితే తెలుగు విజ్ఞానపీఠం (ప్రస్తుతం తెలుగు విశ్వవిద్యాలయము) దీని పునర్ముద్రణకు ఉదారంగా ఆర్థిక సహాయం గావించినది. ఇందుకు పరిషత్తు పక్షాన ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వానికి, తెలుగు విజ్ఞానపీఠానికి, తెలుగు విశ్వవిద్యాలయానికి హృదయపూర్వకమైన కృతజ్ఞతలు. ఆంధ్ర మహాజనులకు యీ విధంగా యీ పుస్తకాన్ని మరొకసారి అందచేస్తున్నందుకు ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు ఆనందిస్తున్నది.

దేవులపల్లి రామానుజరావు

హైదరాబాదు
25-8-1986.

విజ్ఞప్తి

ఆంధ్ర సంస్కృతి ప్రచారము పరమలక్ష్యముగా ఆంధ్రసారస్వత పరిషత్తు రూపొందించుకొన్న కార్యప్రణాళికలో ఉత్తమగ్రంథ ప్రచురణముగూడ ముఖ్యమైనది. ఇంతవరకు పరిషత్తు బాలసారస్వతము ప్రచారసారస్వతము వంటి సారస్వతములను ప్రకటించినది. దేశిసారస్వతమునుగూడ సాధ్యమైనంత వరకు సేకరించి కొన్ని సంపుటములుగా ప్రకటించుటకు నిశ్చయించినది. తత్ఫలితముగా ఈ "స్త్రీల రామాయణపు పాటలు" అను ప్రథమసంపుటము వెలువడినది. ఇట్లే త్వరలో "పల్లెపదాలు" "వీరగాథలు" అనుసంపుటాలనుగూడ ప్రకటించెదమని తెలుపుటకు సంతోషించుచున్నాము.

మాఉద్యమమును ప్రోత్సహించి, విశేష శ్రమకోర్చి ఈసంపుటమును సిద్ధముచేసి విలువగలపీఠికను వ్రాసియిచ్చిన శ్రీ కృష్ణశ్రీ గారికిని తమ గ్రంథాలయములోని "లంకా సారథి" అను పాటను ప్రకటించుటకు దయతో అనుమతించిన మదరాసు ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తక భాండాగారాధిపతులకును మా కృతజ్ఞతలను తెలుపుకొనుచున్నాము.

ఇట్లు

పులిజాల హనుమంతరావు.

ప్రధాన కార్యదర్శి,

ఆంధ్రసారస్వత పరిషత్తు

హైదరాబాదు

12-3-55

ఉపోద్ఘాతము

ఆంధ్రోక్తిమయప్రపంచము రామరాజభూషణుడు చూచి వర్ణించిన దానికంటె సువిశాలము. దానిలో స్త్రీలపాటలే ఒక ప్రత్యేక ప్రపంచము. ఈ పాటల పుట్టుక పూర్వుల, సురల, ఏరుల, జన్మములవలెనే పరిశోధనకు ఎఱుగరానిది. నన్నయ పూర్వపు శాసనములలో గోచరించే తరువోజది గృహిణుల పనిపాటలలో నర్తించే రోకటిపాటకు ఛందశ్శాస్త్ర పండితులు తీర్చినరూపమని ఊహించవచ్చును. నన్నెచోడుని కాలానికి ఊయలపాటలూ, లంకమాలికలూ మాత్రమేకాని సుదీర్ఘములైన కథాగేయములున్నట్టు సాక్ష్యము లేకపోయినా, పాల్కురికి సోమనాథుని కాలానికి (క్రీ.శ. 1300 ప్రాంతము) ఊయారపాటలుగా గట్టి పాడెడు 'సిరియాళ చరిత' ఉండినది. ఆతడు రచించిన బసవపురాణమూ, పండితారాధ్యుల చరిత్రాలతో, రాగతాళముల సాహచర్యముతో అంతవరకూ పాటగా వర్ధిల్లిన తరువోజ, నాలుగు కిటతకిట ఆవృత్తాల పాదాలతో నడకనేర్చి శైవగాథలను వినిపించనేర్చినది. క్రీడాభిరామ కర్త చెప్పిన 'వీరానీకములైన ద్విపదప్రబంధములు' ఒకవైపునూ, ద్విపదవలె గణనియమముకాక నాలుగు కిటతకిట ఆవృత్తాల కాలపరిమితి గలిగిన పాదాలతో ఈ రోకటిపాటల వరుస కథలు మఱియొకవైపునూ పద్నాలుగో శతాబ్దములోనే వెలసియుండినవి.

అనుశ్రుత రామాయణగాథలను వర్ణించిన రంగనాథ రామాయణమును ఆనాటి నుండి స్త్రీలు వర్ణించి దానిని రసపాటగా పాడుచున్నారు. స్త్రీలకూ ద్విజేతరవర్ణముల వారికీ ప్రత్యేకము పూజించుకునే ఆచారము కల్పించిన వీరశైవముతో, (నన్నయ నాటికే పుట్టిన) నోములకథలు స్త్రీలపాటలైనవి. విరివిగా సరించిన రామాయణ, భారత భాగవతాది కథలన్నీ స్త్రీలపాటలుగా అవతరించియుండును. (లేకుంటిని అన్నమయ్య భార్య తిమ్మక్క తన రచనకు పూనుకొనుటకు సుభద్రా కల్యాణమునంతయు ఏలనేల?) అట్లయినను, వస్తురూపమున మనకునేటి లభించునది మొదటి స్త్రీలపాట తిమ్మక్క సుభద్రాకల్యాణమే. క్రీ.శ. 1470 ప్రాంతము) స్త్రీలు వర్ణించుకుని నేటికి పాడుకుంటున్న యక్షగానములు ఆనాటి సుమారీకాలానికే విరివిగా ప్రచారములోనికి వచ్చినవి. కనుక స్త్రీల సారస్వతము 15 వ శతాబ్దమందు ఉద్ధృతముగా బయలుదేరినదనవచ్చును.

ఈ పాటల కాలమును నిర్ణయించుటకు అభ్యంతర సాక్ష్యమంతగా కనపడదు. త్యాగరాజు ప్రతాపవరాళి కీర్తనలో "సీతారమణితో వామనగుంటలాడి గెలుచుట చేత నొకరి కొకరు... నిజముగ ప్రేమతో బిల్చుకొన్న ముచ్చట వాలాయముగ భరతులు విన్నటుల 'విననాసగొని యున్నానురా' అన్నాడు. ఇది సీతాదేవి వామన గుంటలాట ప్రశంసయే. అయితే తంజావూరి సరస్వతీ మహలులోగాని దక్షిణాభ్యాంధ్రుల వ్యవహారములోగాని కథలపాటలు లేకపోవుటవల్ల ఈ 'వామనగుంటల పాట' తెలుగులు దక్షిణాదికి తరలిపోయిన పదహారవ శతాబ్దాంతము నాటికే రచింపబడి వారితో దక్షిణాదికి వెళ్ళినదేమో ననిపిస్తున్నది. ఇదే నిజమైతే రామాయణపాటలు కొన్ని పదహారవ శతాబ్దమునాటివి కావచ్చును.

ఈ పాటల రచయితలెవరో తెలియరావడములేదు. మొదటగాని, చివ్వరగాని మకుటమున్ననేగదా రచయితల పేరుపెంపులు తెలియుట? మకుటములు ఎట్లో జారిపోయిన వనడముకంటె అసలులోనే లోపించినవనుట యుక్తముగా కనబడుతున్నది. రచయితల పేరులున్న మూడునాలుగు పాటలైనా కాపీరైటు చట్టపు నీడలోలేవు. మరి రచయితల పేరులు కావలెనని ప్రచురణకర్తలు వదలివేయుటకు కారణమేమై యుండగలదు? రచించిన వారు స్త్రీలై తమ పేరుపెంపులను ప్రకటించుకొనుట అభిమానమునకు భంగకరమని మానినారనుట ఊహామాత్రము కాదేమో. అన్నమయ్యగారి భార్య తిమ్మక్క తనపేరు చెప్పుకున్నదంటే ఆ మహాపురుషుని నీడలోనివారగుట వినయగర్వమునే ప్రకటించుకొన్న దనవలెను. (ఈ పాటలలోని అయిదక్షరాల ఆవృత్తాలూ, భావము పూర్తిచేయుటకని అడపాదడపా ప్రవేశించిన పైతాళముగతులూ, గతిని నిలుపుటకు స్వేచ్ఛగా దొరబడిన దీర్ఘాక్షరాలూ, మాటల సాగదీతలూ; రసానుగుణతనే తప్ప వ్యాకరణానుగుణతను లెక్క చెట్టని వ్యావహారిక ప్రయోగాలూ; పాటలోకంతటా వెన్నెలవలె గోచరించే గృహసీమా, స్త్రీల వస్త్రాభరణాలంకారములూ, ఆటలూ, సరససంభాషణలూ, సంవాదాలూ; [illegible] స్త్రీలు పాడుకుంటే సర్వాంగ[illegible] చెప్పే ఫలశ్రుతులూ; విశేషించి [illegible] వాయుడుపోయే స్త్రీపక్షపాతము గమనించినప్పుడు ఇవి [illegible] రచించినారేమో అనిపిస్తుంది. ఈ పాటలకథలు ప్రకృతినే తప్ప పుస్తకప్రసిద్ధిని లెక్కచేయవు: [illegible] అభిమానాన్నే గాని మనుష్యోత్పత్తి [illegible] పైకి [illegible] [illegible] పాతివ్రత్యాన్నేగాని శ్రీరాముని ధీరోదాత్తతను కీర్తించవు; [illegible] అనుమాన మెందుకు? [illegible] అన్నిటి [illegible] మాత్రమే కాక నేడు ఆడపడుచులు పాడుకొని ఆనందిస్తున్నారు. ఈ రెండూ [illegible] ఊహించుకుంటున్నాను. మశలవకుప్పలకథ, కుశలవుల యుద్ధమూ దీర్ఘమైనవే అయినా చిన్న చిన్న పాదాలవే.

వీటిలోని జానకీ పక్షపాతమునుబట్టి ఇవి స్త్రీలే రచించినారని ఊహిస్తున్నాను. మిగిలినవాటిని రచించినవారు పురుషులు కారేమో ననడానికి అనుమానములేదు, స్త్రీలుకారని చెప్పలేము... సేతుమహాత్మ్యమూ, గుహభరతుల అగ్ని ప్రవేశమూ, శ్రీరామ పట్టాభిషేకమూ, సీత సురటీ, లక్ష్మణదేవర నవ్వూ; అన్నవి ముందుపాటలోని వాక్యాన్నిపట్టి వెనకటిది ప్రారంభించినట్టివి. ఒకే గతిమీద నడచినవేనా కావచ్చును. వీటిలో రెండవవాటిలో మొదటి రెండింటికీ ఫలశ్రుతిలేదు. లక్ష్మణదేవర నవ్వుకి కలదు. ఒక దండలోనివే కనక నేనేమో ఈ సరిక వీటి భాషకుకూడా పొసగకలదు.

ఈ సంపుటములోనివి రామాయణపు పాటలు. ఇవి వాల్మీకమును కాక అద్భుత రామాయణాన్నే అనుసరిస్తున్నవి. వీటిలో సీతమ్మపేరు సీలాంగన. ఆమె బాల్యప్రాయము నాడె ఆటలలో శివవిల్లును అటూ ఇటూ జరుపుతుంది. (సీ.క.) శ్రీరాముడా విల్లునుచూచి 'చిన్నవిల్లూ దీనినీ ఏమానిపొగడెదరూ' అని అతిశయపుమాటలు పలికి 'చూచిరాలక్ష్మణా సుదతి జానకి దేవిని' అంటాడు. (రా.క.) వివాహానంతరము సీతారాములు పదకొండేళ్ళు అయోధ్యలో గడుపుతారు (కు.కు.) సీతారాములు పర్ణశాలలో పాచికలాడుచుండగా మాయలేడి కనబడుతుంది. (సీ.ము.) రావణుడు సీతను ఆమె కూర్చున్న గద్దెతో పెల్లగించి రథముమీద పెట్టుకుని తీసుకపోతాడు (సం.రా) రామాదులు ఎక్కివచ్చిన పుష్పకము వెనువెంట బ్రహ్మహత్య రూపముపట్టి బయలుదేరుతుంది. (సే.మ) చెప్పిన నాటికి సరిగా శ్రీరాముడు తిరిగిరాలేదని గుహుడూ భరతుడూ అగ్నిప్రవేశానికి సిద్ధమైతే హనుమంతుడు రామాదుల క్షేమముచెప్పి వారిని రక్షిస్తాడు. కొలువులో నిద్రాదేవి తన్నావేశింపగా లక్ష్మణస్వామి కిలకిల నవ్వుతాడు. లక్ష్మణుడు తన్ను నిద్రలేపగా ఊర్మిళ పరపురుషుడనుకుని నిందిస్తుంది. ఈ విచిత్రాలన్నీ - ఆనోటనుంచి ఈ నోటికి వచ్చే కథలలోనివి - స్త్రీల పాటలలోనే గాని భాస్కర రామాయణాదులలో కనపడవు. స్త్రీల పాటలలోని ప్రత్యేకత సీతమ్మ పాత్ర చైతన్యము. ఈ పాటలలోని సీత వర్షామేఘముమీద విద్యున్మాల, శరదాకాశపు పూర్ణచంద్రిక, కైలాసశృంగోద్భవ స్వచ్ఛహిమానీనదము. ఆమె నైసర్గిక శోభముందు పండితుల సీత సువర్ణ వికారమగు సీతా ప్రతిమమాత్రమే.

భాషా సముద్రులైన పండితుల రచనలతో నిరక్షరులైన కవయిత్రుల రచనలను పోల్చుట కొందరికి కష్టముగను పరిగణింపవచ్చును. పండితుల సాహిత్యములో అంతర్వాహిని యగు రసధుని స్త్రీల పాటలలో ప్రత్యక్షసరస్వతియై తూగుచున్నచో ఇక నట్టివారేమనుదురో కాని ఏమిచేయగలము? నిజమారీతిగనే ఉన్నది. దశరథ మహారాజు శాంతాదేవిని యేమేమికావలెనో కోరుమంటే 'నలుగురు తమ్ములకు సరిపోలునట్టుగా పసిడిబొమ్మలు

నాలుగుచేయించి యిమ్మన్నదట...సీతమ్మ రాముని పైన అలిగి ముసుగుతన్ని పడుకుంటే చిలుక 'రఘురాము వంశ్యోను లఘువు తప్పించి' అని ఆమె చెవిదగ్గర ఊదినదట, వెంటనే సీతమ్మలేచి తొందరగా శ్రీరాముని పడకటింటికివెళ్ళి ఆయన ముసుగుతీసి చూచినప్పుడు పన్న్యముని నవ్వినాడట ప్రభువు...భోజనానంతరము వ్యాహాలాలు వేసుకుంటూ శాంతమ్మ 'నేడె వినవే జానకి చెలియ ఊర్మిళబుద్ధులన్ని, పైడిపాపడుం బోలియుండె గొర పదునాలు గేన్లు పడతి, సుందరపు ప్రతిమకళలు యుండుండి బాగున్నవో' అన్నది. సరే, బాగున్నది. అందరు నవ్వినారు. ఆమపడమ మలపలి సంతతితో పడిపెట్టునా? 'దృష్టి తగలాపుండునూ నీలాలనివ్వాళ చెప్పరమ్మ' అన్నది. మాటకారి సీతమ్మ జవాబు చెప్పింది. 'ఇంద్రాది చంద్రులాను మించేటిచంద్రులూ మీతమ్ములూ, దృష్టితగులకుండ వారికే నివ్వాళ లిమ్మన్నది. శాంతమ్మ మళ్ళీ విసిరింది. 'అక్కా చెల్లెండ్రము మీరు మిక్కిలి సౌందర్యశాలులమ్మ, మాతమ్ముల నలుగురినీ వలపించు జాణలకు దృష్టితగులూ' అని ఇంకెవరికేనా వీనితో ఆటకట్టి పోతుంది. సీతమ్మ ఆట ఎవరుకట్టగలరూ? వినండిపరిహాసాల ముట్టిరాయ ! 'మాయన్న ఋష్యశృంగుని వనములోనుండి నాయకున్నా, యేమియెరుగని తపసిని ఓవదిన కేళించి విడచినావూ' అన్నది సీతమ్మ. నాచనసోముని ఊర్వసీ నరకా సురుల సంభాషణ దీనిముందేమి కాగలదు? సీతమ్మ "తలఅంటు ఆడకే ఆడినట్లుండు, దిష్ట కేతిలకమ్ము దిద్దినట్లుండు"నట. నేరచేటి యునత్తెచ్చి సీరనాప్తు సోనబట్టిన రాహాడిచల్లి మెదిపి పదనుఘనడి చేసినా ఈ అందము వస్తుందా?... రాముడు అన్ననాటికి రాలేదని భరతుడు అగ్నిప్రవేశము చెయ్యబోతుంటే కౌసల్య "అర్ఘ్యములు కన్నీరు అరచేత ముడిచే, అగ్రజునిజూపేను అగ్నిజొరకయ్యో మీఅన్నతోకూడ మీవదినసేమా, నా అన్న చూపేను మరి అగ్నిజొరకూ, నీ వెన్నెలిగితని తన్నడిగితయినా, కన్నానమ అదరేను సత్యమున పాలుచేసేను" అన్నది. శ్రీరాఘవేశ్వరుల నయనజలమూలు కైకాత్మజునిమేను కలయంగ తడిపెనట. 'అల్లంతట వశిష్ఠురాగానుజూచి, తమ్ముడు రాముడు సాష్టాంగమెరగి తమ తండ్రి యేడ'ని అడిగినాడట కరుణాకరులు. అడుగడుక్కీ రసప్పినిచిప్పిలే అమృత ఫలము గుహభరతుల అగ్నిప్రవేశము. స్త్రీల రామాయణపాటలు ద్రాక్షసత్తి సరసమైవాటి జీవమూ, బలహీనతకూడాను.

రసకవిత్వములో బలహీనతా ! అవును. రసావేశముకొరకు ఔచిత్యాన్ని పాటించకపోతే కవిత్వానికి బలహీనతే దాపురిస్తుంది. స్త్రీల పాటల రచయితలు భావావేశము కోసము రసావేశము కొసమూ ఔచిత్యాన్ని త్యాగము చేస్తారు. తన్ను నిద్రలేపిన లక్ష్మణునితో ఊర్మిల అంటుంది, 'ఒకడాలికోరిగాదా ఇంద్రునికి ఒడలెల్ల హీనమాయె' అని

బాగున్నది, తరువాత వినండి: 'పరసతిని కోరిగాదా రావణుడు మూలముతో హతమాయెను ఇది నిద్రపోతున్న ఊర్మిళ కెట్లు తెలిసినది? కుశలవులు శ్రీరామునితో అశ్వమేధ హయముకోసము యుద్ధానికి సిద్ధమౌతుంటారు. "క్షత్రియవంశమున బుట్టగలేదా । అన్న వస్త్రాదులు చాలవానీకు । అర్కవంశము గాదానీది । అభిమానంబులు లేవానీకు । తమ్మునిచే జంపించడమేమి । సతిని నేరము చాలచేసితే । పతిలాచంపగ వలెనేగాని । మరుదుల జంపుట ధర్మంగలదా । మానాభిమానం లేవానీకు" । రచయితకు బాలుర శౌర్యముమీద అభిమానము ఎక్కువైపోయింది. వారికే ఈమాట అనిపించవచ్చునూ, ఇది అనిపించ కూడదూ అన్న ఆలోచనలోపించి, తానేబాలుర శరీరాలలో ప్రవేశించినట్లు కనబడుతోంది. ఇలాగే భరతుడు అగ్నిప్రవేశము చెయ్యనెంచినప్పుడు కౌసల్య తమ పుత్రోత్సవము సంగతి వివరిస్తూ 'పాపజాతికైక పదముచూపెట్టె' (పాయసం) అంటుంది. అతనిముందే ! పెండ్లి గోవిందనామాలలో శ్రీరాముని పెండ్లికి సుషేణుడు వస్తాడు. సుగ్రీవుడు. లాజికట్నము పుచ్చుకుంటాడు. పెండ్లి ఊరేగింపులో లంకాపురులు కాలుస్తారు.

స్త్రీలపాటల రచయితలకు కాలభేదమన్నది లేదు. పద్మములో లభించిన సీతమ్మను గురించి మండోదరి "ఆదివిష్ణునిసతి ! అవతారమెత్తింది ! రామసతిపుట్టింది !" అంటుంది. ఎప్పుడో మండోదరి ఎరుగవలసినసంగతి ఇప్పుడే పలికిస్తుంది. ఉయ్యాల తొట్టెలోని రామచంద్రుణ్ణిచూచి అంగనామణులు "సత్యస్వరూపుడమ్మా ! ఈబిడ్డ అచ్యుతానందుడమ్మా" అంటారు ! సీతమ్మతో చెలికత్తెలు 'శ్రీవిష్ణుదేవులూ అవతారమై జన్మించినారు భువిని, ఆదిలక్ష్మిపోలేక (!) సీతనీవర్ధాంగి వాడుమమ్మా' అంటారు. రాములవారికి జోలపాడుతూ, 'బాలుడై వెలసెను బాలకృష్ణమ్మ' అంటారు ముత్తైదులు. !

కాలభేదము మాత్రమేకాదు, ఈ రచయితలకు వ్యక్తుల తారతమ్యభేదమూ లేదు శ్రీరాముడూ సీతా ఎప్పుడూ ఓపోపందెమువేసి ఆడతారు. శ్రీరాముడే ఎప్పుడూ ఓడి పోతాడు. లేదా రామసగుంటల పాటలోలాగ గెలుపువచ్చి రావడముతో ఆట ఎత్తిపెట్టి వెళ్ళిపోతాడు. ఇంకొకమారు సరడిసాధనముచేసి అలిగొచ్చి చెమ్మటలు తుడవమంటాడు. సీతమ్మ (ఏకారణమువల్లనైతేనేమి) తనమాటలు పాటించలేదని ఎట్టనికనుల కోపము మెచ్చి పతి పువ్వులబంతితో కొడతాడు. ఆమెకు కోపంవచ్చి ఒంటిస్తంభము మేడలో తలుపులు బిడాయించుకొని పడుక్కుంటుంది. ఆమె పెంచిన చిలుక సముదాయించబోతే 'తలబగలకొట్టేను తన్ని చంపేను' అని బెదిరిస్తుంది సీతమ్మ. చిలుక రాముడి దగ్గరకి వెళ్లి ఆయ్యవగారూ మొగమెత్తకపోతే, భూదేవి యల్లుడవు బుద్ధియిదియగునా?' అని అడుగుతుంది ! శ్రీరాముడూ, సీతమ్మ, దశరథుడూ, శాంత, శత్రుఘ్నుడూ, శృతకీర్తి

అందరూ మీవంటి, నావంటి, వ్యక్తులే ఈ రచయితల దృష్టిలో. జపమండపములో జగదేక రాముడు జపముచేస్తాడు ... సీతమ్మ అందరు కోడండ్రవలెనే "ఇట్టి రాళ్లలోను యీ శిలలలోను । యిట్లునడవగలంపె మీయమ్మకైక । తానునడచిన దెలియుగాని కష్టములు । పిల్లలతల్లికి ప్రేమయిట్లుంట । నేలోకమునలేదు యీలోకమందె" । అని యాడిస్తుంది. మీయింటా, మాయింటా, అందరియింటా జరిగే సుందరఘటనలే శ్రీరాముడికీ సీతకీ జరుగుతాయి. తెలుగునాటి గృహసీమలలోనే సీతారాములు లీలావిహారము చేస్తారు. ఇది లాఘవరచన కాదాఅంటే, పండితకవులు పౌరాణిక వ్యక్తులను అలంకార స్వప్నసీమల లోనికి విసిరి సాధించినది ఏమంత గౌరవ రచనా ? అన్నప్రశ్న పుట్టుతుంది

స్త్రీలపాటలన్నీ 'సద్యఃపర నిర్వృతయె, శివేతరక్షతయే' అన్న రెండాదర్శములతో రచించబడ్డాయి. ఏకథాకూడా అవసరమైన కంటె పొడవుగా సాగదు. వర్ణనలు చేస్తూ పెంచుకుపోవడము వీటిలో సాధారణముగా కనబడదు, కథచెప్పడము వల్లనే వినేవారి అపేక్షని పట్టిపుంచుతారుగాని, ఈ రచయితలు తమనేర్పుచూపుతూ మనదృష్టినిలుపుటకు యత్నించరు. పండితులరచనలో కథాసౌందర్యము అవసరమేలేదు ! ఇక ఫలశ్రుతి అన్నది యెట్లుండగలదు ? కవిగారు పెద్దనగారివలె యే కాదంబరినుంచో కాటుకొట్టిన భావాన్ని వేషమువేసి ప్రదర్శిస్తూంటే చూచినందుకూ శ్రీనాథునివలె గంధదంతావళ గ్రైవేయఘంటికా టంకారసన్నిభంగా సీసపద్యాలు రచిస్తూంటే తాళమువేసినందుకూ, రామరాజ భూషణుడిలాగు అడుగడుక్కీ రెండర్థాల చమత్కారము వెలగబెట్టుతూంటే అచ్చెరువుపొందినందుకూ ఫలశ్రుతి ఉండగలదా ? గోవిందారాముటుపాడి 'యిక్ష్వాకునికథలు స్మరియించి' నందుకూ;లాలిపాటలలో కల్యాణాలలో,అలకపాటలలో,అప్పగింతులలో,సమర్త పాటలలో,వసంతాలలో, అలకలలో, ఆటలలో,సీతారాముల వినోదాలను పరిశీలించుకున్నందుకూ; రామాయణ కథలను విన్నందుకూ ఫలితము సామాన్యమే యెట్లుకాగలదు ? సేతు మాహాత్మ్యకర్త చెప్పినట్లు 'పాపంబులూడోను, పదవియునుగలుగును, పాడినవారికి బ్రహ్మ లోకమూవిన్నవారికి విష్ణులోకమూ రాఘవుడేయిచ్చును.... ఈపాటలన్నిటినీ ఆయా ఉత్సవాల సమయాలలో పాడుకోవడముకూడాకద్దు. పెండ్లి పాటలన్నీ సీతారాముల, శివపార్వతుల, పెండ్లిలోని వినోదకలాపాల్నే వర్ణిస్తాయి. మనకండ్లయెదుట జరిగిన పెండ్లి ఆ పుణ్య దంపతుల పెండ్లివలె లోకానందకరముగా ఉండవలెనన్న ఆశీస్సునకు గానరూపములే ఆపాటలు, వాటికంటె పెద్దవైన ఈపాటలను కూడా గృహకలాపాలలో పాడుకోడము ఉన్నది. ఏవినోదోత్సవానికేనా చివ్వర వినబడే పాటలు సామాన్యముగా ఇవేఅవుతాయి. కనక అలాటి ప్రయోజనానికి కూడా ఈపాటలుద్దేశించబడి యుండవచ్చునని అనుమానము

తట్టినా, ఈపాటల చివ్వర కనబడే ఫలశ్రుతి కాదుకాదంటుంది. ఫలశ్రుతినిబట్టి ఈపాటలు స్త్రీలు విరామ సమయాల్లో పుణ్యమూ పురుషార్థమూ కలిసివచ్చునని పాడుకునేవేఅని తెలుస్తుంది. ఇతరత్రాకూడా వీటిని ఉపయోగించుకుంటే అదే అసలు ఉద్దేశమెందుకు కాకుంది?

ఈపాటలభాష వ్యావహారికభాష, దేశిసారస్వతములో తరుచు వినబడే కన్నడ (కరాటకం అన్న మాటకి తెలుగు), అన్నెకారె, పణతి, చదురు, ఉప్పరిగె, వల్లభులు, తలుకు, అసురుసురు, శలగవంటి పదాలు ఈ పాటలలో కూడా కనబడతాయి. (ఆనవెట్టి యనుటకు) ఆనెట్టి, చెప్పంపి, తలుపేసి, పైనము అన్న దాట్లూ; వెండీయ కానులు, చిన్నీయ పోన్నీయ వెందయ్య చారలా భమిదయ్యలేడి, ఎక్కియ్య చేదెయ్య వంటి సాగదీతలూ; రాము, వశిష్టు, శత్రుఘ్నువంటి తోకకోతలూ; దండ నమస్కారాలు, తోకవాలము సింహాసనగద్దెవంటి ఆమ్రేడితాలూ; కనకతోక, రత్న మేడలు, కనకపీటలు వంటి వైరిసమాసాలూ ఈ పాటలభాషకి వింతపూత పూస్తాయి...వీటిఛందస్సు, మాత్రాఛందస్సు, గణఛందస్సుకాదు. పైకిచూస్తే ద్విపదల్లాగ కనపడతాయిగాని అసలు నాలుగు తకిటతక ఆవృతాలపాదాలవి ఈపాటలెన్నో. స్త్రీల పాటలు తకిట, తకిట, అని మూడక్షరాల ఆవృతాలతో త్రిశ్రగతిలోనూ, కిటతక అని నాలుగేసి అక్షరాల ఆవృతాలతో చతురశ్రగతిలోనూ, కిటతకకిట అని అయిదక్షరాల ఆవృతాలతో ఖండగతిలోనూ, తకిటతకిట అని ఆరక్షరాల ఆవృతాలతో రూపకతాళములోనూ, తకిటకిటతక అని ఏడక్షరాల ఆవృతాలతో మిశ్రగతిలోనూ, కిటతకకిటతక అని ఎనిమిది అక్షరాల ఆవృతాలతో ఆది తాళములోనూ, నడుస్తాయి. ఆవృతాలనిండా అక్షరాలు నిండిపోతే పాటకు ఊపిరి సలపదని, చివరి ఆవృతాలలో అక్షరాలు తగ్గడమూ, ఒక్కొక్కప్పుడు పూర్తిగా లోపించిపోవడమూకూడా జరుగుతుంది. నాలుగు కిటతకిట ఆవృతాలపాదాలతో నడిచేపాటలు ఈ సంపుటములో హెచ్చు. వీటిలో, నాలుగో ఆవృతములో సాహిత్యాక్షరాలు మూడేవుంటాయి - కనుక ద్విపదపాదాలులాగ కనబడతాయి. "పండ్లు ఫలహారములు పళ్లెరమునుంచి" అంటే ద్విపద ఏలాగౌతుంది?

ఈ పాటలలోని రామాయణగాథలు వాల్మీకానికి భిన్నములు. ప్రజల నోళ్లలో మెదిలే విచిత్రగాథలన్నిటికీ ఈపాటలేమూలమో, లేక ఆ గాథలే వీటికి మూలమో చెప్పడము కష్టము. ఓఢ్రములో విచిత్ర రామాయణమని ఒక గ్రంథమున్నదట; అది తెలుగులోనికి మూడురూపాలలో వచ్చినది. ఈ రామాయణగాథలన్నీ ఆరకపు వివిధ రామాయణాలనుంచి వచ్చియుండవచ్చును. రంగనాథరామాయణములో కొన్ని చిత్రగాథలున్నవి.

ఆకాలానికి ఓఢ్రమునుంచిగాని, ఇంకే భాషలోనుంచి గాని తెలుగు సేతలున్నట్లు కానరాదు. కనుక ఆగాథలు తెలుగునాట పుట్టినవే కావాలి. రంగనాథ రామాయణమే ఈ గాథలను జనశ్రుతినుంచి గాని నేటి యీపాటలవలె దీర్ఘములు కాకపోయినా చిన్నవిగా యుండిన 'సకలపురాతన చారుగీతముల' నుండిగాని, గ్రహించి యుండవచ్చును. ఈ పాటలలోనివి మట్టుకు అంతప్రాచీనములని చెప్పడానికి సాక్ష్యముచాలదు. వీటిలో చెప్పబడిన ధాన్యాల రకాలూ, నగలభేదాలూ. ఆటల పేరులూ మనకు తెలిసినవేగాని అతిప్రాచీనములు లేవనుకుంటాను. శ్రీరామపట్టాభిషేకములోని 'సింధుగంగాజలము నిలిపి యాగూనఅమర్చిన కుందనపు భమిడి కుండకముతోనుండి అమర్చిన కుడియారము' తెలుగునాట జైమిని భారతమునాటికి ఉపయోగములోనుంది. ఇంతకంటె ప్రాచీనమైన వస్తుప్రశంస ఈపాటలలో దొరకలేదు.

ఈ పాటలు నేటి కాలములో గంజామూ విశాఖపట్టణమూ, గోదావరీ మండలాలలో ఎక్కువ వినబడుతున్నవి. అయితేప్పటికీ సుభద్రాకల్యాణము తిరుపతినుంచీ సీతాదేవి వానలగుంటలాట-బహుశా త్యాగరాజుపూర్వులు నివసించిన - కంభమునీమ నుంచీ వచ్చి యుండుటను బట్టిన్నీ, దక్షయజ్ఞమువంటి పాటలలోని పదాలుబట్టిన్నీ రాయలసీమ మాండలికాలు కావడమునుంచీ, పశ్చిమాంధ్రసీమలో ముద్దుటుంగరమూ, సీతమ్మ చెఱ అన్న పాటలు - — ఈకోనలోనివి-వినబడుతూండడాన్ని బట్టి, స్త్రీల సారస్వతము తెలుగునాట అంతటా వ్యాపించియుండినదే అని చెప్పవలెను. దత్తాత్రేయ చరిత్ర తెలంగాణలో మెదకు మండలములో దొరికినది. పాలమందిరి ఛత్రపురములో, సతీరంగమ్మచరిత్ర కోయంబత్తూరు మండలములో, అంబరీషుని చరిత్ర నెల్లూరులో, ప్రహ్లాద పొదిలెలో, వినబడుతున్నవి. కనుక ఈ సారస్వతము తెలుగునాట నంతటా వ్యాపించియుండినదే అనవలెను. ఈ పాటలన్నిటినీ కూడగట్టుకొని సారస్వతమని పేరుపెట్టేయవచ్చునా అని కొందరికి సందేహము కలుగవచ్చును. అక్షరగతమైన గ్రంథములే సారస్వతమన్న అపోహ రామరాజభూషణునివంటి మధ్యయుగపండితులకి కలుగవచ్చునుగాని, నాటి చీకటి కోణముల పైన పరిశోధన వెలుగులు ప్రసరించే నేటి చైతన్యపు రోజులలో విద్యార్థులకుకూడ కలుగ నవకాశములేదు. కంచుకాగడావేసి వెతికి చూస్తే ఒక్కటైనా ఒక్క సీసపద్యపు పాదములో కవిత్వము దొరికే భైరవకవి శ్రీరంగ మహాత్మ్యము సారస్వతమేనా? మాదయగారి మల్లన, కందుకూరి రుద్రయల హాయిమాయిగార కథలు, విభక్తులు బిగించి రచించిన పద్యాలకట్టలు (ఉదాహరణ) సారస్వతమేనా? ప్రతిభావ రసపరిపుష్టములు స్త్రీలపాటలేనా సారస్వతము కావు? గణాచార్యుల పద్యాలతప్పులు సారస్వతము, అభిమానుల అందపుటడుగులు

సారస్వతముకావు ! కుత్స్యాన్యూః పరీక్షకైః క్రిమణమైరక్షతః పాతితాః. స్త్రీలపాటలలో కథా సౌందర్యమూ, కథన సౌందర్యమూ వైవిధ్యమూ కలవు. 'పండితులు' గమనించవలసినదే మానె, ఈ పాటల రచయితలు తమకు పూర్వము రచించబడ్డపాటలను పరిశీలించుకుంటూ తమరచనలు సాగించి ఈ శాఖను సరస్వతికి చేసినారు. వీటిలోవీటికి పూర్వరచయితల కల్పనల కనుకరణములూ, సుందరసన్నివేశాల దిగుమతులూ, భావసామ్యత, కనపడుతూ వీటిప్రత్యేకసత్తను నిరూపిస్తున్నవి. రాఘవ కల్యాణమూ, సీత వసంతమూ, సీత అలుకా, ఋషులఆశ్రమమూ, సీతాదేవి ఆనవాళ్లు, లంకాయాగమూ, సీత అగ్నిప్రవేశమూ. గుహాభరతుల అగ్నిప్రవేశమూ, శ్రీరామ పట్టాభిషేకమూ, ఊర్మిళాదేవి నిద్రావంటివి కావ్యములు. చంపూ రచనలో కథనముపట్ల మనలనాకర్షించేవి ఆశ్వాసాల పొడవును దాటినవి ఏకవచనాన్ని ద్వివచనాన్ని అతిక్రమించి బహువచనములో పద్యాయమానమౌ మరి ఈపాటలను సారస్వతమనడానికాటంక మేమిటి?

స్త్రీల పాటలను సంపుటీకరించి తొలిసారిగా 1899 లో ప్రచురించినవారు నందిరాజు చలపతిరావుగారు. తరువాత 1905 ప్రాంతంలో మంగు రంగనాథరావు గారు విడివిడిగా "సూరు హిందూ స్త్రీల పాటలు" అచ్చువేయించి ప్రచురించినారు. వీరిద్దరూ కేవలము కథల పాటలనే వేయలేదు. మొదటివారు మంగళహారతుల వంటి పాటలూ రెండోవారు "తులాభారం" వంటి యక్షగానాలనూకూడా వేసినారు. వీరిద్దరూకూడా రామాయణానికీ, భారతానికీ, భాగవతానికీ, శైవాగమాలకీ, వేదాంతానికీ చెందిన పాటలను అన్నిటినీ ఒక చోట చేర్చి ప్రచురించలేదు. పరిషత్తువారు ఈ సంపుటములో 42 రామాయణపు పాటలను చేర్చి ప్రచురించినారు. వీటిలో శ్రీరామ జననము, పూదరగుప్పిలు, కోవెల రాయబారము, సీతవెల, సీతముద్రికలువంటి వెన్నో ఇదివరకు అచ్చుకానేలేదు. ఎరిగినంతవరకూ రామాయణపు పాటలన్నిటినీ ఒకచోట చెప్పినట్లున్నది. కాంతగోపాలనాయుడు గారి కల్యాణాన్నే చెప్పినవి కనుక చప్పనైన కాంతాకల్యాణము వదలివేసినారు. రాయల సీమలో సీతమ్మ పెండ్లి, ముష్టిముంగిరము అని వేరేపాటలున్నవట. అవిమాకు లభించలేదు. అవీ, ఇంకా వీరికి కనిపించనవి తక్కిన రామాయణపు పాటలూ ఎవరైనా పంపితే రెండోకూర్పులో చేర్చి ప్రచురించడము బృహదాంధ్రసారస్వతాభిమానులము అందరమూ కోరదగినది.

"కృష్ణశ్రీ"

సంక్షేపరామాయణము

[illegible] । పరమశివుఁడు తాను పార్వతమ్మతనె ।
[illegible] ముద్దుమోవి । శ్రీ[illegible]దేవమ్మ [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । శ్రీరాముకథలెల్ల [illegible] ।
[illegible] । దశరథుండనురాజు [illegible] ।
[illegible] । [illegible] కలదు [illegible] ।
[illegible] దశరథుండు । అతిరావపైభోగ [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । దశరథుని [illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] । దశరథుడానంద [illegible] ।
[illegible] । అసుర[illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] గొట్టిన [illegible] । [illegible] గొట్టిన [illegible] ।

మాట వినేరని మా రామచంద్రుడు । మెట్టు అడవికి బంపి పోషించియుండు ।
బాలుడైనను పెద్ద రక్కసిచంపేను । అసురమాయలు యన్ని గనుగొని గెలుచు
ఆ విశ్వామిత్రుడు నా శిష్యుడెప్పుడు । సంహరించెను మాట సందియంబనిన ।
అతి యుగ్రముతో రాక్షసులు యిట్లు ననిమి । వినుతుల బంపుడు మీ రెవ్వరయ్య
శ్రీవిష్ణు యవతారం వాసుదేవుండు । నాయినయమూర్తులయి నేడు జన్మించె ।
వారల దర్పంబు నొర్వనిత్యమును । మునుముందు ఈశ్వరుని రాజశేఖరుని ।
నందియెక్కిన మా సాంబశివుని । నరసింహుని పుష్పమే దనుజుల నంపు ।
ఆమాటలూవిని ఆశ్చర్యమూతో । దశరథుండంపెనూ యిద్దరిసుతుల ।
తల్లిసతికిచ్చి వందనంజేసి । బాణతూణీరములు చేతధరియించి ।
వెడలిరి మునివెంట యా రాజసుతులూ । రాతినాతినిజేసి రమణిరక్షించి ।
మారీచసుబాహుల ద్రుంచి యాగంబుగాచి । ఋషివర్యుల బహుమాన దీవెనలు బొంది
పురములు వనములు ధారి మర్గములు । కౌశికుతోగూడి విహరించుచుండ ।
జనకచక్రవర్తి భూమిసున్నగనూ । ధరణిలో పుట్టినది త్రయిలోక్యమాత ।
నాతికి పరిణయ కాలంబురాగ । యెవ్వరు శివవిల్లు యెక్కుపెట్టుదురో ।
వారికి మత్పుత్రి నిచ్చెదననిన । యెల్లరాజులలోకి మేటియగురాము ।
త్రిపురముల సాధించిన శివునిధనువిల్లు । అపుడు తనపరాక్రమం అమరులుపొగడ
శ్రీరాముడ ఖండించి సీతచేపట్టి । అంతట జనకసుత కళ్యాణమాడె ।
సీతనుచేకొని శ్రీరాముడు । అయోధ్యకుపోవు మార్గంబులోను ।
పరశురాముండంత ఎదురుపడరాగ । రణభూమియందునా రాముని ఓడించి ।
అయోధ్యపట్నమున దివ్యహర్మ్యమునందు । గృహప్రవేశంబు వేడుకతోజేసి ।
ఆనందపరిపూర్ణమై యుండగనూ । మంత్రిసామంతాది హితపురోహితుల ।
సభతీర్చి కొలువున పాల్గొనుచుండిరాజు । యెల్లుండి నవమికి యెనుముదులు రెండు ।
పదియారు యేండ్ల ప్రాయంబువచ్చె । మనరామచంద్రునకు రాజ్యమంతాను ।
పట్టాభిషేకంబు చేయంగవలెను । వార్ధక్యమొచ్చింది నేనేలలేను ।
యిలరాజ్య భారమ్ము యివ్వంగ దలచి । నీకు పట్నంబుగట్టి ముచ్చటలుదీర
చూచెదనాతండ్రి కనుపు దీరంగ । రఘుకులపతి రాము రాజ్యంబుయేలు ।
యేలరనాతండ్రి అభిరామ్యంబు । భూపతి రాముడు సీతతోగూడి ।
వనవాసముండుట యుచితంబు అనిరి । పరసుమహావైభవం చెలువముమెరయ ।
సిరిమౌళి రావచ్చి అత్తపాదముమొక్కె । కౌసల్యకాంతలా కాళ్ళకును మొక్కె ।
కైక నగరికివచ్చె కామక్రోధముతో । దండంబు పెట్టియు తానేగెకాంత ।

ఆమాటలువిని మదలిపరఘుపు । యెదలోనిశోకాబ్ధి మునిగిదుఃఖించి ।
దశరథుస్పష్టియూ సాకేతమెంచి । రాంపసుజూచియూ రాంతుమాబల్కె ।
రామునకుపట్టంబు నోకట్లుమచ్చె । అగ్రసుతుండగా అతిపపట్టంబు ।
నీసుతునకుమునీ నీతియేమవుమా । రాజుధర్మమ్ముగదా రవ్వలేమిటికి ।
ప్రబుధ్ధిపకమలాంకర మునుమాటయిపుడె । నిజమయ్యెనో భామ నిలువెల్లవిషము ।
నీకొత్తకనునే యీకముంభపుము । యేసుగల సహగమీ సుత్రాలనడుగు ।
రాజ్యంబులడుగుమీ రత్నాలడుగుము । యింతినీవడిగినవి యీకుంటినయిన ।
రాముడుప్రియసుతుడు అమ్మయతనుడు । నీసవతికౌసల్య సుమిత్రఆన ।
విషనిపల్కులువిని వెందిరాలేపు । ఘగ ఘగమండేటి యగ్నిచందమున ।
కన్ను కెంౖరగజేసి రాజుకుతోబల్కె । అలనాడువరములూ ఆరణ్యమంటు ।
యిచ్చితివిగా రెండు యిండివరేశ । ఆదితప్పగవగనె అధికులకుయెందు ।
పలికిరా ముదురయ్య పార్థివోత్తములు । మాటుబల్కకనీవు మహరాజయిపుడు ।
రాముడుపదునాల్గు వర్షాలుగుల్లు । భరతునకుపట్టంబు కట్టిపార్థివుడా ।
చెప్పను సుతునాపి నేనుత్తునెను । నాసుతునకురాజ్యంబు యియ్యకుంటేను ।
పరపుమునుభాగ్యంబు నేజూడలేను । కనుశోకమగ్నుడయి కోసలేశ్వరుడు ।
ఆశోకమునమునుపు పలుపగోపితివా । జగతిలోనికీర్తి జనువెల్ల నెప్ప ।
యేలయీ అపఖ్యాతి పొందెదవుకామ్మ । అనుచువిలపించుచు మూర్చతో నున్న
పట్టంపుదేవికే వలతురాచెల్వ । కయికసగరికివచ్చె కౌసల్యయంత ।
పతిజూచిశోకించి పతిముఖముజూచి । అతిదుఃఖముతోడ పతికిట్టులనియె ।
అలనాడువరములూ యేలయిచ్చితివి । పూర్వజన్మమందు జేసి నాకృతము ।
మునుపకతిమునా యెట్టివారలను । అనుచుతనయునిదీసి లాగారవించి ।
యెవ్వరికన్నులలో మండెనోమంట । యెవ్వరి నేత్రాల చిచ్చుపెట్టితిమొ ।
యెడబాపుజేసెనే పాపదైవంబు । మాకేలబుడితివిర ఓరామచంద్రా ।
కయికిపుడిచేను రాజ్యమేలుమపు । అనగవయనంబాయె జనకులల్లాడు ।
అమ్మ శోకమమాని లక్ష్మయుమగదిరె । నాతండ్రినీవుండు మయోధ్యలోను ।
నిరత్నమునమునా నీమునశోకమును । యేలోకమునసయిన భూకాంతవెల్ల ।
పతిపదముయుచువెంట పత్తురాతల్లి । తల్లినివోదార్చి శ్రీరాఘవూలు ।
నరగసగమేలంచె జానకీకడకు । తనపతికయిజూచి జానకీదేవి ।
భాసురా ఉదయించి పదిగడిమలాయె । పట్టంబుమీకింక కట్టరదియేమి ।
అయోధ్యపట్టంబు భరతునీవాయె । ఆరణ్యవాసంబు మనకయ్యెసీత ।

వేడెలుచరియించ వత్తురోరారో । జానకినీవుమా తల్లికడనుండు ।
పతిపల్కులావిని సతియడలుచూసు । ఆ హాహా శ్రీరామ అయోధ్యవాస ।
జనకుడు యేమని చేసెపరిణయము । అగ్నిహోత్రముతోడ సూత్రముగట్టి ।
అంగనలాలింపుమనని శపథంబుజేసి । పెండ్లమువలదంద్ర శిరసునసునుంచి ।
చేసినమాటలా అడవినిలిసినవా । మానుడాంపసతిగె ప్రామానుతోగాని ।
మానులేయునవెనుక మట్రబతుకగలదా । తీగెనుబుట్టించి గంరివెంచునంత ।
తీగలేయునవెనుక మట్రబతుకగలద । దీపంబుతోగృహము దీపిల్లుగాని ।
దీపమ్ము ఆగృహము చీకటయిపోవు । మానమందేనుండ లోకంబుగాని ।
లోకేశయుకలైంటు లోకంబుగలదా । అనుచుమఃఘుంటి సతియుఘుమమూను ।
జాలిగోంచియుతనా రమణినిబిలచి । రమ్మయమ్మటిది యోహంసగమన ।
నమ్మపతేనాలునుజా సౌమిత్రితోడ । నాముద్దుతమ్ముడా ప్రియలక్ష్మణుడ ।
అడవుల దిరిగియు అలసటబెందు । కష్టపడనేమిటికి అయోధ్యనుండి ।
భరతునికి సంప్రతిగా మెలగుచుమీరు । అనగను లక్ష్మణుడు అన్నతోపల్కె ।
మిమువిడచి యుండుట నీతిగాదయ్య । పట్టంబుయేలినా పదమానమున్న ।
పట్టినపాదంబు పట్టువిడనాను । అనుచుపాదమునున్న అనుజానిచూసి ।
మోహముదమ్ముని పొందిచి తాచెప్పె । [illegible] అమ్మతోచెప్పి ।
సంతుషొందియు మమ్మునేయాని । అట్లంట భక్తితో శ్రీలక్ష్మణుండు ।
సరగునరమిలెంచి తల్లికిని మ్రొక్కె । బాలప్రాయమువాడ చిన్నలక్ష్మణుడ ।
పన్నెండుయేండ్లది యూజనకజాత । పలుకంగనేరదు పసులుతేర్వాడు ।
రాముజూచామందు బలురాజసుండు । యెందవాసయులాను యెటుగదెన్నడునా ।
అడవులలోనెట్లు చరియించనేర్చు । అడవులచేగనుని యెట్టులుమంతు ।
యెన్నడుకారాయె యెన్నడునొగది । యెన్నడు చెందిపిర సన్నరఘురామ ।
యెన్నడుమెండ్లాయె ఘనమేలుబెపుడు । యెన్నడు అడవిలోయుండునపుత్రప్రద ।
మానక్షలోయుపుడు పదిమునుకల్లి । మమువిడిచి అడవులకు పోయెదవుప్రా ।
యీపెద్దమేడలు దివ్యభవనములు । సింహాసనంబులూ మణిగోపురములు ।
అయోధ్యరాజ్యంబు గజతురగములు । భోగంబులుగాల కభారమగుంరా ।
యీనేటిలోకములు యినుమంతతిలురా । యిప్పటిరాజ్యమును యేలుటకనేను ।
నాలంచి అడవులకు పోయెదవటిష్ట । నిప్పునిప్పనదాక నేనిల్వనమ్మ ।
తండ్రిని వోదార్చి శ్రీరాఘవుండు । జనకజనుచేయాని లక్ష్మణునితోడ ।
తననగరు యెడదాసి కలువరముగొంచి । నాలుగుదిక్కులా కలియంగజూచి ।

[illegible] । [illegible] మూర్ఛబోయెట్టు ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । అప్పుడు [illegible] సౌమిత్రి [illegible] ।
[illegible] । [illegible] సౌమిత్రి వెనుక ।
[illegible] । [illegible] గాని పు ।
[illegible] । [illegible] పట్టి పోగాని ।
[illegible] । [illegible] చేయమ్మ నుచు ।
[illegible] దవిలి రాఘవుడు । [illegible] క్రింద ।
[illegible] । [illegible] ప్రేమ [illegible] ।
[illegible] । కట్టుపుట్టంబులు కట్టు [illegible] ।
శ్రీ [illegible] । [illegible] విచిత్ర ముక్తా ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] సౌమిత్రి రమ్మా
[illegible] । [illegible] సర్వేశ్వ [illegible] ।
[illegible] । [illegible] సౌమిత్రి [illegible] ।
[illegible] । సౌమిత్రి [illegible] ।
[illegible] । సీతమ్మ [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] దెచ్చి [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
రావణాసుర [illegible] పితల్లి తోడ । [illegible] ।
మా తల్లి కౌసల్యతో జెప్పుమనెను । [illegible] సుమిత్రకును తల్లికి జెప్ప ।

మాయక్కశాంతకూ చెప్పుమీపోయి । అయోధ్యాపట్నాన కాపురంబున్న ।
వృద్ధులకు పెద్దలకు శ్రీఘ్రానచెప్పు । ముందుశ్రీత్రోవను చూడిలక్ష్మణుడు ।
సంఘజిలిరాజిలు గంగనిపిగనిరి । క్రొత్తగావచ్చింది శ్రీకరపుగంగా ।
పడిగొనిదిరిగేటి జలనిధినిజూచి । వడికొంతదించుమని వాలిరడుగులకూ ।
గుహునిభక్తికిమెచ్చి వడికొంతదించె । గుహుని నావామీద అధర్మసుతులు ।
జనకజతోగూడి యెక్కియున్నంది । యెక్కించిరిది ప్రియా యిదిపట్టవాడ ।
గంగమధ్యామందు నడిభాగమందు । సుడిగొనితిరుగంగ సుదతిలాజంతె ।
పద్మాక్షిభీతిల్లి పణతిజడసినసు । శ్రీరామచంద్రమూ తొడనుజేర్చుకొని
కీలుబిగించితే శీతఘ్నుడియూను । కదలకుండగవాడ పదిలముగనడుపు ।
లక్షణంగలవాని రాజతమ్ముడవు । లక్ష్మణాయీనావ పదిలముగనడుపు ।
వాడదిగి ముందడుగులొక మెరనడచి । రఘునాథ ఆరణ్యమెంతదూరమ్ము ।
నడువలేకను వాళ్ళు పొక్కులునుబొక్కె । పూచగాచేతులను రక్తాలువిగెను ।
చంద్రబింబమువోలు ముఖమెల్లవాడె । సతిముఖముచెై జూచి పతియంతనవ్వె ।
రాముఅడవులలోకె రానంటినంటె । బుద్ధిలేకను నీవు వెంటవచ్చితివి ।
నడువుమీకుభమునను నలినాక్షియనగ । అడుగులుతడబడి ఆకోమలాంగి ।
తొడగాళ్ళువేసెనూ పతిజూడగాను । కలసంపురాళ్ళలో మేదినీతనయ ।
యెట్లు నడువగలేము యెత్తుకుందాము । నడచుచున్నట్టి నరనాథుతోడ ।
పరమపతివ్రతా తనపతికి యిట్లనెను । సతినిపతులుమోసి ప్రతమునసుపుమర ।
రఘునాథయిదిజూడ లక్షణంగాదు । శ్రీకరంబుగమీ శ్రీహస్తములు ।
మాకిచ్చిరక్షించు లోకేశతనయ । పరమాత్మమీకరం పట్టినడిపితె ।
అయోధ్యపట్నాన పున్నటిమూడు । వెంపలిహస్తాన వెండిపెపట్టి ।
తోపలిహస్తాన ధనసుచేపట్టి । పేరెదము యాత్రోవ వెళ్ళెదముగిరికి ।
మహాఋషుల ఆశ్రమాలటు గానవచ్చె । కిన్నరకింపురుష యక్షగంధర్వులూ ।
రెప్పవేయకరాము వొప్పుజూతూరు । తాపసికన్నెలే రూపుగలస్త్రీలు ।
నిన్నుజూస్తున్నారు నీరజనేత్రి । మమ్ముజూచియుతపుల మాటునకుజనిరి ।
వారలుపున్నట్టి వనములకుజనుమా । పతియాజ్ఞబుచ్చుకొని పద్మముఖాక్షి ।
హంసగమనావెళ్ళె అతివలాకడకు । చుట్టుదిరుగానిల్చి సుదతులందరును ।
యెట్టిలావణ్యమో యెట్టిరూపంబొ । యిట్టిస్త్రీలనుగలర సృష్టిలోపలను ।
ఆదిశక్తిస్త్రీకళలు బ్రహ్మదేవుండు । చతుర్భుజములనిండ చేసెగాబోలు ।
నీలుకన్నులవాడు మేఘశ్యాముండు । పీతాంబులవాడు చంచలానేత్రి ।

యింపుపుమేనగను పువిదలోదెల్పు । శ్యాముఁడేమహా [illegible] పాముపతిసుమిత్ర ।
[illegible] । జనకమహారాజపుత్రి [illegible] ।
[illegible] పూర్వమై కంటిమినేడు । కంటిమిమాకన్ను [illegible] వెల్లఁదీర ।
[illegible] తవపుంటోదె । [illegible] యింపుసరాన ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
అ [illegible] అమిత్రామపచ్చు । కొమ్మ అనిమ్మ పచ్చ కోమలికిచ్చె ।
[illegible] । తనకిచ్చినపచ్చ ఫాయుటేతనదు :
[illegible] । ఆదేవరాత్రియు యరగిరదపుటు ।
రఘుపతి [illegible] । పద్మాక్షియాపనములో ఫలములన్ని
ఆరగించి [illegible] । [illegible] తనయునై [illegible] ।
అయోధ్యాపురాముడు పట్టంపుసతినై । పట్టాభిషేకంబు [illegible] ।
[illegible] మూర్తి యయ్యెనాపనము । ఆపంచమాదిని [illegible] ।
[illegible] । ఘనుండు రాముడేమి పరమాత్ముడనా ।
[illegible] । మంత్ర [illegible] నియములుగావించి ।
[illegible] । [illegible] అమ్మంతటిన్ని ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
శ్రీరాముఁడును సీత [illegible] । సౌమిత్రి [illegible] అన్నకోరాత్రి ।
[illegible] । తిరువచ్చ [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] కొమ్మ [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] శ్రీ [illegible] । కొమ్మ [illegible] ।
[illegible] । కొమ్మ [illegible] ।
[illegible] । శ్రీ [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।

గంగను బ్రహ్మకృతే గతులిమ్మగాని । రాజ్యములిమ్మగా [illegible] ।
[illegible] నిధుపోర్వతుల ।
బ్రహ్మయనేసగడు [illegible] । గంగగాపతి సతిని గావింతుననెపూ ।
అ [illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] పూజించెద [illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] । [illegible] వెండియుగట్టి ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] శ్రీరాముడు [illegible] । [illegible] ।
[illegible] రాముడే [illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । పరమాత్మయు [illegible] ।
[illegible] । ఆత్మ [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] శ్రీరాము ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।

అచ్చటరాముని గనువారులేరు । పాడలుచుండెడివనిత కనుజాడరాబల్కె ।
సప్తసముద్రాలు యేకమయినాను । పదునాల్గుభువనములు భస్మమయినాను ।
శేషసాగరములు యింకిపోయినను । జగదీశ్వరులకెపుడు భయములేదమ్మ ।
ఆమాటలువిని అతివకోపించి । కళ్ళెర్రజేసి కాంతదూషించి ।
సవతితల్లిసుతుడు శత్రువులుగార । అనుజభరతునివంటి తమ్ముడవుగావ ।
పరుసరాజ్యంబేలు పరదాలిగోరు । పరతిసతినీగోర వంశముందానా ।
ఆమాటలావినగ ఆ లక్ష్మణునకు । కడుపులోచెయిబెట్టి కలిపినట్లుండె ।
కర్ణపుటాలాలు గ్రుచ్చినట్లుండె । అగ్నిమంటలుబుట్టె తాపంబుగగ్గె ।
అనరానిమాటలు ఆడితివినన్ను । వినరానిపల్కులూ వివరించితీవి ।
వదినరోనీపాలి కర్మమెట్లుందో । మేడుగిదులయాగేసి ఆనెట్టిచెప్పి ।
పుట్టలోవున్న భుజగేంద్రములారా । పురుషోత్తమునిభార్య మీభారమినుండె ।
కొండలలోవున్న వోమృగములారా । గోవిందునిభార్య మీగిరీసుండె ।
ఆకాశవాణియా ఉభారమిదేవి । దశరథునికోడలు మీభారమినుండె ।
మునులార సురులార భూతంబులార । జనకునికూతురూ మీభారమినుండె ।
అన్నిఆనలుబెట్టి లక్ష్మణుండేగ । మాయవేషముతోను రావణుడువచ్చి ।
వున్నసహోంగిన సముద్రునీవతెను । నిజరూపముతోను వెళ్లుదునోయనుచు
యెట్టిరూపంబుతో యింతిదేగలనో । నానిజరూపంబుతో వెళ్లితినయినా ।
నిలుపనాప్రాణాలు విడుచునాదేవి । బాలప్రాయంబుతో వెళ్లితినయినా ।
సిగ్గుపడిఆపడి పన్నుదేమోను । వృద్ధబ్రాహ్మణవేష మేతానువేసి ।
విభూతిపుండ్రాలు అమరంగబెట్టి । దర్భాసనంబును చేతధారియును
చేయూతకుండయును చెలియదగ్గరకు । వంటనుప్రాణాలు లేనట్టిపరెను ।
అడుగడుగుసకు ఆదినారాయణునుచూ । కపటంపుసన్యాసి కడువేగవచ్చె ।
వచ్చుసన్యాసికి యెదురువసుదెంచి । అర్ఘ్యపాద్యంబిచ్చి దండంబుపెట్టి ।
కలిగినఫలములు దక్షిణిచ్చెకాంత । ఫలములారాగించి సురద్వేషిఅంత ।
యెంతకాలమునీవు యింటివరాక్షి । పులులువెలుగులుగలవు పొలతియీయడవి ।
పాలకులుయిటువిడిచి పతియెందుబోయె । యెందుబోయెనేపతి సుందరీమణిరో ।
అనగానాజనకసుత ఆయంబుజాక్షి । వినవయ్యవకమాట కనకంపులేడి ।
వచ్చుమావాకిట వాకిటానాడె । పసిడిమృగమునుజూచి దుర్బుద్ధిదోచి ।
పరమాత్మనామృగం తెచ్చిమ్మనంటి । పతినిదలపోయుచూ అతివదుఃఖింప ।
కన్నులనీరపుడు కాల్వలయిపార । యెలవగచేవుసీత నీభవునికన్న ।

[illegible]రాష్ట్రలో తమ్ము వసుగాన । రా[illegible] ।
[illegible]వమూలముది[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible]మ్ములు [illegible] ।
[illegible]యుగప్రాలు [illegible] ।
[illegible]పుష్పు [illegible] ।
[illegible] ।
[illegible]పదితులు [illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible]సీతాదేవి । అసుర[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] రథము । [illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] వస్త్రము[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] । అసుర[illegible] ।

యీపూరిపుడకతో పళ్ళెదానమునా । గజముకు సింహముకు యెంతఅంతరువో ।
అంతహెచ్చుతగ్గు రామునకునీకు । గోవుకునక్కకుయెంతఅంతరువో ।
అంతహెచ్చుతగ్గు రామునకునీకు । హస్తికిమశకముకు నెంతయంతరువో ।
అంతహెచ్చుతగ్గు రామునకునీకు । నక్కకుపులికిని యెంతఅంతరువో ।
అంతహెచ్చుతగ్గు రామునకునీకు । రావణుడానీవు రఘురామునాటా ।
యెలుకవలెమాటికి మెత్తునీవప్పు । యిరవుపప్పుబింకముతో దిరిగేవు ।
వేదబ్రహ్మయందు బహునీతకారి । నీతంబ్రదిహెచ్చు దఖిలవేదాంతి ।
పుణ్యాసనములో యుల్లినందమున । మనువుమానమునీస్కు పుట్టించెబ్రహ్మ ।
నీలకమేలుకుని యెదిగిబ్రతుకుము । అనుమకతనపుమాట లమనికాబల్కె ।
కాలాగ్నిరుద్రుడయి బ్రహ్మపుత్రుండు । యింద్రాదులిచ్చినా చంద్రాయుధమ్ము ।
చంద్రవనమునగొట్టి చెయ్యెత్తినావె । మందోదరిమొదలగు మగువలందునా ।
పతులుజంపుట బహుదోషమానె । పట్టుపట్టుమనుచు పారదోలితి ।
ఆయుష్యమూడుటను ఎరిగెరుగుమనా । భరతపతియునురంత దనుజనుతుడగుం ।
పుత్రమిత్రులతోటి బుగ్గియగుటమనా । మాపుత్రిచెప్పినా బుద్ధిహీనుండ ।
మనుజులతోనేడు మనకేటిపనులు । సతిపల్కులా వినదనుజేశ్వరుండు ।
లక్ష్మణకానేగ చనుదుష్టయుమనా । రక్కసుమవెళ్ళగా త్రిజటాలేచి ।
బహుమంచిక లగంటి మనవతిసునువు । రాముదేముగనెక్కి రాగకలగంటి ।
నీమరవిభరతుమనా మాయెఁజనిచి । నింసుషేణుడు జాంబవంతాదు ।
అంజనసుగ్రీవ దాయనమనా । లక్ష్మణసహితముగ కపిసేనతాది ।
సేతుపుగట్టియు లంకంతగాల్చి । రావణుడుపడియు రాజ్యమంతయును ।
తమ్మునికిచాగట్టి సీమ్మనెతలియు । సీమతలో అయోధ్యకు తేగకలగంటి ।
కనకమ్ముగముడుచేసి మగ్నరామునుకు । నానెమ్ముతమ్మునీ రామస్తుతులునా ।
పతితేనకతిపిచి నీపురావనునా । పనులతోయుండుట యెంతహాదలాహో ।
తలినిలోయిలుగతి పంపవయిని । అనగ విభీషణుడు అన్నతోబల్కె ।
అనరానిమాటలు అపనిందబల్కె । పనరానిమాటలు భామతాబల్కె ।
అప్పుడువనదేవతలనాక్షమ్మె । నిలువదేదనుమన్ని యొనారజాక్ష ।
తమ్ముకిన్నిఆనలేక ధరింపకుయండ । తరుణకానేనిలిపిందుమునుకోరా ।
తమ్మునుశ్రెవ్రలోకి పతితోయచాడి । పద్మాలాకరె పద్మలోచనము ।
పద్మాలాలోన సీతతేదావు । యమములచేపట్టి ఆడాపిసెను ।
నస్సంబుచేపట్టి ఛేత్రంబుపట్టెను । ఫలములచేపట్టి వృక్షంబుపట్టెను ।

దేవునిలేనట్టి ఆలయమువలెను । భూపతిలేనట్టి రాజ్యంబువలెను ।
నాథుండులేనట్టి నాతివిధమున । చంద్రుండులేనట్టి యామినిరీతి ।
ప్రాణంబులేనట్టి యాదేహము భంగి । పెద్దలులేనట్టి పట్టణము వలెను ।
దివ్వెలేనట్టియా గృహమువిధమునా । సీతలేనటువంటి పర్ణశాలయుండె ।
నేనదేవిల్చితిని రాగదేసీత । యెందులదాగితివో యేలపోయితివో ।
బంగారుచెంబుతో ఫలకంబుదెచ్చి । పాదములుకడుగుటకు పతిరాకేమి ।
పలువమడతలుదెచ్చి తప్పొప్పనొత్తి । వీవనవిసరనూ యింతిరావేమె ।
నేనదేవిల్చితిని రాగదేసీత । యెందులదాగితివో యేలపోయితివో ।
లక్ష్మణ్ణనాడిన మాటలనునీవు । లక్షించిదాగితివ యోహంసగమనా ।
సౌమిత్రినాడినా మాటలనునేను । వొర్చిస్తిమన్నిస్తి వోయించవదరా ।
నేనదేవిల్చితిని రాగదేసీత । యెందులదాగితివో యెటులపోయితివో ।
యింతినీవడిగినా బంగారుమృగము । తెచ్చితిని నాదుకౌ చెప్పరమణిరో ।
పుడమిపైనున్నట్టి రథములురాలు । భూమిజనువిను కన్న పుడమిగోతులనూ ।
మాచిత్రరాఘవులు కనుమూర్ఛబోయె । అన్నశోకముజూచి హాదెరాసౌమిత్రి ।
ధైర్యంబుదెచ్చుకని అన్నకిట్లనియె । పతులవోరనుతులు హాపలుమనగాని ।
యీలోకమందయిన వెతుకుచూడదుర । దేవలోకమునను యెగసినాగాని ।
దేవేంద్రునుపట్టియుంచి యాసీతదెత్తు । పాతాళలోకమున వెదికినాగాని ।
నాగేంద్రునుపట్టియుంచి యాసీతదెత్తు । వనములనుదాగినను వెలయుచునున్న ।
ఛేదించినేదెత్తు సుందరీమణిని। చుప్పనాతినిమేల చూపులానాకి ।
తరుణిముక్కుచెవులు కోయుమనకేల । మారీచుడేమిటికి మాయలేడయ్యె ।
పల్లవాధరియేల కోరెనామృగము । పట్టితెచ్చుటకేల పుట్టెనుబుద్ధి ।
పిలిచియున్ననేమిటికి జేష్టలాబల్కె। మాతవరమునుగనుటకు యేమిడిచ్చుటకు ।
సీతదెచ్చియూ వనముజొచ్చుటకు । మాయరాక్షసుతోను మనకమెగుటకు ।
రాక్షసవంశమున కర్మవశమునన్ । కైకయేమిటిచేసె రామబాధా ।
వనములపొదలందు గుహలయందూన । వనాక్షివెదకుచూ వెడలిరనుజుడు ।
భానుసంతేజుండు పతివెదకుచును । వనుమువృక్షాలమున వెదకుచును ।
లంకమార్గముబట్టి పోవుచుండగను । వైనతేయునిభ్రాత యాపక్షిరాజు ।
శ్రీరామరామనుచు ధరణిపడియున్న । ఘనపక్షిజూచి రామచంద్రుడడిగె ।
యెవ్వడవురవోరి విహగపుంగవుడ । వదలబంగారురెక్కలు పడియుండ ।
కారణంబేమిటికి ఖగపతీదెల్పు । ఆదివిష్ణునిజూచి ఆపక్షిరాజు ।

[illegible]

పద్మపత్రనేత్రివే పసిడిగాజులు । నగలుయేసునివైచె నిపటసుగ్రీవ ।
అంతరిక్షమునందు పోవుచునుండె । యెవరా పడతి యిట్లు యిపైనపోయె ।
వేవతయు శ్రీరామదేవునీసతివి । వస్తువవారకా దాచియుమ్మనగ ।
పుష్పవలదాచితిని పుడమీశవినుమి । మెచ్చెసుగ్రీవునకు యిచ్చె అభయమ్ము ।
సప్తతాళముల గొట్టిన వాలినేసెను । సూర్యసుతునికి గట్టె కిష్కింధపట్నంబు ।
వాలిసుతు నంగదుని పాలింపనిచ్చి । సర్వలోకములు మెచ్చె శ్రీరామచంద్రుడు ।
సుగ్రీవునికిమంత్రిగా అంగదునిజేసె । తారనుయోదార్చి తమ్మునిబిలిచి ।
చేతిముద్రికయిచ్చె శ్రీలక్ష్మణునకు । సేనంతోపున్న హనుమంతుబిలిచి ।
హనుమన్న చేతికీ యిచ్చిముద్రికను । వనచరులవినవయ్య వానరాలమ్మ ।
చతిజేరవచ్చెను వనితనూవెదుక । సాగరంబుదాటి రాలేముయిపుడూ ।
సాగరంబుదాటి లంకమార్గంబు । తెలుసుకుని ఆకాశవీధినిబోయి ।
శ్రీరాములానతికి శ్రీపుణ్యవతికి । ఉన్నముద్రికనీవు ఆనవాలిచ్చి ।
ఆపతివ్రతసీత నడిగితి ననుమి । అనుచులను లయకాల మెచ్చెనూయనుమి ।
మదిలోనరాఘవుని మరువకామనుమి । హారామహారామ యనుచుయేప్రొద్దు ।
పలువరించుచునుండు మాపడతినమ్మి । రమణివెదుకంగజల రాసియూదాటి,
లంకపట్నముజొచ్చి కపికులోత్తముడు । మేడలూమహళ్లు దివ్యభవనములూ ।
అక్కడిక్కడ అనక యెల్లస్థలములనూ । వెదకికానగలేక వనమునకునేగి ।
ఆశోకమూక్రింద నున్నపడతినిజూచి । వృక్షంబుపయినెక్కె శ్రీరామదూత ।
రామదూతనుజూచి మూర్ఛాదవెరచి । రావణుమాయనీ రమణితాజంకి ।
మాయకపివచ్చెనని మూర్ఛాదవెరచె । భామినీపతికి నేడంటునమ్మా ।
నామాటనిక్కమ్ము నమ్ముసీతమ్మ । అయోధ్యరాములది యానవాలిచ్చె ।
అటుపయినిలక్ష్మణుని పంపంబుజెప్పి । మురిసిముద్రికా చేతికందిచ్చె
దుఃఖజలధినిమునిగి యుండనకనమ్మ । పలుకొవ్వమరదినీ బల్కినమాట ।
యెదలేని దోషాలు వెంటనే దగిలె । అలంయసౌమిత్రి నాడినామాట ।
అరమరలేకనుం యనుమును స్త్రీని । శిరోమాణిక్యంబు కపికిచ్చియతివ ।
శ్రీరఘునరాజుని రమ్మనిజెప్పు । అశోకముక్రింద వున్నదనిజెప్పు ।
రావణునీజంపి రమణిగొంపొమ్ము । జీవంబులేకుండ ఘటమున్నదనుమి ।
అంతటసెలవొంది మర్కటారాజు । వుద్యానవనమెల్ల ధ్వంసంబుచేసి ।
అసురపుత్రుండగు నక్షయునిజంపి । లంకగోపురమెక్కి రణగోలజేసి ।
కూర్చుండ యిదినీకు సీతాహనుమను । కనకస్తంభమునకు కట్టుత్రాళ్లతెచ్చి ।

[illegible]రాక్షసులు హనుమంతునప్పుడు । తనను కట్టినకట్లు తాదెంచివైచి ।
[illegible] పట్ట్ణంబులోకి । రావణు కొలువునకు రయమున జనెను ।
[illegible] ఱొంచి [illegible] । [illegible] పట్నమును ।
[illegible] సృష్టి [illegible] । కిష్కింధపాలించు సుగ్రీవరాజు ।
[illegible] నితో సంధునఁజేసి । [illegible] జంపి [illegible] ।
[illegible] రాజు । [illegible] హనుమంతుడంత్రము ।
[illegible] । [illegible] ముక్కుచెవులనుగోసె ।
[illegible] । మారీచునరగించు [illegible] జేసె ।
[illegible] । సీతనుదెచ్చుటా [illegible] ।
[illegible] । [illegible] యూరవ్వ [illegible] ।
[illegible] । [illegible] సతిసుతు [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] వసవరేశ్వ [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । కోటి [illegible] కోతివాలమును ।
[illegible] । [illegible] యొక కొండ [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] పెట్టగా [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] యూదసు [illegible] ।
[illegible] । [illegible] పుట్టెను బుద్ధి ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । [illegible] ।
[illegible] । హనుమంతగజొచ్చె సుగ్రీవువనము ।
[illegible] । [illegible] ఫలరసంబూలు ।

దూతలు యెఱిగించె దశరథేశునకు । సంతోషమున వచ్చె స్వామి రాఘవులు ।
వాయుసుతుండంతట వందనము జేసి । వనితమాణిక్యంబు మును జూపి యిచ్చె ।
సప్తయుపకుమారాది యసురుల జంపి । లంకాపురమునంత భస్మంబు జేసి ।
పట్టముకు వదనరా అశోకనీడ । చిన్నబోయినట్టి సీతను గంటి ।
దనుజకాంతలమధ్య ధరణిజను గంటి । సూర్యసుతుడును అంత [illegible] మనమునను ।
నీలుడు నలుడును గంధమాదనుడు । జాంబవంతుడును సుషేణుడును ।
వారి వెంబడిరి సేనలు నడువ [illegible] లక్షలు యేనుగులు ।
అద్భుతమయినట్టి కోతిమూకలతో । రామలక్ష్మణులపుడు రణమునకేగె ।
రావణాదుల దహనంబు జేసి । చెరలనున్నట్టియా సురల విడిపించె ।
జానకినిదెమ్మనెను సర్వేశ్వరుండు । ఆసీతదెమ్మనెను మరది లక్ష్మణుడు ।
అంతట రాముడు తమ్ముని బిలిచె । అగ్నిగుండము ఘోరముగ పెట్టె ।
ఘోరవనములందు హనుమంతుడేగి । [illegible] చింతమానులు ।
[illegible] పూతరువులు నరికి ఎండచెట్లు । గంధపు [illegible] మర్రిమానులు ।
తెచ్చె వాయుసుతుడు దగ్గర జేసె । ధగధగమండెను [illegible] ।
[illegible] స్నానం బొప్పుగ జేసి । రాముని పతిగా మనసున దలచి ।
గుండమున దుమికెను జానకీదేవి । [illegible] సతియున్నట్టి ।
[illegible] సరసిజాక్షికి । స్వర్గమునుండి దశరథుడొచ్చె ।
అనుమానమేదని అడిగెను రాము । [illegible] వెదుకగనేల ।
[illegible] సీతా మనసు [illegible] । [illegible] ।
అగ్నిహోత్రుండంత దెచ్చె జానకిని । [illegible] ।
వైదేహినిదెమ్మనె మరది లక్ష్మణున్నా । [illegible] ।
[illegible] రథము యెక్కిరి । [illegible] ।
[illegible] తలియేగ [illegible] । [illegible] ।
వృత్తాంతమంతయును వివరముగ దెల్పె । [illegible] ।
పుత్రక్రియ జేసి గౌతమిని కల్సి । పర్ణశాల [illegible] ।
[illegible] మునమాడి [illegible] । [illegible] ।
పదునాలుగములాయెనే పద్మాయతాక్షి । [illegible] ।
అనుచు తమ్ముడయిన శ్రీలక్ష్మణున్న । [illegible] ।
వచ్చె రాఘవులను [illegible] । అప్పుడా [illegible] ।
వెళ్ళెను హనుమన్న నందిగ్రామమునకు । [illegible] వానరులతోడ ।

అయోధ్యపట్నముసమీప్యమునెమ్మనెను । పాదుకలుచేబూని భరతుడంతటను
యేగెను శ్రీరఘుపతి అన్నసన్నిధికి । రామలక్ష్మణులంత అయోధ్యకేగి ।
ధనులను వానరులవాకిటానుంచి । అంతిపురికేగియాతల్లులనుజూచి ।
తండ్రి మరణమునిని తల్లడించుచును । చిన్నముఖముతోబోయి చింతతోనున్న
తనయులచేరదీసితాగారవించి । పాలసులితనూ నేత్రములుదుడిచి ।
జనకజచెరయుంటరావణునియింట । దనుజాముదిపంచుట తరలాక్షిచెల్ప ।
వినియుదగశోకించి వనితనోదార్చి । అందరుచేరియూ క్షేమానుండ ।
పట్టాంబురామునకు కట్టంగదలచి । రంభపూర్వశి మేనకలు నాట్యమాడ ।
కిన్నెరకింపురుషయక్షులూపాడ । భేరీమృదంగములు భోరుకొల్పగను ।
వశిష్ఠజాబాలిఅదితిమునులంది । వచ్చియాశీర్వాదములు హెచ్చుగాజాయ ।
విజయభూపాలుడు సింహాసనంబెక్కె । ముగ్ధకితమ్ములతో ముదమొప్పగాను
కో స ల దే శ ం బు లా నే లు చుం డె ॥

శాంత గోవింద నామములు

పాలసముద్రమందున గోవిందరామ । భద్రాద్రిశయనా గోవిందా । శేషపానుపుమీద గోవింద రామ । లక్ష్మితోపవళించె గోవిందా । ఆదిలక్ష్మిదేవి గోవిందరామ । శిరసు చక్కగదువ్వి గోవిందా । హస్తములు బట్టెను గోవిందరామ । పాదములు బట్టెను గోవిందా । రావణుని పెండ్లాము గోవిందరామ । [illegible] వున్నవని గోవిందా । అష్టదిక్పాలకులు గోవిందరామ । ఆ[illegible]తల్లి గోవిందా । [illegible]చెప్పితి గోవిందరామ । వెరలనుభపించియు గోవిందా । వా[illegible]వరలు పిడిపించురని గోవిందరామ । మేటి పట్టుపుచేడె గోవిందా । నీవు యీబుద్ధితోను గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । పతిక్లేశపడు[illegible] గోవిందరామ । మనసాము [illegible] గోవిందా । మా[illegible] మెత్తటు గోవిందరామ । సర్వసరసంపూర్ణ గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । భూమిమీదపుడుదుచు గోవిందా । భూమిమీద పెరుగుదును గోవిందరామ । [illegible]బుద్ధి గోవిందా । జాతకంబ్రాయింతు గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । మిమ్ము లగలయుదు గోవిందరామ । హరిచేత సెలవంది గోవిందా । ఆదిలక్ష్మిదేవి గోవిందరామ । అంతఃపురమువెడలి గోవిందా । తామర కొలనులో గోవిందరామ । [illegible]మాడి గోవిందా । కన్నతల్లియైన గోవిందరామ । కమలములోప్రవేశించె గోవిందా । చూచరెండవనాకమ్మ గోవిందరామ । సుదతుల[illegible] గోవిందా । అంతటరావణుడు గోవిందరామ । నవకోటిలింగములు గోవిందా । కొమరొప్ప పూజించెగోవిందరామ । అప్పుడు రావణుడు గోవిందా । సేవకులబిలిపించి గోవిందరామ । పుష్పముల తెమ్మనెను గోవిందా । రాక్షసులుయేగిరి గోవిందరామ । కొలనులోవల జొచ్చి గోవిందా । పుష్పలగోసిరి గోవిందరామ । యెక్కడిసరులయ్య గోవిందా । నాసరసు ముట్టెదు గోవిందరామ । పిలుకతోవచ్చి గోవిందా । మిమ్ముసాధింతును గోవిందరామ । రక్కసులు భీతులయి గోవిందా , రావణునితోచెప్ప గోవిందరామ । రావణుండు వినియు గోవిందా । నౌకర్లనదిలించె గోవిందరామ పసిడిసెజ్జాబట్టి గోవిందా । సరసుకు తావచ్చె గోవిందరామ । సుమములుకోసె గోవిందా । య్కెకడీ నడుదవుర గోవిందరామ । నాసరసు ముట్టితివి, గోవిందా । నిప్పుసిబలగముతో గోవిందరామ । తెగటార్తునని పల్కె గోవిందా । రావణుడుభీతిల్లి గోవిందరామ । భూమివంక జూచె గోవిందా । ఆకాశముచూచె గోవింద రామ । యిదియేమి యక్షిణో గోవిందా । నాకుప్రత్యక్షమయి గోవిందరామ । నాతోను బలికెంచి గోవిందా । బహువాడు చేతులకు గోవిందరామ । బాహువులు లేవపూ గోవిందా ।

గో[illegible]విహాసుని గోవిందరామ । సతికిసందిచ్చెను గోవిందా । శోధించి చూచితె
గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । కనిపెంచు[illegible] గోవిందరామ । కన్నుల[illegible]
[illegible] గోవిందా । వేడెను [illegible] గోవిందరామ । వాతకంప్రాయించె గోవిందా ।
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । దశకంఠుడునువచ్చి
గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । రెండవ
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । మందోదరిదేవి గోవిందా ।
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । విప్రులను బిలిపించ
గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । బ్రాహ్మణులు
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]ములుగట్టిరి గోవింద
రామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । అష్టమినవారం
గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా ।
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । చిన్నమెత్తునిలువదు
గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]లుపంచె గోవిందరామ । తరుణి
నేనిపుడు గోవిందా । కల్యాణ[illegible] గోవిందరామ । అతివయిచ్చటనుంచె గోవిందా ।
[illegible] గోవిందరామ । అతి[illegible] గోవిందా । [illegible]శిరసువగులు
గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । అతివ
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా ।
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]నిబిలిచి గోవింద
రామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । అప్పుడారసు[illegible]
గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] పుట్టించి గోవిందా । [illegible]లంక
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ ।
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా ।
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]వేద్యములుయిచ్చె
గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible]
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । చల్లగారక్షించు గోవింద
రామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible]
గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ ।
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible]

గోవిందా । పాలసముద్రమునికిచ్చె గోవిందరామ । మూడునెలలూ అరసు గోవిందా ।
ఫణిని వెంబడిను గోవిందరామ । పాలసముద్రమందుండె గోవిందా । ఆదిశేషునికిచ్చె గోవింద
రామ । ఆదిశేషుడుండె గోవిందా । అందముగా [illegible] గోవిందరామ । [illegible]
గోవిందా । మాముదేవకికినిచ్చె గోవిందరామ । మాదేవి పన్నెండేండ్లు గోవిందా । యిముడుతిన్నెను
పుట్టె గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ
తల్లిదండ్రి [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా ।
ఫలములు బెట్టుచు గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవింద
రామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] బుట్టలో గోవిందరామ । [illegible]
గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ ।
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible]
గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ ।
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible]
గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ ।
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా ।
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]
గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible]
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా ।
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]
గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ ।
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible]
గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ ।
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible]
గోవిందా । ఆదినారాయణుడు గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]
పుత్రాయని గోవిందరామ । ప్రాణంబు [illegible] గోవిందా । [illegible]
[illegible] గోవిందరామ । ప్రాణాయుల [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible]
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా ।

నీటిమృదంగములు గోవిందరామ । రథగజతురగములు గోవిందా । యక్షగంధర్వులా
గోవిందరామ । సురసంగానాగానము గోవిందా । అవధరింపుమనిరి గోవిందరామ । విష్ణుము
ష్పకరా గోవిందా । అంతిపురికేగెను గోవిందరామ । వనితలందరితో గోవిందా । కథవిన
మనెప్పు గోవిందరామ । మాయవెళ్లుచెప్పు గోవిందా । [illegible]రేసవెళ్లి గోవిందరామ ।
[illegible] గోవిందా । విష్ణు[illegible] గోవిందరామ । విష్ణు[illegible] గోవిందా ।
[illegible] గోవిందరామ । కౌసల్యమహాదేవి గోవిందా । పతికిపాయసమి[illegible]
గోవిందరామ । సుమిత్రమహాదేవి గోవిందా । సురభియిచ్చెను గోవిందరామ । [illegible]
మహారాజు గోవిందా । కౌసల్యతోబల్కె గోవిందరామ । [illegible]రాజ్యములయిన గోవిందా ।
[illegible]తిరేసయిన గోవిందరామ । [illegible]దేశములయిన గోవిందా । [illegible]
గోవిందరామ । పుత్రులురారేసట్టి గోవిందా । పుట్టువత్రిమనయంతి గోవిందరామ । పుత్రులుయప్ప
[illegible] గోవిందా । పుట్టగతిమాపింపు గోవిందరామ । అప్పుడు కౌసల్య గోవిందా । మహారాజు
[illegible] గోవిందరామ । పుత్రరపుణ్యాలు గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ ।
అవటిపమువెళ్లె గోవిందా । పుత్రులుకల్గుదురు గోవిందరామ । పుణ్యంబు అప్పరాము
గోవిందా । అంతట మహారాజు గోవిందరామ । పుత్రకామేష్టిగ గోవిందా । [illegible]
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ ।
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । మహాకొల్వుతీర్చెని గోవిందా ।
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]
గోవిందరామ । మిన్నిరాజ్యములయిన గోవిందా । [illegible]తిని రేయిన గోవిందరామ ।
మిన్నిదేశములయిన గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । పుత్రులులేనట్టి గోవిందా ।
పుట్టువత్రిమద్రైతి గోవిందరామ । పుత్రులుకలుగుదురు గోవిందా । పుట్టగతిమానమనె
గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । అప్పుడికి
మనగతే గోవిందా । పుత్రులుగలుగుదురు గోవిందరామ । పుణ్యాత్ములవ్వరాదు గోవిందా ।
అప్పుడు [illegible] గోవిందరామ । సంవత్సరములకప్పుడా గోవిందా । లేకలేరా[illegible]
గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । ఆదాంయా [illegible] గోవిందరామ । [illegible]
[illegible] గోవిందా । ముద్దురో ముద్దరో గోవిందరామ । [illegible]
గోవిందా । [illegible]కి గోవిందరామ । తప్పరాయుద్దరనె గోవిందా । [illegible]
[illegible] గోవిందరామ । అతివేగమెళ్లెంత గోవిందా । [illegible]దశరథుడు గోవిందరామ
[illegible] గోవిందా కౌసల్యసుమిత్ర గోవిందరామ । పతికియెదురుగవచ్చి గోవిందా ।
పాదంబులుకడిగి గోవిందరామ । సింహాసనంవేసి గోవిందా । క్షేమవార్తలు అడుగ
గోవిందరామ । సతులారమీకిపుడు గోవిందా । సమ్మతమాయెనా గోవిందరామ ।

మాకునమ్మతమునిచె గోవిందా । అంతటమహారాజు గోవిందరామ । కైకనగరుజేరె
గోవిందా । కైకతోజెప్పె గోవిందరామ । అతివరోవింటివా గోవిందా । యీదినమందున
గోవిందరామ । వసిష్ఠవాల్మీకులు గోవిందా । గౌతమి జమదగ్ని గోవిందరామ । అత్రికశ్యా
పులు గోవిందా । మహాఋషులుచెప్పిరు గోవిందరామ । దక్షిణాదిశయందు గోవిందా । రాజ
ఋషపున్నాడు గోవిందరామ । అచ్చటికి చనుదెస్తె గోవిందా । మనసుపుత్రులు కలుగుదురు
గోవిందరామ । పుణ్యాలముఅవుదుమనె గోవిందా పతిమాటవినికైక గోవిందరామ ।
అదరిపడితానుండె గోవిందా । అక్కకౌసల్యనగ గోవిందరామ । అతిపరాక్రమశాలి
గోవిందా ।కోరికొడుకులగాంచె గోవిందరామ । గొడ్రాలనయిపుందు గోవిందా । అదలించి
రాజును గోవిందరామ అపతలికి తాబంపె గోవిందా । చిన్నబుచ్చుకరాజు గోవిందరామ ।
నగరిలోకేతెంచె గోవిందా । రాజుతోకౌసల్య గోవిందరామ । ఆరళ్ళబెట్టునడి గోవిందా
అతివను పిలిపుము గోవిందరామ । బుజ్జగించివేరె గోవిందా । ముద్దుగాఅడగండి గోవింద
రామ । వసిష్ఠగౌతముని గోవిందా కైకనగరునవచ్చి గోవిందరామ । అడిగెనధనమిత్తు
గోవిందా । అతివకోసికిపుము గోవిందరామ । కోరినాధనమిత్తు గోవిందా । కోపించి నీకిపుడు
గోవిందరామ । ఒక్కరికయినాను గోవిందా । పుత్రయుపుడితేను గోవిందరామ । రాజ్యమున
కధిపతులు గోవిందా । రాజులు అవుతారు గోవిందరామ । నన్ను ముట్టునాడు గోవిందా ।
నాథుడా నీవుపుమ గోవిందరామ । నన్ను అంటనీయను గోవిందా । ప్రాణాపాయమనె గోవింద
రామ । వసిష్ఠగౌతములు గోవిందా । వెనువెనువచ్చిరి గోవిందరామ । చిన్నబుచ్చగ రాజు
గోవిందా । తననగరుకేతెంచె గోవిందరామ । నారదమునిరాను గోవిందా । సల్లరాయిలది
గోవిందరామ । పెద్దాంమునిపల్కె గోవిందా । రాజువేసిన పుణ్యం గోవిందరామ । వ్రాత
ఫలమిట్టుందె గోవిందా । మగువచేసిన పుణ్యం గోవిందరామ । మరియు మంచిదితనెదు
గోవిందా । అప్పుడు కౌసల్య గోవిందరామ । కైకనగరునవచ్చె గోవిందా । పిల్లా
రమ్మనె గోవిందరామ । ముద్దుగనమ్మరావె గోవిందా । మూడపధర్మరమ్మనె గోవింద
రామ । అక్కమాటలువిని గోవిందా । కైకతానుంచిపది గోవిందరామ । అక్కతో కౌసల్య
గోవిందా । అతిపరాక్రమశాలి గోవిందరామ । కోరికొడుకులగాంచె గోవిందా । గొడ్రాల
నయిపుందు గోవిందరామ । పట్టమునీవేలు గోవిందా । నానినముఅయిపుదు గోవిందరామ ।
ఆదరించికౌసల్య గోవిందా । అపుతలికి పంపించె గోవిందరామ । రాజు చేసిన
పుణ్యం గోవిందా । వ్రాతఫలమిట్లుండె గోవిందరామ । తన నగరు కేతెంచె
గోవిందా । పతితోదతాజెప్పి గోవిందరామ । మాట మాటలు గలది గోవిందా ।
సుమిత్రను బంపుమనె గోవిందరామ । అప్పుడు సుమిత్రి గోవిందా । కైకదగ్గరకొచ్చె
గోవిందరామ । రమణిఓరమ్మని గోవిందా । రహస్యమునచెప్పె గోవిందరామ । సుమిత్ర

చెప్పగా గోవిందా । సవతిసమ్మతించె గోవిందరామ । మంథరతోకూడ గోవిందా । తరలి వచ్చెననెను గోవిందరామ । రాజుమాటాడమ్మ గోవిందా । లక్ష్మిదేవిసుమ్మి గోవిందరామ । రాజుతోకూడాను గోవిందా । రథము మీరెక్కండి గోవిందరామ । వాలినదకను మేము గోవిందా । కదలివస్తామమ్మ గోవిందరామ । వింతలారమీరు గోవిందా । వాలినదకమువస్తె గోవిందరామ । నడియలోవత్తునని గోవిందా । కైకప్రయాణమాయె గోవిందరామ । సవతిచెప్పెనని గోవిందా । సుమిత్రచెప్పెను గోవిందరామ । కౌసల్యతోజెప్పె గోవిందా । కైకమహాదేవికి గోవిందరామ । యేమిబుద్ధిపుట్టెనని గోవిందా । అప్పుడు కౌసల్య గోవింద రామ । పనివార్లబిల్పించి గోవిందా । రథముతెప్పించుమనె గోవిందరామ । ముత్యాల చేరులు గోవిందా । పగడాలకుచ్చులు గోవిందరామ । నీలాలతోరణం గోవిందా । వజ్రములు దాపించె గోవిందరామ । రథమునుతెచ్చిరి గోవిందా । కౌసల్య కెరిగించె గోవిందరామ । కైకనుపిలిపించె గోవిందా । రాజునప్పగించె గోవిందరామ । అప్పుడు కౌసల్య గోవిందా । పనివార్ల బిలిపించి గోవిందరామ । దాపించుమనిజెప్పె గోవిందా । పట్టుజాలకుండ గోవింద రామ । పదికోట్ల రమ్మనిరి గోవిందా । ముత్యజాలకుండ గోవిందరామ । మూడుకోట్ల రమ్మనిరి గోవిందా । తలకడిగిరమ్మనిరి గోవిందరామ । పసుపునూనెలుపోసి గోవిందా । ముత్యజాలకుండ గోవిందరామ । మూడువేలొచ్చిరి గోవిందా । పట్టుజాలకుండ గోవిందరామ । పదివేలు వచ్చిరి గోవిందా । పట్టుపేనుగుదెచ్చి గోవిందరామ । హారాలువేసిరి గోవిందా । ఘనమైకవచంపరచె గోవిందరామ । గుఱ్ఱములు తెప్పించిరి గోవిందా । ఘమిడిపల్లంవేసె గోవిందరామ । రాజును కైకమ్మ గోవిందా । దంపతులు రథమెక్కె గోవిందరామ । జయభేరివేసిరి గోవిందా । జగమెల్లమ్రోగెను గోవిందరామ । ఫలరాసులుతెచ్చి గోవిందా । కౌసల్యతాబట్టె గోవిందరామ । పసుపు కుంకుమపళ్ళ గోవిందా । సుమిత్రతాబట్టె గోవింద రామ । అనసూయయుంధతి గోవిందా । అహల్యాభాయయమును గోవిందరామ । ముత్తయిదు వులు వచ్చె గోవిందా । రామచిలుకలురెండు గోవిందరామ । ప్రేమతోయెదురయ్యె గోవిందా వేశ్యస్త్రీలువచ్చె గోవిందరామ । సురభాండములువచ్చె గోవిందా । గరుత్మంతుడువచ్చె గోవిందరామ । నవనంబు తీర్చెను గోవిందా । మంచివి శకునాలు గోవిందరామ మళ్ల మద్దు పైనం గోవిందా । అందలముయాయెక్కి గోవిందరామ । అంచంచ నీలీల గోవిందా । పన్నెండు గడియలకు గోవిందరామ । పన్నెంబు బయలుదేరె గోవిందా । అప్పుడుకౌసల్య గోవిందరామ । సుమిత్రతోబల్కె గోవిందా । రాజపత్నులంతాము గోవిందరామ । వైరమాసించుమనె గోవిందా । అప్పుడు సుమిత్ర గోవిందరామ । అక్కాయు యుట్లనెను గోవిందా । మంధరాతోకూడ గోవిందరామ । ముగ్గురుజానిసలు గోవిందా । అప్పుడుకైకమ్మ గోవిందరామ । రాజుతో బల్కెను గోవిందా । సవతులయిద్దరు గోవింద

రాము । అంపము లేర్పడి గోవిందా । గోమపల్లాకీలు గోవిందరాము । పాదలుతీయించె
గోవిందా । అప్పుడు దశరథుడు గోవిందరాము । భార్యతో యిట్లనెను గోవిందా । యింత
రాముడితోను గోవిందరాము । యింతులు నడచితే గోవిందా । నీవు సమ్మతమైన
గోవిందరాము । సమ్మతినాకుండె గోవిందా । ఆయోధ్యయేలింప గోవిందరారాము । అప్పుడు
మహారాజు గోవిందా । మరిరాద బల్కెను గోవిందరాము । వసిష్ఠవాల్మీకి గోవిందా
గౌతమ కశ్యపులు గోవిందరాము । యిప్పుడుచెప్పుడు గోవిందా । రథములుమళ్లించిరి
గోవిందరాము । తేరుపట్టణమునకు గోవిందా । అంతటమహారాజు గోవిందరాము । కౌసల్యను
తేరపిలిచి గోవిందా । మనమునోపలాడె గోవిందరాము । మళ్లినమనరాలు గోవిందా ।
కైకనోడుచేత గోవిందరాము । సర్వమ్ము తానని గోవిందా । యింతిగోపాతోను గోవింద
రాము । యింతినితెరేము గోవిందా । అయోధ్యకుమనము గోవిందరాము । తిరిగి వెళ్ళితేను
గోవిందా । అష్టదరిద్రమవును గోవిందరాము । అప్పుడు సుమిత్ర గోవిందా । పెనిమిటితో
యిట్లనె గోవిందరాము । పిల్లలుక్షేమమ్ము గోవిందా । అతిపరాక్రమశాలి గోవిందరాము ।
మంత్రవివరమండ గోవిందా । మరినీకి అడవిండి గోవిందరాము । అప్పుడు మహారాజు
గోవిందా । కైకదగ్గరకేగి గోవిందరాము । మంత్రేమనిరాజు గోవిందా । ముద్దియడుగ
అడిగెను గోవిందరాము । కైకాభయముచేత గోవిందా । కోమలియిట్లనె గోవిందరాము ।
పతిమాట వినినతి గోవిందా । భమిటికంబుమెప్పు గోవిందరాము । బంగారు పట్టెమంచ
గోవిందా । శ్రీకారముపెట్టి గోవిందరాము । రాము వనవాసము గోవిందా । భరతుపట్టంకట్ట
గోవిందరాము । పదునాలుగేండ్లుండ్రావె గోవిందా । రాగితంబుచ్చుకొని గోవిందరాము ।
శృంగమహాదేవి గోవిందా । ఋష్యశృంగునితో గోవిందరాము । తేరుమెత్తినవయ్య గోవిందా ।
యజ్ఞముచేయించెను గోవిందరాము । శాంతపట్టిణి గోవిందా । పరమయ్య పాల్పంచె
గోవిందరాము । మునులకిచ్చి గోవిందా । మాపతులుపచ్చిరీ గోవిందరాము । రామ
మనమునపేనె గోవిందా । పలావాదులు గోవిందరాము । మిగర్భముసబుట్టు గోవిందా ।
రాజకుమార కథపరము గోవిందరాము । రాజులుపుట్టెదరు గోవిందా । నాకిదీవనలంది
గోవిందరాము । శాంతపట్టువారు గోవిందా । రాజరాజుపట్టాభి గోవిందరాము శాంతను
పుత్రుకొని గోవిందా । పోరాడేరొచ్చి గోవిందరాము । యేరాజ్యమేహామి గోవిందా ।
సూర్యవంశముండి గోవిందరాము । అర్జునవంశమనె గోవిందా । అయోధ్యరాజనె గోవింద
రాము । ముగ్గురుభార్యలతో గోవిందా । రాజ్యమునేలితి గోవిందరాము । నాకుసంతతిలేక
గోవిందా । శాంతకోరపట్టిని గోవిందరాము । శాంతమ్మనిస్తేను గోవిందా । కొడుకులు
పుట్టెదరు గోవిందరాము । మీముప్పుమ్ములకుపురాము గోవిందా । అమాటలువిని గోవింద
రాము । సందెగుబులుమని గోవిందా । మూర్ఛలోమునిగెను గోవిందరాము । మరి మూర్ఛలా

తెలిసి గోవిందా । నన్ను కన్నా తల్లి గోవిందరామ । నిన్నెట్లుయిత్తురు గోవిందా । నిన్ను యిచ్చినేను గోవిందరామ । నిమిషమోర్వగలేను గోవిందా । అదురుచు బెదురుచు గోవింద రామ । తడబడబడుచు గోవిందా । తన నగరుకేతెంచె గోవిందరామ । అప్పుడు మహాముని గోవిందా । తన జపముచాలించె గోవిందరామ । కోకిలాదేవెళ్ళి గోవిందా । ఋషితోనుజెప్పెను గోవిందరామ । అర్కవంశంబని గోవిందా । అయోధ్య రాజని గోవిందరామ । ముగ్గురు సతులతో గోవిందా । పుత్రులులేకను గోవిందరామ । శాంతను యిస్తేను గోవిందా । సంతతి కలుగునట గోవిందరామ । సతి మాటవిని ఋషి గోవిందా । అహంకారుడై యుండి గోవింద రామ । ఆడవాళ్ళమీరు గోవిందా । కొదిగివుండగవలెను గోవిందరామ । ఆశ్రమంబులోను గోవిందా । దాగివుండూమనె గోవిందరామ । అవతలకుపోనేల గోవిందా । ఆరుట్లు షడనేల గోవిందరామ । శాంతనూదాచండి గోవిందా । దృష్టితీయించండి గోవిందరామ । నవసెనలు వేయండి గోవిందా । నమిడితియ్యవద్దు గోవిందరామ । ముగ్గురిభార్యలతో గోవిందా । మునియాశ్రమముచేరు । గోవిందరామ । మండు వేసవిలోను గోవిందా । యెండబడి వస్తిమి గోవిందరామ । ప్రాణంబుపోయెను గోవిందా । తరువాతదాహంబు గోవిందరామ । త్వరలోను యిప్పండి గోవిందా । తలుపులుతీసియుషి గోవిందరామ । కమండలంలోడి గోవిందా । నంబట్టుకవచ్చి గోవిందరామ । దాహంబు యిచ్చెను గోవిందా । పిమ్మట దశరథుడు గోవిందరామ । ఋషిపాదములబట్టె గోవిందా । యెంతపదవిఅయిన గోవింద రామ । దైవంబు యిచ్చెను గోవిందా । సంతతిలేదిప్పుడు గోవిందరామ । పుత్రసంతతి యిచ్చి గోవిందా । వంశంబునిల్పుమి గోవిందరామ । మీశాంతనిస్తేను గోవిందా । మాకు పుత్రులుగల్గు గోవిందరామ । సందేహములుమాని గోవిందా । రాజుతో ఋషిపల్కె గోవింద రామ । అరువదివేలేండ్లకు గోవిందా । ఒకబాల జన్మించె గోవిందరామ । ఆబాలనిచ్చియు గోవిందా । పుట్టుతానొగలను గోవిందరామ । ఆడవారిమునను గోవిందా । అలసిగావని పల్కె గోవిందరామ । కౌసల్య సుమిత్ర గోవిందా । ఋషిపాదాలపైబడిరి గోవిందరామ । మమ్ము నన్న తల్లి గోవిందా । మాకునని నీవమ్మ గోవిందరామ । మములక్ష్మివెళ్ళండి గోవిందా । కపటసివ్వనివారు గోవిందరామ । కోకిలాదేవిని గోవిందా । రాజుభార్యలువెడలె గోవిందరామ । రాజులావణ్య అంత గోవిందా । పదపదమనుచును గోవిందరామ । శైక దీసుకవచ్చి గోవిందా । ఆశ్రమమున వుంచె గోవిందరామ । చెట్లచాటునవున్న గోవిందా । తల్లిబిడ్డలజూచి గోవిందరామ । తరుణులిద్దరుమ్రొక్కి గోవిందా । శాంతను యిమ్మని గోవిందరామ । ఋషిశాంత నడిగిరి గోవిందా । అరవై వేలేండ్లకు గోవిందరామ । మాకు ఒకబాల పుట్టింది గోవిందా । ఆబాలనుయిచ్చి గోవిందరామ । యెట్లుమేముందుము గోవిందా । కనిగొడ్రాల మవుదుమా గోవిందరామ । శాంతనూమీకిచ్చి గోవిందా । అప్పుడు

సుమిత్ర గోవిందరామ । కోకిలాదేవితో గోవిందా । సంగరముతోత్తి గోవిందరామ ।
[illegible] ప్రకటించి గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ [illegible]
గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ ।
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible]
గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ ।
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible]
గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ ।
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా ।
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]
గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible]
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]
గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible]
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా ।
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవింద
రామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible]
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా ।
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]
గోవిందరామ [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ ।
[illegible] గోవిందా [illegible] గోవిందరామ । [illegible]
గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ ।
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible]
[illegible] గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా ।
[illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]
గోవిందా । [illegible] గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]
కళ్యాణముకు గోవిందరామ । [illegible] గోవిందా । [illegible]

గోవిందరామ । కెంపులఅక్షంతలను గోవిందా । భమిడిపేళ్లాగంప గోవిందరామ । బంగార భాషికం గోవిందా । నవరత్నపళ్ళెంబు గోవిందరామ । మధుపర్కములుయిచ్చె గోవిందా । మంగళసూత్రము గోవిందరామ । యేడువారపుసొమ్ము గోవిందా । వుత్తరజంద్యంబు గోవిందరామ । అల్లునికి అరణాలు గోవిందా । అరులక్షలుయిచ్చె గోవిందరామ । పట్టపు యేనుగును గోవిందా । మీరుమాబాలకు యివ్వమనె గోవిందరామ । యంతసొమ్మిస్తిని గోవిందా । యింతినిమీకిస్తి గోవిందరామ । కన్యదానంబాయె గోవిందా । మాకుప్రాప్తంబు లేదాయె గోవిందరామ । మాగోత్రనామముతో గోవిందా । కన్యదానంబుచేయుడి గోవింద రామ । అప్పుడుకౌసల్య గోవిందా । దశరధుతొపల్కెను గోవిందరామ । యింతసొమ్మిచ్చారు గోవిందా । యింతినీయిచ్చారు గోవిందరామ । దానికిమనమేమి గోవిందా । యివ్వవలెనని పల్కె గోవిందరామ । అప్పుడుమహారాజు గోవిందా । కౌసల్యకిట్లనెను గోవిందరామ । కోకిలాదేవొక్క గోవిందా । కాలిమెట్టెలవిలువ గోవిందరామ । మనరాజ్యమున్నదా గోవిందా । పళ్ళెంబుధనంత్రవ్వి గోవిందరామ । పట్టుచీరలువుంచి గోవిందా । కౌసల్యచేనందు గోవిందరామ । దేవికివ్వగరాగ గోవిందా । నరమాంసమమ్మము గోవిందరామ । నాతిరో నీకిపుడు గోవిందా । కోరిభిక్షంబెట్టు గోవిందరామ । కొంగుపట్టెనుశాంత గోవిందా । పుత్రభిక్షంబెట్టుమని గోవిందరామ । పుత్రికనుఅడిగిరి గోవిందా । పుత్రికను యిస్తిమీ గోవిందరామ । పచ్చిబాలింతవు గోవిందా । వడిబియ్యముకడుదు గోవిందరామ । మహా మునినగరిలో గోవిందా । కనకపీటలువేసి గోవిందరామ । పట్నపుదేవులను గోవిందా । యిద్దరినిపిలిపించి గోవిందరామ । పట్టుకట్టు కట్టించి గోవిందా । శాంతనుబిలిపించి గోవింద రామ । కౌసల్యకప్పగించి గోవిందా । వడిబియ్యమువెరచి గోవిందరామ । వచ్చిబాలింతలు గోవిందా । పచ్చనక్షింతలు గోవిందరామ । పందిళ్ళచల్లండి గోవిందా । నవ్వుచు కౌసల్య గోవిందరామ । పందిళ్ళ చల్లింది గోవిందా । అప్పుడు దశరధుడు గోవిందరామ । కౌసల్యతో బల్కె గోవిందా । యింతచక్కనిచేడె గోవిందరామ । యీజగములోలేదనెను గోవిందా । యెవ్వరికి యిత్తునని గోవిందరామ । అలోచించెరాజు గోవిందా । శుభముహూర్తమువారు గోవిందరామ । ఋషియుచూడంగానె గోవిందా । పట్టపేనుగుదెచ్చి గోవిందరామ హోదానువేయించి గోవిందా । భమిడిపంచపరచి గోవిందరామ । శాంతతోడుకవచ్చి గోవిందా । అంబారిలోవుంచె గోవిందరామ జయభేరివేసిరి గోవిందా । జగమెల్లమ్రోగెను గోవిందరామ । కోకిలాదేవపుడు గోవిందా । గూతురుకిదిగులొందె గోవిందరామ । ఆట ప్రాయమునాడు గోవిందా । అటచూడగలేదు గోవిందరామ । పాటప్రాయమునాడుగోవిందా । పాడచూడగలేదు గోవిందరామ । వేకువజామున లేచి గోవిందా । తద్దివుండాలేదు గోవింత రామ। విత్తజములేకుండ గోవిందా । వకరికివిత్తనంబెడితిని గోవిందరామ । మొక్కలేకుండా

గోవిందా । మొక్కవకరికి యిస్తి గోవిందరామ । వీధిలోవిస్తరి గోవిందా । ప్రాప్తమాయె నుమాకు గోవిందరామ । అప్పుడు మహాముని గోవిందా । తనసతినివోదార్చి గోవిందరామ । పందిళ్ళలో వున్న గోవిందా । కైకమ్మజూపె గోవిందరామ । అద్భుతంబులఋషి గోవిందా । ఆకైకనుజూచి గోవిందరామ । అమ్మమిమ్ములమరచి గోవిందా । అందరూ యేగిరా గోవిందరామ । కొమ్మరమ్మనిపిలిచి గోవిందా । శాంతమ్మను చేతికిస్తు గోవిందరామ । క్రుంగి యుప్పొంగేవు గోవిందా । పడబొబ్బలు పెడుతు గోవిందరామ । రాణువానంపెను గోవిందా । కైకయిచ్చటనుండె గోవిందరామ । మరచి వెళ్ళావద్దె గోవిందా । పరజనమునూ అంపి గోవిందరామ । సుమిత్రనుబంపె గోవిందా । కౌసల్యనూపంపె గోవిందరామ । యిద్దరూవెళ్ళపుడు గోవిందా । కైకదోడుకవచ్చె గోవిందరామ । రాజుకప్పగించె గోవిందా । దంపతులు యిద్దరు గోవిందరామ । మగుడి రథముయెక్కి గోవిందా । సవతులు యిద్దరు గోవిందరామ । అందలమువెక్కిరి గోవిందా । పన్నెండుగడియలకు గోవిందరామ । పట్నంబువెడలిరీ గోవిందా । అడుగడుగు మజిలీల గోవిందరామ । మేజువాణీలతో గోవిందా ।

శాంతను తీసుకొని దశరథుడు పురి వెడలుట.

విశేషదూరంబు గోవిందరామ । దాటివచ్చిరివారు గోవిందా । అయోధ్యపట్నమునకు గోవిందరామ । అందరువచ్చిరి గోవిందా । జగమెల్లమ్రోయగా గోవిందరామ । జయభేరి వేయించె గోవిందా । లక్ష్మివచ్చెనాని గోవిందరామ । లక్షభేరిమ్రోగె గోవిందా । కైక రాజుకూడి గోవిందరామ । రథములుడిగ్గిరి గోవిందా । కైకనగరికిజేరి గోవిందరామ । సవతులుయిద్దరు గోవిందా । అందలంబులుదిగిరి గోవిందరామ । దేవిడీముందట గోవిందా । యేనుగను ఆపిరి గోవిందరామ । ముత్యాలహారతులు గోవిందా । ముగుదలుయిచ్చిరి గోవింద రామ । వజ్రాలహారతులు గోవిందా । వారాంగనలుయిచ్చిరి గోవిందరామ । శాంతను యెత్తుకొని గోవిందా । మహారాజుతావచ్చె గోవిందరామ । అయోధ్యఅందరికి గోవిందా । గడపచీరెలుయిచ్చె గోవిందరామ । దశదానములుజేసె గోవిందా । మహారాజునగరిలో గోవిందరామ । కనకపీటలుపరచె గోవిందా । యిద్దరుభార్యలు గోవిందరామ । శాంతను తీసుకవచ్చి గోవిందా । మహరాజుకిచ్చిరీ గోవిందరామ । బంగారుపళ్ళెములు గోవిందా । పాలొప్పబోసిరీ గోవిందరామ । ఆదిలక్ష్మిశాంతని గోవిందా । నామకరణంవ్రాసె గోవింద రామ । అరుంధతి అనసూయ గోవిందా । హారతియిచ్చిరీ గోవిందరామ । పట్టుచీరలును గోవిందా । పదినూరులుఆయుంచి గోవిందరామ । చీరలుపట్టుకొని గోవిందా । వనితలిళ్ళకు యేగి గోవిందరామ । దినదినంబులునుశాంత గోవిందా । దీప్తి పెరుగుచునుండె

గోవిందరామ । కన్యపెరుగావారికి గోవిందా । కంటకంబయితోచె గొవిందరామ । యెవ్వరికి యిత్తునని గోవిందా । మహారాజుతో బల్కె గోవిందరామ । యింద్రుడికి యిత్తునా గోవిందా । అప్పుడు కౌసల్య గోవిందరామ । పెనిమిటికి యిట్లనెను గోవిందా । ఋషితోను చెప్పమనె గోవిందరాము । దశరథ మహారాజు గోవిందా । మౌనితోజెప్పెను గోవిందరాము । గొప్పవారికియిస్తె గోవిందా । కొడకులు పుడుతారు గొవిందరాము । మీకు పుణ్యలు అవుతారు గోవిందా । వటవృక్షమూక్రింద గోవిందరామ । తపసులో వున్నాడు గోవిందా । దుప్పివలెనుంటాడు గోవిందరామ । నొష్ఠనోకొమ్ముండు గోవిందా । అతని బిలుచుకచ్చ గోవిందరామ । శాంతనూయివ్వండి గోవిందా । కన్యకు భయముగును గోవిందరాము । శాంతనివ్వానని గోవిందా । అప్పుడూకౌసల్య గోవిందరాము । మహారాజుతోబల్కె గోవిందా । విభుడనీవు వినుమని గోవిందరామ । ఋషియు చెప్పినట్లు గోవిందా । మహామునికి యివ్వండి గోవిందరామ । సతిమాట వినిపతి గోవిందా । అప్సరసలబిలిపించె గోవిందరాము । అప్సరసాస్త్రీలు గోవిందా । అయిదుగురువచ్చిరీ గోవిందరాము । అడిగిన ధనమిత్తు గోవిందా । విదియ శుక్రవారం గోవిందరామ । ఆరుగడియలప్రొద్దుకు గోవిందా । నాటిరోజుకు మీరు గోవిందరాము । అల్లున్ని తేవలెను గొవిందా । వటవృక్షమూక్రింద గోవిందరామ । పొదరిళ్ళవున్నాడు గోవింద । దుప్పివలె వుంటాడు గోవిందరామ । నొష్టన కొమ్ముండు గోవిందా । మంచిగంధపుచెక్క గోవిందరామ । మహరాజులానిచ్చె గోవిందా । పసపు కుంకుమపండ్లు గోవిందరామ । దశరథుడులానిచ్చె గోవిందా । అప్సరస్త్రీలేగి గోవిందరాము । వనమంతవెదకిరీ గోవిందా । ఆడుచుపాడుచు గోవిందరాము । అరణ్యమంతావెదకె గోవిందా । కొలనుదగ్గరజేరి గోవిందరామ । కోమలులు ఆడిరీ గోవిందా । ఆసందడీవిని గోవిందరాము । కన్నులు దెరిచియు గోవిందా । కన్యలనుజూచి గోవిందరాము । రెండు కొమ్మలు వుండె గోవిందా । వీరెట్టి తపసులో గోవిందరాము । ఏపూజచేసిరో గోవిందా । ఆశ్చర్యముబొందె గోవిందరాము । రాజుఅల్లునిజూచి గోవిందా । రమణులు నవ్విరీ గోవిందరాము । మందపశువువలెను గోవిందా । మాట్లాడనేరడు గోవిందరాము । పారుటాకులుదెచ్చి గోవిందా । గట్టుమనియిచ్చిరీ గోవిందరాము । తియ్యనిభక్ష్యములు గోవిందా । తినిపించిరీవారు గోవిందరాము । రాజుయిచ్చిన నగలు గోవిందా । రాజఋషికిచ్చిరీ గోవిందరాము । కందమూలములపుడు గోవిందా । ఋషిఆరగించెను గోవిందరాము । మల్లెపూవుల పాన్పు గోవిందా । మగువలుపరచిరీ గోవిందరాము । మంచిగంధముతీసి గోవిందా । ఋషిచేతులకు పూసి గోవిందరాము । అత్తరు పన్నీరు గోవిందా । మేనున అలదిరి గోవిందరామ । సంసారమర్మములు గోవిందా । సఖియలు జెప్పిరీ గోవిందారామ । రెండుకొమ్మలు మీకు గోవిందా । యేరాజుయిప్పించె గోవిందరామ । ఈశ్వరుడుయిచ్చెనా

గోవిందా । బ్రహ్మయినయిచ్చాద గోవిందరామ । గొప్పఋషులముఅనే గోవిందా । దండ కారణ్య మనె గోవిందరామ । పయనాలుఅయివారు గోవిందా । పారిపోవుచునుండ గోవిందరామ । ఋషియు వెంటాతగిలి గోవిందా । కూడవత్తూననెను గోవిందరామ । అయోధ్య వెళ్లతాము గోవిందా । నీవురావద్దనికీ గోవిందరామ । నొంటిగావనములో గోవిందా । వకగడియనిలువననె గోవిందరామ । అప్సరసలావెంట గోవిందా । మహఋషి కదలెను గోవిందరామ । ముగ్గురుకన్యలు గోవిందా । మునితోనువుండిరీ గోవిందరామ । ఇద్దరుకన్యలు గోవిందా । రాజుదగ్గరికేగి గోవిందరామ । అతికష్టపడ్డాము గోవిందా । అల్లున్ని తెచ్చాము గోవిందరామ । అప్పుడు దశరథుడు గోవిందా । అతి సంబ్రమునపొంగి గోవిందరామ । చక్కనిఋషియని గోవిందా । అచెలులుజెప్పిరి గోవిందరామ । చక్కని వాడని గోవిందా । చెలులు సంతోషించి గోవిందరామ । అతివశాంతమ్మకు గోవిందా । తగ్గవరుడేకాడ గోవిందరామ । కౌసల్యసుమిత్ర గోవిందా । కన్నీరుబెట్టిరీ గోవిందరామ । కూతురుచేసినపుణ్యం గోవిందా । వ్రాతఫలమిట్లుండె గోవిందరామ । అల్లుడుజేసినపుణ్యం గోవిందా । మఱియుమంచిదిఅనెను గోవిందరామ । దశరథుడువెళ్ళి గోవిందా । ఋష్య శృంగుజూచి గోవిందరామ । సముద్రమువలెపొంగి గోవిందా । ఇంతచక్కని వరుడు గోవిందరామ । ఈభూమిలోలేడు గోవిందా । వందనముచేసిరి గోవిందరామ । దీవెనలు లాయిచ్చె గోవిందా । వివాహకాలంబు గోవిందరామ । మీకుకావలెనయ్య గోవిందరామ । రాజకన్యయితేను గోవిందా । రమణినీవద్దను గోవిందరామ నాతనయ శాంతను గోవిందా । నీకు యిచ్చెదననెను గోవిందరామ । పుత్రకామేష్టిసేయ గోవిందా । పుత్రులు పుడుదురనె గోవిందరామ । రాజు అల్లుడుమీరు గోవిందా । రాచకట్టుకట్టండి గోవిందరామ । బంగారు దుస్తులు గోవిందా । నిలువుటంగీలు గోవిందరామ । రాజఋషికిచ్చిరి గోవిందా । ముస్తాబు చేసిరి గోవిందరామ । నిలువు సొమ్ములువుంచి గోవిందా । అలంకరించిరి గోవిందరామ । దశరథునికి చూపించె గోవిందా । సానకపుకావిళ్ళు గోవిందరామ । పదివేలు తెచ్చిరి గోవిందా । ఋషియు రాజువచ్చె గోవిందరామ । సతులు యిద్దరువచ్చె గోవిందా । జయభేరి వేయించె గోవిందరామ । గంధంబు బూసిరి గోవిందా । గంధవడి జల్లిరి గోవిందరామ । కట్నాలు యిప్పించె గోవిందా । రాజు అల్లునితోను గోవిందరామ । బంధువర్గం బెవరు గోవిందా । తల్లెవరుతండ్రెవరు గోవిందరామ । వూరేది పేరేదీ గోవిందా । వివరించుమని పల్కె గోవిందరామ । తల్లితండ్రిని యెరుగ గోవిందా । వూరెరుగ పేరెరుగ గోవింద రామ । అంతట దశరథుడు గోవిందా । వశిష్ఠుని బిలిచి గోవిందరామ । యెవరి సుతులని యడుగ గోవిందా । మాండవ్య మహామునికి గోవిందరామ । సుతులువీరని బల్కె గోవిందా । వారికి మనమిపుడు గోవిందరామ । లేఖలు వ్రాయవలె గోవిందా ।

బ్రాహ్మలని వ్రాతుమా గోవిందరామ । రాజులని వ్రాతుమా గోవిందా । రాజులని వ్రాసితే గోవిందరామ । మనవిడిదికీ వస్తారా గోవిందా । రారోయనిసంశయం గోవిందరామ । మహా మునితో గూడి గోవిందా । మంచివేళలుజూచి గోవిందరామ । లేఖలువ్రానిరి గోవిందా । శ్రీవేదమూర్తులు గోవిందరామ । యజన యాజనపరులు గోవిందా । షట్కర్మనిరతులు గోవిందరామ । మాండవ్యమహాముని గోవిందా । వావగారికి అనుచు గోవిందరామ । అయోధ్యయేలేటి గోవిందా । దశరథమహారాజు గోవిందరామ । అనేకదండములు గోవిందా । మీతనయుడైనట్టి గోవిందరామ । రుష్యశృంగూనికి గోవిందా । తనయశాంత నుయిచ్చి గోవిందరామ । విదియ శుక్రవారం గోవిందా । ఆరుఘడియలప్రొద్దెక్కి గోవింద రామ । అశ్వినినక్షత్రమున గోవిందా । మిధునలగ్నామంచు గోవిందరామ । పరిణయం చేతునని గోవిందా । నాటిరోజుకు మీరు గోవిందరామ । సపరివారముతోను గోవిందా । తర్లిరమ్మనుచును గోవిందరామ । పచ్చని అక్షింతలు గోవిందా । మాపందిళ్ళ తేవద్దు గోవిందరామ । మాడయెత్తు సొమ్ము గోవిందా । మగువను తేవద్దు గోవిందరామ । అనుచు లేఖలువ్రాసి గోవిందా । లేఖలు మడిచియు గోవిందరామ । మహామునులంతటా గోవిందా । రుషిపల్లెకువెళ్ళి గోవిందరామ । లేఖలుపంపివ్వగా గోవిందా । విప్పిచూచుక చదివి గోవిందరామ । మహామునులతోజెప్పి గోవిందా । తనయుడు రుష్యశృంగునికి గోవిందరామ । రాజుకూతురు నిత్తునని గోవిందా । విదియ శుక్రవారం గోవిందరామ ఆరుఘడియలప్రొద్దు గోవిందా । పరిణయం చేతుమని గోవిందరామ । నాటిరోజుకు మనల గోవిందా । అందరిని రమన్నె గోవిందరామ । రాచపిల్లయితేను గోవిందా । రమణి అక్కరలేదు గోవిందరామ । వద్దని మనమిపుడు గోవిందా । అప్పుడు రుషివరుడు గోవిందరామ మహామునితో జెప్పెను గోవిందా । రాజరుషి కుమార్తె గోవిందరామ । మహారాజు మీకు యిచ్చిరి గోవిందా । మునితో జెప్పెను గోవిందరామ । పుత్రకామేష్టి వ్రేలిస్తే గోవిందా । పుత్రులు పుడుతారు గోవిందరామ । వారు పుణ్యులు అగుదురు గోవిందా । అప్పుడు మహా ముని గోవిందరామ । మహాదేవితో జెప్పె గోవిందా । మనతనయుడు గోవిందరామ । రుష్యశృంగునికి గోవిందా । మహారాజు కూతురు గోవిందరామ । విదియ శుక్రవారం గోవిందా । ఆరుగడియలప్రొద్దెక్కి గోవిందరామ । పరిణయం చేతురట గోవిందా । నాటి రోజుకు మనల గోవిందరామ । అందరిని రమ్మనిరి గోవిందా । యేనాటి రుష్యశృంగుడు గోవిందరామ । యేనాటితనయుడు గోవిందా । అయిదు నెలలబాలుడు గోవిందరామ । అడవి తపసుకువెళ్ళి గోవిందా । నాటివానిని మీరు గోవిందరామ । నేటికి తెచ్చితిర గోవిందా । అప్పుడు మహాముని గోవిందరామ । మహాదేవి కిట్లనెను గోవిందా । అంత వారిబిడ్డకు గోవిందరామ । మనమేమి పెదలాము గోవిందా । మొన్నప్రొద్దుటివేళ గోవింద

రామ । మూసివాయనంలోని గోవిందా । మెట్టెలుసూత్రంబు గోవిందరామ । దగ్గరను వున్నవి గోవిందా । నాతికి పెడుతాను గోవిందరామ । గుండుముత్యపు నత్తు గోవిందా । కూతురువద్ద నుండె గోవిందరామ । అదిపట్టుకువచ్చి గోవిందా । శాంతకు యిస్తాను గోవిందరామ । నాచెవులమద్దికాయలు గోవిందా । కోడలికి యిస్తాను గోవిందరామ । మొన్నప్రొద్దుటివేళ గోవిందా । మూసి వాయనంలోన గోవిందరామ । మేనికమ్మియుచీర గోవిందా । ఆచీర యిస్తానంది గోవిందరామ । అప్పుడుమహాముని గోవిందా । తనసతికిట్ల నెను గోవిందరామ । అంత వారిబిడ్డకు గోవిందా । యింతతేలిక సొమ్ము గోవిందరామ । రాజరుషి అనగాను గోవిందా । లక్షలకు అధికారి గోవిందరామ । దశరథుని నగరందు గోవిందా । దశావతారులు గోవిందరామ । రుషిపల్లెలవారు గోవిందా । పెండ్లికి వెడుదురు గోవిందరామ । నల్లపూసల జేర్లు గోవిందా । నెలతలుగుచ్చిరి గోవిందరామ । పసుపు కుంకుమపండ్లు గోవిందా । పణతులు పట్టిరి గోవిందరామ । పండుటాకొలుమడుపు గోవిందా । కాంతలు బట్టిరి గోవిందరామ । వేదగోష్ఠులతోను గోవిందా । విప్రులు తరలిరి గోవిందరామ । పెండ్లివారు వచ్చిరని గోవిందా । రాజుతోజెప్పిరి గోవిందరామ । సరిరాజులూకారు గోవిందా । మర్యాదలుజేయ గోవిందరామ । నేనువెళ్ళగరాదు గోవిందా । రాజఋషినేగునని గోవిందరామ । దశరథుడుజెప్పె గోవిందా । అప్పుడు మహాముని గోవిందరామ । అతిక్రోధమునబల్కె గోవిందా । నాగురునకుజేస్తె గోవిందరామ । నేనువెళ్ళుదునయ్య గోవిందా । పానకపు కావళ్లు గోవిందరామ । పదివేలుపట్టుకొని గోవిందా । కౌసల్య సుమిత్ర గోవిందరామ । రాజఋషియువచ్చె గోవిందా । జయభేరివేసిరి గోవిందరామ । జగమెల్లమ్రోయగా గోవిందా । కంచుభేరివేసె గోవిందరామ । కదలికజేసిరి గోవిందా । మహరాజుమహాముని గోవిందరామ । వియ్యంకుడునుజేరె గోవిందా । మహామునికి వందనంజేసి గోవిందరామ । అప్పుడు రాజఋషి గోవిందా । వియ్యంకునితొబల్కె గోవిందరామ । ధారపాత్రపట్టుకొని గోవింద । మాకుపాత్రుడూ దొరికెను గోవిందరామ । అన్నిటికంటె అధికంబు గోవిందా । శాంతనూ యిచ్చిరి గోవిందరామ । గంధంబు బూసిరి గోవిందా । గంధవడిజల్లిరి గోవిందరామ । కట్నంబులిచ్చిరి గోవిందా । వియ్యాలవారికి గోవిందరామ । విడిదిల్లు చూపించె గోవిందా । తనయునికౌగిలించి గోవిందరామ । రమణిపగువసాగె గోవిందా । కుప్పలుగ కన్నీరు గోవిందా । తెప్పలుగపారెను గోవిందా । మహామునులు ఋషులు గోవిందరామ । రమణినోదార్చిరి గోవింద । అబ్బురికంజేసె గోవిందరామ । అల్లుని తోడుకొచ్చి గోవిందా । కౌసల్య అల్లుడు గోవిందరామ । కాశిపైనాపునె గోవిందా । దేవిడి దిగకుండ గోవిందరామ । మహారాజు నిలుచుండె గోవిందా । కాశికివెళ్ళొద్దు గోవిందరామ । మాకన్యనిస్తాము గోవిందా । అప్పుడు రాజఋషి గోవిందరామ । మహారాజుతోజెప్పె

గోవిందా । తగువు ధర్మముకాదు గోవిందరామ । గద్దంబు పట్టుకొని గోవిందా । బెల్లపుగద్దె పెట్టి గోవిందరామ । బ్రతిమాలసాగెను గోవిందా । కాశివెళ్లావద్దు గోవిందరామ । మాకన్యనుయిస్తాము గోవిందా । కౌసల్య అల్లుడు గోవిందరామ । విడిదియిండ్లకువెళ్ళె గోవిందా । జాముర్రాతివేళ గోవిందరామ । రాజుసంకల్పించె గోవిందా । కౌసల్యసుమిత్ర గోవిందరామ । జలకమాడవచ్చిరి గోవిందా । శాంతకల్యాణముకు గోవిందరామ । యింద్రనీలపుఛాయ గోవిందా । చంద్రకాంతపుశాల గోవిందా । కెంపులా అక్షతలు గోవిందా । తట్టలోవుంచెను గోవిందరామ । భమిడిపేళ్ళగంప గోవిందా । పందిటను వుంచెను గోవిందరామ । నవరత్న పళ్ళెంబు గోవిందా । కాళ్ళకడుగనుబెట్టె గోవింద రామ । బంగారుబాషికం గోవిందా । నూటవక్కాతులం గోవిందరామ । నానుతోసూత్రంబు గోవిందా । వుత్తరజంధ్యంబు గోవిందరామ । వుంగరంబుంచిరి గోవిందా । అల్లునికిఆరణంబు గోవిందరామ । ఆరులక్షలుయిచ్చె గోవిందా । పదివేల మొహిరీల గోవిందరామ । మధు పర్కమూనిచ్చె గోవిందా। వసిష్ఠుడూవచ్చి గోవిందరామ । పెండ్లరుగువేసిరి గోవిందా । చిరుగుపెట్టించిరి గోవిందరామ । కుమ్మరి కన్యకా గోవిందా । భమిడి మూకుడుదెచ్చి గోవిందరామ । కుదురుచక్కగజేసి గోవిందా । కులదేవతనువుంచె గోవిందరామ । వసిష్ఠునితోవచ్చి గోవిందా । సూత్రధారణచేసె గోవిందరామ । కంచెలుపతకములు గోవిందా । కామధేనువుయిచ్చె గోవిందరామ । ఆదిఋషులువచ్చి గోవిందా । శాంతనుపెండ్లి గోవింద రామ । కూతురునిజేసిరి గోవిందా । పసుపుకుంకుమయు గోవిందరామ । కాటుకలుదిద్దిరి గోవిందా । అంతట మహరాజు గోవిందరామ । కౌసల్యతోబల్కె గోవిందా । కన్యకుదృష్టి తగులు గోవిందరామ । పెద్దబొట్టుంచండి గోవిందా । పెద్దబొట్టు పెట్టిరి గోవిందరామ । చెక్కిట చుక్కవుంచె గోవిందా । కాటుకలు వుంచిరి గోవిందరామ । గంపలో నుంచిరి గోవిందా । అప్పుడు రాజరుషి గోవిందరామ । అంతంత జరిపించె గోవిందా । మహారాజు రాణువ గోవిందరామ । పన్నెండు లక్షలు గోవిందా । రాజఋషి సైన్యంబు గోవించరామ । యిరువదిలక్షలు గోవిందా । పట్టపేనుగుదెచ్చి గోవిందరామ । అంబారివేయించె గోవిందా । ఋష్యశృంగుని దెచ్చి గోవిందరామ । గజముపై నెక్కించె గోవిందా । అంగనలు వచ్చియు గోవిందరామ । హారతులు యిచ్చిరి గోవిందా । మహ రాజునగరిలో గోవిందరామ । కనకపీటలువేసె గోవిందా । వధూవరులను గోవిందరామ । ఆసీనులనుజేసె గోవిందా । దీవించి కౌసల్య గోవిందరామ । దంపతులశిరసంటె గోవిందా అడవికియేగినా గోవిందరామ । అయోధ్యలోవున్న గోవిందా । ఋషిపల్లెలోవున్న గోవింద రామ । శాంతభారముమీది గోవిందా । అంతటఅల్లుడు గోవిందరామ । అత్తగారితోబల్కె గోవిందా । ఆడవారితోను గోవిందరామ । మాటాడ నేనెరుగ గోవిందా । అప్పుడు కౌసల్య

గోవిందరామ । దశరథునితోజెప్పె గోవిందా । సఖియతో స్నానముకు గోవిందరామ । సమ్మతించడు అతడు గోవిందా । అంతటా మహరాజు గోవిందరామ । రాజరుషితోజెప్పె గోవిందా । అంతటరాజరుషి గోవిందరామ । వియ్యంకునితొజెప్పె గోవింద । రుష్య శృంగునితండ్రి గోవిందరామ । గొడ్డుపీగినాడు గోవిందా । వారిసమ్మతివినుమి గోవిందరామ । మాతండ్రియనిపల్కె గోవిందా । బంగర్పు పీటపై గోవిందరామ । రాజరుషినివలె గోవిందా దీవించికౌసల్య గోవిందరామ । దంపతులశిరసంటె గోవిందా । జలకమాడించిరి గోవిందరామ । చలవతల్లొత్తిరి గోవిందా। పీతాంబరంయిచ్చి గోవిందరామ । నల్లపట్టుచీర గోవిందా । శాంతకుకట్టించె గోవిందరామ । పన్నెండువేలదిగోవిందా । బాసు తాడుగులువుంచె గోవిందరామ । వెలితిలేకుండంగ గోవింద । వెలదికిఅలంకరించిరి గోవిందరామ । చంకబెట్టుకు తల్లి గోవిందా । కన్నీరు నించెను గోవిందరామ । కన్నతల్లిని జూడ గోవిందా । ప్రాప్తంబులేదాయె గోవిందరామ । చంకబెట్టుకు రాజు గోవిందా । కన్యమహా ముని కిచ్చె గోవిందరామ । కన్యచంకను వుంచి గోవిందా రుషిరాజుతో బల్కె గోవిందరామ। మాగోత్రనామముతొ గోవిందా । కన్యధారచెయ్యండి గోవిందరామ । గౌరి తపస్సు కువారు గోవిందా । శాంతనుదోడుకవచ్చి గోవిందరామ । కన్నతల్లినీవు గోవిందా। గంప లోకూర్చొనుము గోవిందరామ । కొబ్బరి బెల్లంబు గోవిందా । కొమ్మచేతులొవుంచె గోవిందరామ । నొష్టకొమ్ముమ్మవాడు గోవిందా । నీకువరుడాయెననె గోవిందరామ । కన్య ప్రదానమిది గోవిందా । కంకణంకట్టిరి గోవిందరామ । మాసుతనువారికిచ్చి గోవిందా । భూమిపంచిపెడుదు గోవిందరామ । పలువైతెపట్టలేదు గోవిందా । నాబాలఅయినాను గోవిందరామ । పళ్లెముల కనకముతో గోవిందా పణతినిధార పోసె గోవిందరామ । గోదా నంజేసె గోవిందా । భూదానంజేసె గోవిందరామ । సువర్ణదానంబు గోవిందా । సాలగ్రామ దానంబు గోవిందరామ । మహారాజుచేసెను గోవిందా । పీటలపై కూర్చొని గోవిందరామ । శాంతనుదోడుకవచ్చి గోవిందా । శాలువద్దంవేసిరి గోవిందరామ । రాజుతొడలపైని గోవిందా। శాంతనువుంచిరీ గోవిందరామ । శిరోమాణిక్యంబు గోవిందా కౌసల్యకూతురు కిచ్చె గోవిందరామ । శాంతసిరసునవారు గోవిందా । కాడినీరుపోసిరి గోవిందరామ । జీళ కఱ్ఱ బెల్లంబు గోవిందా । మునిచేతికీ యిచ్చె గోవిందరామ । కన్యశిరసున బెట్టించె గోవిందా । కన్యచేళావారు గోవిందరామ । జీలకఱ్ఱ బెల్లంబు గోవింద । మునిశిరసుపై నుంచిరి గోవిందరామ భరద్వాజులవారు । గోవిందా కన్యదానం జెప్పె గోవిందరామ । అప్పుడురాజరుషి గోవిందా । అల్లునితోజెప్పె గోవింద రామ । శిరోమాణిక్యంబు గోవిందా । సీతసొమ్మని బల్కె గోవిందరామ । శిరోమాణి క్యంబు గోవిందా । కోడలికియిస్తుంది గోవిందరామ । మెడనున్న హారములు

గోవిందా । శాంతకుయిస్తుంది గోవిందరామ । కట్టినపుట్టంబు గోవిందా । ఆడుపడుచుకుయిమ్మ గోవిందరామ । పదివేల సొమ్ముతో గోవిందా । పట్టినధారవోసె గోవిందరామ । నవరత్నముతోచేసిన గోవిందా । పళ్ళెంబుయిచ్చిరి గోవిందరామ । మధుపర్కములుయిచ్చె గోవిందా । నవ్వుచుమహాముని దొవిందరామ । అల్లునికికట్టించి గోవిందా । వుంగరముబంధ్యంబు గోవిందరామ । మహరాజుయిచ్చిరి గోవిందా । అల్లునికిఅరణంబు గోవిందరామ । ఆరులక్షలుయిచ్చె గోవిందా । అప్పుడుమహాముని గోవిందరామ । రాజరుషికిట్లనెను గోవిందా । మహామునివినండి గోవిందరామ । మనతంతునడపండి గోవిందా । వారితంతేమిటో గోవిందరాము । వరునినడపండయ్య గోవిందా । మామిడాకుతెచ్చి గోవిందరామ। మగువమెడనుకట్టిరి గోవిందా । శుభసూత్రములు గోవిందరామ ।రుషీశ్వరుండు కట్టించె గోవిందా । పళ్ళెముతోతలంబ్రాలు గోవిందరామ । రుషిచేతబట్టించి గోవిందా।మూడుదోసిళ్ళయిన గోవిందరామ । ముగుదశిరసునవుంచె గోవిందా । కన్యచేతావారు గోవిందరామ । కాంతునిశిరసుననుంచి గోవిందా । సతివంకరుషిజూచి గోవిందరామ । యింతచక్కని చేడె గోవిందా । మూజగములో లేదు గోవిందరామ। అడవికి వెళ్ళినా గోవిందా । అయోధ్యలోవున్న గోవిందారామ। రుషిపల్లెలోవున్న గోవిందా । కోమలినివదలనని గోవిందరామ । లాజబోయుటకు గోవిందా । రాజునుబిల్చిరి గోవిందరాము । అంతటమహరాజు గోవిందా । లాజలూలాబోసె గోవిందదామ । కట్నంబుకోరెను గోవిందా । అప్పుడు రుష్యశృంగుడు గోవిందరామ । మామతోను బల్కె గోవిందా । సుతులు పుట్టినవెనుక గోవిందరామ । లాజకట్నములిత్తు గోవిందా । కట్నములు దెప్పించి గోవిందరామ । రాజరుషికిప్పించె గోవిందా । సప్తపాదంబొక్క గోవిందరామ । దంపతులిచ్చిరి గోవిందా । సన్నికల్లమర్చి గోవిందరామ। పాదములుత్రొక్కించె గోవిందా । అప్పుడు రుష్యశృంగుడు గోవిందరామ । రాజరుషికిట్లనెను గోవిందా । ఆడదానిపాదంబెట్ట గోవిందరామ । యేశాస్త్రములోనుండె గోవిందా । యేరుషులుజెప్పిరి గోవిందరామ । అప్పుడు రాజరుషి గోవిందా । అల్లునికిట్లనెను గోవిందరామ । మీరుతప్పిస్తేను గోవిందా । మరివకరుపడుతార గోవిందరామ । శాంతపాదంబుమీద గోవిందా । పోకచెక్కవుంచి గోవిందరామ । సప్తపాదంతొక్కె గోవిందా । అరుంధతిని చూపించె గోవిందరామ । పొత్తునాగూర్చుండి గోవిందా । ఆరగించిరివారు గోవిందరామ । పరగెరెండవనాడు గోవిందా । పసుపులునలిచిరి గోవిందరామ । రమణులందరు గలసి గోవిందా । రాచక్రీడసల్పిరి గోవిందరామ । మూడవదినమున గోవిందా । పాకెన్నజేసిరి గోవిందరామ । యెచ్చటనున్నవారిని గోవిందా । యెన్నికతొబిల్పించె గోవిందరామ । రుషిపల్లెవారి గోవిందా । రాజరుషిపిల్పించె గోవిందరామ । శాస్త్రజ్ఞు లొచ్చిరి గోవిందా । పాకెన్నపళ్ళెములు గోవిందరామ । పండితులుచదివిరి

గోవిందా । పన్నెండువరహాలు గోవిందరామ । సంభావనలుయిచ్చే గోవిందా । అరుంధతి అనసూయ గోవిందరామ । హారతులు దెచ్చిరి గోవిందా । ఐదునూర్లవరహాలు గోవింద రామ । పట్టుచీరలుయిచ్చే గోవిందా । అప్సరస్త్రీలు గోవిందరామ । ఐదుగురువచ్చిరి గోవిందా । అతికష్టపడ్డాము గోవిందరామ । బహుమానమిమ్మనెను గోవిందా । నిలువు యెత్తునధనము గోవిందరామ । దశరథుడుబోయించె గోవిందా । సభయలారాధనము గోవిందరామ । చాలునామీకనెను గోవిందా । చాలుననుచువారు గోవిందరామ । ధనము గొనిపోయిరి గోవిందా । అంతటసుమిత్ర గోవిందరామ । కౌసల్యకిట్లనెను గోవిందా । శాంతకారతియివ్వ గోవిందరామ । నాకుమనసుఆయె గోవిందా । అక్కనాచెల్లెలని గోవింద రామ । నీకుమనసూపుట్ట గోవిందా । అప్పుడురాజరుషి గోవిందరామ । సుమిత్రకిట్లనెను గోవిందా । బుద్ధికిపెద్దవు గోవిందరామ । మాటలకు మరదలవు గోవిందా । హారతినీవే దెమ్మ గోవిందరామ । అంతటాసూమిత్ర గోవిందా । హారతిలానిచ్చె గోవిందరామ । అప్పుడు రాజరుషి గోవిందరామ । అపరిమితధనమిచ్చె గోవిందా । మునులురుషులూ అంత గోవిందరామ । రాజుభార్యలుకలిసి గోవిందా । ఆరగించిరివారు గోవిందరామ । హస్తములుకడిగియు గోవిందా । కర్పూరవీడెములు గోవిందరామ । దశరథుడు యిప్పించె గోవిందా । అప్పుడు రాజరుషి గోవిందరామ । కౌసల్యకిట్లనెను గోవిందా । వియ్యపురాలు ఆచారం గోవిందరామ । వీసమెత్తు జరుగలేదు గోవిందా । లక్షవరహాలది గోవిందరామ । పరువువేయగవలెను గోవిందా । నాలుగువేలూ కలవి గోవిందరామ । చీర లివ్వగవలెను గోవిందా । వెండిబొట్టుపెట్టె గోవిందరామ వెలదులకుయివ్వాలె గోవిందా । దువ్వెనబరిణెలు గోవిందరామ । కాటుకాయయుగూర్చి గోవిందా । కాంతకునుయివ్వాలె గోవిందరామ । యేడువారపుసొమ్ము గోవిందా । యింతికినివ్వుంచాలె గోవిందరామ । వారాడబడుచులకు గోవిందా । వరుసనడుపగవలెను గోవిందరామ । కౌసల్య సుమిత్ర గోవిందా । రాజునుమహాఋషి గోవిందరామ । అందరునువచ్చిరి గోవిందా । జయభేరి వేసిరి గోవిందరామ । తలుపులువేయించి గోవిందా । కౌసల్యసుమిత్ర గోవిందరామ । వియ్యపురాల్నిచ్చిరి గోవిందా । అప్పుడు మహాముని గోవిందరామ । తలుపులువేయించె గోవిందా । పరుగునాఆచేడె గోవిందరామ । పాన్పుపై బవళించె గోవిందా । కౌసల్య సుమిత్ర గోవిందరామ । పాన్పుపైకూర్చొని గోవిందా । పణతికిపాదములొత్తిరి గోవింద రామ । సరిరాజులంగాము గోవిందా । పాదసేవలుజేయ గోవిందరామ । మీయంతవారం గాము గోవిందా । మిగులతొడుగులువేయ గోవిందరామ । కల్యాణంనాడయిన గోవిందా । కాంతచూపిస్తిరా గోవిందరామ । నిన్న మొన్నమేము గోవిందా । నగరుకురాలేదు గోవింద రామ । పాకెన్నసాదొచ్చి గోవిందా । పందెళ్ళనుంటిమి గోవిందరామ । నిండుజత్తరుచీర

గోవిందా । కోడలికియిస్తేను గోవిందరామ । మాపెట్టెనిండునా గోవిందా । యేడువారపు సొమ్ము గోవిందరామ । వెలదికియిస్తేను గోవిందా । మావళ్ళునిండునా గోవిందరామ । గొడ్లుయీగిమేను గోవిందా । కూతుర్నితేలేమ గోవిందరామ । పుత్రబిక్షంగోరి గోవిందా । నాసుతుడు రుష్యశృంగునికి గోవిందరామ । బ్రహ్మచర్యంవదలించిరి గోవిందా । కౌసల్య సుమిత్ర గోవిందరామ । కడుచిన్నబోయిరి గోవిందా । కన్నవారంగాము గోవిందరామ । కార్యములుయెరుగము గోవిందా । కానుకలుసర్దండి గోవిందరామ । కొద్దిగుమ్మడికాయ గోవిందా । మీచేతిలొపెట్టితిమి గోవిందరామ । లోపాలోపములున్న గోవిందా । సర్దుకో వలెనమ్మ గోవిందరామ । ఆడపడుచులుమీరు గోవిందా । ఆటకేలజేస్త్రిరీ గోవిందరామ । అప్పుడుసుమిత్ర గోవిందా । మహాదేవికిట్లనెను గోవిందరామ । అల్లుడుపుట్టినమొదలు గోవిందా । పలుకరాచేయలేదు గోవిందరామ । పలుకరచేయించి గోవిందా । కౌసల్యసుమిత్ర గోవిందరామ । మహాదేవి బిల్పించి గోవిందా । తలదువ్వికొప్పు గోవిందరామ । బెట్టి లక్షవరహాలది గోవిందా । లక్ష్మికి పరుపువేసే గోవిందరామ । నాలుగుచీరలు గోవిందా । వారికియిచ్చిరి గోవిందరామ । యేడువారపుసొమ్ములు గోవిందా । వెలదిక లంకరించె గోవిందరామ । వెండిబొట్టుపెట్టె గోవిందా । బంగారుబరిణెలు గోవిందరామ । వెలదికియిచ్చిరి గోవిందా । వారాడపడుచులకు గోవిందరామ । లాంఛనములుయిచ్చిరి గోవిందా । రుష్యశృంగునిబిల్చి గోవిందరామ । దేవిసరసనువుంచి గోవిందా । మద్దికాయ లుదెచ్చి గోవిందరామ । మహారుషిసతికిబెట్టి గోవిందా । అప్పుడుసుమిత్ర గోవిందరామ । అద్దంబుచూపించి గోవిందా । మద్దికాయలవదినె గోవిందరామ । బహుముద్దుగావున్నది గోవిందా । అప్పుడుమహాదేవి గోవిందరామ । సుమిత్రతోబల్కె గోవిందా । కాసేబోసి కట్ట గోవిందరామ । కడవేసి ఆడము గోవిందా । చెంపకొప్పులుబెట్ట గోవిందరామ । బోగంవారముకాము గోవిందా । పంద్లకప్పులువేయ గోవిందరామ । తురకసానులుగాము గోవిందా । మీరన్నాబోగముది గోవిందరామ । కోకిలాదేవనెను గోవిందా । మితభాషి బోగముది గోవిందరామ । కౌసల్యాదేవి గోవిందా । రచ్చలోకైకమ్మ గోవిందరామ । రాక్షసిబోగముది గోవిందా । సూటిపోటిమాట గోవిందరామ । సుమిత్రబోగంది గోవిందా । అప్పుడుమహారాజు గోవిందరామ । మహాదేవికిట్లనెను గోవిందా । అక్కనీమరదళ్ళు గోవింద రామ । నేనువినియేటట్లు గోవిందా । చాలగా అనుమనెను గోవిందరామ । చాలుదురు కన్యలు గోవిందా । వారురాచస్త్రీలు గోవిందరామ । మేళాలతోకల్ల గోవిందా । గడిమేళం బిది గోవిందరామ । అల్లుండుఅలిగెను గోవిందా । అలకపాన్పువేసె గోవిందరామ । రాజునుబిలిచిరి గోవిందా । అడిగినధనమిత్తు గోవిందరామ । అల్లుడారమ్మనె గోవిందా । కోరినధనమిచ్చె గోవిందరామ । పట్టపేనుగుదెచ్చి గోవిందా । హౌదానువేయించి గోవింద

రామ । దంపతులిద్దరిని గోవిందా । అంబారినెక్కించి గోవిందరామ । రాజనగరూనందు గోవిందా । అందరుచేరిరి గోవిందరామ కనకపీటలువేసి గోవిందా । కౌసల్య సుమిత్ర గోవిందరామ । పీటలాకూర్చొనిరి గోవిందా । రుష్యశృంగుడు శాంత గోవిందరామ । పైడి పేళ్ళగంప గోవిందా । పందిళ్లదించిరి గోవిందరామ । పదిపుట్ల ధాన్యంబు గోవిందా । గంపలనువుంచిరి గోవిందరామ । అరుంధతిఅనుసూయ గోవిందా । భమిడిరోకలిదెచ్చి గోవిందరామ । నెలమూడుశుభములు గోవిందా । యెప్పుడుజరుగవలె గోవిందరామ । వసంతముదెచ్చి గోవిందా । శాంతవైపులవారు గోవిందరామ । కన్యపైబోసిరి గోవిందా। యింతవేడుకయెపుడు గోవిందరామ । యింతిచూడగలేదు గోవిందా । సురలెల్లపొగడగ గోవిందరామ । జలకమాడించిరి గోవిందా । చలువలొత్తిరి గోవిందరామ । రాజునూ రుషులంత గోవిందా । ఆరగించిరిఅంత గోవిందరామ । ఆరగించిలేచి గోవిందా । హస్త ములుకడిగిరి గోవిందరామ । కర్పూరవీడెములు గోవిందా । రాజుతాయిప్పించె గోవింద రామ । నాగవల్లిప్రోలీలు గోవిందా । ముహూమునివేయించె గోవిందరామ । రాజనగరిలోన గోవిందా । కనకపీటలువేసె గోవిందరామ । శాంతనుఋషినిపిలిచి గోవిందా । పీటలపైనుం డిరి గోవిందరామ । లక్కగుండూదెచ్చి గోవిందా । రమణిమెడలోనగట్టిరి గోవిందరామ । నాగబలిచేసిరి గోవిందా । మేలికమ్మిచీర గోవిందరామ । పుగువకుకట్టించె గోవిందా । మూడుతరమూలచీర గోవిందరామ । అచ్చినొచ్చినచీర గోవిందా । అపుడపుడుకట్టండి గోవిందరామ । ఆచీరవిప్పండి గోవిందా । నవ్వుతూసుమిత్ర గోవిందరామ । ఆచీరవిప్పెను గోవిందా । చీనిచీనాంబ్రము గోవిందరామ । కాంతకూకట్టించె గోవిందా । మిథునవడియపు పాన్పు గోవిందరామ । మహరాజువేయించె గోవిందా । దంపతులనిద్ధర గోవిందరామ । పాన్పుపైనివుంచి గోవిందా । సతిపతులపిలిపించి గోవిందరామ । ఫలప్రదానమిప్పించె గోవిందా । గొమ్మనప్పాచెప్పి గోవిందరామ । వసంతములుబోసి గోవిందా । వసంతము లాడిరీ గోవిందరామ । కట్నములుతెప్పించి గోవిందా । కాంతలకుయిచ్చిరీ గోవిందరామ । బంగారుపల్లెములో గోవిందా । పాలునెయ్యిపోసిరి గోవిందరామ । శాంతచెయ్యీదెచ్చి గోవిందా । పాలలోపలిముంచి గోవిందరామ । పతిచేతులోవుంచి గోవిందా । చెయ్యప్ప గించిరి గోవిందరామ । అడవికియేగినా గోవిందా । అయ్యోధ్యలోవున్న గోవిందరామ । ఋషిపల్లెలోవున్న గోవిందా । కాంతభారముమీది గోవిందరామ । శాంతచెయ్యీదెచ్చి గోవిందా । పాలలోనాముంచి గోవిందరామ । అత్తగారికివారు గోవిందా । శాంతనప్పా జెప్పె గోవిందరామ । బంగారుపళ్ళెములో గోవిందా। నవరసాన్నములుంచి గోవిందరామ । అతివకుబెట్టిరి గోవిందా । ఆరగించీలేచి గోవిందరామ । హస్తములుశాకడిగి గోవిందా । కర్పూరవిడెములు గోవిందరామ । సుమిత్రయిచ్చె గోవిందా । వడిచీరగట్టిరి గోవిందరామ ।

వడిబియ్యముంచిరి గోవిందా । కందవడిపెట్టిరి గోవిందరామ । బొమ్మవడిబెట్టిరి గోవిందా । తెల్లనివడిబ్రాలు గోవిందరామ । శాంతవడినింపిరి గోవిందా । వెండిగిన్నెయుదెచ్చి గోవిందరామ । వెలదివడినుంచిరి గోవిందా । కౌసల్యసుమిత్ర గోవిందరామ । కన్నీరు బెట్టిరి గోవిందా । చేడెనిచ్చిమేము గోవిందరామ । చేరినిలుచుంటిమి గోవిందా । అక్కచెల్లెలులేరు గోవిందరామ అన్నదమ్ములులేరు గోవిందా । కొట్టులాళంబిదుగో గోవిందరామ । కొల్వాలునంపెదము గోవిందా । ఐదువేలబానిసలు గోవిందరామ । అరణంబులుయిస్తు గోవిందా । అప్పుడుమహాదేవి గోవిందరామ । కౌసల్యకిట్లనెను గోవిందా । వెలదులారమీయింట గోవిందరామ । పసిడిబొమ్మలులేవ గోవిందా । దంతపుబొమ్మలు నేను గోవిందరామ । చాలగాచూస్తిని గోవిందా । మాటవినిసుమిత్ర గోవిందరామ । మణులబొమ్మలుయిచ్చె గోవిందా । అప్పుడుమహారాజు గోవిందరామ । మాండవ్యుతో బల్కె గోవిందా । మాసెలవులులేక గోవిందరామ । మాయింతినీమీరు గోవిందా । యెచ్చటికిపంపొద్దు గోవిందరామ । మీసెలవులూలేక గోవిందా । యింతినీపంపేము గోవిందరామ । అత్తమూసివాయనం గోవిందా । కోడలందగవలెను గోవిందరామ । అప్పుడు రాజరుషి గోవిందా । మహరాజుతోబల్కె గోవిందరామ । అతివనూయిస్తిమి గోవిందా । అల్లునియిష్టమనె గోవిందరామ । రాజరుషియూముని గోవిందా । మంచిరోజుజూచి గోవిందరామ । పట్టపేనుగుదెచ్చి గోవిందా । అంబారివేయించె గోవిందరామ । దంపతుల నుంచిరి గోవిందా । జయభేరివేసిరీ గోవిందరామ । అప్సరసలాడగా గోవిందా । అడుగడుగుమజిలీల గోవిందరామ । పన్నెండుగడియలకు గోవిందా । పట్నంబైలుదేరిరి గోవిందరామ । రుషిపల్లెలోపలా గోవిందా । అందరుచేరిరి గోవిందరామ । లక్ష్మివచ్చినదనుచు గోవిందా । లక్షభేరివేసె గోవిందరామ । జమ్మిచెట్టుక్రింద గోవిందా । శాంతసారెలువుంచె గోవిందరామ । పూర్ణకలశములుదించె గోవిందా । గృహప్రవేశంబాయె గోవిందరామ । వడికట్టువిప్పిరి గోవిందా । సంతోషముననుండె గోవిందరామ । రుషిదశరథుతోబల్కె గోవిందా । యజ్ఞంబుచేయుటకు గోవిందరామ । వ్యవధిలేదుగనుక గోవిందా । రుష్యశృంగునిదెచ్చి గోవిందరామ । కామేష్టిజేయించు గోవిందా । రాజుమహరుషికలిసి గోవిందరామ । మంచివేళలుచూచి గోవిందా । లేఖవ్రాసిరివారు గోవిందరామ । రుషిపల్లెలోపలా గోవిందా । మాండవ్యమహాముని గోవిందరామ । బావగారికనుచు గోవిందా । యాగంబుచేయించ గోవిందరామ । అల్లునంపూడని గోవిందా । వక్కలేఖనువ్రాసి గోవిందరామ వసిష్ఠుచేతికిచ్చె గోవిందా । వసిష్ఠుడుదెచ్చి గోవిందరామ । మాండవ్యుని కిచ్చెను గోవిందా । సుతునిచేరగబిలిచి గోవందరామ । అయోధ్యకేగుమనె గోవిందా । ప్రయాణమయిరుషియు గోవిందరామ । అయోధ్యరాగాను గోవిందా । అల్లునికియెదురుగా

గోవిందరామ । దశరథుడుయేగెను గోవిందా । తగినమర్యాదలతో । గోవిందరామ । అల్లుని దెచ్చిరి గోవిందా । బంధుబలగంబంత గోవిందరామ । యేలరాలేదనెను గోవిందా । క్రతువు నాటికివారు గోవిందరామ । క్రమముగాచేరుదురు గోవిందా । యజ్ఞంబుచేయించ గోవిందరామ । యేమేమిగావలెనో గోవిందా । ఆనతియ్యండనగగోవిందరామ । వుత్తరపు దిక్కునా గోవిందా । నౌకశాలవేయండి గోవిందరామ ।యూపస్తంభముదెచ్చి గోవిందా । మెప్పుతోపాతండి గోవిందరామ । పచ్చపూరీమాకు గోవిందా । పదికోట్లుకావలెను గోవిందరామ । కత్తులూకటార్లు గోవిందా । కావలసివున్నవి గోవిందరామ । నల్లపశువులు మాకు గోవిందా । నాణ్యముగకావలెను గోవిందరామ । ప్రోడవంటవండుటకు గోవిందా । భమిడిపాత్రలుతెండి గోవిందరామ । మంత్రములతోపిండి గోవిందా । దంపించగావలెను గోవిందరామ । మంత్రమంత్రమునకు గోవిందా । మాడవస్తుందయ్య గోవిందరామ । నిలుచుండికూర్చుండి గోవిందా । పరుండిమంత్రము గోవిందరామ । మేముచెప్పగపలెను గోవిందా । పట్టుపుట్టంబియ్యి గోవిందరామ । బ్రశయాగ్నులుంచితే గోవిందా । పన్నెండు వరహాలు గోవిందరామ । సోమిదేవమ్మలకు గోవిందా । మొహరీలుయివ్వవలె గోవిందరామ । అమృతస్నానంజేస్తె గోవిందా । అవిమాకువస్తవి గోవిందరామ । రాజుసూరుషికలిసి గోవిందా । మంచివేళలుజూచె గోవిందరామ । వుత్తరదిశశాల గోవిందా । వొప్పుగాకట్టించె గోవిందరామ । పట్టపేనుగుదెచ్చి గోవిందా । అంబారివేయించె గోవింద రామ । కౌసల్యసుమిత్ర గోవిందా । యేనుగునుయెక్కిరి గోవిందరామ । దశరథమహా రాజు గోవిందా । అగ్నిహోత్రంబట్టి గోవిందరామ । అల్లునితోవెళ్ళి గోవిందా । హార ములు దెంచుకుని గోవిందరామ । హోరునా యేడుస్తు గోవిందా । కైకమ్మలావచ్చె గోవిందరామ । అల్లు దత్తనుజూచి గోవిందా । రాజరుషి కిట్లనెను గోవిందరామ । కళ్యాణ రోజులలో గోవిందా । కాంతచూడగలేదు గోవిందరామ । యీయింతియెవరన గోవిందా । రాజుమూడవభార్య గోవిందరామ । కైకఅనిచెప్పిరి గోవిందా । మహరాజుకైకమ్మ గోవిందరామ । మగుడిరథ మెక్కిరి గోవిందా । మంచివేళలుజూచి గోవిందరామ । శాలప్రవేశించె గోవిందా । అగ్నిహోత్రములుంచె గోవిందరామ । దర్భతీసుకవచ్చి గోవిందా । మంత్రాలతోనపుడు గోవిందరామ । రాజునడుముకుకట్టె గోవిందా । సతులు నడుముకుకట్ట గోవిందరామ। అప్పుడుకైకమ్మ గోవిందా । అదిరిపడకుండగా గోవిందరామ । ఆదలించివారు గోవిందా । దర్భనడుముగట్టె గోవిందరామ । సోమిదేవమ్మనుచు గోవిందా । చప్పట్లుజరచిరి గోవిందరామ । ఆవేళయజ్ఞంబు గోవిందా । రుష్యశృంగుడుచేయించె గోవిందరామ । ప్రాణయోగంబట్టి గోవిందా । మామమేమెడశాము గోవిందరామ । మంత్రాలతోధనం గోవిందా । యెంచిపుచ్చుకొండి గోవిందరామ । రుష్యశృంగుడువచ్చి

గోవిందా । ప్రాణయోగముబట్టె గోవిందరామ । అప్పుడుమహారాజు గోవిందా । అల్లున్ని జూచెను గోవిందరామ । తడిమిచూచెనుగాని గోవిందా । కళ్లువలెవున్నాడు గోవిందరామ । అప్పుడుమహాముని గోవిందా । మహారాజుతోపల్కె గోవిందరామ । వొంటిప్రాణములేక గోవిందా । యింద్రలోకంబేగె గోవిందరామ । చంద్రమండలమేగె గోవిందా । సూర్య మండలమేగె గోవిందరామ । నక్షత్రమండలమేగె గోవిందా । పుత్రులుగల్గుటకు గోవిందరామ । పుట్టగతిచూపించు గోవిందా । పచ్చపూరీమీద గోవిందరామ । పావకుడు పవళించె గోవిందా । ఆనందమునుపొంది గోవిందరామ । రుష్యశృంగుడుపచ్చ గోవిందా । పందిళ్లలోపల గోవిందరామ । పట్టినీవుంచిరీ గోవిందా । ఆవేళయజ్ఞంబు గోవిందరామ । రుష్యశృంగుడుచేయించె గోవిందా । యూపస్తంభంతెచ్చి గోవిందరామ । మెప్పుతోపాతిరి గోవిందా । వెదురు స్తంభంపాతి గోవిందరామ । పశువుల్లురాసిరి గోవిందా । నల్లపశువులు దాన్ని గోవిందరామ । కట్టిబంధించిరి గోవిందా । మంత్రములతోపిండి గోవిందరామ। మునులచేదంపించె గోవిందా । కూర్చుండిపొరుండి గోవిందరామ । మంత్రిములజెప్పెను గోవిందా । వాటిపొరలుదీసి గోవిందరామ । హోమంబువ్రేల్చిరి గోవిందా । యేనుగు ధారగనెయ్యి గోవిందరామ । హోమమునపోసిరి గోవిందా । ప్రోడశం వందుకొని గోవిందరామ । పాత్రతాబట్టుకు గోవిందా । రుషిప్రాణయోగంబట్టె గోవిందరామ । దశరథుకీమీరు గోవిందా । జన్మింతురాలేద గోవిందరామ । దశావతారులుమీరు గోవిందా । జన్మింతురాలేద గోవిందరామ । ప్రత్యక్షమైఅపుడు గోవిందా । పావకుడుతాబల్కె గోవిందరామ । దశరథరాజింట గోవిందా । నలుగురు జన్మింతురు గోవిందరామ । రుష్య శృంగుడుమల్లి గోవిందా । దశరథుని జేసిరీ గోవిందరామ । మంత్రాలతోరుషి గోవిందా । పాయసాన్నంబుబట్టి గోవిందరామ । మామదశరథునికివ్వ గోవిందా । కౌసల్యకిచ్చెను గోవిందరామ । కౌసల్యతానంది గోవిందా । కైకకుయిప్పించె గోవిందరామ । తనభాగమున కొంత గోవిందా । సుమిత్రకిప్పించె గోవిందరామ । కంఠ్లకద్దుకచెలులు గోవిందా । గడియలో ఆరగించె గోవిందరామ । అప్పుడు సుమిత్ర గోవిందా । కైకదగ్గరకొచ్చె గోవిందరామ । సవతిపాలిక్కడికి గోవిందా । తప్పకావస్తివా గోవిందరామ । అదరిపడి మండుతూ గోవిందా । పాయసంబెట్టంగ గోవిందరామ । మగువఆరాగించె గోవిందా । అప్పుడురుష్యశృంగుడు గోవిందరామ । మహారాజుతోజెప్పి గోవిందా । సోమగుండంతొక్కు టకు గోవిందరామ । ఆలస్యమునులేదు గోవిందా । మాయాదబడుచులకు గోవిందరామ । తోడుకరమ్మనెను గోవిందా । అప్పుడు మహారాజు గోవిందరామ । రుషితోనుజెప్పెను గోవిందా । సోమగుండంద్రొక్క గోవిందరామ । కాంతదోడుకరాండి గోవిందా । తిరుగు సారెయిచ్చి గోవిందరామ । దంతిగమననుదెచ్చి గోవిందా । రుషిపల్లెకూటంప గోవింద

రామ । శాంతకుశారెవుంచె గోవిందా । కౌశికుని బంపించె గోవిందరామ । కౌశికుండేను గోవిందా । రుషిపల్లెకూయేగి గోవిందరామ । శాంతనుజూచియు గోవిందా । పెద్దాద బడుచునను గోవిందరామ । సోమగుండంద్రొక్క గోవిందా । మీతండ్రితమ్మనెను గోవింద రామ । అందరినిరప్మనిరి గోవిందా । ఆడుబిడ్డలతోను గోవిందరామ । అందరువచ్చిరి గోవిందా । పట్నపేనుగుదెచ్చి గోవిందరామ । అంబారివేయించె గోవిందా । శాంతను యెక్కించిరి గోవిందరామ । అందలములుయెక్కె గోవిందా । జయభేరివేసిరి గోవింద రామ । అందరుతర్లిరి గోవిందా । అయ్యోధ్యకుచేరు గోవిందరామ । దేవులెదురుగవెళ్ళి గోవిందా । దేవినిదెచ్చిరి గోవిందరామ । కాళ్లుకడిగి వారికి గోవిందా । ఆసనమువేసె గోవిందరాము । ముత్యాలహారతులు గోవిందా । ముగుదకుయిచ్చిరీ । గోవిందరామ । శాంతనుయెత్తుకొని గోవిందా । రాజుతొడలనువుంచి గోవిందరామ । కల్యాణమూకన్న గోవిందా । కడుసొంపుగానుండె గోవిందరామ । నవరసాన్నములుంచ గోవిందా । ఆరగిం చిరివారు గోవిందరామ । పతకములుహారములు గోవిందా । పణతికివుంచిరి గోవిందరామ । బాలతొడుగులువారు గోవిందా । శాంతకుతొడిగిరి గోవిందరామ । సోమగుండంద్రొక్క గోవిందా । శాంతతోనేగిరి గోవిందరామ । అరుంధతిఅనసూయ గోవిందా । అహల్య సురభిదేవి గోవిందరామ । బంగారురోలేసి గోవిందా । భమిడిరోకలిదెచ్చె గోవిందరామ । భామచేతికియిచ్చె గోవిందా । సువ్విసువ్వనిదంచ గోవిందరామ । సుదతిరూపుజూచి గోవిందా । మంత్రంజదువలేక గోవిందరామ । రుష్యశృంగుడునవ్వె గోవిందా । మంత్రం బుజదివెను గోవిందరామ । గుండంబుద్రొక్కిరి గోవిందా । ఆడపడుచులకు గోవిందా । రామ । దానంబువస్తుంది గోవిందా । కౌసల్యచేతులవి గోవిందరామ । కంకణము లివ్వండి గోవిందా । కౌసల్యచేతుల గోవిందరామ । కంకణములిచ్చిరీ గోవిందా । సోమలీగెత్రెంపి గోవిందరామ । అపసరుదెచ్చిరీ గోవిందా । హోమంబువ్రేల్చిరీ గోవిందరామ । అంతటతెల్లవార గోవిందా । శాంతనుతాబిలిచి గోవిందరామ । నాతల్లి శాంతమ్మ గోవిందా । నీకోరికలుదెల్పుమన గోవిందరామ । నవ్వుచూఆశాంత గోవిందా । తండ్రితోబల్కె గోవిందరామ । తమ్ములుబుట్టినవెనుక గోవిందా । సగమురాజ్యము యిమ్మ గోవిందరామ । ఇంతఆశలుయేల గోవిందా । దశరథులునవ్విరి గోవిందరామ । అన్నదానంబులు గోవిందా । అపరితముగజేసె గోవిందరామ । ఆశాలలంటించి గోవిందా । అందరువెళ్లిరీ గోవిందరామ । అల్లునికికట్నాలు గోవిందా । అత్తలుయిచ్చిరి గోవిందరామ । అన్నిఅందుకఋషి గోవిందా । అయోధ్యకువచ్చె గోవిందరామ । అంతఃపురములోన గోవిందా । భార్యలతోచేరెను గోవిందరామ । ముగ్గురుసతులతో గోవిందా । మహారాజు భోగించె గోవిందరామ । అతివలకుఅంతట గోవిందా । గర్భంబులాయెను గోవిందరామ ।

రాజుమహారుషులు గోవిందా । పరివారమంతాను గోవిందరామ । నవరసాన్నములాను గోవిందా । ఆరగించిరివారు గోవిందరామ । కర్పూరవిడెంజేసె గోవిందా । మహారుషు లందరికి గోవిందరామ । సంభావనలుయిచ్చె గోవిందా । ఋషికిమహారాజు గోవిందరామ । గొప్పకట్టములిచ్చె గోవిందా । యెవరిండ్లకూవారు గోవిందరామ । యేగిరీఅప్పుడు గోవిందా । కాంతలకుగర్భంబు గోవిందరామ । క్రమముగాపెరిగెను గోవిందా । యెనలేని మాటలు గోవిందరామ । నెలతలుకోరిరీ గోవిందా । పచ్చళ్ళుపప్పులు గోవిందరామ । పణతులుకోరిరీ గోవిందా । పండ్లుఫలహారములు గోవిందరామ । పణతులుకోరిరీ గోవిందా శుభదినంబులయందు గోవిందరామ । చైత్రశుద్ధనవమి గోవిందా । నాడుసుదతులు గోవిందరామ । నల్గురుపుత్రులగనిరి గోవిందా । పురుడుపుణ్యముగడిపె గోవిందరామ । పదునొకండవనాడు గోవిందా । భారసాలకువారు గోవిందరామ । మహాఋషులబిలిపించె గోవిందా । రుషిపల్లెవారిని గోవిందరామ । రాజరుషిపిలిపించె గోవిందా । రుషులంత వచ్చిరీ గోవిందరామ । కనకపీటలువేసె గోవిందా । ముగ్గురుభార్యలు గోవిందరామ । ముదముతోకూర్చొనిరి గోవిందా । సుతులనల్వురదెచ్చి గోవిందరామ । సతులతొడపైనుంచె గోవిందా శాంతనుదాదెచ్చి గోవిందరామ । రాజువద్దనుంచె గోవిందా । బంగారుపళ్లెముతో గోవిందరామ । పాలొప్పగాబోసి గోవిందా । రామలక్ష్మణులనుచు గోవిందరామ । నామకరణంబ్రాసె గోవిందా । భరతశత్రుఘ్నులని గోవిందరామ । పేరొప్పగాబెట్టె గోవిందా । అరుంధతీఅనసూయ గోవిందరామ । హారతులయివ్వంగ గోవిందా । అతివలకుబహుమానం గోవిందరామ । మహారాజుయిచ్చెను గోవిందా । రుషులురాజు నుగూడి గోవిందరామ । ఆరగించిలేచి గోవిందా । వీడెములుతాజేసి గోవిందరామ । చక్కనిసుతులకు గోవిందా । చేలోత్సవంజరిపి గోవిందరామ । పప్పుబెల్లంబులు గోవింధా । పంచిపెట్టిరివారు గోవిందరామ , సకుటుంబముగమీరు గోవిందా । రుషిపల్లెరమ్మని గోవిందరామ । మాండవ్యమహాముని గోవిందా । దశరథునిబిల్వగా గోవిందరామ ! రాజురుషితోబల్కె గోవిందా । సతిసుతులనందర గోవిందరామ । బంధుబలమునంత గోవిందా । అయోధ్యప్రజలను గోవిందరామ । అందరినిబంపెను గోవిందా , నేనుశాంతా దేవి గోవిందరామ । మానగరమునుండేము గోవిందా । రాజుమాటలకవుడు గోవిందధామ । ఋషియుతాచింతించ గోవిందా । దశరథుడంతట గోవిందరామ । తరుణులనుతాబిలిచి గోవిందా । యేడువారపుసొమ్ము గోవిందరామ । యెలమినాగకుబెట్టి గోవిందా । అతి వనిప్పుడుమీరు గోవిందరామ । అలంకారముజేసి గోవిందా । వేగదెమ్మనగాను గోవిందరామ । యువతులంతటనేగి గోవిందా । శాంతనుతాపిలిచి గోవిందరామ । హారములుపతకములు గోవిందా । నవరత్నసొమ్ములు గోవిందరామ । నాతికప్పుడువుంచె

గోవిందా । పట్న పేనుగుదెచ్చి గోవిందరామ । అంబారివేయించి గోవిందా । అంచయా ననూదెచ్చి గోవిందరామ । అంబారియెక్కించి గోవిందా । నలుగురుసుతులను గోవిందరామ । నాతిచెంగటనుంచి గోవింగా । జయభేరివేయించె గోవిందరామ । పన్నెండుగడియలకు। గోవిందా । బైలుదేరినారు గోవిందరామ । అడుగడుగునుమజిలీల గోవిందా । అటుయేగు చుండిరీ గోవిందరామ । అప్పుడుకైకమ్మ గోవిందా । మంధరకిట్లనెను గోవిందరామ యెవరెవరువెళ్ళారు గోవిదా । యెంచిచూడుమనగ గోవిందరామ । మంధరాతాజూచి గోవిందా । కొందరూవెళ్ళారు గోవిందారామ । చెప్పలేనిసొమ్ము గోవిందా । శాంతకును యిచ్చిరి గోవిందరామ । ఆమాటవినికైక గోవిందా । అతివతోనూగూడి గోవిందరామ । ప్రయాణమైకదలె గోవిందా । రుషిపల్లెచేరంగ గోవిందరామ । మాండవ్యమహాముని గోవిందా । సతితోడపల్కెను గోవిందరామ । రాజులొస్తారు గోవిందా । పీటలూవేయించు గోవిందరామ । తమ్ములునలుగురు గోవిందా । చంతబెట్టుకచెలి గోవిందరామ । కాంత యింటికిరాగ గోవిందా । హారతులుయిచ్చిరి గోవిందరామ । శుభముహూర్తంబున గోవిందా । సంతోషముసనుండె గోవిందరామ । కొంతకాలంబునకు గోవిందా । బాలుల నల్గురికి గోవిందరామ । అన్నప్రాశనచేయ గోవిందా । రాజరుషియూకలిసి గోవిందరామ మంచివేళలుజూచి గోవిందా । రుషులనుబిలిపించె గోవిందరామ । రుష్యశృంగుతో గూడి రుషులెర్లవచ్చిరీ గోవిందా । కనకపీటలువేసె గోవిందరామ । బాలులనలుగురిని గోవిందా । జలకమాడించరీ గోవిందరామ । చలువలళ్ళొత్తిరి గోవిందా । కస్తూరితిలకంబు గోవింద రామ । కన్నులకాటుక గోవిందా । దాసుతులకునువుంచె గోవిందరామ । బాలతొడుగులు వారు గోవిందా । బాలులకువుంచిరీ గోవిందరామ । సుతులనల్గురిరాజు గోవిందా । సరస ముగవడినుంచి గోవిందరామ । బంగారుతబుకుతో గోవిందా । క్షీరాన్నమునుదెచ్చి గోవిందరామ । పసిడిగిన్నెతొవుంచె గోవిందా । ఆయుధంబులుపండ్లు గోవిందరామ । ఆభరణంబులు గోవిందా । ఛత్రచామరములు గోవిందరామ । చక్కయెదుటనువుంచ గోవిందా । పట్టాభిషేకపుంగ్రం గోవిందరామ । భరతుడుతీసెను గోవిందా । వజ్రాయు ధంబును గోవిందరామ । శత్రుఘ్నుడుపట్టె గోవిందా । చామరంబొక్కటి గోవిందరామ । లక్ష్మణుడుతాదీసె గోవిందా । రత్నకవచంబొకటి గోవిందరామ । రామచంద్రుడుదీసె। గోవిందా । రాజుసంతోషించి గోవిందరామ । తనవ్రేలిముద్రికతా గోవిందా । అన్నప్రాశన జేసి గోవిందరామ । ఆరగించిరివారు గోవిదా । హారతులుయిచ్చిరీ గోవిందరామ । అందరునుకలిసి గోవిందా । ఆరగించిలేచె గోవిందరామ । కర్పూరవీడెములు గోవిందా । క్రమముగాచేసిరి గోవిందరామ । శాంతఆటలుచూడ గోవిందా । మహామునికిమనసాయె గోవిందరామ । శాంతికార్యంచేయ గోవిందా । రాజరుషియాతలచి గోవిందరామ ।

దశరథమహారాజు గోవిందా । తనయకుశుభమిపుడు గోవిందరామ । తరుణిబాలతగదు గోవిందా । అతివేమియెరుగదు గోవిందరామ । అబలయనితాబల్కె గోవిందా । మామమాటయువిని గోవిందరామ । రుష్యశృంగుడుపల్కె గోవిందా । గొప్పవారిబిడ్డకు గోవిందరామ । గల్యాణముతగదు గోవిందా । జమ్మిచెట్లకుయిచ్చి గోవిందరామ । పరిణయముచేసితే గోవిందా । పణతిబాగుండును గోవిందరామ । మామమీరనిపల్కె గోవిందా । రుష్యశృంగుడువెళ్ళె గోవిందరామ । కౌసల్యమహాదేవి గోవిందా । కాంతదగ్గిర చేరి గోవిందరామ । అల్లుడూకోపించి గోవిందా । అడవికియేగితే గోవిందరామ । వెదకి తేవగలేను గోవిందా । శ్రీలమర్మంవల్ల గోవిందరామ । సిద్ధరుషితెచ్చితిమి గోవిందా । అల్లునికార్యంచేయ గోవిందరామ । అయోధ్యలోనుండు గోవిందా । రాజురుషియుకలిసి గోవిందరామ । మంచివేళలుజూచి గోవిందా । మాండవ్యమహామునికి గోవిందరామ మగువకుకార్యమని గోవిందా । బంధుపరివారముతో గోవిందారామ । సతిసుతులతోడ్కొని గోవిందా । సరగుననురండని గోవిందరామ । శుభలేఖలువ్రాసి గోవిందా । భూసురులచేతి కియ్య గోవిందరామ । రుషీపల్లెవారేగి గోవిందా । మహాఋషికిచ్చిరి గోవిందరామ । మహారుషి అదిజూచి గోవిందా । మగువతోనూజెప్పి గోవిందరామ । అందరూపయనమై గోవిందా । అయోధ్యచేరిరీ గోవిందరామ । రాజుసతులూకలిసి గోవిందా । రుషికియెదురుగ వచ్చి గోవిందరామ । వందనంబులుచేసి గోవిందా । నరపీఠములువేసి గోవిందరామ । కూతురికి అల్లునికి గోవిందా । కౌశల్యతలలంటె గోవిందరామ । అడవికియేగినా గోవిందా । ఆయోధ్యలోవున్న గోవిందరామ । కాంతభారముమీది గోవిందా । తరతరంబులమీకు గోవిందరామ । దౌహిత్రులుకలుగవలె గోవిందా । జలకమాడించిరీ గోవిందరామ । చలువతళ్ళొత్తిరి గోవిందా । పీతాంబరముతెచ్చి గోవిందరామ । అల్లునికియిచ్చిరి గోవిందా । కరకంచులచీర గోవిందారామ । కాంతకునుయిచ్చిరి గోవిందా । హారములుపతకములు గోవిందరామ అల్లుడికివేసిరి గోవిందా । బాలతొడుగులుఅన్ని గోవిందరామ । పణతికిని వుంచిరి గోవిందా । అగ్నిహోత్రమువేల్చె గోవిందరామ । మంత్రములుజదివిరి గోవిందా । దంపతులనువుంచి గోవిందరామ । హోమంబువేల్చిరీ గోవిందా । ఆశీర్వదించిరి గోవింద రామ । అరుంధతిఅనసూయ గోవిందా । హారతులుయిచ్చె గోవిందరామ । మాడలు సొమ్ములు గోవిందా । మహారాజువారికిచ్చె గోవిందరామ । తనసుతులచేతను గోవిందా । రాజుకట్నమిప్పించె గోవిందరామ । అప్పుడుకౌసల్య గోవిందా । వంటశాలలుజూచె గోవిందరామ । వియ్యాలవారొచ్చి గోవిందా యింటదిగివున్నారు. గోవిందరామ । యత్నంబులేదన గోవిందా । కోకిలాదేవొచ్చి గోవిందరామ । స్నానంబులాజేసి గోవిందా । పట్టుచీరయుగట్టి గోవిందరామ । కమండలముతోను గోవిందా । గంగాలాపేకొని గోవింద

రామ । రమణిప్రోక్షించంగ గోవిందా । పాకమంతాఆయె గోవిందరామ । పన్నెండుకూరలు గోవిందా । పంచభక్ష్యాన్నములు గోవిందరామ । పాకంబుఅయిపోయె గోవిందా । కనక పీటలువేసె గోవిందరామ । కాంతలొడ్డించిరీ గోవిందా । బంధుబలగములతో గోవిందరామ । కూతురునిఅల్లునితోడ గోవిందా । సతిసుతులతోడను గోవిందరామ । రాజఋషియుకలిసి గోవిందా । ఆరగించీలేచి గోవిందరామ । హస్తములుతాకడిగి గోవిందా । పీడెములుతాజేసి గోవిందరామ । వియ్యాలవారికి గోవిందా । కట్టువర్గంబులు గోవిందరామ । భూకాంతుడు తాయిచ్చె గోవిందా । కోకిలాదేవికి గోవిందరామ । కౌసల్యాసుమిత్ర గోవిందా । కట్టువర్గ ములిచ్చె గోవిందరామ । సాయంకాలమువేళ గోవిందా । సతిపతులారగించి గోవిందరామ । హస్తములుకడిగిరి గోవిందా । విడెములుచేసిరి గోవిందరామ । మహామునినగరులో గోవిందా । కనకపీటలువేసి గోవిందరామ । దంపతులనిద్దరు గోవిందా । పీటలపైనుంచె గోవిందరామ । మధుపర్కములుదెచ్చి గోవిందా । అల్లునికిచ్చిరీ గోవిందరామ । మాణి క్యాలచీర గోవిందా । మగువకుయిచ్చిరీ గోవిందరామ । ఋష్యశృంగునిచేన గోందా । ఫల ప్రదానమిప్పించె గోవిందరామ । ముప్పదిమూడువేల గోవిందా । కోట్లదేవతలు గోవింద రామ । మూడుకోట్లరుషులు గోవిందా । దీవించిరీవార్ని గోవిందరామ । పానుపునవుంచిరీ గోవిందా । ఋష్యశృంగుడు గోవిందరామ । రమణినితాబిలిచి గోవిందా । సరిరాజుసముగాము గోవిందరామ । సరసిజాక్షిబిల్వ గోవిందా । వుంగరంబెగరేయ గోవిందరామ । ఆమర్మము తెరుగము గోవిందా । ముద్దుగుమ్మావచ్చి గోవిందరామ । విడెముచుట్టిమ్మనగ గోవిందా । విడెముచుట్టియిచ్చి గోవిందరామ । అత్తరుపన్నీరు గోవిందా । పండ్లుఫలహారములు గోవిందరామ । సతిపతులుఆరగించి గోవిందా । సుఖనిద్రచేసిరి గోవిందరామ । మరికొంత సేపటికి గోవిందా । మహారుషియుతాలేచి గోవిందరామ । సతిని నిద్రాలేపి గోవిందా । నిజరూపుచూపింతు గోవిందరామ । నిర్భయంబుగచూడు గోవిందా । పుడమియాకాశమును గోవిందరామ । భూసురుడువక్కటై గోవిందా । విశ్వంబువెరువంగ గోవిందరామ । విశ్వ రూపముచూప గోవిందా । గడగడవణకుచు గోవిందరామ । కాంతతానిలుచుండ గోవిందా । అతివరోజడిసితివని గోవిందరామ । అంగనుచేరబిలిచి గోవిందా । సుఖనిద్రనుజెంది గోవిందరామ । వేకువజామునలేచి గోవిందా । ఋషియుతపసుకువెళ్ళె గోవిందరామ । పతికి భయపడితాంత గోవిందా । మరిలేవదాయెను గోవిందరామ । పదిగడియలాప్రొద్దు గోవిందా । పరగంగయెక్కెను గోవిందరామ । శాంతనుజూడంగ గోవిందా । తల్లులూ వచ్చిరీ గోవిందరామ । తండ్రులువచ్చిరీ గోవిందా । కోకిలాదేవొచ్చె గోవిందరామ । పిలిచినపలుకరు గోవిందా । కన్నెత్తిచూడదు గోవిందరామ । కాంతజడిసినదని గోవిందా । వసిష్ఠునిబిలిచి గోవిందరామ । విభూతిపెట్టుమని గోవిందా । విభుడువస్తేగాని గోంవిద

రామ । కార్యమొనగూడదని గోవిందా । తపసుచేసుకరుషి గోవిందరామ । తరుణిదగ్గర కొచ్చి గోవిందా । కమండలోదకంబు గోవిందరామ । కాంతముఖమునజల్లి గోవిందా । సంచిలో విభూతి గోవిందరామ । సరసిజాక్షికివుంచ గోవిందా । కలకలనవ్వుచు గోవింద రామ । కమలాక్షిలేవగ గోవిందా । కలికిచిలుకలకొల్కి గోవిందరామ । కండ్లపడలేదని గోవిందా । కౌసల్యసుమిత్ర గోవిందరామ । కాంతలంతావెడలె గోవిందా । తల్లులుయెత్తు కొని గోవిందరామ । తలలంటినీరుబోసి గోవిందా । ద్రిష్టియునుదీసి గోవిందరామ । అలంకారములుచేసి గోవిందా । వధూవరులకు గోవిందరామ । విందూలుతాచేసి గోవిందా । ఆరగించిలేచి గోవిందరామ । హస్తములుకడిగిరీ గోవిందా । విడెములుచేసిరి గోవింద రామ । మూడునిద్రలువారు గోవిందా । ముదముతోచేసిరి గోవిందరామ । రాచకన్యాగనుక గోవిందా । రాచనడువడినొప్పె గోవిందరామ । వారియాచారంబు గోవిందా । విడనాడి యిప్పుడు గోవిందరామ । మననడవడినేర్పి గోవిందా । మగువనువుంచవలె గోవిందరామ । అనుచుచెప్పిరాజు గోవిందా । దర్భాసనంబును గోవిందరామ । చిత్రాసనంబును గోవింద । వత్రికమండలం గోవిందరామ । మహామునికిలాయిచ్చె గోవిందా । అల్లునికి దశరధుఁడు గోవిందరామ । జోడుశాలువలిచ్చె గోవిందా । అడవికీ యేగినా గోవిందరామ । అయోధ్య లోవున్న గోవిందా । రుషిపల్లెలోవున్న గోవిందరామ । శాంతభారంమీదని గోవిందా । చేతిలోనెయివేసి గోవిందరామ । రుషిచేతిలోబెట్టి గోవిందా । శాంతనూవిడనని గోవింద రామ । శపధంబురుషి చెసె గోవిందా । రాజుభార్యబిలిచి గోవిందరామ । పడినబియ్యంబుంచి గోవిందా । వడిగట్టుకట్టండి గోవిందరామ । అప్పుడుఅత్తవచ్చి గోవిందా । వడిజీరకట్టెను గోవిందరామ । సిరిగులుకుచుక్కతెవు గోవిందా । మణులుపతకములిచ్చి గోవిందరామ । క్షీరాన్నముంచెను గోవిందా । అతివఆరగించె గోవిందరామ । కర్పూరవిడెమేసె గోవిందా । శాంతతోఆడేటి గోవిందరామ । చెలికాళ్ళువగచిరీ గోవిందా , రాజురుషియుకలిసి గోవింద రామ । మంచివేళలుజూచి గోవిందా । పట్నపేనుగుదెచ్చి గోవిందరామ । అంబారి వేయించి గోవిందా రుషినిశాంతనుకూడ గోవిందరామ । అంబారియెక్కించి గోవిందా । జయభేరివేయించి గోవిందరామ । రుషిపల్లెలోవారు గోవిందా అందరూచేరిరి గోవింద రామ । శాంతసారెలు గోవిందా । సరసముగపరచిరి గోవిందరామ । శాంతనుదిగవిడచి గోవిందా । రాజుసతులను గూడి గోవిందరామ । బంధుపరివారముతో గోవిందా । అయోధ్య చేరిరి గోవిందరామ । మరికొంతకాలమును గోవిందా । మగువనుజూచుటకు గోవిందరామ । తల్లులకుమనసాయె గోవిందా । వసిష్ఠుడూయిచ్చి గోవిందరామ । వనితనుజూచుటకు గోవిందా । దశరథుడుతనసతుల గోవిందరామ । సుతులనుతోడిచ్చి గోవిందా । రుషిపల్లె లంపంగ గోవిందరామ । కౌసల్యసుమిత్ర గోవిందా । కాంతనుజూచిరి గోవిందరామ ।

భరద్వాజునియింట గోవిందా । విందారగించిరీ గోవిందరామ । మాండవ్యమహాముని
గోవిందా । మాగుడివిందుకుబిలువ గోవిందరామ । మనుమడుకలగనిదె గోవిందా ।
మీయింటభోజనము గోవిందరామ । మేముచెయ్యమనగ గోవిందా । రుషికికోపంవచ్చి
గోవిందరామ । సుతనంపననిపల్కి గోవిందా । మనుసునిలుపగలేక గోవిందరామ ।
మగువలుభోంచేసి గోవిందా । సుదతినిదోడ్కొని గోవిందరామ । అల్లునిదోడ్కొని
గోవిందా । బరివారములతో గోవిందరామ । అయోధ్యచేరంగ గోవిందా । కోసలేంద్రుం
డంత గోవిందరామ । కొలువులోకూర్చుండి గోవిందా । వియ్యాలవారికి గోవిందరామ ।
వినయములులాచేసి గోవిందా । చదురుచేసిరాజు గోవిందరామ । చక్కగాకూర్చునె
గోవిందా । కూతునెత్తుకకౌసల్య గోవిందరామ । నగరుకుచేరగా గోవింద । కన్నెత్తి
చూడదు గోవిందారామ । పిలిచినపలుకదు గోవిందా । భీష్మించుచున్నాడు గోవిందరామ ।
యినవంశరాజని గోవిందా । కూతునెత్తుకసతి గోవిందరామ । రాజుదగ్గరరాగా గోవిందా ।
తనయశాంతాదిగి గోవిందారామ । దండముబెట్టియు గోవిందా । మావల్లతప్పేమి గోవింద
రామ । మహారాజుసెప్పుమన గోవిందా । మీతల్లికౌసల్య గోవిందరామ । మిగులగడుసుదిగనక
గోవిందా । మగనిమాటయుదాటి గోవిందరామ । మరిమగువనినడుచుననె గోవిందా । అంతటా
కౌసల్య గోవిందరామ । పతిపాదములబడగ గోవిందా । కాంతకండ్లనుజూచి గోవిందరామ ।
కరుణించె ఆరాజు గోవిందా । శాంతనెత్తుకరాజు గోవిందరామ । నాతల్లి శాంతమ్మ గోవిందా ।
నగలుకావలెనమ్మ గోవిందరామ । ఏనుగులుగుఱ్ఱాలు గోవింద । రథవాహనంబులు
గోవిందరామ । మణులురత్నములయిన గోవిందా । మగువరోకావలెన గోవిందరామ ।
యేమేమికావలెనో గోవిందా । యెలనాగకోరుమన గోవిందరామ । నలుగురు తమ్ములకు
గోవిందా । సరిపోలునట్టుగా గోవిందరామ । పసిడిబొమ్మలునాల్గు గోవిందా । చేయించి
యివ్వమన గోవిందరామ । విశ్వకర్మనుబిలచి గోవిందా । పసిడిపుత్తడియిచ్చి గోవింద
రామ । బొమ్మలనుచేయించి గోవిందా । కొమ్మకుయిచ్చిరి గోవిందరామ । బొమ్మలతో
గుమ్మలు గోవిందా । ఆడుచుపాడుచునుండె గోవిందరామ । సంతోషచిత్తులయి గోవిందా ।
దశరథులు వుండగా గోవిందరామ । జనకమహారాజునకు గోవిందా । సంతానములేక
గోవిందరామ । యజ్ఞంబు చేయుటకు గోవిందా । భూమిదున్నించగా గోవిందరామ ।
నాగేటిచాలున గోవిందా । మందసంతగలంగ గోవిందరామ । పరిచారకులువెళ్ళి గోవిందా ।
జనకునకుచెప్పంగ గోవిందరామ । సంతోషమునుపొంది గోవిందా । నిధియుదొరికెనని
గోవిందరామ । సభకునుసెలవిచ్చి గోవిందా । పాదచారైతాను గోవిందారామ । పరుగుపరు
గునవచ్చి గోవిందా । క్షేత్రంబుత్రవ్వించి గోవిందరామ । బంగారపుపెట్టి గోవిందా ।
రంగుగాదొరకంగ గోవిందరామ । వెలుపలకుతీయించి గోవిందా । ద్వారంబుతెరవంగ

గోవిందరామ । ధగధగాలాడుచు గోవిందా । కలకలనవ్వుచు గోవిందర్రామ । కేకలను వేయుచు గోవిందా । సిరిగుల్కుచున్నట్టి గోవిందరామ । శ్రీలక్ష్మిదొరకంగ గోవిందా । బాలనూతాయెత్తి గోవిందరామ । మురిపెముతోముద్దాడి గోవిందా । నగరుకుయేతెంచి గోవిందరామ । నాతులకుయివ్వంగ గోవిందా । సంతోషమునుపొందిరి గోవిందరామ । రమణిబాలింతయి గోవిందా । పురుడునూతాగడిపి గోవిందరామ । బారసాలయుచేసి గోవిందా । సీతయనునామంబు గోవిందరామ । స్థిరముగాచేయించి గోవిందా । దశదాన ములుతాను గోవిందరామ । ధరణిసురులకుచేసి గోవిందా । పరిచారకులబెట్టి గోవిందరామ । పణతినిబాబెంచి గోవిందా । శివవిల్లువిరచితె గోవిందరామ । సీతనిత్తునని గోవిందా స్వయంవరముచాటించ గోవిందరామ । కౌశికునిజన్నంబు గోవిందా । ఖరదూషణాదులు గోవిందరామ । క్రతువుదగ్ధముచేయ గోవిందా । అందుకోపగలేక గోవిందరామ। అయ్యోధ్య మునివెళ్ళి గోవిందా । దశరథునిదీవించి గోవిందరామ । యిద్దరూరక్కనులు గోవిందా । అక్కడానాక్రతువు గోవిందరామ । పదటకలిపివారు గోవిందదా । పారిపోతున్నారు గోవిందరామ । పట్టువదరెవ్వరికి గోవిందా । రామలక్ష్మణులు గోవిందరామ । రంగుగానా కిమ్మ గోవిందా । వారితోడుకపోయి గోవిందరామ । అసురులవధియించి గోవిందా । జన్నంబుచేసికొని గోవిందరామ । చిన్నలాతోడ్కొని గోవిందా । చయ్యననునేవత్తు గోవిందరామ , అంతటామహారాజు గోవిందా । ఆలోచనలుచేసి గోవిందరామ । శాపంబు యిచ్చునో గోవింద । కొట్టునోతిట్టునో గోవిందరామ । కోపగించునో గోవిందా । తనలోన తాదలచి గోవిందరామ । రామలక్ష్మణులబిలిచి గోవిందా । రాజరుషివెంటనూ గోవింద రామ । వెళ్ళమనిసెలవివ్వ గోవిందా । రుషితోడవారేగి గోవిందరామ । రాక్షసులబరిమార్చి గోవిందా । క్రతువునూనెరవేర్చి గోవిందరామ । మునియుసంతసమంది గోవిందా । బలాతి బలలను గోవిందరామ । రెండుబాణములిచ్చి గోవిందా । జనకుడున్నచోటు గోవింద రామ । యాచక్కనున్నది గోవిందా । చూచిపోదమని గోవిందారామ । మిథిలకుయేగంగ గోవిందా । జనకుడెదురుగవచ్చి గోవిందరామ । ఆతిథ్యములుయిచ్చి గోవిందా । అల్లుని పూజించ గోవందరామ । అఖిలరాజులుజూడ గోవిందా । శివచాపమునువిఋవ గోవిందరామ । సీతనిత్తునని గోవిందా । స్వయంవరముచాటించ గోవిందరామ । దశరథునికప్పుడు గోవిందా । లేఖలువ్రాయంగ గోవిందరామ । బంధుపరివారముతో గోవిందా। కాలుబలం బుతొ గోవిందరామ । కల్యాణముకురాగ గోవిందా । సీతయుమాండవి గోవిందరామ । వూర్మిళశ్రుతకీర్తి గోవిందా । నల్గురుకన్యలను గోవిందరామ । ఆజనకమహారాజు గోవిందా యినవంశజునియొక్క గోవిందరామ । నలుగురుసుతులకు గోవిందా । నాతులనుతాయిచ్చి గోవిందరామ । పరిణయంచేసియు గోవిందా । పసుపుకుంకుమపండ్లు గోవిందరామ ।

పాలకీలేనుగులు గోవిందా । పానుపులు పతకములు గోవిందరామ । మణులుమగువలకిచ్చి గోవిందా । మగుడిపంపగాను గోవిందరామ । కడుసంతసంబుతో గోవిందా । కదిలివచ్చుచునుండు గోవిందరామ । పరశురాముడువచ్చి గోవిందా । పరమాత్మునితోడ గోవిందరామ । ప్రబలవాదముచేసి గోవిందా । ప్రణతుడై యేగంగ గోవిందరామ । పట్నముకు వారుచేరి గోవిందా । పతులుసతులూకలిసి గోవిందరామ । విభవముతోసూరేగిగోవిందా । అయోధ్య లోపల గోవిందరామ । అంతఃపురమందున గోవిందా । ఆనందమున్ననుండె గోవిందరామ । యిక్ష్వాకునికథలు గోవిందా । యిలలోనస్మరియించి గోవిందరామ । యిందులనందరికి గోవిందా । యెడతెగనిసంపదలు గోవిందరామ । విష్ణుదేవుండిచ్చు గోవిందా । మఱిమఱి సంపదలు గోవిందరామ । మహాదేవుడిచ్చును గోవిందా ॥

కౌసల్యా వేవిళ్లు

శ్రీరామచంద్రులూ చెలగికౌసల్య । చారుగర్భమునందు చేరివుండగను ।
(**కిటతకిట, కిటతకిట, కిటతకిట, కిటతకిట**)

లేడిమనసాయె వెలదీకి నపుడూ । వేడాకలైతోచె యింతులకు యిపుడూ ।
పొందూగపొగిచిన పుల్లనిచల్లా । నిమ్మరసముతో నూరుమామిడల్లంబూ ।
పుల్లాదానిమ్మపండ్లు ఖర్జూరములునూ । పల్లవపాణులు కొల్లలుగాదెచ్చి ।
యిచ్చిరికౌసల్య కెచ్చకతోడా । నిండుచంద్రునిబోలు భాసిల్లుముఖమూ ।
దండిపాలిండ్లు నిండుగవిస్తారించె । నలుపాయె యింతకినీ పాలిండ్లమొనలూ ।
వీలువీలునడుము విస్తరమాయె । నల్లచీమలబారు నాతినూగారు ।
మెల్లమెల్లగబొడ్డు మెరకాయనమ్మా । యీరీతినెలలన్ని నిండియుండగనూ ।
అలసిరాచకన్యా అటుపవ్వళించే । దినదినము గర్భిణి యటువృద్ధిబొందె ।
రతికాంతదప్పెను రాజీవాక్షికిని । చురుచురుకున నడుము చురుకాయనమ్మా ।
యెమిమంత్రసాన్ని పిలిపించారమ్మా । మంత్రసానంటాట సామంతముతోవచ్చి ।
కాంతానుజూచి చక్కగ వెన్ను జరచి । ఘడియాకే కౌసల్య ఘడయాకే మగువ ।
గడియాలోనెనీకు కొడుకుగగ్గనే । నిలువున్నా నగలన్ని సుదతికిదీసి ।
బలువైనా నగలన్ని పణతికిదీసి । బంగారుజల్తారు పగ్గపగ్గములువేసి ।
పొంగుచుదూలాము మూలానగట్టి । పణతినిపగ్గములు చేబట్టిరీ ।
అమ్మఅమ్మనేతాళ అమ్మఅమ్మనేతాళా । అమ్మాయీనిముషాము అయెనూరేండ్లు ।
అష్టామీదినమునా అదివారమునా । కాకుస్థుడుదయించె భువిసంతసిల్లా ।
వెండికాగులతోను వేణ్ణీళ్ళుతోడి । భమిడికాగులతోను చన్నీళ్ళుతోడి ।
చన్నీళ్ళువేనీళ్ళు సమముగాదొల్చి । మూడుదోసిళ్ళనీళ్ళు ముందుగబోసె ।
జలకమాడించెనే తల్లికౌసల్య । మెత్తనివస్త్రమున మేనుతళ్ళొత్తి ।
కళ్ళకాటుకబెట్టి తిలకంబుదిద్ది । నవరత్నతొట్టిలో బాలునియుంచి ।
జోలపాడెను అపుడుతల్లి కౌసల్య । పొలతులెవ్వరయిన యీపాటబాడిన ।
రామచంద్రులవంటి పుత్రులుగల్గి । వర్థిల్లుచుందురు ఎల్లకాలంబు ।

లాలి పాట

లాలి మాధవుడ లాలీ । గోవింద లాలి అచ్యుతుడలాలీ ।
లాలికేశవుడలాలీ । హరిహరీ బాల రఘురామ లాలీ ॥
శ్రీవెలయు నయోధ్యలో । దశరథుడు చెలగివేడుక నుండెనూ ।
అవనిజనాథుడపుడూ । భువిలోన అవతారమై వెలసెనూ ॥ లాలి ॥
పుత్రకామేష్టిచేసి ఆరాజు । పుత్రులను గోరగానూ ।
పాత్రతోపరమాన్నమూ । దెచ్చియా పరమపురుషుని కిచ్చెను ॥ లాలి ॥
పరమాన్నమపుడుదెచ్చీ । ఆరాజు పణతులకు నొసగగానే ।
స్వగర్ణమున గర్భమనుచూ । ధరియించి సంతోషమును నొందిరీ ॥ లాలి ॥
ఆరునెలలాయెననుచూ । కౌసల్య కడుపు సీమంతమనగా ।
ఆరూఢిగాశాయగా । వశిష్టాదు లందరిని దీవించెనూ ॥ లాలి ॥
పదినెలలుమోచినపుడు । కౌసల్య ప్రసవకాలముగనుకనూ ।
సుజనముగ ముగ్గురికినీ । సుఖముగా సుతులునల్గురు గల్గిరీ ॥ లాలి ॥
ఆదివశిష్ఠాదిరుషులా । బిలపించిరపుడె ప్రత్యక్షముగనూ ।
యంచగలధనధాన్యము । దశరథుడు బ్రాహ్మణుల కిప్పించెనూ ॥ లాలి ॥
రామలక్ష్మణులంచునూ । ఆమీద నామకరణము వ్రాయగా ।
భరతశత్రుఘ్నులనుచూ । ఆమీద నామకరణముచేసిరీ ॥ లాలి ॥
రంగైనరత్నాలచే । చెక్కినా బంగారుపతకములనూ ।
రత్నాలు రావిరేకా । కౌసల్య రామునికి ధరియించెనూ ॥ లాలి ॥
అందమైనాతొట్టెలో । శ్రీరామ చంద్రుడుండెను సొగసునా ।
అంగనామణులుజూచి । మదిలోన ఆశ్చర్యమును బొందిరీ ॥ లాలి ॥
సత్యస్వరూపుడమ్మ । యీబిడ్డ అచ్యుతానందుడమ్మా ।
అన్నిటానుకుమారుడే । యీబిడ్డ ఆదినారాయణుండే ॥ లాలి ॥
వీరాధివీరుడమ్మా । యీబిడ్డ వేదాంతశూరుడమ్మా ।
భక్తవత్సలుడెయమ్మా । యీబిడ్డ బంగారు రూపుడమ్మా ॥ లాలి ॥
కరిరుణాకటాక్షుడమ్మా । యీబిడ్డ కరాజ వరదుడమ్మా ।
పురుషోత్తముండితనీ । పాదములు పూజించిసేవింతుమా ॥ లాలి ॥

నీలమేఘశ్యాముడే । యీబిడ్డ నిత్యస్వరూపుడెయమ్మా ।
బాలుడై వుదయించనే కౌసల్య భాగ్యమెట్టిదో చూడరె ॥ లాలి ॥
వటపత్రశయనుడితడే । । వోయమ్మ వైకుంఠ పురవాసుడే ।
కుటిలకుంతలచూడరే । దశరథుడి కోర్కెలీడేరెగనరే ॥ లాలి ॥
ద్రిష్టిదగల్యాకుండనూ । అందరూ దీపాలుపళ్ళెరములా ।
అష్టకన్నెలుగూడిరీ । రామునకు హారతులు యిచ్చుచుండా ॥ లాలి ॥
పసుపుగంధముపువ్వులు । మేలైన పన్నీరుగంధములనూ ।
పసిడితబుకులనుంచితే । సుమిత్ర పణతులకు లానిచ్చెనూ ॥లాలి ॥
పదిదినుసులవాయినాలూ । ఘనమైన పండు టెంకాయలవుడే ।
పసిడితబుకులనుంచితే । సుమిత్ర పణతులకు లానిచ్చెనూ ॥ లాలి ॥
నూరుపుట్లా శనగలూ । నీళ్ళల్లా నానబోశీ తెచ్చిరి ।
వారిజాక్షులకునెల్లో । కయికమ్మ వాయనాలిప్పించెనూ ॥ లాలి ॥
అప్పుడే దోవలోను । శనగలూ వొప్పుగా నమిలిచూచి ।
ఉప్పురేదనుచు వకతే మరియొకతెచక్కగా నున్నవేనూ ॥ లాలి ॥
ఊచుమనిసుదతులంతా । పాడుమని పరమ భాగవతులెల్లా !
ఆడుచును రంభలాడా । బంగరుయ్యాలలూగుచు రంగశాయీ ॥ లాలి ॥

శ్రీరామ జననము

లాలి మాధవుడ లాలి । గోవింద లాలి అచ్యుతుడ లాలి ।
లాలి కేశవుడ లాలి । హరి హరి రాములకు రామ లాలి ।
శ్రీవెలయు నయోధ్యలో । దశరధులు చెలగి వేడుకనుండగా ।
అవనిజనాథుడపుడు । భువిలోన నవతరింపుచునునుండె ।
పుత్రకామేష్టిజేసి । దశరధుడు పుత్రులను గోరగాను ।
పాత్రతో పరమాన్నము । తెచ్చియా పరమ పురుషుల కిచ్చెను ।
పరమాన్నమపుడు తెచ్చి । యారాజు పణతులకు నివ్వగాను ।
సరగునను ఆగర్భము । ఉదయించి సంతోషమును బొందిరి ।
ఆరు నెలలాయెననుచు । కౌసల్య కపుడు సీమంతమనగ ।
ఆరూఢిసేయగాను । వసిష్టులందరు దీవించిరి ।
పదినెలలు మోసి తరుణి । కౌసల్య ప్రసవకాలంబనగను ।
సుదినమున ముగ్గురికిని । సుఖముగా సుతులు నల్గురుగల్గిరి ।
అప్పుడా రాజుతోను । ఆవార్త చెప్పినా వారలకును ।
మెప్పైన వస్త్రంబులు । బహుమాన మిప్పించి యుప్పొంగిరి ।
అంతట వశిష్టాది ఋషులు । రాజుతోనపుడు పుత్రోత్సవమున ।
వంతుగల ధనధాన్యము । బ్రాహ్మణుల కిప్పించెను ।
పది దినములాయెననుచు । కౌసల్య పడతులను బిలువనంపె ।
పసుపు నూనె సున్నెతో । నరుంధతి పంచి పెట్టించె లేమా ।
బాలులకు నీళ్ళుబోసి । యావెనుక బాలింతలు జలకము ।
సాంబ్రాణి ధూపంబులు । తడియొత్తి చాలగాను వేసిరి ।
పులగంబు నేతితోను । బెల్లంబు పడతులు ఆరగించి ।
తాంబూలముల నందుకు । తరుణులు తరలిరి గృహములకును ।
పదు నొకండాయెననుచు । ఆరాజు పట్నమెల్లా సాటెను ।
పణిహారుల బిలచెను । తగినట్టి పనుల నానతి యిచ్చెను ।
తోరంబులు గట్టిరి । కర్పూర సున్నములు ధరియించిరి ।
ముత్యాల ముగ్గులిడిరి । రత్నాల రంగవల్లులు వేసిరి ।

కౌసల్య సుమిత్రకు । కైకకు జలకంబులార్చిరంత ।
పట్టు చీరలు గట్టిరి । బాగైన పసిడి రెవికలు దొడిగిరి ।
కనుల కాటుక దీర్చిరి । కౌసల్య కస్తూరి చుక్కబొట్టు ।
శృంగారములు జేసుక । వచ్చిరి చిన్నబాలుల నెత్తుక ।
రత్నసింహాసనమున గూర్చుండి । రాజుసంతోషింపగా ।
ఆశీర్వాదము జేసిరి । విప్రుల అక్షింతలు యిచ్చిరి ।
నారదుడు వీణమీట । రంభలు నాట్యమాడుచు నుండగ ।
బంగారు మొలత్రాళ్ళను । మొలలకును శృంగారముగ గట్టిరి ।
స్వస్తి వాక్యములుజెప్పి । విప్రులు జదివిరి వేదంబులు ।
బంగారు తబుకులలో రంగైన ఆణి ముత్యములుబోసి ।
వశిష్ఠ విశ్వామిత్రులు । గౌతమ వాల్మీకి భరద్వాజ ।
పచ్చల కలము దెచ్చి । వ్రాయించిరి పట్టుకొని రాజుచేత ।
రామలక్ష్మణులు యనుచు । ఆరాజు నామకరణము సేయగ ।
ఆమీద భరతుడనుచు । శతృఘ్నుడని నామములు వ్రాసిరి ।
స్వస్తివచనములు జెప్పి । విప్రులు జదివిరి వేదంబులు ।
కట్నములు చదివించిరి । రాజుకు కౌసల్యకు వేడ్కల ।
అందమైన సొమ్ములు । బాలులకు అందుకొని చదివించిరి ।
దీవించి ఋషులు బ్రహ్మ । బాలులు దీర్ఘాయుగా నేలుమీ ।
మంగళార్తిరవంబులు । గీతములు మగువలందరు బాడగ ।
అంగ నామణులు చూచి । వడినింప ఆణిముత్యముల సరులు ।
పగడంపు హారతులను । బాలుఁకు పడతులు యివ్వగాను ।
కట్నాలు చదివించిరా । రశరధునకు కాంతలకు మెప్పుగాను ।
చాల ప్రొద్దాయెననుచు । ఆరాజు సంతోషమున బల్కెను
వడ్డించుడన వేగము । వరుసగా విస్తళ్ళు వేయించిరి ।
భోజనపు శాలలోన । ఆణిముత్యాల పీటమీద ।
రాజశేఖరుడప్పుడు । దేవేంద్ర భోగముతొ గూర్చుండెను ।
బంగారు పళ్ళెరముతో । పంచపదార్థములు వడ్డించెను ।
ఆవునేయి అతిరసాలు । కౌసల్య బంతులకు వడ్డించెను ।
పొందుగా భోంచేయుడి । శ్రీరామ చంద్రుల ప్రసాదము ।
షడ్రసాలారగించి । విప్రులు సంతోషమున బల్కిరి ।

విప్రులు అలసిరనుచు । వింజామరల వేయదొడగెనపుడు ।
మజ్జిగ పెరుగు మీరు । మీగడల కాంక్ష దీరగ గోలిుడి ।
కరములు కడుగు కొనుచు । కర్పూర విడెముల నందుకొనుడి ।
పాదపూజలు చేసిరి । । విప్రులకు పట్టు కట్నము లిచ్చిరి ।
విశ్వబ్రహ్మను బిలిచిరి । వినయముగ తొట్టె లు గావించిరి ।
ఆ రాజు అనతివ్వ । ఆ బ్రహ్మ సంతోషమున బల్కెను ।
రామచంద్రుని తొట్టెలు । జేయను రంజిల్లుచునుండెను ।
బంగారు కోళ్ళుతెచ్చి । యొకవైపు పలుకు చిలుకల వ్రాసెను ।
నారాయణుని తొట్టెకు । నొకవైపు నెమళ్ళు చెక్కించెను ।
గోవిందుని తొట్టెకు । కీలున కోవెలలు పలికించెను ।
రామచంద్రుల తొట్టెను । చెయ్యను రంజిల్లుచూనుండెను ।
పైడినీరుబోసెను । బాగైన పట్టు నవారు అల్లీ ।
ఎంతధన్యుడనైతినో । యనుకొని సంతోషమున బల్కెను ।
అద్దాలతొట్టెజూచి । ఆరాజు ఆబ్రహ్మను మెచ్చెను ।
తబుకులతో ధనమిచ్చెను । తగునటుల కట్నములనిప్పించెను ।
రంగైన రత్నములను । తొట్టెలకు బంగారు గొలుసులను ।
పగడంపు స్తంభాలను । బాలులకుకట్టిరి యుయ్యాలకు ।
అద్దాల తొట్టెలోను । అరుంధతి అందుకొని యాబాలలా ।
పట్టుపొత్తిళ్ళు పరచి । కౌసల్య పవ్వళింపగ బెట్టెను ।
ముత్యాల చౌకట్లను । మేలైన మృదువైన హారములను ।
రత్నాల రావిరేక । కౌసల్య రామునకు ధరియించెను ।
దృష్టితగలకుండగ । కౌసల్య నొష్టచుక్కనుబెట్టెను ।
అష్టకన్యకలువచ్చి । రాములకు హారతులుయివ్వగాను ।
పట్టీలు పరిమళములు మేలైన పండు టెంకాయలును ।
పైడితబుకులనుంచుకొ । కౌసల్య వాయినా లిప్పించెను ।
అద్దాల తొట్టెలలోను । శ్రీరామచంద్రుడుండెడి సొగసును ।
అంగనామణులుజూచి । మదిలోన ఆశ్చర్యమును బొందిరి ।
సత్యస్వరూపుడమ్మా । యీబిడ్డ అచ్యుతానందుడమ్మ ।
కుటిల కుంతలి చూడరే । దశరధుల కోర్కెలీడేరెనమ్మా ।
తెచ్చివేదంబులన్ని । యీరాజు యిచ్చినాడే బ్రహ్మకు ।

కూర్మమై మోసినాడే యీబాల మందర పర్వతంబు ।
శ్రమపడి తెచ్చినాడె । బాల సురలకెల్లానమృతము ।
ముందు పరము బాయనే । యీబాల ముచ్చుకై భూమిలోన ।
మర్ధించి కనకాక్షునీ । యీబాల ధరణి కొమ్మకు దెచ్చెను ।
కార్త వీర్యార్జునునికై । యీబాల పరుశురామావతారము ।
మందలోపల బుట్టెను । యీబాల మామ కంసుని జంపెను ।
బౌద్ధావతారంబున యీబాల కార్యంబు సమకూర్చెను ।
లెక్కలేని బిందెల । సెనగలు తెప్పించి నానబోసి ।
వారి జాతులను బిలిచి । కౌసల్య వాయినాలిప్పించెను ।
పొత్తిళ్ళలో నుంచిన । శ్రీరాము తమ్ములను దీవించిరీ ।
అప్పుడాత్రం బొప్పగా । సెనగలు ఒప్పుగా నమిలి చూచి ।
ఉప్పులేదనే యొక్కతె । మరియొకతె చప్పగానున్నదనుచు ।
ఉబుసులాడు కొనుచును । తమ తమ సుఖములు దెల్పుకొనుచు ।
తమయిళ్ళకేగుచుంద్రీ । యీ లాలి పాడగా విన్నగానీ ।
పాల సంద్రపు బాలుడూ । శుభములను తప్పక తానిచ్చునూ ।

రాములవారి తొట్టి

శ్రీరాములు సిరులుచేయంగజూచి । ప్రేమతోకౌసల్య పిలచిరాములను ।
భానువంశంబున ప్రభుడవైపుట్టి । సిరులేలజేసేవు చిన్నినాయన్న ॥ జోజో॥
జోజో దశరధ రాజకుమారా । కౌసల్యవరపుత్ర కరుణాకటాక్ష ।
రఘుకులభూషణుడ రాజపూజితుడా । సీతాంగనాపతి శ్రీరామచంద్ర ॥ జోజో ॥
రత్నమ్మువలె అర్కవంశమునబట్టి । జామాయె పోరేల చాలించవయ్యా ।
చంద్రబింబమునీకు దెచ్చియిచ్చేరు । పోరుమానవయ్య పుత్రరత్నమ్మ ॥జోజో॥
చందమామావలె సౌమిత్రివచ్చి । చంకదిగి ఆడరా యిక శంకలేక ।
ఇంతిచేకాక మేనెంతకందిందో । బంతులాడరముద్దు బాలలాకూడి ॥ జోజో ॥
చందమామనుజూపి దాయిదాయనుచు । అక్కడిక్కడజూపి ఆడించరమ్మ ।
ఎత్తుకున్న నిలువదేమిసేయుదునే । చంకబెట్టుకుంటె వారిపోయేను ।
పాలుగుడువడెయన్న పట్టెడే యిపుడు । ఉయ్యాలగట్టయిన యూచిపాడండి ॥ జోజో ॥
విశ్వబ్రహ్మను పిలిపించికౌసల్య । కుందనంబుఃతొట్టె ముందుగాచేయుమి ।
కలకల ఆపసిడి ప్రతిమలనువ్రాసి । హంసలను చిలుకలను అమరించెబ్రహ్మ ॥ జోజో ॥
బంగారుగొలుసులను పన్నినతొట్టె । బాలసూర్యులకెల్ల భ్రమగలుగు తొట్టె ।
శ్రీరాములకుగావించె శ్రీఘ్రముగ తొట్టె ॥ జోజో ॥
బంగారుగిన్నెలో పాలునెయ్యిపోసి । సంపెంగతైలాన శిరసొప్పనంటి ।
మెత్తనికస్తూరి మెయినలుగుబెట్టి ॥ జోజో ॥
కలినీళ్ళతో ముఖకమలమును కడిగి । చన్నీళ్లు వేన్నీళ్ళు సమముగాజేసి ।
రెండుదోసిళ్ళు తనుముందుగాబోసె । జలకమ్ములాడించె తల్లికౌసల్య ॥ జోజో ॥
మెత్తన్నివస్త్రాన మేనుతళ్ళొత్తి । అత్తుకొని పాపడ్ని యెత్తుకొనివచ్చె ।
మెత్తన్ని యాపట్టు పొత్తిళ్ళపరచి । పాపడ్నిపదిలముగ పడుకుండబెట్టె ॥ జోజో ॥
వీభూతి చుక్కబొట్టు అమరంగబెట్టి । కాటుకబెట్టిరే కమఃలోచనునకు ।
కప్పురపు ధూపాన కాపొప్పుచేసి । పీతాంబరముగప్పిరే ప్రేమతో వారికి ॥ జోజో ॥
ముత్యాలకుళ్ళాయి ముద్దుగాబెట్టి । రత్నాలరావిరేక రామునకుబెట్టె ।
పెద్దముత్తైదులను ప్రేమతోబిలిచి । పాపడ్నిపదిలముగ చేతులకుయిచ్చి ।
అమరొంద చైత్రశుద్ధపునర్వసు నక్షత్రమున । దొడ్డలగ్నము అనుచుతొట్టెలో నుంచి

పాటల గంధులు పాటలు పాడ ॥ జోజో ॥
పేరంటాళ్ళను ప్రేమతోబిలచి । పసుపు కుంకుమ గంధ పరిమళాదులను ।
అత్తరు పన్నీరు అతివలకుయిచ్చి । సెనగల పంచెనే కుసుమసిరిగంధి ॥ జోజో ॥
ఇళ్ళకుబోదామ యింతిరోమనము । కట్నాలు కానుకలు చాలయిప్పించి ।
ఇంతులకు యిస్తురే సంతోషముగను । ఆశీర్వాదముచేసి అక్షింతలేసిరి ॥ జోజో ॥
ఇన్నాళ్ళవాళ్ళము యింతిరోమనము । యిటువంటి సుందరు నెన్నడెరుగాము ।
వీరుడో శూరుడో ధీరుడో యితడు । బాలుడై వెలసెను బాలకృష్ణమ్మ ॥ జోజో ॥
గుంపుతుమ్మెదలే కొడుకుముంగురులు । విల్లంబులే వెన్నుబీ నాసలు ।
వీరుడికి విచిత్రమయిన కనుబొమలును । । కనులుచారెడు కలిగెరాములకు ॥ జోజో ॥
ఆజానుబాహులే అతని హస్తములు । పాదాన పద్మసిరిరేఖలే గలవు ।
నాసికము జోకదేశానలేదు । పచ్చపగడముగదే బాలయుదరమ్ము ॥ జోజో ॥
పూర్వజన్మభవంపు పుణ్యమేకాని । వైకుంఠవాసులే వచ్చి జనించె ।
ఈతొట్టి యెవ్వరూ పాడినావిన్నా । కౌసల్యకు శ్రీరాములు కలిగినట్లే ।
పుత్ర హీనుల కెల్ల పుట్టుదురు సుతులు ॥ జోజో ॥

శ్రీ రామ దండములు

పాలసముద్రముమీద పవళించురామ । శేషునిపయినిద్ర సేవించురామ ।
వటపత్రశాయివై పవళించురామా । శ్రీలక్ష్మితోనుండు స్థిరముగారామా ॥ దండాము ॥
దండాముకోదండ పతివయినరామా । దండకారణ్యమున చరియించినరామ ।
దండిగానసురూల చెండినరామా । దయతోటిమమ్మేలు దశరథరామా ॥ దం ॥
సురులెల్లమొరలిడితె ఆలించినరామా । సురవైరిద్రుంచిన మురవైరిరామా ।
అభయమిచ్చినవారిని అంపినరామా । ఆనందశుభలీల నుండినారామా ॥ దం ॥
పుత్రకామేష్టియందు పుట్టినరామా । దశరథసుతుడవై జన్మించినరామా ।
వరహావతారము యెత్తితివిరామా । చారుగుణాభిరామా అయోధ్యరామా ॥ దం ॥
అసురులను వధియించియున్న శ్రీరామా । కళ్యాణకౌసల్య సుతుడవౌరామా ।
అన్నదమ్ములు నలుగురమరీనరామా । ఆనందశుభలీల సమరినారామా ॥ దం ॥
తాటకీదర్పము నణచినరామా । కౌశికునియాగము గాచినరామా ।
మాయామృగమును జంపినరామా । వేడుకతోప్రఖ్యాతి వెలసినరామా ॥ దం ॥
జనకుడులేఖలు వ్రాయగారామా । దశరథుల కెరిగింపగారామా ।
కౌశికునితోయేగినరామా । లలినిబలాతుల వధియించినరామా ॥ దం ॥
నీపాదధూళిసోకి శ్రీరామా । అహల్యస్వర్గము కంపినరామా ।
రాతినాతిగ చేసినారామా । శబరీనిబ్రోచిన శౌర్యశ్రీరామా ॥ దం॥
నేర్పుతో పురికప్పుడేగినరామా । బలిమితో హరివిల్లు విరిచినరామా ।
సీతజూచి వరియించినరామా । శ్రీ మీకమరింది సీతారామా ॥ దం ॥
ధనస్సువంచిన దనుజాభిరామా । విలువిద్యచేతొన్న విజయశ్రీరామా ।
దేవదుందుభులు మ్రోయంగరామా । దేవతలందరు నపుడు మ్రొక్కుదురామా ॥ దం ॥
మగువమెడకు మంగళసూత్రంరామా । మాణిక్యాలతో కడిగితివిరామా ।
ముత్యాలతలంబ్రాలు పోసితివిరామా । భాష్యాముకట్టిన పతివిశ్రీరామా ॥ దం ॥
జనకసుతను పెండ్లాడినరామా । పరశురాముని భంగపరచినరామా । దం ॥
సాకేతపురి కప్పుడేగినరామా । తల్లిదమ్ములతోడ సుఖముగారామా ।
తండ్రిపట్టంకట్ట దలచితేరామా । తల్లిఅడవులకంపె మిమ్ముశ్రీరామా ॥ దం ॥
తల్లిని పూరడించి పంపినరామా । అతివతమ్ముడు నీవు అరిగితివిరామా ।

తపసివేషమ్ములు వేసితివిరామా । చిత్రకూటమునకు చేరితిరిరామా ॥ దం ॥
వనమునచరియించి వచ్చితిరిరామా పర్ణశాలాగట్టి నిల్చితిరిరామా ।
చుప్పనాతికి ముక్కు-చెక్కినరామా । ఖరదూషణుల ద్రుంచినరామా ॥ దం ॥
కనకంపుమాయ మృగమొచ్చెనురామా । పర్ణశాలాముందరాడెనురామా ।
సీతచూచి తెమ్మన్నదిరామా । విల్లునంబుతోటి వెడలితివిరామా ॥ దం ॥
వెనుకవెనుకకు మృగమునడచేనురామా । ఆడవిలోకప్పుడు వెళ్ళెనురామా ।
హాసీతలక్ష్మణా అన్నాదిరామా । మీరనుచుమీదేవి భ్రమసెనురామా ॥ దం ॥
లక్ష్మణునిమీదగ్గరకు అంపెనురామా । రావణామాయలు వచ్చెనురామా ।
జానకినితోడుకొని పోయెనురామా । రావణునితో జటాయువుపోరె(శ్రీ)రామా ॥ దం ॥
అంతటహనుమంతు నేలినారామా । వేషధారులై వచ్చిరిరామా ।
చెట్టుచాటున మృగము వేసితివిరామా । వాసిగాసుగ్రీవు నేలినారామా ॥ దం ॥
అవనిజాగుర్తు కపికి శ్రీరామ । ఆన వాలిచ్చి పంపినరామా ।
చెంగున వారధిదాటెనురామ । ముద్రిక సీతకు యిచ్చెనురామా ॥ దం ॥
వరుసతో వనమంత పెరకెనురామా । అక్షయ పుత్రుని జంపితివిరామా ।
లంకంత భస్మము చేసెనురామా । మీపాలిబంటునని వచ్చెనురామా ॥ దం ॥
సీతను జూచి వచ్చెను రామా । శిరోమాణిక్యము అందుకొనిరామా ।
మీరలీ వారదీ దాటి వచ్చెనురామా । ఆన వాలిచ్చి మ్రొక్కెనురామా ॥ దం ॥
జానకి క్షేమాన వున్నదిరామా । యిదిమంచి సమయము తర్లుమీరామా ।
వనచరులతోగూడి వేంచేయురామా । సైన్యముతోగూడి శ్రీరామా ॥ దం ॥
కులపర్వతాలన్ని తెచ్చితిరిరామా నీలుండు సేతువును కట్టెనురామా ।
వుడతగట్టున యిసుక పోసిందిరామా । వారధిదాటి లంకజొచ్చినరామా ॥ దం ॥
లంకముట్టడివేసి నిలిచిరిరామా । రావణ కుంభ కర్ణాదుల గూల్చినరామా ।
యింద్రజిత్తుని పడవేసినరామా । రావణాసురుతలలు ద్రుంచినరామా ॥ దం ॥
లంక విభీషణునికి కట్టినరామా । జానకి పంతము చెల్లించినరామా ।
సీతనుప్రామాణము చేయుమన్నారామా । సీదయగ్నియందు జొచ్చెనురామా ॥ దం ॥
సీతతో పుష్పక మెక్కినరామా । అయోధ్యపురికి వచ్చినరామా ।
తండ్రి మరణమువిని శోకిస్తి విరామా । కౌసల్య కౌగిటను జేర్చెనురామా ॥ దం ॥
సీతతో పట్టంబు కట్టుకొనిరామా । వేడుకతోపదహారు వేలేండ్లురామా ।
నల్గురి తమ్ములతోకూడి శ్రీరామా । ఏకముగా రాజ్యంబుయేలినరామా ॥ దం ॥
ఆటపాటల వారు ఆడంగరామా । అందరు కట్నాలు యివ్వంగరామా ।

నవరత్న రాసులతొనిండెనురామా । తేరెక్కి వీధులు తిరిగినరామా ॥ దం ॥
కరుణతో కౌసల్య వడ్డించేరామా । అన్నదమ్ముల పంక్తికూర్చుండిరిరామా ।
ప్రీతితోభోజనము చేస్తిరీరామా । కర్పూరతాంబూలంవేసిరీరామా ॥ దం ॥
ఒప్పుగా మీసేవచేసితిరామా । యిపుడునేపుణ్యశాలినిరామా ।
యమునికినన్నప్పగించకురామా । యముడంటెభయమగుసునాకు శ్రీరామా ॥ దం ॥
ఆదిమూలమని తలచితినిరామా । మమ్మాదరించి దయజూడురామా ।
తలపనేరక మోసపోతినిరామా । తలచితినినామీద దయయుంచురామా ॥ దం ॥
సతులుపతులు మిమ్ము తలచుదురురామా । చేపట్టి సుతులను పోషించురామా ।
యిక్ష్వాకుల వంశవర్ధనరామా । భద్రాచలమందు వెలసితివిరామా ॥ దండము ॥

సీతాకల్యాణము

శృంగారమైనట్టీ సుదతీరత్నంబూ । చంద్రవంశంబూన జన్మించగానూ ।
(కిటతకకిట, కిటతకకిట)
ధారుణీసుతయైన తరుణీఆకాంత । కోరిజనకమునికి కూతురైపుట్టీ ।
మారునిగన్నట్టి మగువరూపంబూ । యేరియీభువిలోన యెందునలేరూ ।
పండువెన్నెలమించు ఆపణతిమోము । గండుమీనులబోలు కలికికన్నులదీ ।
తోరంపుబొమలదీ తోయజగంధీ । కీరపలుకుల బాల కువలయతాక్షి ।
తిలపుష్పమునుబోలు తీరునాసికమూ । తళుకుటద్దముమించు తరుణిచెక్కిళ్ళు ।
పగడంపుచాయల పణతిపెదవులదీ । తగుముత్యములబోలు తరుణిదంతములూ :
నునుపుశంఖముబోలు నలినాక్షిగళమూ । తొలకరితీగైనా తోయజగంధీ ।
అరటిబోదెలమించు అతివపెందొడలూ । కరిదంతములబోలు కలికిపిక్కలదీ ।
మదగజగమనంబు మహిమచెలగునదీ । కొదమతాబేల్వంటి కుదురుపాదములూ ।
బాల్యప్రాయమునాడు నాతిపాడుచునూ । వేలుపులెత్తగలేని విల్లులానెత్తే ।
చూసీజనకరాజు చోద్యంబునొందీ । ఈసీతానెవ్వరికిత్తునని తలచీ ।
ఘనులుఎవ్వరు రానీ కరమునబట్టీ । పూనివంచితె యిత్తు పొలతివారికినీ ।
వసుధలోరాజులు వాంఛతోవచ్చీ । పశుపతిచాపంబు పట్టలేరైరీ ।
రఘువంశతిలకుండు రామచంద్రుండూ । జగముపాలించేటి జానకీవిభుడూ ।
తొలుతయాగముగాచి తోయజగంధీ । శిలనుపావనజేసి శ్రీపాదములనూ ।
మునుకొని హరువిల్లు ముమ్మారువంచీ । గుణధ్వనులుజేసెను కోదండధరుడూ ।
సురులుదేవతలెల్ల సంతోషమందీ । ధరణిజసీతమ్మ తగునీరామునికీ ।
జనకుడులావచ్చి రామచంద్రులనూ । కనుగొనిపలికెను కరుణతోనపుడూ ।
దశరథతనయుడ తరణికులాధీశా । వసుధరాజులకెల్ల వాసిగన్నావూ ।
నీకుమిక్కిలిఘనులు నిఖిలమునలేరూ । మాకూతురునిచ్చేద మన్నించుకొమ్మీ ।
వినిరామచంద్రుండు వేడ్కతోనపుడూ । ఘనముగానయోధ్యకు కబురుపంపించే
తనయుడుతనతండ్రి దశరథునెంచీ । జనకుడునను మెచ్చి జానకినిచ్చూ ।
మీకునెరిగించితి నయ్యాకనుగొనుడీ । పంచాంగములుచూచి మంచిలగ్నంబూ ।
చూసి యాదశరథుడు సంతోషమొందీ । భూసురులపిలుచిరి ప్రియముతోనపుడూ

పరమేష్టిహరునికీ సురరాజునకునూ । గురువసిష్టులను కోరిపిలిపించ ।
ఘనులు వారందరూ కరుణతోనపుడు । ఘనముగా లగ్నంబుగట్టిగాచూచీ ।
పూనీలగ్నముజూచి బ్రహ్మభూసురులూ । మీనలగ్నంబున మంచిదియనిరీ ।
లగ్నప్రతిక జూచి లలితముగవారు । విఘ్నేశ్వరుని పూజ వేడ్కతోజేసీ ।
కౌసల్య సుమిత్ర కైకావేడుకతో । వంశామంమన పెద్దవనితలను బిలిచీ ।
పేరుపేరున బిలిచి ప్రియముతోనపుడూ । రారమ్మయీవేళరాము పెండ్లికినీ
పట్టంచుచీరెతో పణతిరావమ్మా । మట్టెలపిల్లెళ్ల మగువరావమ్మా ।
సేలంచుచీరెతో చెలియరావమ్మా । నీలంచు చీరతోనెలతిరావమ్మా ।
కరకంచుచీరెతో కలికిరావమ్మా । చెరుకాకు చీరెతో చెలియరావమ్మా ।
మల్లెపువ్వులచీరెతో మగువరావమ్మా । ఉల్లిమళ్లచీరె యువిదరావమ్మా ।
గోరంచుచీరెతో క్రొమ్మరావమ్మా । వారిజాక్షిరావె వనితారావమ్మా ।
నీలవేణిరారావె నెలతారావమ్మా । బాలరోనువురావె పసుపుదంచేమూ ।
గరుడవాహనాలు గౌరికుంకాలూ । కురువజాణములు కృష్ణభోగాలూ ।
వంకసన్నలు పెద్ద వడ్డాణములూ । కంకణములు లక్ష్మినారియ్యామణులూ ।
మాదేవికాటుకలు మల్లెచిన్నాలూ । దూదిభోగాలును దొంతి మల్లెలునూ ।
కొత్తవరి ధాన్యములు గౌడబధాన్యాలు । ముళ్యాసరి ధాన్యాలు ముక్కధాన్యములూ ।
బంగారు తీగెలు । ....కాము భోగాలూ ।
శాలి ధాన్యములు నారీయమణులూ । వివరించి దంచేరు వేడ్కతో నపుడూ ।
పవడంపురోకళ్ళు బంగారు కట్లూ । మివుల చంద్రునిమించు మోములు మెరయా ।
మంచి ముత్యముచేర్ల మించుముగ్గూలూ । ఖాసిల్లు రత్నాల బావిలీలారయా ।
గంధ కస్తురి పూత కరిగి చెమరింపా । సందిటి దండల జారు పయ్యెదలూ ।
కుడిఎడమ బాహువుల కూడి పట్టుచునూ । ఎడలేకదంచేరు వేడ్కతోనపుడూ ।
నాటరాగములతో ఆడిపాడుచునూ । పాటలు పాడేరు పణతులందారూ ।
సువ్వీసువ్వన్నల్లారా సువ్వన్నలార । సువ్వని పాడేరు సీతారాములకూ ।
రవ్వలందియలు రాణింపుచుండా । మువ్వలుగజ్జెలు మ్రోయుచుండంగా ।
తరణికులమునబుట్టి తాటకినిగొట్టీ । దశరథరామయ్య ధరణిజసువ్వీ ।
సీతనుపెండ్లాడి శివవిల్లువిరచీ । రాతినాతిగజేసిన రామయ్యసువ్వీ ।
పంచకన్యలుగూడి పాటలుపాడా । దంచేరుకొట్నాలు తరుణులందరునూ ।
అస్త్రాదికరిగెను అర్కుడంతటనూ । ముస్తాబులయ్యేరు ముదితలందరునూ ।
పెళ్ళిపందిరిలోను పెద్దలందారూ । కళ్యాణశుభములూ గావించిరంతా ।

పూర్ణకలశముపిండి పూతతోనిలిపీ । తోరణాలుకట్టిరీ దొడ్డపెద్దాలూ ।
కప్పురపుదకముతెచ్చి కాంతలందారూ । ఒప్పుగాతూర్పు వైపునుంచీరీ ।
సతులూసుతులాతోను సంతోషముననూ । రథముపైతరలెనూ రాజదశరథుడు ।
అపుడుముప్పదికోట్ల ఆదిదేవతలూ । బిరుదుపీరకాళ్ళ భేరీలుతరలే ।
గజతురంగములూ ఆదిగాతరలే । విజయీభవయంచూను వీరభటులూనూ ।
అంగవంగకళింగాది దేశములా । రంగుగాఛప్పన్న రాజులూతరలే ।
కొదువలేకుండాను కోటిసంభ్రమునా । కదిలిరిమిధిలాపురి కడకుపీరంతా ।
అల్లానేరెడినిమ్మ అరటినీడలనూ । చల్లనినీడలను సభకూర్చిరంతా ।
కథలూపురాణాలు వింతమాటలనూ । మేలైనముచ్చటలు వీణపాటలునూ ।
సొగటాలుబారాలు చదరంగములనూ । శకటబలములతోను చెలగిఆడుచునూ ।
తల్లులూతండ్రికీ తనయూడులాను । వెళ్ళిమ్రొక్కినిలిచె ఎదుటరాముండు ।
పెళ్లాడివర్ధిల్లు పృధివిపాలించూ । చల్లగానెప్పటికి సంకల్పమనిరీ ।
చిరునవ్వునవ్వుచూ సిగ్గుమోములతో । భరతశతృఘ్నులా పరిభాషలందే ।
పరుపూజంబుకానా బాలీసులూనూ । పరచిరిసేవకులు బాగుగానపుడూ ।
కూర్చుండిరందరూ కుశలంబుగానూ । వాసిగాపెద్దల వందనమెరిగీ ।
రామచంద్రునికి రమణులందారూ । ప్రేమతోడుతపెనగి పసుపు పూసేరూ ।
అంగిపాగాచుట్టి ఆదరంబుగనూ । బంగారుసొమ్ములు బాగుగాదొడిగీ ।
పంచపాత్రలమంచి భమిడికాయలనూ । మంచివుదకముతెచ్చి మగువలుంచీరీ ।
ధూపదీపంబులూ దూర్వాక్షతలూ । ఏపుమీరగదెచ్చి వెలదులుంచీరీ ।
దంధాణాయనిభేరీ ధణతానాదములూ । గంధసానవేళ గావించిరపుడూ ।
ఫలహారములుతెచ్చి పట్టభద్రునికీ । ఎలమితోజనకుడూ వేడ్కతోబంపే ।
కజ్జాపనసలు కమల కదళీఫలములనూ । ఖర్జూర కిసిమీసి కందమూలములూ ।
నారింజబాదము నారికేళములూ । సారముగలమంచి కమలాఫలములునూ ।
కజ్జాముమిరాయి కండచెక్కెరలూ । సజ్జపెరుగూతెచ్చి సాకల్యముగనూ ।
చీనీపంచదార పానకంబులునూ । రాణించితెచ్చిరీ రామునకిచ్చిరీ ।
ఇష్టాబోగంబులూ యింపుతోడుతనూ । పుష్టిగాభుజియించె భూపాలుడపుడు ।
మగిడిదశరథునకునూ మగువసీతకునూ । తగినఫలహారములు తానుపంపించే ।
పాలముంజెలు జున్నుపానకమ్ములునూ । బాలకన్యకుతెచ్చి పణతులిచ్చిరీ ।
శిశుబాలవృద్ధులూ స్త్రీలుపురుషులునూ । అశిధారావ్రతముగా ఆరగించిరీ ।

విందులూభుజియించ యింపుతోడుతనూ ।సంధ్యగావచ్చెనూ చంద్రుడుదయించె ।
రంగుమీరంగా తురంగవాహనాలూ । శృంగారించిరపుడు చోద్యంబుగానూ ।
దివిటీలు లాయిలు దిశలువెలిగించె । రహిమించుమతాబ రాజుముందటనూ ।
రామచంద్రునికి రాణింపుచుండా । ప్రేమతోడుత రత్నభూషణములనూ ।
నవమన్మథుని మించునగుమోమునందూ । తీరైనకస్తూరి తిలక మేదిద్దీ ।
పలకసరులును చెవినిబావిలీలుమెరయూ । గిలకసరులూ చంద్రహారములూ ।
తేజాముగలపచ్చలెలమి ధరియించి । బాజాబందులు రెండు బాహూలతొడగీ ।
మృదువైనహారములు మురిడీగొలుసులునూ । పదివేళ్ళకమిరేటి బటువూలుదొడిగీ ।
పెళ్ళికొడుకునుపిలచి పణతులందారూ । కనులకాటుకదిద్ది కస్తూరిబొట్టు ।
విడెముచేయుచు తల్లిఎదుటనిలచుండీ । వడ్రబాలుఅందించి వాహనమెక్కీ ।
శ్రీరామచంద్రుండు శ్రితరక్షకుండూ । ప్రేమతోసీతనూ పెండ్లాడతలచే ।
భేరీమృదంగాలు పిక్కటిల్లగనూ । వారీజముఖుడు లావైభోగమందే ।
తమ్ముడూసౌమిత్రి తాంబూమియ్యా । చామరంబులు భరత శత్రుఘ్నులేయా ।
జంఝుణాయనుచునూ ఝూంకరింపుచునూ । ఘుమ్ముఘుమ్మనుకొనుచు కొమ్ముబాకాలూ ।
హయమూలపైనెక్కి ఆడింపుచూనూ । జయగంటశబ్దాల ఝూంకరింపుచునూ ।
తద్ధిమ్మితకిట తద్ధిమ్మియనగ । మద్దిళ్ళుబాకాలు ఘుమ్మనామ్రోయా ।
రంభపూర్వసిమొదలు రమణులాడగనూ । తంబురాగీతములు దంబుగామీటా ।
శ్రుతులుసన్నాయీలు సర్వరాగములూ । మితులెరిగిపాడుచూ మేళగించేరూ ।
ధప్పాధమామీలు ఢములురాకళ్ళీలు । ఒప్పుగాబట్టేరు వంకకొమ్ములనూ ।
భాణసంచామంచి తారాజువ్వలనూ । పూనికతో లంకాపురులువెలుగంగా ।
రాజవీరణమూలు భోరుకొనంగా । పూరేగిజనకుల వీధిలోనిలచే ।
బారాబరూలుదీర్చి బంతూలుకూర్చి । వీరువారనుచాల వేడ్కతోనపుడూ ।
తొలుతద్వారము పూలతోరణముక్రిందా । నెలతలందుకొని నివ్వాళిపాడా ।
జయమత్స్యావతార జయకూర్మావతార । జయవరహావతార జయనారసింహా ।
జయవామనవతార జయపరుశురామా । జయరామబలరామ జయజగన్నాథా ।
జయకృష్ణమావంటి చెలులజగమూలో । దయజూచిరక్షించు దశావతారా ।
సత్యంబుగలపుణ్య సఖియలందారూ । జుత్తుకూడునుతెచ్చి జోతువెలిగించీ ।
ముమ్మారుదిగదుడిచి ముదితలందారూ । ఇమ్ముతోరామయ్య యెదుటనిలచుండా ।
వచ్చివిశ్వామిత్రుడు స్వర్ణమాలికనూ । లక్ష్మివిభుడనుచూను రాముమెడవేసే ।
మునినడిచెముందట వెనకరామయ్య । జనకునియింట్లోకి జయముతోచనిరీ ।

పెళ్ళిమంటపంచుట్టు ప్రదక్షణంబు । మళ్ళితిరిగివచ్చి మఠముచేయించే ।
వెనుకముందర వీరివైపువారంతా । సనకసనందనులు సరసగూర్చుండ్రీ ।
సీతాదేవికినగలు శిరముదాకాను । దాపైనతొడవులూ దశరథుడుపంపే ।
బంగారుపళ్ళెమునా భరణాలుపెట్టి । వుంగారప్రదముకూ వెళ్ళిరందారూ ।
కంఠాసరుకులు కుత్తికంటుపేరులునూ । జంటాపూసలపేర్లు దండకడియములూ
పలకలకడియాలు పచ్చటుంగరమూ । గిలుకుటందియలూ కాళ్ళమురిడీలూ ।
శుభమువేళందరూ చూచిమ్రొక్కేరూ । అబలఅరుంధతి । అద్దాలనుండీ ।
వడిలోనపువ్వులు వనితలందిచ్చె । తొడవులుకన్యకు తొడిగించిరపుడూ ।
తెల్లనేతినితెచ్చి తెరచాటునుంచీ । జల్లించిరవుడూ జానకిచేతా ।
రామచంద్రునిదరికి రమణినీదెచ్చీ । వామభాగంబూన వనితనుంచిరీ ।
పసుపు పోత్తులుదెచ్చి బ్రహ్మముడివేసి । ముసుగుబెట్టిరపుడు ముత్తైదువులునూ ।
సభలోనపెద్దలు సంతోషముననూ । శుభరేఖలావేళ చూచిరందరూ ।
కనులచింతామణి కలిగియున్నాదీ । పంట్లాపరుసవేది బాగాయున్నాదీ ।
ధనరేఖాయువు రేఖధాన్యరేఖలునూ । ఘనరేఖనున్నవి కాంతారత్నముకూ ।
ఈతీరురేఖలు యింతికున్నావీ । సీతాగాదిది జగన్మాతాయిదియనిరీ ।
విధాతయీశ్వరుడు విఘ్నేశ్వరుండూ । వేదాలుపఠియించి ఎదుటగూర్చుండ్రీ ।
శంఖుచిహ్నముదెచ్చి చేతిలోనుంచీ । కంకణహస్తములు కలయజోడించీ ।
సంకల్పమునుజెప్పి సమిధలుంచిరీ । ఓంకారశబ్దముతో హోమామెలిగించి ।
కొలిచివిశ్వామిత్రు కోదండునకునూ । కలశాల్తొపేలాలు కరమునందిచ్చె ।
ఆవునెయ్యిదెచ్చి అగ్నికర్పించీ । పానకంబులనిచ్చి భక్తితోడుతనూ ।
కన్నారుణముదీర్చె ఘనుడుజనకుండూ । కన్యదానంబిచ్చి కాళ్ళుకడగంగా ।
పృథివిలోబల్కేటి పక్షులుబల్కె । ఉదయాద్రిపైనెక్కి వచ్చెభానుండూ ।
వేకువలగ్నంబు యోగ్యమనుచూనూ । సాకల్యముగపెళ్లి జంధ్యమేసిరీ ।
సూటొక్కచిహ్నంబు సూటిగానిలిపీ । నీటైనాపదియారు బంగారుపుస్తే ।
పుణ్యవనితలచేత పుస్తెముట్టించి । సన్నుతాంగికిగట్టె సదయరాముండు ।
మంగళాష్టకమూలు మహదేవులెల్లా । పొందుగాబాడిరి భూసురులంతా ।
జయమంగళము సదాశుభమంగళములు । జయమొందివర్ధిల్లు జానకితోను ।
అంచువనితలువచ్చి అతివేడుకతో । గవ్వలాడింపుచూ కాంతలందరూ ।
ముత్తైదువలందరికి తాంబూలమిచ్చీ । ఇంతినీపిలచిరి ఇంటిలోపలికి ।
బువ్వాగుడిపించిరి బోధచేయుచును । నవ్వూచునుండిరి నమీపులంతా ।

నాలూగోదినమున నాగవల్లిగడచే । నాలాలాడుచు వాసంతములాడి ॥
ఆరౌక్కదినమున హస్తకంకణము । భూరికట్నములతో బ్రహ్మముళ్ళవిప్పె ।
చిలుకానుపలికించి సీతారాములకూ । అనుపుడుపెట్టిరి అప్పగించిరీ ।
ప్రేమవేడుకమాది ప్రాణంబెమీదీ । మామాటమన్నించి మగువనేలుకో ।
దశరధతనయూడ దాసోహమనుచూ । విశదముగనయోధ్య వేంచేయుమనిరీ ।
తరలెదశరధుడు తనయులతోను । పల్లవాధరులతొ బలములతోనూ ।
సగముదారిలోను సంగరముననూ । పగదీర్చిరామయ్య పగతునిగొట్టె ।
సుతునిపరాక్రమము జూచిదశరధుడూ । సంతోషముప్పొంగె రాముప్రజ్ఞకునూ ।
అయోధ్యాపురిమున్నాట రత్నవీధులనూ । చాటింపిరప్పూడు వీధివీధులనూ ।
పచ్చతోరణములూ కట్టించివారూ । అష్టాదిక్కులకూనూ అరటిస్తంభములూ ।
అష్టాదివర్ణాల అతివలందారూ । నిష్టతోబట్టిరి నివ్వాళులపుడూ ।
కస్తూరికళ్ళాపు కాంతలేసిరీ । ముత్యాలముగ్గులు ముదితాలేసిరీ
పృధివిలో అయోధ్యపురమువర్ణింప । విధికివశముగాదు వర్ణింపరాదూ ।
మగువసీతారామూ మంచిముహూర్తానా । మోదముతోడుతను వేంచేసిరపుడూ ।
నగుమోముతోడుతను నగరికేతెంచా । శోభల్లుకొనసాగి జ్యోతివెలుగంగా ।
శోభనాలుబాడిరీ సుందరాంగనలు ।
గడపదగ్గిరనిలచి కాంతారత్నంబూ । కుడిపాదమువేసి గృహములోకెళ్లే ।
సురలుకురిపించిరీ సుందరముగాను । విరులవర్షంబులు వేడ్కతోగురియా ।
సీతాకౌగిలించి చెక్కిళ్లదీసీ । కాంతాలందరితోను కలసియుండేనూ ।
సురులుదేవతలెల్ల సెలవులందుకొనీ । పురములకువెళ్లిరి న్యాయముగానూ ।
తనివినొందెనుచాలా దశరధరాజూ । ధనధాన్యపదవూలు తనయూలతోనూ ।
కలియుగాంతమువరకు ఘనకీర్తిపొందీ । వర్థిల్లుచుండిరీ అయోధ్యలోనూ ।
ఈసీతాకల్యాణ మిలనుఎవరైనా । వ్రాసినాచదివినా విన్నవారికినీ ।
సంతానములుకల్గు సంతోషముగను । సంతానవృద్ధులు చల్లనికడుపు ।
సత్యంబుగాగలుగు సకలభాగ్యములు । నిత్యకల్యాణంబు నిజముగాగల్గు ।
శ్రీరామచంద్రుండు సృష్టిలోపలను । మావంటిదీనులను మరచిపోషించు

రాఘవ కల్యాణము

హరునివిల్లూ విరువనూ ఆరామచంద్రులూ వచ్చినారూ...,
(తకిటతక, తకిటతక,)
సీత మహాదేవితో శ్రీరాము చెలియలందరు జెప్పిరీ...,
మన్మథునీ కన్ననూ మరియు నాహరిహరాదుల కన్ననూ
అతడు చంద్రుని కన్ననూ అతి రూపమ్ముగలవాడటే
అతిరూపలావణ్యమూ శౌర్యపారాక్రమేమందునూ
శ్రీవిష్ణుదేవులూ అవతారమైవచ్చి జన్మించి నారు భువిని,
ఆదిలక్ష్మి బోలెటీ సీత నీవర్ధాంగివౌదువమ్మా
వేడుకోనీ యిష్టదైవాల ప్రార్థించి అతడు నీవిభుడుగాను
ఆపలుకులూ వినుచునూ అతివ ఆనందమున హర్షింపుచూ
ఉప్పరిగె మేడలో ఒప్పుగానాసీత గవాక్షులే జూచెనూ
అష్టదిక్కుల జూచియూ అందుశ్రీరాములను పొడగానక
అందూచు పొందూచు చెలియలతో తాను ముచ్చటలను చెప్పుచు
నిర్వహింపాజాలకా కడు శీఘ్రాన లేచివచ్చి
చంద్రకాంతపు శిలల నొరుగుచూలేచుచూ చదరంగమూలాడుచూ
లేచి తిరుగులాడుచూ కడూనెలతమునిముమ్మాటికి
శృంగార మగుచూను తోటల లోపలికి తరుణులతోనేగెనూ
చిలుకాలు పలుకాగనూ కోవెలలు కూయ్యగనూ
హంస లందందాడగా చూచి ఆచెలియ అందుండి వినజాలకా
ఇంతిబైలూ జూచి భ్రమయూచు పొక్కుచూ తామర్లు పోవుచుండెనూ
చిలుకాలకాహారమూ యిడకున్న పలుకనేరక యుండునూ
కోవెలల గొంతులూ కుదియించి పట్టితే నాదమ్ము లేమానుసూ
ఏమిచేసిన మానునా వోచెలీ చెఱుకు వింటీ వాడనీ
యెరిగెకాదానాడు హరుడు శిక్షాబెడితె మారుడుమానడాయె
సన్నజాజుల శయ్యపై పవళించి సంపెంగ మానిక్రిందా
పవళించి తనలోన తలపోసి తలపోసి తల్లాడ మందుచును

ఆణిముత్యపు పేరులూ హస్తమున సున్నంపు పేరులాయె
పానుపూ విరులెల్ల కసిగంది యున్న వీ కాకెక్కెనూ దేహమూ
యిసుక తిన్నెలమీదనూ అయింతి పలుమారు పవళింపుచూ
బైలుజూచీ భ్రమసి ఆసీత పలుమారు తనలోనె తాపర్లుచూ
ఇంతయుగ్రముతోడనూ ఈసూర్యరశ్మెల్ల కాయగానూ
ఇందేల సెజ్జవాట్లమర్చిరే చెలులార ఇంతమత్సరమేటికే
రవిరశ్మి కాదోయమ్మా సీత ఇది నిండుపున్నమ చంద్రుడూ
నిన్నింతవేచేటి మన్మాధు నీబట్టి సంకెళ్లు వేయింతమూ
జనకూడు వచ్చి తనాతనయ జానకితొ నిట్లానెనూ
చింతింపుచున్నట్టి సీతనుచూచియో చిరునవ్వుతోబలికెనూ
ఇట్లు శాయంగదగునా ఓసీత నిన్నిస్తురామునికీ
లక్షణమ్ములుగలా రక్షించగలయట్టి లక్ష్మన్నమరిదినీకూ
ఆరగించవెసీలా నిన్నారాములూగొనిపోవునూ
ధరణిపతిమీదనూ అలుగంగ నీకేల ధనుసుచూడావత్తురూ
లాంబులమ్ములు శాయవే ధరణిజా దప్పివడయును దీరునూ
ధరణిపతిమీదనూ అలుగంగనీకేమి ధనుసుచూడావత్తురూ
విల్లువిరిచినగా నీ ఓసీత నిన్నివ్వరామునికి
జనకుడూ మెచ్చూచునూ....తనమహాదేవితోనిట్లానెనూ
అటుగాక మనసీతకూ మనసులో శుభలక్షణములుగలవూ
అలయూచుసొలయూచు శ్రీరామురాకకు తల్లడమందుచుంది
త్రిపురములు సాధించినా ఈవిల్లుఇందేల స్థాపించిరీ
ఈవిల్లువిరచినా కాని తన్నియ్యనని జనకుడేలయాడెనూ
ఆడజన్మమునబుట్టి యిటువంటి వేదనలకే నోస్తినా
తనభాగమీవేళ పండునోలేదా నాకోరిక కొనసాగునో
ఈభూమి నేబుట్టితీ రాజఋషి జనకూలపుత్రికనై
శ్రీరామదేవరా వరియించకున్నాను హరియింతు తన ప్రాణమూ
సకలలోకములకెల్ల నీవు కర్తవో గణనాయకా
లెక్కలేనీ టెంకాయలూ నీ కిస్తు హరివిల్లువిరచీనసూ
హరుడు పార్వతి దేవికీ మరియు నోగంగా భవానికీ
నవరత్నములతోను పూజల్లుచేస్తు హరివిల్లువిరచీననూ

తుమ్మెదరో జెప్పవే నీవందందు తిరుగాడుచూ
హరునివిల్లూవిరచి శ్రీరామచంద్రులను తన్ను పెండ్లాడుమనవే
కలికి చిలుకరో జెప్పవే కారుణ్య విభునితోనూ
హరునివిల్లూవిరచి ఆరామచంద్రులను తన్ను పెళ్లాడ మనవే
రాజహంసరో జెప్పవే మీ రాజీవ నాథునితో
హరుని విల్లూ విరచి ఆ రామచంద్రులతో తన్ను పెండ్లాడ మనవే
నీలమేఘమ జెప్పవేమీ నీలవర్ణు తోడనూ
హరుని విల్లూవిరచి ఆ రామచంద్రులతో తన్ను పెండ్లాడమనవే
మింటచుక్కలు లారా యానీల వర్ణుణ్ణికానారుగా
మింటనైనానేను అంటియుండనైతి అందుండి యేజూతునూ
అష్టదిగ్గజములారా మీరతని కాధారమైయుండుడీ
ఆకాశ మంతరిక్షామా భూకాంత తోడుగా రామూనికీ
పక్షిజాతుల్లారా మీరు పరమాత్ము జూతూరుగా
మీ వంటి రెక్కల్లు తనకైనలేవాయె యెగిరిపోయీజూతూను
అసిసీత తలపోయగా అంతటా అరుణోదయంబాయెనూ
కుక్కుటములూ కూసె కమలములు వికసించె అర్కుడు ఉదయించెనూ
స్వయంవరములు చాటినా సరగూన శుభలేఖలంపించినా
ఇనతేజు లౌబాలు లిద్దారు వచ్చిరీ సూర్యవంశపురాజులూ
కోటియసురులగెల్చియో కౌశికుని యాగంబునటులగాచీ
అహల్యాశాపముబాపి హరువిల్లుజూడంగ వచ్చినారూ యిప్పుడూ
ఉదయకాలము కొలనిలోసంధ్యా నియమములు తీర్చుకొని
అర్కుడూఉదయమ్ము అయెనోలేదో అనీ ఆశ్చర్యపడుచుండిరి
ఆకౌశికులతోడనూ శ్రీరామలక్ష్మణులు పొందికగా
తమ యిష్టనియమములు తీర్చుకొని యాకొలువు కూటానికేవచ్చిరీ
ఆరామలక్ష్మణులకూ పొంగుతూ అజనకుడెమరునడచీ
శీఘ్రముగ శ్రీపాదపద్మములు గడిగియో సింహాసనాలిచ్చెనూ
కౌసల్య సుతున కపుడూ బనకూడు గంధమక్షింతలిచ్చి
కట్టువల్వాలిచ్చి కడు గౌరవములతో బహుమానములుచేసెనూ
సంతోషమున జనకుడూ రాములతో భాషింపుచూనుండగా
జగతిరాజూలెల్ల చెక్కుటాచెయిబూని చింతించి యిట్లానికీ

మేదిరాజులకెల్లనూ యెచ్చోట స్థలమేరుపడజూపకా
చిరుతబాలలకిట్లు సింహాసనాలియ్య సిరియెంతదొడ్డదనిరీ
ఆకారసంపన్నుడే ఓహోహో ఆజానుబాహుడితడూ
ధిక్కరించేవాడు రాజులనందర్ని చుక్కల్లచంద్రుడేమో
అతని యాకారానికీ రాజులు అరికాలునె బోలరూ
అని రాజులెందరో తమతమామదిలోను తలపోసియిట్లానిరీ
ఇతనిరూపముకునూ జనకుడు ఇయ్యవచ్చును కన్యనూ
అని రాజులందారు తమతమ మదిలోను తలపోయుచునుండిరీ
కార్యముచేతనయితే ఖండించి పుత్తుధనుసూ
కార్యముగాకున్న కడువేగపోవలెను గాండీవమేదానెను
పరమాత్మ పలుకూలకూ జనకూడు పరమానందముననూ
తన యిష్టదైవాల తలచుకుని యావిల్లు తర్లించుకొనివచ్చెనూ
వెయ్యిన్ని యేనూరులూ దామెత్తి దెచ్చినారు
శ్రీరాముదేవార ముందార ఉంచితే చిరినవ్వుతో బలికిరీ
చివుకువిల్లా దీనినీ మీరు యేమాని పొగడేదరూ
పిడికిట అందుకుని ఈవిల్లు విరువంగ యిదియెంతహద్దునాకు
చూచిరావోయి లక్ష్మణా ఆసుదతి జానకిదేవినీ
రూపలావణ్యములు సరిగాను యిప్పుడూ శీఘ్రానచూచిరమ్మీ
భోజన మొప్పాకున్ననూ సౌమిత్రి దినమెల్ల వృథాసుమీ
ఆలి ఒప్పాకున్న జన్మమెల్లావృథా చూసిరా వోలక్ష్మణా
నడుము సన్నముచూడుమీ ఆయింతి నలుపుకాకుండ చూడుమీ
కురులనలుపులు చూడుమీ ఆయింతి చిన్నపాదము చూడుమీ
చిన్నపాదముచూడుమీ ఆయింతి గొప్పకన్నులుచూడుమీ
చూచిరమ్మీలక్ష్మణా ఆసుందారి రూపమంతా
కడువేగిరముచూచి కదిలిరమ్మనిపలికె కమలనాభులు అప్పుడూ
అనితన్నుపంపగానూ మహాప్రాసాదామని మ్రొక్కుచూ
జనకూని మందిరంబులకేగె సౌమిత్రి జనులందరూమెచ్చగా
రామూని తలపుయెరిగీ జనకూడు ప్రతిహార్లబెట్టించెనూ
వాకిలీద్వారపాలకులనూ గడచియోరాణివాసముజొచ్చెను
శృంగారవతికన్యకూ చెలియలూ శృంగారమమరజేసి

బంగారు సింహాసనమ్మీద రంగుగా సీతాంగనా నునిచిరీ
సౌమిత్రిరాక లెరిగీ ఆచెలియలా సీతకిట్లానిరీ
నిండుచంద్రునిబోలు రామునీతమ్ముడూ నిను చూడవచ్చినాడూ
ఆసీతవిని పొంగుచూ నవ్వుచూ నవరత్న పీఠమ్మునా
ఒప్పూచునుండగా తప్పక లక్ష్మణుడు లక్షణమ్ములుచూ సెనూ
సోమకళలాబోలేటీ ఆసీత పాదపద్మములుచూసీ
తగుననుచు సంతోషచిత్తాన పొంగూచు చదురులో కేతెంచెను
చూసివస్తిని దేవరామీ సుదతి జానకిదేవినీ
హరిహరాదులు పొగడగా నలవికాదయ్యా ఆబ్రహ్మకైనగానీ
చూచివస్తివలక్ష్మణా మనసుదతి జానకిదేవినీ
అనుమానములేక యీవిల్లువిరువనా అదినాకునిజముచెప్పు
అన్నరాఘవ చూస్తినీ మీచేడె జానకిదేవినీ
హరిహరాదులు పొగడగా నలవికాదయ్యా ఆబ్రహ్మకయినగాని
అని తమ్ముడూపలుకగా రాములూ కనుసన్నచేయుచూనూ
అంగుష్టమున వీలనందుకొని యావిల్లుచిట్లించె శ్రీరాములూ
పెళ్లుపెళ్లూమనగా యీ మూడు లోకాలవారలెల్లా
చూడచిత్రముగాను శివవిల్లుపట్టుకుని శ్రీరాములే విరచిరీ
దుందుభూలేమ్రోయగా శూరులందారుపొగడాగనూ
నానావిధమూల పుష్పాలవానలు రాముపయిగురిపించీరీ
యెన్నెన్నివిధములాను రాముణ్ణి జనకుడుకొనియాడగా
ఘననేత్రియయినట్టీ సీతాంగననుదెచ్చి శ్రీరాములకునిచ్చెను
ఎల్లుండి లగ్నమనుచూశ్రీరామ చంద్రులా పెండ్లియనుచు
కడమవారి పెండ్లిండ్లుయిక్కడనె కాగలవు కాంతలతారమ్మానెనూ
శ్రీరాము చంద్రులకునూ మాసీతాంగనను యిస్తును
అతనితమ్ముడు లక్ష్మణాదేవరకును ఊర్మిళను నేనిస్తును
భరతశత్రుఘ్నులలోనూ భరతునికి మాండవి నేనిస్తును
కడసార పూపుత్రిశ్రుతకీర్తినీదెచ్చి శత్రుఘ్నునికియిస్తును
వక్కలగ్నమందునా మీసుతులు నలుగురికి కల్యాణమూ
కాంతలూ నలుగురిని కన్యధారాబోతుగైకోని రక్షించుమీ
అనుచునూ శుభలేఖలూ అప్పుడు అయోధ్యపురికంపిన్నా

చదువుకువి తనయుల పరాక్రమమువినీ తలయూచీ హర్షించెనూ
దశరధూలు కదిలివెళ్ళి తనాదేవులతొ యిట్లానెనూ
సతులకల్యాణమని సతులనూ తోడ్కొనీ జనకపట్నము వచ్చెను
దేవతలువచ్చి నారూ దేవదేవూని పెండ్లిని చూడగా
మహామునీశ్వరులంత పొగడుతూవచ్చిరి మహాత్మ పెండ్లికనుచూ
గౌరిపార్వతి వచ్చెనూ కఱకంఠునీ తోడగలసీ
లోక లక్ష్మివచ్చె శ్రీరాము పెండ్లికని లోకమంతవెలుగగా
అరుంధాతి దేవివచ్చె అనసూయ అహల్యాదేవివచ్చె
దేవతాస్త్రీలంత చెలువమ్ముచేయుచూ దేవుణ్ణిచూడవచ్చె
సాటికితడొక్కడన్ని చిత్తమున చాలంగనుపొంగుచూ
విల్లువిరచిన రామువిభుపరాక్రము జూచి జనులెల్లమెచ్చగాను
సంపెంగతైలమునసూ తరణులూ దంపతుల శిరసంటిరీ
గంధ మటకలిదెచ్చి కాంతలందారూను పన్నీటజలకమార్చీ
నెరి కురులు చిక్కుదీసి వక చెలియనేర్పుతో జడలల్లెను
పట్టుచీరలుదెచ్చి యువకచెలియ పణతులకుగట్టించెను
ఆభరణములు సొమ్ములూ అతివలకు అందముగా నలంకరించ్రీ
అతివలను తోడుకొని ఆకాంతలందరూ అతివేగమునవచ్చిరీ
మేటి పుటికెలనుంచియూ నల్గురిని గౌరితపసుకునుంచిరీ
ఆరామచంద్రులా కాళ్లుకడిగేతాను కన్యధారాబోసెనూ
కాంతలా నలుగురినీ జనకూడు ధారాబోసీ యిచ్చెను
తెరచీరతీసితే శ్రీరాములాజూచి దేవితానుపొంగెను
మంళాసూత్రమ్ములూ రామచంద్రూలు వేడుకతో
నవ్వూచు శ్రీరామచంద్రూలూ తాను సీతమెడనుగట్టెను
అణిముత్యపుతలంబ్రాలూ ఆరామచంద్రూలు వేడుకతో
నవ్వూచూ శ్రీరామచంద్రూలూతాను సీతశిరసునబోసెను
చిటికెనవ్రేలు పట్టూకొని సీతతోశ్రీరాములూ
వైవాహికపు వేదికకుచనుదెంచి దేవితోగూర్చుండెను
సప్తపాదములపుడూ తొక్కించి అరుంధతినిచూపించిరీ
మూడోరోజునా పాన్పెన్నాజేసి నాగవల్లిదీర్చిరీ
బంగారు పళ్లెరములో తమరపుడు పాలునెయ్యా బోసియూ

సీతహస్తముమించీ జనకూడు శ్రీరాముకప్పగించె
బాలహస్తముమించీ జనకూడు పణతులకునొప్పగించి
రాజుకప్పగించే జనకుడూ రమణులనులానప్పుడూ
దశరధులు పొంగుతూనూ జనకునితొ సంతోషముగ బల్కెను
కల్యాణమూనేడు కాంతలను యిపుడు ఘనముగా మాకిస్తిరీ
సంతోషంబాయెనూ మేమిపుడు పురికివేగాబోవలె
కాంతలనునలుగురిని పంపుడీమీరిపుడు అయోధ్యపోవలెను
అనిరాజుఅడుగగానూ జనకూడు కన్నీరుదెచ్చుకొనుచూ
తనసతీతోడనూ తరుణులనుబంపుమని వేడూకతోచెప్పెను
కౌగిటాజేర్చుకోని తమతల్లి కన్నీరుదెచ్చుకొనుచూ
కాంతలూనలుగురికి పడిబియ్యమూబెట్టి కౌసల్యకొప్పగించె
భేరిరవములుమ్రోయగా దశరధులు చేడెలనుదోడుకొనుచూ
కాంతలతొపుత్రులతొ తిరిగికదలీతాను అయోధ్యకూవచ్చెను
పరశురామునిచాపమూగైకొని పట్నానికేతెంచెను
ఇంతిసీతొడలపయి వుంచుకొనుతాను కురులునున్నగదువ్వుచు
అలకపంక్తులబట్టియో కస్తూరి తిలకమపుడుదిద్దెను
నాతీకివిశాలనయనముల సన్నంపుకాటూకలేదీర్చెను
దేవీకిశృంగారమూ తాను నేరూపుతోజేయుచూ
అంతటాశ్రీరాము తనసతితోగూడి సంతోషముననుండెను
అంతటావక్కానాడూ శ్రీరామచంద్రూలువేడూకతో
నవ్వూతు శ్రీరామచంద్రూలు అద్దమ్ముదాతి చూడూమానెనూ
చూచిఅద్దములోనా ఆదేవితనరూపు తెలియలేక
ఎంతమాయలుగలావూ శ్రీరామచంద్రుడా పరసతినితేతగునా
నేనుకానాకుండనూ పరసతిని ఇందులోనిలిపినావా
యేకపత్నీవ్రతుడవని మాతండ్రిచెప్పె మాయలూ యెరుగడాయె
యెంతమాయలు గలావూ శ్రీరామచంద్రూడ మీకిప్పుడూ
చాలు చాలు రామ మీతోటిస్నేహంబు సరసంబు విరసమాయె
అని సీతపలుకగానూ శ్రీరామచంద్రూలు నవ్వుకొనుచు
ఔసీత ముద్దరాలనిపొగడి తనలోన నవ్వూచు నిట్లనెను
పతిలేనిసతిని జూచీ ఓసీత మదిలోన కోపిస్తివీ

పతిజూపితే అలక బాసునా నీకిపుడు పద్మాక్షిరో జెప్పవే
నిలువుటద్దము దెచ్చియూ శ్రీరామసీత చిటికెనబట్టెనూ
అతివ మనమిద్దరమూ యీ అద్దాము చూడగానూ
పతిలేని సతిజూపించాగలవా జానకి నీవానెను
సీత చిటికెనబట్టియో శ్రీరామచంద్రూలు నిలువగాను
యిద్దారి రూపులూ ఇద్దారి సౌందర్య మొక్కరీతిగనుండెను
వారుఎవ్వరు రాఘవానాకు వివరముగ తెలుపుమనెను
అనిసీత అడుగగా చిరునవ్వు నవ్వుచూ శ్రీరాము లిట్లానిరీ
శ్రీరాముడూ సీతా నీవు అదియెపుడు యెరుగవటవే
సీత ముగ్ధయనీ మదిలోనదెలుసుకొని నవ్వూచుతానిలచెనూ
పతిమాటలకు సీతయూసిగ్గుబడి శిరసువంచుకు నిలచెనూ
సిగ్గుబడి నిలచున్న సీతనూచూచియూ శ్రీరాములిటె బల్కిరి
నీకునాకూభేదమా ఓసీత లజ్జింపనీకు తగదు
నన్నుగూడి నీవు సంతోషమున రాజ్యమేలు మీపట్నమూన
రాఘవుల కల్యాణమూ యెవరయినపాడినా విన్నగాని
అష్టయిశ్వర్యమిచ్చి యిష్టసంపదలిచ్చు స్వారాజ్య పదవిచ్చును
కన్యలెవ్వరుపాడినా వారికీ కల్యాణమౌనానుచు
శ్రీరాములాసీత పరగనైదోతనము తనకు తానేయిచ్చును.

శ్రీ రాములవారి అలక

ఈరాత్రియో రెండుఝాములామీదా । రామచంద్రుడుమనపై యలిగిపోదలచె ।
బలములుదెచ్చి మనపసిడిగదపలను । గోమేధికంబులు గొంతిలాపట్టె ।
అప్పడమువడయమూఅతివలాబట్టె । లడ్డువముమోదుండు లక్షణంబుగనూ ।
కొబ్బరికుడకలె గొంతిలాబట్టె । బంగారుచెంబుతో పానకముబట్టె ।
రఘుకులపుంగవుడు రామచంద్రుడు । చెంబుచేతాబట్టి అలగిపోదలచె ।
ఆప్తయినవారలూ వరుసవారలునూ । తప్పట్లుజరచిరి శామచంద్రునకు ।
బంగారుచెంబు చెప్పకకొంచబోతే । దొంగబంటని అచటిచెలులునవ్వుదురు ।
ఋషిపల్లివీధిలో దొంగజొచ్చాడు । యీదొంగనెవ్వరు పట్టెవారనిరీ ।
జనకచక్రావర్తినగరిలోపలనూ । యీదొడ్డదొంగనుబట్టుకొమ్మనిరీ ।
దొంగకాదేచెలియ దొరకొడుకు సుమ్మీ । అయ్యోధ్యాపట్టాభిరామచంద్రూడు ।
అయ్యోధ్యాపట్టణము భోరుకొలువగను । రాముడు వేంచేసెనగరిలోపలికి ।
రంగైనరత్నాల మేడలోపలనూ । రామచంద్రుడు వెళ్ళిగూర్చుండెననిరీ ।
కౌసల్యకైకమ్మ సుమిత్రమహాదేవి । రామచంద్రునిజూచి కడుసంభ్రమపడిరీ ।
అంతటదశరథుడు ఆత్మతనయూని । యీఅర్ధరాత్రీనీవు వొంటిరాదగునా ।
దశరథవినవయ్య ధర్మనందనుడా । వొంటినురాలేదు బంట్లతోవస్తిని ।
జనకుని భూదేవికడుసంభ్రమపడుచూ । రామచంద్రునిఅలక తీర్చబోవలెసూ ।
ఆకులకుగుజ్జనలు పోకకట్నాలు । కోకలదిండులే కొమరురుమాళ్ళు ।
గంధపుగిన్నెలే పువ్వులదండలును । సొమ్ములతబుకులే సొంపుమీరగను ।
నాలుగువేళ్ళవుంగరాల్ నవగ్రాహిబటువు । భటులుదెచ్చిరి రామచంద్రునీకపుడు ।
సన్నంపుదుప్పట్లు జోడుశాలువలూ । వుత్తరజంధ్యమ్ముదెచ్చిరి రామచంద్రులకు ।
కవివరులుమంచి బిరుదు చెప్పగను । నడుకట్లుదెచ్చిరి రామచంద్రులకూ ।
బిళ్ళలనెవళము బిగువుమొలత్రాడు । మొహరీలుకాసులు తెచ్చెరామునకు ।
పచ్చలపతకములు పతకహారములు । చంద్రహారమ్ములే దెచ్చిరి రామునకు ।
బంగారుమురుగులు గొలుసులును । మరియుచౌకట్లుదెచ్చిరీ రామచంద్రునకు ।
పట్టంచుదోవతలు గట్టిగవారు । జరతారుపాగ బంగారుతురాయి ।
రామునకుదెచ్చి తొడవులన్నియును । తబుకులనుంచిరీ సకలవేడుకలా ।

బాలకుసిగవేసి పసుపొప్పునలదీ । పన్నీరు జలకము బాగుగాదీర్చి ।
పసుపు కుంకుమబెట్టి పారాణిబెట్టి । పసుపుకుంకుమబెట్టిరి వెలదిసీతకును ।
గజ్జెలుకడియాలు కాంతకును అపుడు । మట్టెలుపిల్లెళ్ళు మగువకమర్చిరీ ।
పట్టుచీరయుదెచ్చి కట్టంగనిచ్చె । మోమెత్తిజూచెను ముద్దులాసీతా ।
గజసూత్రవాహనము యేనుగులుదెచ్చి । యేనుగుమీద చౌదోలువేయించి ।
ఢంకానౌబతులు మ్రోయుచుండగా । మంగళమ్ములుబాడిరీ మగువలిద్దరికి ।
ఆరంభపూర్వసి మేనకాదులనూ । భోగాలవారొచ్చి పొందుగానిలచె ।
నారద సనకసనందనకుమాళ్ళు । వేదమంత్రములు బాడిరివేడుకలతోను ।
ఆడుచువచ్చిరీ అప్సరసస్త్రీలూ । పాడుచువచ్చిరీ భట్రాజులెల్ల ।
సకలసన్నాయిలు కంచుదివిటీలు । ధవళఛత్రంబులే తాళములుజోళ్లు ।
తప్పెట్లుపిల్లంగోళ్ళు శంఖవాద్యము । భోరునమ్రోగెను సకలవాయిద్యములు ।
ఆవనములోచిన్న అతివనుంచుకొని । దశరథు నగరికివేంచేసిరంత ।
అంతటదశరథుడు అతివేడ్కతోను । ననలెల్ల సతివై భవముగ ।
జేయించె తివాసులు । జంబుకానాల్ జతగవేయించె ।
కంబళ్ళుచాపలు సర్దిపరిపించె । జనకుడుదశరథుడు తగురాజులెల్ల ।
తగస్థానములయందు తగికూర్చుండిరీ । ముత్యములమరిన ముకురముల యెదుట ।
రత్నాల దీపములురంజిల్లుచుండె । ముత్యాలగద్దెలపై మురహరినియుంచి ।
రత్నాలగద్దెపై సీతమ్మనునిచి । ముత్యాలపతకము అందముగగట్టి ।
రాముపద్దనుసీత గూర్చుండబెట్టి ।
గుఱ్ఱముయెక్కి యీకొమ్మవచ్చినదీ । గోత్రచింతామణి లేచిరావయ్య ।
అందలముయెక్కి ఈయతివవచ్చినదీ । అందమయినా పెండ్లికొడుకా లేచిరావయ్యా ।
మట్టెలుపిళ్ళెళ్ళ మగువవచ్చిందీ । మదన కందర్పాడ లేచిరావయ్యా ।
సూడిదమ్ములపెట్టి సుదతివచ్చినదీ । చుక్కల్లచంద్రూడ లేచిరావయ్యా ।
వేళ్ళపుంగరాల వెలదివచ్చిందీ । వేడిచింతామణి లేచిరావయ్యా ।
కంకణంబులుబెట్టి కాంతవచ్చిందీ । కలవారిఅల్లూడ లేచిరావయ్యా ।
అన్నిసొమ్ములుబెట్టి అతివవచ్చిందీ । ఆసీతనాధూడ లేచిరావయ్యా ।
ధర్మసరుకులు రెండు జారిచెంబులకూ । అరణమిస్తేకాని లేచిరాననెనూ ।
అధికసంపన్నుదే మామజనకుండూ । యిచ్చేను శ్రీరామ లేచిరమ్మనెనూ ।
మంచిగంధపుచెక్క చుక్కల్లసాన । అరణమిస్తేకాని లేచిరాననెనూ ।
అధిక సంపన్నుదే మామజనకుండూ । యిచ్చేను శ్రీరామ లేచిరమ్మనెను ।

భమిడి సున్నపకాయ చిలుకలడక త్తెరా । అరణమిస్తేగాని లేచిరాననెను ।
మదనకందర్పుడే మామజనకుండు । యిచ్చేను శ్రీరామ లేచీరమ్మనెను ।
బంగారుగొలుసుతో పావురముపిట్ట । అరణమిస్తేగాని లేచిరాననెను ।
వేలసంపన్నుడే మాజనకుండు । యిచ్చేను శ్రీరామ లేచిరమ్మనెను ।
వెండికాగులుమంచి భమిడిగోలెములు । అరణమిస్తేగాని లేచిరాననెను ।
లక్షసంపన్నుడే మామజనకుండు । యిచ్చేను శ్రీరామ లేచిరమ్మనెను ।
పత్సలపతకములు జోడధనాలు । అరణమిస్తేగాని లేచిరాననెను ।
కోటిసంపన్నుడేమామ జనకుండు । యిచ్చేను శ్రీరామ లేచిరమ్మనెను ।
పట్టెమంచముపరుపు భటులుదాసీలు । అరణమిస్తేగాని లేచిరాననెను ।
మదనకందర్పుడె మామజనకుండు । యిచ్చేను శ్రీరామ లేచిరమ్మనెను ।
తూర్పుపడమరలన్ పాడావులామంద । అరణమిస్తేగాని లేచిరాననెను ।
సంపదలుగలిగిన మామజనకుండు । యిచ్చేను శ్రీరామ లేచిరమ్మనెను ।
వుత్తర దక్షిణముల ధర్మావులమంద । అరణమిస్తేగాని లేచిరాననెను ।
అతిభాగ్యవంతుడే మామజనకుండు । యిచ్చేను శ్రీరామ లేచిరమ్మనెను ।
పంటభూములు మరియు జోడుశాలువల్లూ । అరణమిస్తేగాని లేచిరాననెను ।
అరణమ్ములిచ్చేను అతివనిస్తిని । ఆసీతపతినీవు లేచిరావయ్యా ।
వెండిబ్రొళ్ళనుమంచి పసిడిబ్రొళ్ళాను । రామునీమెడవేసి లాగిరప్పుడు ।
ఆణిముత్యాలదే అపురపతకాము । ఆసీతవేసెను రామూనిమెడను ।
రంజిల్లుచును సీతదగ్గిరకువస్తె । సిగ్గున శ్రీరాము దిగ్గునాలేచే ।
గుఱ్ఱములేదనీ యేలలిగినావూ । హస్తి వాహనమెక్కి లేచిరావయ్యా
అందలములేదనీ యేలలిగినావూ । హస్తివాహనమెక్కి లేచిరావయ్యా ।
యేనుగులేదనీ యేలలిగినావూ । యెలనాగభటులతో లేచిరావయ్యా ।
పల్లకీలేదనీ యేలలిగినావూ । పక్షితేజీనెక్కి లేచిరావయ్యా ।
దుప్పటీలేదనీ యేలలిగినావూ । శాలువలు కప్పుకొని లేచిరావయ్యా ।
ఉలవగింజలకుడితి పూరిచున్నాది । ఉడుకుబోతులకెల్ల వప్పజెప్పించు ।
పత్తిగింజలకుడితి పాచిపూన్నాది । పాడావులకును బంపించిరావయ్యా ।
చేటియ్యపన్నము చెల్లకున్నాది । వదినెలమరదళ్ల చెల్లించమనుము ।
రమణులెల్లనుయిట్లు రమ్మనుచుటటుకా । రామచంద్రుడుసీత విడిదికిజనిరి ।

సీత అప్పగింతలు

(కిటతకిట, కిటతకిట,)

పున్నమవెన్నెలా చల్లనిరాత్రి । కన్నెపైనముజేయ కదలివచ్చిరి ।
దశరథులుతమరపుడు కడుసంభ్రమపడుచు । జనకులకుజెప్పరే సీతపైనంబు ।
అటుగాకమీమాట మేముకాదనము । ఒకమాటవినవలె ఏకాంతమునను ।
ముగ్ధవలెపెరిగింది తానుకడుపిన్నా । పంపనేటికి యింకచిన్నదందూరు ।
పచ్చంగకట్టిన పందిళ్ళక్రింద । పద్మాయతాక్షిని బట్టిమేల్కొల్పి ।
వైదేహియింక మా అభిలాషవినుమూ । వివరాములెరుగాదు యింకచిన్నది ।
పట్టెమంచముమీద పవళించియున్న । పద్మాయతాక్షిని బట్టితెమ్మనెను ।
జాజిమొగ్గలరేకు గేదంగిరెవికె । జనకులువారింటి కూతురాలేవే ।
మెడనుగంధముబూసీ పువ్వులూముడిచి । పట్టుసీరాదెచ్చి కట్టబెట్టెదరు ।
సర్వాంగసుందరి తల్లిదండ్రికిని । ఆనందబాష్పములు నయనములగురిసె ।
ఎలనాగమీరలు వగవంగనేలా । మీకుహర్షమైన మాటజెప్పేను ।
కోడికుయ్యగపెక్కు భేరీవెయ్యగను । అప్పుడుతనబావ దశరథులకు ।
ముత్యాలగద్దెను పోళ్ళిలులోబెట్టి శ్రీగంధమలది । చీర కట్టాబెట్టి
వలరాజుబంపినా వలపుచీరెలను । ముదముతోవైదేహికి ముదమొప్పబెట్టే ।
వరుసతోకట్నాలు యిచ్చిపంపించి । బాలునితండ్రియా దశరథరాజూ ।
చుట్టాలకిప్పించె సొగసుచీరెలను । బంధువులకిప్పించె పట్టుచీరెలను ।
పురోహితులకుసూ పూలమాలికలు । పురుషోత్తమునకిచ్చె పూలజాజులును ।
వేలసంపన్నుడై వెలయునాయన్నా । వెలయయాజ్ఞికులకు వేయికట్నాలు ।
ఘనమైనతొడవులు కట్నాలుయిచ్చి । వేంచేసేజనకుడు వైదేహినంప ।
తొమ్మిదినెలలూమోసి తొలిగర్భమునసూ । అమ్మరోనినుగన్న భాగ్యమేమమ్మా ।
ఇన్నిఏండ్లుపెంచి యీకన్యనిపుడు । పన్నుగాతప్పులు పట్టంగవద్దు ।
అంతమీరందరూ యాప్తులైరిపుడు । పన్నుగాతప్పులు పట్టంగవద్దు ।
బంగారుగిన్నెలో పాలునెయ్యిపోసి । బాలునీచేతిలో చెయివప్పగించె ।
సూడిగలచేతిలో జానకినిదెచ్చి । కౌసల్యదేవిని యటుజేరపిలిచి ।
కౌసల్యచేతిలో చెయినొప్పగించి । అవనిజభారమ్ము మీభారమనియె ।

నీకుతమ్ముని పట్టి నిజముసుమ్ము వదిన । పాలలోముంచెత్తి నీకిస్తినమ్మ ।
మట్టెలపిల్లేళ్ల జానకినిదెచ్చి । కైకమ్మ చెతిలో చెయినొప్పగించె ।
చేతులచేపట్ల జానకినిదెచ్చి । శాంతమ్మ చేతిలో చెయినొప్పగించె ।
హస్తకంకణాల సీతనుదెచ్చి । సౌమిత్రిచేతిలో చేయొప్పగించె ।
పచ్చకడియాల జానకినిదెచ్చి । సుమిత్రచేతిలో చేయొప్పగించె ।
నెయికాచనేరదు నెలతసుమివదిన । నేర్పుతోపనులెల్ల నేరపావమ్మా ।
కుడువనేరదు చిన్నపసిబాలసుమ్మి । వేరుగానవనిజ తానారగించదు ।
చల్లచేయనేరదు సఖియసుమివదిన । మీబాలలలో నొక్కబాలగాచూడు ।
బుద్ధెరుగదు మంకుబుద్ధులేకాని । బుద్ధివచ్చినదాక దిద్దుకోవమ్మా ।
ఎడచంటిబిడ్డ నన్నెడబాయదమ్మ । చేడెరోతనసేవ చేయించుకొమ్మా ।
అబలఎరుగదుఏమి అదిబాలసుమ్మీ । మీబాలలలోనొక్క బాలగాచూడు ।
చిన్నబాలనునేను చేయియిచ్చినాను । ఈబాలచేతనీవు సేవచేయించు ।
బొమ్మరిళ్ళనాడు బుద్ధెరుగదబలా । మెల్లగానేర్పుతో పనినేర్పవమ్మా ।
ఆకలెరిగన్నంబు పెట్టినదాక । అడుగనేరదునీవు యడిగిపెట్టుము ।
అన్నానబెంచుమీ అమృతానబెంచు । చిన్నపిల్లను నీచేతికందిస్తి ।
పనినేర్పుఎరుగదు పణతిసుమివదిన । పదిలముగపనిచెప్పి చేయించుకొమ్మీ ।
ఆడబోయినచోట అట్టెయుండేను । మెల్లగానేర్పుతో పిలువవేయమ్మా ।
కోడలుమీసొమ్ము కొడుకుమీసొమ్ము । ఆడవారినిగన్న యలసంతెనమ్మా ।
సిరివంటికోడలు హరివంటికొడుకు । మగువరోనీభాగ్య మహిమయేమమ్మా ।
మాబాలకాదుసుమి మీబాలసుమ్మి । మాబాలమీబాలగా చూడవలెను ।
కలికికన్నుల బాష్పములు రాలగానూ । అలివేణిప్రేమతో అప్పుడిట్లనెను ।
తల్లితండ్రాదులు అత్తమామలును । యెల్లబాంధవులును ఆయింతికిపుడు ।
ఎలనాగమీబిడ్డకేమి కొదవమ్మా । అలసిపాన్పుమీద యటుపవ్వళించు ।
కొమ్ము చేనుగువంటి కొమాళ్ళగనునూ । ఆడపడుచులగన్న అలపుసొంపెరుగ
మీరేలయామాట ఆనతిచ్చేరు । నాకువక్కాడపడుచు నగరానకలదు ।
దశరథుకూతురు శాంతగిరికన్యా । కౌసల్యగారాబుపట్టి సుమి వదిన ।
మీసీతమాశాంత సమముగానుండు । నమ్ముమాపూబోణి నలినాయతాక్షి ।
చెప్పినపదిమాటలు వినిపించుకొని । కౌగిలించుకొని కన్నీరునించె ।
పొన్నపూవడిబెట్టి బొమ్మవడిబెట్టి । భాగ్యవతిచాటెనే భోగపుగడప ।
ముత్యాలవడిబెట్టి కందవడిబెట్టి । పసిడిగిన్నెడిపెట్టి పణతిపంపుదుము ।

ముత్యాలవడిబెట్టి కందవడిబెట్టి । జీలకర్రవడిబెట్టి సీతనంపుదము ।
అరటిపండ్లొడిబెట్టి అరిసెలొడిబెట్టి । అతివదాటెను అతిరచ్చగడప ।
శ్రీవైభోగమున సీతరాముడునూ । అయోధ్యపురికేగు అతివేగమునసూ ।
అమరభూపట్నాన మధ్యాహ్నవేళా । పుణ్యాంగనలువచ్చి భోజనముచేయ ।
యారాత్రితనపుత్రి యంతగాతలచి । ఆలివేణిప్రేమతో అల్లునకనియె ।
నీలమేఘశ్యామ వగవంగనేలా । మీకుహర్షమైన మాటజెప్పెదము ।
వెయ్యార్లుబంపేము వెలదిమాయమ్మా । తొలుచూరుపొయిరావె తోయజగంధి ।
ఇప్పుడునీవెంట అన్ననంపెదము । దినములెంచకనుండు దేవిమాయమ్మా ।
హాదేవినీవు పుట్టిన నాటికిపుడు । ఎడబాయవలసె నేమి సేయుదును ।
భూమీశ్వరికన్న బుద్ధికలిగుండు । అత్తమామలకెల్ల అడుగుదాటకుమీ ।
తలఎత్తిచూడకుమి తరుణిమగవార్నీ । పలుకుమనియొకమాట బయలుపెట్టకుమీ ।
అంతఃపురమందు పతియన్నమాట । ఎంతైనహితులకు ఎరిగింపకమ్మా ।
పతినిన్నుపిలచి కోపముచేసినను । పతికెదురుమాటలు పలుకకేతల్లీ ।
పతియెదైవముసుమ్మీ పణతులకునెల్ల । ఆపతిమాటలకు అడుగుదాటకు ।
విభుడుమన్నించెనని విర్రవీగకుమీ । పలుమారుపల్లెత్తి నవ్వబోకమ్మా ।
పలుమారుమామీద ప్రేమలుంచకుమీ । పరమాత్మతోగూడి చెలగుమోయమ్మా ।
పతికిమునుపుగలేచి పనులెల్లదీర్చి । ఎలమితోయిష్టాన్న మారగించుమా ।
ఇంతిరోగృహకృత్య మిరుగుపొరుగులకూ । ఎంతమాత్రమునీవు తెలిసీయకమ్మా ।
ప్రియుడుభోంచేసిన భుక్తశేషంబు । అయదవతనపనుచు అపుడారగించు ।
శయ్యచక్కగజేసి శయనింపజేసి । చేలికి తాంబూలమందియ్యవమ్మా ।
చరణములొత్తంగ వలయునామీద । పతివామభాగమున పణతిశయనించూ ।
అనియిట్లుపలికేటి అతివనుచూచి । ఆధరాకాంతుడు ఆమెకిట్లనెను ।
రాక్షసాసంహార రామభూపాలా । ప్రేమలరవైరుల పరమకళ్యాణా ।
ఆరాత్రివైదేహినీ విలువకొని । విడిదింటికిలాను విభుడువేంచేసె ।
పూజితమగుచున్న బూజమ్మబంతి । భోజనాలందారు పొందుగాజేసి ।
గుమ్మడిపండంటి కొమరైనపట్టి । కూతురుపైనమ్మ చేసెనాయింతి ।
భారతితొడలపై పట్టినందుంచి । హారమణిజాలితో నొప్పగించెదమూ ।
తలయంటిపెంచేటి దాదులనిత్తూ । అమ్మరోనీకును హరణమిచ్చేము ।
చిన్నచిన్నచీరెలు జరగురలును । సెల్లాలుపావడలు జలతారుచుట్లు ।
అంచులకుమించినట్టి చెంగుబలర । మంచివిలాసముల మధురచీరలును ।

కస్తూరిపట్టెలును గంధపుండలును । అలరూన కజ్జాములు కొట్టుపసుపులునూ ।
సెనగపప్పుందర్ములు చలిమిళ్ళుకలిపి । ఆవెనుకభక్ష్యముల్ అవనిజకుదెత్తు ।
పొంద్రైనయాపసిడి బొమ్మలుకొని । పొత్తుకలిగుండుమీ పణతిమాతోను ।
ముదముతోజనకుని ముందరబెట్టి । పల్లకిలోబెట్టి పరువుచెత్తించె ।
ముదముతోజనకులకు మ్రొక్కెవైదేహి । అతనిమనసూన తలవంచిపలుకు ।
మరదులుముగ్గురికి మరిచెప్పబోవ । వదినలకు నమస్కారములుజేసె ।
సన్నంపుముత్యాలు జలపోసినటుల । జానకిచెక్కిళ్ళ పడెనుకన్నీళ్ళు ।
కన్నీటనూతుడిచి కౌగిటనుజేర్చి । మిధునంపుసీతా యడలనేటికే ।
రాజాధిరాజ సురరాజశేఖరుడా । రాజాధిరాజనుత రామభద్రూడా ।
ఇచ్చినహారములు ఏమిటికొందువ । అనుకూలప్రతిమలతొ ఆట్లాడవమ్మా ।
బుద్ధులుచెప్పుచూ వప్పగజెప్పి । అమ్మరోపోనీవు అత్తవాడలకు ।
చిలుకలచిక్కట్లు చిన్నదువ్వైనలు । అమ్మరోపోవె నీవత్తవాడలకు ।
రావెచిలుకలకొలికి రాయంచగమనా । రావెమాకలహంసి రాజీవనేత్రి ।
చెక్కిలినొక్కుచు చక్కనితల్లి । అక్కరకుతగినట్లు ఆల్మాంగిరావే ।
మీయత్తమామ నినుబంపమంటె । మాకుచనువులేమ మారుమాటాడ ।
మీబావమరదులు నినుబంపమంటె । మాకుచనువేదమ్మ మారుమాట్లాడ ।
ఓతల్లిరో నిన్నుకన్నలాభంబు । హరియల్లుడాయె మాఅదృష్టముచేతా ।
కలవస్తువులుమంచి పూరగాయలునూ । కాముడుభోంచేసే విడిదిలోపలనూ ।
బూరలూతప్పెట్లు బాకాలుమరియు । కొమరొప్పగాయకులు కొలుచుభటులూనూ ।
సీతరాముడూ మీవంటివారు । జనకునను అల్లుడని వేయించెభేరి ।
పట్టాభిరాములు నీవంటివారు । పట్నంబుయేలుమని వేయించెభేరి ।
అత్తమామలతోటి హర్షంబుగల్గి । అణకువతో సంచరించుమాయమ్మా ।
వదినమరదళ్లలో ఓర్పుగలిగుండూ । విమరిశతోతిరుగు వెలదిమాయమ్మా ।
బావమరదులతోటి భయభక్తిగలిగి । బహునెమ్మదిగతిరుగు బాలమాతల్లీ ।
తోటికోడళ్ళతో కలతలాడకుమీ । కూరిమిగలిగుండు గుణముగలతల్లీ ।
ఇరుగుపొరుగులవారి యిండ్లకునుపోకు । విమరిశకలిగుండు వెలదిమాయమ్మా ।
అతివతనపుత్రికి అన్నియునుజెప్పి । అతిజాలిగాసుతను అప్పగించేను ।
అనియిట్లుబుద్ధులు అన్నిచెప్పుచును । తల్లికౌగిటజేర్చి కన్నీరునించె ।
అఖిలాండసీతను వదలనేటికిరాజు । దశరధుకొడుకు రామచంద్రునికి ।
ఓదేవిపట్టంపు దేవిగావమ్మా । శ్రీరామువద్దను బుద్ధికలిగుండు ।
శ్రీలక్ష్మివైనీవు శ్రీరాముకొమ్మా । సిరిగలిగివర్ధిల్లు సృష్టిపాలించు ।

సీత అప్పగింతల పాట

దశరధమహారాజు విశదంబుగాను । జనకునకుచెప్పరే సీతపయనంబు ।
అవుగాక మీమాటమేము గాదనము । వినవలెనుఒకమాట ఏకాంతముగాను ।
వైదేహిపెరిగింది తొలుచూలువలెను । ఆచారమింతయున ఎరుగదింకాను ।
మాతృగృహమనిమీరు మనసులోదలచి । మారుమాటాడక మగువపంపండి ।
అన్నమాటలువిని జనకమహరాజు । అమ్మరమ్మనిగుణము లంకించిపిలిచె ।
మామిడిపండురావె మాణిక్యమురావె । మత్స్యావతారుల దేవిరావమ్మ ।
గుమ్మడిపండురావె గుణధామరావె । కూర్మావతారుల దేవిరావమ్మ ।
వసుధనూలక్ష్మినీ సమముగాజేయు । వరహావతారుల దేవిరావమ్మ ।
నవకోటిఋషులు ఆనందమునబొగడ । నరసింహావతారుల దేవిరావమ్మ ।
వరగుణనిధిరావె వరహాలరాణి । వామనావతారుల దేవిరావమ్మ ।
పనసపండురావె బంగారుబొమ్మ । పట్టాభిరాములదేవిరావమ్మ ।
కృష్ణవేణిరావె పురుమాతరావె । కృష్ణావతారుల దేవిరావమ్మ ।
బుద్ధి వంతారావె ధర్మాంగిరావె । బుద్ధావతారులదేవిరావమ్మ ।
కలికిచిలుకారావె కమలాయతాక్షి । కలికావతారులదేవిరావమ్మ ।
జనకుడుజానకిని తొడలపైనుంచి । ఆనందబాష్పములు కన్నులనింపె ।
అర్ఘముబెట్టియు ఆవులనుగొంటె । దానదత్తముసేయ తనవశముగాదు ।
జనకుడుజానకిని కన్యధారపోస్తె । రాముదేఖామందు కాదిక నావశము ।
పట్టుచీరలుమంచి యత్తఘకురవికె । తగుసీతకు దెత్తురితఘకురవికెలను ।
వీణంచుకరకంచు వెల్లబొమ్మంచు । అంచులకువిన్నంచు ప్రబలుచీరెలును ।
ఇంద్రనీలమనియేటి యీవన్నెపట్టు । చంద్రకాంతులతోను సమమయినపట్టు
హంసవర్ణమనియేటి ఆవన్నెపట్టు । మేఘవర్ణముతోను సమమయినపట్టు ।
పచ్చగాగట్టిన పందిళ్లక్రింద । పీటపట్టుపెట్టి పీటలుపరచి ।
అపుడువసిష్టుని కూర్చుండబెట్టి । అంతటవసిష్టున కరుంధతికిని ।
అప్పగింతలవేళ ఆభరణాలిచ్చిరి । లక్ష్మితోగూడిన నారాయణునకు ।
చేతబన్నసరము సీతచేనిచ్చి । పార్వతితోకూడిన పరమేశ్వరునకు ।
పైడిచెరగుల పట్టుబాగుగానిచ్చి । బంగారుపళ్లెములో పాల్నెయ్యిపోసి ।

బాలహస్తమ్ములు పాలలోముంచి కాళ్లకడియాల జానకినితెచ్చి ।
దశరథులచేతిలో చెయ్యొప్పగించి । కంకణాలచేత జానకినిదెచ్చి ।
కైకమ్మచేతిలో చెయ్యొప్పగించి । యెదచిన్నపడుచమ్మ యెదబాయదమ్మ ।
చేదెకోమీసేవ చేయించుకొండి । ఏదబోయినఆద అట్టెయుంచేను ।
మెల్లగానేర్పుతో పిలుచుకోరమ్మా । మాపట్టికాదుసుమి మీపట్టిసుమ్ము ।
ఇదిశాంతఇదిసీత సమముగాజూడు । సూడిదములచేతి జానకినిదెచ్చి ।
సుమిత్రచేతిలో చెయ్యొప్పగించి । చామపువు కడియాలజానకినితెచ్చి ।
శాంతమ్మచేతిలో చెయ్యొప్పగించి । అపుడుజనకరాజు కన్నీరుబెట్టి ।
అపుడుశాంతదేవి యిట్లనుచపలికె । జనకుడామీబిడ్డ కేమి కొదువయ్యె ।
అలరుపాన్పుమీద అమరుండగలదు । బంగారుపళ్లెములో పాల్నెయ్యిబోసి ।
బాలహస్తమ్ములను పాలలోముంచి । అప్పుడుజనకుడు ఇట్లనిపలికె ।
అగ్నిసాక్షిగాను పెండ్లాడినావు । అవనిజభారము మీభారమనిరి ।
హస్తకంకణాల జానకినితెచ్చి । అరాముచేతిలో చెయ్యొప్పగించి ।
అష్టవర్షావతి యీకన్యనెపుడు । యిష్టముగనేలుకో ఇంతిసీనీవు ।
చిరమువాత్సల్యత శ్రీరామయనుచు । శ్రీరాముచేతిలో చెయ్యొప్పగించి ।
పద్మముఖములకెంపు పలువరుసమెరయ । నవ్వుచునిట్లనె రఘురాముడపుడు ।
జనకుడామీబిడ్డకేమి కొదవయ్యె । అలరుపానుపుమీద అమరుండగలదు ।
సీతామహదేవి తల్లిఅప్పుడును । వియపరాలుకౌసల్యను చెయిపట్టిపిలచి ।
కుర్చిపీటలువేసి కూర్చుండబెట్టి । చేతిలోచెయివేసి తాకౌగలించె ।
కుసుమవరగంధి తాకూతునొప్పగించి । నీకుతమ్ముని పట్టి నిజముసుమివదినె ।
నీకిస్తిపాలలో ముంచెత్తవమ్మ । పాలనేముంచెత్తు నీటముంచెత్తు ।
నెయికాచనేరని నెలతసుమివదిన । ఆకలికివోర్వని యబలసుమివదినె ।
ఆకలనియెన్నడు అడగనేరదు । వేళయెరిగిపెట్టుమావెలదిమావదిన ।
కొమ్ము దేన్గులవంటి కొమరులేగాని । ఆడపడుచులగన్నయలపెరుగరమ్మ ।
అదియేల ఆమాటలానతిచ్చేరు । అలాగెమాకొక్క ఆడపడుచుంది ।
దశరథులకూతురు శాంతమహదేవి । కౌసల్యగారాల పట్టిసుమివదిన ।
తొమ్మిదినెలలుమోసి తొలిగర్భముననూ । అమ్మరోనినుగన్నయానందమేమి ।
యెనిమిదేండ్లుబెంచి యీకన్యనిపుడు । యెలనాగనీకిస్తి యేలుకోవమ్మా ।
యెలనాగనీబిడ్డ కేమికొదవమ్మా । అలరుపాన్పుమీద అలరుండగలదు ।
మట్టెలపిల్లేళ్ల మాళవినిదెచ్చి । భరతునీచేతిలో చెయ్యొప్పగించి ।

ఉంగరాలచేతి యూర్మిళనుతెచ్చి। సౌమిత్రిచేతిలో చెయ్యొప్పగించి ।
చేకట్లకడియాల శృతకీర్తిదెచ్చి । శతృఘ్నుచేతిలో చెయ్యొప్పగించి ।
కోడికుయ్యగలేచి దశరధులుభేరి । వేయించిరిచెప్పరే సీతపయనంబు ।
ఎక్కడమిధిలాపురి యెక్కడయోధ్య । యేబ్రహ్మగూర్చెనే యెలనాగనీకు ।
అడవులుమృగములు అవికొండగుహలు । అమ్మమ్మనిన్నెవ రాదరించేరు ।
పులులున్నపుట్టలు అడవిమృగములును । అమ్మమ్మనిన్నెట్లు అంపుదునునేను ।
మాసీతరాదుగా మీతోనుఆడ । అమ్మలారామీర లేలవచ్చెదరె ।
బొమ్మరిండ్లున్నవి బొమ్మలున్నవి । మాసీతరాదుగామీతోనుఆడ ।
బొమ్మరిండ్లుగట్టి బొమ్మలనుబెట్టి । ఆటయెవరాడెదరమ్మ మాయింట ।
బొమ్మలకుసొమ్ములు పోరితెమ్మనుచు । నన్నెవ్వరడుగుదురు నాతల్లిసీత ।
ఇంటగుజ్జెనగూళ్లు అట్టెవండుచును । ఆట్లెవ్వరొండెదరు అమ్మమాయింట ।
ఆడుచుపాడుచు నట్టెరమ్మని । నన్నెవరుపిలచెదరె నాతల్లిసీత ।
వేకువజామునలేచి వెలమలనుపిలచి । తద్దెవ్వరుండెదరు తల్లిమాయింట ।
ఊగుదమురమ్మని యువిదలనుపిలచి । ఇంకనూగెడి వారలెవరుమాయింట ।
బంతినారుపోసి మాదొడ్డినిండ । చెట్లెవరుపెంచెదరు చేడెరోసీత ।
బొమ్మవడికట్టియు గిన్నెవడిగట్టి । పసుపుబియ్యపుగిన్నె పడతివడిగట్టి ।
పాలపండ్లొడిబోసి ఫలములొడిబోసి । అరటిపండ్లట్రాలు అతివవడిబోసి ।
కందమూలంబులు పోకలాకులును । వెండిగిన్నెతోటి వెలదియొడిగట్టి ।
ముదముతో జనకుని ముద్దుకూతునకు । ముత్యాలుఒడిబోసి ఒడిబియ్యంగట్టి ।
రామచంద్రుని చెట్టబాగుగాబట్టు । ఇరుగింటికెళ్లకే ఇందీవరాక్షి ।
పొరుగింటికెళ్ళకే పంకజాలాక్షి । అంతఃపురమున అనుకొన్నమాట
ఎంతస్నేహితులైన నెరిగించకమ్మ । ఇంట్లోదిగృహకృత్య మిరుగుపొరుగులతో ।
అంటినావారితో నొకటాడకమ్మ । ఆడిన నాడికల పాలగుదువమ్మ ।
పతియుయేకాంతమున ఆడినమాట । పరులకెవ్వరికీని ఎరిగింపకమ్మ ।
విభుడుభుజియించిన పాత్రశేషమ్ము । అమరిన నైదువయపుడారగించు ।
పట్టుచీరలుమంచి యతలషరవికె । లక్కపెట్టెలనిండ కొత్తకోకలును ।
సుగంధపరిమళం సున్ని పెట్టెలను । కస్తూరికరండము గంధపుండలును ।
పొందయిన ఆమంచి బొమ్మలనుదెచ్చి । పౌత్తికలు ఆపసిడి బొమ్మలకుగట్టి ।
చిలుకపంజరములు చిన్నిదాసీలు । కలికిబలములతో కదలెనూసీత ।

ముత్యాలభాషిక మల్లాడగాను । పడతిరో మాసీత తిరిగిచూడవే ।
పచ్చలభాషిక మల్లాడగాను । పడతిరో మాసీతతిరిగిచూడవే ।
నీలాలభాషికం అల్లాడగాను । నెలతరో మాసీత తిరిగిచూడవే ।
అక్షయమయ్యేటి ఆభరణములతో । అంపెనుజనకుండు అయోధ్యపురము ।
రాముడు వేంచేసె తనరాజధాని ॥

సీతను అత్తవారింటికి పంపుట

రాముడు వేడుకతోనూ ప్రేమమ్మునహర్షించె ।
ఖామలుఅందరుగూడుక కోమలినిపిలువందనిరి ।
జేజేసీతారామ జేజేబహుగుణధామా ।
జేజేపట్టాభిరామా జేజేవోపుణ్యనామా ।
రమ్మనిపిలచెను సిగ్గునభయమున యగ్గలపడుతూ ।
అమ్మవుగా అక్కవుగా సమ్మతిపడవే కలికీ ।
యికకొన్నాళ్ళకునయినా పతిదగ్గరచేరెదవూ ।
మోహంవుండేటప్పుడు మేమేజూచెదమనిరీ ।
అనిపరిహాసకమాడుచు ఖామలు వాకిట నిలుచుండగాను ।
పానుపుపైనుండి ముసుగిడి తలుపులు మూయగనూ ।
తనతొడలాపైనుంచుకు ముఖమెత్తినవ్వించె ।
ఘమ్ముఘమ్మని కస్తూరిముదమున తోడనూశాకలదె ।
తలకుపువ్వులుదురిమెను పరిమళమ్ములు తగనలదె ।
వెలదికిదోసిటమెరిసేటి కర్పూరతాంబూలంబొసంగె ।
మగువకునోటికి మడుపులు మల్లాతానందించె ।
చక్కనివనితామెమ్మని యెక్కువమోహంతోనూ ।
తగునేయింతికినిద్రా తగ్గునయెగ్గునలేచె ।
కొక్కొరోకోయనికోటి కుక్కుటమ్ములు గుయ్యగనూ ।
చక్కగమెరయుచు దంపతులొక్కంతటమేల్కనిరి ।
తల్పులుగిద్రునదాయా తల్పులుగిద్రునదన్నా ।
ధగధగమెరిసేటి దంతపు తొగరులు బిగిమూయుచునూ ।
పసుపంటిన చీరలతో పైచిట్లిన గంధముతో ।
విడివిడికొప్పులతోనూ ముసిముసినగవులతోను ।
వచ్చెటిచిన్నెలుజూచీ ముచ్చటపడిచెలులంతా ।
తీరుగభళిరమ్మనిరీ చెలియె గిలి తింటివిగా ।
వింతగ పకపకనవ్వుచు యింతిని చూచిరివారు ।

ఆవార్తలువిని జనకభూపతి కూతురుబిలచీ ।
రావేననుగన్న కూతురా రావే చంద్రవదనా ।
రావేరామరమణీయనిలా గారాబముతోనూ ।
పిన్నవుగానీ పెద్దవుకావూ ప్రబలబుద్ధికయినా ।
నెలతరోకన్న కూతురవు గనుకనే నొకబుద్ధినెరిగిస్తు ।
వినుమీనాథుని ముంగిట యెన్నడు పకపకనవ్వకుమీ
సుందరనాథుని కన్నాముందర మేల్కొనుమీ ।
కలలోనెవ్వరినయినా పలుకకునిందించకుమీ ।
పంకజాక్షి సీలా చెలువుడు ప్రాణేశ్వరుడూ ।
పిలువక శాయబోకుమీపనులూ ।
పిలిచిన వేళనే పలుకుచుండుమీకలకంతిరోనీవూ ।
అత్తకు మామకు జనులకు భక్తిగ సేవలుజేయుమీ ।
హెచ్చుగ వదినె మరదల్లలో మెచ్చుగ తిరుగకూ ।
ఆశగలిపించినవార్ని ఆశలెరిగి కాపాడు ।
నీసరివారిని హాస్యము శాయకెపుడు మాతల్లి ।
వడిబియ్యము గిన్నెలతోపుత్తడి బొమ్మలనుంచిరీ ।
చెలిగూడాడెడి నెలతలు గుబగుబవచ్చిరిగా ।
మగువరానిన్నెన్నటికి చూడగలమనువారు ।
అనుకంబేయిచ్చకమని పలుకుదురు కాంతాలు ।
వయ్యారిజనకుడు బంగరిపల్లకిలో ।
కూతుర్ని అల్లుణ్ని యెక్కినవేళనే ।
శుభమని పలికిరి అఖిలమయినమునులు ।
అల్లుడవూచెలికాడవు తల్లివి తండ్రివినీవే ।
వెళ్లేటప్పుడు బాలను చల్లగ తోడుక పొమ్మీ ।
మగువకు తండ్రిమదపు చేనుగులు పదివేలు ।
కదయెక్కినతేజీలు లక్షలగుఱ్ఱములిచ్చె ।
భామలుభూములు రత్నపుసొమ్ములు భామకపుడు ।
బంగిరురథములు పల్లకీలు జనకుడులానిచ్చె ।
ముచ్చటచ్చటలతో మునులకుఅందరికీని ।
మొక్కుచు అయోధ్యనగరము చక్కగచేరిరివారు ।

పెద్దలకెల్లా మ్రొక్కుచు దీవెనలనుగొనుచు ।
దంపతులిద్దరు అంతఃపురమునకువేగజనిరి ।
తల్లులకూ మ్రొక్కిరాముడు జనకూడుయిచ్చిన ।
కానుకలెల్లకూర్చి తనవారికిఇచ్చెను ।
భువిలో ఈపాటపాడినావిన్నా అష్టయిశ్వర్యములు ।
ఆదిదేవుడురఘుపతి యిచ్చునుమనకూ ॥

సీత సమర్త

వీరరసమ్మునశివవిల్లూ ఆరూఢిగఖండించి ।
వేడుకతోవైదేహినిపెండ్లాడె రామచంద్రా ।
అప్పుడుదశరధరాజు తప్పకజనకునిజూచి ।
ఇప్పుడు మీపుత్రికనూ మాయింటికిపంపగవలెను ।
రాముతోరాజ్యముచేయుమని సీతకుముత్యపుతలంబ్రాలు ।
తావికివడిబియ్యములు ప్రేమతోనిడిరంతటను ।
రాజభూషణమ్ములుబెట్టి నాణెపుతొడుగులుదొడిగి ।
రమణిరో రామునిచిత్తము రానడువవె మాయామ్మా ।
అత్తమామలసేవా భక్తితోసేయవెతల్లి ।
పతియేకాంతముసెప్పిన పలుకకు ఎవ్వరితోను ।
పతినీపాలిటిదైవము మదియెప్పుడుగాదలచు ।
ఓవదినెరో మాపడుచు వానికెకోడలు సుమ్మా ।
భావించేలుకొమ్మీ బాలల్లోనొకబాలనెను ।
పిలచిభోజనమ్ములకూ పెట్టినగానొల్లదుసుమీ ।
వలదనియెరుగదె ఓయమ్మా ఓవదినెరో మాబాలా ।
ఓరుపుగలనాతల్లి ఒప్పులకుప్పవెనీవు ।
నల్లకొండరో పోయిరావె నన్నుగన్నతల్లనెను ।
ఆడబడుచునిపంపకున్నా ఆడుకుందురె యీజనులూ ।
పోటిగామమాతల్లి పసిడిబొమ్మరొవినవె ।
అనుచునుబుద్ధులుచెప్పి అంపదలచెకూతుర్ని ।
వెన్నెలపూబోణిరో ఎన్నడుచూడగగలనె ।
ముమ్మారుమాయిల్లు జూచివెళ్ళుముమాతల్లి ।
కన్నులజలములునింపుతు కన్నతల్లితాబంపె ।
రాముడుసతితొనప్పుడు రత్నపుపల్లకినెక్కె ।
కురిసెనుపువ్వులవానా మ్రోగెనుసురదుందుభులు ।
ఆడిరిఅచ్చరస్త్రీలు పాడిరిభాగోతులుసూ ।

కదలిరికాల్బలముతో వెనుబడరథములునడువ ।
పూదిరినాగస్వరములు చేసిరిఆశీర్వాదములూ ।
ఎదురుగపరశురామునివిల్లు ఒకశరముసంధించి ।
చెదరకుండాఎక్కుపెట్టి శౌర్యవంతుడెరామచంద్రా ।
అనిపుణ్యలోకానికీ పోకుండనుఒకశరమూ ।
నీతిమార్గమునవేసిన నీతిమంతుడెరామచంద్రా ।
సీతనుగూడయోధ్యలో కీర్తిపొగడగసాగె ।
పెరుగుచువైఖరినొప్పుచు పరిమళించెనెరామచంద్రా ।
కోమలిభుజియించిలేచి తాంబూలమ్ములుచేయుసూ ।
జోడుకూడియాడగ నొకచేడియ గనిరామచంద్రా ।
అచ్యుతులసీతసమర్త ఆడియున్నదె రామచంద్రా ।
అత్తయువినికౌసల్యా తత్తరించికడువచ్చి ।
కడువేడ్కనుకౌసల్యా ఘనముగవిప్రులబిలచి ।
తగుగద్దెలుబెట్టించి తాంబూలమిచ్చెనెరామచంద్రా ।
శ్రీరాముపట్టపుదేవి శుభముగసమర్త లాడింది ।
వేళజూచిచెప్పుడి యిదివేడుక తాయగవలె ।
అప్పుడుపంచాంగమ్ములు విప్పిజూచిమునులెల్లా ।
మంచిదిహస్తనక్షత్రము పంచమిసోమవారమ్మా ।
మంచిదైన నభిజితు మంచిముహూర్తమె రామచంద్రా ।
పరమపతివ్రతయైయుండును పలువురుపుత్రుల గనును ।
పట్నపురాణై రాజ్యము పాలించును రామచంద్రా ।
కడువేడుక కౌసల్యప్రేమతొచెలులను బిలచి ।
పేరంటాండ్రను బిలువమని వేడుకజేయగవలెనూ ।
పసుపునలిచిన సీతకును బంగరు పట్టుచీరగట్టి ।
చేడెకుచంద్రకావి రెవికె దొడిగిరి రామచంద్రా !
కాటుక కస్తురి తిలకము కాంతకు సూటిగదిద్దీ ।
చాయగలా బంగారపు నెలతకు అద్దముజూపి ।
నాల్గుదిక్కుల మాణిక్యపు దీపమ్ములు వెలుగగ ।
పువ్వుల బంతులు జుట్టిరి పొలుపుగ జానకి కపుడు ।
పాడుచు దంచిరి చిమ్మిలి పంకజాక్షి జానకి ।

మంచి నవరత్నపురోళ్ళు యెంచగల పసిడిరోళ్ళు ।
సఖియలు పాడుచు చిమ్మిలి దంచిరి వేడ్కతో ।
సువ్వి రామచంద్రసువ్వి సువ్వి కీర్తిసాంద్రసువ్వి ।
సువ్వి సీతమ్మ మాకు శుభములిమ్మా ।
సృష్టిలోను సీతమ్మ సమర్తకొట్నాలు దంచ ।
వేడ్కతో పేరంటాండ్రు వేగవచ్చిరీ ॥సువ్వి॥
పసిడి రోకళ్ళుబట్టి పద్మముఖులు సువ్విదంచ ।
కనులపండుగాయె కౌసల్యకప్పుడూ ॥సువ్వి॥
ఘల్లుఘల్లుమనుచు హస్తకంకణమ్ములు కదల ।
కొబ్బరీ బెల్లమూ కోరిదంచిరీ ॥సువ్వి॥
నువ్వులా పప్పుదంచి నూటికీ పంచిబెట్టి ।
ఘనముగా పేరంటాండ్రు కలసిదంచిరీ ॥సువ్వి॥
చిమ్మిలి పళ్ళెరములో సమ్మతముగాదోస్కొని ।
ఇమ్ముగనుండలు చేయుచు కొమ్మలు తబుకుల నింప్రి
కౌసల్యప్పుడువచ్చి కాంతలనందరబిలచి ।
బంగరు తబుకులతోనూ పంచిపెట్టించెనులానూ ।
పిండి వంటలు పులగమ్ములు పాయసమ్ములు నేతులతో ।
నొప్పుగ పెరుగుల నేతుల వాలలాడిరి రామచంద్రా ।
మూడవదినమున సమర్తావేడుకలన్నీ జేసి ।
చేడెకు నాల్గవనాడు జలకమార్చిరి రామచంద్రా ।
శుభగుణములుగల జానకి అతిమానవతి సమర్తలాడింది ।
తగుననెను వైభోగము జగము మెచ్చగ కౌసల్యా ।
సుదతి శుభవారమ్మున శుభయోగపు కరణమునా ।
సుదతికి శుభలగ్నమున శోభనసుముహూర్తమే ।
ఏడు నిలువులాకనకపు మేడలు శృంగారించి ।
వట్టివేళ్ళపానుపులు విభవముతోపరపించిరి ।
అచ్చపట్టుదుప్పటీ పానుపుపై పరపించీరి ।
అచ్చమల్లెలుజాజులు పానపుపై పరపించ్రీరి ।
అత్తరుపన్నీరుమొదలగు పరిమళాదులనుంపించీరి ।
పచ్చిపోకలు చాలపండుటాకులనుంచ్రీ ।

జాజికాయ మొదలగు తాంబూలపు ద్రవ్యములుంచ్రీ ।

భూమిలోగలచుట్టాలకు ప్రేమతొ లేఖలువ్రాస్రీ ।

అంగవంగకళింగ బంగళదేశాధిపతులు ।

తమసతులతోగూడుకుని తమరంతాయేతెంచ్రీ ।

మురియుచువత్తురుజనులు నగరంతానిండిరి ।

అయోధ్యపట్నపు వారికి పంచిరిపసుపునూనె ।

చెప్పిరి భోజనమ్ములకు చెలియ శోభనమనిరీ ।

ఇందుముఖులు తమరంతా పాడుచుజలకములాడిరి ।

వరుసగవలువలుగట్టుకు మురియుచువచ్చిరీ ।

భోరులుకొలువగ వాయిద్యమ్ములు శ్రీరాముల శిరసంత్రీ ।

నిర్మలపుదకంబులతో దీర్పునజలకములార్చిరీ !

బంగరుపట్టుపీతాంబ్రము కట్టనిచ్చిరివేడుకలా !

తిరుకస్తూరితిలకము దీర్చిరేరామచంద్రా ।

కౌస్తుభమణిపతకము కర్ణకుండలములువెలుగా ।

పచ్చకిరీటముభుజకీర్తుల నుంచెనూరామచంద్రా ।

బొడ్డుమల్లెలుజుట్టెను శ్రీరాములకు లక్ష్మణునికీ ।

పచ్చనిపందిళ్లలోను రత్నపుకంబళ్ళుపరచిరి ।

అచ్చుగవేదవిప్రులతోవచ్చి వసిష్టుగూర్చుండే ।

బంగరుపీటలపై పట్టువలువలుబరపించే ।

రామునియుంచివశిష్టుడు భూమిజతెమ్మని బలికె ।

శశిముఖులందరు సఖియకుంతలకురులార్చిరి ।

బాగుగాచెంగావిచీర సీతాంగనకునుగట్టి

చంద్రకావిపట్టురెవికె దొడగిరివేడుకతో ।

కాటుకకస్తూరితిలకము నెలతకునూటిగ దీర్చిరీ ।

చాయగలబంగారపు నెలతకుఅద్దముజూపి ।

రవముత్యమ్ములుకమ్మలు రవమించిన కుంటేళ్ళు ।

ధగధగసందెటిదండలు రవకంకణమ్ములుమెరయ ।

అరుమగభన్నస్సరములు ముత్యపుపేరులుబెట్టి ।

ముక్కుకుముంగెరబెట్టి ముగుదకుశృంగారించ్రీ ।

అచ్చమల్లెలుదెచ్చి యతివకుకొప్పిడుమరూ ।

ఆభరణమ్ములుదెచ్చి అలంకరించిరివేడుకలా ।
తరుణీమణులందరు మాసీతాంగమదోడితెచ్చి ।
శ్రీరామునిసరస తరుణీమణినినిల్పుదురు ।
హోమపుద్రవ్యములన్నీ నీమముతోదెప్పించి ।
రామునిచే వసిష్ఠుండు హోమంబు వ్రేల్పించె ।
వ్రతమున అధిపతియై రాములు అతివతో హోమమువ్రేల్చె ।
నారికేళములు మంచి కదళీఫలములతోను ।
సతిపతులచేతను యపుడూ ఫలదానములిప్పించ్రీ
అతివలు అతివ ఆశీర్వదింపుచు హారతులిత్తురు ।
సీతాసమేతాయ శ్రితమనోల్లాస నీతివాక్యాయ ।
అతినిర్మలాయ రాతినాతిగజేసి రక్షించు ।
జగములను దాతవై బ్రోచు దశరథసుతాయ ।
జయమంగళం నిత్య శుభమంగళం ।
దక్షణతాంబూలమ్ములు వచ్చినభూసురులకు ।
హెచ్చుగచీరలు హారములు వచ్చినస్త్రీలకు నిత్తూరి ।
ఇంతులకూ చెలికత్తెలకు బాలురకు ।
పచ్చని పట్టుచీరలు జనకుడులానిచ్చె ।
రాముడు తల్లిదండ్రికి భూమిజతల్లిదండ్రికి ।
అరుంధతి వశిష్టుమొదలగు పెద్దలకందరికపుడు ।
మ్రొక్కుచు వారిచేతను పెక్కుదీవెన లందుకొనుచు ।
చక్రధరుడు లేచాదిక్కులు వెలుగగజూచె ।
లోకాలోకమ్ములకు యేకముగ విందులుజేసి ।
శ్రీకాంతుల శోభనమిది చెన్నుమీరగ రామచంద్రా ।
రాముని కేళి గృహమును మేలిమితో శృంగారించి ।
ప్రేమజానకి పాన్పుకావింతురె రామచంద్రా ।
ఇంద్రనీలపు పట్టుపరుపూ అందముతో పరపించి ।
చంద్రకావితలగడలు యిరుగడలుంచిరే ।
పరుపుపై మెత్తగమంచి సరస సల్లాపము సెయ్య ।
మీకు సంభ్రమముగాజేసి శ్రీరామచంద్రా ।

కర్పూరతరువుల గాలప్పుడు విసరగ ।
　　పువ్వుల తల్పము మంచముమీదికి నొప్పులొలుకంగ ।
పాన్పుపైకూర్చున్నా పరంజ్యోతి బ్రహ్మము ।
　　మిక్కిలి పోగులుకాంతా వెక్కిళ్ళు మరసెనె ।
రామునికేళిగృహము మేలిమయిన వస్తువులు ।
　　చాలా పెట్టించెను వేడుకతో కౌసల్య ।
మేలిమైన దానిమ్మ ఫలములు చూతఫలములను ।
　　మిక్కిలి కమలాఫలములు పచ్చిసెనగ కట్టలునూ ।
అచ్చుగతేనెతొనలు చిటిబెల్లపచ్చులె రామచంద్రా ।
　　రంగునసీతతోను నాడేటి రంగైన నిమ్మపండ్లు ।
వాసనవెలగపండ్లు సీతకు ప్రేమనె రామచంద్రా ।
　　ముత్యపుసున్నము మంచి పచ్చలసున్నపుకాయ ।
రంజిల్లే యపరంజి మేలిమైన పన్నీరు ।
　　చాలతెప్పించుచుండెను వేడుకతో కౌసల్య ।
కొడుకుకోడలువచ్చి కౌసల్యకుమ్రొక్కగ ।
　　తనకు మనుమలగనమని దీవించెకోడల్ని ।
ఓకాంతామణి నీతో నీ కాంతుడుపలికినను ।
　　పరకాంతలకెరిగించకు ఓకాంతామణినీవు ।
రాజకుమారైనుతోడుకు రాజాంగనలందారు ।
　　తేజముతోమందిరమ్ములకు రాజీవాక్షులుజనిరి ।
సల్లాపపుగృహములో రఘువల్లభునియుంచి ।
　　మెల్లగగలిపివచ్చిరి వేడుకతోరామచంద్రా ।
నెలతవుండుమని నవ్వుతుతలుపులుచేర్చి ।
　　నెలతలునవ్వగజానకి వణుకుతున్నదె రామచంద్రా ।
తలుపుదెగ్గరసీత ముసిముసినవ్వులునవ్వి ।
　　అతిలజ్జింపుచు సీత అక్కడినిలచెనె ।
అంగుళ్యమ్మన రత్నపువుంగర మపుడుదీసి ।
　　అంగనముందరవేసి యుపొంగితెమ్మనె రామచంద్రా ।
పతియాజ్ఞనుమీరకనూ అతిభయమునవుంగరము ।
　　సతిగానితెచ్చియిచ్చిన జనువుజేసెనెరామచంద్రా ।

సీతనుదొడలపై నుంచుకు రమ్మని నిమ్మఫలమూలిచ్చి ।
అమ్మరొలాలించి పరబ్రహ్మమైనరామచంద్రా ।
వెలసినపుడో దేహము క్షణమాత్రమ్మునవాడినను ।
ఆవనిజఎంతన హరిహరియనెనే రామచంద్రా ।
చాలులెమ్మని చెయిబట్టుకు నీలవర్ణుడు జానకినీ ।
చాలదయతోనప్పుడు సతినిలాలించెనురామచంద్రా ।
చాలులెమ్మనిచెయిబట్టుకు నీలవర్ణుడుజానకినీ ।
సొగటాలాడుదుమూ రమ్మనెరామచంద్రా ।
తి త్రికితీమంచామది చక్కపొగడభారాయనుచు ।
భారభిత్రీదుగయని తొమ్మిదిపదియనుచును ।
తగువాదేనుపందెములు ఆటఆడనురాముడు-సీతగెలిచే ।
కోటిద్రవ్యము తెమ్మనెసీతరామచంద్రా !
సకలరాజ్యవైభోగము సతినీవాదనుగానా ।
సకలమునీదేయనుచును సతిలాలించెనె రామచంద్రా ।
సీతానీవంటిస్త్రీలతో రాత్రిపగలుకూడున్నా ।
ఆకలిదప్పికబాయును అలసటలేతోచవు ।
వేడుకతోసీతసమర్త పాడినవిన్నగాని ।
ఇష్టసంపదలు వైభోగములిచ్చిరక్షించును ।

సీతవసంతము

(కిటతకిట, కిటతకిట, కిటతకిట, కిటతకిట,)

సీతామహాదేవి చెల్లెండ్లతోను । ఘనముగా ఒకబొమ్మరిల్లు గట్టుకొని ।
ఆడుచునుండగా అర్ధాంగివిభుడు । శ్రీరామచంద్రులు కొల్వుచాలించి ।
రాణివాసపుకొల్వు రాజుగూర్చుండి । పిలిపించేతుంబురుల నారదులనెల్ల ।
రంభాదులపిలిపించె రఘురాముడపుడు । అచ్చరాస్త్రీలు రంభాదులే తెంచి ।
ఆపసిడిమేడలో గణగణధ్వనులు । ఆపసిడిమేడలు అతివలాయెక్కె ।
ముత్యాలగడఃపలా తొక్కుతూనిలచె । బంగారుతల్పులా పట్టుకూచూచె ।
అంగనచూచెనే ఆరాఘవులను । తేటకన్నులరాముడు దేవినిజూచె ।
రంభనాట్యముజూచు రమణితెలివొంది । ఆపసిడిమేడలు అతివలాదిగెను ।
అర్ధాంగిపోగాను ఆరాఘవులూ । యెంతభ్రాంతిపడి యింతివచ్చిందో ।
మముజూచిఆయింతి మగుడుచున్నాది । యిక్కడరఘురాము విభుడతండనెసు ।
అక్కడిజానకిని తోడితెమ్మనెను । రంభనాట్యముజూడ రమణిరావమ్మ ,
అంగనారమ్మన్న అర్ధాంగిబలికె । అత్తమరుగుదానా అటువున్నదాన ,
యెన్నడురఘురాము నెదుటనేనిలువ । వోయమ్మ నీవొచ్చినపుడె శ్రీరామ ।
చంద్రులు ఆద్వారమునకు చనుదెంచ్రీ । పూర్ణిమమాళవి శృతకీర్తిరాగ ।
కనుసంజ్ఞలూచేస్తు కాంతలునిలచిరి । అర్ధాంగిరాగాను ఆరాఘవులు ।
అర్ధాంగిజడబట్టి అట్టెలాతీసె । ఆభమిడిస్తంభాల అటుముడీవేసె ।
తమముత్యాలహారములు పతకహారములు । జానకికిసిగ్గని లాముడివేసె ।
యింతసేవు భయపడి యుంటివేసివు । యివ్వన్నిబూటకా లింటీవరాక్షి ।
విల్లువిరవామేము వచ్చినానాడు । విరహతాపమ్ములు మేముయెరుగనివె ।
విల్లువిరువామేము వచ్చినానాడు । నాడుజూచితిమి నీనాటకాలన్ని ।
సిగ్గునాభయమునా నెలతతలవంచె । పద్మాక్షికరములు అటువణకదొణగె ,
నీలవర్ణుడుతాను నెలతజడవిచ్చ । జానకివేసిన ముళ్ళను విప్పుకొనె ।
అర్ధాంగినెత్తుకుని ఆరాఘవులు । అంతఃపురమ్ములకు అటువేగవచ్చి ।
బంగారుపాన్పుపై కూర్చుండివేగ । జానకికిసేవలు అటుచేయదొడగె ।
ముత్యాలహారము మురవైరివిసరె । కర్పూరతాంబూలంకాంత కందిచ్చె ।

జనక మేడలోను కరుణాకరులు । ఆరాజ్యలక్ష్మితో అతిభో మునను ।
జానకితోసరసమ్ము లాడుచూతాము । రామచంద్రులు పూలబంతిచేవిసర ।
పువ్వులబంతులకు పణతిమూర్ఛిల్లె । ఝడియకహరియెదుటపడి మూర్ఛలాయె ।
పడినసతిజూచిహరి అదరిపడిలేచి । ఝడియకాయెత్తితన తొడలపైనుంచి ।
వగవకుమని తనవక్షమునజేర్చి । బిగువుగౌగిలిబట్టి భీతిమాన్పుచును ।
చెలికత్తెలనుబిలచె రఘురాముడపుడు । శ్రీలక్ష్మితోడుకుని శీఘ్రానవచ్చి ।
ఎపుడునువ్వాడేటి బొమ్మరిళ్ళెళ్లా । చెల్లెళ్ళతోనాడు సీతామహదేవి ।
అక్కడికివచ్చెనె అత్తకౌసల్య । తనకోడలాటలు తాజూచుచుండె ।
అన్నపానాదులు అటుయెరుగకుండా । యిటువలెనె ఆటలుయటుమరిగినావె ।
ఆకోడలినియెత్తుకుని అత్తకౌసల్య । అంతఃపురమ్ములకు అటువేగవచ్చె ।
పయిడిపళ్ళెమ్ములో భక్ష్యభోజ్యములు । ఆరగించాబెట్టి అత్తకౌసల్య ।
ఆరగించేలేచి హస్తములుతుడిచి । కర్పూరపుతాంబూలంకాంత జేయుచును ।
మరిరాఘవేశ్వరులఁ దలచుచునుసీత । అంతఃపురంబులో అటువెదకదొణగె ।
ముత్యాలపందిళ్ళ ముదితతావెదకె । రత్నాలుచవికెలు రమణితావెదకె ।
మానికంబులచవికెలు మగువతావెదకె । పగడాలచవికెలు పణతితావెదకె ।
శ్రీరాములగానక సీతామహాదేవి । ఘనమైనదివ్యమేడలు వెదకుచుండె ।
జపమంటపములోను జగదేకరాము । కనులుమూసుకు జపంచేయుచుండగను ,
పాదమునఅందెలు కదలకుండగను । బంగారుచెంబుతో వసంతములుదెచ్చి ।
చల్లియాపద్మాక్షి అటువేగరాగ । కనుదెరచి శ్రీరాము కలయగనిపలికె ।
ఒక్కనిముషామయిన వనితతానిలుమి । పంజరమ్మూచిలక భంగిపారిపోయి ।
అత్తకౌసల్యను అటుకౌగలించె । ఓయమ్మనీగుండెలదురు చున్నావి ।
నీతోటిఆడినా చెలికత్తెవరు । నినుబట్టుకొనవస్తె పరిగెత్తివస్తివా ।
జపములుచాలించి జగదేకరాము । కొప్పెర్లవసంతములు జేయుమనిపలికె ।
కుంకుమజవ్వాది పరగకస్తూరి । కొప్పెర్లవసంతములు చేసికొనివచ్చె ।
మున్నూరుచిమ్మగోవుల వసంతములు । పట్టుకునిపరమాత్మ దేతెంచెనప్డు ।
ఓయమ్మమామీద వసంతములుజల్లి । ముచ్చువలెనేవచ్చి దాగియున్నాది ।
అంపుమని శ్రీరాముడటు పలుకగాను । అంపననికౌసల్య యిటుబలుకగాను ।
అక్కడకువచ్చెనే అత్తసూమిత్ర । శ్రీరాములుండేటి చందంబుజూచి ।
ఈవేడుకమనము కనులజూతాము । ఆకోడలనుయెత్తుకొని అంతఃపురములకు ।
అరుగబోగా నిలువునిలువు మనుచూను । నీలవర్ణుడు సీతకడ్డముగవచ్చి

భేరీలునభేరీలు పెంపుదీపింప । తమకొల్వుచాలించి దశరథేశ్వర్లు ।
అంతఃపురంబులకు అటువేగవచ్చె । తలవంచికోడలను జూచియురాజు ।
యిదియేమిచోద్యమో అనిపలకగాను । కలకలనవ్వెనే కౌసల్యదేవి
సతిపతిసరసములను సలుపుచుండంగ । తిలకింపకనేనేల కొలువులోవుంటి ।
ఈవేడుకాకనుల చూడంగనైతి । నాపాపమునగాని నాకెట్లుగలుగు ।
వోయమ్మనీకుసిగ్గు బిడియములులేవే । నీమీదచల్లిన నీలవర్ణుణి ।
నెలతరోరఘురామ తోడుకునివచ్చి । నీచేతవసంతములు చల్లింతునేను ।
రాజులబిలుపించె ధశరధేశ్వరులూ । కొప్పెర్లవసంతములు జేయమనిపలికె ।
కుంకుమజవ్వాజి పరగకస్తూరి । కొప్పెర్లవసంతములు చేసుకూవచ్చి ।
బంగారుబిందెలలొ వసంతములుదెచ్చి । ముత్యాలపందిళ్ళలో దించిరంత ।
బంగారుచెంబు అర్ధాంగిచేతికిచ్చి । ముంచగాపొయ్యగా రఘురాముడుతీసి ।
తాపొయ్యదలచెనే దశరధులుజూడ । దశరధమహారాజు తనయులంజూడ ।
భరతశత్రుఘ్నులు తమరూనువస్తూ । అపయిడిస్తంభాల తొంగిచూతూరు ।
తమకొల్వుచాలించి దశరధేశ్వరులు । అంతఃపురమ్ములకు అటువేగవచ్చె ।
పయిడిపళ్ళెరములో భక్షభోజనమ్ము । ఆరగించాబెట్టి అతివకౌసల్య ।
ఆరగించీలేచి హస్తములుకడిగి । కర్పూరతాంబూలంతెత్తుశతృఘ్నులు ।
ఈసీతవసంతములు యీజగతిలోను । యెవ్వరువ్రాసిన యెవ్వరూవిన్నా ।
ధనధాన్యసంపదలు ధనముగలిగుంద్రు । చక్కన్నిముత్తైదవతనము గలిగుంద్రు ।
చల్లన్నికడుపులు గలిగివుందూరు । అమీదఐశ్వర్యములు అందూచునుంద్రు ।

సీతమ్మవారి అలక

ఆటకూటమ్ములో అయోధ్యలోను । నట్టింటరాములూ సాధకముచేసె ।
అందుపైనగరడి సాధనముచేసి । అలసొచ్చిచెమ్మటలు అలదమనెగాని ।
ఇకనేమనదాయె నెగ్గింపదాయె । సీతపతిమాటలను చింతింపదాయె ।
పడతితనమాటలను పాటింపదాయె । చూచిచూచియురాము శూరునికి నపుడు ।
ఎఱ్ఱనితనకనుల హెచ్చుకోపమ్ము । పూనితనచేనున్న పువ్వుల్లబంతి ।
విసరెసీతమ్మపై విసవిసలు పడుచు । కొమరాలుసీతమ్మ కొమరెక్కగాను ।
ముద్దరాలుసీతమ్మ మూర్ఛలువోయె । అపుడురఘురాముంతు అందరినిబిలచె ।
చిన్నియ్యపొన్నియ్య కన్నియలారా । గంగజలనుదకములు గుండీలుదేరె ।
తేటనుదకంబును తేరెవేగమున । మూర్ఛలుతెలుపవలె ముందుగాననెను ।
చల్లనిపన్నీరు చానల్లుతేగ । రఘురాముడు చల్లెరమణిమణిమీద ।
మూర్ఛలుతెలిసెను ముద్దరాలుసీత । తనకోపము పట్టరేక లాతేచిపోయి ।
ఒంటిస్తంభముమీది ఒకమేడలోను । పసిడితరిమెనకోళ్ళ పట్టెమంచమున ।
పంద్రెండుమూరలది పట్టుపచ్చడము । సొగసైన జల్తారు సోగలుకలది ।
భామసీతమ్మపుడు పాన్పుపైపరచె । ముప్పదిమూరలది ముతకపచ్చడము ।
ముద్రాలుసీతమ్మ ముసుకమరబెట్టె । అంతటహంసలు ఆడకనునుండె ।
పొలుపైనఅక్షులు మూసుకొనియుండె । ఆసీతపెంచిన ఆరామచిలుక ।
సిరిమించుబంగారు చిరిపంజరమ్ము । నుండిబయలకువచ్చియువిదకయిజూచి ।
ఉత్తరాద్వారాన నూగుచునుపోయె । ఆతలుపులేసుండే అటుచూడరాక ।
దక్షిణాద్వారాన లాచిలుకపోయె । అతలుపువేసుండె అటుచూడరాక ।
పడమటిద్వారాన పటిమతోబోయె । ఆతలుపువేసుండె అటుచూడరాక ।
తూరుపుద్వారాన తూగుచునుపోయె । కొంచెముగ తీసున్నకించగాబోయి ।
పడతిదగ్గరకేగి పాదముల్రవాలె । మ్రొక్కుపుచ్చుకొనదు మొగమెత్తదాయె ।
అదియేమిసీతమ్మ యిదియేమివిధము । కౌసల్యకోడలవు ఘనముగలతల్లి ।
భూదేవిబిడ్డ విదబుద్ధినీకు । అనిపలుకుచిలుకతో అనెనుసీతమ్మ ।
వదరకేవోచిలుక వద్దుసెమ్మనకు । తలబగలగొట్టేను తన్నిచంపేను ।
పరుగునబోయనే పరగనాచిలుక । పంచటరుగులమీద పడియుండివేచి ।

శ్రీరాముదగ్గిరకు చిటచిటనేగి । పరుగుపరుగునబోయి పాదములగ్రాల ।
మ్రొక్కుపుచ్చుకొనడు మొగమెత్తడాయె । ఇదియేమిరామయ్య ఇట్లుండతగునా ।
కౌసల్యతనయుడవు ఘనముగలతండ్రి । భూదేవియల్లుడవు బుద్ధియిదియగునా ।
అనగానురాముండు అనెచిలుకతోడ । చిలుకరో ఓచిలుక మారామచిలుక ।
నేనుజేసినతప్పు నేజెప్పలేను । మీసీతచేసినది వాసిగాజెపుదు ।
ఆటకూటంబులో అయోధ్యలోను । నట్టింటమీసీత నాయకముచేసె ।
అందమైనానగర సాధనముచేసి । అలసొచ్చినేచెమట లార్చమంచేను ।
ఏమేమిఅనదాయె ఎగ్గింపదాయె । నామాటకునుతను నొవ్వలేదాయె ।
పదతినామాటలను పాటించదాయె । నాకుకోపమురాదె న్యాయంబుచెప్పు ।
మనగానెఆచిలుక యొననుచుబోయి । వేటకై నేగినా జాటనుజూచి ।
లక్ష్మణుడురాగాను చిలుకయిట్లనియె । వినవయ్యలక్ష్మణా విశదంబుగాను ।
మీవదినజానకి మించలకనుండె । మీయన్నరాఘవుడు మించలకనుండె ।
వారియలకలుదీర్చ నెవ్వారికితగదు । బుద్ధిశాలివినీవు బుద్ధినూహించి ।
వీలైనతెరగున చాలయోచించి । అలకదీర్పగావగునన నాతడనియె ।
వారాలుమొగుళ్ళకు వాదమైనాదా । ఇరుగుపొరుగువారు యింతులందరును ।
సీతమ్మ అలకలు తీర్పలేరైరా । నావలనగాదమ్మ నావశముగాదు ।
అనగానెఆచిలుక అట్లుగాదయ్యా । నన్నుబెంచిరిప్రేమ నిన్నడిగినాను ।
దారిచెప్పిననెనె దరిద్రొక్కుదాన । ఆమాటలక్ష్మన్న యటువినియనెను ।
నీవువేగమెపోయి నెరనొప్పగాను । రఘురాముఒంట్లోను లఘుపుతప్పింది ।
అనియూరకుండుము ఆపైనసీత । నిన్నుబ్రతిమాలుకొని నిన్నుబంపించు ।
సీతదీసుకునీవు శీఘ్రముగారమ్ము । నేనురామునికడకు బూనికొనిపోయి ।
రామునలకలుదీర్చి ప్రేమజూపంగ । సిద్ధముచేయుదును శ్రీరామునసగ ।
ఱెక్కలల్లననార్చి రెక్కలుదెలిసి । రివ్వునజనెచిలుక రింగులువార ।
జనితూర్పుద్వారాస గనెనుసీతమ్మ । రఘురామువంట్లోను లఘువుతప్పింది ।
అనగానేసీతమ్మ అతివేగలేచి । ఓరామచిలుకరో శ్రీరామచిలుక ।
పలుకవేవివరమ్ము పల్మారుచిలుక । చిలుకపలుకకయుండె చిత్తరువులాగు ।
ఆపై నిభూసుత అంగలార్చుచును । చిలుకరోఓచిలుక మారామచిలుక ।
యెఱ్ఱనిముక్కునకు వేయిస్తువెండి । పచ్చనిరెక్కలకు పయిడిపొదిగిస్తూ ।
నీవుపోయెడిత్రోవ సెనగవేయిస్తూ । సెనగదినిచెయిగడుగ చెలమత్రవ్విస్తు ।
నీరుత్రాగినిలుచుంద నిమ్మతీయిస్తు । పాలుత్రాగిపరుండ పనసవేయిస్తు

అలసికూర్చుండ అరుగువేయిస్తు । నీవుపోయిరాముని కావుమనిపలుకు ।
విల్లువిరిచిననాటి వేడ్కలుజెప్పు । వద్దంటెపోతుంద వల్లభాయనుము ।
కద్దంటిసీతమ్మ కదలదనిచెప్పు । ఆమాటవినిచిల్క అటుపోయివచ్చి ।
రామునకలకలు రాగూడదెపుడు । వచ్చినసులువుగా వదలవునీవు ।
నాతోటివేగమె ప్రీతిగారమ్మ । లక్ష్మణుఁడచ్చట లావున్నవాడు ।
అనివారుపోయిరి ఆరాముజూడ । పన్నెండుస్తంభాల భద్రగృహములకు ।
సడలినకురులన్ని చక్కంగదిద్ది । వల్లెవాటూచెరుగు వప్పుగావేసి ।
ఒయ్యవయ్యారినడక వయ్యారినడక నడుచునుదరిచేరు తడబడుచునపుడు ।
లక్ష్మణుడచ్చట రాములతోడ । మాటలాడుచునుండి మగువరాగానే ।
తొలగబోయినసీత త్రొటిలుచననియె । నేమూర్ఛపడిమేను నేమెఱుగకుండ ।
ఆరసియన్న యుపదారముల్‌చేయ । సిగ్గుపడిపలుకాడ చెల్లకనువచ్చి ।
పడుకుండిననితప్పు బట్టగానేమి । అనవినిలక్ష్మణు డపుడనియెనవ్వి ।
మాయన్నయుపచార మహిమ్మనెఱుగవుగా । మాయన్నభూలోక మాత్రికుండనెను ।
సీతతలవంచుచు సిగ్గుననుండ । శ్రీరామచంద్రులు చెలగుచు నవ్వ ।
కిలకిలనవ్వేను చిలుకపుడుజూచి । సతిపతులఅలకలు చాలగానుండ ।
ననుచుకిలకిలనవ్వేను అందంపుచిలుక । ఫక్కుననవ్వేను బాలరామయ్య ।
ఏడుభువనంబులు యేలేటివాని । వెలదినీవులేపితే వెరగేమివచ్చు ।
విశ్వవిశ్వంభరుడు వెలదినిద్రిలున । అనిపల్కుసీత లానప్పుడిట్లనియె ।
ఏమమ్మచిలుకమ్మ ఏమనియంటి । రాములిప్పుడుచూడ లావుతప్పింత ।
కల్లపలుకులుపల్కి కారులరచితివి । అనుజుడులక్ష్మణుడా పల్కువినుచు ।
నవ్వులకన్నదీనలినాక్షిచిలుక । దానిగద్దించకు వదినెరోనీవు ।
నీవుపెంచినచిలుక నీపట్టుయుండు । ననగశ్రీరాములు ఘనముగానవ్వె ।
సీతయలుకలుదీరె చెలగిరాఘవులు । దీనివిన్నట్టైన దీర్ఘాయువగును ।

సీతగడియ

శ్రీరామభూసతికీ చేడెయైబుట్టి । కూర్మితోజనకుని కూతురై పెరిగి ।
అందమ్ము మెరయగా అత్తమామలకు । పరిచార్యలను సేయు పరమగురుభక్తి ।
బిలువకరాదాయె ప్రియునిదాపునకు । జాజులతలదాల్చి జవ్వాదియలది ।
వేచియుతానుండె వేడుకనువిభుడు । ఎదురెదురుచూచెను వెలదిరాదనుచూ ।
తడవయ్యెరాదని తొందరపడుచూ । సూర్యవంశజుడవుడు సొరిదికోపించి ।
ఘడియగ్రక్కునబెట్టె కాకుస్థుడపుడు । సీతరోనీపనులు చేయుటకాదు ।
అవనిజమై మరచినీవున్నావ । అనుచుతలపంకించి కడుభ్రమజెంది ।
శయ్యపైపవళించె రామచంద్రూలు । వేవేగభూమిజ వేగలావచ్చి ।
అత్తకౌసల్యకు అడుగులువత్తి । మామదశరథులకు మడతలందించె ।
సుమిత్ర కైకకు సురటీలువేసి । పరగకౌసల్యకూ పానుపూపరచె ।
మజ్జనంబులుచేసి పసుపుల్లుజేసి । బంగారుపూలచీర బాగమరగట్టి ।
దువ్వెపాపెటదీసి తింత్రిణీబెట్టి । తింత్రిణిలో ముత్యాలపతకంబుబెట్టి ।
రవ్వలముత్యాల జల్లిదిగవేసి । వెయిజేయుకమ్మలూ వెలయంగబెట్టి ।
రెండువేలుజేయు హారములువేసి । మూడువేలుజేయు ముక్కెరాబెట్టి ।
నాలుగువేలుజేయు నానుమెడవేసి । పదివేలూజేయు పతకంబుబెట్టి ।
గంటలావడ్డాణం కాంతలాబెట్టి । నీలాలుదాపిన కీలుకడియములు ।
నీలవర్ణునిదేవి నేవళంబెట్టి । కడనుంచికన్నులకు కాటుకాబెట్టి ।
నిలువుటద్దములోన తనరూపుజూచి । జూచిముచ్చటజెంది మగువనవ్వుచును ।
పంచభక్ష్యాన్నములు లానారగించి । శ్రీఘ్రంబుగాలేచి చేతులనుగడిగి ।
జిలుగుబుట్టేదారు పచ్చడంగప్పి । బంగారుకలశముతో నుదకంబుబట్టి ।
ఆకుపోకలును మంచి యత్తర్వుపునుగు । జవ్వాదిచలువపన్నీరు గంధంబు ।
పండ్లుఫలహారములు పళ్లెరమునుంచీ । మల్లెలుమొల్లలు విరజాజులూను ।
కొప్పునముడిచియు సంతోషమునను । విభునిదగ్గరకేగి యిందివరాక్షి ।
విరులనుదెస్తినో పీరావతార । పుడమిలోవీరులకు తలనొగ్గకుండా ।
పరశురాముని భంగపరచితిరిమీరు । నన్నుయేలేస్వామి కాకుస్థతనయ ।
తలుపేయకోపమును తాళంగగలనా । నిలుచున్నపాదాలు చేతులునునొచ్చె ।

దంతపుతలుపులు తియ్యవోయినాధా । వొంటొంటిచినుకుకె ఒకచెంగుతడిసె ।
కాముదాతియ్యవోయి కనకంపుగడియ । పటపడచినుకులకు పైకొంగుతడిసె ।
పచ్చలబాలుడా తియ్యవోయిగడియ । నాలుగవఝామాయె నాప్రాణనాధా ।
రత్నహారంబిస్తు తియ్యవోయిగడియ । కరుణించిదీస్తి నా కాళ్ళకడనైన ।
మంచిఒకనిద్రైనిన శరణొందిపోదు । అనగానురాఘవుండ పుడనియెనిట్లు ।
నిద్రనీకులేకుంటె నాకేమిసీత । గంటవలెదీపమ్ము అదినాకుతోడు ।
నీవునిల్చుంచేసు నాకేమిసీత । పువ్వులుబుక్కాయ అదినాకుతోడు ।
నీవునిల్చుంచేసు నాకేమిసీత । గంధముకస్తూరి అదినాకుతోడు ।
నీవునిల్చుంచేసు నాకేమిసీత । పట్టెమంచంపరుపు అదినాకుతోడు ।
ఈరీతిచెప్పగా సీతకోపించి । అంకించిపోయెనే అత్తవాసముకు ।
అత్తకౌసల్యకు అన్ని దెల్పగను । తల్లికౌసల్యొచ్చె రాముదగ్గరకు ।
దశరధునిపుత్రుడవు జనకులల్లుడవు । భూమిదేవల్లుడవు బుద్ధటరనీకు ।
సీతజేసినతప్పు శీఘ్రానజెప్పు । నాకుయెరిగించరా ననుగన్నతండి ।
అమ్మనీకోడలిని అతిగౌరవమున । నలినాక్షిపెంచితే నన్నుగైకొనునా ।
చిరునవ్వునవ్వుచూ సూర్యవంశజుడు । రాముండుతీసెను రత్నాలగడియ ।
మామామ దశరధులు ఒక్కరున్నారు । అత్తమీరుపొండి మామామకడకు ।
అనిచెప్పకౌసల్య తనమేడకేగె । సిగ్గుతోశ్రీలక్ష్మి విభునిసన్నిధికి ।
చేరగానేదివ్వె కలకలానవ్వె । ఆకులువాసనా పానుపుమీద ।
పోకలవాసనా పానుపుమీద । పువ్వులవాసనా పానుపుమీద ।
కస్తూరివాసన పానుపుమీద । పువ్వులవాసనా పానుపుమీద ।
బుక్కాలవాసన పానుపుమీద । ఆడవారికోపంబు యెట్టిదోయనుచు ।
మళ్ళిపరుండెను రవివంశజుండు । అగ్గిచెంతనువెన్నెంత తడవగునోద :
ఆడవారికోపమ్ము అట్టిదేయనుచు । శీఘ్రానకలిసెను శ్రీలక్ష్మియంత ।
కేళివిలాసముల క్రీడించెరాము । వైభోగపదవులతొ సుఖముగానుండె ।
పుడమిలోయీపాట పాడినావిన్నా । ఐశ్వర్యవంతులయి అతివలుండెదరు॥

సీతాదేవి వామనగుంటలు

వామనగుంటలాడుదాము వనితజానకీ । సామజవరద రావయ్యస్వామిరాఘవా ।
ముత్యాలవామనగుంటల పీటలుంచుకునీ । ముగుదసీతా మనమిద్దరమాడుదాము లే ।
వజ్రాలవామనగుంటల పీటలుంచుకునీ । వనితమనమిద్దర మాడుదాము లే ।
కెంపులవామనగుంటల పీటలుంచుకునీ । సొంపుతోమనమిద్దరమాడుదాము లే ।
రత్నాలవామనగుంటల పీటలుంచుకునీ । రమణిసీతా మనమిద్దరమాడుదాము లే ।
పచ్చాలవామనగుంటల పీటలుంచుకునీ । పణతిమనమిద్దర మాడుదాము లే ।
నీలాలవామనగుంటల పీటలుంచుకునీ నీలవేణిమనమిద్దర మాడుదాము లే ।
రాముడుకదలెను రత్నాలచవికెను । రమణీసీతని కూడుకా ।
కర్ణాకుండలములు కదలూచునుండగా । కాకుత్థ్సతిలకుడాడెను ।
పచ్చలబావిలీలు కదలుచుండగా । పణితి జానకియాడెను ।
రెంచాముముంచాము ఆవులనుచూచి । రాముడే ఆదీసెను ।
పసిడిడిబ్బీలన్ని పందెములగెల్చి । పరమాత్ముడే గెల్చెను ।
చిన్నబోనుయేలనీవు చెలియజానకి । విభుడూపంచాలన్ని తానెతీసెనూ ।
అఖిలబ్రహ్మాండములె ఆటపీటలూ । ప్రజలరక్షించుటలు పసిడిడిబ్బీలు ।
సఖియనీతో ఆటనేడుసంబరమాయెనే । ఆటచాలు నికనుచెలియపీటగట్టుమీ ।
పీటకట్టుమనీటొంకి పారిపోదురా । ఆటకరువై పేలిన్వతెక్కలున్నవి ।
వోలిగట్టక అడుగుదాటికదలనివ్వను । నిలువునిలువుమనుచు సీతఆజ్ఞచేసెనూ ।
స్వామిపయివోటిఅయినా పట్టిఆపెనూ । పుడమిలోఎవరయినా ఆటవోడితే ।
కాసువీసమిత్తురుగాని వేంనిత్తురా । నేనుగెలిచినా వోడినానీసొమ్ముగాదటే ।
నీవుగెలిచితేను నాసొమ్ముగాదటే । భరతలక్ష్మణులు వింతెగేలిసేతురే ।
నావారంతావింటె నవ్వుకొందురే । చాలుచాలుయికను సకియజాణయుంచురే ।
అయితేసీతానాచేత నేమియున్నదే । ముప్పైవేలముత్యాలపతకం ముగుదపుచ్చుకో ।
పదివేళ్ళకున్నా బంగారుబటువులు । పణతీపుచ్చుకో ।
చంద్రకాంతులతోను శోభిల్లుచున్నట్టి । కిరీటమున్నాది పుచ్చుకో ।
మామగారు నాగవలినాడిచ్చిన । ముద్రికయున్నాది అదిపుచ్చుకో ।
పడకటింటిలోన పదిలముగాజేయు । పానుపున్నది పుచ్చుకో ।

అయితెసీతానాచేతిలోనూ । యింక యేమేమి ఉన్నావే ।
కోసలరాజ్యము కోమలియున్నాది । నీవేలుకోగదే ।
గొల్లదాన్ని నేను కానుస్వామీ । పల్లెతిరిగి చల్లలమ్మా ।
అయితే సీతానాచేతిలోనూయింక । యేమేమివున్నవే ।
యేనుగులుగుర్రాలు హెచ్చుగానున్నవే । నీవేలుకోగదే ।
అరుసురాజువునీవు భూమీశుడవుగనుక । యెక్కగానీకుతగునూ ।
పుట్టిచక్కట్లనూ నాకేలజెప్పేవు । ఆటమాటకును నీవుస్వామిరాఘవా
చైత్రశుద్ధనవమినాడు ఓడినందుకూ । చిల్లరనగలన్నిదీసి సీతఓడియిచ్చేనూ
అరవైవేలకు మీకుఓలియున్నదీ । అనుకొనుచు సీతతానులోనికేగెనూ ।
కౌసల్యాది అత్తలంతచూచినవ్వీరీ । భూపుత్రిమీలోను యెవరుగెల్చిరీ ।
రమణినీవోడినావా రాముడోడెనా । మీకొడుకుగడుసు గనకడిబ్బిదీసెనూ ।
కానుకలందింపు మీకు తెచ్చియిచ్చునూ । మాశవిశ్రుతకీర్తి మగువలందరు ।
మాబావఓటుగెలుపు విన్నవించుమీ । అనగచిరునవ్వునవ్వి బావగెల్చిరి ।
ఓలిగట్టకపారి పోయిరనుచుచెప్పగా । భరతశత్రుఘ్నులంత పరిహసించిరి ।
పుడమిలోయీపాటపాడిన పుణ్యకాంతలు । సీతారాములవలె వర్ధిల్లుచుందురూ ॥

సీత దాగుడు మూతలు

కంబుకంఠివేగరావె కాంతరాగదె । చెలియరావె కుందనంపు బొమ్మరాగదె ।
పణతిరావె పట్టంపుదేవిరాగదె । కొమ్మరావె కుందనంపు బొమ్మరాగదె ।
అనుచుశాంతపిలువగాను వినుచువేగమె । జానకికదలివచ్చె ముత్యాలచవికెకు ।
మాళవేది ఊర్మిళేది మనువజానకి । శతకీర్తితోడితేవె చెలియవేగమే ।
వారుముగ్గురువచ్చి వనితచాటునిల్వగా । దాగుడుమూతలాడుదమని తరుణిబల్కెను
తల్లిఎవరుమనకు కనులుమూయనెవ్వరు । ఓడిపోతెధనము తెచ్చిఇవ్వనెవ్వరు ।
ఓడిపోతెవదిన మీవద్దనుందుమూ । శాంతానుమరదండ్లు ఆడుచుండగా ।
రామచంద్రుడువచ్చె రత్నాలచవికెకు । ఇక్కడరామచంద్ర నీకుపనులుఏలరా ।
అక్కడనీమరదండ్రు ఆడుచుండగా । వెక్కసముగచూడవస్తి వేడుకాయెను ।
అనుచురామచంద్రు బల్కె అతివలందరు । తమకుసిగ్గుచేత తలలువంచుకొందురు ।
సిగ్గుపడినచేడెముఖము శాంతచూచి । కాంతలనుకనకంపు మేడకంపెను ।
రారరామచంద్ర రత్నాలచవికెకు । రంగుమీరగాను రమణిగూడియాడగ ।
అతివరామునికి కన్నుమూసితెరువగా । శాంతబట్టెసంభ్రమమున సీతరొప్పుచు ।
ఆటనీవుగెలిచినావు అతివజానకీ । కోటిధనములియ్యమాని కోమలడుగవే ।
ఆటరామచంద్రుడోడె అతివగెలిచెను । కోటిధనము లియ్యమానికోమలడిగెను ।
కోటిధనములడిగి శాటికొంగుబట్టెను । కొమ్మనాకొంగు బట్టసమ్మతవునటే ।
ఆడనేలతమరుమాతో వోడనేటికి । ఓడినాధనము లడుగకోపమేటికి ।
చెయిబట్టిచేరదీసి శాంతనవ్వుచు । రామనీదుధనము కాదరామసీత ।
పున్నమవెన్నెలెపుడు కాయుచుండగా । చిన్నముద్దు దాగుడుమూతలుమూయుచుండగా ।
సీతదాగుడుమూతలనగ సృష్టిలోపల । భక్తితోడ పద్మాక్షిపాటపాడెను.

పూదరగుప్పిలు

నీలవేణిరావె ముద్దుల కోకిలవాణిరో । రాములుండెనీలాల స్తంభచవికెలోపల ।
అతనితమ్ముడు శేషశాయి భరతశత్రుఘ్నులూ । అతనిచెలికాడు సభాబలరాముడూ ।
బంగారుగడపదాటివచ్చి అంగనగంటినీ । కెంపులురెండు కావాలనుచు కోకిలవాణిరో ।
కెంపుటింటిగడియ వాకిలివేసియున్నదీ । కేళిగృహమువాకిట ముందరగడియటే ।
ఏమిఆటలునీలవేణి ఎరుగజెప్పవే । పూదరగుప్పిలు ఆడిమనము కదుపోదము ।
జానకమ్మకదలగానె రాములుకదలిరీ । రాములుకదలగానె నీలవేణికదలెను ।
వేణికదలగానె కోకిలవాణికదలెను । వాణికదలగానె పల్లవపాణికదలెను ।
నీలాలసావడి నాలుగుదిక్కులు నెలతచూసెను । జాలకర్రల చల్లగాలి తమకువిసరగా ।
పూచుకొందుముచునేసు ఉదయవాణిరో । పూదివేణి జానకి అయిదుకెంపులు వేసెను ।
అయిదుకెంపులు పదికెంపులు పణతివేసెను । కదమకెంపులుపణతి జానకిపారపూదెను ।
ఆటవోడితిగదవె అతివజానకీ । అనుచురామచంద్రులు ఆణిముత్యాలు పోసిరి ।
అయిదుకెంపులు పదికెంపులు పణతివేసెను । కదమకెంపులుపణతి జానకీపారపూదెను ।
అతివజానకి ఆణిముత్యాలు వోడదీసెను । ఆటవోడిపోతిగదవె అతివజానకీ ।
అనుచురామచంద్రులు పగడాల రాసులుపోసిరి ।
అయిదుకెంపులు పదికెంపులు పణతివేసెను । కదమకెంపులు పణతిజానకి పారపూదెను
అతివజానకి ఆణిముత్యాలు వోడదీసెను । ఆటవోడిపోతిగదవె అతివజానకీ ।
అనుచురామచంద్రులు కెంపులరాసులుపోసిరి ।
అయిదుకెంపులు పదికెంపులు పణతివేసెను । కదమకెంపులు పణతిజానకీ పారపూదెను
అతివజానకి ఆణిముత్యాలువోడదీసెను । ఆటవోడిపోతిగదవె అతివజానకి ।
అనుచురామచంద్రులు వజ్రాలరాసులుపోసిరి ।
అయిదుకెంపులు పదికెంపులు పణతివేసెను । కదమకెంపులు పణతిజానకి పారపూదెను
అతివజానకి ఆణిముత్యాలు వోడదీసెను । ఆటవోడిపోతిగదవె అతివజానకీ ।
అనుచురామచంద్రులు పచ్చాలరాసులుపోసిరి ।

అయిదుకెంపులు పదికెంపులు పణతివేసెను , కడమికెంపులు పణతిజానకి పారపూదెను ।
అతివజానకి ఆణిముత్యాలు వోడదీసెను । ఆటవోడిపోతిగదవె అతివజానకీ ।
అనుచురామచంద్రులు నీలాలరాసులుపోసిరి ।
అయిదుకెంపులు పదికెంపులు పణతివేసెను । కడమకెంపులు పణతిజానకి పారపూదెను ।
అతివజానకి ఆణిముత్యాలు వోడదీసెను । ఆటవోడిపోతిగదవె అతివజానకీ ।
అనుచురామచంద్రులు ధనమురాసిపోసిరీ । అయిదుకెంపులు పదికెంపులు పణతివేసెను ।
కడమకెంపులు పణతిజానకి పారపూదెను । తరుణిజానకి ధనమురాసులు వోడదీసెనూ ।
ఆటవూడిపోగదవె అతివజానకీ । అనుచురామచంద్రులు సభను జరిగివచ్చిరీ ।
ఆడవారితోటిరాములు ఆడనేటికీ । వోడిధనములడుగుతేను కోపమేటికీ ।
మగువనాసొమ్ము నీసొమ్ముగాదటే । అనుచురామచంద్రులు సభకుజరిగివచ్చిరీ ।
తమ్ముడు శేషశాయి రమ్మనిపిలచిరీ । అమ్మనడిగిసంపెంగ తైలముతెమ్మనంపిరీ ।
శేషశాయికదిలెనేమితల్లినగరికీ । అమ్మమనరాములూ దరగుప్పీలాడిరీ ।
కొమ్మతోనుజానకి రాములువోడిపోయిరి । ఆడవారితోటి రాములుఆడన్యాయమా ।
అనుచు శేషశాయి సంపెంగతైలమిచ్చెను । రంగడికి నైవేద్యముల వేళలాయెను ।
రాముడుకాకలికలదు శేషశాయినిపిలవరే । శేషశాయి కదిలెనేమి అన్ననగరికీ ।
నీలవేణిజానకి చేతులతైలముపొసెనూ । నీలాలబావిలీలు నిగనిగలాడనెలతలంటిరీ ।
పూదరగుప్పీలుఆడినసభకుఅనుచుపాడరే । ముక్కుముంగెరతూలితూలముదితయంటెను ।
పూదరగుప్పీలుఆడినసభకుఅనుచుపాడరే । ధన్నసరములుధగధగమెరయపనాతియంటెను ।
పూదరగుప్పీలు ఆడినసభకుఅనుచుపాడరే । ఘంటలవడ్డాణము ఘలుఘల్లుమనియేటి
కాంతయంటెను ।
పూదరగుప్పీలు ఆడినసభకు అనుచుపాడరే । వేళ్లవుంగరాలు వెలుగూతుమెరిసేటి
వెలదియంటెను ।
పూదరగుప్పీలు ఆడినసభకు అనుచుపాడరే । అందెలమువ్వలు అరకాళ్లమెరిసేటి
అతివయంటెను ।
పూదరగుప్పీలు ఆడినసభకు అనుచుపాడరే । చిలకాలబావిలీలు కలకలలాడగసీతఅంటెను ।
పూదరగుప్పీలు ఆడినసభకు అనుచుపాడరే । పూదరగుప్పీలు శోభనముపాడినవిన్ననూ ।
అష్టయిశ్వర్యములు ఆయిమవతనములు రాములిచ్చిరీ । సకలసంపదలు శ్రీరఘుపతిఇచ్చిరీ ।

ఋషుల ఆశ్రమము

అతివకౌసల్యాదు లయోధ్యలోను । భరతుడు నంది్గ్రామంబు నందునను ।
రాఘవులజేయు నరణ్యావాసంబు । తలపోయుచుండిరి తగవులెంచుచును ।
అనుజసమేతుడై అతివతోగూడి । శ్రీరాములుండిరి చిత్రకూటమున ।
కందమూలఫలంబు లందు సేవించి । వనచిత్రములనెల్ల వైదేహిగనగ ।
శ్రీరాఘవుడువాని చిత్రములజెప్ప । సీతామహాదేవి చెలగివినుచుండ ।
లక్ష్మణుండెప్పుడురఘుపతినిసీత । గొలుచుచుచింతల గోల్పోవుచుండె ।
ఇట్లుండనచ్చటి హితమతులైన । మునులెల్లగుసగుసలను దేలుచుండ్రి ।
ఆచందమరయు నారామవిభుడు । తాపసినొక్కని దగజేరికొనుచు ।
కారణంబడుగగా వారికాతండు । ఖరుడనురావణాసురుని తమ్ముండు ।
పురుషభోజియుగర్వి బుద్ధిహీనుండు । మీరుండబట్టి మమ్మిందులేకుండ ।
తరుమగానున్నాడు తగదయ్యమీరు । జానకీదేవి భూజానిలక్ష్మణుని ।
తోసిటసుండంగ మానుడమేలు । యావార్తదెలుపగా యవమతితోడ ।
మౌనివర్యులుజంకి మాటలాడంగ । గుసగుసలను దేలుకొనుచున్నవారు ।
ఈపలుకులువిని రాఘవేశ్వరుడునవ్వి । రాజకులంబున రహిబుట్టినాము ।
రాక్షసహరణంబు రాఘవులదనియె । ఐనను భరతుని యునికిదగ్గరగ ।
నుండుటహితవు గాకుండుటచేత । చిత్రకూటమువిడచి చేరువనుగలుగు ।
ఋషులఆశ్రమములకు ఋషుల జూడంగ । పోయెదమనిచెప్పిపుచ్చి రామునిని ।
ఒకచోటకుందేటి వాసమ్ము మనకు । హితవుగాదనియెంచి యుద్ధచరితుండు ।
పయనమైతరలెను పడతితోగూడ । లక్ష్మణుడిట్లు నిలాపతితోడ ।
మగువలతోనడక తగవుగాదనక । వైదేహికిసరణ్యావాస చిత్రములు ।
చూపుచునడచుచు సొంపుగానుండు । సన్ప్రయాణంబైరి యాగిరినిబాసి ।
విల్లంబుబూని రఘువీరుండుముందు । వెనుకనువైదేహి వెడలంగవెన్క ।
సౌమిత్రినడువగా భూమీశుడపుడు । వనచిత్రములను దావైదేహితోడ ।
చెప్పుమార్గంబు నొప్పుమీరంగ । తలగన్నబాళ్ళన్ని తొలగద్రోయుచును ।
పయిగలరాళ్ళన్ని పారద్రొక్కుచును । పడ్డరాళ్ళనేరిబాగు చేయుచును ।
సన్నపురాళ్ళను చదునుచేయుచును । లక్ష్మణస్వామి ముందరసాగుచుండి ।

సీతనడవగలేదు చిత్రకూటంబు । అడుగులాయిటతగుల నాకోమలాంగి ।
కురగాళ్ళపయినడచి నోరలుచుజూడు । కరకుగాళ్ళలోన కమలాయతాక్షి ।
ఎత్తినకాలు తానెత్తంగలేదు । ఎత్తుకుందామయ్య ఇంతినియనగ ।
చేతనుబుచ్చుకో సీతసౌమిత్రి । యనవనజాక్షియపు డిట్టులనియె ।
పరమాత్ముడవునీవు పరమపావనులు । మీరునసెత్తుట మిక్కిలితప్పు
పరమాత్మనీచేయి పట్టినడచెదను । అనిపడుచులేచుచును నతివతాదిగెను ।
కంటకావృతమైన కఠినంపునేల । అశ్వంబులకునైన నందనిదారి ।
సమపథంబునదాకి సరసముగనుండ । జనకసుత సంతోషజలధిలో మునిగె ।
పద్మాయతాక్షితన పతికియిట్లనియె । మీతోటిపయనాన మించుమోదంబు ।
ఈగిరిపైబాట యిందివరాక్షి । దుష్పథంబదిజూడ తోవమనడువ ।
గిరిదిగిచక్కని చెరువుబట్టితిమి । ఆచెట్లగుంపులు ఆదూముములును ।
ఆలేళ్ళుదుప్పులు ఆదర్భకోసలు । ఎంతొచక్కగనుండె వింతలుపోచె ।
ననగానులక్ష్మణుడనె ఋషీశ్వరులు । నుండెడు ఆశ్రమమందలందదియె ।
అచ్చటికేగిన యతివరోమునకు । సౌఖ్యంబుచేకూరు చాలగాననెను ।
రఘుపతిచెయివిడిచి రమణికూర్చుండి । యీపెద్దరాయిపై యింపుమీరంగ ।
కూర్చుందమోయన కూర్చుందమనిరి । కూర్చుండిజానకి కులధరులజూచి ।
ఇట్టిరాళ్ళలోను యీశిలలోను । యిట్లునడవగబంపెనేమికైకమ్మ ।
తానునడచిన దెలియుగానికష్టములు । హంసతూలికశయ్య నందుబరుండి ।
ఏనాడొపతియన్న కానిమాటలను । బట్టిమునలను నడవి వట్టమనిచెప్పె ।
పిల్లలతల్లికి ప్రేమయిట్లుంట । నేలోకమునలేదు యీలోకముందె ।
చిత్రంబులన్నియు చేకూరెనేమ । మనపాలిటనేయని జనియించెననగ ।
కైకేమిజేయును కర్మవశములకు । కైకమ్మనిందించ కలుగుపాపంబు ।
పూర్వకర్మనుబట్టి బుద్ధులునడచు । బుద్ధులలీలపై పుణ్యంబునడచు ।
మనపుణ్యమీగతి అనుకొనవలెను । ఒరులనిందించుట నొప్పదనెరఘుడు ।
జానకియాపల్కు చక్కగావినుచు । పతిమాటకెదురాడ పదతికితగునె ।
పతిప్రాణములుగొన్న పాపాత్మకైక । కైకవరమీడేని కైరవాప్తుండు ।
పుత్రశోకముచేత పొగలకనేయుండు । పొగలకున్న మృతిబొందడుగాదె ।
యిటుజూచినను కైకయెంతజేసింది । యనిమూర్ఖములు సీతయాడుటజూచి ।
ధరణిపతితనకంట సతిజూచిపల్కె । మరియికనీమాట మగువమాయెదుట ।
చెప్పుడుపల్కకు యేమనుకొనుదొ । అత్తనుకోడండ్లు ఆడుటవెల్ల ।

గొప్పతప్పులలోన ఘోరమౌతప్పు । అవనిజ కడుముద్దరాఘనుచంద్రుడు ।
విపరీతకాలంబు వెలసెనాయేమి । సౌమిత్రి శ్రీరామ సఖునితోననియె ।
వొనపును శ్రీరామ అపును శ్రీరామ । కలిగెనాయిటుమూడు లోకములమీద ।
కోదండనేలేటి గుణవంతుకైతె । కొరగానిపనులైన కోదండ్రచేత ।
చేయించుకొందురు సీతాపదంతి । కానలకుపంపుటకు కైక కేతగును ।
ఆమాటవిని విభుడంతటబల్కె । సీతనాబిడయెపుడు హితమతినడవి ।
బంపగాకోరునే పల్కు నీనోట । పతితోడకానలకు పడతిలావచ్చె ।
కైకదూరుటచాల కానిపనులయ్య । నిన్ను నడవులకు బట్టపన్నెనాకైన ।
నన్ను బట్టినీవాస్తి నను విడలేక । సీతయునాగతి చెలువుగావచ్చి ।
కైకను దూరుట ఘనపాపమౌట । నామాటతలపెట్టి నాడెంబుగాదు ।
అమరుగుబుషుల యాశ్రమములున్న విగా । తామరులున్న యీతటాకంబులను ।
స్నానంబుచేసిరా దశరధసుతులు । వనజలోచనుడా వసుధపాలకుడు ।
అసురసంహారుండు ఆదిదేవుండు । జలకమాడుచునుండ చరచరనేగి ।
లక్ష్మణుడుగొనితెచ్చెరయమున వ్యాఘ్ర । చర్మంబువిబూదియు చక్కగావాని ।
శ్రీరాఘవుడుదాల్చి చెలువొప్పగాను । తిలకంబుదిద్దికొని చెలగెబుషివలెను ।
నీరజలోచన నెలపుగానచట । జలములుగ్రోలంగ నిలుపుమనిపలుక ।
జనకసుతతోడరాగను కొలనుదరికి । నందరూనేగి రానందంబుమీర ।
నంతటజానకి పంతంబుమీద । కొలనిలోనికిబోయి కొమరొప్పగాను ।
కొలనందుగల్లు చెంగలవలనుదెచ్చి । నీలవర్ణునిశిరసు నెలతపూజించ ।
సీతమొగముజూచి శ్రీరాఘవులు । చిరునవ్వునవ్వుచు చెలగియిట్లనిరి ।
అతిశ్రమలపడిపూవులతివరోదెచ్చి । మాశిరసుపూజించ మగువనీకేల ।
మాతల్లికైకను మాటేమియనక । నిన్ను పూజింతునే నీరజనేత్ర ।
అనుచుతలపైనున్న యట్టి పుష్పములు । సీతపైవేసినా తత్ప్రీతితోను ।
తలబ్రాలు పోసినవలె నుండెసీత । పయిపడిన పుష్పము వడిరాల్చుకొనుచు ।
వనమునకేగి సత్ఫలములుదెచ్చె । ఖర్జూరఫలములు కదళీఫలంబులును ।
అంజూరఫలములు అమృతఫలములు । సారపప్పును మంచిసారమౌపండ్లు ।
అరగామగ్గిన అరటిపండ్లూను । కందమూలంబులు ఘనముగాదెచ్చి ।
వందమనిలక్ష్మణుడు వదినెకునిచ్చె । శుభమైనపాకములు సొగయించివేచి ।
అతిప్రీతిరాఘవులు కతివవడ్డించి । లక్ష్మణునకుపెట్టి లక్షణముమీర ।
తరువాతనతివేగా తానారగించి । పతియజ్ఞశాలలో పవళించియుండ ।

పతిపాదములనొత్తి పద్మములుజూచి । సరగనీపాదములు శంఖపద్మములు ।
యీలక్షణములు మీకెంతైననొప్పు । అయోధ్యవిడిచి మీరడవులకురాగ ।
ఇడుములుపడమీకు నింతెట్లువ్రాసె । పాదరక్షలుతొడగి పైనడవకండ ।
భరతుడుగొనెమీదు పాపుకోళ్లనగ । యోచించితివె పతియాచకముచేయ ।
మాపాదములమహిమ మగువరోవినవె । మాపాదముల సురలకాపదలుసుమ్మ ।
ధరణిభారముతీర్చ దైత్యులకుసుఖము । లొడగూర్చపుట్టినవి తడవేలనింక ।
అష్టకోణమంత యలరారగాను । ఏలమునిసృష్టించె యింతిఆబ్రహ్మ ।
అసురులజంపిన నావెనుకమనకు । దివ్యవిమానంబు దిపురునుగాదె ।
సౌమిత్రితోనపుడు సరగవాహనము । పైబోయినయోధ్య పట్టణముసందునను ।
నీతోటిపట్నమ్ము నిత్యముగగట్టి । సింహాసనగద్దెపై సీతనిన్నుంచి ।
సుఖమిస్తునీకు శుభములుగలుగు । మమ్మేలనవ్వేవు మహిళామణిరో ।
పరలుశ్రేయములిచ్చు ధరణిసీతల్లి । తల్లిపై జల్లుము చల్లనినీళ్ళ ।
ఆమాటలువినుచు సతివలానసెను । నన్నేలనవ్వేవు నాథయీరీతి ।
యెల్లజీవులకును తల్లిమాధరణి । వివిధమగు వృక్షములకెల్లయుతల్లి ।
పుట్టిగాపెరగగా భూమిమాతల్లి । నరులయుదరమందు నవమాసములను ।
నుండిపుట్టినదాది మెండుగాధరణి । సందరపోషించు ననఘమారీతి ।
నన్నుగన్నమ్మ నానాడెంపుతల్లి । నన్నుకాపాడును నయమొప్పగాను ।
కొనిననుమీకిచ్చు తోనెనాభారం । మీమీదపడ్డది మీరెనాదిక్కు ।
చెట్టునాపాకింది చెలువైనతీగె । చెట్టువిడియెక్కడికి చేరంగగలదు ।
అండదప్పినవెన్క అదినిల్వగలదా । మీతోడనుండుటే ఖ్యాతినాకౌను ।
అయోధ్యపట్నంబు నందుకంటేను । దేవేరిగానేను దిరువుకంటేను ।
ఏనుగులుగుఱ్ఱములు నేలుకంటేను । హంసతూలికపరుపు లందుకంటేను ।
లోకేశనీతోటి లోకంబునాకు । నీవుండగానాకు నెఱియన్నిగలుగు ।
నవ్వుటాలకునంటి నవ్వులననేను । అడవిలోదిరుగుట లందంబునాకు ।
ఆమాటలనువిని అపుడురాఘవులు । యెండలకునెంతయో పడజాలితివి ।
అడవులమాతోటి యతితిరుగలేవు । పంపెదముఅయోధ్య పట్నంబునకును ।
కౌసల్యనినుచాల గౌరవించంగ । కైకేయియెంతయు గౌరవించంగ ।
భరతుండు సమస్తభారమునుమోయు । జానకిమామాట చనువుతోవినుము ।
వినుమనిరాఘవుడు వివరముగపల్క । సీతకోపము జాలిచెలగుచుచూప ।
వలమునీతోటి సంవాదంబుమాకు । జనకసుతతొలగవే సౌమిత్రిపచ్చె ।

అనుజుడాలక్ష్మణా యాశ్రమంబులకు । వస్తుసంభారంబు పంపొప్పగూర్చ ।
చెదురుసోలలుమనకు వేడుకలుగొలుపు । వెదుపబియ్యముచాలు నేపుకొనితినగ ।
అనగలక్ష్మణుడు వానిజనితెచ్చియియ్య । రాఘవులుముదమంది రప్పుడాతండు ।
జననాథసంధ్యలు జనునుతీర్చంగ । ననిచెప్పసందఱు జనిరిసీమములు ।
తీర్చంగరాఘవుడు తీర్చెసంధ్యలు । వైదేహిరాఘవుల పాదములనొత్త ।
శ్రీపతిపవళించె చెట్లనీడలను । సీతయునక్కడ చెలగుచునుండ ।
లక్ష్మణుడుశస్త్రంబులనుబట్టి యపుడు । సాహసుడయివారి చాయనరాత్రి ।
కాచెరాక్షసుల జక్కాడెదనంచు । శ్రీరాముదీవెన చెలగిగైకొనుచు ।
మేఘంబులురిమిన మేమరశస్త్ర । బాణంబుసంధించి బాధించనెంచు ।
నక్షత్రగణములు సందందుజార । బాణంబుసంధించి బాధించనెంచు ।
శ్రీరాముడును సీతచెలగినిద్రించ । సర్వభూతంబులు సద్దుగానుండ ।
వలెనంచుశాసించె వరలులక్ష్మణుడు । భ్రాతృభక్తికినితడు పరమైనవాడు ।
సూర్యుండు దిశదిశలు జొచ్చుకొనిరాగ । రాఘవులుమేల్కొనిరి రాత్రినిబాసి ।
అప్పుడులక్ష్మణుడు అన్నతోననియె । రాత్రిబాధలులేవు రామునియాజ్ఞ ।
భూతములపై చాల పొలుపొప్పెననగ । శ్రీరామచంద్రుండు చెలువొప్పనవ్వి ।
ఉదయకృత్యంబుల నొప్పుగాదీర్చి । ఋషులఆశ్రమమునకు హితవుమీరంగ ।
నడుతామురమ్మని నయమొప్పవారు । సాగిరియానంబు సంతోషముననను ।
సీతామహాదేవి చెలగియిట్లనియె । ధరణిపులిచర్మంబు తనరంగనాకు ।
సంచులభస్మంబు తరగంగనాకు । యియ్యండితెత్తును హితవుగామీకు ।
భారమైతోచను బరువుతెత్తంగ । పుట్టినారామీరు భూములేలంగ ।
పుట్టినారలుగాని బూదిమోయంగ । పుట్టలేదనగనే పూర్ణచంద్రుండు ।
చిరునవ్వునవ్వుచు చెలియకిట్లనియె । శివునివిల్లువిరచిన చేష్టమరచితివా ।
ఋషియాగమునుకాచు హితముమరచితివా । అడవులనుండిన నిడుమమరచితివా ।
పుడమియేలుకంటె బూదిమోయంగ । చులకనయనుమాట నెలతయెరగుమవె ।
మగువనీతరమునకు తగనివలుకులకు । ఆడకేమమ్మ పరియాచకముగాను ।
మాహస్తములుబట్టి మముజేరకొలచి । మాచేయిబట్టకు మమతతోనడత ।
ఋషులఆశ్రమమునకు హితవుమైచేర । గానెయచట సుఖముగానుండమనెను ।
అంతటవారు యుత్సాహంబుమీర । బయలుదేరిరి ప్రొద్దుచాయలుదేర ।
రవిపరువెత్తంగ రమణుడుగూడ । కడువడినడచెను కాంతతోగూడ ।
అడుగడుగునకుసీత నడుగులుగాంచి । లక్ష్మణుడుచాలగ విచారించె ।

వీరిట్లునడువగా వెడలగావెడల । కడవడినడకలు తడబడనడవ ।
జాలుద్రొక్కినకొంత రానేలలయందు । బురదద్రొక్కిరికొంత భూమిపైనడువ ।
గోతులలోబడి సీతవెన్కయ్యె । శ్రీరాముడప్పుడు సీతచేయిబట్టి ।
చేయూతనొసగుచు సీతపైదీసి కేలూతతోకొంత చాలునడిపించి ।
ఇదిగోవస్తిమిసీత యింపైనదారి । అదుగోచూడుము బాటల మరియున్నవిగా ।
అల్లమగోతోపు అదిగోచిరుమాలి । అల్లవిదర్భలు ఆవంకజూడు ।
గోరువంకలబారె బారులుతీరి । గోగణంబులుచాల దాగున్నవవిగో ।
అనుచునీరీతి తటాకంబుదాక । వచ్చినిల్చిరియట దివ్యంపుస్నానంబు ।
చేయగాదాశరథి చెలువొప్పతాను । విశ్రమించెను కొంతవిశ్రమముతీర ।
అసురసంహరునకు ఆదిదేవునకు । అనుజుడులక్ష్మణుడు అన్నకునన్ని ।
వస్తువులనుదెచ్చి వసుధపైబరచె । పులితోలుకూర్చుండ వరెననియెంచి ।
తెల్లనివిబూతి దెచ్చిలక్ష్మణుడు । ఆరాఘువేశ్వరుల హస్తముననుంచె ।
నిష్కళంకుడుబూతి నెన్నుదుటనలది । తిలకంబుదీర్చగా దేవికన్గొనుచు ।
నొసటపాదముమీకు వెసటభూషణంబు । ఆత్మచంద్రుడుమీకు నగుభూషణంబు ।
నీలగిరికొండపై నిలిచితిరిగనుక । నీలకంఠముమీకు నిజముగానొప్పు ।
శివరూపుమీరూపు చేరికేగనుక । బూతిపెట్టితిరయ్య భూతలనాథ ।
మీరూపుచూడంగ మేలగునంచు । తాపసులువస్తురు తరిజూచియనగ ।
తాపసికన్నెలా రూపసియైన , నినుజూడయచ్చట నిలుచున్నవారు ।
నినుజూచుచున్నారు నీరజాంగనలు । వారలకడకేగు వనితరోనీవు ।
వారలురమ్మనగ వారలనుజూడ । హంసవాహనయేగె యతివలకడకు ।
అతివరూపముజూచి ఆశ్చర్యపడుచు । వారనుకొనిరిట్లు వారిలోవారు ।
తలతిరిగియున్నది తరుణినేత్రములు । శ్రీరాములుగామీ చెలువనేత్రములు ।
తామరలతగద తరుణినెమ్మోము । పద్మంబుబోలునీ వడతినెమ్మోము ।
బంగారుచాయలకు బలువన్నెపెట్టి । కెందమ్మిమొగ్గల క్రీడించుచెలివి ।
ఓయమ్మశ్రీలక్ష్మి ఒప్పగానీవు । కానలకేగతి కడగిరానేల ।
రామునిసకియవా కలకంఠసతివా । తామరసంభవుని తరుణివౌతావ ।
వేడుకతొప్పేటి విష్ణుదేవుండొ । సకలసుఖములొసంగు శంకరుండేమో ।
శివువిల్లువిరచిన శ్రీరాముడేమె । ఎవ్వరోనీపతి యెరిగించవమ్మా ।
అనగానెనాపతి యౌనురాఘవులు । జగదీశులైవారు । చెలగొచ్చినారు ॥
పీపలుశూరులు విప్రవరదులును । వారొచ్చియున్నారు వనములజూడ ।

అనగానేవారల ననుమోందగాను । దక్కింతమనివారు తక్కించుకొనుచు ।
చెట్లచాటుననుండి చెలగి శ్రీరాము । భగభగవెలిగెడి ధరాతలాధిపుని ।
విష్ణ్వంశసంభవు వేడుకగాంచి । దైవమాతదేయని తలపూనియిట్లు ।
జగదీశు శ్రీరామచంద్రమనిదృష్టి । జగములలో చంద్రకిరణాలబోలు ।
మాపుణ్యవశమున మహితునిగంటి । పోవమ్మ సీతమ్మ పొమ్మువేగమున ।
నాగయక నిను జూచుచున్నాడుపొమ్ము । నీరజాంగనపోవే నీవిభునికడకు ।
తాపసికన్నెల తావిడచిసీత । భూనాథుకడకును పొంగుచువచ్చె ।
సారసాక్షిని రామచంద్రుడుజూచి । మునికన్యకలతోటి మునికొనినీవు ।
అడవికొచ్చిరీతి అతివకైకమ్మ । వరములడిగినరీతి వరలజెప్పితివా ।
కైకమ్మ పైగల కాకలుమీర । బొంకుగాచెప్పితివ పొలతులతోననగ ।
వారలకడను ననుబంపంగనేల । పొమ్మనినన్నింత బొంకించనేల ।
వారలడుగుటలేదు వారికేమివ్వి । గావలెనా మునికన్నెలువారు ।
నిత్యసంతోషాన నిర్మగ్నులగుచు । ఆనందమునను౦డ్రు సప్పుడిప్పుడును ।
అతివలునాకేమి యగుదురుచెప్ప । నమ్మరాధరణినే నంటనాయనగ ।
ధరణిసీతల్లియని తలచమామేము । ధరణిపుట్టినతరణి ధరణింటగొప్ప ।
కైకమ్మవంటిది కలదయాభువిని । ఆయమ్మ భాగ్యంబులమరకయున్న ।
వనచారణమునునకు వరలదెప్పటికి । ఋషులాశ్రమంబుల హితవుమీరంగ ।
దక్కింపతగునె యీధరనెప్పుడైన । అనవినిసీతమ్మ వినగనిట్లనియె ।
లోవిమూాయమూనుష్యలో గలవుగాని । లోకంబుమూాయగా కాకుత్సులకును ।
తప్పుమరియెవ్వరికి తగునెభూస్థలిని । యెండలయెండించి కృపలేకయిట్లు ।
కొండలలోయలగూడ నడిపించి । చీకాకుపెట్టుట చెల్లదనివారు ।
అనుకొందురా మాటలనగనేనేనట్లు । నెల్లరమాన్పింప జెల్లునానాకు ।
మీకునాకును సౌమిత్రికినిగూడ । కైకమ్మమంచిదని కల్గుతలంపు ।
అనుమాటలను తానువినిలక్ష్మణుండు । మారుబలుకడు అన్నమాట్లాడుచాక ।
శ్రీరాముడలవీరి చేష్టితముజూచి : లోకాధిపతిగాన లోలోననవ్వె ।
కైకవంటిదిలోక లోకాలయందు । లేదులేదనివిభుడు వాదులాడంగ ।
నడచుచుండిరివారు నడవకష్టమున । అడుగులు తడబడనతివయుమరిది ।
మిట్టనేలలయందు మిట్టరెక్కుచును । పల్లంపునేలల పాటుదప్పుచును ।
చాతినేలలయందు రాళ్ళునెట్టుచును । బురదనేలలయందు భూమిగప్పుచును ।
ముండ్లనేలలయందు ముళ్ళుదోయుచును । చెట్లుకొమ్మలురాయ చెలగిద్రోయుచును ।

శ్రీరామచంద్రుండు సీతతోననియె । అదుగొకనుపించె అల్లదిగోజూడు ।
తామరపువ్వుల తటాకంబుజూడు । స్నానంబుచేయగా చాల్లారు శ్రమలు ।
దాశరథిశ్రీవిభుడు దాసలోలుండు । అసురసంహారకుడు ఆదిదేవుండు ।
ధరింపగాదెచ్చె వ్యాఘ్రచర్మంబు । పులుముకొనగాదెచ్చె బూదిసంచియును ।
అనుజుండులక్ష్మణుడు అన్నియునుదెచ్చి । అన్నగారిదైన హస్తమునునుంచ ।
నిష్కళంకుడు నిర్మలాంగుండు । కరమునమురమున కలియంగమేనా ।
శశికళలుదేరెడు చక్కనినుదుట । తిలకంబుదీర్చెను తీరొప్పగాను ।
జానకినావంక జరుగువృక్షముల । చూచియిట్లనిపల్కె సొగసుగుల్కంగ ।
కొమ్మలారమీరు కోసలేంద్రుండు । ఏకష్టములులేక హితపుమీరంగ ।
అరణ్యవాసంబు కరమొప్పునట్లు । జరిపియయోధ్యకు తరలంగజేయ ।
వేడుదునేనుమిము వృక్షమ్ములారా । ఓషధులారయో యుర్విలోమీరు ।
సకలప్రాణులకును చాలగాప్రాణ । దానంబుచేయుచు తగియున్నవారు ।
అయోధ్యపట్నము నందినవెనుక । ముత్యాలరత్నాల మురువొప్పగాను ।
పూజిస్తుమిమ్ముల పూబంట్లతోడ । తెనెలుపోయుదు తేకువమీకు ।
మిమ్మెవరుకొట్టకుండ మేలుగలుగంగ । నావిభునితోజెప్పి నేసేవియైన ।
జేయుస్తుమీకును సిరిగల్గునటుల । భాగీరధునిమీకు ప్రాకిస్తుననుచు ।
పరిపరివిధములు బ్రామాలిమ్రొక్క । చూచిరిరాఘవులు సుదతిసొంపెల్ల ।
పగడంపుచాయల పరిథవిల్లెడు । చిరునవ్వులునవ్వి చెలగుచుననిరి ।
ఎవ్వరికిమ్రొక్కితివె యింతికోనీవు । ఏమనిమ్రొక్కితివె యింతిరోనీవు
నీచేతమ్రొక్కుల నెనసిరెవ్వారు । కొమ్మలనుమ్రొక్కితివ కొలనుమ్రొక్కితివ ।
కొలనందుగల హంసగుమికిమ్రొక్కితివ । యనగానుపద్మాక్షి యపుడిటులనియె ।
కొమ్మలకునేమ్రొక్క కొలనునకుమ్రొక్క । కలహంసకుమ్రొక్కగాలేమలేమ ।
వృక్షవర్గమునకు వెలయంగమ్రొక్కి । అదవులకు ష్టంబు లాపదవెల్ల ।
తొలగించమ్రొక్కితి తోయజాక్షుండ । గంగను గౌరి శంకరులనుగూర్చి ।
మ్రొక్కితిహస్తములు ముడిచిముగ్గురికి । యింతుతప్పున్నదని నేనేమియెరుగ ।
తప్పున్నమన్నించి దగుబుద్ధిసెప్ప । యామాటలాలించి యనెనులక్ష్మణుడు ।
వైదేహిలోకంపు వనితయనరాము । ప్రకృతిబెంచిన బిడ్డ పరమపవిత్ర ।
నవ్వుచురాఘవులు నలినాక్షిచూచి । ప్రకృతిబెంచినబిడ్డ ప్రకృతిచిత్రములు ।
పరగగాంచగగోరి బయలుదేరింది । చక్రవాకినివిడచి చక్రవాకంబు ।
చవలదిరుగదు సుమాచంద్రుదేతేర । ఇరువురుగూడుచు నింపుగానుంద్రు ।

మనమిపుడు మెత్తైన మహిమీదనుంట । చలపల్లగానుండె పక్షిచూడు ।
యీగట్టుదిగునపుడు ఎచ్చుదగ్గులుగ । పదములువేయ తలపంగరాదు ।
నీలమేఘము బోడు నెట్లుబ్బియుందొ । ఇకకొంతసేపటికి యింపుగానీరు ।
విడచునుచెట్లకై వేడుకగల్లు । ఒక్కచోటనెండయు నొకచోటచలియు ।
నొకచోటరాళ్ళను నొకచోటయూబి । ఒకచోటసమనేల యొప్పుగానుండు ।
ఎల్లదిక్కులకథలు ఇంపుగాజెపుతు । రాఘవులపయనమ్ము రమణితమ్ముడును ।
తోడరానడచిరి తొట్రుపడకుండ । దారిలోనొకచోట దట్టమగువనము ।
కారుచీకటితోచి కానరాదయ్యె । చీకటిచేతులనీక నెట్టుచును ।
కొంతవడిసాగిరి కాంతతోవారు । ఆపైనసూర్యుండు అతిప్రభలతోడ ।
తోచగాసీతకు తోచెచెమ్మటలు । ఇక్కడనిలువంగ నెందులకుసీత ।
సరసమునులఋషుల యాశ్రమముండగాను । నేడుయిక్కడమనము నిల్వగారాదు ।
ఒప్పుగానడచిహుటాహుటివారు । కష్టమనుకోకయా కష్టంపుదారి ।
కోసినదర్భల కోనలగుపించె । లేడిపిల్లలగుంపు లేగలగుంపు ।
కాసులకోయిలలు కానంగవచ్చె । ఇదియాశ్రమంబని యిద్ధచరితుండు ।
చెప్పుచుండగవారి చెచ్చెరనడువ । జలఘటంబులు చాలసలిలములునించి ।
మునికన్యకలు మాణవకులునుగూడి । అర్ఘ్యమిచ్చిరివారు అమరంగవారు ।
లక్ష్మణసీతలకు లావణ్యమొప్ప । శ్రీరామమూర్తి వారిసేమంబునడిగి ।
మునివరులుమీకు మేముజలంబులను । యీవలెనుగద ధర్మమిద్దియంచనగ ।
ఎఱుగుదురఘురామ ఎవ్వరోమీరు । ఎందులకుపుట్టితిరో ఎఱుగుదుము మేము ।
రఘువంశకులతిలక శ్రీరామమీరిపుడు । నరజన్మమెత్తితిరి నారాయణాంశ ।
అసురసంహారంబు నెసకమెసగగను । అనువర్తనముచేయ నవతరించిరి ।
అనుచునునాపాత్ర యడుగునబట్టి । జలపూర్ణకుంభాన జలముప్రోక్షించి ।
పాదపద్మములుకడిగి పాదజలమును । నెత్తిపైజల్లుకొనిరి నెరమాణవకులు ।
ఆలీలలనుగాంచి యింతిసీతమ్మ । శ్రీరామమహిమంబు చింతించదొడగె ।
ఆరాముచేపట్టి సంమైతైలాను । ఆత్మలోహర్షించె యతిముదంబునను ।
మునికన్నెలువచ్చి మునికోనిసీత । పాదములుగడగిర సాదరంబునను ।
సీతవద్దనిచెప్ప చెలగుచువారు । వినవమ్మవినుతల్లి ఘనుడుమీతండ్రి ।
జనకమహారాజు జన్మంబునకును । భూమిదున్నగనీవు పుట్టితివమ్మ ।
లంకలోకొలనిలో లావుపద్మంబు । నంపుద్భవించితి వాదిననీవు ।
నిన్నుగానగలేక పన్నుగావారు । మందసంబునబెట్టి సింధువునవిడువ ।

నీవువచ్చితివమ్మ నేతజనకుండు । పాలించురాజ్యంబు పావనభూమి ।
ధరణిలోనుదయించ ధరణిజవైతి । సృష్టిలోవారంత సీతయందురా ।
జగములోవారంత జానకందురూ । విల్లువిరచినవాడు విభుడునీకనుచు ।
విశ్వామిత్రునాజ్ఞను విశ్వవిభుండు । పణముబెట్టుచునీకు పతిరాఘవునిగా ।
బడసెనునీపూర్వ భవమునుబట్టి । నీతండ్రిసుగుణుండు నీతండ్రియోగి ।
నీభర్తరాముండు నెఱియైనజ్ఞాని । నీజన్మపావనము నీకికజన్మ ।
లేదనిమాఋషులు వాదించుచుంద్రు । మీరువత్తురటంచు మేకానిమేము ।
కాచియుంటిమిగదా కమలాయతాక్షి । మాపూర్వపుణ్యాన మానోముపంట ।
ఫలముగావచ్చితిరి పణతిరాఘవులు । లక్షణభ్రాత్రుండు విలక్షణమునీర ।
అవానలందరు యత్రిమునియాశ్ర । మంబుచేరిరి సేమంబుబొందగను ।
అనసూయవారల కాయాశ్రమంపు । మహిమలజెప్పుచు మాటలాడుచును ।
సకలసపర్యలు జానుగాచేసి । సుహితోపదేశంబు సొంపుగాజేసి ।
శ్రీరామలక్ష్మణులు సీతమ్మగూడి । ఋషులాశ్రమంబుల హితవుగానుండిరి ।

కోవెల రాయబారము

పుట్టెన్నఘాదేవి రాజకొమా_ర్తెనే కోవిలాలయో
బృందావనముల మెలగినమాతంౘ్రడి కోవిలాలయో
జనకచక్రవర్తి రాజకొమార్తెనే కోవిలాలయో
మాసినవివస్త్రాలు మైనంపునాజడలు కోవిలాలయో
కారినవికన్నీళ్లు కట్టినావీజడలు కోవిలాలయో
అత్తరువు పన్నీరు అదవిపాలాయెనే కోవిలాలయో
గంధమ్ముకస్తూరి గంగపాలయెనే కోవిలాలయో
పువ్వులూ బుక్కాలు భూమిపాలాయ్యేనూ కోవిలాలయో
చిన్నచిన్న పాములూసురటీలు విసరెను కోవిలాలయో
పెద్దపెద్ద పాములూ గొడుగూలుపట్టెనూ కోవిలాలయో
ఆపాటిపాములూ అల్లాటివిసరెనూ కోవిలాలయో
గండభేరుండాలు సింహాలు మృగములూ కోవిలాలయో
పెద్దపులులూరెండు కాపాడి తిరిగెనూ కోవిలాలయో
భరతశత్రుఘ్నులూ లక్ష్మన్నమరది కోవిలాలయో
పట్టాభిరాములకు భార్యనని చెప్పు కోవిలాలయో
ముత్యాలుఇచ్చేను వజ్రాలుఇచ్చేను కోవిలాలయో
కోవిలవెళ్లెను ఆపర్ణశాలలకు కోవిలాలయో
రామన్నలక్షన్న రచ్చకూర్చున్నారు కోవిలాలయో
ప్రదక్షిణముచేసి పాదాలకొరిగెను కోవిలాలయో
ఇందాకచూస్తిమి సొంపైనవనముల కోవిలాలయో
పొద్దున్న చూస్తిమి పొన్నవనములలోన కోవిలాలయో
నిన్నెవరు కొట్టారు నిన్నెవరు తిట్టారు కోవిలాలయో
నన్నెవరు కొట్టలేదు నన్నెవరు తిట్టలేదురామలక్ష్మణా
పుట్టేన్నఘాదేవి రాజకొమార్తెట రామలక్ష్మణా
బృందావనముల మెలగెనట మాతంౘ్రడి రామలక్ష్మణా
జనకచక్రవర్తి రాజకొమార్తెట రామాలక్ష్మణా

మాసినవివస్త్రాలు మైనంపువీజడలు రామలక్ష్మణా
కాసినవికన్నీరు కట్టినవీజడలు రామలక్ష్మణా
అత్తరుపన్నీరు అడవిపాలాయెనట రామలక్ష్మణా
గంధమ్ముకస్తూరి గంగపాలాయెనట రామలక్ష్మణా
పువ్వులుబుక్కాలు భూమిపాలాయెనట రామలక్ష్మణా
చిన్నచిన్నపాములూ సురాటీలువిసరెనో రామలక్ష్మణా
పెద్దపెద్దపాములూ ఆల్లాటివిసరెనో రామలక్ష్మణా
గండభేరుండాలు సింహాలుమృగములు రామలక్ష్మణా
పెద్దపులులూరెండు కాపాడితిరిగెనట రామలక్ష్మణా
ముత్యాలుఇచ్చెనూ వజ్రాలుఇచ్చెనూ రామలక్ష్మణా
విన్నారురాజులిద్దరు సన్యాసులమైతిమి కోవిలాలయో
విరాగులమైతిమి ... ... కోవిలాలయో
ఆరోగ్యతైతిమీ హరిదాసులైతిమీ కోవిలాలయో
... ... ఒక శరంబున కూలవేసెదనె జానకీ
... ... ఒనరుగదెస్తునె జానకీ
జువ్విచెట్టుకింద మనమిద్దరమ్మూను జూదమాడినచోట జానకీ
రావిచెట్టుకింద మనమిద్దరమ్మూను రహస్యములాడినచోట జానకీ
మామిడిచెట్టుకింద మనమిద్దరమ్మూను మాటలాడినచోట జానకీ
యేలాగునైనాను యేలుదుమోయమ్మ యేలసంశయమెవో జానకీ

సీతాదేవి ఆనవాళ్లు

సురవైరినగరిలో సుదతుండగానూ । అసురులనుగోరు టభిమానమ్ముగాదూ ।
సర్వేశ్వరాదేవి విన్నపమ్మునెను । సుదతులరూపమ్ము చూసినేనెరగా ।
శ్రీకాంతరూపమ్ము మాకుయెరిగించి । అతివమెచ్చేటట్టు ఆనవాలిమ్ము ।
కన్నులనమితబాష్ప కణములొలుకగనూ । కరువలిసుతుజూచి కాకుత్థ్సుడనియె ।
ఎప్పుడాశ్రీరామయని దలచుచుండు । మనసీతజౌనయ్యమత్స్యవల్లభుడా ।
మహిమీదమాదేవి గాంచేటితెరవు । వినవయ్యజెప్పేను శ్రీవాయుసుతుడా ।
నిజమునకువిప్పినవి నీలంపుకురులు । జడలుగట్టి కడుపెద్దవిగనుండు ।
తలఅంటుఆడకే ఆడినట్లుండు । నీలంపుతలకుంచ కలిగుండుగాని ।
పచ్చిపసుపలదకే అలదినట్టుండు । బంగారమగు చాయకలదెమాకాంత ।
పెట్టకనుకాటుక పెట్టినట్లుండు । దిద్దకతిలకమ్ము దిద్దినట్లుండు ।
చేయకశృంగారము చేసినట్లుండు । అలదకపరిమళము లలదినట్లుండు ।
వేయకతాంబూలము వేసినట్లుండు । పగడంపుఒకచాయ కలిగుండుకాంతా ।
తొడుగులుతొడగకే తొడిగినట్లుండు । తొలకరిమెరుపువలె తావెలుగుచుండు ।
మసిపాతగట్టిన మాణిక్యమువలెను । నివురుగప్పినా నిప్పులాగునను ।
కసుగందియున్నట్టి కుసుమమువలెను । సీతకాలమునాటి సేతులువలెను ।
మేఘముశోనున్న సూర్యునివలెను । మెరుగుజెడియున్నట్టి అద్దమువలెను ।
పరమసతిప్రభావమెల్ల జెడియుండు । రాహుబట్టిన చంద్రమండలమురీతి ।
చింతచే కడు చిన్నబోయుండుదేవి । ఈవయ్యముద్రికా ఇంతిచేతికిని ।
నమ్మకముచెప్పితే నాతికానవాలు । ఇదిఒకఅనవాలని చెప్పుహనుమా ।
మరిఒక ఆనవాలుకలదు సుమిహనుమ । మరవకజెప్పుమీ మాసీతాతోను ।
కళ్యాణమంటపమ్ములలోను సీతా । వామనగుంటాలూ ఆడుచుండగను ।
సుదతిజానకిదేవి జూడదలపొచ్చి । వచ్చినరామునీజూచి యేచెలులు ।
జానకితోడనే చేడెలిట్లనిరి । రామునికన్నులే రమ్యంపుకనులు ।
శృంగారకన్నులే దీపంపుకనులు । మాణిక్యాలకన్నులే జానకిదేవి ।
సిగ్గుపడి శిరసొప్పవంచుకొనియుండే । నినుజూచివచ్చిరే రాజచంద్రూలు ।
నినుజూడవచ్చెనే నీలమేఘుండు । నిన్నడగవచ్చినా కమలబాంధవులు ।

నినుజూడవచ్చినా మన్మథుడితడు । అనియిట్లుచెలికత్తె లానతియ్యగను ।
అబలజానకిదేవి తల్లికడకేగి . తమతల్లియుండేటి మందిరముకేగి ।
సిగ్గుపడి శిరసొప్పవంచుకొనియుండే । సీతామహాదేవి శ్రీ భూమిదేవి ।
సిగ్గుపడివచ్చేవు చెప్పవేనాతో । నినుజూడవచ్చేరు రామచంద్రులు ।
నిన్నడగవచ్చేరె కమలబాంధవులు । నినుజూడవచ్చినా మన్మథుండితడే ।
అనియిట్లుతమతల్లి ఆనతియ్యగను । సిగ్గుబడిశిరసొప్ప వంచుకొనియుండే ।
ఇదియొకఆనవాలని చెప్పుహనుమా । మరియొకఆనవాలు కలదుసుమీ హనుమా ।
మరువకజెప్పుమా మాసీతతోను । మున్క్రతువుగాచియో మిథిలపురమందూ ।
విలువిరచిఆదేవి బెండ్లాడితయ్యా చిలుకలువ్రాసినది చిత్రపుమేడా ।
హంసలుకేళిలు ఆడుచుండగను । నాలుగుదిక్కులా నవ్వుచిలుకలు ।
గోమేధికమ్ముగడు జాంగవొప్పు । సువర్ణమగుచును సొంపొప్పుచుండు ।
బంగారుతరికోళ్ల పట్టిమంచమ్ము । పట్టిమంచమువాల్చి పానుపమరబెట్టే ।
ఇరుగడలతలగడలు ఇంతులూనుంచూ । నేత్రానపట్టు పచ్చడమొప్పు బరచి ।
విష్ణుకుప్రీతైన విరజాజిపువులూ , ఆమంచిపానుపున అవిచాలబరచె ।
నిశిబోయిపూసినవి నీలాంబరాలు । ఆమంచిపానుపున అవిచాలబరచె ।
తొడిమెలుదీసినవి పారిజాతములూ । ఆమంచిపానుపున అవిచాలబరచె ।
పసిడిపావలుఁదొడిగి పరమాత్మురామూ । పట్టవింజామరలు పట్టుచూరాగా ।
వజ్రంపు దెక్కెములు వాల్చిపట్టగను । నగరిలోపలకొచ్చె నారాయణులు ।
పదివేల గవాక్షులనడుమ । కనకగవాక్షులై కడు వెలుగుచుండు ।
గవాక్షములలోనున్న కనకప్రతిమలను । కడుజేసిముత్యాల వీణలుమీట ।
కుచములుకదలగా కోమలాంగులు । సన్నపునడుము నసియాడగాను ।
గాజులుకంకణమ్ములు మెరయగాను । ఆడుచునందరు అప్సరస్త్రీలు ।
నీలవేణివీపునా కొప్పుజారగను । పణతిపాపిటచేరు బొట్టుతూలాడ ।
గాజులు బన్నసరములు మెరయగాను । ఆడుచునుందురు అచ్చరస్త్రీలు ।
అయిదువలుపళ్లెములు చేతబట్టుకొని పానుపుదగ్గర పాడుచుందురుగ ।
శృంగారపూజితము జూచితరాము । ముత్యాలచౌకట్ల చూచిలాబలికె ।
ఎన్నడుయీమిథిల పట్నమందాను । నిత్యముందురుగాని యెన్నడెరుగము ।
మామామజనకుల మహిమగలనగరు । ఇదిమహావైభోగ మెంతచోద్యమ్ము ।
అనియిట్లుపలుకుచు అపుడురాఘవులు । పారిజాతపుపాన్పున పవ్వళించె ।
అష్టఐశ్వర్యముల జానకీదేవి । పాదాంగుష్టములు అంటెలటుమోగియ ।

భమిడిమట్టెలు మెరయభ్రాంతితోకదలె । గొజ్జంగరేకులా కొప్పుజారగను ।
పదతిపాపిటచేరు బొట్టుతూలాడ । గాజులుకంకణములు మెరయగాను ।
పద్మాయతాక్షులు పతినితోడితెచ్చి । వజ్రంపుగడపలా నడుమనసిలిపి ।
బంగారుతలుపులకు తాళములువేసిరి । కిలకిలనవ్వుచు పణతులపుడు ।
తమమందిరములకు తమరుయేతెంచి । బంగారుతలుపులకు చేరియాసీత ।
సిగ్గుపడిశిరసొప్ప వంచుకొనియుండె । ఏకాంతమగుచోట యిందీవరాక్షి ।
చెల్లమసిగ్గని భిన్నసరములకు । వేలియుంగరముదీసి లీలావినోదా ।
పందరవేసియాడుచునుండితిమయ్య । ముద్రికమేమివీసి ముందరావేసి ।
పద్మాక్షితెమ్మని పలికితిమయ్య । అనియిట్లుపలుకగా నవుడురాఘవులు ।
సీతసిరిచిత్తమునకేమనిదోచె । ఈముద్రికనురాజు కీయకుంటినైన ।
తనకుపాతివ్రత్య లోపమునితోచె । ఈముద్రికనురాజు కిచ్చితినైన ।
అధికంపుసిగ్గు తనకయ్యెదనన్ని । ముద్దుమాణిక్యాల మీదికొంగెను ।
ముద్దుకుచములనడమ ముత్యాలహారములు । భిన్నసరములపేర్లు తాణికాడగాను ।
గాజులుకంకణమ్ములు మెరయగానూ । ముద్దుమాణిక్యాల మిద్దికొంగెను ।
అనుగడుగుకుసిగ్గు పడుకొనుచుసీత । పద్మనాభులపాన్పు దగ్గరకుజేరె ।
యిటుముఖములజేసుకొని యిందీవరాక్షి । మారుముఖముజేసుకొని మళ్ళశ్రీగంధి ।
చెయిజాచియివ్వగ చెయ్యిబట్టుకుంటి । శ్రీదేవినెత్తి యాతొడలపైనుంచి ।
మహాసుఖముగా నిద్రిస్తిమయ్య । ఇదియొకఆనవాలని చెప్పుహనుమా ।
మరియొకఆనవాలు కలదుసుమీహనుమా । మరువకచెప్పుమా మాసీతతోను ।
ఏడునిలువులకనక మేడలలోపలను । యెవ్వరుయెరుగని యేకాంతమందు ।
శ్రీదేవినెత్తియోతొడలపైనుంచి । చక్కచిరురులకు జవ్వాదిఅలది ।
మెత్తనికురులకు మృగనాభియలది । అలకములుదాజుట్టి తిలకంబుదీర్చి ।
అపుడాశృంగార భక్తురాలాయె । వెండియ్యకాగులా వేడినీళ్ళుతోడి ।
చన్నీళ్లవేన్నీళ్లసమముగాతొలిపి । దానిపైముత్యాలముంతొప్పనుంచి ।
శ్రీరాములాసీత మజ్జన్నమాడె । దశదిక్కులాదీప్తి వాటిల్లగాను ।
దశరథకోడల్లు మజ్జన్నమాడె । కనకగుబ్బగొడుగులు కాంతలుబట్టగను ।
కౌసల్యకోడల్లు మజ్జన్నమాడె । శానాయగొడుగులు చేడెలుబట్టగను ।
శాంతమ్మమరదల్లు మజ్జన్నమాడె । లక్షవేలగొడుగులు రమణులుబట్ట ।
లక్ష్మణునివదినెతా మజ్జన్నమాడె । పసిడిచెంగుల దుప్పటితెచ్చి ।
పణతికితలంత్తుదురు పద్మముఖులంత । శృంగారమౌచున్న బంగారుచీరె ।

జానకిమహాదేవి జానొప్పగట్టె । శుద్ధసువర్ణ శోభితంబయిన ।
పెద్దపూసలపేరు విరజాజిదండ । పతివ్రతకింపయిన పిల్లేళ్లుపెట్టె ।
చెవులకుయింపయిన చెంబసరులుంచె । దండపుత్రాండాలు తరుణిరాబెట్టె ।
కంఠాభరణాలు కాంతపరియించె । కస్తూరిబొట్టెట్టె కమలాయతాక్షి ।
ఒయ్యారినడకలా పయిటజారగను । వారచూపులు చూస్తు వచ్చెనుసీత ।
అల్లంతట శ్రీదేవి రాకలుచూచి । గడియగ్రక్కున బెట్టెకాకుత్థ్సుడూను ।
తలుపుదగ్గరకొచ్చి ధవళాయతాక్షి । శ్రీరామచంద్రమద తీయవయ్య గడియ ।
శ్రీ రామచంద్రుడాశ్రితపారిజాత । అదినారాయణుడ తీయవయ్య గడియ ।
ముద్దు మాటలువిని మురవైరిరాము । ముదితకుతీసెను ముత్యాలగడియ ।
శ్రీదేవి నెత్తియూ తొడలపయినుంచి । మహాసుఖమున నిద్రిస్తిమయ్య ।
ఇదియొక అనవాలని చెప్పుమాహనుమా । మరియొక అనువాలు కలమసుమి హనుమా
మరువక జెప్పుమా మా సీతతోను ।
సీతయు మేమును పానుపుమీద । శ్రీదేవితో మేము కూడింటిమయ్య ।
హారములు సరములు ఘన్నసరములు । తగమెడహారమ్ము తీసెగదరాము ।
సుగంధపుష్పముల శుభగాలివిసర । శుభకోమలాంగికి కుచమధ్య ముంచు ।
పండ్లపుష్పమువేసి పరిమళములలదె । ఇది యొక అనవాలని చెప్పుమా హనుమా ।
మరియొక అనవాలు కలదుసుమీహనుమా । మరువక జెప్పుమా మాసీతతోను ।
అద్దమ్ములోపలా అతివతనరూపు । అందులోజూచి కుచలంకించిముదువా ।
యీఅద్దములోను యీమాపుతోను । యింత చక్కనిదేవి యిదియెవ్వరనుచు ।
అహాహా శ్రీరామా అయోధ్యపురాము । సృష్టికితపులుచేసి యిట్టు లెరిగితివా ।
ఏకపత్నీవ్రతుడవని యిచ్చెమాతండ్రీ । ఏకపత్నీత్వంబు యింపుగా తెలిసె ।
ఇట్టిమాయలసతిని పిలిపించదగునా । అవనిజకడుముగ్ధ అగుటలాదెలిసి !
లోలాక్షియెరుగదని మదిలోనునవ్వె । కరస్థలముపట్టుకొని కాంతనిట్లనె ।
పతిలేనిసతిజూచి అతివకోపిస్తివి । పతిజూచితె అలుక బాయునాచెపుమీ ।
నిలువుటద్దమ్ముదెచ్చి మెరుగుతుడిపించి । మెరపుబోడి ముందారానిలపె ।
ఇద్దరిరూపులు అందులో జూచి । ఇద్దరివన్నె సౌందర్యములు జూచి ।
నరనాథవారెవరో యెరిగించుమనెను । సీత భయముబాప అతివరోపినవే ।
సీతయూరాముడూ చేరియున్నారు ! ఈయింట నింకెవ్వరుండంగ గలరె !
లలితవెరచి పాదములకు మ్రొక్కె । ఇదిఒక అనవాలు కలదుసుమీహనుమా ।
మరియొక అనవాలు కలదుసుమహనుమా । మరవకజెప్పుమా మాసీతతోను ।

క్రొత్తగాగట్టినా చిత్రకూటమ్ము । రత్నంపుతగుమాన మయినట్టి కొలను ।
పచ్చిపసుపులందుకుని పద్మాయతాక్షి । కొలనుదగ్గిరకెళ్లె గోవిందుదేవి ।
తననీడజూచుకొని ధవళాయతాక్షి । మార్నీళ్ళచూచుకొని మల్లెశ్రీగంధీ ।
ఎప్పుడుతనతోటి కూడాడినట్టి । శ్రీపద్మగంధీతా నిట్లన్నిపలికె ।
ఇదియేమిసోద్యమో యినవంశజుండా । మింటచంద్రుడుపచ్చి ధరణినున్నాడు ।
తుమ్మెదలువచ్చాడు చూడరమ్మనెనూ । అనియిట్లుపలుకగా శ్రీపద్మగంధీ ।
అప్పుడుదగ్గరకువచ్చి అష్టైశ్వర్యమ్ములా । మిమ్మురాబంపింది సీతామహాదేవి ।
ఆచిలుకలాకొలికి అచిత్రకన్యా । ఆకలికివయ్యారి ఆముద్దుగుమ్మ ।
మమ్మేలరాబంపె మల్లెశ్రీగంధీ । కొలువు దగ్గరలేచి గోవిందస్వామి ।
గొడుగులుపగడలూ గోరుచెక్కెములు । వజ్రంపుచెక్కెములు వాల్చిపట్టగాను ।
కొలనుదగ్గరకువచ్చి గోవిందస్వామి । యిదియేమిసోద్యమో యిక్ష్వాకుతిలకా ।
మింటచంద్రుడువచ్చి ధరణినున్నాడు । తుమ్మెదలవియాడు చూడరమ్మనెను ।
మింటచంద్రుడుగాడు అతియునీమోమూ । తుమ్మెదలవిగావు సఖియనీకురులూ ।
అనియిటుబలుకగా యిందీవరాక్షి । సిగ్గుపడిశిరసొప్ప వంచుకొనియుండె .
ఇదిఒకఅనవాలని చెప్పుహనుమా । మరియొక అనవాలుకలదుసుమీహనుమా ।
మరువకచెప్పుమా మా సీతతోను । పాదపద్మములు వత్తుచూసీతా ।
పరమపతివ్రతా పంకేజగంధి । వికసించినాపువుల సురటిచేబట్టి ।
విజయీభవాయని వికసించివిసరా । చిట్టిచిటివజ్రాలు చిలికించినట్లు ।
సీతసిరిమేనెల్ల చెమ్మటలుబోసె । అలసితివిచాలించు అతివరోనీవు ।
మాసేవచాలించు మగువరోనీవు । చీనాంబ్రమగుచున్న చుప్పటిచెంగునను ।
సీతసిరిమేనెల్ల చెమటలూడుడిచితిని । ఇదియొక అనవాలని చెప్పుమాహనుమా ,
మరియొకఆనవాలు కలదుసుమీహనుమా । మరువకచెప్పుమా మాసీతతో ।
శృంగారమౌచున్న బంగారుతూగూ । బంగారుతూగుపై హంసలాపాన్పు ।
పవళించుచుండగా పరంజ్యోతిరామ । ఆపలమొగమయి ఆదేవియుండె ।
తొందరగానేను తుమ్మెప్పుతుమ్మ । కోటంతఆయుస్సు గోవిందుకనుచు ।
బ్రహ్మంతఆయుస్సు పరంజ్యోతికనెను । చిరంజీవిఅనితీసి ధవిడాకుచెవిని ।
ఉంచుకునెఅదిఒక అనవాలనుమీ । ఇది ఒక అనవాలని జెపుమాహనుమా ।
మరియొక అనవాలుగలదు సుమీహనుమా । మరవకజెపుమా మాసీతతోనూ ।
కొత్తగాగట్టినా మేడలోను । శ్రీరాములూ సీతమాట్లాడుచుండె ।
నాకుప్రొద్దుపోదు సఖినాయతాక్షి । సొగటాలుయాడుదామని యాత్మదలచె ।

బంగారుపొచికలు పట్టుకొనివచ్చి । తిత్తికితీమంచమిది చక్కాభరా ।
అష్టారదష్టోకఅది భారయనుమా । సరియనుచుమగయనుచు పారివేయుచును ।
మాటమాటకుసీత రామునోడించె । ఇంతయోడింతురా యిందీవరాక్షి ।
కలికిచిలుకలకొలికి కలహంసగమనా । సీతమీదకోపించి చెలగినేనుండి ।
పట్టుశాలూముసుకు పెట్టుకొనెనంతా । తప్పుగలదా దేవధరణీశ్వరుడా ।
పద్మనాభుల శ్రీపాదములకుమ్రొక్క । నవ్వుతూలేచెనే నారాయణులూ ।
ఇదిఒకఆనవాలని జెప్పుమాహనుమా । మరిఒకఆనవాలు కలదుసుమీహనుమా ।
మరువకజెప్పుమా మాసీతతోను ।
అయోధ్యవిడనాడి అరణ్యమునను । అత్రిమునియాశ్రమముల కేగినానడూ ।
నాడుమనఅనుసూయ కాంచినానాడూ । ఆదేవికీదేవి యిచ్చినావరము ।
జాయనీశృంగారము మాయనీపడతా । కందనీభూషణములు కాంతలాసిచ్చె ।
పరమియదము ఒకఆనవాలనుమీ । ఇదిఒకఆనవాలని జెప్పుహనుమా ।
మరివకఆనవాలు గలదుహనుమా । మరువకజెప్పుమీ మాసీతతోను ।
దండకారణ్యములు దవ్వునేతెంచి । మండలాపతివెదకె మహిమనొకనాడు ।
తనుగూర్చిజానకి తొడపైశిరసు । పెట్టుకొనినిద్రించె వినలేకవరుడు ।
పక్షిగూళ్ళ్యాతనపై జారగాను । ఆక్షణమెమేల్కాంచె అయోధ్యపతియు ।
ముగుదవింతించుటను మెల్కాంచెపతియు । ఇంతినీవింతేల యులికిపడితివనెను ।
లోకేశ్వరావినుమి కావరఅసుర । కాపనుచుఅరుచుతూ కరుణతనరూపు ।
తనరూపుపొగడుతు కావరపుఅసుర । కరమునునుయెగిరి యాస్త్రమునుంచువిడె ।
కరుణించిఒక దర్భకట్టమంత్రించి । శిరసుదెస్మనిపనిచె శ్రీరాఘవులు ।
దేవలోకమ్ములే దివ్యలోకములు । అమరాదిలోకంబులపుడు దాతిరిగె ।
పద్నాల్గులోకములు పక్షిదాతిరిగె । పతులుతేమ తనుగావసతులులేరనుచు ।
ఎవ్వరూతనుగాయ జాలరేరంచు । శరణంబెకాని రక్షించేటివిరుసు ।
శరణురఘుకులతిలక శరణురాజేంద్ర । క్షణమాయజంగమ తేజదాఅజాడా ।
తృణముగరుచుపవచ్చి రఘుపతికిమ్రొక్కె । పూరిగరుచుకువచ్చి పుడమిపతిజూచె ।
వాణించిఒకతృణము వాణ్నిగారించె । ముందుమీదేవిని ముట్టినాతప్పు ।
కాకాసురునికన్ను దండుగాగొనెను । రూఢిపైయసవాలిదియని పలికె ।
చెవులోనుజెప్పుమని శ్రీరాఘవులు । ఇదియొకఆనవాలని చెప్పుమాహనుమా ।
మరివకఆనవాలు కలదుసుమీహనుమా । మరువకజెప్పుమా మాసీతతోను ।
అభినరత్నములు తాపించినారు । ఆమంచివన్నెలా మహిమగలది ।

పచ్చసరత్నము తాపించినారు । భాస్కరతేజులు విరచించినారు ।
అనేకరత్నములు స్థాపించినారు । ఆమంచిరత్నముల మహిమగలగుంది ।
తమతల్లిదండ్రులూ ప్రసాదమనుచు । అతిశీఘ్రముగాను పోయిరావయ్యా ।
శ్రీరామలక్ష్మణులు యిచ్చినముద్రికా । సీతమ్మయిదిగోను అందుకోవమ్మ ।
మాణిక్యముతనకొంగు మాణిక్యములువిప్పి । మారుజాబులుయిచ్చె మగువసీతమ్మా ।
ఓరామా నేగనుగొంటివైదేహిని । బలువైనామూలా పంజరమునడుమ ।
చిక్కిఅలసిన రాజహంసవలెనున్న । వైదేహినిగనుగొంటి నోరామనేను ।
నారీమణినన్ను నమ్మకయుండున । మీరానతిచ్చినా మేరాలువినిపిస్తే ।
కూరిమితోవినెను ఆరామలక్ష్మణు । లేతీరువారనెను తానువర్ణిస్తే ।
ధారుణిపైవాలెను ధరణిజతాను ।
సంతతమటువంటి పతిగల్గగానే । సద్గతిజెందునేనెంతా కర్మరాలా ।
నసుచుమితియేలేని వెతజెందెసీత । కన్నులకద్దిపయ్యాద వెకదీర్చుకొని ।
ప్రతియానవాలిచ్చె మగువసీతమ్మ ।

సీత చెఱ

నిన్ను నేచెఱగొన్న వార్తలువిన్న । సమ్మతిగ జనకులకు సంతోషమనెను ।
ఈవార్తనాతండ్రి జనకుడేవిన్న । తలలుకొట్టించుమని చాటించునన్న ।
అన్న అన్ననియేవు ఆశ్రమలుమాను । నీమీదిమోహమున నినుదెస్తిచెఱలు ।
ఒకరిభామనునీవు ఒనగోరితెస్తే । గొట్టిపతెనీగొంతు కోసురాయముడు ।
యముడుయముడనుచు నీవేలవెరపించేవు । యముడుమాలంకలో చెఱలవున్నాడు ।
ఇటువంటిచెఱలన్ని విరచి తునకలుచెయ్య । చక్రధరుడొచ్చేను క్షణములోనన్న ।
ఏవేళచూసినా ఏలచింతించేవు । సీతరోమాలంక యేలిస్తునిన్ను ।
అన్నరోమిలంక యేలమాకేటికి । మక్కువతోమావదిన మండోదరేలు ।
కలకలమాటాడి కనుతెత్తిచూడవే । సకలాభరణమ్ములూ సొమ్ములిచ్చేను ।
నారచీరలుగట్టి వనముసొమ్ములుచేసి । రాములేనిసొమ్ము ఎల్లకాలమ్ము ।
వచ్చినదానవు వనములోనిలిచితివి । వనవునామాలంక చొచ్చిరావేమి ।
వచ్చునుశ్రీరాము చొచ్చేనులంక । పదితలలునరకంగ అపుడుచూసేము ।
వెరవకానాతోను ఇట్లుమాట్లాడ । దిక్కెవ్వరేనీకు ఈవనములోను ।
దిక్కుమారాములు జగదీశ్వరులువచ్చు । ఘుక్కనిమిషముగాను గడుచునోయన్న ।
లక్షకొమాళ్ళు మరి లక్షపైమనమలు । నాకంటెనీమిభుడు బలముగలవాడ ।
ఇట్టిసహవాసమ్ము ఎట్లువిడబాసేవు । పగయేలరామునికి తపసంచెచాలు ।
చెఱపోయినదాన్ని చెయిబట్టునావాడు । రాముకెదురుగనిలచి రణమందు యుద్ధమున ।
ఓడించిరాముణ్ణి తెస్తినీకీచెఱలు । దొంగవుక్కావతె చొచ్చితెచ్చితివి ।
అగ్నిమీదనుఈగలు వాలునాయన్న । చీంపోతుతెన్నయిన ఏనుగతొ సరియౌన ।
కుక్కతెన్నయినాను కరచునాసింహము । సింహముపిల్లలు దొంగకలుసౌన ।
పట్టిపారదోలి విసరునోయన్న । ఘుక్లనిమిషముగాను గడచూనోయన్న ।
నీరూపుచూచితే నేనిల్వజాలను । పొందరాడఘుడియ పోనివ్వననెను ।
ఆదినారాయణుడాలోకరక్షకుడా । ఇటువంటి దుర్మార్గునెట్లుమరచితివి ।
పగవానిసాధించి పదితలలుఖండించి । పట్టాభిరామునతోడ్కుపోరాద ।
తనచెడ్డపట్టున్ననోము ఫలమిట్లుండె । ఇహానైనదయవచ్చి తోడ్కుపోరాద ।

(కిటతకిట, కిటతకిట, కిటతకిట)

ఇక రాములా కనులచూసేననే... - నీచెరలోనుంచి వెళ్లేన...,
నన్నూ పెండ్లాడిన రాముడునా... - జాడాతెలియాకున్నాడూ
ఎన్నడుకన్నూల ఎడబాసుండాలేదు - నన్నూఎడబాసి పదినెలలుఆయెను ॥ఇక॥
కనకంపుఆమాయ మృగమునూ - దానిపట్టితెమ్మంటిని భర్తనూ
ఆవేళమృగముతోస్వామి వెళ్లినవెనుక - ఆవేదనొందితిని అపుడంతాతెలియక ॥ఇక॥
నాముద్దుమరిది లక్ష్మణానేను - తామసమాడితి సద్గుణా
ఆవేళమృగముతోస్వామి వెళ్ళినవెనుక - ఆవేదనొందితిని అపుడంతాతెలియక ॥ఇక॥
అరాఘవవీరు బాసితీనిద్ర - హారామకన్నులరోసితీ
కోరనుదేనినా పురుషునిఎపుడు శృం - గారమైనకళ్ళుచూసినట్టేబోను
కారుణ్యమైనవారెవ్వరూ - శ్రీరాముణ్ణీతెచ్చీచూపరు
ఈరాక్షసుడునన్ను ఇందుతెచ్చినవార్త - వారితొ తెల్పేటి వారెవ్వరున్నారు ॥ఇక॥
భూమిధరించిన రాములూధర్మ - పూజితులైన శ్రీరాములు
నానోముఫలమూలిడేరు నెన్నటికైన - భానువంశజులు పైసమైనారేమొ ॥ఇక॥
అనియిట్లుసీతమ్మ విలపింపగానపుడు - హనుమంతుడేతెంచె ఆవనములోకి
ఏలమ్మసీతమ్మనేను రాములబంటు - నమ్మనాపేరు హనుమంతుడమ్మ
భద్రాద్రివరమతేజానకీ - రామ - భద్రూతెనన్నంపెజానకీ
ముద్రికగొనితెస్తిజానకీ - సా - ముద్రాముదాటితిజానకీ
ఏమోయిహనుమంతవస్తివి - మాకు - ఏమిఆనవాళ్ళుతెస్తివి
ముద్దుటుంగారాముతెచ్చావా - మా - ముద్దురఘురాముచేతిదీ
శిరసూమాణిక్యము తెచ్చావా - మా శ్రీరామచంద్రూలశిరసుదీ
రాములుతెస్సగాఉన్నారా - మరది - లక్ష్మణువద్దనున్నారా
నాచెరవిడిపించనున్నారా - తాము - వచ్చేర అయోధ్యరాములూ
ఆరునెలలూఎడ బాసుంటినీ - మా - అయోధ్యరామూలచూతూనా
పదినెలలూఎడబాసుంటినీ - మా - బంగారుమరిదినిచూతూనా
కైకమ్మమమ్మింతచేసెగా - నాదు - కర్మఫలమిట్లుండెగా
దేవేంద్రరథమెక్కగానూ - మమ్ము - దేవతలిట్టులచేసిరీ
ఇట్టిఅడవులలోకి హనుమంతా - మీరు - ఎట్లువస్తిరయ్యా హనుమంతా
కారడవిలోపల హనుమంతా - ఒక్క - పర్ణశాలకలదు హనుమంతా
పతినివేడితినయ్యా హనుమంతా - విల్లు - బట్టుకుకదిలేను హనుమంతా

సృష్టంతఏలేటిస్వామి - ఇంత - చింతింపదగదమ్మ జానకీ
కరవునాళ్లనునీవు ఉంటివీ - నీమ - లీడేరులేవమ్మ
అశోకవృక్షాముకిందనూ - నే - నతిసౌఖ్యాచున్నాను రమ్మాను
సీతాయని పేరపిలుసూనా - మా - శ్రీరామునీ మరలచూతూనా
వైదేహియని పేరపిలుచూనా - మా - వైకుంఠవాసుని చూతునా
రంగారువీధినిరాగానూ - మా - బంగారుమరదీని చూతునా
కైకమ్మ పమ్మింత చేసెగా - మాదు - కారణమిట్లూఉండెగా
మారుజాబులుతిప్పి యిచ్చెను - రావణు - రామూడుయుద్ధమ్మూ చేసెను
రావణునిపదితలలు త్రుంచెను - పుష్ప - వర్షములప్పుడు కురిసెను
పట్టమువారంత చూడగ - వారు పట్టపేనుగునెక్కి వెళ్ళిరి
వసిష్టమహామునులు వచ్చిరీ - అప్పుడు - వైదేహిపట్టము కట్టిరి

సీతముద్రికలు

౧

(తకిట తకిట తకిట । తకిట తకిట తకిట)
వనమునకనకాంగీ । వైరిబాధలకు కుంగీ ।
మనసునతలపోసీ । హాపతీయనుచుసొలసి ।
శ్రీరామ రామయంచూ । చింతచేపలవరించీ ।
ధరణిజనగతోసూ । తల్లడము పొందగాసూ ।
శ్రీమూర్తి రఘురామ చంద్రులా । ముద్రికను చెయిబూనీ ।
(కిటతకకిట, కిటతకకిట, కిటతకకిట, కిటతకకిట)
వేమారుతాత్మజు డబ్ధినీ । కాలవవలె దాటీ ।
భీమరావణు రాజధానిని , చొచ్చి వీధివీధిలో ।
వేమారు శ్రీరాముపత్నినీ । వెతకుచు రాగానె ।
కనుగొనె ఉద్యానవనములో । మారుతినందనుడూ ।

౨

ఒణుకుచు మనసీతా । ఉండగా లోకమాతా ।
అడలచు తలవూచీ । ఆమె శోకంబుచూచీ ।
చిపురులు పొలుపొందూ । శింశుపావృక్షమందూ ।
పవనసుతుడు డాగె । బాష్పముల్ కనులదోగె ।
ఆరామ సీతనెలకొని పాపిష్టి రావణుని ।
పేరెత్తి శోకింపగాకను । గొనిముద్రికను బూని ।
మారుతి పడవేసెదాని । నిచూచి పరమపావని ।
శ్రీరామ నామాంగుళమని । మూర్ఛిలి లేచె జనని ।
పలికె ముద్రిక జూచిజానకి ॥

౩

ఆరుదుగ మిముజూడ । అద్భుతంబాయె నేడు ।
సుదినముకద నేడు । చూచినానమ్మ నేడు ।
తనపతి పంపినారా । నీవె లావచ్చినావా ।

తెలుపుమతని ప్రేమ । విచిత్రమేమందునమ్మ ।
పలికెముద్రికజూచి జానకి ॥
జనకునిపంతమీడేరెనె । రామచంద్రుడుతాను ।
దనరుసింహం వలెలేచనె । బాలచంద్ర భూషణుని ।
ధనువెత్తి పెళపెళవిరిచెను । మీనలగ్నమందు ।
నెనరుగ తనబొట్టుకట్టెనె । తన్నొంటి జేసెనె ।
వినవెముద్రిక నాటివింతలు ।

౪

తనపతి వినయమునా । తండ్రి వాక్యమ్ము పూని ।
తాపసుల మహిమ । దండకారణ్యసీమ ।
అలసి తిరిగిచాలా । అడనే పర్ణశాలా ।
ఉచితముగా నొకటివేసీ । ఉంటిమేమా రేబాసీ ।
వినవేపొంచికలాడు చుంటిమి । పర్ణశాలా వాకిటను ।
కనకమృగము కనుగొంటిని । నామనసు గురైరిగి ।
చనెనేరాముడు దానివెంటను । దానవుడనితెలసి ।
దనరుబాణము సంధించెనె । సూటిగావేసెనె ।
వినవెముద్రిక నాటివింతలు ।

౫

తనపతిశరమేయా । తాకేదద్దరిల్లిమాయా ।
హరిణముధాత్రీజ । హాసుమిత్రాతనూజ ।
అనిమొరలిడనమ్మా । ఆప్పుతంబాయెనమ్మ ।
ఆయార్తరవమూనేవింటిని । విన్నంతమూర్ఛిల్లి ।
ఆయానె మైమరచియుంటిని । నాబుద్ధికెమోసము ।
అయెనె మదియెంచుకొంటిని । నామరదిలక్ష్మణుని ।
ఛాయారు అందుపొమ్మంటిని । పారాడుచేసెను ।
వినవే ముద్రిక నాటివింతలు ॥
రఘుపతికనుజాలా । లక్ష్మణా యిట్టిమాలా ।
వినియటు జనవేమి । వేగ రాడాయెస్వామి ।
తన్ను వలచినావో । తన్ను కాంక్షించినావో ।
అనిపలికితినేనూ । ఎంతపాపిష్ఠినైతి ।

నామాటవిని భ్రమియించెనే । నామరది లక్ష్మణుడు ।
రామనామము స్మరియించెనే । వెంబడిని చనెనె ।
వినవె ముద్రికా నాటివింతలు ।

ఱ

రంగమున చెలరేగే । రాక్షసుండింపుడాగి ।
వలపున తన్నుగోరీ । వచ్చెసన్యాసిదారి ।
అడిగెను తన్నుభిక్షా । అక్కటాలేదురక్షా ।
తనిమితిచేజేతా । తప్పునా బ్రహ్మరాతా ।
దనుజదానవుడింపు వచ్చెనె । జవ్వనురాలవౌంటి ।
నిలుతువాఅని పలుకరించెనె । లోకములోనేని ।
కపటమంత్రముచ్చరించెనె । నానిజరూపుజూచి ।
నిలబడినన్నాదరించనె । తనరథమూపైతన్నూ ।
బలిమిచేకొని తన్నూవుంచెనె । భయమందూచునెనె ।
వినవె ముద్రికా నాటివింతలు ।

ఐ

జడియకదివిజారీ । ధర్మమార్గంబుమీరి ।
ననుచెఱగొనిపోగా । నాయమా నీకువాగ ।
వినిరవికులసోమా । కాచిరక్షించురామా ।
అనిపలికితివాలా । అశ్రువుల్కనులరాల ।
నామొరాల వుడాలకించెనె । జటాయువులాను ।
భీమరూపమున గద్దించెనె । రాముని సతిననుచు ।
తనమీద అభిమానముంచెనె । వానిచేతిధనుసు ।
వేమాడముక్కున తుంచెనె । వానిచేత బడెనె ।
వినవే ముద్రిక నాటివింతలు ।

ఒ

కటకటా దయలేక । కష్టురాతైన తైకా ।
రఘుపతి వనికంపీ । రాజ వంశంబుముంచీ ।
తమనికిపుడు వెల్లె । దానిసంకల్ప మెల్ల ।
అనిపలికితి చాలా । అశ్రువుల్ కనులరాల ।
దనుజాదానవుడింపు తెచ్చెనె । కావలి పెట్టితన్నూ ।

వనపాదపము కిందావుంచెనె । రాక్షసుల సంపించి ।
దినదినమూబెదరించెనె । యేమని శాంతపునె ।
వినవె ముద్రికనాటి వింతలు ॥

౯

వినయముతనుబూనీ । వేడుకున్నాను గానీ ।
తొడరిబల్కా వేమీ । తొల్లినాకర్మ మేమీ ।
చెలువుడు ఇటలేడో । చెంతనే దాగినాడో ।
కదలి తెల్పవమ్మా । కాంక్షలీడేర్ప వమ్మా ।
ఈరీతి సీతశోకింపుచు । రావణబాధలన్ని ।
తనమదినెంచి శోకింపుచు । ఉన్నది చూచియెల్ల ।
మారుతివిభు శుభామెంచూచు । మారుపలికె సీతకుమెల్ల ।

౧౦

శుభము కలిగెనమ్మా । శోకమింకేలనమ్మా ।
నీపతికి హితుడనమ్మా । బంటునై యుందునమ్మా ।
కపివరులు భజియింపా । కాంతుడు నన్నుపంపా ।
వచ్చితిని నిజముగానా । తల్లి నీకన్నులాన ।
అనినా మారుతిశుభవాక్యము । జానకివిని పలికె ।
వనచరనీమాట నిక్కము । అయినను హనుమంత ।
తీరనామనసు సందేహము । తెలుపతని చిన్నె ।
అనినపొంగుచు కపిసింహము । వైదేహికిట్లనెను ।

౧౧

జనకజసుకుమారి । స్వామిచంద్రమాల సిరి ।
తెలిపెదను తనప్రభులా । దేవినేనెంతవాడ ।
నిజమునిఖిలమూలా । నీకటాక్షంబుచేతా ।
ఆజానుబాహుడురాముడు । పంచాననవిక్రముడు ।
రాజీవాక్షుడు సత్యసంధుడు । నీలాంబుధివర్ణం ।
ఆజన్మపరిశుద్ధు డనఘుడు । అతని తమ్ముడైన ।
తేజోమయుడు హేమవర్ణుడు । వర్ణింపనాతరమా ।
ఆజాను బాహుడు రాముడు ॥

౧౨

దిగులుపడి ఇటుచాలా । దీనురాలైన వేళా
నిలువున నినుగంటి । నేడుసౌఖ్యంబు వింటి ।
వెలయునసురుల వల్ల । నేపడేబాధలెల్లా ।
వినుమునుజనగేయ । వీరమాహాంజనేయ ।
పులులలో మెలగుధేను । వటునేరాక్షసులలో ।
తలపోయుచుందురా నావలె । పాతకురాలుకలదా ।
తనపతితో పూసగుచ్చిన । రీతిమారుతి వినుయతివలె ।

౧౩

వాసునన్నిందు తెచ్చి । నెలలొక పదిఆయె ।
నిత్యదుఃఖమ్ములాయె । రామపతిని బాసి ।
తాళలేనింతగాసి । తాళలేనింక దాస ।
శిరోమణి మణికొమ్మా । మారుతీ వేగలెమ్మా ।
హనుమంత నేనున్నచందాము । తప్పకపతితోను ।
నెనరుకలుగ వినిపించుము । నామరది లక్ష్మణుతో ।
తనవిగామనవి విన్నవించుము । తన్నుతిట్టినఫలము ।
అనుభవించితినని తెల్పుము । సుగ్రీవాదులతో ।
మనసురంజిల మాటలాడుము । గ్రక్కునపోయిరమ్మా ।
పతితోనావెత లెల్ల దెల్పుమి ।

౧౪

ఇహఒకనెలసుమ్మా । ఇచ్చెసుమ్మా ।
అనిపల్కెసుధామా । అర్కవంశాబ్ధిసోమ ।
పతియిటురాకున్నా । ప్రాణసందేహమన్నా ।
అనిపల్కెసుధామా । అర్కవంశాబ్ధిసోమ ।
అనినమారుతిశుభవాక్యము । వైదేహికిట్లనెను ।
"ఓయమ్మానీకేల క్లేశము । వానరదళములతో ।
నీఆత్మవిభుడెస్తు నిక్కము । పూరికెపోతె ।
పతికినాయెడపుట్టు సందేహము । సంశయమేలేనమ్మా ।
జానకీ నీశిరోరత్నము । ఇమ్మని అదిగొని ।

౧౫

ఆదిజననికి మ్రొక్కి । ఆమెసన్ని ధిపీడి
తరువుల పడగొట్టి । దానవశ్రేణిగొట్టి ।
లఘువునచాలదాటి । లంక భస్మంబుచేసి ।
పతిపదమునవాలి । పల్కెనాదాసమౌళి ।
కనుగొంటి దేవనై దేహిని । సాత్వికశిరోమణిని ।
వనమంతు దినములగడపుచు । దేవరచరణముల ।
మనసునారాధన్యముచేయుచు । ఉన్నదిలంకలోన ।
శ్రీరామయేమని తెల్పుదు ।
"ఇహఒక నెలనుమ్మా । ఇచ్చెనుమ్మా ।
అనిపల్కెను భామా । అర్కవంశాబ్ధిసోమ".
అనియిచ్చె పతికిశిరోమణి । మీచేతికిమ్మని ।
నాచేతికిచ్చెశిరోమణి । స్వామిచేకొమ్మదాని ।
అనుచును పతికిచ్చెశిరోమణి ॥

౧౬

అవనిజపతిజూచి । అంతమూర్ఛిల్లిలేచి ।
పలుపరసకడుమెరసీ । పల్కెసౌమిత్రిచూసీ ।
ఏమిచేయుదునికలక్ష్మణా । ఏదిక్కుచూచినను ।
భూమిజనుకానలక్ష్మణా । ననుసమ్మినావెంట ।
వామలోచన వచ్చెలక్ష్మణా । రాక్షసుడుగొంపోయె ।

౧౭

గుణవతితోడనాడు । కూడివుండేటినేను ।
తపసిని కానునేడు । తమ్ముడా యేమకొమ్మా ।
ఇపుడు తపసినైతి । నేనధీరుండనైతి ।
గుణవతి ముఖముబాసి । ఓర్వలేనింత గాసి ।
ఎన్నడు సీతనుచూతును । వియోగవేదనల ।
నేనెటు ఈరీతినుందును । లోకకంటకు రావణు ।
ఎన్నడు నేసంహరింతును । భామ ప్రియవచన ।
మెన్నడునాచెవుల విందును । సౌమిత్రిదెల్పుమా ।
ఏమిసేయుదునింక లక్ష్మణా ॥

అనుచుశోకింపుచు రాముడు । సుగ్రీవునిజూచె ।
"జననాధవినుదశకంఠుని । రేపెసంహరించి ।
తోడితెస్తువువై దేహిని । సంశయమేల ।
కూడియుందురువై దేహిని ।

౧౮

అనవిని ఒకసారి । అంతకోదండధారి ।
"తపనతనయయింకా । తామసంబేలలంకా ।
పురమున విడియింపా । పూనిసైన్యంబునింపా ।
అని శత్రువులచంపా । ఆశ్రయశ్రేణిపెంపా"
చనిరివానరయోధులప్పుడు । జాంబవంతుడునీలుడు ।
పవనసూనుడు సుగ్రీవుడు । సుషేణుడుకూడి ।
చెంతనుచేరి కొలువా । అనుజుతో శ్రీరాముడూ ।
ప్రభువటువసియించె । భాస్కరుండ స్తమించె ।
రావణాధముడంటా । రామవృత్తాంతమంటా ।
వినిపరుగునలేచి । విస్తరించంగ జూచి ।
పతికి ధరణిజనిచ్చి । ప్రాణముల్ కాచుకొమ్మా ।
అనివిభీషణుడు ఆడిన । మాటలు వినినపుడే ।
దనుజనాయకుడు కోపంబున । తమ్ముని తన్నెనంత ।
వినువీధికెగసి కోపంబున । శరణుశరణు రామ ।
సకలలోకాభి రామా । సదయ నభయమిమ్మా ।
స్వామినన్నాదు కొమ్మా । దశముఖు ననుజుడ ।
దీనుడనై వచ్చినాను । ప్రణతిగైకొమ్మా ।
అనుచు విభీషణుడాడిన । మాటలవిని నపుడె ।
చనివేగవాని వృత్తాంతము । తెలిసితోడి తెమ్మా ।

౧౯

అనిరఘుపతి పల్కా । "అగ్రజుండెంచె దారి ।
దనుజులుఒక మాయ । దారుతై వత్తురయ్యా ।
పదరు రిపులనోమ । పాటిగాదయ్య రామ ।
తెలిపితి కొకకొంతా । దేవయాలింపు మంత ।
అనుచు సుగ్రీవుడాడిన । మాటలు వినినపుడె ।

విను శిబితనమీది మాంసము । పక్షికోసము ఇచ్చె ।
తనవంశరాజుల కుచితము । శరణార్థిపాలనము ।
మనసిచ్చి నేనిస్తునభయము ॥

౨౦

అనిరఘుపతిపల్క । ఆదైత్యునిని తెచ్చి ।
పతిపదమున చేర్చి । భానుసూనుండు మెచ్చె ।
దనుజ వెరువకింకా । తామసంబేల లంకా ।
పతివి అయితివి సుమ్మా । పట్టభద్రుండవెమ్మా
అనిన రామాజ్ఞను నీలుడు । సేతువుకట్టి రంటా ।
చింతగచూచె శ్రీరాముడు । ముట్టడివేసిరంటా ।
రావణాదులు । భయమందగా ।
రవిదశముఖుడంటా । రామవృత్తాంతమంటా ।
వినిపరుగునలేచి । ఉగ్రకోపంబుతోను ।
తనసారథినిపిలిచి । యుద్ధసన్నద్ధుడయ్యె ।
కనకపు రథమెక్కి । కదలి శ్రీరాముచూడ ।
సతిసుత హితులతోను । సాధారణశ్రేణితోను ।
రవిదశముఖుద్రుంచె । రాఘవుడుజయించె ।
పుడమిసుతను గూడి । పుష్పకం బెక్కిఅయోధ్యా ।
పురమునకేతెంచి । భూమిసత్కీర్తినొందె ।
ముదముమీరగసీతా । ముద్రికా దరిశనంబు ।
పరగచదువుకొన్నా । భక్తిమైకొంతవిన్నా ।
రఘుపతికరుణించు । రాజ్యభోగంబులిచ్చు ।
ధనము తనయులనిచ్చు । ధాన్యభోగంబులిచ్చు ।

లంకా యాగము

శ్రీరామ రఘుపతి సీత బిలిపించుకొని కోరివేగమునడువగా
తల్లిని పిలుచుకొని తమ్ముణ్ణిబిలుచుకొని తాను యిట్లనిపలికెను
అమ్మ మన బ్రతుకులు అడవిలో తపసులూ ఆరాము విన్నవించే
పదునాలుగుయేండ్లు తమ్ముణ్ణితోగూడి తగ వత్తుమని బలికెనూ
అన్న నిన్నెడబాసి అరక్షణము తాళను మీవెంట వత్తుననెను
కుంటివాడో మగడు గ్రుడ్డివాడో భర్తకుష్టుడయిననుగానీ
పతినివిడచి తల్లిసుతుల వెంటవస్తే లోకు లేమందురమ్మా
లోకదూషణనీవు చాలపొందేవుతల్లి తగదుయిట్లని పలికెను
ముందుగా శ్రీరామువెనుకను లక్ష్మణుడు వనములకును పయనమైరీ
తనవెనుక తమ్ముణ్ని తాతిరిగిచూచి యో తమ్ముడా యని పిలిచెను
ఒప్పుగా మీ తల్లి సుమిత్రతో బోయి ఒకమారు జెప్పిరమ్మా
అప్పుడు లక్ష్మన్న అతివేగిరమ్మునా తల్లినగరికి వచ్చెను
ఒప్పుగా సుమిత్ర వొప్పు టేకులమీద కొలువుదీరుండగాను
మాయన్నమావదినె పదునాలుగుయేండ్లు వనము ప్రవేశమమ్మా
వారివెంటా నేను తల్లి వెళ్ళుతాను దీవెనలు యివ్వమమ్మా
శ్రీరాములు తండ్రిగా సీతమ్మతల్లిగా భావించులక్షుమయ్యా
ప్రొద్దుప్రొద్దునలేచి వదినె పాదమ్ములకు దండమయినా బెట్టుమీ
తోటలపండ్లన్ని దొన్నెల బెట్టుకొని మీదుగా దెచ్చియిమ్మా
పదునాలుగేండ్లు తర్లిపోయినమీరు కలయరమ్మనిపలికెను
దీవెనలు అందుకొని అప్పుడు లక్ష్మన్న అతివేగము వెడలెను
ముందరా శ్రీరాము వెనుక లక్ష్మణుడు వనములకు పైనమయిరీ
తనవెనుక తమ్ముణ్ని తాతిరిగిచూచి యో తమ్ముడా యని పిలిచెను
ఒప్పుగా నీభార్య ఊర్మిళాతోబోయి వొకమాట జెప్పిరమ్మా
అప్పుడు లక్ష్మన్న అతివేగిరమ్మునా యతివనగిరికి వచ్చెను
ఒప్పుగా ఊర్మిళా జాలరిగుంటలో జలకమ్ములాడునపుడు
పతినిజూచి తాను యెదురువచ్చి ముందరా నిలుచుండెను

పెద్దదానవునీవు బుద్ధిశాలివి గనుక యింతిరో వినుమనెను
మాయన్న మావదినె పదునాలుగుయేండ్లు వనప్రవేశమనెను
వారివెంటా నేను కొలువపోతాను వనితరో వినుమానెను
మిమ్ము బాసినేను యెట్లు తాళుదును మీ వెంట వత్తుననెను
నిలువప్రాణాలు నిజముసుమ్మి నామాటనమ్ముము ముమ్మాటికీ
బావనడిచిన మార్గాన నడవరాదందురూ యేలాగువేగింతును
బావమాటధ్వని భూమిపైవినరాదు యేలాగువేగింతునూ
కాంతరో నీవింతశోకింపనేటికే నాకు వెళ్ళక తీరదూ
పచ్చనిపోకలూ పండ్లు తెల్లాకులూ గావించునా సున్నమూ
పట్టుమని ఊర్మిళా దోసిటబోసెను ఏడుగిరులేర్వాసెనూ
అప్పుడులక్ష్మన్న అతివనుజూచితా అన్నవద్దకువెళ్లెనూ
అప్పుడు ఊర్మిళావారు వచ్చినదాక నొకవ్రతము పట్టుండెను
నిద్రహారముమాని పాన్పున ఆదేవిపవళించి తానుండెను
నీవునా నెమలిపురి కనువులే మొలచెను నెత్తివెదురుకొమ్మలు
గడ్డాన గేదంగిగూళ్ళను బెట్టుచును చంకవెమరూ బోదెలూ
గుండెలమీదనే గూళ్ళను బెట్టుచును వొడలెల్ల పుట్టబెట్టె
అంతట వూర్మిళ వారువచ్చినదాక నొకవ్రమానుయై యెండెను
అప్పుడు లక్ష్మన్న అతివేగిరమ్మునా అన్నదగ్గిరకొచ్చెను
ముందర శ్రీరాము వెనుకను లక్ష్మన్న వనములకు పయనమైరి
తన వెనుక తమ్ముని తాతిరిగిజూచి యోతమ్ముడా యని పిలచెను
ఒప్పుగా మీ వదినె జానకిదగ్గర నొకమాట జెప్పిరమ్మా
అన్నరో వోయన్న శ్రీరామచంద్రుడ నామనవి వినుముదేవ
ఆడవాండ్లడువులకు తోడుకబోయేది నీతిగాదని పలికెను
ఆడవారడవులలో కాళ్ళనంకెళ్ళుగా వద్దోయి రాఘవన్నా
ఆపలుకులు విని రాముడతివేగమున అతివనగరికి వచ్చెను
చిలుకలు కోవిలా వలపులమీరగా చాయపప్పులు మేపుచూ
ఆచిలుకలాకోవిళ్ళ నటుపారవేసెను తనపతికి నెదురువచ్చె
పెద్దదానవునీవు బుద్ధిశాలివి యింతిరో వినుమానెను
వొనరగా మీయత్తమామలను పోషించి అయోధ్యనుండమానే
మానుపారినతీగె మానుదప్పినవెనుక మఱియెట్లు నిల్వగలదూ

చముపలేనిదివ్వె యెంతకాలముదాక వెలిగేది యనిపలికెనూ
భరతశత్రుఘ్నులు రాజ్యములేలగా తొత్తువలె వేసిపొండి
ఆపలుకులావిని రాముడతివేగముగ వనములకు పయనమాయె
వెనుకనూ లక్ష్మన్న నడుమజానకిదేవి వనములకు పయనమైరి
తనవెనుక తమ్ముని తాతిరిగిచూచెను తమ్ముడా యని పిలిచెను
పులులు యెలుగులు గలవు గండభేరుండాలు పక్షులే గలవురన్నా
ఆకలైనగాని మీను అన్నము లడిగితే యెక్కడ తెత్తురన్నా
పండ్లునూ ఫలములు దండిగా కలిగించు దేవుడూ అన్న మనకూ
పట్టుచీరెలు మీరు కోరితే తమ్ముడా నెక్కడ దెత్తుననెను
పట్టుచీరెలు మనకు యేలనో వోయన్నా నారచీరా లుండగా
పట్టెమంచము పరుపు కోరితే తమ్ముడా యెక్కడా దెత్తునని
పువ్వులాకన్నను పూరిపానుపు గలవు వోయన్న వగవనేల
పటకటాతమ్ముడా కారణమ్మున ఫలముకట్ట యిట్లా నిండెను
చెట్లకాయలు తిని దొన్నెనీళ్ళుత్రాగి మనము తపసుల మయితిమీ
మాణిక్యమోయన్న మసిపాతగట్టినా మనరూపు దరుగదన్నా
కొండలకు నరిగెనా మండలములవారు పర్వతమ్ములు దాటిరీ
చీమలుదూరని చిట్టడవి దాటిరీ కాకులయినా పారపూ
కాకులుపారని కారడవి క్రిందను పర్ణశాలను దీర్చిరీ
చిలుకనారాయణమ్మ చిలికి పొదలనడుమ అలికిరి పొదలనడుమా
గుమ్మడూమొగ్గలను ఘూసుతం వెలుగులూ గున్న చింతల నీడలు
పచ్చాపసూమిన్నె పంజరాలవెలుగులూ యేపయిన హెచ్చు వసమూ
పట్టివేశ్యాతోను వానప్రాలవారు ముత్యాల ముంజూరులూ
నవరత్నఖంబులూ ముత్యమ్ములతోను పర్ణశాలా దీర్చిరి
యెందాక శ్రీరామ వొంటిగా నుండును చెలికత్తెలా దెమ్మనెను
ఆదికాలమునాడు అదెనీకుజెప్పనా అయోధ్యయేనా యిది
కారడవిలోన చెలికత్తెలా దెమ్మంటే నెక్కడదెత్తుననెను
చెలికత్తెలుమీకు లేలేకుంటేను మాతండ్రి సముద్రు డున్నాడనెను
చిన్ననాడాదిన పగడశాలున్నవని తెప్పించుమని పలికెను
కాకులపిలిపించి కమ్మలూ వ్రాయించి కాకికాలా గట్టెను
యెగసెనే యాకాకి యేడుయోజనాలు చెరువుగట్టున వ్రాలెను

కావుకావుమని కావనీ కూసెనూ కాకిగర్జనచేసెనూ
కాకిగర్జనవిని గడగడవణకుచు సముద్రుండు యెదురువచ్చె
పర్ణశాలలోను సీతతో రాముడు నిద్రలేకాయుండెను
కాలున గట్టేను కమ్మపత్రికజూడు పగడశాల తేవయా
అప్పుడు సముద్రుడు పగడశాలదెచ్చి కాకి కాలికిగట్టెగా
ఎగసెనే యాకాకి యేడుయోజనాల్ పొడవు పర్ణశాలకు వ్రాలెనూ
పతియును సతియును యిరువురు నొక్కటయి పర్ణశాలందుకొనిరి
నిలుచున్న చోటికీ కూర్చున్న చోటికి నీవుండుమని పలికిరి
పండ్లును ఫలములు దెచ్చుచు లక్ష్మణుడు పదిలాన యిచ్చుచుండ
ఇద్దరిలో నొకరయిన బొమ్మని వొకపండు చేతిలో పెట్టరయిరి
పులుగుపులుగునుజూచి ముఖములా జూచెను తర్లెనే లక్ష్మన్న
ఆకాశవీధులా గాలివానాతనకు వశముగాకాబోయెను
వశపడక లక్ష్మన్న వార్తలేక తాను బ్రమానుదగ్గిర జేరెను
చుప్పనాతికొడుకు చక్రభూపాలుడయి ఒకబ్రమానుదగ్గిర చేరెను
వానికి చంద్రుడు వానితపసులుమెచ్చి ఆయుధంబులు యిచ్చెను
ఇస్త్రివాగోపన్న తెమ్మని లక్ష్మన్న దోసిలయినా బట్టెను
కత్తిపదునుతాను జూచుకుందామని బ్రమానంట తెగవేసెను
నెత్తురుసారెకు వరదలయిపారగా వాలుకాలువగట్టెను
కటకటా యిదియెంత ఖర్మమొచ్చిందని కాకచేసుక అడలెను
మాయన్న వింటేను యేమిబాధవచ్చు నని పర్ణశాలకు వచ్చెను
ఏదారిపోయినా తమ్ముడా యీకత్తి యేమరబోకు మనెను
తమ్ముడా యీకత్తి యేమరబోకుమి ముందుకాల్వాలున్నవి
నేత్తేడుదొంతులూ పెట్టుకొని చుప్పనాతిచంక కోడిపిల్లలూ
కొడుకుదగ్గిరచేరి దెగడుడుచుకొని తాను కొంచపోయెదనుచూడు
వానిదగ్గిరనున్న శిశుబాలురుపోయి వానితల్లితో చెప్పిరి
కారడవిలోపలా నీకొడుకు నెవ్వరో జోగివాడు జంపెను
ఆయేడుదొంతులూ అటూపారవేసెను పండ్లుపటపట గొరికెను
కొడుకు జంపినవాని కొన్నాళ్ళకయినాను కూల్చకపోయెదనా
కాంతకావిచీరె నడుమునగట్టెను చెంగల్వకీలుగంటూ
చిన్నదీ తననుచుట వీణకస్తురిరేఖ సోగచక్కగ దీర్చెను

నప్పుడు చుప్పనాతతివేగిరమ్ముగా బ్రామనుదగ్గిరకొచ్చెను
సత్తారుగా నన్ను సంసారంచేసితే గాపురము చేతుననెను
మాయన్నదగ్గిరవెళ్ళి సెలవడిగిరమ్మని లక్ష్మన్న పలికెనపుడు
అప్పుడు చుప్పనాతతివేగిరమ్ముగా పర్ణశాలకు వచ్చెను
సత్తారుగానన్ను సంసారము చేసితే కాపురము చేతుననెను
చేతిపగడశాలా విడిచెనే శ్రీరాములు తప్పకా తానుజూచె
తగునయా శ్రీరామ లక్షుమన్నకని శ్రీజానకీ పలికెను
తనసతి పలుకువిని అప్పుడూశ్రీరాము తలయయిన వంచుకొనెను
ఇంటిపూరీదీసి యిటుమళ్ళమనుచుసూ వీపునా వ్రాలువ్రాసే
అప్పుడు చుప్పనా తతివేగిరమ్ముగా బ్రామనుదగ్గిరకొచ్చెను
వీపునా మీయన్నవ్రాలయిన వ్రాసెను చదువుకుందువు రావయా
నీవువ్రాలుచూచి యిటుమళ్లమనుచును ముందరానొడిసిపట్టె
ఆరుళ్ళ మంగలికత్తులున్ను తాను పదిలముగ తీసుకొనెనూ
ముక్కుచెవులుగోసి చేతులోబెట్టెను చెప్పుకొమ్మని పలికెనూ
దిక్కుగలచోటులో తరుణిరోనీకుంటె అక్కడికి పొమ్మనెనూ
ఆక్షణము సభలోను అక్షయమ్ములలోను రావణుడు గొలువుండగా
అసురులు రావణుడు జూదమ్ములాడగా అంతటనిలుచుండెను
నీసిగ్గుయెవ్వడే పుచ్చుకొన్నవాడు నీముక్కుగోసినాడు
కాంతరోజెప్పవే కడువేగిరమ్ముగా యుద్ధమునకుబోయెదనూ
అనియిట్లు రావణుడుయడుగగా చుప్పనాతన్నరో వినుమానెను
మండోదరికన్న మటిచక్కనికన్య లోకానలేమరన్నా
ఇందరిస్త్రీలలో వెదకిచూచినగాని అటువంటి కన్యలేదు
ప్రొద్దున్నెపోదురు మాపటికివత్తురు మరిదిక్కులేదురన్నా
ఏవిధంబునయిన వానిసతినినీవు తెచ్చుకొమ్మని పలికెనూ
వెండయ్య చారలాభమిడయ్య లేడియయి మారీచుడావచ్చేనూ
నన్నుబంపుముదేవ నేబోయి సీతను దోడిదెత్తును వేగమే
నీవుబోయినముందర ఆడుతూయుండుమా నేపోయిదానిదెత్తు
వెండయ్యకొమ్ములా భమిడయ్య లేడియయి పర్ణశాలన యూడెను
ఆమృగమునుజూచి పట్టితెమ్మనిపలికి తాను పతికిమ్రొక్కెనూ
యామృగమును తనకుపట్టి యివ్వకుంటే తనప్రాణములుండవు

వెంటనే రాఘవుండు లక్ష్మణునిబిలచి యిట్లాని పలికెనపుడు
అసుర మృగామది అరచితేనీవు రావద్దని పలికెనపుడు
విల్లునంబులు దొడిగి ఈటెలు దీసుకొని మృగముపేటకు వెళ్ళెను
గుంటలకుగ్రుంకేను మెట్టలకు యెగసేను కారడవికే తీసెనూ
అప్పుడు శ్రీరాము లుగ్రకోపమ్మునా అగ్నిబాణముచేసెనూ
హాసీత హాలక్ష్మణా యనుచు బలుకుచు తన ప్రాణములువిడిచెనూ
హాలక్ష్మణాయనుచులేడి యప్పుడు తనప్రాణములు విడిచెనూ
అన్నన్న లక్ష్మణా అడవిలో మీయన్న కతిభార మయ్యేనయ్యా
అడవిలో మాయన్న కతిభార మయితేను చుక్కలే పిక్కటిల్లా
చుక్కలుపిక్కటిల్లు సూర్యుడు వణకుచు పగలెల్ల రాతిరవునూ
ఇహములు యింకను జగములు చెడిపోను రాఘవుల కాపదేమీ
తమ్ములు కారయ అన్నలు చస్తైను గాపురమ్ములు జేతురు
పట్టమంతాలాగి భరతుడు బంపించె యరణ్యవాసములకు
రాజ్యమతడు గోరెనను నీవుగోరుటా యిదినీకు న్యాయమవునా
చేను దున్నినవెనుక చేనువెంబడిబీడు చేలోదికాదుటవునే
తాటాకుమంటవలె పలికెను లక్ష్మన్న యేడుగిరులేవ్రాసెను
యెంతపని నీకున్న అమ్మరో నీవయిన యీగెరులు దాటవద్దు
అనిచెప్పి లక్ష్మన్న యేగెనె తనఅన్న వెళ్ళినాజాడపట్టి
అగ్గంబు ముంతకు వుగ్గంబు కట్టుకొని పచ్చబెత్తముపట్టుక
పెదవులు దడవుచు పేదబ్రాహ్మణుడువలె వారభిక్షలు అడిగెను
కటకటయిదియెంత కర్మమొచ్చిందని పండ్లుదోసిటబెట్టెను
పాపిష్టి రావణుండు పదితలలుచూపితే పడిమూర్ఛ తాబోయెను
అదయశూలముదెచ్చి గెడ్డపెల్లగించి రథముపయి బెట్టుకొనెనూ
నవ్వుచూవాడును నాలుగుయోజనాల్ పొడవు సీతయెత్తుకపోయెను
ఆడుచువాడును నాల్గుయోజనాల్పొడువు నాతినెత్తుకపోయెను
సగముదూరముబోవ నప్పుడు జానకీమూర్ఛలయినా దెలిసెనూ
గోడుగోడుమని ఘోషింపుచునుసీత లంకకేచేరవెళ్లెను
శ్రీరాములాదేవి సీతచేరవెళ్ళెనని సిరివిన్నవించలేదా
మున్నూటరువది నోములునోచితి విష్ణుక్రాంతానోచితి
సంధ్యాలవెన్నెలా జ్యోతిగావించుకొని వడిగట్టుచూనోచితీ

ఆడరానిమాట ఆడితినిలక్ష్మణుని యాదోషమే తలిగెనూ
అనిసీతదుఃఖించి రావణునితోకూడ లంక కేచేరవెళ్ళెను
అప్పుడు లక్ష్మణుడు అతివేగిరమ్మునా అన్నవద్దకువచ్చెనూ
ఏమోయిలక్ష్మణా సీతవిడచిపెట్టి యిలాగువచ్చినావు
మాయామృగంబులు మరి యడవిలోపల నొంటిగావిడిచొస్తివి
అపశకునమ్ములు అడవిలోపలనాకు పెక్కులు గానవచ్చె
లక్షపెట్టకతాను తమ్మునితోడను పర్ణశాలకువచ్చిరి
చిలుకశాలాలన్ని చిన్నబోయున్నావి వనితలేదుర లక్ష్మణా
పగడశాలాలన్ని చిన్నబోయున్నావి పణతిలేమర తమ్ముడా
పణతినొక్కతివిడచి యేలాగువస్తివి పర్వతమ్ముల నడమికీ
పర్ణశాలావిడిచి వెళ్ళకాపదిలాన యుండుమంటిని లక్ష్మణా
అన్నమీరు మళ్ళరాకుండగా సీతఅంపగా నేవచ్చితి
ఆడవారిమాట అసురబుద్ధనుచునే వినవద్దు రాఘవంటే
మృగమువెంటనీవు వేటకుపోగానే నిలువనియ్యదు జానకి
శ్రీదేవిమాటకు తొలగితొయ్యాలేక శీఘ్రానవిల్లుదెస్తి
వన్నెచక్కనిలేడి పట్టిదెస్తామని వస్తినోయి లక్ష్మణా
అజుడు యెంతటివాడు యెంతవిద్యాపరుడు యింతేసివారలన్న
అజుడువ్రాసినవ్రాలు తప్పదూయందురు తొలియేమిజేసినానో
గంధపుకస్తూరి కలయమెఱపులచాయ గాంతజానకీదేహమూ
వినవోయిలక్ష్మణా రాజహంసలతీరు కలికికోమలి పలుకులు
యెండవానలజాడ యెన్నడూ యెఱుగాదు యెదేశమునకువెళ్ళెనో
యెలమితో బంగారుమేడనుండెడి సీతయేనీడలా నిలిచెనో
అన్నాహారము నిద్రగలుగునో కలుగదో ఆకలి బడియుండునో
ఆసురుసురు మనగాను కల్పవృక్షముక్రింద కామధేనువు జూచెనో
సురులార మునులార సూర్యచంద్రులార సుదతి నెక్కడజూపరూ
తరులార మునులార తామరకనులార సర్వాంగపక్షులారా
ధరణి యాకాశమా ధర్మదేవతలారా ధరణిజేచారి వెళ్ళె
అతివసీతా తనకు అన్నసౌఖ్యములు ఆరగించాబెట్టెను
బాలపడుచూవతె బాయదుర తొడలపై బాలనెక్కడజూతును

సీతకోసరము మనము చిన్నబోయుంటేను సృష్టంత యేలగలమూ
నట్టెసముద్రాల నడుమ వెదకుదము బ్రహ్మతలలే దుర్గింతము
అక్కడ జానకీ అదలుతు తానపుడు విలపింపగా దొడగెను
అత్తగారీమాట విని అయోధ్యవెదలితిమి ఆరణ్యమునకొస్తిమి
సారమయిన పిండి తేనెలారాగించి నారచీరలు గడితిమీ
కందమూలమ్ములే గంగరేగూపండ్లు మాదీఫలములు తింటిమీ
పారుటాకులవిడియం పారుటాకుల పసుపు పారుటాకుల పాన్పుపై
ఏమిసేయుదు తల్లి యెఱుపయిన భూదేవి యెన్నడెఱుగని యాడుది
కైకసంతోషాన కదలేని యాపదలు కరుణించదా దైవమూ
మాయవేషంబునా మాయమంత్రంబునా మటుమాయజోగివచ్చె
పంచరాత్రులు పస్తు ప్రాణాలు నిలుపుమని పరమభిక్షలు యడిగెను
ఆకొన్న తపసికీ ఆపాపి రావణునికి ఆరగించా పెటితిని
ఆపాపి రావణుడు పదితలల జూపితే పడిమూర్ఛలే పోయితి
ఆశూలముతోను పెల్లుపెల్లాగించి రథముపయి పెట్టుకోని
కొండలు గోపెట్టె ధరణి తల్లాడించే ఆకాశమంత వణకె
ముక్కోటి దేవతలు చుక్కలుదీప్తులయి సూర్యచంద్రులు వణకిరీ
రఘురాముడంటె నావయినతేయుడువచ్చి రావణుని అడ్డుకొనెనూ
ఓరి రాములదేవి నేల తెస్తివని రథముగూలాదన్నెనూ
యెగసిపోయెడివాణ్ని యేడుయోజనాల్ పొడవు వయినతేయుడువేసెను
ఱెక్కలు పట్టుకొని భూమిపయి రావణుడు కూలగా తావేసెను
బొందిలో ప్రాణాలుబోకుండ వుండుమని జానకీ సేవించెనూ
శ్రీరామచంద్రులకు వేగమే జెప్పుమని జానకీ తాబలికెనూ
తగదప్పులుగొని దాహములు గయికొని తల్లడింపుచు పోయెను
చేడెరోతాలియేమి చేసితినో ద్రోహాలు జేజింతలులేవుగా
నరమాంసమదియౌను లంకసిరిభూతాలు లంకవేల్పులుకలరుగా
వేగుచుక్కవినుమ వెడలు శృంగారు బంగారుబొమ్మ వినుమా
తీగమెఱుపా వినుము చీకటింటద్దమా వీభీషణునిపుత్రి వినుమా
వంటిభూషణాలు సుగ్రీవు పర్వతానవేసి నేనువచ్చితి
శ్రీరామలక్ష్మణుల కిచ్చునో యివ్వడో ఆకబురు తెలియదాయె
జటాయువునకు ప్రాణాలునిలిపి తావచ్చితిని ఆకబురు తెలియదాయె

అనిసీతచింతించి కన్నీరునింపగా ఆకాంతయిట్లానెను
చందమామచెల్లెలా శ్రీమహాలక్ష్మి మన్మథుని జనని వినుమా
వెన్నెలాప్రొద్దుకూ వేగబంటువచ్చు సీతరో చింతించకూ
అడవులు గడచియు ఆరామలక్ష్మణులు సుగ్రీవువనమువచ్చి
హనుమంతునిజూచి అరామలక్ష్మణులు సుగ్రీవుని యేలిరీ
వాలినిగూర్చియూ తారనుగూర్చియూ సుగ్రీవునకు గట్టిరీ
పట్టంబుగట్టుకొని పదిలానయేలెనూ అంగదుల జాంబవులకు
హనుమంతుని బిలిచియో ఆరామచంద్రులు ముద్రికను చేతికిచ్చె
జగములువెదికియూ జానకిజూచియూ వేగరమ్మనిపలికెను
అంబుధీదాటియూ అసురులనుజూచియూ ఆలంక కేవెళ్ళెను
వచ్చెనేఆలంక రవిసోమవీధులు రాజవీధులు చూచెనూ
భద్రంపుచావిళ్ళు బలువయినమేడలు పంచటరుగులు జూచెను
చిత్తరపుచావిళ్ళు చిరుమల్లెశాలలు పిక్కటిల్లి జూచెను
ఒప్పయినఅద్రలేవో మల్లెశాలలు అక్కడిల్లె జూచెను
ఉన్నతావుజూచి మిద్దెటిల్లుజూచి వూరంత జూచివచ్చె
రావణుడుయుండేటి రత్న మేడలుజూచి రాజ్యమంతాజూచెను
నేరేళ్ళమారేళ్ళ పిప్పలానీడలా సీత చింతింపుచుండె
వెళ్ళేనే రావణుడు వెంటనేనుంగులు గుర్రాలు పరగణాలు
చప్పట్లుబూరలూ తారలూ శంఖులూ భోరుగలుగుచువెళ్ళేనూ
యేవేళజూచినా రాముడని తలచేవువాడ గట్టినదూలమా
మీయక్క చెల్లెంద్రు మాయింటికి కోడండ్రు మండోదరిమొదలుగా
లంకిణికి గొడబడక సీత చింతింపకూ రఘురామ దలపకనేనూ
వొడబడకయుండుమీ వొకనాటికయినాసు యేలుమా లంకనీవూ
మావదినె మారుగా మన్నించి పిలిచేము మాలంకయేలవమ్మా
అష్టదిక్పాలకులు కష్టపడలేక ఆతణ్ని తలవనయిరీ
ఆదిమూర్తనుచు అతిగర్వబడబోకు ఆతణ్ని తలపకనేను
ఆదిబలుకులూవిని అతికోపమ్మునా వూరిచేతను బట్టుక
ఆదిమూర్తి నేడు అవతారమైనాడు అయోధ్యలో రాముడూ
పాలసముద్రము మీద శేషశయనుడయి పవళించెనే రాముడూ
క్రూరులనుజూచితా శాపములిచ్చితె పెళ్ళునా పగులు శిరసు

పతివ్రతను జూచియు పలుమారుపలికితే జనకసుత లానె యనెను
దవడలుదాటించి గ్రుడ్లెర్రజేసియు వ్యగ్రమ్ముతో బలికెను
యెల్లుండిప్రొద్దుకూ అతివకూడకంటెబలి మహాంకాళి కనెను
లంకిణికి జెప్పెను రావణుడుమళ్లెను యేనుగులు గుఱ్ఱాలతో
చూడవచ్చినవారు తెరవు గానాలేక అచ్చోటనే నిలిచిరీ
రఘురాము డంపినా హనుమంతుడే వచ్చి సీతమ్మను జూచెను
రాముణ్ని దలచుచూ రాజ్యాల గోరింది రాములా సీత యపుడు
రఘురాము డంపినా ముద్రికలు దెచ్చె సీతమ్మ అందవమ్మా
అందుకొని ముద్రికా అనుమానముతీరె అన్న నీవెవ్వరనెను
వెనుకటి యెన్నడూ అయోధ్య యెరుగవు యోలాగువస్తివన్నా
ఆనవాలునాకు గురుతుజూపించితివి అన్న నీపేరుయేమి
వాలిసుగ్రీవులకు మేనల్లుడను నేను వల్లభుల బంటుసమ్మా
ఆవాయుసుతుడను హనుమంతు నాపేరు సీతమ్మనమ్మవమ్మా
వాలినిజంపి మాసుగ్రీవుడేలెను వరుసకల బాంబవులను
పదిలక్ష పదికోట్ల పట్టపురాజులూ పట్టభద్రుడను యేలిరీ
శ్రీరామలక్ష్మణుల క్షేమాన పొడగని శీఘ్రమున దండుతేండి
ఈలంకచెరగొన్న యారునెలలానుంచి దినమొక్కయేడుయాయె
దినదినాగండాలు దెయ్యాలతోపోరు హనుమన్న జెప్పవయ్యా
రాముణ్ని బాసినే పడరానవస్థలూ పడితి నసురులచేతను
చెప్పరాదోయన్న చెల్లెలాయంటేను చెడ్డమాటలు పుట్టును
వింటివే సీతమ్మ యీ తెలయితోచెనే విన్నవేళానుంచియు
రాముడాజ్ఞాలేదు రావణుని దీసుకొని లంకంత గొనిపోదును
ఆకలిచేతను అవస్థలు బడితని అన్నము బెట్టించుమీ
యెన్నగల యీకొమ్మ పండొక్కటయినాను ఆనతియ్యవె జానకీ
పట్టితెచ్చినవాని పండ్లుమనకేటికి పదిలాన వెళ్ళుమన్నా
ఒక్కపండూ నాకు సెలవిచ్చితేగాని వెళ్ళలేనే జానకీ
వొక్కపండుతిని యొంటివెళ్ళాలేవు చల్లగా వెడలుమన్నా
యినుపగుగ్గిళ్ళవి విప్పముష్టిపండు అంటరానిగరలమూ
ఒపలేనునేను వోర్వలేమూ మనము వొక్కపండేకోసుకో
సాష్టాంగదండ నమస్కారములుజేసెనూ వృక్షములపై తిరిగే

నిమ్మపండ్లుదబ్బ దానిమ్మపనసలు ఖండఖర్జుర ఫలములు
కొమ్మకొమ్మకు గోటిరాక్షసులుయుండగా గోలుపోయిరి తోటను
కొల్లరావణలంక కోతికొల్లలాడె కొట్టుమనె నాలంకిణి
వనముచుట్టుతిరిగి వనములోపలికొచ్చి వొక్కదెబ్బను తీసెను
ఉరికిరీ రాక్షసులు వురివేగముతోను కెవ్వునా కేకవేసె
అదికోతికాదయా అలవిగా దెవ్వనికి అహంకార పురుషుడేమో
అవతార పురుషుడో అతడెవ్వడోకాని అలవిగా దెవ్వరికిని
సెలవియ్యి దేవరా లంకిణింజంపెను లంకజొచ్చె నెవ్వడో
సామంతరాజులూ యమదగ్నిమంత్రులూ ధరనున్న యసురులూను
చుట్టుప్రక్కలవారు చూశామురమ్మని చూచిపారిపోయిరి
పట్టవచ్చినయట్టి అక్షయకుమారుణ్ణి కాలుతాకునజంపెనూ
ఆమాట వింటూనే రావణుడు లేసొచ్చి కొల్వులో గోపించెనూ
ఉక్కుగుండారమ్మ ఉరవరానిపిడుగు ఉదరకామంటరమ్మా
జగతుండారమ్మ జాంబవులదుర్గి విరజాంబవులసేవరమ్మా
రేడుగల నాయకులు అందరూకూడుకా నింద్రజిత్తువెంటనూ
తప్పటులు బూరలు తారలు పుంఖులూ భోరుగొలుపుచు వెళ్ళెనూ
మదపుటేనుగులచేత మట్టిత్తమనుచూను పట్టమూ దరలివచ్చె
బలముచూతామని పట్టుబడు హనుమంతు పట్టపుధరులచేత
యేనూరుజంఝ్ఘుణి యేకగొలుసులువేసి కట్టిరే కంభమునకు
కొట్టరా దీన్నినే గట్టిగా జెప్పరాకోతి నీవెవ్వడవురా
ఏదేశమునీది యేలాగువచ్చేవు యేడుసముద్రములు దాటి
దాటకను యెంచరా చవిటి కాలువలివిపంగజాపే వస్తినీ
హరిహర బ్రహ్మదులువంటి యీశ్వరులంట అందనీ వెవ్వడవురా
ఆదినారాయణుని బంటునూ నేనురా హనుమన్ననాపేరురా
ఆదిలక్ష్మిసీత నేలదెచ్చినావు అంత్యకాలమురా నీకూ
చిన్నబుద్ధులుమాని సీతారామునికిచ్చి దేవతల చెరలు విడుపూ
సరుదమాత్రానకు సీతనిచ్చితేను నవ్వరా లోకులంతా
వనచరుడు నీవంటి బంటు నాకుంటేను వొక్కడే బంటుచాలు
మారురాజ్యా మనక మావద్ద కొన్నాళ్ళు కొలిచినిలిచేయుండుమా
రాజ్యంబులొసగము రాజ్యమిచ్చెదనీకు నమ్మినా చెంత నుండూ

సృష్టంతా యేలేటి శ్రీరాములాబంటు నిలువనెవరితరమురా
బందుయీచెలు బలువయిన బల్లెములు బాణాలు ఫిరంగీలను
ఉత్తమయశ్వాలు కొమ్ము టేనుగులునూ పూరికే పారిపోయె
తీర్థమ్ము సాగినట్లు మూకమూకలుగూడి తిరిగి మళ్ళిపోయిరి
మైలాడవాడును మూటలు వేసుకొని మంటవేళా బట్టుక
ఆమంట చూచింది అదలింది యీకోతి అడుగుతోనే నిలచెను
మైలాడయీకోతి మంకుతూ వెరచింది మతితెండి యీచీరలూ
చుట్టిరిచీరలు తోకవాలమునిండ బాకిపోదు నిండను
తోడనవిపడుగులు తోవులుచుట్టిరి తోకమిక్కిలి పెంచెసూ
పట్టుచీరలుమంచి వోణిలుగుడ్డలూ పరకాలజలతారులూ
మేలయినమగవారి శాల్వలన్నియుదెచ్చి చమురుముంచీ జుట్టిరి
అపరాధదేవరా సరిపోయెచీరలూ యికనొక్కచీరదెస్తై
సీతచీరాయని రావణుడు దలచితే చివుకునా తోకముడిచె
ముట్టించి వడివడి ముందురాలేలెండి మునుపుగొందరి జంపెను
దిట్టిచాటూ దించి ముట్టించినిలచితే దిక్కులను వెలుగాయెను
లంక కాల్చేకొరకు పూాల లంకేగట్లు స్తంభాలకడ కొచ్చెను
మ్రానుమీదనుండి సాముద్రిప్పితేను మండిపోయెను పట్నమూ
రావణుడు తనవద్ద రాక్షసుల బిలిపించి యీలగువు జాడగోరి
పట్టితెచ్చినఫలము లుత్తమ్ములేగాని పట్నమంతా గాల్చెను
చిత్తరువు చదురులేఆమల్లెశాలలే లక్కటిల్లే గాల్చెను
వొప్పయిన అద్రలే వోపంచిమేడలూ పంచటిల్లెగాల్చెను
ఉన్నతావులు గాలె మేడయిండ్లుగాలె ఊరంత గాలిపోయె
సన్నంపు మేడలూ సన్నంపుమిద్దెలు పంచటరుగులు గాలెనూ
రావణుడు యుండేటి రత్నమేడలు కాలె రాజ్యమంతా కాలెనూ
దాసీలు కొందరు చీరలుకట్టుకొని లఘువులోపల కొచ్చిరి
మాకుదిక్కులేదు చూడాలనీవనుచు చేతులెత్తుక మ్రొక్కిరి
అన్నముచేబట్టి అనకనేర్తుపని ఆనతిచ్చెను యిప్పుడూ
వెళ్ళనే హనుమంతు వేడిచల్లారమని నిలచె యంబుధివొడ్డునా
వేడిమొహానికే యెదుట నిలువలేక దాలెజేసుకయుండెను
సంతోషమందునా సముద్రమపూ యేలెంచి చల్లార్చిపొమ్మనెను

వెళ్ళేనేహనుమంతు వేగచల్లార్చుకొని నిలిచె జానకిజెంతను
ఆణిముత్యముచెంగు మరిరత్నముమ్మారు మారుజాబులు జెప్పుమీ
దినదినాగండాలు దయ్యాలతోపోరు హనుమంత జెప్పవయ్య
రావణుజంపేసి రాజ్యమంతాగెలిచి తన్ను తోడుకపొమ్మను
ఆనవాలందుకొని సంతోషముగనేడు హనుమంతుదేతెంచెను
సంతోషచిత్తుడయి నీరధీదాటివెళ్ళె సుగ్రీవువనముజొచ్చె
అవునయ్యకపిరాజు అదుగోనుసుగ్రీవ వచ్చెనె మేనల్లుడు
మీకుమించినపండ్లు మీ యాజ్ఞలేకుండ హనుమంతుడారగించె
గోపముతోసుగ్రీవ గోపించిలేచెను కొట్టెదనని పల్కెను
ఆజ్ఞదప్పినవాని అల్లుడనవచ్చునా అడిగితె నేనివ్వనా
వెళ్ళినకార్యాలు జయమాయెగాబోలు వేగమందునవచ్చెను
రావోయిహనుమన్న రామచంద్రులకును మనవిని వినుపింతువూ
అడిగినసేనలను చెప్పకాపోతేను అతిగర్వుడా నందురూ
ఇనుపగంటాగడలు యిత్తడిబిరుదులూ వీధువీధుల యందునూ
కంచుకట్లాగడలు కత్తులంటిపొగలు కొండమ్మన నుండునూ
మల్లెపూ స్తంభాలు మాణిక్యదీపాలు మాపురేపును వెల్గును
ఏవేళకొల్వాలు గస్తుతిరుగుతుండ్రు యేబయిలక్షలమూకతో
లంకజొచ్చితిని రావణుని చూచితిని అక్షయకుమారు జంపితీ
పట్టుబడ్డాచోట భయమెంత లేదాయె ప్రాణములు యెట్లుండెనొ
అవునయ్యహనుమంత అవునంతవాడవు అప్పుడా సుగ్రీవుడూ
అధికసంతోషాన కట్టుకగ్గమ్ములూ యిప్పించెనె రాముడూ
వారధిగట్టండి సేనలనుపిలవండి పోవలెను లంకకిపుడు
జాంబవంతుసేనలో విశ్వకర్మన్నాడు సెలవివ్వవోదేవరా
ఏనుగులూ గుర్రాలు వెళ్ళలేకున్నవి సెలవివ్వవో దేవరా
సముద్రునికోపించి పగవాని కూడెనని సంధించెనా బాణమూ
అప్పుడు సముద్రుడు గడగడ వణకుచూ మ్రొక్కిముందర నిలిచెను
దిక్కుమాకెవ్వరూ దీనులగావుడి పగవాణ్ని కానుదేవా
అదుగో సుమత్స్యమో వారధినియది కోటికొండల మ్రింగెను
ఆకొండనూవేగ నీలుణ్ని యందుకొ వారధిని గట్టుమనిరీ
హిమవంత పర్వతము యింద్రనీలాచలము విశ్వాస సంజీవిని

ఘనమైన కైలాస గోవర్ధనగిరి మహమ్మేరు పర్వతాలూ
సేతుసేసఁగాదు సిరిసేన కొండలు చేరవేసిరి కొండలు
అలస్యమునుచేసి యలసినారయితిరో యలసినారో సేసలూ
అరచేతికొండలు యటుపారవేయగా అటుముఖము యేలనయ్య
సంగాతులముమనము సరిబోయె హనుమంతు నీకునాకునుభేదమా
పదిలముగవారధి సంధించికట్టుడి పర్వతములు దాటుడి
ఏనుగామడపొడవు యేకముగజాచేను యంత్రసామగ్రులతోను
వెడల్పువారధిగట్ట ఆవిభీషణుడు యన్నతోయిట్లనెను
సీతబుట్టంగానే లంక చెడుతుందని చిన్ననాడేజెప్పినా
వారిబంటువచ్చి వనమెల్లా పెకలించి వనపాలకుల జంపెను
ముక్కంటివిలువిరచి ఆసీతపెండ్లాడి మునుపుజనకునియింటను
తాటకివధియించి చుప్పనాతిముక్కు చక్కగా మరిచూడవా
చతుర్భుజములు గలవు రెండుచేతులవాని చేరితీసుకరండిగా
పగవాణ్ణినాలావున పలుమారుపిలిచేవు సభవారుచూడగాను
పరమాత్ముడిచ్చినా వరము తనకున్నదని పాదమెత్తుకతన్నెను
తాక్రొవ్విరావణుడు తన్నెనేయోతల్లి తగనిమాటలాడెను
వేగలేచినవిధి వేళగుణమోగాని బ్రహ్మవ్రాసిన వ్రాలయా
కొన్నాళ్ళకోతలు కొట్టుపడిపోగాను కొడుకునెందుకు తన్నెరా
ఆదివారమునాడు విష్ణుసీతాదేవి అతివచెర విడువమంటే
కొట్టెనోయాతల్లి కోపించనేసనుకో పొమ్మనుచు పారదోలె
అనిభక్తితోడనే రామచంద్రులూను నీలంకకధీపతౌను
శరణంటిఅయోధ్య శరణు దశరథరామ సకలజీవుల రక్షకా
మాయన్నరావణుని కపరాధమై వచ్చి హరినన్ను కావుమనెను
పగవార్తలుబట్ట వంటింటికుందేళ్ళ పట్టిపీడిన గొర్రెయా
దగచేతులోజిక్కె పట్టివిడువరాము గుట్టుదెలియగ వచ్చును
యెందుకుమనమాట వినుడు యారావణుడు తెలుసుకొని రమ్మనెను
ఎందరూజెప్పినా యేలనెరగడుబుద్ధి అంగదుడ తెలుసుకొమ్మి
యెలుగుచర్మముదెచ్చి వేసారగాసాకి యెన్నాళ్లు వుతికినాను
అంతకంతకు నలుపు అధికమవునెగాని యెన్నటికి తెల్లబడదు
శునకతోకనుదెచ్చి వెదురుబద్దనువేసి తిన్నగాగట్టితేను

అంతకంతకు జవుకు యధికమవునేగాని యెన్నటికి తిన్నబడదు
గువ్వపిట్టనుదెచ్చి పంజరములో పెట్టి పాలుపోసి పెంచినా
అదియేల రామరామయని పలుకును గువ్వగువ్వ మనునూ
వేపచెట్టుకుయెంత పాలుబోసినా యెన్నటికిని తియ్యపడదూ
ఎందరూజెప్పినా యేలయెరుగదుబుద్ధి అంగదుడ దెలుసుకొమ్మి
డాముడాముయనుచు ఢణఢణారణభేరి తనకులానే మ్రోగును
గుబులుగుబులుమని గుండెల్లాజెదరను గండ్వొనేదేవరా
రావణుడు రత్నాల గద్దెమీదనుపడెను లంకంత భీతిల్లెనూ
రాయబారమునేడు రాముడంపినాడు అంగదుడు తానొచ్చెనూ
పారకండిమీరు ఉద్దండసరులార యెదటికెవ్వరుబోకుడీ
ఏమిరావానరుడ వచ్చినపనియేమి నీవు యెవ్వరిబంటువు
నిన్నుతోకనుజుట్టి నీరధినిముంచినా ఆవాలిసుతుడనేను
నీలంకగాల్చినా హనుమన్నమాబావ అంగదుడునాపేరును
ముందువచ్చినవాణ్ణి గుడ్డతోకనుజుట్టి మునుయెడు వీధులాను
త్రిప్పించి శృంగారించి పారదోలినాము తిన్నగా పోరయోరీ
బలులేని బలిమినీదెచ్చుకోర ఓరిరావణ బలిమిచూడ
తలకుంచవిరగాడ మంకించిపలికేవు తగువు పొందినబంటువు
హర్షించి మాతాపున అయిదుదినములుంటే అపగను సాధింతుమూ
రావణునిచెక్కిలి అంగదుడునొక్కెను రాణువంతా బెదరెను
మకరకిరీటము నాగబెత్తందెచ్చి రాజుముందర వేసెను
చేరలేవనుకొంటి చల్లాగక్షేమాన శాబాసు వచ్చితన్నా
పాపిష్టిరావణుడు పాపాత్ముడువాడు పణతి పంపడాయెనే
చిన్నబుద్ధులుమాని సీతనంపడాయె యేమిసేయుదు దైవమా
కొడుకునూపగదీర పొట్టక్రొవ్వుదీర కండలు బెరికెదను
వేతునోపగదీర వేడికోపముదీర చూడ నెన్నడుగలుగునో
మాబంటుచేతను మండోదరికొప్పు నూడిపించకమానను
కాకబడిరఘురాము కన్నుతెర్రచేసితే జగములన్ని వణకును
ఇహములుయింకను జగములుచెడిపోను పక్షులే పారిపోను
చైత్రమాసముప్రొద్దు వెన్నెలుసరిపోయె సేనలందరిభిలువుదీ
ఆదివారమునాడు ఆయత్తపడిరండి నీలంకలోనికనెను

కదలెనే రఘురాము జయమనుచు రణభేరి తనకులానే మ్రోగెను
గంగనదిదాటిరి గట్టన కుంకిరి గడితలె త్తిరిమూకకు
చిత్తరువు చవుకులో రత్నాలశయ్యపై రావణుడు మండోదరి
పతితరావణుదేవి పవ్వళించిలేచి కలగంటినని బలికెను
యేమి కలగంటివే వెలదిరో జెన్పవే యేమి ఫలముగంటివే
పగరాజులాతలలు పగలకలగంటివా పణతిదక్కగంటివా
రఘురామునిబలము నణతునని గంటివా రమణిదక్కాగంటివా
మాత్రువంశమువారు అణగిరని గంటివా మగువదక్కాగంటివా
అర్కవంశమువారు అణగిరనిగంటివా అతివదక్కా గంటివా
పగరాజులాతలలు పగిలెననికాదయా పణతిదక్కాకాదయా
రఘురాములబలము అణగెననికాదయా రమణిదక్కాకాదయా
మాతృవంశమువారు మణిగెననికాదయా మగువదక్కాకాదయా
శత్రువంశమువారు చెదరిననికాదయా చేడెదక్కాకాదయా
అర్కవంశమువారు అణగిరనికాదయా అతివదక్కాకాదయా
ఈ రణమధ్యంబున యీరణభూమిలో సమరమని కలగంటిని
ఇంటి కెదురుగనున్న ఒంటి స్తంభముమేడ కూలెనని కలగంటిని
యున్నట్టిచేమపువ్వు చేతిలో కడియాలు విరిగెనని కలగంటిని
ముక్కునాయున్నట్టి ముత్యములయానత్తు మణిగెనని కలగంటిని
మెడలోనుయున్నట్టి మంగళాసూత్రములు జారెనని కలగంటిని
నిన్ను జంపివేసి విభీషణునికి పట్టమని కలగంటిని
యెనబై లక్షలాసేన బలముతోను రావణుడు మేడెక్కెను
పులితోనుతోడెలు పూనుకోవచ్చునా రాబందుతో కొంగను
యెలుకపిల్లితో నెదురాడవచ్చునా నరుడునాతో గెలుచునా
యెనభై లక్షలా గొడుగునీడలలోను రావణుడు నిలుచుండెను
వెంటనెవ్వరులేరు వొంటిగా దండునీబలముజూడుమి దేవరా
దిక్కయెవ్వరులేరు ధీరుడనియుంటివి బలముజూడుమి దేవరా
వొక వేగులవాడు అక్కడాజూచియు యిచ్చోటికేతెంచెనూ
వోరోరి వేగులవాడ శ్రీరామచంద్రులు యెక్కడదిగిరి
శంకలేకా వానరబలముతో సముద్రపుగట్టున దిగిరయ్యా
దిగులందిది భయమొందిరయ్యా గుంపులుగుంపుయి వచ్చినారయ్యా

సున్నపు యిసుకతో వారధి నరుజు క్షణానవారధి గట్టిరయ్యా
ఊళ్ళు అగ్రహారముజేసిన అగ్రహారములు బ్రాహ్మణుల కిచ్చిన
అగ్రంపు చెరగొడుగుల నీడను సుగ్రీవ మహరాజు వచ్చెనయ్యా
యేడుకోట్లవానరబలమూ యెనుదదికోట్ల చెంచితబలమూ
ముందల పయనము నడచిన అంగద మహారాజు వచ్చెనయ్యా
పచ్చనిబంటూ జంఝునీ గట్టివచ్చా విల్లుచేలాబట్టి
పట్టుగొడుగుల నీడలవాడు పటాలనీలుడు వచ్చెనయ్యా
భూమికిముందర నరికినవాడు దుబుల్‌మని సైన్యముతోను
యెనభైకోట్ల వెలుగులరాజు జాంబవంతుడు వచ్చెనయ్యా
లంకమూడుచుట్టులేజుట్టిన లంక వాకిటను లంకిణిజంపిన
లంకచూడ రణరంగము పెరిగిన బింకపడి హనుమాను వచ్చెనయ్యా
పువ్వుపేరే జాజిపువ్వు పురము అయోధ్యపురము
అంబుపేరే రాక్షసవైరి నారిపేరే నాగబాణము
దేవిపేరు సీతాదేవి రాజులే రఘురాముడయ్యా

యు ద్ధ ప్రా ర ం భ ము

అంతటనింతట కొలువయ్యీయుండగనెత్తిరి రఘురాములుయీటా
కదిలున్న లొటిపిటలు బాణమ్ములును కలిసిగానవచ్చిరి యెవ్వరూ
అలనాటి కింకిణి కాశిదేశపురాజు గుందమానసుండుదేవ
ఇస్నూరుగోటలా ముస్నూరుజట్టీలు యీవచ్చువారెవ్వరూ
మకరకన్నులవాడు జంభిణిరాజు సుషేణుండు దేవరా పల్లకీలు
యెర్రగొడుగులా నీడల సుందరమైనట్టి రాజులు వీరెవ్వరు
అరువదియారురాజ్యములు యేలేటినీలుండు తావచ్చెనుదేవరా
పాటిలేవాయెను యీడుకొనివచ్చిరీ పట్టజాలరు లంకకూ
ఊవడీనీరంత యేరులయి పారెను యీవచ్చువాడెవ్వడూ
గూడయినచోడాడ గూడమాన్యమ్ములకు వెలుగుటకు రాజూ యితడు
పంతగించిపచ్చె జాంబవంతుడవైరి బలవైరి యితడూ
ఏవేళజూచినా పూచినారలవలె యొరలుదీసికత్తులు
యేవేళచూచిన దండులోనంతాను రాముడన్నదివాక్యము
తరతమ్ములనుంచి గ్రాసములిచ్చితే కొలిచేను రాఘవులానూ

సైన్యాలుగొడుగులు టెక్కాలుబిరుదులు యెత్తినారే గొడుగులూ
యెత్తి పెట్టగజూచి కాకబడి రఘురాము గోడులన్నీ లేపెను
చెల్లెనే మనలంక క్షేమాననుండకా చేటుదెచ్చునె లంకకు
వేడిబాణముదీసి యెగసెనే రావణుడు యేరులన్నీ యింకెను
ఆకాశమే పొడవు ఆవనము మండుచూ అగ్నివర్షుడువచ్చెను
మరపించి రాఘవుడు మేఘబాణము దొడగి అగ్నివర్షునివేసెను
సకలాచార్యుడు అంగమహిమునివచ్చి ఆమర్మమే జెప్పెనూ
అఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకా చక్రధరును మొదలుగా
రావణుడు తనటావున శక్తిబాణముదొడిగి సేనలాపడవేసెనూ
రఘురాము తనటావును బాణమ్ముదొడగి నారాణువా పడవేసెను
రావణుడు తనటావు శక్తిబాణమేదీసి లక్ష్మణుని పడవేసెను
హస్తములుబట్టినా విల్లునంబులునేల విడచెలక్ష్మణదేవరా
అతనిముఖముజూచి శ్రీరామచంద్రులు మూర్ఛలయినా జెందెను
సుగ్రీవసుషేణు డంగదుడు జాంబవుడు హనుమంతుడు మొదలుగా
సౌమిత్రినీ కావుమనుచు శ్రీరాఘవులు సేనలకొప్పగించి
రావణునిజూచి యతియుగ్రత్వముగ రక్తలోచనుండయి రాముడు
ప్రాణాలు విడిపింతుననుచు శ్రీరాఘవులువిడిచి రావణునిమీదా
కాలాగ్నిసమయమున ఆరాముతీక్ష్ణ బాణములకోర్వలేకా
పారిపోయిలంకజొచ్చె రావణుడు తన బాష్పములు కురియగాను
అపుడు శ్రీరాములు తమ సేనలజూచి బాష్పములు గురియగాను
పడియున్నసౌమిత్రిజూచి కడుశోకము విలపింపగా దొడగెను
పదునాలుగుయేండ్లు నిద్రాహారములేదు పడియుండ దెన్నడూను
వెనుకనుండుటేగాని యెదటికెన్నడురాడు తొడలమీదికి వచ్చితీ
కైకమ్మవరములు దశరథుమమ్మడుగ కార్యము వేరాయెను
అడవులకు పొమ్మని అన్యాయమేజేసె అన్ననిప్రాణములకు
హాలక్ష్మణావీర అనిపిలిచెపలుమారు హా సోదరుడయనుచును
శత్రుసంహారకా సౌమిత్రినందనా ఆధార యని పిలుచుచూ
యింకెన్నిజన్మాల తపసునానీవంటి ఆత్మబంధుడు గలుగుసూ
వినవోయిలక్ష్మణా సీతవంటిస్త్రీని వడయంగవచ్చుగాని
యరణ్యవాసములు అవనిజకు తనకూను అహారనిద్రలేక

ఇటువంటిసహోదరుడు తనకెట్లుగలుగునో యెన్ని జన్మములకయినా
జడలుకట్టితపను చరియించినప్పుడు చాలించిపోయెదవా
జడలొల్లక తపసుచరియించి నీవిపుడు యెందుబోతివి లక్ష్మణా
తనజట్టుబట్టుకొని సమరములోనిన్ను గోలుపోతినితమ్ముడా
భరతుపట్టముగట్టి పారిపోదలచితివి పగవాణ్డిగానునీకు
ఉప్పుకొసమువచ్చి సుగ్రీవుడానేను కర్పూరము గోలుపోతి
ఆలికోసమువచ్చి జాంబవంతుడనేను అనుజుణి గోలుపోతి
ధరణిసుతకయివచ్చి నీలుడానేనిపుడు తమ్మునిగోలుపోతి
ఏలోకానికి పోతివోతమ్ముడా ఆలోకమునకునన్ను
గొంపొమ్ము లక్ష్మణా గూడివచ్చితిమి మనము కూడియుండుట ధర్మము
నినువిడిచి యొకగడియ నిలిచినేనుండలేను నీవెంటవచ్చేను
నన్ను విడువాలేక నాతోయడవులకు చనుదెంచినట్టి తండ్రి
అయోధ్యకేనిపుడు నేనొంటిగా బోతేను యాప్రజల కేమందును
గురువులకు యేమందు గూడిచదివిన తోడిచెలికాళ్ళకేమందురా
తల్లియయిన కౌసల్యకేమందు నేనిపుడు కయికమ్మకేమందురా
శుభగుణమ్ములుగల సుమిత్రకుయేమందు యెన్నోజెప్పి పంపెరా
పంచభాషలుగల యెరిగయున్న సుమిత్ర గోపించి ననుదిట్టదా
శత్రఘ్నుగోపించి నన్నేమిదిట్టునో యేమిసేతును దైవమా
రంగయిన ముత్యాలచేరు దిగబడ్డట్టురాతె కన్నులవుదకమూ
మాణిక్యభూషణము మణికలు రామరాక కెదురుచూచుచు నుండెను
ఇకనాకులంకేల యికనాకుయిల్లేల యికనాకుసీతయేల
ఇకనాకుపగనేల నికనాకురణమేల నికనాకుతల్లియేల
అంగదుడు నీలుడు గంధమాధనుడును రాజుదగ్గిరకొచ్చిరి
ఆరాములు యతిశోకించుచుండగా ఆసుషేణుడు బలికెనూ
రాజీవలోచనా రఘుకులోత్తముమీరు యింత శోకింపనేలా
వొడలునుష్ణముగలదు ఉన్నవీ కనులలో మెరుగునొప్పుగ నున్నవీ
హస్తములలోపలా నాడిబాగున్నదని అఖిలేశ భయములేదూ
నీరమునుబోల అరకాళ్ళున్నవిగాని రాజేంద్ర భయములేదూ
సంపూర్ణచంద్రుని బోలేటి లక్ష్మణుని ముఖముతేజము జూడుము
గండమో గాత్రమో లక్ష్మణుని కివ్వనూ ఓషధులు దేనంపుమీ

అపురూపసంజీవి ఉత్తరానా కద్దు సౌమిత్రికి తేబంపుమీ
ఆలస్యమూలేక నోరామచంద్రులు యోషధులకు బంపుమీ
ఆపలుకులూవిని ఔననుచు శ్రీరామచంద్రులు అపుడులేచి
అంజనీ తేజమ్ము సేనదగ్గరకొచ్చి నిలచియిట్లని పలికెను
అంజనీ సుతురమ్మి వాయునందనవేగ హనుమంత నీవువెళ్ళి
అపురూపసంజీవి ఉత్తరానా గలదు సౌమిత్రికి తెమ్మానెసూ
అట్లెగాక హనుమంతనీవు మాపాలిటి ఆత్మబంధుడవయ్యె
ఆయుస్సుపొమ్మనుచు దీవించి ఆశీర్వచనముజేసెను
పరమాత్మకు మ్రొక్కి పరుగునా జనుదెంచి పర్వతాలెదాటెను
ఆసముద్రమూను ఆవలీలగాదాటి అతివేగమునవెళ్ళేను
హనుమంతు గమనాన అతివేగచిత్తుడయి కడువేగ రావణుడు
కాలనేమినితను అడ్డుగా బంపెను కడువేగసమరమునను
ధీరముతో సౌమిత్రిని బ్రతికించుకొందునని సుపొంగి హనుమంతుడు
అచ్చట సంజీవి గలుగుచున్నది అచ్చటికి నీవువెళ్ళి
ఆదితరమూనుంచి ఈమడుగులోనను యుండుటకు కరుణిస్తినీ
ఆవాయునందనుడు వారధిదాటుగానటనుండు పర్వతములూ
వృక్షములు విరిగెను పక్షులూ తమలోను పారిచెదరిపోయెను
అందున్న వెండిభమిడీ కొండవేడుతు సంజీవినీ వెదకుచును
సంజీవిగనలేక అతివేగచిత్తుడమి కడువిచారం బొందుచూ
హస్తాలు ముడుచుకొని ఆపర్వతాత్మని ప్రార్థింప దొణగెనంత
ఓపర్వతపు రాజ పరమకళ్యాణుడవు ఔషధమ్మునుచూపుమా
సంజీవికరణము సంధానకరణము విలసిల్లు కరుణానిధీ
సంజీవిసహితముగ అనినాలుగుకొండలు అడుగగా నూరకుంటే
అడిగినా నెరుగునా యీరాళ్ల కరుగునా యీలోకమందు నిపుడు
పెద్దపెట్టునజుట్టి పెల్లుపెల్లాగించె సంజీవిపర్వతమ్ము
సకలలోకాలకే అయినరామునిబంటు హనుమంతు నా పేరుసూ
మేరు పర్వతమూ యెత్తుకొనివచ్చెను దమసేన దగ్గరికిని
భాను డుదయాద్రికి పయనమవుచున్నాడు విల్లునంబులు తెమ్మనెసూ
పెద్దవాడుతాను జాంబవంతుడను ఆకావుననిలువగానె
భానుండు కాడుసుమీ పర్వతపురుషుడు ప్రార్థించు శ్రీరాఘవా

వెయ్యకు శ్రీరామ సంజీవిపర్వతము హనుమంతుదేతెచ్చెను
కోపమ్ముదోడను యెక్కుపెట్టినవిల్లు నేలదించెను రాముడు
సంజీవి హితముగ అని నాలుగు ఔషధలు యేరుపరచిరప్పుడు
సంజీవికరణము సంధానకరణము విలసిల్లుకరుణానిధీ
ఔషధమ్ము యనుచు ఆసుషేణుడువచ్చి సౌమిత్రికి బోసెను
పీవించిపోయగా లేచెను రక్ష్మణుడు బ్రతికె లక్ష్మణదేవరా
సంపూర్ణచంద్రుని బోలేటి లక్ష్మణుడు బ్రతికె లక్ష్మణదేవరా
తొల్లెక్కడున్నవో ఆవర్వతమ్ములు ఆక్కడానేసివచ్చె
అయోధ్యకెలవో ఆపర్వతమ్ములు అక్కడానేసివచ్చె
అయోధ్యకేలవో నంటివియోరామ రాజ్యమేలా నంటివి
మనమువచ్చుట రణసమరమవుటేగాని మరియొకటిగాదు యనెను
మేఘములచాటున ఇంద్రజిత్తునిలచి బాణముల గురిపించెను
అన్నాహారమునిద్ర పదునాలుగేండ్లొల్లా నాచారపురుషుగాని
అంత నియమావతీ యీలోకములోకాని అతని సాధించలేరూ
అంత నియమావతి యీలోకంబునలేదు యిందుకెల్లాననెను
అన్నాహారమునిద్ర పదునాలుగేండ్లుగల అచారపతిని నేను
అలనాడిచ్చిన యమృతపాణులును తేవోయిలక్ష్మణుడా
ననియన్న యనుపగా అట్టితొడతీసియో యమృతపాణులు జూపెను
రావోయి తమ్ముడా హనుమన్నా లక్ష్మన్న యతని సాధించగలమూ
పేరుదెలిసినదాకా నునుక నింద్రాజిత్తు వెయ్యండి వేయికొరలు
యంజనీ తనయుని భుజమెక్కి లక్ష్మన్న యట్టె వెలుగుపోయెను
ఆకాశము పొడుగు బాణములప్పుడు లక్ష్మణుడు తావేసెను
బాణము చాయకూ మేఘముల చాటున యింద్రజిత్తు నిలిచెను
ఒక్కబాణముదీసి లక్ష్మణు డప్పుడు మేఘముల తాకొట్టెను
అప్పుడు మైమరచి మేఘనాథుండును రక్ష్మణునికి త్రోవిచ్చెను
మేఘమండలములో లక్ష్మణుండే యపుడు త్రోవజేసుక పోయెను
యప్పుడు హనుమంతు లక్ష్మణుని యెత్తుకొని మేఘములలో విలచెను
మేఘముల చాటున యింద్రజత్తు తాను బాణములు తావేసెను
అప్పుడు లక్ష్మన్న యింద్రజిత్తుమీద బాణములు గురుపించెను
మేఘమండలములో మెరుపున్నరీతిగ బాణములు గురిపించెసు

నారాయణాస్త్రమ్ము నాభినే సంధించ నింద్రజిత్తుకూలెను
యరుపులు సేయుచు యతికాచుకొమ్మనుచు యతీకాయు డటవచ్చెనూ
చెన్నయినబాణములు బిరుదయిన వడమూక రెక్కకోవులయీ బెలు
గజకర్ణమ్ములూ గోకర్నమ్ములూ ఘనమయిన ఝల్లీబెలూ
వెంట నెవ్వరులేక శ్రీజానకిని దెస్తే సమరమునకు వచ్చితిరా
పోకుడీ అయోధ్య పలువురు తలచేరు పోనిస్తునా నిన్ననూ
నాయకులముందర దాచినగొర్రెలు యెక్కడికి పోనిత్తురా
చిగురుకొమ్మలచాయ నాలంకపట్నము చీమదూరానిత్తునా
రాల్పుమీ లక్ష్మన్న రౌద్రంబు బాణములు అతికాయుడు వచ్చెను
ఒక్కబాణముదీసి లక్ష్మణుడు వేసెను అతికాయుడే మడిసెనూ
ఆకబురు వింటానే అడలుతూరావణుడు కన్నీరు తాదేచ్చెను
కుంభకర్ణునిమీరు నిద్రలేపుమని యానతిచ్చెను యప్పుడూ
ఏనుగులు గుర్రాలు తెప్పించి తామపుడుయెక్కించి త్రొక్కించగా
తిమ్మయ్యచేతనూ సీసములు గావించి చిలికించి పోసిరపుడు
నిదుర సేయగ చిన్నసల్లికరచెనని కుంభకర్ణుడు లేచెనూ
కుంభకర్నునిజూచి గూడినామూకలు గుండెబెదరుచూ బోయిరీ
యేనుగులు గుర్రాలు వెళ్ళలేకున్నాయి కుంభకర్నుని ధాటికి
శ్రీరాములతోను జోడుగాపోరెను కుంభకర్ణుడు యప్పుడు
గురిజూచి రఘురాము కుంభకర్ణునిరొమ్ము గుండెచెదరాగొట్టెను
కుభేరపర్వతమువలె దాసు యప్పుడు కుంభకర్ణుడు గూలెను
యిత్తడిగోడలకు నిచ్చెనలు వేసిరీ జొచ్చిలగ్గలనెత్తిరీ
కంచుకోటలమీద కదలిపోయెనుదంతు నీలుడు సుగ్రీవుడు
ఘమిడికోటలమీద పట్టాభిషేకమయి రఘురాముడే గెలిచెను
బలువైన ముత్యాలరత్నాలు గద్దెపయి రావణుడు మండోదరి
అందుకొని శిఖపట్టి అంగదుడు యీడ్చెను రావణునిజూపుమనెను
రావోయి యింకేల రాజ్యమంతాపోయె రఘురాముడే గెలిచెను
యమదుర్గిదుర్గాలు నాయకులు దెచ్చిరి స్వామి తానేగెలిచెను
పాసినా అన్నము పదునుకువచ్చునా పాతాళహోమమ్ములో
మండోదరి తాను దుఃఖించగాజూచి రావణుడు లేచివచ్చె
మాణిక్యభూషణా మండోదరీనీవు నామాట కతిచేయరె

బంగారు చిటిపాప బాయలేక నిన్ను పడతి నావెంటరావె
ముదిమివిధవరికమ్ములు రాకుండ మీతండ్రి మునుపువరము నిచ్చెను
పట్టపుదేవివే గుట్టుచెప్పకుండ మాటమంతులకంతను
మేలయినగుండాము నేలనుతీయించి చుట్టుచుట్టును బారిరీ
అసురులూ రావణుడు శూలమ్ము దీసుకొని వేవేలు పైకొచ్చిరీ
కోతులాలా రఘురామునికి మీరును కొడుకులై వేంచేస్తిరా
కొమ్మకొమ్మలకి నీగంగ రేగుపళ్ళు కొండకొండలనుండకా
తినగతినగా పండ్లు విషమెక్కె నామీద తిరిగిమళ్ళి వస్తిరి
నాచేతిలోజచ్చి జడిసిపోదురుగాని నమ్ముకొని చెడిపోకుడీ
వెండిడామామీలు యేనూరుకోటులూ ఢమిడి వీరణభేరూలూ
కంచుగొడుగులులక్ష కమ్ముకొని రాగాను పెనుబూరలు మ్రోయగా
లంకపట్టములోను జగ్గంపుగొడుగులూ నవరత్న సూర్యపటమూ
వింజామర సురటీలు విసరుచు నప్పుడూనూ మేలుగొడుగులు పట్టిరి
రణమురణము గలిసి రణరంగవీధిలో రైతులిద్దరు పోరిరీ
వెనుకముందుగాను వెయిలక్ష వెయికోట్లు రావణుని యడ్డుకొనిరి
తప్పించుకోయికా తాళదూ ఆయుధము వె యెత్తును నీకోసమూ
రణగోలుచేయగా క్షణము దప్పకుండు తునకవేసెను రాముడు
కందెరాముని ముఖము పొందుచెమటలుపోసె కరములు వణకదొడగె
శిరసుపోగా శిరసు మొలచుచూయుండెను శ్రీరాముడలసిపోయె
ఏమోయి మీయన్న కెన్నిమాయలు గలవో యెప్పటికి చావలేదు
ఆదేవతలగొట్టి అమృతంపు బానపుడు తెచ్చుకొని నాభియందు
పెట్టుకొనియున్నాడు శ్రీరామచంద్రుడా అమృతము తెగవేయుడు
నారాయణాస్త్రమ్ము సంధించె రఘురాము నాభినే తెగవేసెను
గుడివిరిగి శిఖరమ్ముగూలినచందమున కూలెరావణుడప్పుడూ
బంటుపూలవారు బావిపోగులవారు బంటురాచా కొడుకులూ
పట్టబద్రుని విడిచిపారి పోవస్తిమి యెందుపోతివి రావాణా
రావణుడు పోయెనని మండోదరితొజెప్ప మగువ తానెవన్నెను
మహారాజనేనంత నినుగొలిచియుండగా యెందుపోతివి రావణా
పదిశిరస్సులు నేడు దిగువపొర్లాడెనని పయిదీసుకే వెడలెను
నేలపడుకుంటేను ఒడలు ఒత్తెనని పయిదీసుకె వెడలెను

వీడెనా సంపదలు నారాజ్యభోగములు వీటికెవ్వరు కర్తలో
దయలేదు మీయన్న దగ్గరకుచేరవూ నీకన్న యెవ్వరయ్యా
రఘురాముతోచెప్పి యన్నను జంపిస్త్రియడలంగ నీకేటికి
వానరాబలమంత లంకలోకిప్పుడు పోకుండనీవుజూడు

లక్ష్మణుడు విభీషణునికి పట్టంబుగట్టుట

తండ్రివరములునేడు సంపూర్ణమైపోయె పోదాము యయోధ్యకు
లక్ష్మణా ఈపట్నం విభీషణునకిపుడు ధారపోసి గట్టుడి
ఎంతయిల్లాలయిన నెడబాసితడవాయె సీతమనకేటికనెనూ
అయోధ్యరమనసీత అయోధ్యలోనుంచె రావణునిజంపనేలా
దేవేంద్రదేవతల చెరలవిడిపించను కానకేజన్మించెను
భూమిపయినాబుట్టినా భూకాంతనాథుడను భువిలోపల లేదుగా
జనకునింటాపెరిగి జానకియాదను జగములోపలలేదుగా
యనియన్నతోజెప్పి జానకినిదెమ్మని చారులనుబంపించెను
చారులుయేతెంచి చేరిమ్రొక్కివారు జానకితో నిట్లనిరి
రావమ్మజానకి రావణుడుజచ్చెను రాములాజ్ఞయాయెను
చింతమానిసీత సంతోషమునలేచి రామువద్దికివచ్చెను
సీతనుజూచియు చింతించి శ్రీరాము సీతవద్దని పలికెనూ
ఆపలుకులువిని అతివదుఃఖింపుచు సగ్నిజొత్తును కానుమీ
మంచిగంధపుమానులు గుగ్గిలపు తరువులు చందనపు తరువులూను
భగభగామండగా భూదేవికూతురు గంగస్నానముజేసెను
పరమపతివ్రత సీతమంటలో జొరగానే పాలజలధులాయెను
ఈశ్వరుడు బ్రహ్మను దేవేంద్రదేవతలు ముక్కోటి దేవతలు
ఆదిలక్ష్మిసీత భాషలే జేయించితి యనుమానమంచకయ్యా
ఆదిలక్ష్మివల్ల దోషములేదని అందరూ బలికిరపుడు
యపుడు విభీషణు డతివేగిరమ్మున పారివచ్చి యానతిచ్చెనక్కడా
అదరించిదేవి నన్నములో చని యారగించి వెళ్ళుడీ
మాతండ్రి వరములు మాతల్లికియ్యకా ఆరగించానానెను
తమసేనలాకెల్లా సెలవియ్యుమీ దేవ ఆరగించి వెళ్ళుము
పరమసంతోషాన ఆరగించుమని సెలవిచ్చెను రాముడా

పాలుపెరుగునెయ్యి పాయసపు జున్నులు పచ్చని పెసరపప్పు
సూక్ష్మమయినా మంచిరాజా యన్నములా సకలమును వడ్డించిరీ
వెనక సేనంత అరగించిలేచి కరములు కడుగుకొనిరీ
కర్పూరవిడియములు కడుచేత నందుకొని అతిశ్రీఘమున కదలిరీ
రావోయి హనుమంత అతిశ్రీఘముగాను అయోధ్యకు వెళ్ళుమి
పట్టుమని అంజలి భరతశత్రుఘ్నులకు చెప్పిరమ్మనిపల్కెను
వాయువేగముగాను హనుమంతుడప్పుడు అయోధ్యకు వెళ్లెను
సేతుదాటిరినేడు సీతశ్రీరాములు నంతోషమవి జెప్పెను
అపరసంతోషాన బంగారుపచ్చలా పతకమిచ్చెను భరతుడు
కసువుదుడిచెటివారు కస్తూరికల్లావు చల్లెటివారలూను
యంగసలు యింకను శృంగారించుకొని బంగారు పళ్లెములలో
రంగయిన ముత్యాల హారతుల నిచ్చిరీ రామునిసీతకూను
సుమిత్రనుజూచియు తమ్ములనుజూచియు సంతోషులనుండిరీ
యతివేగిరంబునా పట్టంబుగట్టిరి ఆరామచంద్రులాకు
పదివేల వత్సరాల్ రాజ్యంబు చేయుమని బ్రహ్మలాదీవించెను
వచ్చినవారికీ వరుసతోడను రాము కట్నంబు లిప్పించెనూ
కాపుల బంట్లకూ కరణాలదరికి నాట్యకాంతలకిచ్చెను
సతులతో గూడను సౌభాగ్యపదవిని సంతోషమయినేలూతూ
వారిస్థానములకు వారందరేగియు వర్ధిల్లుచుండిరపుడు
యీపాటపాడిన విన్నవారికెల్లా విష్ణు లోకముకల్గుసూ
సిరిసంపదలనిచ్చి శ్రీరామచంద్రులు వైకుంఠమును నిచ్చును॥

సీత అగ్ని ప్రవేశము

సీతాంగననియేటి పరమపవిత్రకూ । చిత్రించికట్టిరేచిరిపర్ణశాల ।
అమర్చికట్టరే అడిదంపుశాల । ఆపర్ణశాలకూ పచ్చలాతలుపు ।
తలుపుదీయగనుండె బంగారుగద్దె । శృంగారుగద్దెపయి చిటిచాపబరచి ।
సీతయుశ్రీరాము జూదమాడంగ । వెండికొమ్ములుగల ఆభమిడిలేడి ।
ముచ్చటతో ఆపర్ణశాలకేతెంచె । సీతజూచామంటే చీరతెరవన్నె ।
పణతినిజూచితే తొలకరిమెరపు । చిరునవ్వునవ్వుచూ శ్రీరాముజూచి ।
సీతఅప్పుడుబల్కె శ్రీరాఘవులతో । ఓప్రాణనాధుడా లేడిజూచితివా ।
యీలేడిబట్టితే దశరధులపట్టి । యీలేడిపట్టితే కౌసల్యపట్టి ।
యీలేడిబట్టితే శాంతతమ్ముడపూ । యీలేడిబట్టితే సుమిత్రపుత్రుడపు ।
అనిసీతబల్కగా రామచంద్రుండు । లేడిగాదేసీత రావణునిమాయ ।
కల్లలెన్నోగలవు కలియుగమందు । మాయలేన్నోగలవు మనసీమలోను ।
రావణుని మాయయనిరమణితోబల్కె । దనుజమాయలుగావుయినకులాధీశ ।
బ్రహ్మెట్లుజేసెనో బంగారులేడి । ఆడుకోందునుయిమ్ము ఓఅవనినాధ ।
తెచ్చియిమ్మనిసీత పతితోనుబల్క । బాణతూణీరములు తాచేతబూని ।
లేడివెంబడినేగె దశరధసుతుడు । పుడకలుకొరుకుచు పూరిమేయుచును ।
ఆకులుకొరుకుచు గెంతులేయుచును । చంగునదాటుచును చౌకళించుచును ।
అడవులన్నితిరిగి అలసటనుజెంది । రాముబాణముచేతరాక్షసుడపుడు ।
హాసీతహాలక్ష్మణాసీతయనుచు । ఆర్తరవముజేసి ధరణిపైదొర్లె ।
అవార్తవినిసీతదుఃఖంబుబొంది । లక్ష్మణవినవయ్య మియన్నమాట ।
శ్రీరామవాక్యమేచింతించివినుమా । వేగమేనీవేగి తోడితెమ్మనెను ।
అన్నకేమీభయమువదినరోవినుమా । ఆదిమహావిష్ణు అవతారమూర్తి ।
అన్నరాఘవులకు ఆపదలుగలవా । యుగములుక్రుంగినా జగములుచెడినా ।
సోమసూర్యులనడక యెప్పుడుతప్పినను । అగ్నికిచెదబట్టినా ఆపదలురావు ।
అతివరోనీపతి వచ్చువేళాయె । పరితాపమొందక పణతిగూర్చుండు ।
అనిలక్ష్మణుడుబల్క వినిసీతతాను । ఆగ్రహంబునపల్కె మరదితోనిట్లు ।
అన్ననుభరతుడు అడవులకుబంపె । అన్నజచ్చినవన్ను హరియింతువీవు ।

సవతిబిడ్డలకిట్టి స్వామిద్రోహమ్ము । చేయంగదలుచుట స్థిరబుద్ధెసుమ్మి ।
సీతపల్కినమాట శ్రీలక్ష్మణులకు । కర్ణశూలమ్ములై నాటినట్టుండె ।
అగ్నిమంటలుబుట్టె నాలక్ష్మణులకు । గిరిగీసి ఆనెట్టి బాసలుజేసి ।
కన్నులజలములు కాలువైపార । వనదేవతలకు సీతవలనొప్పగించి ।
అన్నకడకేగెను ఆలక్ష్మనుండు । సన్యాసివేషమున రావణుండువచ్చి ।
యతిభిక్షబెట్టుమని సతినిలాసడిగె । యతిపూజజేయుటకు పణితిలాలేచి ।
దోసిలితోబియ్యమ్ము తరుణియందివ్వ । యెవరిసతివేనీవు యొంటిగానుండ ।
శ్రీలక్ష్మివానీవు భూలక్ష్మివోను । వనలక్ష్మివోనీవు వొప్పుగాదెలుపు ।
గిరిదాటిరావమ్మ భిక్షమ్ములివ్వ । రాక్షసునిపల్కులు వినిసీతలాను ।
వినవయ్యసన్యాసి విశదముగనీవు । దశరథసుతుడను ధరణిపాలకుడు ।
సూర్యవంశజులగు రామలక్ష్మణులు । తండ్రియానతిమీద తాపసవృత్తి ,
దండకారణ్యాన మేముచరియించె । వచ్చియీపంచవటి నున్నాముమేము ।
హెచ్చయిన ఒకమృగము వనమునకురాగ । మచ్చికతోదాన్ని తెచ్చిమ్మనంటి ।
యిచ్చెదననిరాము డింపుతోలాను । విల్లునంబులుబూని ఆమృగమువెంట ।
వెళ్ళెనుఆఘోరవిపిన భూములకు । హాసీత హాలక్ష్మణని యార్తరవము ।
వినబడినాగుండె దిగులునుపొంది । మరదినిబంపితిని అగ్రజునికొరకు ।
అన్నదమ్ములరాక తడువాయెనని । బలుశోకమునుబొందె పద్మాయతాక్షి ।
చింతింపపనియేమి సీతనీకనుచు । వింతరూపముజూపె విశ్వావసుండు ।
కన్నులుమిరుమిట్లు కాంతకుకమ్మి । ధరణిమీదనుబడి తామూర్ఛబోయె ।
సీతనుపెల్లతో రథముపై నుంచి । శీఘ్రానతాబోయె లంకమార్గమున ।
అంతలోజనకజ మూర్ఛతాదెలసి । హడలుచునందరనపుడు ప్రార్థించె ।
వనదేవతలార యోవనజమ్ములార । ఋషులార నదులార వృక్షంబులార ।
దేవాదిదేవతలు దిక్పాలులార । పాపపురావణుడు పట్టిబంధించి ।
పతిలేనిసమయమున గొంపోవుచుంచె । ఆమాటలావినీ పక్షిరాజయిన ।
జటాయుపువచ్చె రథముకడ్డంబు । నిలునిలురావణా నిల్చుండమనుచు ।
బరువైన యుద్ధంబు పక్షితాజేసె । రాక్షసరాజేడ పక్షిరాజేడ ।
ప్రేతావశిష్టుగాదశకంధరుడు । బలిమిమైకత్తితో పడగొట్టికొట్టి ।
పక్షిరాజునుకూల్చితావెళ్ళిపోయె । వానరులున్నట్టి ఋష్యమూకాద్రి ।
వనితంతతాజూచినగలన్ని వల్చి । కట్టుపుట్టమునను కట్టగాగట్టి ।
రాఘవులతోజెప్పమని రమణితావైచె । లంకకుచనుదెంచిరావణుడంత ।

ఉద్యానవనములో వృక్షంబుక్రింద । అసురస్త్రీలుగొల్వ నాదేవినుంచె ।
తమ్మునిజూచియు రాఘవులప్పుడు । సీతను విడచినీవిటులేలవస్తి ।
అబలఆడుదిగదా విడచిరాదగునా । అన్నాపాదములపై నొరిగెలక్ష్మణుడు ।
పాదములపైనున్నతమ్మున్నియెత్తి । పలుకరించగతను అన్నతోబల్కె ।
హాసీతహాలక్ష్మణాను యార్తరవము । వినియునుసీతమ్మ బాదిగులుజెంది ।
వింటివాఆమాట మరదిలక్ష్మణ । మాయరాక్షసువల్లరామునకుకీడు ।
పాటిల్లయింకనుసందేహమేలా । వేగవేంచెయుమీ మీఅన్నకడకు ।
అనరానిమాటలు ఆసీతబల్కె । మసలకనేవస్తి వసుధపాలకుడు ।
తమ్మున్ని ఆనలేక ధరణిజనుదూరి । మాయలేడిని అచ్చటమరణంబుజేసి ।
బాణతూణీరంబులపొదలుమెడివేసి । యిద్దరుఆపర్ణశాలకేతెంచి ।
సీతనుగానకశ్రీరాఘవూలు । కొండగుహలునువెదకె వృక్షములువెదకె ।
అడవులన్నీ తిరిగిఅలసిరాముండు । జటాయువునుచూచి చేరిలానపుడు ।
వార్తలన్నీదెలిసి వసుధేశ్వరుండు । ఉత్తరక్రియజేసె పక్షిరాజునకు
ఆదారిగన్గొని ఆరాజసుతులు । ఋష్యమూకముజేరిరూఢిగానిల్వ ।
వాయుసుతుడావచ్చితానుబ్రణమిల్లె । ఓరాజపుత్రులు మీరెవ్వరయ్యా ।
రామలక్ష్మణులమురాజసుతులము । ఇక్ష్వాకుకులజులము రక్షోహరణులము ।
పణతినిగొల్పోయి పలుకష్టమొంది । వచ్చితిమియీఘోర విపినభూములకు ।
వాయుసుతుసుగ్రీవు లొప్పుగాగాంచి । చెప్పెనుయినకులు నీవృత్తాందమెల్ల ।
యినసూనుడు రాముడొప్పుగాగలిసె । వాలినిజంపినీకు వసుధపట్నంబు ।
కట్టినిన్నేలింతు కడుసంభ్రమమున । అగ్నిసాక్షిగాను ఆరాముడపుడు ।
బలుప్రమాణంబులు బాసలుజేసి । ఒక్కబాణంబున వాలినిద్రుంచి ।
కిష్కింధనగరంబు సుగ్రీవునికిచ్చె । సీతయిచ్చినసగలు శీఘ్రానదెచ్చి ।
వాయుసుతుడిచ్చెను వనజనాభులకు । చేడెయిచ్చిననగలు శిరసునసుదాల్చి ।
సోదరులుపటుతర శోకంబునొంద్రి । అంజనీసుతుడగు హనుమంతుబిలచి ।
చంగునవారధి సరగుననుదాటి । భూమిజజాడల చూచిరమ్మనగా ।
శ్రీరాముముద్రిక చేతనందుకొని । యెగెసుహనుమంతు వాయువేగమున ।
ముద్రికఅందించి మ్రొక్కిలానిలచె । చెప్పెనుసతితోడ శ్రీరామచరిత ।
మగునశిరోమాణిక్యంబు చేబూని । రాజుకొల్వుకువచ్చి రావణుంగాంచి ।
లంకభస్మముజేసి లంకిణినిగూల్చి । అక్షయకుమారు నతివేగద్రుంచి ।
యేడుగడియలలోన చేరెశ్రీరాము । వందనంబులుజేసి ముందరనునిలచి ।

సీతక్షేమందెల్పి మాణిక్యమిచ్చె । మాణిక్యము చేబూని యామహారాజు
దరిలేనిశోకాబ్ధిలో మునిగితేలి । వానరులబిల్చి వారధిగట్టి ।
లంకముట్టడివేసె రమ్యంబుగాను । అన్నతోకలహించి ఆ విభీషణుడు ।
శరణనిరాగ యాదనుజునిగాచె । అతికాయమహాకాయ యింద్రజిత్తులను ।
యుద్ధములోద్రుంచెనా విబుధేశ్వరుండు । లక్ష్మణుడుమూర్చిల్ల సంజీవిదెచ్చి
వాయుసుతుడివ్వగా మెచ్చివరమిచ్చె । రావణునివధియించి లంకపట్నంబు ।
అనుజునికిగట్టెనుదనుజారియపుడు । సీతనుదెమ్మనెను శ్రీరాఘవులూ ।
యిప్పటిరూపమున దెత్తుమాదేవా । పూర్వంపు రూపమున మేదెత్తుమ ।
యిప్పటిరూపంబు తెరగువెరగింపు । కారెనుకన్నీరు కట్టినవిజడలు ।
మాసినవస్త్రములు మరిమురికితోళ్లు । హృదయమున మొలిచింది ఒకవెదురుమొలక ।
ఆసతిపరపురుష నెదుటికేరాదు । అనియిట్లు ఆవిభీషణుడు బల్కగను ।
వినిదనుజునితోబల్కె యినకులేశుండుం। తొల్లింటిరూపమున సతినిదెమ్మనగ ।
వినికపులందరు జనకజకడకు । వెళ్ళిదండముబెట్టి ఓకోమలాంగి ।
రాములుకోరెను రమణిరమ్మనుచు । శృగారంజేయవమ్మ శ్రీలక్ష్మినీవు ।
అనెడుదనుజునిపల్కు లాలించిసీత । చెరనున్నకన్యలు వెరవెంతురేమో ।
కొలువులోతనపతీ కోపించునేమొ । అనిదేవిపల్కగా విభీషణుండు ।
భయమేమిలేదమ్మ పద్మాయతాక్షి । నవరత్నసొమ్ములు నాతినీవుంచు ।
అనగమహాదేవి అపుడుహర్షించి । సరమమొదలగు తనసఖులనుబిల్చి ।
జాజిసంపెంగాది తైలముతోడ । కర్పూరపునలుగులు ఘనముగాబెట్టి ।
శ్రీగంధమలదుకొని శిరసొప్పనంటి । వెండిగాబులతోను వేనీళ్లగాచి ।
భమిడికలశముతో పణతులందివ్వ । ముదముతోజనకపుత్రి మజ్జన్నమాడె ।
పట్టుచిరలుదెచ్చి పణతులందివ్వ । ముదముతో జనకపుత్రి మజ్జన్నమాడె ।
పట్టుచీరలుదెచ్చి పణతులందివ్వ । ముదముతో జనకపుత్రి మజ్జన్నమా[illegible] ।
పట్టుచీరలుదెచ్చి పణతులందివ్వ । కట్టెనుఆకాంతకడు వెడ్కతోను ।
కన్నులకాటుక కడువేడ్కబెట్టి । నుదుటతిలకందీర్చెయిందీవరాక్షి ।
అద్దాలరవికయు సతివతాదొడిగె । బండారమేలేటి సేవకులబిల్చి ।
తాళాలుతీయించి నాణెంపుసొమ్ము । తొడుగులు భమిడి పళ్లెరాలనుంచె ।
ఏసొమ్ములిష్టమో యెంచుకోతల్లి । గట్టిమట్టెలును కడియంబులును ।
నీలంపుగాజులు కంకణంబులును । గంటలొడ్డాణంబు యాపలకసరులు ।
నవరత్నసొమ్ములు నాతికానుంచె । కర్పూరవిడెమంత కాంతలాజేసి ।

నిలువుటద్దముజూచి అతివచింతించె । రారాజుతన్నింక నమ్మడనిపల్కె ।
నాకుఆభరణాలు యేలయిచ్చితిరీ । దేవరనమ్మించ వచ్చనోలేదో ।
రత్నాలసొమ్ములు విడపింతుమనిరి । విడపించవద్దనె రాక్షసేశ్వరుడు ।
కనకచామరాలు కన్యకలువీవ । దివ్యరథముపైన దేవిలానెక్కె ।
వేంచేసెనాసీత రామసన్నిధికి । రథముదిగి ఆసీత వందనముజేసి ।
పరమాత్మ పాదములపై బడెనుసీత । పాదములపైనున్న పణతినటుదీసి ।
తూర్పుముఖముగ తిరిగె శ్రీరామచంద్రు । దేవితూర్పుకుదిరగ పుత్తరముకేగె ।
పుత్తరదిశకేగె యాజనకపుత్రి । ముందరనిలుచున్న సతినిదగజూచి ।
ఆగ్రహంబుతోడ రఘునందనుడు । క్షేమమాకుశలమా యిందీవరాక్షి ।
ఆపాపరావణుని వశములోనీవు । వసియించియుంటివా వైదేహినీవు ।
కోరుమునీమనసు కోర్కెలోడగూరు । అభిషేకపట్నాలు అన్నికట్టిస్తు ।
ఆనందరాజ్యాలు అన్నియేలిస్తు । అనుపతిపల్కులు వినిసీతతాను ।
విసవిసలాడుచు వెలదియిట్లనియె । వేడినారాసములు కర్ణములుబొడచె ।
నిప్పుముంటలుబుట్టె నెలతదేహమున । కారానిమాటలు యిటులాడదగునా ।
అనుచునుశోకించి తామూర్ఛబోయె । మూర్ఛబోవుటజూచి పురుషోత్తముండు ।
కనకరథమెక్కియు కడువేగబోగ । భూపుత్రియాజాడ పొందుగాదెలసి ।
అతిదుఃఖమునసీత పడలుచుబల్కె । పోకుపోకురామ పుణ్యశ్రీరామ ।
ముగ్గురన్నదమ్ముల ఆనసుమ్మనెను । అందరిఆనకు నిలువకారథము ।
యెగిరిపోతూవుండె నంతరిక్షముకు । పోకుపోకురామ పోకుశ్రీరామ ।
భూదేవిపుత్రికను జనకకన్యకను । నాయానఅనిపల్కె సీతమహాదేవి ।
పరమపతివ్రత సీతపైఆనబెట్ట । పంకజనాభులరథము కదలాదు ।
గడగడవణకుచూ యిందీవరాక్షి । తావచ్చెశ్రీరాము ముందరనునిలిచె ।
ముందరనిలుచున్న మగువనుజూచి । శ్రీరామచంద్రుండు సీతతోబల్కె ।
అనుజుడతమ్ముడా ఓయిలక్ష్మణుడ । కుక్కముట్టినకుండ కుదరదుమాకు ।
మాతల్లికౌసల్య వద్దకేతెంచి । ఆలాగుకాకుంటె అంబుజేక్షణ ।
యీమూడులోకాల వారెల్లజూడ । జోతైనగట్టుకొని భిక్షంబుయెత్తు ।
అనిపల్కెశ్రీరాము పల్కులువిని । వినిచింతబల్కె విశ్వమోహిని ।
ఆరునెలలుచెరలోన నేనుంటిగాని । ఆపాపరావణుని నేజూడలేదు ।
పదిచెలలుచెరలోన నేనుంటిగాని । జనకుడనుకుంటినీ దనుజవల్లభుని ।
అనరానిమాటలు ఆడంగదగునా । వినరానిమాటలు యిటుబల్కదగునా ।

కోరుముఓదేవి కోర్కెలేవయిన । అవనిజమాట్లాడ కటలూరకుండె ।
తమ్ముని బిల్చియు అన్నరాఘవుడు । లక్ష్మణునితోసత్యంబు చేయమనిపల్కె ।
ఇదియేమిచోద్యంబు యినుకులాధీశా । మరదులతోసత్యాలు చేయుదురాభువిని ।
ఆడజన్మముబుట్టి అజ్ఞానినైతి । గుజ్జాలలోనయిన పుట్టలేనయితి ।
యేనుగులవలెనేను మరిపుట్టనయితి । బంటువలెనేనుంటె బ్రతుకయినపోదు ।
కపిభల్లూకములసాటి కాకుండనయితి । పక్షులలోనైన జన్మించనైతి ।
తక్కువనోములకు అధికఫలంబు । కోరికలుకోరితే కొనసాగుబెట్లు ।
పూర్వజన్మమునందు చేసినపూజ । భువిలోనస్త్రీయై పుట్టిందెచాలు ।
భూలోకమాతకు భూమందుబుట్టి । పౌలుపుగా జనకునీ యింటనే పెరిగి ।
ఇంద్రాదులెత్తని ఆయింద్రధనుస్సు । క్షణమునను విరచి నీవు చేపట్టలేదా ।
నాడుజనకుడు మీతోయేమనెను చెప్పుమీ । ఇడుమలుబడమనకు యింతెట్లువచ్చె
బ్రహ్మాదిరుద్రులు పరమమునులెల్ల । పంచభూతంబులు భాసిల్లుచుండ ।
అష్టదిక్పాలురు అమలురుగొల్వ । సత్యానికధికుడవు స్వామివీరుడవు ।
అనిపల్కు అవనిజ వార్తలువినుచు । అంజనీసుతుడంత నతివేగవచ్చె ।
వాయుపుత్రానీవు వడిగానుబోయి । అగ్నిగావింపుమీ అతిశీఘ్రముననను ।
శ్రీరామపల్కులకు చింతించిలాను । వేగమేచనుదెంచె కారడవులకు ।
అరువైయోజనముల పొడుగైనబెట్టి । నలుబైయోజనములు వెడలుపేబెట్టి ।
అగ్నిగుండంవేల్చె నంజనీసుతుడు । చిరిశాళవృక్షములు చింతవృక్షములు ।
దానిమ్మలూమంచి దబ్బవృక్షములు । నారికేళాపనస ఖర్జూరతరులు ।
నేరేడుమారేడు అమరిర్రిజువ్వి । వనములన్నీ పెరికి తెచ్చెనావరుడు ।
చిరివేళ్ళవృక్షముకు చిచ్చులేబెట్టె । కొల్లలుగనేతులూ కావిళ్ళుదెచ్చి ।
ఆయగ్నిగుండాన అమరబోయించె । భగభగమంటలతో పావకుడువెలుగ ।
వచ్చిరివానరులు వైదేహికడకు । రామచెంద్రులసీత లక్ష్మణునివదినె
అగ్నిగుండానికే వేంచాయవమ్మ । దశరధులకోడలా శాంతమరదలా ।
అగ్నిగుండానికే వేంచాయవమ్మ । కౌసల్యకోడలా కడుబుద్ధిశాలి ।
అగ్నిగుండానికే వేంచాయవమ్మ । సుమిత్రకోడలా సుగుణసంపన్నా ।
అగ్నిగుండానికే వేంచాయవమ్మ । కైకమ్మకోడలా కడుముద్దరాలా ।
అగ్నిగుండానికే వేంచాయవమ్మ । జనకునికూతురా బహుశౌర్యశాలి ।
అగ్నిగుండానికే వేంచాయవమ్మ । భూదేవికుతురా భూలోకమాత ।
అగ్నిగుండానికే వేంచాయవమ్మ । అనియిట్లువానరులు భూసుతనుబిల్వ ।

తొలకరిమెరుపువలె తాకదలివచ్చె । సీతరాకదజూచి శ్రీలక్ష్మణుండు ।
గడగడవణకెను మరదిలక్ష్మన్న । లక్ష్మణునివణకులు ఆవదినజూచి ।
చింతించుతూబల్కె శ్రీమహాలక్ష్మి । హడలకుమి లక్ష్మణా జడుపేలనిపుడు ।
మిమ్మన్నమాటలు అనుభవంబయ్యె । చేసినపాపమ్ము వండినచద్ది ।
కుడువకపోమయ్య కొంతకాలమునకు । అగ్నిజొచ్చినేను వోడితినైనా ।
నెలమూడువర్షాలు కురువవెన్నటికి । అగ్నిజొచ్చినేను వోడితినైనా ।
శ్రీరాముసతిగాను శ్రీలక్ష్మణుండ । అగ్నిజొచ్చినేను వోడితినైనా ।
జనకునికూతురనేగాను అనెను । అగ్నిచొచ్చినేను వోడితినైనా ।
భూలోకమాతనరు యీపృథివియందు । అనిపల్కెజానకీమాటలూవిని ।
అష్టదిక్పాలకులుహడలదొడగిరి । బ్రహ్మాదిరుద్రులు ఆవిష్ణుమూర్తి ।
అంతరిక్షమందె హడలుచుండిరి । దశరథులుమొదలగు పితృదేవతలు ।
అంతరిక్షామందు హడలుచుండిరి । యింద్రాదిదేవతలు యిసుడుసోముండు ।
అంతరిక్షామందు హడలుచుండిరి । ముగ్గురుశక్తులుముందరనిలిచి ।
సీతపరిభవమని చింతింపుచుండె । భూమిగడగడవణకె ఆకాశమదరె ।
దశదిక్కులెల్లను చాలకంపించె । గుండమ్ముకెదురుగా సీతయేతెంచి ।
ముమ్మారు ప్రదక్షణంచేసినిలుచుండె । దోసెడుముత్యాలు గుండానబోసి ।
ముందుశ్రీరాములను హృదయమునదలచి । వెయికోట్లజన్మములుయెత్తినగాని ।
గోవిందునాకు పతియుగావలెను । లక్షవేలజన్మములు యెత్తినాగాని ।
లక్ష్మనుండేనాకు మరదిగావలెను । శక్యముకానట్టి జన్మమెత్తినను ।
శతృఘ్నుడేనాకు మరదిగావలెను । అనిపల్కిఅగ్నికి వందనంచేసి ।
కొలనుజొచ్చినట్లు అగ్నిలోజొచ్చె । కణకణలనిప్పులూ కుంకమ్ములాయె ।
పరిచున్ననిప్పులూ పన్నీరుఆయె । దాపిననిప్పులూ చందనంబాయె ।
పుండేటినిప్పులూ వడగళ్ళుఅయె । చిలుకలుకోవెలలు హంసలుగుమిగ ।
సీతకులోడుగా కొలనాడుచుండె । బకచక్రవాకములు భేరుండపక్షి ।
సీతకుతోడుగా కొలనాడుచుండె । సింహాసనముమీద సీతగూర్చుండె ।
శ్రీరాముతోసీత భాషింపదొడగె । జయిస్తిశ్రీరామ జయిస్తినగ్ని ।
దశరథలతనయుడా జయిస్తినగ్ని । కౌసల్యతనయుడా జయిస్తినగ్ని ।
కాకుస్థతిలకుడా జయిస్తినగ్ని । సూర్యకులవర్థనుడ జయిస్తినగ్ని ।
శాంతకుతమ్ముడా జయిస్తినగ్ని । రాఘవులతమ్ముడా జయిస్తినగ్ని ।
లక్ష్మణదేవరా జయిస్తినగ్ని । అనియిట్లుపలికేటి పల్కులువిని ।

అన్నతోలక్ష్మణుడు అడలుచుబల్కె । యిదియేమిచోద్యమో అన్నరామువుడా ।
మంటలోమావదినె మాట్లాడుతుంది । అటులనకులక్ష్మన్న అటులనకుమయ్యా ।
ఆడవారికిగలవు అగ్నిమంత్రములు । అలికేరుతుడచేరు ముగ్గుబెట్టేరు !
మండేటిమంటలకు మారుమసిలేరు । కాగేటియెసరయిన కలియదీసేరు ।
అనియట్లుపలికెడు శ్రీరాములకును । అగ్నిహోతుర్నికపుడు అహంకారమొచ్చి ।
ఆకాశమంతటా పెరిగెనేఅగ్ని । అంతలోభూదేవి అతివేగవచ్చి ।
సీతనుయెత్తుకుని తొడలపైనుంచి । కొమ్మలకునింతింత తెగువగునచెపుమ ।
కోమలిమాసీత కొండికగాదా । సీతయు శ్రీరాములోన గూడకుంటె ।
యింకనుజలనిధులు యిదినిజముసుమ్మి । సీతయు శ్రీరాము లొప్పువినకుంటే ।
ధరమీదపంటలు పండవెన్నటికీ । ఆదేవిపలుకులకు ఆత్మనుపొంగి ।
దశరధులావచ్చి తనయునితొబల్కె పరమపతివ్రతసీత పణతీయుసుమ్మీ ।
పరమాత్మ శ్రీరామ సతిచేకొనుమీ - జానకినీవింక చేకొనకుంటే ।
వుర్వినిలోకములు వుండనేరవుగ । పరలోకములులేవు పరమాత్మమాకు ।
సీతనురావణుడు చెరనుంచుమొదలు । నరకవాసమునందు మేముంటిమయ్య ।
దుష్టరావణునీవు ద్రుంచినదిమొదలు । సురలుమేమందిగా సుఖముగంటిమి ।
ఆదివిష్ణూమూర్తి అవతారమెత్తి । బాధగలనరకములోన నుంచదగనా ।
భూలోకమూతను పురుషోత్తముడా । చేకొంటివామాకు క్షేమంబుసుమ్ము ।
దశరధులమాటలకు అశరీరవాణి । సీతపతివ్రతయని సిద్ధముగబల్కె ।
దుందుభులుమ్రొగెనూ తుంబురులుపాడె । రంభఊర్వసులపుడు నాట్యములజేసె
పుష్పవర్షముగురిసె నాపృధ్వియందు । సీతనుభూదేవి శీఘ్రముగయెత్తి ।
శ్రీరాముతొడలపై సీతనేవుంచె । భూదేవిలాగ్గుంగె పాతాళమునకు ।
శ్రీదేవితోగూడి శ్రీరాములపుడూ । ఆనందముపొందె ఆదివిష్ణుండు ।
తమ్ములకపులతో తనసేనతోను । అయోధ్యపురముకు యేగుచుకదగను ।
ఆశబరిఅగ్నిలో ఆటుచొరబోవ । కావుమనిబంపె అంజనీసుతుని ।
శీఘ్రానశబరికి మోక్షంబుయిచ్చె । నందిగ్రామమునకేగి అనుజుణ్ణిజూచి ।
భరతునిక్షేమంబు బాగుగానెరిగి । తమ్ముడుబానును కనకరథమెక్కె ।
భారద్వాజునివిందు బాగునారగించి । అయోధ్యపురమునకు అతివేగవచ్చె ।
జయభేరివేయించె శ్రీరాములపుడు । వాయుదేవుడువచ్చి వసుధంతవూడ్చె ।
వరుణదేవుండొచ్చి లానీళ్ళుజల్లె । ముత్యాలముగ్గులూ పెట్టేటివారు ।
రత్నాలరంగవల్లమర్చేటివారు । పచ్చలతోరణాలు కట్టేటివారు ।

వశిష్ఠవామదేవులెదురుగావచ్చి । పట్టపేనుగుపైన శ్రీరామునుంచి ।
పుష్పకారూఢులై పురికివేంచేయ । బంగారుకలశములు గంగతెప్పించి ।
పుణ్యాంగనలెల్ల పొందుగావచ్చి । పాదములుకడిగిరీ పరమాత్మకపుడు ।
పాదతీర్థములంత పైజల్లుకొని । ధన్యులమైతిమని వనితలుబల్కె ।
శ్రీరామలక్ష్మణాభరతశత్రుఘ్న । సీతమహాదేవితో శీఘ్రముగాగూడి ।
పట్టాభిషిక్తులై పొంగుచూనుండె । సుతునికోడలజూచి కౌసల్యదేవి ।
ఆనందమునపోంగి వోలలాడేను । పుణ్యాంగనలువచ్చి మధుసూదనునికి ।
హారతులుయిచ్చిరీ అతివేడ్కతోను । పణతులుయెవరైన పాడినావిన్నా ।
సిరిసంపదలు యిచ్చు శ్రీరామమూర్తి ॥

సేతు మాహాత్మ్యము

విఘ్నంబుగాకుండ విఘ్నేశ్వరూడ । దండములనేజేతు దయతోడకావు ।
వాక్కునస్తుతిజేతు వరముమాకిమ్ము । అచ్యుతునికథలెల్ల ఆత్మలోదలచి ।
ఇక్ష్వాకుచరితంబు యింపుగాచెపుదు । పాపంబులూబోను పదవియునుగలుగు ।
లంకందురాముడు లంకేశుజంపి । రావణానుజుసంత రాజ్యముననిల్పె ।
సూర్యసోమూలూను యున్నంతకాలం । ఆచంద్రతారకం ఆలంకయేలు ।
పుడమిఆకాశంబు సాక్షిగాయిస్తి । అసురకులాంతకుండగు అన్నపోలకుమీ ।
మహిమీదమాకథలు మానకెన్నటికి । అనుచునుదీవించి ఆసురేశుబిలచి ।
యేభయములేదని అభయమ్మలిచ్చె । చరబట్టినాస్త్రీల చరలువిడిపించి ।
అష్టసంపదలిచ్చె ఆమగువలకును । వామకరమూచేత వడికోలబట్టి ।
ప్లవంగకులమూచేత బరిమార్చెపగర । మాయబలియుండయిన మేఘనాధుండు ।
మొయిళ్ళచాటున మరిరణముశాయ । మేఘనాధునిజంపె మైథిలీమరది ।
ఆసురపుంజంబంత హతముగావించె । రాక్షసకులంబంత హరణంబుజేసి ।
ప్రజ్ఞచేకొనిఅంత పార్థివోత్తముడు । అనుజుచేరగబిలిచి అంబులనుయిచ్చె ।
విల్లందుకొనిమ్రొక్కి విజయుండులాను । శ్రీలక్ష్మణుడుబల్కె శ్రీరాఘవులతో ।
రాఘవయిదియేమి రాచకార్యంబొ । విమానమెటువయిపు వెళ్ళినాగాని ।
బ్రహ్మత్యరూపంబు బాయుటాలేదు । సుగుణాకరుండయిన సుగ్రీవుబిలచి ।
తమ్ముడాడినమాట దగవినుపించె । సూర్యపుత్రాసిన్న యసురేశుజంపి ।
లంకేశుతమ్మునికి లంకగట్టిస్తి । హోయినదనుజుంపు మరియేలవచ్చె ।
వాలితమ్ముడుఅంత వసుధీశుతోను । కలడుజాంబవంతుడు కడుపెద్దవాడు
భూమికిపూర్వమున బుట్టినావాడు । అతనిచేరగబిల్చి ఆనతీయివ్వ ।
యోరామరాజేంద్ర యోకీర్తిసాంద్ర । లోకరక్షకమనవి యాలకించూమీ ।
జగములుయెరుగుదునుయుగములెరుగుదును । సూర్యచంద్రులయొక్కసృష్టియెరుగుదును ।
యిక్ష్వాకయెరుగుదును యినవంశకులము । భరద్వాజూలాది బ్రహ్మఋషులాను ।
సాగరంమొదలుగా సరయుపూనదులు । మేరువుహిమాద్రి మంధరాగిరుల ।
జన్మాదులెరుగుదును జనకులల్లూడ । నారాయణమూర్తి నాభికమలమున ।
సృష్టీశుడయినట్టి యాస్రష్టబుట్టె । బ్రహ్మలతొమ్మండ్ర బొమ్మసృజియించె ।

విశ్రావస్సనియేటి విప్రునీసుతుడు । పులస్త్యుడనియేటి పుత్రుడొకడుబుట్టె ।
పౌలస్త్యపుత్రుండు బహుళపాపిష్ఠి । దనుజకులామారి తాదర్పకారి ।
యసురకులసంహారి లంకాధికారి । రావణుండనియెడి రాజొకడుబుట్టె ।
భల్లూకరాజుతో పట్టభద్రుండు । విశ్వావసూకులము వివరంబుదెల్పి ।
అంజలిబద్ధుడయి జాంబవంతుండు । అసురవంశముకదా హరియెరీగింతు ।
విశ్వావసూపత్ని కైకేశియనగా । పతినిసతీగోరెసుతుని ఇమ్మనుచు ।
కాలమెరుగకనీవు కాంతరాదగునా । అసురసంధ్యావేళ అడిగితివిగనుక ।
అసురులనిద్దరా గనుమనీజెప్పె । కురూపిఅయినట్టి కుమార్తెగనుమి ।
వరునిపల్కులువినీ వనితశోకించి । నాజీవితేశ్వరా నాప్రాణనాధ ।
తప్పులన్నియుగాచి దరిజేర్చునాధ । అనుచుపాదంబడ్డ అతివనూదీసి ।
కంజాసనుండంత కరుణతోబల్కె । వైష్ణవభక్తుండు విష్ణుసేవకుడు ।
వంశవర్ధనుడయిన వరకుమారుణ్ని । యిమ్మగాగల్గుటకు యిస్తినీవరము ।
అంగననెలదప్పె నతివకళలొప్పె । వొకటిరెండూమూడు వనరుగాగడిచె ।
నాల్గవమాసాన నాతికుచమూలు । నలుపెక్కినడుమూను నందముగబెరిగె ।
నవమాసములునిండ నాటర్థరాత్రి । జెష్టమ్మబోలేటి జ్యేష్టపుత్రూనీ ।
దశకంఠునీగనియె తరుణికయికేశి । జంబుకంబులుగూసె జగములల్లాడె ।
చుక్కలురాలెనూ దిక్కులల్లాడె । సూర్యసోములదీప్తి సంకుచితమాయె ।
కోమలాంగికిబుట్టె కుంభకర్ణుండు । పలలమాహారంబు పడకకూరాజు ।
చేడెనుకన్నాది శూర్పణకయనగ । సురుచిరగుణమణీ శుభశరీరుండు ।
పట్టాభిరామునకు పరమభక్తుండు । వైష్ణవకులజుండు విభీషణుండు ।
గంధర్వులూపాడ అప్సర్సలాడ । సురలెల్లనభమునా సుమవృష్టిగురియ ।
మంగళవాద్యములు మహినిరంజిల్ల । భూమియాకాశములు పుణ్యాత్ముడనగ ।
మూడవపుత్రుండు ముగుదకునుగల్గె ।పదితలలరావణుని ప్రభయేమిచెపుదు ।
నవకోటిలింగముల నర్చించునెపుడు । దేవాదిదేవతల పట్టికట్టించు ।
వరుణకుబేరావి వాయువీశాన । అష్టదిక్పాలకుల పట్టిబంధించె ।
శ్రీరామచంద్రులకు సీతనిమ్మనుచు । భ్రాతజెప్పినపల్కు పాటిచేయకను ।
కులక్షయమాయె తనకుమాళ్ళతోను । రావణుండనగాను రాక్షసుడుదేవ ।
యెల్లశాస్త్రంబులు తెలిసినావాడు । యజ్ఞాదిక్రతువులూ వొనరించినాడు ।
నీచేతనుజచ్చె నిశాచరుండు । నీచరణద్వయంబట్టి నిర్మలుండయ్యె ।
బ్రహ్మపుత్రుండగు బ్రాహ్మణునినీవు । బలిమినిచంపినా పాపంబుతగిలె ।

భవునిప్రతిష్ఠించు యోపార్థివేంద్ర । యీతీర్థములయందు యింపొందగాను ।
స్నానజపములుజేసి సంధ్యలూవార్చి । పెద్దలకుపిండములు పేర్మితోచేయి ।
భల్లూకరాజట్లు బల్కుపల్కులకు । శ్రీరామచంద్రుండు చిరునవ్వునవ్వి ।
వాయుపుత్రునివేగ వడిచేరబిల్చి । వారణాశికిబోయి వక్కలింగంబు ।
గరళకంఠునిదెమ్ము గడియలోపలను । అంజలిబద్ధుడయి అంజనీసుతుడు ।
అనుజ్ఞపుచ్చుకుని అటువేగచనియె । అనుజఅవనిజగూడి అయోధ్యరాజు ।
ముచ్చటతోస్నానాలు ముగ్గురూజేసె । గోదానభూదాన మన్యదానములు ।
కోటానకోట్లిచ్చె కోసలేశ్వరుడు । పిండప్రదానములు ప్రీతితోజేసె ।
అరయధనుష్కోటి ఆజలములందు । అనుష్టానవిధియంత అచ్యుతుడుదీర్చె ।
అటుమీదవానర్లు అందరూవచ్చి । ధనుష్కోటిమునుగుతూ ధన్యులామనిరి ।
గోహత్యబ్రహ్మత్య గురుపత్నిగమన । జారత్వచోరత్వ భ్రూణహత్యాది ।
ఆచారహీనుండు చాడీలకోరు । మునుగవిముక్తియై మోక్షంబులిచ్చు ।
పాపంబులెల్లనూ పరిహారమగును । బ్రహ్మండనాయకుతొ బ్రహ్మదేవుండు ।
సేతుమహాత్యంబు చరితంబుజెప్పి । స్రష్టలానేగెను స్వర్గలోకముకు ।
శ్రీకంఠపూజించ శ్రీరాఘవులు । గురుదేవమాకింక గంధమాదనము ।
శిలవున్నచోటేది శీఘ్రముగదెల్పు । నావిన్నపంవిను నరనాథచంద్ర ।
శుభముహూర్తంబయిన చేరంగవచ్చె । వనచరుడురాలేదు భవునితేలేదు ।
త్రిపురాంతకునియిపుడు తీరుగానిల్పు । అవుసరమయ్యేసూ అనుజుడాచూడు ।
ప్లవగుడొచ్చేదారి పరీక్షించిచూడ । పవమానసుతురాక యనుమానమయ్యె ।
పంచాక్షరీమంత్ర పఠనంబుజేసి । అచ్యుతుడుజపియించె నష్టోత్రశతము ।
నాగభూషణుడుమూడు నయనములవాణ్ని । సైకతలింగంబుస్థిరముగాజేసి ।
గంధమాదనమందు గంగాధరూని । మహాత్మునిమంత్రమునకు మహిమీదనిల్పె ।
పట్టాభిరాముండు ప్రతిష్ఠజేయా । జనకపుత్రికజేసె నందికేశ్వరుల ।
కమలదళములబోలు కన్నులసీత । గౌరినిఅర్చించి గిరిసుతనునిల్పె ।
పార్థివుడుపూజించె పార్వతీశ్వరుల । అంతలోహనుమంతు డతివేగవచ్చి ।
భోరునచనుదెంచి ప్రదక్షిణంజేసి । విశ్వేశుదెస్తినీ వీరాధివీరా ।
హనుమంతుదెచ్చినా ఆశిలనుయెత్తి । హస్తమునబట్టుకొని ఆశ్చర్యపడగా ।
ప్రాణలింగముజూచి ప్లవగపుంగవుడు । ఆహాహ్రశీరాము అయోధ్యవాస ।
దానవాంతకనన్ను దరిజేర్చవయ్య । తప్పేమిలేదయ్య ధరణీశవినుమి ।
వారణాశికిబోయి వడిగనేవస్తి । యేడుగడియలలోన యీశ్వరునిదెస్తి ।

నన్నువృధజేయు టాన్యాయంబుగాదు । అనగనక్కునజేర్చి యంజనీసుతుని ।
పరుషంబులాడకు పార్వతీశ్వరుల । హనుమంతులింగంబు నర్చించిగాని ।
రామలింగనిజూడ నరహంబుగాదు । తీర్థఫలమూలేదు త్రిలోకములకు ।
నీలకంఠేశునీ నిందించితేను । గోహత్యబ్రహ్మహత్య శిశుహత్యాది ।
పాతకంబులకెల్ల పాత్రుడై యుండు । హనుమంతలింగంబు దర్శించిగాని
శ్రీరామలింగముకు దర్శనములేదు । యినవంశతిలకుండు యీరీతిదెల్ప ।
కోతిబంటూనిల్పె కోటీశ్వరూని । రాక్షసకులమంత నాశమ్ము చేసి ।
రమణియేలిన రాజేంద్రదశరణు । పరశురాముని ప్రజ్ఞ భంగపరచీన ।
పరవాసుదేవుడా పాదముకుశరణు । రామలింగము నిల్పి యారాజసుతుడు ।
అనుజుఅవనిజతోడ పుష్పకంబెక్కి । కపిరాజుఆదిగా కపులకందరికి ।
లంకేశుడాదియగు రాక్షసులకెల్ల । యెవరివీటికివారు వేంచేయుడనిన ।
అవనిపతిఅయోధ్య అఖిలరాజ్యంబు । పట్నంబు గట్టకా మరిమళ్ళమనిరి ।
సీతారాములూ చిరునవ్వునవ్వి । పుష్పకంబెక్కిమీరేతెంచుమన్న ।
కోటానకోట్లయిన భటమూకగద్దు । కూర్చుండస్థలమేది కాకుస్థవంశ ।
విడువకరమ్మనీ విభుడానతివ్వ । అరువై ఆరుకోట్ల వనచరులుయెక్కె ।
దాసవర్గముతోను దనుజేశుడెక్కె । వికవికలాడుచు వాలికులమంత ।
మనపూర్వపుణ్యంబు మనపూజఫలము । మహరాజునూజూడ మహిమీదపండె ।
సాగుతూవచ్చేటి స్వామిపుష్పకము । సాగరుండూజూచి సాగిలీమ్రొక్కి ।
యిదిఅర్ఘ్యమిదిపాద్య మిదికానుకనుచు । అసురకులాంతకూ నడుగులాబడియు ।
రత్నములుముత్యములు హారములుయిచ్చె । కమలాక్షి కరములకుకంకణములిచ్చె ।
పగడంపుసరములూ మైథిలీకిచ్చె । రత్నాకరునిబోను రాజుశెలవిచ్చి ।
మహేంద్రమాదిగా బహుపర్వతములు । నదులునుసగరులూ వనసౌధమూలు ।
గడచికిష్కింధకూ కడుచేరరాగ । సూర్యసుతుండగు సుగ్రీవుడొచ్చి ।
మార్తాండవంశజా మాకానుకాలు । అందుకునిఅటుమీద వేంచేయుమనిన ।
హర్షించిఅంతటా ఆసనంనిల్పె । అవనిజతాబిల్చె అంగదునిఅంత ।
క్షీరవారధిలోన శ్రీలమిద్దరము । అమరంగబుట్టితిమి ఆదికాలమున ।
తారనాతోడుసుమి త్వరితముగనేగి । అమ్మనుబిల్వంగ సమ్మతిగబొమ్మి ।
వైదేహిపల్కువిని వానరాసుతుడు । వనితన్నుబంపినా ప్రపాదమనుచు ।
వాలిపుత్రుడుగదలె వాయువేగమున । ముత్యంబులమర్చినా ముంగిళ్ళుదాటి ।
వజ్రాల స్తంభాల వాకిళ్ళుదాటి । కనకనవరత్నాలగడపలూదాటి ।

తల్లినిగనుగొని తనయుండుమ్రొక్కి । జానకీవార్తలూ జననికీదెల్పి ।
అవనిజయెవరనీ అడగితీవయిన । వాలినిమర్దించినా వల్లభులదేవి ।
లంకసాధించినా లక్ష్మణునివదినె । రావణాంతకుడయిన రాఘవులపత్ని ।
మిమ్ముజూడగగోరి మముబంపెనిట్లు । పుత్రుపల్కువిని పూర్ణేందువదన ।
తనయునిదీవించి లాగారవించి । చుంచునుముద్దాడి చుబుకంబుదువ్వి ।
ఆలింగనముజేసె అంగదునితార । అడిగిరిసతివరులు అంగదునిజూచి ।
చచ్చినవారెవరు సమరరంగమున । బ్రతికినవారెవరు బంధువులలోను ।
వానరవనితలా కాన్పులందరిని । చూడుమియంగదపొడగాంచినీవు ।
వాలిపుత్రుడుబల్కె వనితలాతోడ । రావణునికీఎదిరి రణమందునిల్చి ।
కయ్యానజచ్చినా కపివకడులేడు । రాముచేజచ్చినా రాక్షసులలెక్క ।
యమధర్మరాజయిన యెన్నంగలేడు । ఓతారవినవమ్మ వకనాటిపొద్దుని ।
నాటికయ్యామంత మామీదసోకె । సౌమిత్రిమొదలయిన సఖులమందరము ।
చచ్చితిమివగచూము సమరరంగమున । అంద్రిప్రాణములిచ్చె అంజనీసుతుడు ।
సంజీవిదెప్పించి సర్వేశుడిచ్చె । జయలక్ష్మిగోరుచును జగదీశుడొచ్చె ।
తప్పకజెప్పితిని తల్లినీతోను । శ్రీపద్మనాభులా చరణంబులాన ।
అంగదునిమాటలూ అంగనలువినియు । కపిరాజుకొడుకుకూ కట్నంబులిచ్చి ।
అడుగులపయిబడిరి ఆనందముగను । తారతనకోడుగులూ త్వరితముగబెట్టి ।
కిష్కింధలోగల కులసతులనెల్ల । పేరుపేరునబిల్చె రారాజుజూడ ।
ఖర్జూరఫలములూ కదళిఫలములూ । తియ్యమామిడిపండ్లు తీగెద్రాక్షలునూ ।
మొక్కజీడిపప్పు మోహనపుదుంప । మరకతహారములు మాణిక్యసరులు ।
నవరత్నసొమ్ములూ నాతులందరును । కౌసల్యకోడలికి కానుకలుగొంచు ।
కొడుకునుచేయిబట్టి కోటలూదాటి । ముల్యాలుదాపినా ముంగిళ్ళుదాటి ।
రత్నాలుదాపినారచ్చలూదాటి । పుష్పకంగనిమ్రొక్కి పుణ్యవతీలలామ ।
తెచ్చినకానుకలు అచ్యుతునికిచ్చె । పడతీనిజూచియు పంకజాక్షుండు ।
రతిభారతులకన్న రమ్యమయియొప్పె । సూర్యసోమునకన్న చోద్యమయియుండె ,
యీరూపుయీరేఖ యేసతీమణులు । పూబోణి నెవరయిన బోల్పంగదరమె ।
గిరిరాజసుతయనీ కొందరందూరు । కంజభవుదేవనీ కొందరందూరు ।
కలకంఠుగౌరనీ కొందరందూరు । యింద్రునిశచియనీ కొందరందూరు ।
చంద్రురోహిణియని కొందరందూరు । అనిఇట్లువనచరీ జనములుబల్క ।
కనకపళ్లెంబులా కానుకలుఅంది । దీవించెతనమంచి దేవవాక్యముల ।

అమృతానబుట్టిన అంగనామణిరో । యేకించలేకుండ కిష్కింధయేలు ।
అనిసీతబల్కగా సంతలోతార । కాకుస్థతిలకునీ కన్నులాజూచి ।
పాతకులశిక్షించ హితులనూబ్రోవ । సురలనురక్షించి అసురశిక్షించ ।
రాజువయిపుడితివి ఓరామచంద్ర । శ్రీపద్మనాభుడా శ్రితపారిజాత ।
శ్రీభూమిసుతనెంచ శ్రీలక్ష్మిసుమ్మి । పంకజనేత్రినీ పరిహరించకుమీ ।
యెడబాపుచేయకుమి యిక్ష్వాకుతిలకా । అనియిట్లుఆదేవి పల్కుచుండగను ।
తారకుకట్నాలు తగనిచ్చిపంపె । తారనువీడ్కొల్పి సర్వేశ్వరుండు ।
పుష్పకంపోగాను పణతికినిజూపె । యింతిరోజూస్తివా మీయేడుతాళ్ళు ।
వాలినిజంపినా వనమిదీచూడు । చేడెరోచూస్తివా శబరిఅనుకన్య ।
మధురఫలములుయిచ్చి మామరుగుజేరె । జనకజచూస్తివా జటాయునిచట ।
దశరథునిగానెంచి దహనంబుజేస్తి । చిత్రకూటాద్రిపయి చిత్రంబుజూడు ।
అగస్త్యమహామునీ ఆశ్రమంజూడు । దీవించియిచ్చిరీ దివ్యాయుధములు ।
ఆమునిప్రసాదాన అసురలకులమంతా । క్షణమునజంపితిని సందేహమేల ।
అతివరోజూస్తివా అగ్నిహోత్రములు । హోమములువ్రేల్చినా ధూమములుచూడు ।
పుష్పకంబచటచట పొందుగానిల్చి । ఋషియాశ్రమంబులూ రూఢిగాజూపి ।
జటలనుధరియించి జపమాలబూని । జపముచేసెటిజన్ని గట్లసూజూడు ।
ఒకకాలుభూమిపై ఒనరంగనిల్పి । వూర్ధ్వరేతస్కులై వున్నారుజూడు ।
పులులుమేకలు వొక్కకొలనులోద్రాగి । పిల్లులుయెలుకలు ప్రీతితోగూడి ।
జాతిభేదములేక చరియింపుచుండు । మునులతోగూడియు మునికాంతలెల్ల ।
తాపసులతోగూడి తరుణులుందురూ । పేరయిన రుద్రాక్షపేర్లుధరియించి ।
మణులహారంబులూ మగువలూబెట్టి । శిష్యతతితోగూడి సతిపతులువుంద్రూ ।
భామినిగంటివా భరద్వాజాశ్రమం । యిందలివృక్షతతి యెందయినలేదు ।
పూలుసూఒకకొమ్మ పిందెలొకకొమ్మ । కాయలు ఒకకొమ్మ ఫలములొకకొమ్మ ।
యేకాలమునపండ్లు యెడతెగకయుండు । వృక్షములక్రిందనే వన్నెమీరిన ।
పులితోలుచిత్రాసన దర్భాసనములు । ఋషియునుగూర్చుండి రూఢిమనసూతో ।
భూతభీతియునగు వీభూదినలది । తపముచేయుచునుండు తాపసోత్తముని ।
కోసలేంద్రుడుజూచి కోమలియుదాసు । సాష్టాంగదండములు సాగిలీమ్రొక్క ।
పాదములపయినున్న దంపతులనెత్తి । దీవించెతసమంచి దేవవాక్యముల ।
పితృవాక్యముమీరు గడిపితిరిగనుక । మాతృభక్తీకల్గి మహియేలరయ్య ।
యిక్ష్వాకుతిలక మీరీలోకమంత । యేకచక్రంబుగా యేలుమీతండ్రి ।

కులదీపకరులగూ కోమాళ్ళగనుమి । వింటిమికష్టములు కంటిమీమిమ్ము ।
నీచేతజచ్చెసూ నీశాచరుండు । అంజనిసుతుడేమొ అక్షయునిజంపె ।
యింద్రజాలకుడగూ యింద్రజిత్తూను । సుమిత్రిసుతుడగు సౌమిత్రిజంపే ।
వనవాసకష్టంబు జనకుండెరింగి । పితృలోకముకేగి పిద్రేతువుండు ।
తమ్ముడుకాడుసుమీ తండ్రిలక్ష్మన్న । యెరుగనిదేముఃది యోలోకనాధా ।
విందారగించియూ విజయంబుసెయుమీ । పారునిపల్కులు పార్థివుడువినియు ।
సూర్యోదయంబునాను రుచిరంబుగను । వాహనముతోగూడి వసుధపయినడచి ।
సేతువుస్నానంఃబు స్థిరముగాజేసి । ప్లవగరాజూయొక్క పట్నంబుజేరి ।
కపిరాజుసతియగూ తారమహాదేవి । యిచ్చిసకప్పములు యింపొందదీసి ।
యీసేనతోగూడ ఆయోధ్యకరిగి । మాతలువడ్డించ మేమారగించ ।
నిశ్చయించితిమనే నీరజాక్షుండు । క్రమ్మరమహఋషికి రాములిట్లనియె ।
పర్వతంబులుయేవి ప్లవంగకులమునకు । వుదకంఃబులూయేవి వృక్షంబులేవి ।
మథురంఃబుగానిమా సేనగయికొనదు । ఆమిషంబూలేక అసురులుండారు ।
విప్రకులదీపకుడ విందుజేయించు । రామచంద్రుడుబల్క ఋషివరుడుమెచ్చి ।
కాంక్షతోప్రార్థించె కామధేనువను । నున్నపుచిరితొడలు నునుపురోమములు ।
గొప్పవికన్నులూ వనరయినచెవులు । చిక్కనిపాలుగల చక్కనీచనులు ।
కురుచనికొమ్ములూ వంకరాతోక । ఆవబిడ్డాయొక్క యర్రునాకుచును ।
ఋషిచుట్టుసూతిరిగి ఋషికినీమొక్కి । పనులేమిగలవొకొ పంపించుమనగ ।
కోసలేంద్రునిసేన కోరికలుదీర । సంపూర్ణముగనిమ్ము సకలపాకములు
కల్పించెనంతటా కామధేనూవు । పప్పుకూరలుమెండు పాయసాన్నములు ।
కదళీఫలంబులు చూతఫలములును । బూరెలుఘృతమును పొంగళ్ళుగూడ ।
నవరసాన్నంబులు నాధునకుబెట్టి । నాకలోకముకేగె నాగవీరాజు ।
సూర్యతిలకులకు సురకన్యలాచే । వడ్డించిబంపిరీ వనితలందరిని ।
రాజనపుఅన్నంబు అరటిఫలములును । వొబ్బట్లుబూరెలూ వలుపుపప్పులును ।
కందానుచామాది కాయగూరలును । గుమ్మడివడియములు బుడమవరుగులును ।
అడివిపుశరీకాయ ఆవమామిళ్ళు । కమ్మంగ కాచినాగోవులానెయ్యి ।
మీగడపెరుగులే మంచిమజ్జిగలూ । బంతియువడ్డించ పట్టభద్రుండు ।
హస్తంబుచాపియూ హనుమంతుబిల్చి । ధీరుడవు సుగుణగంభీరుడవునీవు ।
పుత్రుడవుమిత్రుడవు సౌమిత్రికంటె । జలరాశికట్టించి లంకసాధించి ।
రావణునిన్నిజంపి రామదెస్తివి । నీఋణముయెన్నటికి తీర్చంగలేను ।

కోరినాపౌత్తునా కుడవరమ్మనగ । యిట్లానతిత్తురా యినుకులాధీశ ।
వానరబలగములో నేనెంతవాడ । మీపాదసేవకుడ మీపాలిబంట ।
వనచరులనేలేటి మనుజపతిగలడ । మాపూర్వపుణ్యము మాపూజఫలము ।
నేటికీపండెనూ కన్నులాజూడ । కవళంబుయిచ్చితే కుడిచెదానన్నా ।
ధరణీశుడంజనా తనయునకిచ్చె । కపియుభల్లూకాది సపరివారముగ ।
కుడిచికూర్చుండిరీ కుదురుగానంత । రత్నాలగద్దియా రామునకువేసి ।
కర్పూరతాంబూలాలును ఋషిదెచ్చియిచ్చె । మౌనినివీడ్కొల్పి మనుజేశ్వరుండు ।
విమానమూపైని వేంచేసినంత । రావయ్యహనుమంతా పోవయ్యవేగా ।
అభిజిత్తురాకుండ అయోధ్యకరిగి । మహాఋషికాలలో మనమున్నయునికి ।
శతృఘ్నుతోజెప్పు చింతలేకుండ । కౌసల్యకెరిగించు కార్యమంతాను ।
మరివక్క కథవినుమి మారుతాత్మజుడ । గంగదాటించేటి జాలారివాడు ।
గుహుడనేభక్తుండు బహుగొప్పవాడు । నారాకలేకుంచి నన్నుదలచుచును ।
తారకనామమే తలపోయుచుండు । నావార్తతెరిగించి వేవేగజనుమి ।
పనివడితనుబంప ప్రాసాదమనుచు । వాయుపుత్రుడుకదలె వాయువేగమున ।
గృహములోగుహుడంత గృహలక్ష్మితోను । ఆరునెలలాగడువు హరియించిపోయె ।
రాజీవనేత్రుని రాకలేలేవు । ఘటమునప్రాణంబు లికనిల్పజాల ।
అయోధ్యకన్నాను అనుజులాకన్న । కిష్కిందయేలేటి సుగ్రీవుకన్న ।
జాంబవంతూకన్న విభీషణుకన్న । భక్తుండనానేను పాలించుటకునూ ।
అవనిజపతియగూ నయోధ్యరాము । అఖిలాండనాయకుం డీదినమురారు ।
శ్రీపద్మనాభులూ రాకుండిరైన । అగ్నిజొత్తునుఅనుచు ఆహుతులువేల్చె ।
శ్రీగంధతరువులా చిచ్చుజేయించె । ఆజ్యంబుతెప్పించి ఆహుతియుజేసె ।
పట్నంబులోగల ప్రజలెల్లగూడి । యిదియేమిచోద్యమని యింతులడగంగ ।
కైకచేబంపువడి కరుణాకరూలు । అడవులకుబోగాను అయోధ్యరాము ।
గుహునికివరమిచ్చి గడువుదాటెనుగా । గుహునిగుండంబులు అగ్నిజొచ్చుటలు ।
కపినాయకుండంత కన్నులాజూచి । కలవరంబందుచు గుహునితాబిల్చి ।
కరుణాసముద్రుండు కోసలేంద్రుండు । నేటరేపటవచ్చు నీకోర్కెలిచ్చు ।
జాలారిబాలకా ఝుడియంగబోకు । మహిపతివచ్చునూ మనకుసిరులిచ్చు ।
అనుచుఅంజనీసుతుడు అటుమందలించి । సరయువునదిలోన స్నానంబుజేసి ।
అందంబుగల నంది గ్రామంబుజేరి । భరతుపాదంబులకు భక్తితో మ్రొక్కి ।
మొ్రక్కినహనుమంతు మోదమునజూచి । యెవ్వరుయేపూరు యేలవచ్చితివి ।

అనిసరాజుతోబల్కె అంజనీసుతుడు । రవితనయ సఖుడనూరాము సేవకుడ ।
అనిజెప్పిరఘురాము డడవికరుగుటయు । రావణాసురులాది రణముగెల్చుటయు ।
భరద్వాజాశ్రమం రాములుండుటయు । అయోధ్యబంపుటా అన్నికుశలములు ।
చెప్పెనుభరతునకు చెవులపండుగగ । హారములుపతకములు రత్నంపుమణులు ।
పవమానసుతునకూ బహుమానమిచ్చె । భరతుడుతమ్మునీ రమ్మనీబిల్చి ।
అయోధ్యపట్నముకు అతివేగబోయి । శృంగారమొనరించు బంగారుతండ్రి ।
అనిబల్కఅనుజుండు అతివేగబోయి । సాకేతపురమపుడు చక్కగాజేరి ।
తల్లులకునుమ్రొక్కి దీవనలుబొంది । కోటలు పేటలూ మేటిసావిళ్లూ ।
మేడలుసౌధములు మహలులుపందిళ్ళు । పట్నంపువీధులు ప్రాకారములునూ ।
కస్తూరికళ్ళాపు ముత్యాలముగ్గు । నీలపుస్తంభములు నేర్పునాపాతి ।
మరకతములాగ్రుచ్చి తోరణాల్గట్టి । రామురావణకధలు రచ్చసావిళ్ళ ।
చిత్రముగవ్రాయించె చిత్రకారులచే । కుంభకర్ణునిబట్టి కూలిచినావిధము ।
రాక్షసుతమ్మునీ రక్షించువిధము । లక్ష్మణుండతికాయు నణగించువిధము ।
యీరీతివ్రాయించె యినకులేశుండు । అక్కడశ్రీరాము డవనిజతోగూడి ।
కపులుఋషులను రాక్షసులగూడి । వీరోత్తముడంత వేంచేయుచుండ ।
గుహుడనేనని యొక్కకూక వినబడియె । దాసునిమాటలు దాశరధివినియు ।
కౌగిలించెనుగుహుని కడుగారవమున । అంతటభరతుండు అక్షియుగమునకూ ।
కనుపించగానేడ్చె ఘనముగానపుడు । అనుజునితాబిలిచిఆసనంబిచ్చి ।
అయోధ్యపట్నముకు అందరూచనిరి । రాజులమేటియౌ రామచంద్రూని ।
రాకలువీక్షించి రాజ్యప్రజలెల్ల । అశ్వములుగజములు ఆందోళికములు ।
పతకములుహారములు ఫలములాదీగా । కర్పూరహారతులు కానుకలుగొంచు ।
కాకుస్థునీజూడ కాంతలూవచ్చె । భూతలపతియంత పుష్పకందిగియు
తల్లులజూచుటకు ధరణీశ్వరుండు । అతివనుచేబూని అంతిపురికేగి ।
కౌసల్యసుమిత్ర కైకయాదీగా । తల్లులుముగ్గురికి తగుభక్తిమ్రొక్కె ।
తండ్రిమరణముదలచి రాముశోకించి । మహారాజుతనసభా మంటపముకేగె ।
సభవారలందరూ సంతోషులగుచు । రాజమహారాజ రాజదేవేంద్ర ।
రావణసంహార రాజీవనేత్ర । వీరాధివీరుడా విష్ణురూపుడ ।
వెల్లయేనుగనెక్కి వేంచేయుమయ్య । అనిబల్కమంత్రులకు అవనీశ్వరుండు ।
కనుసంజ్ఞచేసెను కానిమ్మటనుచు । అంతకంతకుదంతి నందమ్ముజేసి ।
మనవిజేసిరివారు మహరాజుతోను । గజగమనయగు సీతగజరాజునెక్కె ।

వెల్లగొడుగుభరతుండు వినయముతొబట్ట । సురటీవిసరుచునుండె శుభలక్ష్మణుండు ।
చిట్టితమ్ముడుబట్టె శ్రీకుంచకోల । వినయముతోజానకీ విడియమందియ్య ।
పదములొత్తుచునుండె యాపవనసుతుడు । మాళవనేపాళ మగధపాంచాల ।
అంగవంగకళింగ ఆంధ్రబంగాళా । పారశీకవిదర్భ బర్బరాగౌళ ।
సింధుకాశ్మీరాది చక్రవర్తులును । తెచ్చిరి కట్నములు ఇచ్చిరచ్యుతుకు ।
కట్నంబులందుకొనె కపిచక్రవర్తి । దివ్యకిరీటంబు దేవేంద్రుడంపె ।
సర్వమంగళగూడి శంకరుండొచ్చె । వాక్కుశాసనుడొచ్చె వాణితోగూడి ।
పరమదేవతలు దిక్పాలకులంత । వకరయినదప్పక సకుటుంబులగుచు ।
వచ్చిరిఋష్యాది పరయోగులెల్ల । అయిరావతమునెక్కి అమరాధిపతియు ।
దశరథమహారాజు తనవెంటరాగ । వీణవాయిద్యంబు వినిపించుచూను ।
శారదుండనబోలు నారదుండొచ్చె । ముప్పదిమూడుకోట్ల దేవతలు ముదముతోవచ్చె ।
వేలసంఖ్యలకపులు వెనకనున్నారు । దరిలేనిజనముముందర నడుచువారు ।
పట్టజాలకజనము పట్టణములోన । తోటలాపేటలా తొలగియున్నారు ।
పట్టణపుకాంతలు బహుసంతసమున । పురుషోత్తమునిపయిని పూలుజల్లుచును ।
మల్లెలుమొల్లెలు తెల్లచామంతి । మరువములుదవనంబు మొగలిపూవులును ।
మరిమరిజల్లుచు మందగమనాలు । తిరువీధులన్నియు తామయూరేగి ।
చదురుకువచ్చెను సంతోషమునను । మాకులమువారి కభిషేకమ్మురేపు ।
సేయుదురనివిని జలరాశిపొంగెచె । మావలె శత్రువుల్మాయుదూరనుచు ।
నక్షత్రముల్మాసె నభముపయినపుడు । అన్యాయమీరీతి నణగునన్నట్లు ।
అలరుచీకటిజాసె అలరుభాగమున । రాజ్యాభిషేకంబు రామునికిశాయ ।
శుభముహూర్తంబుంచె శుభలీలమునులు । నాల్గువారధులనవసింధు జలము ।
తెప్పించిరంజనీ దేవిసుతుచేత । రాజ్యాభిషేకంబు రామునకు సేయ ।
అభ్యంగనముచేసె నాదంపతులకు । పట్టువస్త్రంబులు కట్టిదంపతుల ।
కుందనపుపీటలా కూర్చుండబెట్టె । బ్రహ్మాదిదేవతలు పరగమునులెల్ల ।
గంగయుదకముదెచ్చి రఘురాముపయిని । అభిషేకమొనరించె అవనీశ్వరునకు ।
సభవారికందరికి సాష్టంగంబుబెట్ట । దీవనలువుంచిరీ దేవఋషులెల్ల ।
గోదానభూదాన కన్యదానములు । వస్త్రదానంబులు వరభూషణములు ।
విప్రకోటికినిచ్చె వీరోత్తముండు । సంవత్సరముజేసె సంతర్పణంబు ।
కోసలేంద్రుడుబల్కె కోమలీతోను । రత్నములుహారములు ముత్యసరమూలు ।
రాజీవనేత్రియీ రాణువకుయిమ్ము । చిరునవ్వునవ్వుచూ సీతమహాదేవి ।

వక్కహారమువేసె వాయుసుతుమెడను । విభీషణునిబిల్చి విశ్వేశ్వరుండు ।
నిధులుగలవాడయ్య నీయన్నగారు । దనుజవిరోధిచ్చె తావళంబొకటి ।
వేదాంతసుకుమార విష్ణుస్వరూపా । నిర్గుణపరమాత్మ నిర్మలాకార ।
సకలలోకాధార యసురసంహార । యిట్టిమాటలు యానతివ్వంగదగునా ।
మీయందుభక్తియు మీనామజపము । యినకులోత్తమమాకు యిమ్మనుచుబల్కె ।
యిక్ష్వాకువంశజుడు యిచ్చెనూవరము । కొదువవారికినెల్ల కోరినట్లెల్ల ।
కానుకలుతానిచ్చె కమలనాభుండు । వానరవీరుండు వృక్షంబునెక్కె ।
పణుగురాతీపయిని పతకంబుయుంచి । పరమాత్ముడుండునని బద్దలుగగొట్టె ।
తారకంలేదని తలపోసిమదిని । వాలిమర్దనుచేరువొక్క లఘువునను ।
వనమునకేగినా వనవాసరామ । తాటకాంతకుడయిన దశరథారామా ।
పట్నంబుగయికొన్న పట్టాభిరామ । దాసునిదరిజేర్చు తారకములేని ।
యీతావళంబేల పతకంబులేల । అనుచుపాదంబడ్డ అంజనీసుతునీ ।
కరములరెంటితో గ్రుచ్చియెత్తుకుని । కరుణాసముద్రుండు కపికులోత్తముకు ।
కర్ణములోతారకా మంత్రంబుజెప్పె । రాణువకందరికి రాజుసెలవిచ్చి ।
పుష్పకంబపుడూ పురుషోత్తముండు । కుబేరునికడకు కుదురుగాబంపి ।
అవనిజతోగూడి జనకుల్లూడు । పదకొండువేలేండ్లు పాటిదప్పకను ।
యేకఛత్రంబుగా యేలుచూనుండె । పూబోణులందరూ యీపుణ్యకథను ।
పఠియించిచదివినను పాడినావిన్నా । పాపములుహరియించు పదవియునుగలుగు ।

ఆచంద్రతారకం అవనినుండెదరు ॥

గుహ భరతుల అగ్ని ప్రవేశము

రావయ్యహనుమంత పోవయ్యవేగ । అభిజిత్తుకాకుండ అయోధ్యపురికి ।
మనరాకమనవీటి మహాత్ములకుజెప్పు కౌసల్యకెరిగించు కార్యమంతాను ।
సుమిత్రకెరిగించు సుగుణమంతాను । వేషమ్ము భరతుడూ రోషమ్ము లైనా ।
భావించిహర్షమున భాషించిరమ్మీ । రాజ్యకామూడైన రాజ్యమ్ములిచ్చి ।
ఇక్కడనుందాము యీమునులగొలిచీ । అనియిట్లురఘురామ పలుకగావినుచు ।
వినిజానకిట్లనెను వినయమ్ముతోను । మరియునుగలడయా మనవీటిలోను ।
అధికభక్తుడుగలడు ఆ గుహారాజు । ఓడలుగట్టుకూ కదలేనిగంగ ।
కడువేడ్కనాగుహుడు కడగడుపుతుండూ । ఏతెంచుటాంబేళ్ళు యెత్తిపట్టినాడు ।
కదలకుండాదెచ్చె కమలనాభులను । అల్లనేరడిపండ్లు తేనరటిపండ్లు ।
మామిడిపండ్లును మదనరుచులున్న । పట్టుకొన్ని ఆగుహుడు చనుదెంచినాడు ।
పదునాలుగేండ్లకు రాకుంటిరైనా । అనలముజొత్తు ననుమానమ్ములేదు ।
అనియిట్లుశపథమ్ము చేసియున్నాడు । అంపుడీహనుమంతు నక్కడికివేగ ।
అనియిట్లుజానకీ పలకగావినుచు । హనుమంతునీబిలచి పొమ్మనుచుబలికె ।
హనుమంతుడప్పుడు అతివేగవచ్చి । ముమ్మారువలగొని ప్రదక్షణముజేసి ।
సాష్టాంగ దండనమస్కారములుజేసి । అంబరముపైకెగసె హనుమంతుడపుడు ।
శృంగిబేరిలోను గుహుడుతానపుడు । తనయునికిబుద్ధులు చెప్పంగదొణగె ।
రావయ్యతనయుడారామచంద్రూడా । శృంగిబేరిపురము శీఘ్రముగనేలు ।
అక్షయుడనీవక్ష భవములనేలూ । శ్రీరామచంద్రూల పాదములనమ్మి ।
జానికీ కరుణకటాక్షముననేలు । భరతలక్ష్మణశత్రుఘ్నులగొలచి ।
కింకరుడయేలు మాకిరాతరాజ్యంబు । అనియిట్లుతనయునికి బుద్ధులుజెప్పి ।
కాష్టమ్ము పేర్పించె కడుపెద్దపొడవు । శృంగిబేరములోను చిందెములమోతా ।
చిడిబిడిగావేడి చిందెములమోతా । పట్నమ్ములోకంద్రు ప్రభగలుగువెలుగు ।
జాలకర్రలవెంట సఖియలందారూ । ఇదియేమిఘోషయో యెరిగించుమనిరి ।
కైకవరములచేత కరుణాకరులు । అడవులపుజనగాను ఆగుహారాజు ।
ప్రతిజ్ఞచేసినాడు పంచిమికిరాముడు । రాకున్నదానగ్ని జొచ్చేదననుచు ।
నేడుపంచమిగనుక నేడురాకున్న । అగ్నిజొచ్చేటట్టి ఆరవశేయనిరి ।

అక్కడనాగుహుడు అగ్ని జొరగాను । ఇక్కడుండామనకు యిదినీతికాదు ।
ఒకరొకరిమొగములు ఒగిజూచుకొనుచూ । చనుగుడుచుబిడ్డలా ధరణిదిగవిడచి
అందుకునికురులువిడి నెరచిక్కుదూలా । కట్టుకున్న బట్టలు ఘనముగనువెలుగా
గురిగింజపూసల కొలికిముత్యాలు । కుచములనడుమను సరులుతూలాడ ।
పట్టుచీరలుదెచ్చి పయిమెట్లపరచి । ఎదురుగాదెచ్చిరీ యేడందనాలు ।
అందనాలెక్కమూ అగ్ని పురుషునికి । కాల్న డలఆహుతులు కావలెనుమాకు ।
తిరిగిచూచెను గుహుడుతరుణులవంక । ఎవ్వరూరాబంపి రేలవచ్చితిరే!
నావ్రతముచెరచనువస్తిరామీరు । అప్పుడుఆగుహుని పట్టంపుదేవి ।
నీతిబుద్ధులుచెప్పి లావిన్నవించె । సతులతోగూడి యికఅగ్ని జొరమనెను ।
అపలుకులువిని ఆగుహుడులాను । మారుజెప్పకలాను అగ్ని ముఖమాయె ।
అగ్ని నీజూచి యాదేవునకు మ్రొక్కి । దోసెడుపుష్పముల నగ్ని లోబోసె ।
అగ్ని జొచ్చేటట్టి ఆరవళిజూచి । అంబరముపైనుండి హనుమంతుడపుడూ ।
అగ్ని జొరకుమిగుహుడ వల్లభుడుబంపె । రాజగిరివీటిలో రాములున్నారు ।
జానకీదేవాన సౌమిత్రిఆన । రణవిజయుడైనట్టి రాఘవులఆన ।
భరతాగ్రజులబంట భరతులఆన । అందరీలోనిన్ను ముందరదలచె ।
క్షేమమునవస్తిమని క్షేమములమీకు । అనిజెప్పిబంపెతను హర్షించవయ్యా ।
భూమిలోనేమేమి పోవుచచ్చినను । చచ్చేమికొరగాను సకలజీవులకు ।
బ్రతికినేకొరగాను బంధువులకెల్లా । పేదలకుభరతుండు రాజ్యాధిపుండు ।
అగ్ని లోభరతుండు పడకుండబొమ్మి । అవధారుఅవధారు అంజనీసుతుడు ।
ఆవధరించీవేగ నయోధ్యకరిగే । అంగుష్ఠమాత్రుడై యరయంగదొణగె ।
పువ్వులాచప్పరము పూర్వమునట్టి । రంగవల్లులులేని అంగళ్ళుగనెను ।
శృంగారములేని అంగనలగనెను । తోరణమ్ములులేని ద్వారములుదూరె
జారుడుచోరుడు చలచిత్తుడగుచు । అవనిగర్జింపుచు పవననందనుడు ।
పురమువారందరినీ చూచుచునుండే । రామునీక్షేమములు రాకలేగోరీ ।
నోములుభక్తితో నోచేటివారు । చేతిమొగిడ్చులు మ్రొక్కి యింతులందరు ।
పాటించిపంతములు పైనడుచు వారు । వసుమతితనయను వనములలోను ।
దశకంఠుడనువాడు తరుణిచెరగొనెను । ఆవార్తలీలగా వినిరితమలోను ।
అచటనుండెటివారు అంగనలుఅనిరీ । రామునివనవాస వ్రతమునేయెంచి ।
అర్ధమర్ధముదినము మద్యదశమికినీ । సరిపోయెనిన్నటి చవితికినిలెక్క ।
వీటిలోగలయట్టి వృద్ధులుయనిరి । పంచమికిసరిపోయె పదునాలుగేండ్లు ।

తల్లివృద్ధనివేగ తలచిరావయ్యా । తమ్ములనైనను తలచిరావయ్యా ।
పమ్ములనుదలచవుగాని మాతలనుదలచి । రాకున్నవగచేము రావయ్యవేగ ।
రాజరాజశ్రీ రమ్మనుచుకుయ్యా । కోవిలలుకూసె నొకకోటానుకోటి ।
వాటినెపమేమైన వనములలోను । ఈములక యీాభంగి యిట్లుండగాను ।
మరిములకబుట్టింది మనవీటిలోను । పణతులుతమతమాపట్లుదిగవిడచి ।
పారుదురుభరతుణ్ణి పరిహరింపగను । వేసారివిసిగేరు వేళ్లువిరచేరు ।
మెట్టికలువిరచేరు మెట్టెలుగలియ । ఈకీడుగడిచితే యీాకైకతలలు ।
చెణుకుదామనిచాల చాటేటివారు । వారిధిపండిన వరిముంచినట్లు ।
కైకతాముంచెనే గడియలోగాను । గడియుంగరాకుండ కాసరాకుండ ।
ఏకట్లగాసక ఆకైకలాను । మంధరతోకైక మరిమేడలోను ।
అంగలారుస్తుండె అనాధవలెను । వశిష్ఠుమొదలైన వరమునులెల్లా ।
మహాఋషులువత్తురే మరికైకతిట్ట । శాంతమ్మపతి ఋష్యశృంగుండులాను ।
బంధులువత్తురే భరతుణ్ణిగాన । సత్యరూపుడభరత సత్యమ్మునీవే ।
వినవయ్యభరతుడా నిలచిమామాట । వార్తవచ్చేయుండొస్తునేయుండో ।
వట్టివికావుమన యిట్టికార్యములు । సత్యమెప్పుడు భువినిసరిగానెయుండు ।
అనియిట్లువశిష్ఠు డానతియ్యగాను । వినిభరతుడిట్టులనెను వివరమ్ముగాను ।
ఆదిగురువులుమీరు అయోధ్యకల్లా । అతిక్రమించవెరుతుము అయ్యమీయాజ్ఞ ।
మాఅన్నరాఘవులు అడవిలోపలను । మాతల్లివరములు పాలించగాను ।
పంచమికిసరిపోయె పదునాలుగేండ్లు । చేసినప్రతిజ్ఞ చెల్లబోకుండ ।
నిలుచుటలు యిదిమాకు నీతిగాదయ్యా । ఈశ్వరుడుబ్రహ్మను గురువులుగూడి ।
అగ్నిజొరుభరతుడాని అజ్ఞనియ్యాడి । అగ్నిజొరుమనిసెలవు లొసుగుటలుగలవు ।
ఊరాడపలకకా ఉత్తములుఉంబ్రడి । పళ్లెరముదెప్పించి పావాలుఉంచి ।
పూజించిపావలకు పుష్పాంజలిచ్చి । సుగంధగంధ దీపమ్ములనిచ్చి ।
ఫలములుగొనిదెచ్చి నైవేద్యమిచ్చి । శిరసునబెట్టుకొని చెయ్యెత్తిమొక్కి ।
దోసెడుపువ్వుల నగ్నిలోబోసె । ముమ్మారువలగొని ప్రదక్షణముజేసి ।
సాష్టాంగదండ నమస్కారముచేసి । అగ్నిజొచ్చేటట్టి ఆరవళిజూచి ।
కౌసల్యవచ్చెనే కడుమోదుకొనుచు । పావకునికడ్డముగ భరతుణ్ని జూచి ।
ఇదియేమిభరతుడా యిట్లేలదలచ । ఈఅగ్నిజొరగాను యిదినీకుతగునా ।
అయోధ్యమహరాజు అగ్నివరములకు । హర్షించడావార్త అహుతులువేల్చి ।
మీకొరకుపడినట్టి మాక్లేశములను । రావయ్యచెప్పేను రామానుజుండ ।

పట్టిగానకరాజు పదివేలయేండ్లు । అపుత్రుకుడై యుండె అరువైవేలేండ్లు ।
పురోహితుల పిలిపించిపుత్రకామేష్టి । ఋష్యశృంగులచేత వేల్పించెహోమము ।
పాయసముదెచ్చి యాపరమమునియిచ్చె । పణతులకునిమ్మని పరమమునిజెప్పె ।
వశిష్ఠునిబిలిపించి పరమహర్షమున । ఇంటగలధనమంత ఇలజూరలిచ్చె ।
ఆధారపాత్రలా అపాయసమ్ము । పరగగానొక ఋషిపట్టుకొనివచ్చె ।
పణతులజూచిమీరు పంచుడీఅన్న । కొంతకొంతాపంచి కోమలులకిడిరీ ।
అంతనాసుమిత్ర యేతేరగాను । దీవించికౌసల్యాదేవి సుమిత్రకు ।
చెయినిండకడదీసి చెల్లెలకుబెట్టె । సవతిపాలిక్కడికి తప్పకుండాను ।
తగువులకువస్తివా చందనగంధి । అర్థమ్ముకడియిందమని పెట్టెకైక ।
కోపించికొంత కడిపొమ్మనుచుబెట్టె । పక్షానసుతుడంద్రు పాయసభేదమంద్రు ।
పాపజాతికైక పదరుచూపెట్టె । పదరుచుబెట్టేటి పణతినీజూచి ।
సమస్తదేశముల వారందరునగిరి । అగడితలనిచ్చేటి అయ్యోధ్యలోనూ ।
ఆగడతాలాడిమేము అనంతమూర్తినీ । జల్లుపసుపాడితిమి సంభ్రమముతోను ।
ఇంటదైవముగొలచి పండినాయట్లు । పుత్రుణ్నిగంటినే పుణ్యాధిపుణ్నీ ।
రాముడనిపేరుబెట్టీ రాజఋషులెల్ల । కైకయుదరమందు కడునొప్పుభరతా ।
జన్మిస్తివయ్యనీవు జగమెల్లవెలుగా । మాకంటెభాగ్యములు మహిమారజేసి ।
సుమిత్రతాగనెను సుతులనిద్దరని । ఎన్నడఁచూలాయె యెన్నడుగంటీ ।
ఎన్నడఁపెంచితినొ యెరుగనేభరతా । నళినాయతాక్షుడు నాటికేరాడు ।
కడువేగిరముపెరిగె కౌసల్యాసుతుడు । పెంచగారాముడు పెరిగెనడవులకు ।
దక్కడేరాముడు దక్కెఋషులకును । అడగదేమీయమ్మ కతిభక్తుడాయె ।
పొమ్మనగరాముడు పోయెనడవులకు । ఏకక్షరక్షరము నెవ్వరేమనిరో ।
ఏకతమ్ముని తమ్ములెవ్వరెమనిరో । సవతులుగలయట్టి భామినులకెల్ల ।
పట్టుసలేదంద్రు తగినట్టివారు । సవతాలిసుతచావు సవతివిననైనా ।
సంక్రాంతినేడనీ సంతోషమునపొంగు । భయమునదుఃఖించు భాషలువగచు ।
అభ్యంతరమునందు ఆనందమునపొంగు । శోకమాసతులకు చోద్యమాభరతా
రౌద్రాలుదాల్చుంటి రాతిరీపగలూ । కానకనుండీతాను కడుపెద్దనయ్యూ ।
కానబోయెడికొడుకు కంటినేభరతా । వైదేహితోకూడ వసుసుతయునేడు ।
వనములుచరియించ వసుధపైవ్రాసె । కొడుకులాగంటినే కులదీపకరుని ।
ఏడికొడుకంటేను మరినోరులేదు । ఎన్నిజెప్పుదుభరత ఎన్నింటికన్నీ ।
ఎన్నుదుసుమీయమ్మ నేమందునయ్యా । వజ్రాయుధమ్ములు గంటులేకుండా ।

వాక్కాయధర్మములు కూడవెన్నటికీ । కైకమ్మరఘురాము చేసినచేత ।
ఇహములుగ్రుంగినా మరపురాదయ్యా । నీవగ్నిజస్తేను నీతల్లినేడు ।
బ్రతికెడివిధమేమి భరతుడజెపుమా । నీవెట్లుబ్రతికితివని తన్నడిగితేను ।
తనకేమిభరతుడా నీవుండగాను । వృద్ధుసుమీభరత తావర్థిల్లనోప ।
అగ్నిలోనుతన్ను పడద్రోయవయ్యా । తనదేహకఠినమ్ము తనకుసోద్యమ్ము ।
కదలకున్నదిభరత పాషాణమయ్యా । రామునిదలచియో లక్ష్మణునిదలచి ।
తానదలెకౌసల్య తనసుతులవలచి । కొడుకులసుదలచియో కోడలనుదలచీ ।
వాకార్చికౌసల్య అడలంగవొడగె । ఓహోరాముడనిహా అనిరిసభలో ।
అర్కకులకన్నీళ్ళు అరచేతదుడిచె । అగ్రజులజూపెను అగ్నిజొరకయ్యా ।
మీఅన్నతోకూడ మీవదినెనేడూ । మీఅన్నచూపెను మరియగ్నిచొరకు ।
నీవెట్లెరిగితని తన్నడిగితివైన । అడిగినంచులకైన యట్లుచెప్పేను ।
ఎరిగినాకార్యమ్ము చెప్పేనువినుమా । కన్నూలుఅదరేను కడుపెద్దఘటము ।
పాలిండ్లస్తన్యములు పాలుచేపెను । నేడునీకొడుకును నీవుచూతువనుచు ।
తనవామనయనమ్ము తన్నూరడించు । ఈలక్షణములెపుడు యూరకబోవు ।
వేగిరపడకుభరత వ్రతమోపినట్లు । వాయువువల్లనే వైదేహిగాంతు ।
కౌసల్యక్లేశములు కపిబాపదలచీ । అంబరముపైనుండి హనుమంతుడపుడూ ।
అమ్మనీకింతేలె అంగలార్వగనూ । నీకొడుకువిచ్చేసె నీఅడుగులాన ।
మైథిలీవిచ్చేసె మరిలోకమాతా । దుష్టులాపైసకల దుష్టులజంపి ।
వానరేశ్వరుడైన వాలినిజంపి । సుగ్రీవునికికపిరాజ్య మవనిపతియిచ్చె ।
సేనలతోగూడి సేతువుబంధించి । లవణసముద్రముదాటి లంకకేతెంచె ।
లంకాధిపతియైన రావణునిజంపి । రావణానుజుని తారాజ్యముననిలిపె ।
కాంతనుదోడుకొని కడుసంభ్రమునను । భారద్వాజాశ్రమమున నెయ్యములవిందు ।
విందారగించేటి విశ్వమానసుడు । భోరునావచ్చేనే భూమిపాలించా ।
ఏమిరాపావకుడ వీగుచున్నావు । మారులేకా పెద్దమందేదవింక ।
ఇక్కడక్కడనక నెచ్చోటననక । కుడిచేటికష్టుడవు కార్యమెఱుగవు ।
భరతుడుచూడగా బంధించినిన్ను । భస్మమ్ముచేసేను బంటువైనిలువు ।
పదరుచుఉరికెనే పావకునిలోనూ । వల్లభుని దూతాగ్నిభస్మమ్ముజేసే ।
ఆడుతూవచ్చెనే అసభలోకి । శుభవిషయమూనేడు శోభనంబనుచూ ।
వైదేహిపతివచ్చె వర్తించరయ్యా । వీరుడితమ్ముడా వినవలెభరతుండా ।
భూభారమంతాను భర్తమీయన్నా । పుచ్చెసుమి పదునాల్గువింధ్యేశ్వరములు ।

యుద్ధవీరులజంపి అహవములందు । రక్షించివచ్చెనే రఘునందనులు ।
రాక్షసులనెల్లాను రాముడూభరతా । కైకవరమ్మునా కాజేసివచ్చె ।
ముత్యాలురత్నాలు మణిభూషణాలు । కట్నమిప్పించెనే కపివరునికంతా ।
కుంచవీడికిబంపె పంచమడుగులను । అంగళ్ళవీధులు తుడవమనిబంపె ।
ముత్యాలముగ్గులు పెట్టుమనిబంపె । రత్నాలరంగవల్లి రాయమనిబంపె ।
మాణిక్యములదివ్వె లెత్తమనిబంపె । మకరతోరణములు కట్టుమనిబంపె ।
అప్పుడయోధ్యపురి అంగళ్ళలోనూ । భమిడిళ్లకసువులూ పారంగవూడ్చి ।
కస్తూరిదెప్పించి కలయంగగలిపీ । కస్తూరిచిలికించె । ప్రాంగణములెల్ల ।
కర్పూరపుఖండములు కలయముత్యాలు । ముగ్గులొప్పగబెట్టి ముంగిళ్ళలోను ।
మొగసాలగోడల మదురగోడలను । చిగురులొప్పగ జల్లిరిశృంగారమునను ।
గోడలమేడలు గోపురములును । వాడవాడలనీళ్ళ వన్నెచిత్రవులు ।
లక్ష్మికుంభమ్ములు లక్ష్మిప్రతిమలను । లక్ష్మినారాయణుల గంధపత్రిమలను ।
అజగజతురగములు రాజహంసలను । రతిమల్లెతీగెలూ రంగవల్లులును ।
బూటకోలాడములు బూరుగుమ్మళ్ళు । నాటకాలంకార నవుబత్తుకములు ।
వలరాజుకొలవులో వన్నెచిత్రములు । పుత్తడిబొమ్మలిటు పుట్టెనోయనగ ।
నిండుకుండలుదెచ్చి నింపినట్లుండె । బొడ్డుమల్లెలపోగులు పోసినటుండె ।
మాఅమ్మకుజెప్పరే మాఅన్నరాక । సుమిత్రకుజెప్పరే సౌమిత్రికాక ।
కాంతలలోనెల్ల కష్టురాలైన । కైకకుజెప్పరే కాకుస్థునిరాక ।
ఆకైకనుతిట్టువారు అయోధ్యలోను । లోచాటరేకమల లోచనునిరాక ।
పీరుపీరసుచును పీరినందనుడు । నందివదనుడివద్ద నాదమ్ముజేసె ।
కర్ణములుముడిబెట్టి కాలార్పటించి । భూదేవితోజెప్పగగనమునకెగసె ।
సమస్తవానరుల సభనడుమనున్న । చంద్రునివంటిస్వామి నేగనెనే ।
శిరసునాచంద్రుడూ ఉన్నవాడన్ని । చంద్రశేఖరుడనీ లానెరుగనైతి ।
శిరసునచంద్రుడూ కంఠమునరేఖా । అవిలేకభరతుడని అనినిశ్చయిస్తి ।
భూనాథచూస్తినిభూమిలోపలను । భరతునిబోలినా భక్తుడేలేడు ।
అయోధ్యవారెల్ల అయ్యమీకెదురు । కదలివచ్చిరివారి నేగడచివస్తి ।
స్వస్తిమంత్రములు ఋషివరులుజెప్ప । రాజఋషులు పెడుదురు రామునికిసేవ ।
పెక్కుచేమంతులు పెనిసినదండ । మంత్రపుష్పముబెట్టి మౌనమ్ముతోను ।
తనుగొలిచియున్నట్టి లావిభీషణునికి । హస్తమునబెట్టినాడా రాఘవూలు ।
నీలవర్ణునిమనసు నిఖిలమ్ముతెలసీ । పట్టితీమని పళ్ళగెల చేతబట్టి

అచ్చోటివిద్వాంసులు ఆబ్రహ్మఋషులు । ఆశీర్వాదముజేసి అక్షింతలిడిరి
పెక్కుదక్షిణలు కర్పూరవీడెములును । ఒప్పుతోనందరికి కలయనిప్పించే ।
అందరూదీవించి నక్షింతలన్నీ । అనుజుశిరసునా అవనిపతియుంచె ।
అందరూదీవించి నక్షింతలన్నీ । మైథిలీశిరస్సునా మహాత్ముడుంచే ।
అందరూదీవించి నక్షింతలన్నీ । శిరసుననుంచుకొని చెయ్యెత్తి మ్రొక్కె ।
వీరువారనకుండ వారలతోను । కలజూచియెక్కిరే కపిసేనలెల్ల ।
బ్రహ్మసభవీడుకొని శ్రీరాఘవులు । శివగంగతీరముకు శీఘ్రమునవచ్చి ।
శ్రీగంగవిజయంచేసె శివకాశినుండీ । శ్రీగౌరివిజయంచేసె శివభూమినుండి ।
గోత్రపవిత్రుడు గోత్రములుజెప్పి । జాహ్నవీసందొక్క స్నానమ్ముచేసె ।
పరమపవిత్రుడు పవిత్రములుబట్టి । జాహ్నవీసందొక్కస్నానముజేసె ।
సీతతోవచ్చినాశివసతికినాడు । భూషణమ్ముతగిన పూజలిమ్మనెను ।
అట్టెకానిమ్మనుచు సీతమహాదేవి । సింహాసనముమీద కూరుండబెట్టి ।
లోహాసనముమీద కాళ్ళుగడిగించే । పచ్చిపోకలు పండుటాకులుదెచ్చి ।
పచ్చకరూరముతో తాంబూలమిచ్చె । నీలకంఠునిరాణికి సీతామహాదేవీ ।
చీనిచీనాంబరములు చీరలేయిచ్చే । కలకంఠునిరాణికి కాకుస్థుదేవి ।
కరకంచుపుట్టములు కట్నమిప్పించె । పతినడిగిముత్యాలు పద్మదళనేత్రి ।
పన్నెండుదోసిళ్ళు భాగిరధికిచ్చే । శివగంగవీడుకొని శ్రీరాఘవూలు ।
శృంగిభేరములోకి శీఘ్రమ్ముగవచ్చీ । చిట్టిచిట్టిజడలనుతానొప్పముడిచి ।
మోసేటిగంటలు మెడనిండజుట్టె । తమకుతమకుతగినట్టి కురచగడ్డాలు ।
పొలుపుగాదిద్దిరి కోరమీసములు । ఎరుకులువేయికోట్ల నడుమతాగుహుడు ।
తప్పకాశ్రీహరిని స్మరణజేయుచును । క్షేమములుకుశలములు అడిగిరచ్యుతులు ।
మీరువచ్చుట మాకుమిగులక్షేమమ్ము । అధికక్షేమముసుమ్మి ఆదియ్యమూర్తీ ।
శివగంగతీరమున శీఘ్రముగమిమ్ము । దురితములు బాయగను దర్శిస్తిమయ్య ।
లక్ష్మణానుజులుపలికె లక్షణముగాను । మువ్వంచులేలయ్య మనకెదురుగాను ।
పరుత్తైనముత్యాల పలకసరిగొడుగులు । భూమీశమీబోవుదారులుయేలా ।
సర్వేశసంగతి దారులుయేల । అతిసంభ్రమమ్ముతో అనుజులజూతు ।
సంభ్రముగ కనకదండందనాలేలా । పసిడిపల్లకీలు పరమేశయేలా ।
మునుకొనిమనమీద ముద్రకళలేలా । మీక్లేశమెరుగడు మేదినీధరుడు ।
మిగులసంతోషాన మన్నందినాడు । తండ్రిచావెరుగడా ధాత్రీశుతనయ ।
వగలెల్లనుడిగిట్లు వచ్చుచున్నాడు । క్రూరుడుభరతుడు కోపుడుసుమ్మా ।

కైకసుతుడూవీడు కల్లరుడుదేవా । శత్రుడువీడు సహోదరుడుగాడు ।
మిత్రకులధశరధుల పుత్రుజనుమనెను । తాకెదమనిన రాజుతలయూపకున్న ।
అతిభక్తితోడుత తనఅన్నకేమ్రొక్కె । వినయమ్ములవుచున్న విల్లందుకూనీ ।
రణఘోషణముచేసె జానకిమరిది । రామానుజుని చాపరవములేవినుచూ ।
సప్తసముద్రమ్ములు సగమింకిపోయె । సప్తసముద్రమ్ములు సంభ్రమములుడిగే ।
దశరధరాముడు తానవ్విబలికె । తగదుసుమిలక్ష్మణుడ తగదుడుగవయ్యా ।
భావించికృపజూడు భరతునిమీద । చింతించిచూడవే చిత్రకూటమున ।
జడలల్లుకొనిపోయి వటవనముక్రింద । మనతోటిఅయ్యోధ్య మతిబాసినాడు ।
నందిగ్రామమునఁదు నవిసున్నవాడు । సందిగ్రామమునందు మందిరములోను ।
వసియించి అయ్యోధ్యవాకిటికిరాడు । వశిష్టులతోగూడ సంధ్యలువార్చ్చ ।
ప్రాతస్నానముచేయు ప్రతివశిష్టనగ । భుజయించడన్నంబు భూమిశయనించు ।
మూలఫలములుగాని ముట్టడెన్నడును । భరతునిచర్యయిది భావించివినుమా ।
అంతటతనుతమ అన్నరాగానుజూచీ । తమ్ముడుతానును సాష్టాంగమెరిగె ।
ఎత్తుకొనిముమ్మారు యెత్తుకొనియెత్తు । బాహులవిడువడే భ్రాతృమోహమున ।
శ్రీరాఘవేశ్వరుల నయనజలములను । కైకాత్మజుని కభిషేకమ్ములాయె ।
అంతటతమవదిన రాకలుచూచి । తమ్ముడుతానును సాష్టాంగమొరిగె ।
మరదులదీవించి మైథిలిపెక్కు । కనకసూత్రముపట్టు కట్నమిప్పించే ।
అప్పుడుభరతుడు యిట్లనిబలికె । తల్లియనిమన్నించ తమ్ముడనుగాయ ।
తప్పినవారినీ తలగొందుననెను । తిరుమణిధరయించి హస్తములుమోడ్చి ।
చెప్పంగదొరకొనెను శత్రుఘ్నులంత । మీతోటిఅయ్యోధ్య మరిబాసినాడు ।
నందిగ్రామమునందు నలినున్నవాడు । నందిగ్రామమునందు మందిరములోను ।
వసియించిఅయ్యోధ్య వాకిటికిరాడు । వశిష్ఠులతోగూడ సంధ్యలువార్చ్చ
ప్రాతస్నానముచేయు ప్రతివశిష్టనగ । భుజయించడన్నంబు భూమిశయనించు ।
మూలఫలములుగాని ముట్టడెన్నడును । మునిలీలచరియించు ముఖ్యభరతుండు ।
భరతునిచర్యయిది భావించివినుమా । నామనవివినుదేవ నన్నవధరించు ।
అడవులుతిరిగియో అంగళ్ళుతిరిగి । రాజమార్గంబులు రచ్చల్లుతిరిగీ ।
వెలిపల్లెలోనున్న వ్యవహార్లనెల్ల । వంచించగాతాను వరుసతోతిరిగి ।
భూమెల్లతిరిగియో భూలోకనాథ । భరతునిపంపునా భండారమునబెడుదు ।
తప్పసుమి బొంక సుమితప్పలేకుండ । కాదయ్యదేవమీ కరణాలనడుగు ।
తప్పలేకుండగా త్రైలోకస్వామి । సుంకించిగుడిచితి సుంకరినగుచు ।

తొల్లినేనిలిచిన నంది గ్రామమిదిగో । నంది గ్రామములోకి విచ్చేయుమనెను ।
చిటికాళ్లతేమ్రోసె చెలగిబంగారు । చిటిలాళములేసి శ్రీపతికిరుగడల ।
అందందిధారలు కందుకొనిమ్రోయ । నందిగ్రామముజొచ్చె నరలోకస్వామి ।
అవనిజమునమున్న అడవిలోపలను । కాలములుపుచ్చుటకు క్షణమాయెనుమ్మా ।
ఏకాంతభరతుడు యెట్లుండెనొక్కో । తమ్ముణ్ణిగుచ్చెత్తి కౌగాగలించె ।
చిన్నకాళెలుమోగ్రిసి చెలగిబంగారు । చిటిలాళములుమ్రవేసి శ్రీపతికిరుగడలా ।
అందందిలాళాలు కందుకొనిమోయ । నందిగ్రామమువెడలె నరలోకస్వామి ।
అల్లంతటవశిష్ఠులు రాగానుజూచి । తమ్ముడులాను సాష్టాంగమెరిగె ।
తమతండ్రియేదనుచు ధరణీశ్వరులు । మహాఋషులపైనొరిగి మనిజేశుడడలె ।
దశరథులకేమిటికి తండ్రివగచెదవు । త్రిభువనమంతాను తానేలినాడు ।
ఏడుద్వీపాంతరములేలి యారాజు । ఏలియింద్రునిపురికి నేగయున్నాడు ।
ఇట్టికోతులువెలుగులీ రాక్షసులును । ఇట్టిరాణువగొల్వ నిక్ష్వాకుతిలక ।
ఇంతసంతోషమున నిందరుగొలువ । ఇంతమీకుప్రీతి యినుకులాధీశా ।
కాంతెట్టువెరువదాయె కారడవిలోన । కడుపుతోసీతకు కన్నెట్లుమణిగె ।
ఎండకన్నెన్నడు ఎరుగదుసీత । పతితోగూడికడు నిడుములుబడెను ।
శ్రీపద్మగంధినీ శ్రీరామచంద్రా । తమ్ములనురక్షించు త్రైలోక్యస్వామి ।
బంధువులరక్షించు భక్తవత్సలుడా । అంతటాఋష్యశృంగుడు రాగానుజూచి ।
తమ్ముడూతానూను సాష్టాంగమొరిగె । తమతండ్రియేరనుచు ధరణీశ్వరులు ।
మహామునిపైనెరిగి ధరణీశుడడలె । దశరథులకేమిటికి తండ్రివగచెదవు ।
త్రిభువనమంతాను తానేలినాడు । ఏడుద్వీపాంతరము లేలియారాజు ।
ఏలియింద్రునిపురికి నేగియున్నాడు । ఇట్టికోతులుపులులు యీరాక్షసులును ।
ఇట్టియెలుగులుగొలువ నిక్ష్వాకుతిలక । ఇంతసంతోషాన యిందరుగొలువ ।
యింతమీకుప్రీతి యినకులాధీశా । కాంతెట్లువెరువదాయె కారడవిలోను ।
కానలోసీతకు కన్నెట్లుమణగె । ఎండకన్నెన్నడూ యెరగదుసీత ।
పతితోడగూడికడుయిడుమలబడెను । శ్రీపద్మగంధిని శ్రీరామచంద్ర ।
తమ్ములనురక్షించుత్రైలోకస్వామి । బంధువులరక్షించు భక్తవత్సలుడా ।
కోదండపండితుని కైనట్టిదాసు । గుహుడుతామ్రొక్కెనే గుహసేనతోను ।
సూర్యపుత్రుడైన సుగ్రీవరాజు । వసుధేశుతోగూడ వందనముజేసె ।
అంగదుడుమ్రొక్కగా హనుమంతుడాడె । వానరసేనెల్ల వరుసతోమ్రొక్క ।
వరుసతోమ్రొక్కినా వానరులజూచి । దీవించెమహాముని దీవెనలుపెక్క ।

ఎందరైనామునులు యేతెంచిరిగాని । ఏడిపించెటిమునిని యెక్కడాజూడ ।
హనుమంతునిపలుకులకు సీతనవ్వుచును । హస్తములకంఠమాల హనుమంతునకిచ్చె ।
పెట్టగావనుజుడు ప్రాసాదమనుచు । చప్పట్లుచరచుచూ లానాదదొణగె ।
అయ్యోధ్యమహారాజు అయ్యోధ్యలోను । పురుహూతుబూజించి పుష్పకముదిగెను ।
ఏమెక్కిరాఘవులు యేతెంచిరైనా । ఎదురువెళితివినీవు యేమిభరతుండా ।
భమిడిమేడలోను కనక స్తంభమునా । బంధించియున్నదీ పట్న పేనూగా ।
భమిడిగొలుసులతోను పట్టుకొనివచ్చి । రంగానుఇడజలము కడునొప్పదుడిచి ।
గంగభాండంబులా కడిగితళ్ళార్చి । ఆదరంబులతోడ అంభారివేసె ।
బొడ్డునఘంటలు పొలుపమరగట్టి । అరుదునఘంటలు అందముతొగట్టె ।
మూపురమ్మునగంట ముదమమరగాను । వచ్చెభరతునికడకుదెచ్చె మదగజము ।
తెచ్చియోశ్రీరాము ముందరనిలిపె । ఆకంచిమోసెనే అవనిపతియెదుట ।
తెచ్చెదటనిలపినా కన్నీరుతెచ్చె । ఉన్నగజమునుజూచి యుర్వీశ్వరులు ।
దశరథు లుఙచ్చెనని సామజంబులకు । దుఃఖములుపడుచుండె నీమత్తగజము ।
భరతుడుయేతెంచి పట్టుచలవులను । గజముకళ్ళనీళ్లు కడువేగదుడిచె ।
వశిష్ఠుమొదలైన వరమునులెల్ల । గజమునెక్కుమనిరి కరుణాకరులను ।
భారద్వాజులుమొదలైన పరమఋషులెల్ల । గజమునెక్కుమనిరి కరుణాకరులను ।
అష్టదిక్పాలకులు సప్తమహాఋషులు । గజమునెక్కుమనిరి కరుణాకరులను ।
మాతంగ్రడివరములు మాతల్లికియకా । మరిగానియెక్కను మత్తగజమనెను ।
మొనలుమొనలూగూడి మొత్తముగావారు । గజవిజయులై యుంగ్రడి గవినివాకిటను ।
అసురులకువనచరుల కారాక్షనులు । గజవిజయులై యుంగ్రడి గవినివాకిటను ।
నెరబ్రహ్మగడపను నేరసుమిత్రను । పడాళ్ళపిలువమని బంపెవారలను ।
పచ్చబెత్తులవారు పడాళ్ళురాగ । బ్రహ్మసభజల్లునా బాసినిలుచుండే ।
నీలుడుతనసేన జూచియిట్లనెను । ఏమరకమొనల నేరుపడమనెను ।
సుగ్రీవుడుతనసేన జూచియిట్లనెను । ఏమరకమొనల నేరుపడమనెను ।
జాంబవంతుడు తనసేనజూచి యిట్లనెను । చుంచులువంచుకొని సొక్కుచురండి ।
విభీషణుడుతన తనసేనజూచి యిట్లనెను । హనుమంతుకృపగలదు అటుమీరదమనకు ।
అణగిరిరమ్మనిపలికె ఆవిభీషణుడు । బ్రహ్మసభపీడుకొని శ్రీరాఘవులు ।
అశ్వశాలకువచ్చి అతిశీఘ్రమునను । కుంజరంబులుకోటి కోటానకోటి ।
ఈనంగాజూచెనే యిక్ష్వాకుగురుడు । అడవులకువిజయము చేసినదిమొదలునుండి ।
అశ్వములుచెడకుండ అలసినారెవరూ । సౌమిత్రితమ్ముడూ శత్రుఘ్నుడనిరి ।

అన్న నీపనిమేలు యిందరిలోను । తమ్ముణ్ణిగుచ్చెత్తి తాకౌగలించె ।
అంతటఋష్యశృంగు డయోధ్యవెడలి । శాంతకడకేతెంచె సంతోషముగను ।
అక్కడశాంతమ్మ అడలుతూనుండె । ధరణిపతిసుతుడు తండ్రిచావులకు ।
కడుశోకమునుబొంది కాంతతానుండె । చెప్పేటివారెవరు సృష్టేశుమహిమ।
అనియిట్లుశాంతమ్మ అడలుచుండగను । ఋష్యశృంగుడేతెంచి యిట్లనుచుబలికె ।
హనుమంతుడనువాడు ఆపెద్దకోతి । తాచాటునున్నాడు సప్తలోకములు ।
బ్రహ్మాండమైవచ్చె రావణునిజంపి । చూడవచ్చెదవేమె సుదతిరోనీవు ।
కడువేగవదులుమీ కాంతరోనీవు । శాంతఅందలముతోను ముందరతాను ।
అయోధ్యరాజపురి కట్టెచనుదెంచె । అల్లంతటశాంతమ్మ రాగానుజూచి ।
ముత్యాలచిరితాను ముదమొప్పదీసె । భక్తితోశాంతని తమురందుకొనిరి ।
హేమవర్ణమ్మునా ప్రేమకళలొప్పి । స్వామిహెచ్చరిక పరాక్రమలీలలను ।
సందడిచేయుచు సర్వేశ్వరులు । ముందరప్రతీహార్లు మూకత్రైగొలువ ।
అవనిజతోగూడ ఆదిదేవుండూ । అచ్చసవరత్నాల తోరణాలుదూరె ।
మైథిలితోగూడ మన్మధునితండ్రి । మరిమాణిక్యాలతోరణాలుదూరె ।
ఇందుముఖితోగూడ నినకులరాము । వెలలేనివజ్రాల తోరణాలుదూరె ।
ఇంద్రజిత్తునిజంపి ఇంద్రాదిసురులా । బాధమాన్పినసీత మరదిజాడెదరు ।
అన్నకంటేవ్రతము అధికముగనిలిపి । పుణ్యమూర్తిభరత దేవుజాడెదరు ।
శత్రుసంహారుడు సౌమిత్రితమ్ముడు । శత్రుఘ్నదేవుణ్ణి చెలగిజాడెదరు ।
ఇంటింటివాకిట నిమ్ముగాశివుని । మంత్రమూమైథిలీ పతినిజాడెదరు ।
పార్వతీశ్వరులకు పిర్యియమైనట్టి । శ్రీరాఘవేశ్వరులకు జనులందరును ।
పువ్వులవసంతములు చాలధూపాలు । చాలకర్పూరహారతుల దీపాలు ।
పచ్చనక్షంతలు పరిమళగంధాలు । గంధములుమొదలైన ఘనపరిమళములు ।
సుదతులుదెచ్చిన కానుకలందుకొనుచు , వేదవినోది శ్రీనారాయణులు ।
చెరుకుచేతుల రామచంద్రునికింటింట । చాలకర్పూరహారతులు దీపాలు ।
సీతచిటికెనబట్టి శ్రీరాఘవులు , శ్రీరాఘవులుదిగిరి సీతతోతేరు ।
వనరుకై నడవగాపలికెకైకమ్మ । ముత్యాలముగ్గులు పెట్టించెకైకమ్మ ।
రత్నాలరంగవల్లి రాయించెకైకమ్మ । మాణిక్యములదివ్వె లెత్తించెకైకమ్మ ।
మకరతోరణములు కట్టించెకైకమ్మ । తనకెదురువచ్చేటి తనయులమీద ।
భామినులయెదురు సేసలు చల్లించెకైకమ్మ । సేసలుచల్లగా ఆశేషలోక ।
నాధుడుమొగసాల నడుమతానిలచె । కైకనుజూచియో కాంతయుతాను ।

పడి[మ్రొ]క్కెరాముడు పత్నితోగూడ । అడగులపైనున్న తనయులనెత్తి ।
దీవించెకైకమ్మ దీవెనలుపెక్కు । అతిప్రీతికైకమ్మ అనియెనిట్టులను ।
చిరంజీవులై పదకొండువేలేండ్లు । ఎదురులేనిరాజ్య మేలుకొమ్మనెను ।
అక్షయుడని వక్షభవనములనేలు । అప్పుడుహనుమంతు డిట్లనిపలికె ।
అడవులకుబొమ్మని అతిభక్తితోను । అంపినమ్మాయెవరు యిందరిలోను ।
నయనసంజ్ఞలజెప్ప లక్ష్మణేశ్వరులు నాడొక్కడు రఘురాముడుండగను ।
పొమ్మనిపంపగా పోయెసుమితల్లీ । నేడిందరముగలము నెలతరోవినవే ।
క్రొత్తగలిగినపనులు మరచితివేమొ । పనులానతిచ్చుము బంపవేతల్లి ।
అనియిట్లుహనుమన్న పలుకగావినుచు । లజ్జించితలవాల్చె కైకమహాదేవి ।
తలవాల్చుకొనియున్న తల్లినిజూచి । బొంకిరేదేవతలు బొంకిరేఋషులు ।
బొంకినీమీదనే పొర్షించిరమ్మ । నీవుజెప్పినయట్లు నేచేయగలను ।
అనియూరడించెనే ఆరాఘవులూ । వసుధేశ్వరులంత సుమిత్రనగరునకు ।
వనరుకైనడవగా పలికెసుమిత్రా । ముత్యాలముగ్గులూ పెట్టుమనిపలికె ।
రత్నాలరంగవల్లి రాయమనిపలికె । మాణిక్యములదివ్వె లెత్తమనిపలికె ।
మకరతోరణములు కట్టమనిపలికె । తనకెదురువచ్చేటి తనయులమీద ।
భామినులయెదురు సేసలుజల్లించెసుమిత్రా సేసలుజల్లగా ఆశేషలోకా ।
నాధుడుమొగసాల నడుమతానిలచే । తల్లినిజూచియో తమ్ముడుతాను ।
పడిమ్రొక్కెరాముడు పత్నితోగూడా । అడుగులాపైనున్న తనయులనెత్తి ।
దీవించెసుమిత్ర దీవెనలుపెక్కు । చిరంజీవులై మీరు పదకొండువేలయేండ్లు ।
ఎదురులేనీరాజ్య మేలుకొమ్మనెను । అక్షయుడనీవక్ష భవనములనేలు ।
వసుధేశ్వరులంత కౌసల్యనగరునకు । వనరుగానడచిరీ శ్రీరాఘవులు ।
ఎదురుగావచ్చేటి తనయులనుజూచీ । కన్నులాజలములూ కారుతూని ।
దశరధులకేమిటికి తల్లివగచెదవు । త్రిభువనామంతాను తానేలినాడు ।
ముమ్మారువలగొని ప్రదక్షణముజేసి । పడిమ్రొక్కెరాముడు పత్నితోగూడ ।
అడుగులపైనున్న తనయులానెత్తి । దీవించెకౌసల్య దీవెనలుపెక్కు ।
చిరంజీవులై మీరు పదకొండువేలయేండ్లు ।ఎదురులేనీరాజ్యమేలు కొమ్మనెను ।
అక్షయుడనీవక్ష భవనములుయేలు । తండ్రిగద్దెజూచి తనప్రజలజూచి ।
తల్లిముఖముజూచి తలవంచుకొనెను । తలవాల్చుకున్నట్టి తనయుణ్ణిజూచీ ।
కన్నులజలములు కారుతుబలికే । రాజాన్నములుగాని మీరుభోంచెయరు ।
ఏవనముపళ్ళో యేయేరునీళ్ళో । అనియిట్లుతమతల్లి పలుకగావినుచు ।

రాఘవులుయిట్లనిరి తమతల్లితోను । కూరేమినారేమి క్షుత్తుబాపుటకు ।
నారేమిచీరేమి నడుముగట్టుటకు । అడవాయనేమి అయోధ్యాయెనేమి ।
ఏరాజ్యమాయెనేమి తమకుండుటకును । పూరిపాన్పాయెనేమి పాన్పాయెనేమి ।
పట్టెమంచమాయెనేమి శయనించుటకు । దేవిచెరబోవుటకు సుగ్రీవుగాంచుటకు ।
అధికపుణ్యుడైన హనుమంతుగలుగుటకు । పెద్దలుజేసినా సుకృతమ్మువలన ।
వారియోగ్యమ్మున వారిపుణ్యమున । అరణ్యమంతాను గెలిచినేవస్తి ।
అడవులనిడుమలు అన్నినుజెప్పే । తనయులయిడుములు వినితల్లిమూర్ఛిల్లె ।
త్రైలోక్యతమతల్లి మూర్ఛలుదెలపి । తమ్ములుతానును సతులతోగూడి ।
అయోధ్యరాజ్యమ్ము తమరేలుచుండ్రి । భక్తితోసిపాట పాడినావిన్నా ।
తప్పకనురాఘవులు త్రైలోక్యమిచ్చు ॥

శ్రీ రామ పట్టాభిషేకము

వనములువీడుకొనివచ్చి రాఘవులూ । తమ్ముడూతానూను జనకసుతకూడి ।
ముగ్గురుకోడళ్ళకు మూడువేలస్త్రీలూ । పనిశాయతొడగి రాపణతులటుచెలగీ ।
కౌసల్యపంపునా కైకమహాదేవి । పనిశాయబంపినా పణతూలనెల్లా ।
ఊర్మిళనిద్రదెలుప ఉర్వీశతిలకా । పణతిపాన్పుపైని పవళించియుందీ ।
పరమపతివ్రతగనుక పవళించెగానీ । పతివచ్చినానిద్ర తెలియదాచెపుమా ।
ధీరుడాలక్ష్మణుడ శీఘ్రముగవెళ్ళి । నీదేవిలేపుకొని నిమిషమునరమ్మీ ।
అనియిట్లుపలుకగా ప్రసాదమనుచూ । అట్టెసేయుదుననీ శ్రీలక్ష్మణూడూ ।
సరగునచనుదెంచె తనదేవికడకూ । ముత్యమ్ములమరినా ముంగిళ్లుగడచీ ।
కనకనవరత్నాల గడపలుదాటీ । మరిమాణిక్యాల తోరణాలుదూరీ ।
క్రొత్తగాగట్టినా కొలువింటిలోనూ । కొలువుసావిణ్ణొప్ప కొమరొప్పగడచీ ।
సేవలుజేసేటి సఖియలందారూ । సౌమిత్రిపొడగాంచి చక్కజనిరంతా ।
నాలుగూదిక్కులూ కలియపరీక్షించీ । శయ్యపైగూర్చుండ్రి జగదీశ్వరూలూ ।
ముగులుచిక్కదీసి శిరసుబట్టెత్తి । కౌగిటచేర్చుకొని కన్నీరుదెచ్చే ।
చల్లగానింతికి చామరములువిసరా । మెల్లగానిట్లనెను మేదినీశ్యరుడూ ।
ఈమూడులోకముల వారెల్లవచ్చీ । ఇంతినీవెరుగవా ఇందీవరాక్షి ।
పదునాల్గులోకముల వారెల్లవచ్చీ । పణతినీవెరుగవా పద్మాయతాక్షి ।
మీబావవచ్చెనూ మరిమేదినుంచి । మీయక్కవచ్చింది మేదినీసుతయో ।
నేనూనువస్తినీ నెలతరోచూడే । కనువిప్పిచూడవే గర్వమేమిటికి ।
తనకాముపలుకులకు కలవిలాబడుచూ । తనయెదుటనున్నట్టి పతినిపొడగనూ ।
కమ్ముకొనితననిద్ర కన్నులూవిప్పి । పణతిపానుపుదిగెను పద్మాయతాక్షి ।
బంగారుచెంబుతో పన్నీరుదెచ్చీ । పాదములుగడగగా పణతితావచ్చే ।
ఇక్కడానాలస్యమిక శాయరామా । కాకుత్థ్సపట్నమ్ము గట్టుతున్నారూ ।
మంగళాస్నానములు మగువనీవుజేసి । శ్రీరాముదర్శించ శీఘ్రానరమ్మీ ।
సతినిద్రలేపియో సర్వేశ్వరూడూ । సరగునతమఅన్న కడకునేతెంచే ।
అంతటలక్ష్మన్న రాకపొడగాంచీ । ఫాలకంఠుడుపలికె కలకలానవుతూ ।
ఇన్నాళ్ళవలెగాదు యినకులోత్తముడా । సౌమిత్రివచ్చేటి సంభ్రమ్ముజూడూ ।

సతిలేపుకొనిరాగ సౌమిత్రిముఖమూ । పొంగుచూనున్నదీ పుండరీకాక్షా ।
పదునాలుగూయేండ్ల బడలికలుదీరా । లక్ష్మన్నముఖార విందములుజూడూ ।
అనియిట్లుహోరుడు పరిహాసమునుశాయా । చిరునవ్వునవ్వెరీ శ్రీలక్ష్మణులూ ।
అత్తలవెనుక తమరందరూనడుచా । అందెలమ్రోత మిన్నందిమ్రోయ ।
చీరెతెరచాట్లనే చేడెలందారు । సూర్యకులతిలకుణ్ణి జూచిమ్రొక్కేరూ ।
సంపదెచ్చినకానుక నాతవధరించి । అందమానందమని అందరుజూడా ।
అందరికిగద్దెలూ అమరబెట్టించి । అందరినికూర్చుండమనెను యాశాంతా ।
అందరూగూర్చుండ్రి యాశాంతగూడి । అందరుయెత్తితమ అక్కునసుజేర్చి ।
ఊర్మిళచెయిబట్టి యువిదలిట్లనిరి । రాఘవులుచనియెటికి రావణునిచావూ ।
కాంతలుజెప్పగా కడుసోద్యమొందే రాఘవులుచనియెటికి రావణునిచావూ ।
అతివలుజెప్పగా నాశ్చర్యపడెను । వశిష్ఠునిజూచి వనితయిట్లనెనూ ।
తండ్రిమీరేగురువు తండ్రినుమమీరూ । ఏగడియలగ్నమ్ము యెరిగించుమనెనూ ।
అభిజిత్తులగ్నమే అమ్మరోయనెనూ । ముంపువేళగాకుండ త్రైలోక్యపతినీ ।
మంత్రమ్ములూ మాని మహాఋషులారా । శ్రీరామునిగద్దెపై శ్రీఘ్రముగనిలుపుడీ ।
విఘ్నమ్ముగాకుండ విఘ్నేశ్వరులకూ । తగినన్నియుండ్రాళ్ల తగురాసిబోయుడీ ।
మూషకవాహనుని మొదటనేయుంచీ । భమిడిపుట్టముదెచ్చి ప్రయత్నముతోకట్టుడీ ।
ఆవశిష్ఠమునులు అభిషేకములకూ । ఏతెంచినట్టిలగ్నమ్ము శోధించుడీ ।
మంగళద్రవ్యములు మరిచాలదెచ్చి । విచిత్రముగరత్న వేదికపైనుంచ్రీ !
సువర్ణపుకుడకలా జాజాంబ్రపాలూ । మేలుకుడకల మంచిమృత్తికలతోనూ ।
రావిచిగుళ్ళమంచి రత్నాలనేలా । మామిడిచిగుళ్ళ మండపమ్ములనూ ।
తోరణాలూగట్టి శుభమంచుభుల్మ్రోయా । భారతీశ్వరులు వేదార్థములుజదువా ।
హరిపట్లునాడుగా హరినాడుగానూ । హరిపట్లుగట్టేరుయా అర్కాదులజులకు ।
వశిష్ఠవచ్చియో మండపమ్ములకు । గదిసెనలువిప్పి సింహాసనముగనెనూ ।
పదునాలుగూయేండ్లు పైకప్పుతోనూ । ఉండితివినిన్నెక్కు సుగ్రీవపతిలేకా ।
రావణునిగెలచి శ్రీరాఘవులువచ్చీ । నీమీదగూర్చుండి యీభూమంతనేలా ।
అనియిట్లుపలుకుతూ సింహాసనమునూ । అర్చించిపూజించి నైవేద్యమిచ్చే ।
కుంచలచేతనే ధూళితుడిపించి । పంచఋషసుతయొక్క ప్రయత్నమ్ముజేస్రీ ।
శ్రీరాములెక్కేటి సింహాసనమ్మూ । వర్ణించవెయితలల వాసుకేవశమా ।
అయినానుతననేర్పు విధములచేత । వర్ణింతునోకొంత శృంగారమునెనూ ।
సహస్రమణులా మణులజిగమెల్లవెలుగా । శేషువమీద భమిడికూర్మమమిరిందీ ।

సృష్టీశ్వరులగద్దె చెలగిమ్రోయగనూ । అష్టదిగ్గజములా తేతోడగలఆది ।
సింహములచేత శృంగారములచేతా । సిరివెలుగుతుండు శ్రీరాఘవులగద్దే
రవకెంపులాఇంద్రా నీలవజ్రములా । తళుకులచేగద్దె తళతళామెరయా ।
ఇంద్రనీలమ్ములే చంద్రకాంతములూ । కుందనపుబంగారముల జేసినారూ ।
నిండునవరత్నాలు స్థాపించినారూ । రతిమత్లెతీగలే పద్మరాగములూ ।
గోమేధికములచే కొమరొప్పుగద్దే । పుష్యరాగాన పూజితమైనగద్దే ।
వెలయంగసౌపాణి ముత్యాలబోలూ । వెలసిల్లుశ్రీవీర రాఘవులగద్దె ।
బాలరవిపూర్ణ చంద్రుడువచ్చి । రామచంద్రునిగద్దెపై చెరలాడినట్లూ ।
సింహాసనముమీద జెలగిశతకోట్లై । త్రిమూర్తులున్నట్లు స్థిరమైనగద్దె ।
అట్టెసింహాసనము ఆదిదేవునికి । భక్తితోగూర్చుండ బ్రయత్నములుజేసి ।
సింహవిక్రములైన శ్రీరాఘవూలూ । సింహాసనంబెక్కె సింహలగ్నమున ।
సింహాసనంబెక్కె చంద్రరాయూలూ । కాలిపెండెముగట్టె మ్రోసెదుందుభులూ
జోళ్ళనాగస్వరములు బూరగములూ । తాళగతిమద్దెళ్ళు మేళమైయొప్పూ ।
భమిడిపిల్లైనగ్రోళ్ళు పదిదిశలుబట్టూ । తప్పెట్లుదారగమ్ముల క్రిందమోయా ।
ధారలుబూరలే టమ్మటమ్మగనూ । శంఖములుకనక తప్పెటలొప్పమ్రోయా ।
నీలవర్ణుని వామభాగమునలక్ష్మి । కోలమెరుగొప్పగా గూర్చుండెలక్ష్మి ।
ఉన్నజానకిచూచియు విదలెల్లారు । కనులపండువజూడ గలిగెనేడనిరీ ।
హరుడుపార్వతిదేవి అయత్నఋషులూ దేవేంద్రుశచీదేవి యరుంధతీదేవి ।
కామునిరతియునూ కమలజునిసతియూ । అమరకన్యకలు సావిత్రిగాయిత్రీ ।
దేవాంగనలుదేవ దేవునికిదక్షిణా । భాగమునలక్ష్మి కళ్యాణమనిబాడా ।
అయోధ్యపేరంట్రాండు అచ్యుతులవామా । భాగమునలక్ష్మి కళ్యాణమనిబాడా ।
వచ్చిరిపేరంట్రాండ్రు వరుసతో । నాల్గుదిక్కులనుండి దేవునిమాటలనిరీ
సీతారాముల పేరుగూర్చి యాపెద్దా । ముత్తైదులూరాము ముందరాపాడ్రీ ।
జనకనందనకు సర్వేశ్వరులకూ । ఇరుగడలనిలచి చిటితాళములుమ్రోయా ।
భాగవతజనలోల రాఘవులరామా । దేవుని దశావతారములుపాడా ।
భక్తిజనులందరూ తొట్రుకొనిదశరధులా । నిష్కళంసుడు రామచంద్రుణ్ణిగన్నా ।
కాంచనాఫలమింత కలిగెనేడనుచూ । శాంతమనుగుననుండి కౌసల్యజూడా ।
కౌసల్యవెనుక కైకమ్మసుమిత్రా । దశరధమహరాజు సతులంతజూడా ।
ఆజనకచక్రవర్తి ఆయోగమూర్తీ । కులభావకుని రాచకులమెల్లగదలే ।
చనుదెంచిరావేళ సంభ్రానమమృత । ఫనములమర్చి నాభమిడిపందిళ్ళలోకి ।

నిలచిజనకుడు తనానెలతలనుజూచి । హర్షపలుకులుబలికిన నాత్మజనుజూచీ ।
ఈసీతనెంచినేనీ రాఘవులకూ । ఇచ్చినఫలము నేడది సఫలమాయె ।
నిగమగోచరుడైన నీలవర్ణునికీ । అవనిజనుపట్నంపు దేవిగాగంటి ।
అనిజనకుడూ బలుక వినివిప్రులెల్లా । కౌసల్యనీభాగ్య మహిమయది యనిరీ ।
కూతుళ్ళనెత్తి తనకౌగిటనుజేర్చి । కాంతలనందరాకలసి నిలుచుండె ।
ఆభరణభూషితూరాలు యైనట్టి । భూదేవియేతెంచె శ్రీదేవిజూడా ।
శ్రీదేవిదేవాంగనల జేరియున్నా । భూమిజరాముణ్ని పులకించిజూడ ।
ఆటలకిందువా పాటలకందువా । కోటానకోట్లుపాటలు జనకకందువా ।
యిద్యములాకందు వచ్చేటిప్రజలా । కందుఘనమాయె రఘునందనలమోతా ।
అల్లుకునితామరలు సల్లకలువల్లా । అల్లిబిల్లిగబూసి రెల్లిగొన్నట్టూ ।
క్షీరకన్యకచుట్టు వారాధిలోనూ । కోటికింతామరలు బూసినాయట్టూ
మేఘముఖులువద్దయో మేతైననెమిలీ । కపుపులుకొడదనిచ్చి కమ్ముకొన్నట్టూ ।
ఇంద్రనీలాలు పోగులుబోసినట్టూ । పచ్చపగడాల రాసులబోసినట్టూ ।
ప్రాతఃకాలము భానుడుదయించినట్టూ । పురగరమ్మున చంద్రపరిశేషమువలెనూ ।
కడుమొప్పుచుండేటి కాంతినింపోయా । ఇందరుసతులు వీణెలుగొన్న తెరవూ ।
తాటంకములలోను తనుకళ్ళజూస్రీ । జూచినవాడను శుభరాఘవులకూ ।
చేతులుముడుచుకుని దండములుబెట్టి । అక్కనీపొడుగు నేడక్కరకువచ్చే ।
నిక్కముగబాడేటి నెలతలూగొందారూ । తంగేడుబూసియో కవిభూషణములూ ।
శృంగారమైన దేవాంగనలమూతా । కుమారసింహమే రఘురామునన్నా ।
కౌసల్యభాగ్యమేమని జెప్పవచ్చూ । దేవాదిదేవుని తొడలపైనున్నా ।
దేవిజూచినిట్లనరి దేవకన్యకలూ । పట్నంపుదేవివై పరమాత్మతొడల ।
వచ్చిగూర్చున్న యుర్విజదేభాగ్యం । ఇతనిపతిగా గోరియీసీతతొల్లి ।
మితిమేరలేనినోములు యేమినోచే । రాముడేపతిగాను తామ్యానగోరీ ।
నీమానయేమి వ్రతమాచరించిందో । నోచినభాగ్యవతి సీతయైబుట్టి ।
కాకుత్థ్సుతొడలపై గలసికూర్చుండీ । ఈసీతకోడలు రాముండుకొడుకూ ।
తానోచికన్న కౌసల్యదేభాగ్యం । భూమిజసుతగాను రాముడల్లుడుగా ।
జనకుడుచేసినాతపము లెట్టివో । అనియిట్లుబలుకుతూ అతివలందరూ ।
చిరికన్నులాకరువు దీరజూసేరూ । అగస్త్యులత్రిముని మునిభారద్వాజులూ ।
క్రమమునవేద మంత్రములు జదువుతునూ . బ్రహ్మవశిష్టాదితారకామయినా ।
బ్రహ్మతంత్రికి పరిమళాగంధమ్ములలదే । పరమేశ్వరులువచ్చి రఘునాయకులనూ ।

ఎదురుగానిలచి పరిహాసముశాయా । మాకాంతవచ్చి మీతొడలపైనున్న ।
మీకాంతిఫలియించె నీలవర్ణుఁడా । రత్నమండపములోను ముత్యాలుబోసి ।
కుదురుగాబోసి కనకపుగూననిలిపీ । చక్రధరుడన్ని యవలారములలోనూ ।
చక్కగాతారక బ్రహ్మరూపమయిన । నవరసమైన పదివారగారామా ।
ప్రభగట్టిపట్టంపు దేవితోగూడీ । నిండగంగాజలము నిలిపియాగూన ।
కుందనపుభమిడి కుండకముతోనుంచి । ఘడియారమమర్చి తమరుఘడియలెన్నుచునూ ।
కులగురువునకిట్లనెను సూర్యకులగురువు । అభిజిత్తుగడిస్తి మికనాలస్యమేలా ।
చదవవోయిమంగళాష్ట కములనీవేళా । పాయకకులగురువు మంగళాష్టకములూ ।
ఆయెడజదువగా నాయత్తలుడిరి । పదియారువన్నె బంగారములచాయా ।
ముదమమరగగట్టిరీ మురవైరిపట్టం । ఆరోగ్యమైనసభ ఆణిముత్యాలూ ।
అమర్చినాయట్లుండు అచ్యుతులపట్టం । జగదీప్యమాన మయినట్టిరత్నాలూ ।
జగత్రయమువేలిగేటి జగదీశ్వరులపట్టం । లగ్నముదగ్గరాయే శ్రీఘ్రముసభరతా
అగ్రజులనుచుట పట్టముగట్టవలెనూ । పాలానునేతాను స్నపనంబుజేసీ ।
పట్టముభమిడి పళ్ళెరాలనుంచ్రీ । భరతుడుగొనిదెచ్చి బ్రహ్మసభనడుమా ।
ఎదురుచనుదెంచి చతుర్ముఖుడందుకొనెనూ । వశిష్ఠువచ్చియో రఘునాయకులకూ
ఘనమైనభమిడి పట్టపుసూళ్లగట్టీ । కమలజుడువశిష్టు కమలనాభులనూ ।
అమృతవాక్యముగాను అనుచుదీవించె । చిరంజీవివై పదుకొండువేలయేండ్లూ ।
ఎదురులేనిరాజ్యమేలి మమ్మేల్లా । రక్షించుత్రైలోక్య రక్షకారామా ।
ఇష్టజుడనీవేలు అష్టభువనములూ । జానకితోగూడ జగదేకరామా ।
కులదీపకరులైన కొమాళ్ళనుగనుమా । అనియొప్పదీవించి ఆవశిష్టవుడూ ।
సురరాజుపూవులా వానగురిపించే । కోటివేలముత్యాలు అమరినాపట్టం ।
కోసలేంద్రుడుగట్టె సీతతోగూడి । లక్ష్మణాగ్రజుగట్టి లక్ష్మితోగూడి ।
పట్టముగట్టుకొని ప్రభురాఘవూలూ । గజవానాలిచ్చిరీ కాకుత్థ్సజూలూ ।
పట్టమ్ముగట్టుకొని ప్రభురాఘవూలూ । అగ్రహారాలిచ్చిరి ఆరాఘవూలూ ।
వైకుంఠమందు భూవరదట్టిసురవూ । కొలచినట్లుండు కోసలేంద్రుండూ ।
ఆసమయమునబ్రహ్మ అతివనుబిలచీ । సివ్వాళిదెమ్మనిరి నీలవర్ణునికి ।
హరినీలకుంతనలు హంసగామనలూ । జడుపెద్దలౌచున్న అంబుజాననలూ ।
సుందరామైన దేవాంగనలుయెల్లా । కుందనపుబంగారు పళ్లెరమ్ములనూ ।
మత్స్యపద్మములు కూర్మిపర్మములు । శంకుపద్మమ్ములూ చక్రములుగొన్ని ।
షొడశదళపద్మములు అవిమంచి । అష్టాదలపద్మములు గజపద్మములుకొన్నీ ।

స్వస్తికమ్ములమంచి బృందావనములూ । మందారవృక్షములు పురిచిలకటిళ్ళూ ।
నందనవనములే బృందములుగడుపు । లింగమండపమ్ములూ శ్రీరంగమధ్యములూ ।
తామరకొలనులే ద్రాక్షపందిళ్లూ । బాగైనాసర్వతో భద్రములుగొన్నీ ।
వనితలుగొలిచేటి విష్ణునిసిపించీ । వినోదమైన వేణునాదములుగొన్నీ ।
మూర్తిప్రదాయకుడు యైనరఘుపతికీ । ముఖ్యమైనవి పూలగుత్తులవికొన్నీ ।
కడుసన్నమైసభ ఆణిముత్యాలూ వరుసతోగూర్చితన చతురతసమునను ।
పంచరత్నమ్ములా పంచవన్నెలను । అంచితంబుగగుచ్చి మించికదమంచీ ।
కోటిశ్రీరాములా చాిత్రమెల్లా । నారీమణులుజాడ నలుదిశలుతట్టి ।
ఆయాయివిధములను అనురాగములనూ । గౌరికల్యాణాలు కాంతలటుబాడా ।
దేవాంగనలు దేవదేవునికిసదా । జయమంగళం సదా మంగళంబనిరీ ।
సోమకునిజంపి వేదములుద్ధరించినా । మీనావతార జయమంగళంబనిరీ ।
కుదురుగానిలచి కులగిరియెత్తినట్టి । కూర్మావతార జయమంగళంబనిరీ ।
వసుధకొమ్మెత్తి అసురులమర్థించినా । వరహావతార జయమంగళంబనిరీ ।
స్తంభమునవెడలి హిరణ్యకశిపునిజీరినా । నరసింహావతార జయమంగళంబనిరీ ।
వడుగురూపమున బలినివసుధప్రార్థించినా । వామనావతార జయమంగళంబనిరీ ।
రావణునిగెలిచి శ్రీలక్ష్మిచేకోన్నా । రామావతార జయమంగళంబనిరీ ।
నందుగొని త్రిపురాసతులజేకోన్నా । బుద్ధావతార జయమంగళంబనిరీ ।
గోవుల మందలుగాచి యానందుడైయున్నా । నందునితనయునకు నివ్వాళులిచ్చే ।
ధరణిభారమునిలపి దశథేశ్వరులకు । కరుణతోకౌసల్య గర్భనిధికీ ।
పరమయోగీంద్రులకు బాధలణచినట్టి । పరమాత్మ శ్రీరామచంద్రులకు ।
జయమంగళం శుభమంగళం । నెలమివిశ్వామిత్ర యాగమ్మునకువచ్చి ।
వెలయంగతాటకిని యమ్మునగూల్చి । బహువైనమారీచు బాధలణచినట్టి ।
పరమాత్మ శ్రీరామచంద్రులకూ॥ జయ॥ రాతియైబడియున్న రమణిఅహల్యనుజేసె ।
ఖ్యాతిమీరగనుంచి నయమూతోనూ । ఖ్యాతిగాహరివిల్లు చేతబట్టుకద్రుంచి ।
సీతపెండ్లాడినా శ్రీరాముకూ ॥జయ॥ పితతల్లిమాటలకు ప్రియముచేకొనివచ్చి ।
తనపత్నియును తానుతనతమ్ముడూ । వనవాసమునకేగివచ్చి వేడుకతోను ।
మునులరక్షించినా మురహరులకూ ॥జయ॥హరిబాణమూవొడగి వాలినీపడవేసి ।
తరువాత కిష్కింధతారగూర్చి । పరమసుగ్రీవులకు పట్టాభిషేకమ్ము ।
ధారబోసినారమ దశరథూలకూ । జయమంగళం శుభమంగళం ।
వారాధిబంధించి వడిలంకపైజొచ్చి । ఘోరరాక్షసబలము క్రొవ్వులణచీ ।

చేరిరావణతలలు చెండాడిద్రుంచినా । సీతగైకొన్నట్టి శ్రీరాముకూ ॥జయ॥
లలితవిభీషణునికి లంకపట్టముగట్టి । ఆపురపుష్పకమెక్కి యతివగూడి ।
దివినుండిదేవతలు దీవించిపొగడగా । చెలగివేడిన రామచంద్రులకునూ ॥ జయ ॥
లంకేడుకోటలను నాడులగ్గలంక । కొంకకను రావణునికొట్టివేసీ ।
దివినుండిపసిడి పువ్వులవానగురియగాను । తిరిగివచ్చిన రామచంద్రులకూ ॥ జయ ।
మంగళముగైకొనీ మమ్ము రక్షించీ । పాలించుభువిపదకొండువేలేండ్లూ ।
మంగళముపాడినా మగువలకునెల్లా । కట్టువర్గమ్ములూ కట్నమిచ్చేరూ ।
ముత్యాలురత్నాలు ముప్పిరీగొన్నా । ముట్టినురాశించిరా మురవైరికపుడూ ।
సీతకురామునికి సురాశించిసతులూ । అరుగుదిగినిలచిరా యతివలందారూ ।
అచ్యుతార్పణమనుచు ఆవశిష్టపుడూ । కట్నాలు కనకపళ్లెరాలవుంచే ।
దేవబ్రాహ్మణులకూ ఆవశిష్టపుడూ । దానములుయిప్పించె ఆవశిష్టపుడూ
దీవించిరాముని దేవమునులెల్లా । వేవోక్తమార్గ సిద్ధిరస్తనుచువారూ ।
చంద్రుడుశాంతపతి దీవించిరంతా । శ్రీలక్ష్మితోడనే సిద్ధిరస్తనుచు ।
ఎఱ్ఱముత్యాలు పందిటిపట్టుచీర । ఇలసుతకువాశిష్ఠ కట్నమిప్పించె ।
వరుసముత్యాల పందిటిపట్టుచీరా । వాల్మీకులుసీతకూ కట్నమిప్పించే ।
అచ్చముత్యాల పందిటిపట్టుచీరా । అగస్త్యులుసీతకూ కట్నమిప్పించే ।
కందువబొమ్మంచు పట్టుచీరెసూ । చీరెలూపట్టుచీరెలు పసిడిచీరెలూ ।
నిండువన్నెచంగాయి చీరెలూమంచీ । నీలాంబరపుచీరెలవి మంచినీలూ ।
చీరెలుశాలూలు అయోధ్యవారూ । కట్నాలుతేమరచినట్టి రాజులుసూ ।
మాడలాభరణాలు మన్నిలుదొరలు । క్రొత్తముత్యమ్ములే కొన్నిరత్నములు ।
లక్ష్మికినిరామునికి కట్నమిప్పించే । లంకలోగలయట్టి మేలైనరత్నాలు ।
కంకణసూడిగములు కైకేసిసుతుడూ । మైథిలకిచదివింప మహిమతోరా
రామచంద్రుడుతనదేవి హస్తమందుంచే । నమ్మించితనరాజ్య మేలించినట్టి ।
బ్రహ్మతండ్రికిమంచి పతకహారములూ । రామదేవునకు సుగ్రీవమహారాజు ।
ప్రేమతోజదివించి పెట్టెకంఠమునా । మేలైనరత్నాల బంగారుదండా ।
నందజనకుడుజనక నందనకుయిచ్చె । ముత్యాలచూచకమ్మురవైరిసతికీ ।
భూదేవిగొనితెచ్చి ముడిచెముందరసూ । చదివింపరాముడూ తనకరముమెరయా ।
తురుముపైముడిచి నవ్వుచునిట్లుపలికే । జనకజామనకిద్దరకు పెండ్లినేడూ ।
ముత్యాలతలబ్రాలు దండముడిచితిమీ । సీతకుజదివినా కట్నమ్ములన్నీ ।
శాంతపతిలా పోగులుంచగాదొణగే । రామునికిచదివినా కట్నమ్ములన్నీ ।

లక్ష్మన్నలా రాసులుంచగాదొణగే । నడుమమాణిక్యమూ నమరించిగుచ్చీ ।
సరమొకటిదెచ్చి సుగ్రీవమహారాజూ । మైథిలికీచదివించె మహిమతోరామా ।
చంద్రుడుతనదేవి చేతికందిచ్చే । హస్తములబట్టుకొని పతిముఖముజూచే ।
ఎవ్వరిమూలాన వృద్ధిబొందితివో । వారికిమ్మనిపలికె వనజనాథులు ।
నాయాత్మబంధుండ జీవరక్షకుడా । మాయన్నహనుమంత రమ్మనుచుబిలిచే ।
తనచేతకంఠమాల హనుమంతుకేసే । హారమ్ముధరియించి హనుమంతుడపుడూ ।
ఇట్లనెనుసభలోన మరిదొరలువినగా । వనచరులుజాంబవులు వనరాక్షసులూ ।
కలలోనురఘుపతిని జూసియెరుగుదుమా । మనభాగ్యమున కైకవరమడిగెగానా ।
అడవిమృగములనేల అవనిపతికిగలిగే । కోతులుకడుపెద్ద కొనియాడినట్టి ।
భ్రాంతిపడగల యట్టిప్రభువులూగలరా । అనియిట్లుహనుమంతు పలుకులువినుచూ ।
చిరునవ్వునవ్విరి శ్రీరాఘవులు । సంజీవపర్వతంబెత్తిన హస్తములా ।
సుమిత్రపచ్చలా కడియాలుబెట్టె । బంగారుఅందెలుబెట్టె కౌసల్యా ।
కట్నాలుఅందుకుని వాయునందనుడూ । చప్పట్లుజరచుచూ ఆనాడదొడగే ।
అయవసరమ్మునా రఘురాముముఖమూ । ఎట్లుండెఅష్టదిక్కులవారుజూడా ।
నిండుపున్నమచంద్రుడున్న విధముననూ । ఉండెనేకౌసల్య నందనునిముఖమూ ।
అట్టియపసరమ్మునా వశిష్టమహామునియో । సుమంతుబిలచి యోపనులానతిచ్చే ।
అమర్చినపచ్చపగడపు రాశియొకటీ । రంధ్రములులేని ముత్యపురాశియొకటి ।
నవరత్నమౌచున్న రాసులనుఅప్ప । అందమైనవివిధ ధాన్యరాసులనూ ।
పాలుపెరుగూన వానీతమ్ము నెయ్యి తేనెకడవలదెచ్చి తేటబడనుంచె ।
లవణరాశికుసమానమైన గోధుంబులా । రాశితీలరాశి జలరాసులంచుంచే ।
పన్నెండుధాన్యాల రాసులందుంచే । బొండుమెల్లెలయెదల పోగులనుబోస్సీ ।
ఘనమైనవస్త్రాల రాసులందుంచ్రీ । అంబులూవిళ్ళును అయుధములుసూ ।
నెమ్మితోబూజించి నిలిపిరచోటా । పరిమళగంధాలు ఘమిడిగొప్పెరలా ।
రఘుపతికినెదురుగా నిలిపిరచోటా । రఘుపతినివిజయమ్ము చేయించమనిరీ ।
రఘువంశకోద్ధార రాక్షసాంతకుడా । త్రిభువనేశ్వరుడ దేవేంద్రవర్ణితుడా ।
అభయప్రదాయకా అయోధ్యనాథా । విభీషణరణమైథిలీమనోహరా ।
సుగ్రీవబాంధవా సురలరక్షకుడా । అగ్రపూజ్యుడ శ్రీహరిమూర్తిరామా ।
ఒకబాణంబున తాటకినిగూలనేసి । కోటిసూర్యప్రకాశంబైనరామా ।
ఖరదూషణాంతకా కౌసల్యతనయా । అహల్యానిర్బంధనా అహల్యాపావనుడా ।
కబంధునిబాహువులు ఖండించిబుచ్చినా । శబరివిందారగించిన చక్రవర్తీ ।

ముఖమందుదీర్ఘాలు రణమందు బ్రహ్మ । మనమరుపదితలలు పదిగూల్చినారామ ।
పాపసంహరుడ పార్వతిదేవిగురుడా । రూపసుందరుడ శ్రీకాంత ప్రాణేశా ।
జయభక్తజగదీశ జగమేలుస్వామీ । అగణితగుణగణా రామభూపాలా ।
మునిముఖముచేకొని మునులరక్షించీ । మునిముఖంబుగైకొన్న మోహనాకారా ।
మునులుమోహించ యాదవకులమందూ । వుదయించినట్టి దేవకీనందనుడా ।
ఇక్ష్వాకునందనా పక్షివాహనుడా । లక్ష్మణాగ్రజుడలలనాధవేంచేయుడీ ।
కోదండపండితుడ కోసలేంద్రుడా । స్త్రీలచేకొన్నలల నాధవేంచేయుడీ ।
నందవిజయములోను మందులుగాచున్నా । నందకప్రియ రామచంద్రవేంచేయుడీ ।
క్షీరాబ్ధిమీద శేషాహిపాన్పునసూ । పవ్వళించున్న పరంజ్యోతివేంచేయండీ ।
అనియిట్లుతపగురువు లొప్పనుతియింప । రఘుపతి రత్నసింహాసనంబు దిగెనూ
మనోహరుదేతెంచిరి నవ్వుతోను । పసుపుముంచినపట్లు ప్రయత్నమునదెచ్చి ।
రఘుపతికనుగంట దీర్ఘసయనమున । కరమొప్పగాగట్టి కరుణాకరులకు ।
మునిదీవించియా శేసల్లూజల్ల । నడచిరియిరుగడల సురదుందుభులుమ్రోయ ।
దేవేంద్రునగరిలో దేవదుందుభులూ । వెయివేగములమ్రోసె వెయ్యివిధములనూ ।
మదహస్తిబోల రఘుపతిపాదుదెంచి । నవనిధులమీద తనకరములటుజాచే ।
పరిమళాదులమీద ఫలములామీద । తేనెకడవలమీద తేటబడజాచే ।
వస్త్రాలమీద కరములటుజాచే । పూలరాసులమీద పురుషోత్తమూడూ ।
హస్తములుజాచి హరియుల్లభంబట్టె । రఘువంశరాజులూ అనేకములుతొల్లీ ।
పట్టముగట్టిరాసులు ముట్టివత్రూ । ఇట్టిలక్షణమైన రాసులెన్నాడు ।
ముట్టిచూడగలేదు ముట్టెమురవైరీ । అట్టియవసరాన వాశిష్టమహామునియో ।
సుమంతులబిలిచియో పనులానతిచ్చె । తేరాయతముజేసితే బంపెవేగా ।
రఘునాయకులు ఎక్కరమణితోగూడా । శ్రీరాముడెక్కేటి తేరులాదెచ్చె
ఇంద్రనీలమ్ములా తోరణములుగట్టీ । ఇక్ష్వాకుతేరుయుత్తర ద్వారమందూ ।
పచ్చపగడాల తోరణములుగట్టేరు । పరమాత్మతేరు పడమరద్వారమందూ ।
అచ్చముత్యాల తోరణములుగట్టిరి । అచ్యుతులతేరు దక్షిణద్వారమందూ ।
సువర్ణంవుతోరణములు జూసిగట్టేరు । సూర్యకులతేరు తూరుపుద్వారమందూ ।
తేరులోనవరత్న ఖచితమౌచున్నా । గద్దెపీటమర్చిరా కాకుత్స్థజులకూ ।
రఘుపతికీ విజయమ్ము చేయించమనిరీ । జేజేరఘురామ జయరామచంద్రా ।
జయజానకీనాథ నగధరుడరామా । సీతాపతితేరు శీఘ్రానయెక్కూ ।
అనియిట్లుతనగురువు లొప్పనుదుతియింపా । రఘుపతిరత్న సింహాసనముదిగెనూ ।

మనోహరుడు యేతెంచెచిరునవ్వుతోటీ । సర్వాంబింబోళినీ పన్నినారథమూ ।
నారాయణుండెక్కె రమణితోగూడీ । రఘుపతిరథమెక్కె సుదతితోగూడా ।
కాలిపెండెముగట్టి మ్రోసెదుందుభులూ । జోళ్ళునాగస్వరములు బూరగములూ ।
తాళగతిమద్దెళ్ళు మేలమైయొప్పె । చిన్నికాళెలుబట్టి చెలగిమ్రోయగనూ ।
ఏవీధివచ్చునో యెరుగవలెనన్ని । అరుపై వీఘలవారు ఆయత్తబడిరీ ।
హేమవర్ణమ్మునా ప్రేమచేపట్టి । స్వామి హెచ్చరిక పరాక్రమలీలలనూ ।
సందడిధ్వనులతో సర్వేశ్వరూడూ । ముందరగౌనియాడు మూకలటుగొలువా ।
అవనిజతోడనూ ఆదిదేవుండూ । ఆణిముత్యాల తోరణాలొప్పదూరే ।
ఇందుముఖతోడనే ఇనకులరామూ । ఇంద్రనీలాల తోరణాలొప్పదూరే ।
మైథిలితోడనే మన్మధునితండ్రి । మరిమాణిక్యాల తోరణాలుదూరే ।
ఇంద్రజిత్తునిజంపి ఇంద్రాదిసురలా । బాధమాన్పిన సౌమిత్రిపాడేరూ ।
అన్నకంటెవ్రతము అధికముగనిలిపినా । పుణ్యమూర్తీ భరతదేవునిబాడేరూ ।
మిత్రసంహారుడూ సౌమిత్రితమ్ముడూ । శత్రుఘ్నుదేవుణ్ణి చెలగిబాడేరూ ।
పువులవసంతాలు చాలధూపాలూ । చాలకర్పూర హారతులదీపాలూ ।
చెరుకుచేతుల రామచంద్రునికింటింటా । కస్తూరిమొదలైన ఘనపరిమళాలూ ।
సుదతులుతెచ్చినా కానుకలందుకొనుచూ । నాదావినోది శ్రీనారాయణూడూ ।
వేదఘోషలుజదువ విప్రులునువెడలా । సనకసనందనులు సన్నుతులుశాయా ।
జనకనందనకు సమర్పించుమనిరీ । తుంబురులునారదులు గానమ్ముశాయా ।
ఆడెనేనారదుడు పాడెతుంబురుడూ । తేరుపైమరిమంచి తేమపొడవులనూ ।
ఆరూఢిగాజేరు ఆవసముగాంచే । ఇంద్రుడుమహేశుడు ఈశ్వరుడుబ్రహ్మ ।
అందరుతమతమా వాహనములుదిగిరీ । సీతాపతీతేరు శీఘ్రానదిగెనూ ।
దిగెనురాముడు అనుజునికరముబట్టి । సీతచిటికనబట్టి శ్రీరాఘవూలూ ।
ఏతెంచెనుదుట పట్టముప్రజ్వరిల్లా । పట్టముగట్టుకొని ప్రభురాఘవూలా ।
పార్వతీనాధునికి భక్తితోమ్రొక్కె । అడుగులపైనున్న ఆరామునెత్తి ।
ఆలింగనముజేసి అపుడుదీవించే । పట్టముగట్టుకొని ప్రభురాఘవూలూ ।
వశిష్టమహామునికి వందనముజేసే । అడుగులపైనున్న ఆరామునెత్తి ।
ఆలింగనముజేసి అతడుదీవించె । పట్టముగట్టుకొని ప్రభురాఘవూలూ ।
శాంతపతికీమ్రొక్కె లాభక్తితోనూ । అడుగులపైనున్న ఆరామునెత్తి ।
ఆలింగమునముజేసి అతడుదీవించె । పట్టమ్ముగట్టుకొని ప్రభురాఘవూలూ ।
పత్నితోగూడ తమతల్లులకుమ్రొక్కె । అడుగులాపైనున్న సతిపతినియెత్తి ।

ఆలింగనముజేసి వారుదీవించ్రీ । పట్టనముగట్టుకొని ప్రభు రాఘవులూ ।
శాంతకుమ్రొక్కెను అతిభక్తితోను । అడుగులపైనున్న ఆరామునెత్తి ।
దీవించెశాంతమ్మ దీవెనలుపెక్కు । భూభారముమోసి పుత్రులనుగనుమీ ।
శంకలేకారాజ్యము చెయ్యినాతండ్రీ ॥

సీత సురటి

(కిటతకిట,........)

పట్నముగట్టుకొని ప్రభురాఘవులు । తులాపురుషముతూగె తోస్త్రోదరాజూ ।
పట్నముగట్టుకొని పత్నితోగూడా । కోసలేంద్రుండంత కొలువుగూర్చుండే ।
భోరునావత్తురే భోగాలవారూ । అతిశీఘ్రాన వస్తురాటవారెల్లా ।
కేళినేచనుదేంత్రు కిన్నెరాంగనలు । రంభఊర్వసులనగ రమణులిద్దారూ ।
అంగనలుచనుదెంతురా రాజుకడకూ । తారలుటపటములు తప్పెటమ్ములనూ ।
భోరునానాలుగు దిక్కులుమోగ్రిసే । పిల్లంగోరుల గతికికాసె గోవులనూ ।
చిటితాలములమ్రోతాచిందెములమ్రోత । చిందెములమ్రోతకే ఇందుముఖియాడే ।
రంభాడగాజూచి రమణియొక్కర్తె కనకంపుపళ్లెరము కడువేగదెచ్చె ।
భమిడిపళ్లెముదెచ్చి ప్రయత్నమ్ముతోను । నిండజలములుబోసి నిలిపెసభనడుమా ॥
ఎలనాగయీపువులు ఇందీవరములు । సరసిజకమలములు జలమందునుంచె ।
జలములబింధువులు చెదరకుండానూ । కనకంపుపళ్లెరము కదలకుండానూ ।
భమిడిపళ్లెరమునడుమ పద్మమ్ముమీదా । పంకజాక్షియాడె రఘుపతిజూడగానూ ।
పిల్లంబరమువేసి సయ్యానాయెగనీ । అందందమెలగుచూనిటుచెంగుజాచె ।
చిత్రవన్నెలపట్టు కాసెలుబోసీ । జవనించినరవికెతే జవనమ్ముమీదా ।
పసిడిసిరిగజ్జెలు పాదమునమ్రోయా । ముదుపుకడియమ్ములు మోదమలరగను ।
కరముననవరత్న కంకణాలమరా , కరములుదిప్పుతూ గజ్జతోదనాడే ।
రంభకంటేమీరి రాజహంసగమనా । కుసుమగంధాడేనూ కుముదమ్ముమాడి ।
వచ్చినతంత్రములు వనితలనుచూడా । పుష్పగంధాడినా పొద్దుంటిదాకా ।
మహిమలకువెరగందె మగువలనుచూడా । మూడవఝామాయె త్రైలోక్యపతికీ ।
అలసిరిసతులనుచు అభయమ్ములిచ్చె । కాంతలుచనుదెంత్రు ఘనముతోడుతను ।
కంకణాలాచేతుల్లు కలయంగమోడ్చి । కనకస్తంభమ్ములను కాంతలుచేరుంద్రూ ।
మగువలకునొప్పేది మణిహారములనూ । రఘుపతిదయచేసె రత్నహారములు ।
పఘ్నాలుగూయేశ్చ పశ్చారగించి । అలసినాడోరాజు ఆయర్కకులుడు ।
చాలించుకొలువింక శత్రుఘ్నవేగ । భోరునావీడుగొల్పు భోగాలవార్ని ।
శీఘ్రమునవీడుగొలుపు మావారలనూ । అట్టివసరాన కౌసల్యమహాదేవి ।

జలకమ్ము లమర్చించె సర్వేశ్వరులకూ । జలకమ్ములాడువారు జనులుబహుజనులు ।
తల్లివద్దకు వత్తుతమరుహర్షమునా । తడిబట్టువిడిచి యోపొడిబట్టుగట్టి ।
తల్లివద్దకువత్తురి తమరుహర్షమునా । కమలాక్షిశిరస్సందుకలసి వెలగగనూ ।
చెంద్రశేఖర్లొత్తురి తమరారగించా । కనకంపుగొడుగులు కలిసిపట్టగనూ ।
బ్రహ్మదేవుడువచ్చె లానారగించా । పట్టముశిరస్సునా ప్రజ్వలించగనూ ।
త్రిలోక్యపతివచ్చె లానారగించా । దొరలుమన్నీలు తన్నుబలసికొలువగనూ ।
జనకరాజేతెంచె లానారగించా । బంధువులుతనవెంట బలసికొలువగనూ ।
నందజనకుడువచ్చె లానారగించా । కోటిఋషులుతన్నుకొలుచు కొనిరాగా ।
వశిష్టుదేతెంచె లానారగించా । కోటిమునులుతన్ను కొలుచుకొనిరాగా ।
ఋష్యశృంగుదేతెంచె లానారగించా । కోటికపినాయకులు తన్నుకొలువగనూ ।
సుగ్రీవుదేతెంచె లానారగించా । అష్టదిక్పాలకులు చుట్టుతనుగొలువా ।
దేవేంద్రుదేతెంచె లానారగించా । రామలక్ష్మణులను నమ్మినాబంటూ ।
హనుమంతుదేతెంచె లానారగించా । శ్రీరామలక్ష్మణులకు నిజభక్తుడైనా ।
విభీషణుదేతెంచె లానారగించా । యెలుగులకుపెద్ద వెలుగులవేది ।
జాంబవంతుదేతెంచె లానారగించా । మానమైనట్టి భోజనశాలయందు ।
మేలైనకనకపీఠములపై నుంద్రూ । నవరత్నఖచితమౌ నడుమపీఠమునా ।
రఘుపతిలానొప్ప నగుచుగూర్చుండే ముత్యాలగద్దెపై మురియుచునంటా ।
సౌమిత్రితనఅన్న సరసకూర్చుండే ఈశ్వరుడుబ్రహ్మను యిత్తరూవచ్చి ।
స్వామికియిరుగడల గూర్చిండిరంటా । అల్లుడుఋష్యశృంగుడా మునులతోనూ ।
చల్లనిచంద్రకాంతపు వేదిమీదా । రామక్ష్మణులదక్షిణ భాగమందూ ।
ఆమునులుకూర్చుంద్రు అతిసంభ్రమమునా । అట్టివసరాన కౌసల్యమహదేవి ।
పళ్లెములమర్చించే పరమహర్షమునా । పళ్లెములఉదకములు భావ్యముగ
భమిడిపళ్లెరాలు ఉంచిరంతటనూ । ఇడ్డెనలుబెట్టిరే ఆయవసరమునా ।
కానదివ్వేలబెట్టి శ్రేణిపంక్తులనూ । మేలుగంగాజలము పానీయములుంచి ।
వడ్డించిరయోధ్య వల్లభులపంక్తి । ప్రథమమేవడ్డించె పాయసాన్నములూ ।
సిరిసేవపాయసములు సిరిపాయసములు । సజ్జపాయసము మంచిచొక్కమైనట్టి ।
పరిమళబియ్యముల పాయసాన్నములు । రాజన్నములు మంచిరమణీశాకములు ।
వడ్డించిరయోధ్య వల్లభులపంక్తి । చిక్కుడుకాయను సిరిపొట్లకాయ ।
కాకారకాయతో గారవడియమును । అరటికాయమొదలైన అట్టికూరలనూ ।
అమరవడ్డింతురూ ఆరాజుపంక్తి । పనసకాయమొదలైన పాకంపుకూర్లూ ।

భక్తితోవడ్డింతురా రాజుపంక్తి । లాలింపుకూరలు తరచుగాదెచ్చి ।
చాలవడ్డింతురే సర్వేశ్వర్లపంక్తి । కందానుచేమానూ కాయపెందలమూ ।
కలసివడ్డింతురా కాకుత్థ్సపంక్తి । సెనగపప్పూ మంచి సిరిసెనగపప్పూ ।
వరుసపప్పులతోను వనరవడ్డింత్రూ । అచ్చంగకాచినా ఆవునేతూలు ।
కర్పూరరసనతో పరిమళింపగను । తగినవారికీతగిన బంధువులకల్లా ।
కీనుకుడకలనేత్లు చాలవడ్డింత్రూ । శ్రీభరతదేవరా శీఘ్రముగవచ్చీ ।
అపోశనములు వడ్డించే ఆరాజులకునూ । అపోశనములు వడ్డించిన అనుజుణ్ని జూచీ ॥
ధీరుడాశ్రీరామ విభుడానతిచ్చే । నీవున్నుమాయట్లు పద్మాలుగేండ్లు ।
ఆరగించవు అన్నపానాదులుడిగీ । మేమైనభరద్వాజు లాశ్రమమ్మునసూ ।
కుడిచితిమిగాని కుతికలుతడువవలెను । వివేకభరతనాపంక్తి గూర్చుండీ ।
భుజియింపుమనిరి యాపురుషోత్తమూలూ । తగినవారికి తగినవరుసవడ్డించా ।
శత్రుఘ్నుడున్నాడు జననియున్నాది అనియిట్లుతమఅన్న ఆనతియ్యగనూ ।
కూర్చుండిభరతుడూ కుడువకడియెత్తే । భమిడిచట్లాతోను పాయసనుదెచ్చీ ।
అతివకౌసల్యాను ఆసుమిత్రానూ । పరగగాకైకమ్మ అరసివడ్డించా ।
బంధుకోట్లాతోను తమరారగింత్రూ । అరగించెటికపుల వనచరులజూచీ ।
ధీరుడాశ్రీరామ విభుడానతిచ్చే । అరటిపండ్లూతేరె ఆర్కజేశునికీ ।
నలనాధునికిభక్ష్య భోజనములుతేరే గుహునిపంక్తికితేరే కూరగాయలనూ ।
బహువిధమ్ములజేసి పంపుశత్రుఘ్నా । నీతండ్రితలచుకొని మిరియంపుకూర్లా ।
మాతోడచవిచూడ నీలుడాయనెనూ । వరుణుకుఉద్యాన వనముపెద్దాకోర్కె ।
మాకువిందనితెచ్చె పనసపండ్లానూ । ఆతొనలురసములూ ఎంతైనతీపా ।
జాజాంబవంతునికి తలములగపోయుడీ । అడవులోకాచినా ఆమలగపండ్లూ ।
అక్కఋష్యశృంగునకి చాలవడ్డించూ । తేనెతొనలిడ్డెనలు దివ్యాన్నములనూ ;
దేవబ్రహ్మణుల పంక్తికితేరవడ్డించు । మండిగలుమరిపెక్కు పిండివంటలనూ ।
మామజనకులపంక్తి మారువడ్డించు । పచ్చళ్ళుయిగురులే పాయసాన్నములూ ।
బ్రహ్మదేవరపంక్తి పరగవడ్డించూ । శ్రీరామదేవర శివుదిక్కుజూచీ ।
కప్పెరబెట్టామనిరి కరుణాకరులకూ । కప్పెరబెట్టామాకు తప్పేమిలేదూ ।
విసివిద్యనిగిడింది విశ్వమంతానూ । సదాశివునికి చల్దియోదెమ్మా ।
సరుగునాదేబంపు జానకిమరదీ । దశకంఠుమర్దించే తమ్ముళ్ళుమీరూ ;
దప్పిగొనియున్నారు భరతుడావినుమీ । క్షీరకలశమ్ములే శీఘ్రముగదెచ్చి ।
శిరస్స్నానపొయ్యవలె శ్రీరాఘవులకూ । వారికివారికికడు సంభ్రమైనా ।

ప్రియములుజెప్పుచూ ఘనులురాఘవులూ । శ్రీరాఘవేశ్వరు హనుమంతుజూచి ।
నయనసంజ్ఞలఅతణ్ణి చేరంగబిలచే । శ్రీహస్తమునహనుమ చెయ్యొప్పబట్టి ।
శ్రీరాఘవేశ్వరులు ఆనతిస్తూరు । ధీరుడవునిర్మలా చారుడవునీవూ ।
వీరుడవుఅతి గంభీరుడవునీవూ । పుత్రుడవుపుణ్యా చారిత్రుడవునీవూ ।
మిత్రుడవునీవు సౌమిత్రికన్నానూ । ఈసేతుగట్టుటా ఆలంకగనుటా ।
ఆరావణునిజంపనా సీతదేనూ । ఈతల్లిలీతమ్ములీ బంధుజనులూ ।
ఈమంత్రిగణముతో నీరాజ్యమేలా । అక్షయకులనామ మన్నినిపీవూ ।
నీకతమ్మునగలిగె నిఖిలగుణశౌర్యా । మెదబలిమితలప కొమ్ములవాడిగాక ।
సీతేశ్వరమాకు యెక్కడిదిబలిమీ । మీరుకలుగగ మాకుసకల కార్యములూ ।
అన్నినిసాధ్యమూ అయ్యెరఘురామా । తేళ్ళఅడవిపులి తేళ్ళనుగాక ।
కోళ్ళనుబెంతురా కోసరేంద్రుడా । మాభాగ్యమునకైక వరమడిగెగానీ ।
అడవిమృగములయేలు అవనిపతిగలడా । కోతూలమనిపెద్ద కొనియాడునట్టి ।
భ్రాంతిబడ్డాయట్టి ప్రభువులుంగలరా । ఉత్తమవంశజులు క్షత్రియులుమీరు ।
పొత్తుకుడవామాకు ఉత్తముడతగదూ । పూర్ణాధిమీరొక్క కడిపుచ్చుకోగా ।
కుడిచెదననిన హరికుడువకడియెత్తె । కడిచేసిలవాయు తనయునికినిచ్చి ।
ఉత్సవమ్మునమేను ఉప్పొంగెరాజూ । ఆపళ్లెమెత్తుకొని హనుమపైకెగసె ।
పారణకినక మెతుకు పవనజుడువాచే । అనిసిచెట్టూమీదకూర్చుండిహనుమా ।
జమ్మిచెట్టూమీద కాళ్ళుజాచుకొనీ । అంతారగించెనేతాను హనుమన్నా ।
క్రమ్మరమరిభమిడి పళ్ళెముదెచ్చి । పంచపదార్థములు పరగవడ్డింత్రూ ।
అల్లమ్ముమొదలైన ఆరవైపచ్చళ్లూ । అమరవడ్డింత్రురా అచ్యుతులపంక్తి ।
చల్లరసము మొదలయినరసావళ్లూ । వడ్డించిరిఅయోధ్య వల్లభులపంక్తి ।
వడియగట్టిన హేమపాలుపెరుగులనూ । వానించినమజ్జిగలు వనితలొడ్డిం ।
గోష్ఠములబట్టేరు గరియలఉదకములూ । పణతులందియ్యగా హస్తములుగడిగ్రీ ।
విష్ణోదకముదెచ్చి సర్వేశ్వరులకూ । శ్రీలక్ష్మిసహితముగ చేతులకుబోసి ।
పొలుపైనపూల చప్పరములోపలికి । మలయుచుమలయ మారుతమువీచా ।
జనపతిభోజన సమయమ్ముగడచినావెనుకా । కనకసింహాసనము గద్దెకొలువుండే ।
విభీషణుడూపెక్క వీడెములుదెచ్చి । శ్రీరాఘవేశ్వర్ల చేతికందించే ।
వీడెమందుకుని వినయమ్ముతోనూ । వరుసతోదయచేసె వాలిమర్దనులూ ।
పడమరఘాము ప్రొద్దున్నరాజుపంక్తి । కుడిచిరేచెంగిక్కు కలయవార్తూరూ ।
పార్వతికిసరస్వతికి భావజునిసతికి । కుంభసంభవుసతికి అరుంధతికిమొదలూ ।

ఋషిపత్నులకు దేవకన్యలకునెల్లా । రతిమొదలైన దేవాంగనలకెల్లా ।
చంద్రిరోహిణీ మార్తాండునియుషకూ । యింద్రముఖులకు కనకమందిరములోనూ ।
భూదేవిమొదలైన పుణ్యాంగనలకూ । కౌసల్యబెట్టించె కనకపీఠములు ।
శాంతనురత్నపీఠము నందునుంచి । సీతగూర్చుండె ముత్యాలగద్దియనూ ।
మాళవిఊర్మిళా మగువశ్రుతకీర్తి । సీతపంక్తికివత్తుర్రి శాంతతోగూడ ।
తల్లులుచుట్టాలు తగినబంధువులు । సీతకీశాంతకిరుగడల కూర్చుంద్రూ ।
జనకసుతచెల్లెళ్ళు కనకపీఠములా । జనకసుతనుకలసి సంభ్రమున గూర్చుంద్రూ ।
అట్టివసరాన కౌసల్యమహాదేవీ । పళ్ళెరాలమర్పించే పరమహర్షమునా ।
పళ్ళెరాలపదకమ్ములు పారంగజల్లి । ధమిడిపళ్ళెరాలు పుంచిరంతటనూ ।
ఇద్దెనిలుబెట్టిరే ఆయవసరమునా । కానదివ్వెలుబెట్రి శ్రీణిపంక్తులనూ ।
గంగాజలాలు బంగారుచెంబులను । రంగుగాబెట్టించె అంగనలసరసా ।
ప్రథమమేబెట్టించె పాయసాన్నములూ । శిరిసేవపాయసము శిరిపాయసములా ।
సజ్జపాయసము మంచిచొక్కమయినట్టి । పరిమళబియ్యముల పాయసాన్నములా ।
రాజాన్నములు మంచిరసుణిశాకములు । వడ్డించెకౌసల్య వైదేహిపంక్తి ।
చిక్కుడికాయాను సిరిపొట్లకాయా । కాకారికాయలో గారవడియయులూ ।
అరటికాయమొదలైన అట్టెకూరలనూ । అమరవడ్డింతురూ ఆదేవిపంక్తి ।
పనసకాయమొదలైన పాకంపుకూర్లూ । భక్తితోవడ్డింత్రు వైదేహిపంక్తి ।
తాలింపుకూరలు తరచుగాదెచ్చి । చాలవడ్డింతురా శ్రీదేవిపంక్తి ।
కందానుచేమాను కాయపెండలమూ । కలసివడ్డింతురా కమలాక్షిపంక్తి ।
అప్పడమ్ములు వడియమ్ములామంచి । ఒప్పైనయొరుగులాతో సూరుబిండీ ।
పాలతిమ్మసమ్ములే బూరగుమ్మళ్ళు । పాలింద్లుగడల వడ్డింతురంగనలూ ।
రాజాన్నములుగనక ఖండములతోనూ । తనచేతికందిచ్చె తరుణికౌసల్య ।
సుమిత్రమొదలైన సుదతులతోనూ । వడ్డించెకౌసల్య వైదేహిపంక్తి ।
చిట్టిచిట్టికన్యలా చెలగివైదేహీ । పంక్తివడ్డింతురా పద్మముఖులెల్లా ।
అచ్చమైగాచినా ఆవునేతూలు । కర్పూరరసనతో పరిమళింపగను ।
తగినవారికితగిన బంధువులకెల్లా । కీలుకుడకలనేత్లు చాలవడ్డింత్రుహా ।
అనిజెప్పియొకరొకరి యుపచారములనూ । కౌసల్యజెప్పి కళ్ళెత్తమనిబలికె ।
అనియిట్లుకౌసల్య ఆనతివ్వగనూ । కలిపిపాయసము నేత్లుకుడవకళ్లెత్రి ।
మారురాజాన్నములు మీగడాపెరుగూ । ఊరగాయలుచల్ల యుప్పుపడ్డింత్రూ ।
పురములోగలయట్టి భామినులుజూచీ । సంతోషమునవారు యుప్పొంగిరంటా ।

అనుకొనుచునొకరొకరి యుపచారములనూ సీతతల్లినిజూచి కాంతయిట్లనెనూ ।
అత్తరోవినవే మాఅమ్మఉపచారం । కాయనేరదువలసినా పదార్థములూ ।
అడిగివడ్డించుకొమ్మనెను కాకాంతా । అనికాంతబలుకగా వినిసీతతల్లి ।
వినయముగకౌసల్య వినగనిట్లనెనూ । దశరధులులేని వెలితియొక్కటేగానీ ।
ఉన్నవెలుతులులేవు యువిదరోమనకూ । శచీదేవిసరస్వతి రతిదేవినిన్ను ।
మతినున్న అరుంధతీ ఋషులభార్యలను । రాముపట్నము నిమిత్యార్థభావమునా ।
చూడగలిగెను సుదతులారమిమ్మనెను । అనికాంతబలుకగా వినివివేకైనా ।
గిరిజయిట్లనేను మునినాధుభార్యకును । మీకతమ్ముని ఋష్యశృంగుడేతెంచే ।
రాముడుదయించె రావణుడుచావగను । దేవకన్యల చెరలుదేవి ఆసీతా ।
కామాన్విఅయోధ్య పురము కేరాగా । సృష్టిసుతతోకూడ చెలరేగినేడూ ।
పట్టముగట్టగా భరతాగ్రజులకూ । ఎన్నెన్నినిమిత్త భావములకేకాంతా ।
కనులారమిముచూడ కలిగెనేడనెను । అనుచునుయొకరొకరి యుపచారములనూ ।
మొలకనవ్వులకాంత పలికెకూర్మికనూ । నిద్రబోయి పద్మాలుగేళ్ళుఅయోధ్యలో
భుజించుకున్నట్టి భూమీశుపత్ని । చాలనుపాయసము మేలైనపిండి ।
వంటలుగలవంట వొంటరాసులను । సంతుష్టిగాకుడిచి సరయునదినీళ్ళు ।
వాంఛతోతాగవే వచ్చెలక్ష్మణుడూ । నిర్విచారము నిద్రలేదుయారాత్రీ ।
సరసమాడావలెను సౌమిత్రితోను । అనికాంతపలుకగ నవ్వుతుపూర్మికయూ ।
ఊరకున్నంతలో జనకసుతబలికే । సతులరూపెరుగని ఋషీతల్పమందూ ।
ఋష్యశృంగుడు అన్నమిత్రభమంబడెనూ । ముగ్ధరాలవుచున్న ముగ్ధవోవదినే ।
బుద్ధినీవెనుకసుమ్మ పణతూలకెల్లా । మీరుపెద్దలు మీకుప్రతియుత్తరములూ ।
ఇచ్చేటివారు యెంతటివారుగలరూ । వదినెగారట మీరుమరదళ్ళతోనూ ।
నవ్వేటిభాగ్యమెంతటి వారికిగలదూ । మీవంటివదినగార్లూ గలగభమిడి ।
పువులపూజిస్తిమో పురుషోత్తములనూ । కాంతనుమన్నించి సీతవేడుకలా ।
శతకీర్తిచెయిబట్టి అతివలాలేచే । ఆరగించిలేచినా అతివలకునెల్లా ।
కరములకుదకముల కడుగంగబోత్రూ । కరములుగడుగుకొని కాంతలందరూ ।
భవనములోనికిని పణతులేతెంచ్రీ చిట్టిచాపలురత్న కంబళ్ళుపరచీ ।
సుదతులనుగూర్చుండుమనెను కాకాంతా । సురపుష్పములు కాంతసుదతులకునెల్లా ।
కురుములాతురిమనే తోయజాగంధీ । కస్తూరికలుపుకుని కాంతయూర్మికయూ ।
చుక్కబొట్టులనిడును సుదతులకునెల్లా । పరిమళగంధములు భరతులదేవీ ।
ఉరమెల్లనలదెనూ యువిదలకెల్లా । ఘనమైనకాంతి చేమెరుగుగిన్నెలలో ।

అమరంగనెంపులా అక్షతలుకలిపి । అర్ధచంద్రునిబోలి అంగనలనుదటా ।
ముద్దుశతకీర్తిదెను ముదముతోనపుడూ । సౌమిత్రితల్లి తాసంభ్రమమ్మునను ।
కర్పూరవీడెములను కాంతలకునిచ్చే । తగినవారికితగినట్టు కట్నములూ ।
కౌసల్యదెప్పించి కట్నమిప్పించె । సీతయునుశాంతయును శుభసంభ్రమముల ।
సుఖగోష్టిచేయుచూ సుఖమునందుండ్రీ । శోభనముసంపదలు శుభకరములాయే ।
విఘ్నములుగాకుండ విఘ్నేశ్వరుడా । నీకునమస్కారము జేసేముదేవా ।
ప్రస్తుతింపుదుదేవ విస్తారముగనూ । స్తోత్రములుచాలగా జేసేముదేవా ।
సూడిదహరిరామచంద్రూనిసతికీ । సురటికానుకదెచ్చే సురరాజుదేవీ ।
నవరత్నములు మొదటనడుమబంధించ్రీ । ప్రభగల్గుముత్యాలు యిరుగడలజేర్చె ।
పగడంపుకానుకే పచ్చలంకించి । జగదీప్యమానముగ కుందమునచెక్కె ।
దేవకుసుమంబులను బాగుగానల్లి , ఆమంచిసురటి సోమునికళబోలు ।
ఇంద్రునిసతి రామచంద్రూనిసతికీ । అందముగకానుకా నమరంగదెచ్చె ।
అమరాంగనలుతాము అంజనీచేరా । అమరేంద్రులసతి పలికెఅచ్యుతులసతిని ।
వేదములుచదువగా విప్రవాక్యమునా । ఆదినుదయించినా అవనిజవునీవే ।
ఆదికిన్నరివైన వేదవతికాన్యా । వేదగోచరవీర రాఘవులరాణీ ।
తంఢ్రిసంకల్పము తగసిద్ధిజేసి । పుండరీకాక్షులను పురుషగాకోరి ।
ఉగ్రమునరావణుని యుక్కణచవలసి । నెపమణచవలసి చపలాక్షిక్రోధమునా ।
భూమియాకాశంబు కూడిన్నచోటా । నీపముగతపమున్న ధామవునునీవే ।
ఆరాక్షసుడుకేరి అసురమార్గమున తాబోకకాలసర్పము చెనణగినట్టూ ।
తపమువిఘ్నముచెయ్య దానవునికులము , నెపమణచవలసి చపలాక్షిక్రోధమునా ।
పంకజంబున బుట్టిలంకకేతెంచి । కొంకకనీతలలు కొందునికననుచూ ।
నీలంకకేతెంచి నీవనమునందు । చరనుండినిను చెరతువదరకికననుచూ ।
బంక్తికంఠుడనిన్ను చంపింతుననుచూ । పంతమాడినయట్టి పణతివినీవే ।
ఆరాక్షసుడుపాపి యానిశాచరుడూ । సోకినదేహమ్ముతోనుండననుచూ ।
నేత్రమునఅగ్నిహోత్రములు పుట్టించి । ఆతపోదేహమాహూతి జేసివిడిచి ।
పద్మకొలనుకువచ్చి పద్మమ్మునందూ । ఉద్భవించినట్టియువిదవునునీవే ।
అతామరలుపంక్తి కంఠుండుగోసి । ఇందీవరములు దెచ్చియింతులకునిచ్చె ।
మరివక్కనాడు తామరపువులసజ్జా । ఇరువదిచేతులకు బరువాయెనెత్త ।
ఇంతిపువ్వులసజ్జ అతిభారమైన । చింతింపుచూవచ్చె పంక్తికంఠుండూ ।
బరువాయెయీపువులు పణతికోవిననే । వివరించివెదకివెలదులు ముఖుపుదనెనూ

పతిపలుకగాభమిడి సజ్జలోపువులూ । వివరించిచూడ ఒకకమలమ్ము నందూ ।
లక్ష్మికళగలయట్టి లక్ష్మి నినుగాంచి । విస్మయముపడి రాక్షసేశ్వర్లదేవీ ।
సీతకమలములోబుట్టి శ్రీలక్ష్మి తాను । ఏతెంచెమనలంక కేమికారణమో ।
లంకకుమనకున్ను రాక్షసేశ్వరుడా । మంచిహాతెలసినా కెరిగించుమనెను ।
మంచిదై తేకననీ పెంచనీపుత్రీ । ఎంతవారికికలదు యీపృథివియందు ।
అనిసతిపలుకగా వినిరాక్షసూడూ । విప్రులాబిలిచివినయమ్ముతోనూ ।
ఆసనమ్ములుబెట్టి భూసురులకెల్లా । విప్రులకుకర్పూర విడెమ్ములిచ్చి ।
విప్రులకురాక్షసుడు విన్నపముజేసె । ఆశ్చర్యమిదియొకటి చూస్తిరాయనెను ।
శరణుశంకరునీ యాధరుడివెలపలనూ । ఎన్నగలకొలనులో నున్నతామరలూ ।
ఆపువులు నవలక్షకోటినేగోసీ । శ్రీకంఠునిపూజింతు దినదినమ్మునను ।
హరిదినముతప్పకుండ హరునిపూజించీ । ఆప్రసాదముదెచ్చి యింతులకునిత్తూ ।
ఆప్రసాదమునేడు చేతులకుబరువై । ఉండగాజూచియు విదలముడువమంటీ ।
మండోదరాపువులు మరివెదకిజూచీ । ఇందీవరములోను ఇంతిపొడగాంచే ।
కన్యపుట్టినవేళ కడుమంచిదైతే । సువర్ణవృష్టిమీకు కురిపింతుననెను ।
అనిరాక్షసుడుబలుక వినివిప్రవరులూ । తమలోనెతెలసి తలలూనుయిట్లనిరీ ।
లంకేశమీరడుగ బొంకంగరాదు । లంకకుత్పాతముగ రమణిబుట్టిందీ ।
సీతబుట్టినలంక చెడురాక్షసేశా । కాంతనీలంకలో గడియుండరాదు ।
రావణుడుచెడులంక తావిభీషణుడూ । ఏమికారణముగా నింతిపుట్టిందీ ।
పెరిగేటిఖల్ల మందసమునూదెచ్చి । కండువెలడములు పొందైనవెలిపట్టూ ।
మందసములోపలను మగువకునుపరచీ । దివ్యాంబరముదెచ్చి దేవికినిగట్టి ।
పరిమళగంధములు బాలకూనలదీ । లక్ష్మికళగలయట్టి లక్ష్మిదేవతకూ ।
ముత్యాలతొడుగులూ ముదముతోదొడగీ । దేవకుసుమములనే దేవిపూజిం
కుసుమగంధిని మందాసములోననుంచి । ఫలములకొనితెచ్చి నైవేద్యమిచ్చి ।
చెలికాళ్ళదన్నుమని సాష్టాంగమొరిగి । మందసమ్మునకు కవాటములు బంధించి ।
చంద్రసోదరిని జలనిధిగడువుమనెను । ఇన్నిన్నిచెప్పంపినా యీదేవితాను ।
సంతుష్టిపొందుటకు సామాన్యమనిరీ । విప్రులున్నూ ఇట్లువేడ్కతోజెప్పా ।
రాక్షసుడువెరచి కడుభయార్తుడాయె । కాలమృత్యువుకళ్ళ కనపడినటులు ।
మరణకంపముబుట్టి మరివణక దొడగే । వెరచిరాక్షస చక్రవర్తినిముషమునా ।
తనలోనదెలసి ధైర్యముదెచ్చుకొనెను । మత్తుడుతనపూర్వ వృత్తాంతమంతా ।
మరచియున్నాడు మాదాంధగర్వమునా । విప్రులూజెప్పినా విధమెల్లజేసి ।

రక్షసూనణచి నారమణివినీవే । జలనిధికదచియో నదివెంటవచ్చి ।
మిథిలాపురము నందుమేదినీలోను । ఉన్నజనకుడుయజ్ఞ మూకొరకుచాలా ।
శోధించనాగేటసాగె మందసమూ । నిధిగంటినని జనకరాజువినిపచ్చి ।
మందసముదెప్పించి మరివిసిజూచే । లక్ష్మికళగలయట్టి లక్ష్మినినుగాంచీ ।
ఉత్సవమ్ముసమేను యుప్పొంగిరాజూ । చంద్రునిజూచి జలనిధిపొంగినట్లూ ।
ఆనందభాష్పములు అందందుగురిసే । జనకుడుజన్మాంతరముక జేసినట్టి ।
తపసునకుమెచ్చి వరమీవచ్చినట్లు । విప్రముఖ్యులైనట్టి బ్రాహ్మణులబిలచి ।
జనకుడిట్లనెను తనసువిచారలువినగా । దశరథులు పుత్రకామేష్టందుసుతులా ।
వడయుటకంటెతన బలమధికమనెనూ । సర్వలక్షణములను సంపూర్ణురాలూ ।
సర్వేశ్వరీరూపమున యవతరించె । నీకులపావనీ నీరజనేత్రి ।
లోకములురక్షింప శ్రీకాంతాబుట్టే । తనయమాత్రమేగాదు వినుజనకరాజా ।
కులముద్ధరించేటి కూతురిదేవి । ఈదేవిపుట్టినా యామహూర్తమునా ।
ఇకనొక్కతనయ జన్మించగాగలదూ । మెచ్చినమనస్సునాబండారమునసూ ।
అచ్చుగావడిసి పుత్రికగన్ననాడూ । తప్పకనాకిమ్ము ధారుణీశ్వరుడా ।
చప్పుదుమాపలుకులు తథ్యార్థమనిరీ । ముహూర్తముజెప్పిన జోతిష్కులకునెల్లా ।
కన్నుమడియగట్టు వర్గమ్ములిచ్చే । దేహియనువచనములు పాహియనిపించి ।
ధనధాన్యదానములు తాజేసెరాజు । కోటివేలైనబంగారు పళ్ళేములా ।
సువర్ణములుదెప్పించి శోభితముగానూ । గంధకస్తూరికర్పూర వీడెములనూ ।
పుత్రినిగని పుత్రోత్సవముబెట్టె । జాతకర్మమ్ము నామకర్మమ్ములూనూ ।
నాతినీకుజేసినామమ్ము నిడిరీ । విదేహరాజుకీ వుదయిస్తివానీ ।
వైదేహివ్యవహార నామమ్ము నిడిరీ । సీతళములోనీవు జన్మిస్తివానీ ।
సీతాంగనని పేరు చెలియనీకిడిరీ । జానకిజనక మాహరాజింటపెరగగా ।
జానకియనిజన్మ నామమ్ము నిడిరీ । శ్రీరామపట్టంపు దేవివీగానా ।
శ్రీలక్ష్మియనిపేరు చెలియనీకిడిరీ । పరిఖ్యాతినామములు వెలసిల్లగానూ ।
చక్రధరులకు ప్రాణనాయకివినీవే । కలహంసగతినడల యెలనాగనీవూ ।
చెలికత్తెలూనీవు చెలిగియాడగను । తొలకరిమెరపు తళుకునామెరసినట్లూ ।
కొలువులోనున్న జనకుడునిన్నుజూచి । అల్లంతనినుజూచి జనకమహారాజు ।
తల్లిరమ్మనికరములనుచాచి పిలచే । రమ్మిముద్దులగుమ్మ రమ్మమాయమ్మా ।
రావమ్మజానకీ రాజ్యరత్నామా । తొలకరిమెరుపరా తోయజాగంధి ।
కమలదళనేత్రిరా కలహంసగమనా । వెలలేనిసొంపాణి ముత్యామారావె ।

ఇందుముఖిరావమ్మ కుందనపుబొమ్మా । కామునిరతికన్నకడు రూపవతివీ ।
బాలలబోలు సౌభాగ్యవతిరావే । స్వారమున అలరుకోవెలరావెతల్లి ।
చదవులశారదా విగ్రహమారావే । దారిద్ర్యమునవిసికి తరుణినినుగోరి ।
కొలిచీనవారికొంగుల పసిడిరావే । వెదజల్లుకాంతలా విజయజయలక్ష్మి ।
పలయనైదువరావె వల్లిసిరిగింధీ । ఒప్పులకుప్పరా కర్పూరగంధీ ।
ఒప్పులేనట్టి ముత్తయిదురావమ్మా । చందనగంధిరా సాధుశృంగారీ ।
వాడనిపారిజాతపు బంతిరావే । షోడశకళలుగల సుందరీరావే ।
పుష్పమాలికరావె పౌన్నశిరిగంధీ । సుప్రదీపమరావె సుదతివైదేహీ ।
మురిపెంపునీమోము ముద్దుదీరగనూ । చెలుకువిరిగిన కలలజహ్నావిరాశి ।
వార్నిధివలెతొణకకుండేటితల్లి । వనదేవతారావె వరలక్ష్మిరావె ।
భూమిపైదేవతా శ్రీలక్ష్మిరావే । కమలదళనేత్రి రాసుకల్పవల్లీ ।
చుట్టాలసురభిరా కుంజరమైనలక్ష్మి । మదగజగమనరా మముగన్నతల్లి ।
చదారాలరావె చక్కనివేగుచుక్కా । గజరాజవరదులా కౌగిటనున్నా ।
మకరాదిసేనలా నాతిరావమ్మ । సోమకునిసాధించి శృతులుద్ధరించీ ।
మీనావతారులా మానినీరావే । ధరకుకుదురైకూర్మము బరువెల్లమోసినా ।
కూర్మావతారులా గొంతిరావమ్మా । వడివేగిరముబోయి వసుధకొమ్మెత్తినా ।
వరహావతారులా పణతిరావమ్మా । కలడన్నప్రహ్లాదుడు కంభమునవెడలినా ।
నరసింహావతారులా నాతిరావమ్మా । బలినిమూడడుగులు పాదమునమట్టినా ।
వామనావతారులా వనితరావమ్మా । క్షత్రియులనణచియో రణమందుపరశూ ।
రామావతారులా రమణిరావమ్మా । రాక్షసులనణచియో లక్ష్మిచేకొన్నా ।
రామావతారులా రమణిరావమ్మా । గోవర్ధనమువెల్ల గొడుగుగాబట్టినా ।
కృష్ణావతారులా లక్ష్మిరావమ్మా । పురసతులయిరుపుల పుచ్చిపురిగొన్నా ।
బుద్ధావతారులా పొలతిరావమ్మా । కలియందుదుష్టులను కలయపురిగొన్నా ।
కలికావతారులా కలికిరావమ్మా । ప్రథమనామమ్ములా శ్రీదేవిరావె ।
విదియనామమ్ములా శ్రీలక్ష్మిరావే । తదియనామమ్ములా అమృతోద్భవీరావె ।
చుతుర్థమునసర్వ సుందరిరావె । పంచమమ్మునవిష్ణు పత్నిరావమ్మా ।
షష్టినామమ్ములా వైష్ణవీరావె । సప్తమమ్మున వరారోహరావమ్మా ।
అష్టమీనామముల హరివల్లభిరావె । నవమినామము శారదమునిపుత్రిరావె ।
దశమినామముల దేవదేవకీరావె । ఏకాదశినామముల శ్రీలక్ష్మిరావె ।
ద్వాదశిరిమున త్రిపురసుందరిరావె । దశావతారమ్ముల ద్వాదశనామములా ।

వసుధసుతనినుగొలచు వారలకునెల్లా । బాసిపోవుపాపములు పొందుపుణ్యములూ ।
పరిమలముతోడనే ప్రభువుదీపింపా । మలయుచుమొలకరా మమ్ముగన్నతల్లి ।
వేదాంగిరేఖరా నాదావినోదీ । వేదాంతవేద్యులా వెలదిరావమ్మా ।
పుత్తడిబొమ్మరా భూభారమంతా । నెట్టుకొనిపాపబుట్టిన పణతిరావె ।
మాకులంబునబుట్టి దేవాలయమున । తిరముగసిరులనెత్తిన పణతిరావె ।
కౌసల్యనందనులకు కంఠమాలిచ్చి । కాకుత్థ్సుగోరినా కమలాక్షిరావే ।
వారిజానాభూలా వక్షస్థలమునూ । బాయకున్నట్టి జీవరత్నమారావే ।
అనియిట్లుతమతండ్రి అంకించిబిలువా । వినిజానకేతెంచె విభవమ్ముతోనూ ।
ఆభయమునతొడిగినా ఆభరణమ్ములూ । రవళిజేయుచుపెద్ద రాజసమ్మునను ।
రాచిలుకరాజుచేతికి వాలినట్టు । ఓజతోతమతండ్రీ యొద్దనిలుచుండే ।
కూతురునియెత్తుకూ జనకమహారాజూ తొడలపైబెట్టుకుని ఆఘ్రాణించెశిరసూ ।
బ్రహ్మగన్నట్టి పరబ్రహ్మకూగానీ । తల్లినిన్నియ్యనని ఆజనకరాజూ ।
స్వయంవరముచాటించె సప్తద్వీపపతులా । భూపతులరాబంపు పుడమిపాలకుడూ ।
ధనువుశృంగారించి పుడమిపాలకుడూ । ఉంచిజనకుడుపలికె నుర్విపాలకుడూ ।
విల్లుముత్తునకలగ విరచెడిదిచూడుడీ । విభవమ్ముతోనెక్కు పెట్టెడిదిచూడూ ।
వీరరసమునసారి బిగియించిధనువూ । చనగానుదాని ఘోషణిజేయుచుండే ।
అనిజనకుడాడగా చిరుత మహారాజులూ । ధనువుకడకేతెంచి తమరూరకుండ్రు ।
తమబాహుబలిమిగల సప్తద్వీపపతులూ । భూపతులువిల్లెత్త నోపలేరైరి ।
అవనీదళాలుగల అవనీధరూలూ । నివ్వెరగులై పడివెర చూరుకుండ్రు ।
జనకుడువిచారించి చేసినప్రతిజ్ఞా । భంగమ్ములాయే యీరంగమ్ముకొరకూ ।
తనయెకోరినయట్టి వరునునికిపెళ్ళి । చేయకప్రతిజ్ఞచేసినే వెఱ్ఱినైతి ।
యేమిసేయుదుసనుచు ఆజనకరాజు । చిన్నబోయికొలువులో చింతింపుచుండే ।
కాకపక్షములతో కడుముద్దులొలుకా । శ్రీపతిశ్రీరాఘవేశ్వర్లువత్రు ।
తాటకినివధియించి కౌశికునిక్రతువు । కాచుద్ధరించి యాకారడవిలోనూ ।
అహల్యశాపముబాపి ఆక్షణమేశివుని । విల్లుముత్తునకలగవిరచె నిమిషమున ।
జనకులకుసంతోష చిత్తమొనరించి । జనవల్లభులునిను తోడుకొనిరాగా ।
ఎదరించిపరశురాముడు పుణ్యలోకా । లోకముసకుచనకుండ బాణమునువేసే ।
అవనిజనినుగూడి అయోధ్యలోను । క్రీడజేయుచురాక్షసారి సుఖముండే ।
దశరథులురామునకభిషేకమ్ముజేయు । అసురబాధలకోడి అమరులంచారు ।
విఘ్నముశాయమని విఘ్నేశ్వరునిప్రార్థించే । మందరకైకమరచిన వరముదెలుపా ।

కాసలకునేతెంచి దానవులనెల్లా । హూనిజంపించినా మానినినీవే ।
క్షీరవారిధికన్న భూరమణతనయా । పేరుగలజనకులా పెద్దాదపడుచా ।
చిలకపలుకుల చెలియతిలకమాభూమి । తపసకులవర్ధనులు సతిపుణ్యవతివే ।
క్షీరాబ్ధిశయనులా చెలియమాకెల్లా । అభయదానమిచ్చినా అమ్మపూనీవే ।
చెరనుండిమాచెరలు విడిపించినట్టి । కాంతనీఋణమంత తీర్చుకోగలమే ।
మాచెరలువిడిపించి మమ్మురక్షిస్తివి । అలుపుతీరగసురటి అవధరించనెను ।
సురటించుకొని సీతసురరాజుసతికీ । వెలయంగకర్పూర వీడెమిప్పించే ।
తనకిచ్చినాసురటి ధారుణీతనయా । శాంతకువిసరమని శతకీర్తికిచ్చే ।
శాంతకుసీతకు శతకీర్తిసురటి । ప్రీతివిసరగచేతి భూషణాలరయ ।
మాళవీసీతపాదార విందములు । మరివత్తగా ఊర్మిళాకు మణచివా ।
ప్రమథగణములసతులు పార్వతినిగొలువా । చామరాకుమణచి యగవెయివన్నెవిసరా ।
కొలువిచ్చేటిసుతులు కొలిచేటిసతులు । సరసమాడేటిసతులు సౌభాగ్యవతులు ।
సరిసమానముగానుసతులు తనుగొలువా । వెలిగినట్లుండెమైథిలీ కొలువులోనూ ।
క్షీరసన్యకచుట్టు వారిధీనడుమా । కోరికెందామరలు తీర్చినట్లుండగా ।
తగుతామరలుకొన్ని వికసించినట్లు । తగినపుష్పాలచే తావిగొన్నట్లు ।
అల్లుకొనితామరలు నల్లకలువలును । అల్లిబిల్లియిపూసి వెల్లిగొన్నట్లు ।
కొలనులలోను కలహంసలున్నట్టు । కనక మేడలలోను కాంతలందారు ।
ఆభరణములకాంతీ అతివలకాంతి । శోభిల్లుభువనేశ్వరములలోకాంతీ ।
పణతులాకాంతి యాభరణములకాంతీ । కనక మేడలలోను కంభములకాంతీ ।
నిలువుటద్దములు తళతళమన్నట్టు । తరుణులచెక్కుటద్దములదొౕకకాంతీ ।
పంచరత్నమ్ములా బంతులున్నట్టు ఇంతులునవ్వినా దంతములకాంతీ ।
పణతులుకట్టిన పట్టుపుట్టములు । చెరగుసరులముత్యములు దొౕకకాంతీ ।
మెరపుతీగెలుభూమి మెరసినట్లుండగా । కొమ్మలుతురిమినా తురిములదికాంతీ ।
మెరుగుతీగెలుభూమి మేత్తైననెమలీ । కదుపులుపురివిచ్చికమ్ముకొన్నట్లు ।
తుమ్మెదగుంపులు కమ్ముకున్నట్లు । కొమ్మలుతురిమినా కొప్పులాకాంతీ ।
కొమ్మలుతురిమినా కొప్పులలోను । విరులువికసించినా పరిమళములావీ ।
పరిమళాగంధాలు పణతులమేనా । పరిమలయమారుతము వసియించుతావీ ।
ఎంతైనగామసుమ అపనిజాకొలుపూ । ఎంతవింతైయొప్పె నంతఃపురమ్మూ ।
కుప్పలుగరాశిసా కప్పలనుమ్రింగి । ఒప్పుచున్నాకాల సర్పమ్ము వలెనూ ।
రాముడనేమంత్ర వేదికిచిక్కిభమిడీ । మేననెడిపెట్టెలా మెలగుచూనుండే ।

కోదలుమేదలో కొలువుండగాను । వేడుకచూతమని వేడెలందారూ ।
పంక్తిరథుసతులెల్ల పరమహర్షమునా । సంతోషమునజానకీ కొలువుజూడా ।
సుమిత్రతనకనుల జూచితాబోయీ । కౌసల్యకిట్లనెను సంతోషమునను ।
ముక్కోటిదేవతాంగన లెల్లకొలువా । అక్కచూస్తివే మనాచక్రధరులసతినీ ।
కందువమాటలా కనకగిరిగున్నా । కమలజునిసతి మొదలుకామురతి వెనుకా ।
ఇంద్రసతిసహితముగ చంద్రసతిజేరీ । ఇంద్రాదిదేవతాంగన లెల్లకొలువా ।
మనగృహంబింత పావనమాయేనేడూ । జానకినిరామచంద్రుడు పెండ్లియాడా ।
శాంతగుణతురుగాను సీతకోడలుగా । నోచిననోములన్నియు సఫలమాయే ।
అనియిట్లసుమిత్ర హర్షమునపలుకా । కౌసల్యయిట్లనెను సంతోషమునను ।
చల్లనిచూపులా సౌమిత్రిగన్నా । చెల్లెలనినుబోల గలరెచెల్లెళ్ళు ।
సవతిలేనట్టి యాసైకోడమునహూ । సవతెట్లువ్రాసెనే సరస్వతిబ్రహ్మ ।
అనికౌసల్యసుమిత్రనీ హర్షమునబలుకా । పరగగాకైకమ్మ తలపోయదొడగే ।
దుర్బుద్ధినైతాను దురితసంహారులా । కానలకుబంపిత జ్ఞానమ్ముచేతా ।
ఒట్టిదూరులబడితి యిట్టిలోకములో । రట్టయితి రవిచంద్రులున్నంతకాలమూ ।
అగ్నిసేవించి ప్రఖ్యాతిగావడిసి । షడ్వర్గబుద్ధిచే కులముద్ధరించా ।
ఉత్తమాంగనకొలువు దృష్టించిచూచీ । ముత్యముపులిగడగ మురికిబోయినట్లు ।
పరమపతివ్రతకొలువు పాడినావిన్నా । బాసిబోవుపాపములు పొందుపుణ్యములూ ।
అనితనాకనుల దప్పంటానుతీరా । కైకజానకిబలికె సంతోషమునను ।
కౌసల్యకైక సూమిత్రమహాదేవులు । శత్రుఘ్నునిపంక్తి నారగించిరీ ।
శోభనముసంపదలు శుభకరములాయే । వెన్నలబైటఒక వేలసంఖ్యలకూ ।
గద్దెలుబెట్టించె కరుణాకరూలూ । ఛపన్నదేశాల రాజూలకెల్లా ।
పునుగుగంధమిప్పించె పుడమిపాలకుడు । అయోధ్యగలయట్టి బ్రాహ్మణులకెల్లా ।
భూరిదక్షిలిచ్చె పుడమిపాలకుడు । సమస్తదేశముల రాజులకునెల్లా ।
గంధంబులొసగిరా కరుణాకరూలూ । అన్నన్నలక్ష్మణా ఋష్యశృంగునికీ ।
కొమ్మునగంధమ్ము పూయుసౌమిత్రీ । సొదెద్దుమనజావ ఋష్యశృంగునికీ ।
మూపునమూడుపిడికెళ్ళ ఘనముబొయ్యీ । ఏమంటిరఘుపతీ యిందీవరాక్షా ।
ఏగుణమునసునేను యెద్దుగానైతి । ఎరగిన్నియెరుగను యిల్లాలునగ్నీ ।
పొరజేసినయట్టి నరపశువునేగాను । పొంచుండివాలినీ పోనీకఆపీ ।
పొడిచివేసిన గజేంద్రుడనురాగాను । నెలమూడువర్షములు నేనున్నచోటా ।
కురియపండించేటి పరపతినేనూ । అగ్నిహోత్రునివేడి అత్తగారలకు ।

యజ్ఞపాయసమునెయ్యి వండించపెట్ట । కౌసల్యఅను కామధేనుకుదయించి ।
కంసారినినుబోలగలదె కర్రెద్దూ । కైకమ్మఅను కామధేనుకుదయించి ।
భరతుడనిను బోలగలదె బర్రెద్దూ । సుమిత్రఅను కామధేనుకుదయించి ।
సౌమిత్రినిను బోలగలదే వాదెద్దూ । ఎద్దులకుతమ్ముడవు ముద్దుశతృఘ్నా ।
ఎద్దులలోను గంగిరెద్దువైతిరుగూ । ఆమహామునికి ప్రతియుత్తరములీయగా ।
రాముడనుజులతో నవ్వుతూరకుంద్రీ । రాముడునవ్వగా లక్ష్మితోగూడా ।
లక్ష్మణుడునవ్వెనే లక్షణముగాను । భరతుడునవ్వగా ప్రజలంతనవ్విరీ ।
శాంతతమ్ముడు నవ్వెశతకీర్తివిభుడూ । శోభనముసంపదలు శుభకరములాయే ।
రవిగ్రుంకెరవిపొడచె రాత్రికొలువుండే ॥

లక్ష్మణదేవర నవ్వు

వెన్నెలబైటనే వేలసంఖ్యలను । గద్దెలుబెట్టించ్రీ కరుణాకరులు ।
అఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకులు । కోసలేంద్రులంత కొలువుగూర్చుండ్రి ।
విభీషణుడూపెక్కు పీడెములుదెచ్చి । ఆరాఘవేశ్వర్ల హస్తానయుంచే ।
పీడెములుదెచ్చినా విప్రూలకెల్లా । వరుసతోదయచేస్రి వాలిమర్దనులూ ।
వాలిమర్దనులచే వామభాగమునా । వానర్లసేనంత వసియించికొలువా ।
వస్త్రాంబరమ్ములే వరభూషణములు । విస్తారముగదెచ్చి విభీషణునకిచ్చె ।
తగినఅందానాలు తురగములుపసిడి । ధరణిపతిఃసబోయె ఏడుకోట్లతోసూ ।
మ్రొక్కిముందరనిలిచి నిజభక్తుడనియె । పసులేమియనుచునో పరదిక్కులానా ।
సింహాసనముగద్దె చేరియిరుగడలా । సింహావిక్రముడైన శ్రీరాముపాద ।
పద్మములువత్తుచూ వరములడుగుచును । దివాకరసుతుడైన సుగ్రీవుడొచ్చికొలువ ।
వున్నంతకొలువులో యురవమైయుండె । బద్ధకముపిజయ భూపాలుతమ్మునకు ।
అధిక శ్రీరాఘవులు అనుగుతమ్మునికి । ఘనుడులక్ష్మణ సన్నిధిదేవునకును ।
జననాథవంట్లోను జాడ్యమైతోచె । భావించిపలుకులు బలువులయియుండె ।
మెల్లమెల్లలేచి మేలుకునికునికీ । తనలోనెతలయూచి తలవంచుకొనెను ।
వజ్రదళమూర్తయిన అన్నకొలువులో । ఆలకించీలేచినవ్వే లక్ష్మణుడు ।
కిలకిలనవ్వే లక్ష్మణదేవరపుడు । కలతలుబుట్టెనూ కపులకందరికి ।
కిలకిలనవ్వే లక్ష్మణదేవరపుడు । కిలకిలనవ్వగా ఖిన్నుడాయెరాజు
ఇందరిచిత్తమ్ము యీవిధమ్మననూ । నిండినకొలువెల్ల కడుచిన్నబోయే ।
శంకరుడుతనలోను తలచియిట్లనెను । జాలారివీధులా నీలకన్యకను ।
జడలెత్తిశిరసునా ధరియిస్తినని । తలచిలక్ష్మణనేడు తానవ్వసని ।
శంకరుడుకొలువులో తలవంచుకొనెను । జాంబవంతుడుతనలోను తలచియిట్లనెను ।
ఈశ్వరునిపెండ్లికి ఈజగమంతా । పిలువనంపిరి తన్ను ప్రేమతోడుతను ।
గునగుననడువగా కురచజంఘలను । పనిపూనినడువగా పదములోపలను ।
నడుమువిరిగెనుతనకు నాడుమొదలుకొని । తలచీలక్ష్మణనేడు లానవ్వెననుచు ।
జాంబంతుడుకొలువులో తలవంచుకొనెను । శేషుడుతనలోను తలచియిట్లనెను ।
ఎల్లకాలమురాజు పాన్పుగానుండి । పగవానికీవీడు భక్తుడాయెననుచు ।

తలచిలక్ష్మణనేడు తానవ్వననుచు । శేషుడుకొలువులో తలవంచుకొనెను ।
నీలుడుతనలోను తలచియిట్లనెను । తండ్రిదేవాపూజ తగుననుచుచేసె ।
నీళ్ళలోపలాముంచి నిండంగబట్టి । తేలకుండాబట్టి చెప్పకుండాను ।
తలచిలక్ష్మణనేడు తానవ్వననుచు నీలుడుకొలువులో తలవంచుకొనెను ।
అంగధుడుతలోను తలచియిట్లనెను । సాహసమ్మునతండ్రి చంపినారాజూ ।
తలచివేడుకకూడు కుడిచెపీడునచూ । తలచిలక్ష్మణనేడు తానవ్వననుచు ।
అంగదుడుకొలువులోతలవంచుకొనెను । సుగ్రీవుడుతనలోను తలచియిట్లనెను ।
తనవెనుకతనఅన్న ఆవాలిజంపి । చంపితనవదినెను సతిచేసుకొని ।
కానకయున్నాడు కపీంద్రుడనుచు । కిష్కింధరాజ్యమ్ము యేలెపీడనుచు ।
తలచిలక్ష్మణనేడు తానవ్వననుచు । సుగ్రీవుడుకొలువులో తలవంచుకొనెను ।
విభీషణుడుతనలోను తలచియిట్లనెను । ఆయువులుదెలిపి యుపాయముమరచి ।
అక్షోహిణిబలగములు అందరినిజంపి । లంకకుపట్నపు రాజైతిననుచు ।
తలచిలక్ష్మణనేడు తానవ్వననుచు । విభీషణుడుకొలువులో తలవంచుకొనెను ।
హనుమంతుడు తనలోనుతలచియిట్లనెనూ । పెద్దవాడినెంతయిన పేరులకుపెద్దా ।
పడుచువానిచేత పట్టుబడితిననుచు । తలచిలక్ష్మణనేడు తానవ్వేననుచు ।
అంజనీసుతుడైన హనుమతలవాల్చె । భరతశత్రుఘ్నులు భయమందిరంతా ।
ధరణెల్లబుచ్చుకొని తమతల్లికైకా । పంపెనుయుగ్రంపు నడవులకనుచు ।
ఇమ్మహివత్తురే ఈమహీపతులు । ఇష్టసంపదలతో నిట్లున్నవారు ।
తలలుగానీతలలు వాల్చిరిద్దరును । ధాత్రిసుతతనలోను తలచియిట్లనెను ।
కారడవిలో దశకంఠునిచేత । పట్టుపడ్డట్టి సతితొడలమీద ।
పెట్టుకొనియున్నాడు సృష్టీశ్వరుడనుచు । అతివయారు నెలలుబాసియారాజు ।
ప్రాణములుయెట్లుండెయో కోమలాంగి । ఆడరానిమాటలాడి తివనుచూ ।
ఆడవారిమాట నమ్మరాదనుచు । తలచిలక్ష్మణ నేడుతానవ్వేననుచు ।
ధాత్రిసుతకొలువులో తలవంచుకొనెను । సభవిడిచిచెడియున్న శర్వేశ్వరూలు ।
సతిముఖముజూచియు తాచిన్నబోయె । ఇంతకాలమాయె నీకపులనేలి ।
కలకలటుట్టుటకు కారణంబేమి । కొలువులోనవ్వుటకు కోపించెరాజు ।
తలతెగవేతునని తాఖడ్గమెత్తి । వారుయెత్తుకబోయిరి వనజానభులను ।
వనితశంభూలంత తమరడ్డుపడిరి । భూమీశలక్ష్మన్న బాలుండుగాడా ।
ధరణీశతగదయ్య సౌమిత్రినరుక । వీరుడా శూరుడా శౌర్యపరుండా ।
కారణమునవ్వేమి అనుజుడచెపుమా । ధరణీశతమ్ముడని సయ్యాబిలచినను ।

ధరణిజలావణకె చెమ్మటగురిసే । గదగదావణకుచు కమలాయతాక్షి ।
వెరవుతోవత్తెతన విభునిపాదములు । అత్యంతవరమూర్తి అతిదాయకుడవు ।
శ్రితకల్పవృక్షమా సిరిదాయకుడవు రాజులభోజుడవు రామచంద్రుడవు ।
ధర్మచారిత్రుడవు తర్కమేమిటికి । ఇందిరానాయకా ఇక్ష్వాకులతిలకా
నావొకవిన్నపము నరనాథవినుమి । ముందునుసడవులకు పోయున్ననాడు ।
ఆవర్ణశాలలో మనముండగాను । పరమాత్మమీసేవ చేయగాజూచి ।
ఉండగానేవచ్చె ఉత్తమ్మునిద్రా । రెండుజాములవేళ్ళ నిద్రయేతెంచె ।
వాలేటిఅంబులను లక్కబంతులను । పొందవచ్చినప్పుడే వాలుటంబులను ।
సతిరూపుజేకొనీ దిగబడియెడ్వా । అతివనీవెవ్వరే అంగలార్చేవు ।
భూమీశపుట్టు నిద్రాదేవితాను । అష్టదిగ్గజములను అదియిషులా ।
వైకుంఠనాథులను వసియింతునేను । సప్తసాగరంబులను చవటపడుగులను ।
పారేటినదులను భ్రమయింతునేను । పక్షులజాతులోను పర్వతంబులను ।
వృక్షాలపైనుండి విహరింతునేను । నరులుయెవ్వారును ననుగెల్వలేరు ।
దీనతపడియుందు నీయాజ్ఞాలేదు । నిలువరానివ్వదే దీనిచేతాజ్ఞ
వలగొనిముమ్మారు ప్రదక్షణముజేసి । సాష్టాంగ దండనమస్కారములుజేసీ ।
మాయన్నరఘుపతికి మావదినకూను । ఈపర్ణశాలకే తానుకాపనెను ।
పొమ్మిడిఅయోధ్య వేగపురినగరు । తన్నుబాసితన సతియుండదగదు ।
రాత్రియునుపగలును లేవకుండగును । తనువిడచిపొందు మీధవళాక్షినిద్ర ।
కడువేడ్కఅయోధ్య కనకపట్నాన । కాకుత్థ్సతిలకుడూ గట్టిననాడు ।
సేనలుమంత్రులూ కొలువైయుండగను । అపుడుతనుపొందుమని పలికితిననెను ।
తప్పకయొకఘడియ తడబడకుండ । తనునిద్రపొందుతే సవ్వీతిననెను ।
అనెడితమ్మునిపల్కు లాలించివినుచూ । అరచేతికన్నీరు అతిసహస్రమాయె ।
జలముఅంజలిపైని కలయగురిపించే । ఈపాపభయము తనకేవిధంబునను ।
పరిహరించేటి యుపాయంబులేదు । తనలోనెతలవిడవ తలచెరాఘువులు ।
ఆఋషులువాశిష్టు అప్పుడిట్లనిరి । భూమీశమీకిట్లు బుద్ధిగాదయ్య ।
మీరులక్ష్మన్నకే నిదర్శిపటమమర్చి । పాదాలువత్తుమని పలికెరాముని ।
ఆమాటవినియపుడు పంతోషముగను । కనకకుంచలవార్ని కలయబిలపించే ।
అంగళ్ళవీధులూ తుడిచేటివారు । ముత్యాలముగ్గులూ పెట్టేటివారు ।
రత్నాలరంగవల్లి వ్రాసేటివారు । మాణిక్యాలదివ్వేల నెత్తేటీవారు ।
మకరతోరణాలు కట్టేటివారు । కడులెస్సకనక స్తంభంబులామీద ।

మరిలెస్సదీపాలు పెట్టేటివారు । నిండుకుండలుదెచ్చి నిలిపేటివారు ।
బొడ్డుమల్లెలు పోగులుబోసేటివారు । ఏడునిలువుల కనక మేడలోపలనుంచీ ।
పాన్పుపైనేలాగ్రివళి పచ్చాడముంచి । అచ్చచామంతులు అభ్యాంగలూను ।
ఆమంచిపానుపున అవిచాలబపచిరి । ప్రొద్దుపోయి పూసినవిబొడ్డుమల్లెల్లు ।
ఆమంచిపానుపున ఆవిచాలబరచిరి । పందెళ్ళబూసినవి పారిజాతములు ।
ఆమంచిపానుపున అవిచాలబరచిరి । ఘడియోయిబూసినవి కనకరత్నములు ।
ఆమంచిపానుపున అవిచాలబరచిరి । కావిళ్ళదెచ్చేరు కలవపువ్వులు ।
ఆమంచిపానుపున అవిచాలబరచిరి । మోపులతోదెచ్చేరు మొగలిపువ్వులు ।
అమంచిపానుపున అవిచాలబరచిరి । ఝా మోయిపూసినవి జాజిపువ్వులు ।
ఆమంచిపానుపున అవిచాలబరచిరి । మొగలిపువురేకులా తలగడలుయుంచి ।
మల్లెపువ్వులుజాజులు పానుపునాబరచిరీ । అంగదుడుహనుమంతు సుగ్రీవుడును ।
చెట్టలుబట్టుకొని శీఘ్రానవచ్చిరి । ఆసొంపుజూడగా నలవియేగాదు ,
రెండుకన్నులు బ్రహ్మకావించేగాని । వెయ్యికన్నులజూడ తీరదాపేక్ష ।
అంపుమీయోస్వామి అనుజ్ఞలిచ్చి । మున్మారువలగొని ప్రదక్షిణముజేసి ।
సాష్టాంగదండ నమస్కారములుజేసె । పాదములపైనున్న తమ్ముణియెత్తి ।
అలసితివినాతండ్రి నిద్రబోవయ్య । వద్దనూనిలుచున్న వదినెకుమ్రొక్కి ।
భద్రగజంబుపై యెక్కించిరపుడు । కంచుమద్దెలవారు కమ్ముకొనిరాగా ।
బాగుశ్రీరాముని బంట్లుపొగడగను । రాజద్వారముజొచ్చె లాముతమ్ముడూ ।
అటకలితలగడిగెనే ఆంభోజనేత్రి । పీతాంబరముగట్టి ప్రతిభమీరంగ ।
నాలుగువేలూజేయు నానుమెడవేసె । పదివేలుజేయు పతకములువేసె ।
చేడెకుయింపైన చెవులపువ్వులుబెట్టి । నవరత్నపువత్తులు నాతికానుంచె ।
వయ్యారినడకతో పయ్యదజార । వారచూపులుజూస్తు వచ్చెనాదేవి ।
వయ్యారితనపతి నొయ్యారగాను । పాన్పొద్దనిలుచుండె పద్మాయతాక్షి ।
ఊర్మిళాభావంబు తెలసిలక్ష్మణుడు । ఇంతినీవురాను వేళగాదనెను ।
ఊర్మిళనువీడుగొలిపె శ్రీలక్ష్మణుడు । శేషునిపైనిద్ర సేయుచున్నారు ।
ఓఘడియనిద్రిస్తి ఒకజాముఆయె । ఒకజామునిద్రిస్తి వకరోజుఆయె ।
ఇదియేమితమ్ముడు తడవునిద్రించే । ఆవనిజవల్లభులు నిరువనితపొందిరి ।
జూచిహనుమన్న జూచిరావోయి । ముద్దియతో ముచ్చటాడుచున్నాడో ।
చేడెతోజెలక్రీడ లాడుచున్నడో । ఈవలాఓజంఘ ఆవలాజూచి ।
ముద్దియలేదని ముదముతోబలికె । తమ్ముని పాన్పును జూడవలెననియు ।

చేడెలేదనినతనకు అభిలాషపుట్టె । అంతప్రధానుల నంతటనుంచె ।
శతృఘ్నునితోడుకొని శీఘ్రనవచ్చె । అంతటశతృఘ్ను నంతటనుంచి ।
పానుపుపైగూర్చిండి శ్రీరాఘవులు । తమ్మునిపాదములు తొడలపైనుంచి ।
వొయ్యనిపాదములు వత్తుచున్నారు । ఒకమారువత్తితే నూరుకొనియుండే ।
రెండవమాటకీ కలగంటిననెను । మూడవమాటికీ కనువిప్పిజూచి ।
కలగాదునిజమనీ కడుభీతినొంది । కలగాదునిజమని కనువిప్పిజూచి
ధరణీశుడగుటదెలిసి ధరణిపై వ్రాలె । మీయడుగులొత్తేటి ప్రాయమువాణ్ణి ।
అహల్యపావనమైన అడుగుమీయడుగు । బలిశిరసునున్నదీ అడుగుమీఅడుగు ।
మీయడుగులొత్తుదురు సమస్తదేవతలు । నాయడుగులొత్త శ్రీజగన్నాధతగదు ।
పాదములపైనున్న తమ్ముణ్ణియెత్తి । కనకసింహాసనమున కూర్చుండబెట్టి ।
చంద్రుడులేనిరాత్రి యెట్టిదటబోలు । తమ్ముడానీవులేని సభయట్లైబోలు ।
దీపమ్ములేనిల్లు యెట్టిదటబోలు । తమ్ముడానీవులేని సభయట్లైబోలు ।
పతిలేనిసతి యెట్టిదటబోలు । తమ్ముడానీవులేని సభయట్లైబోలు ।
ఉదకమ్ములేని కలశమెట్టిదటబోలు । తమ్ముడానీవులేని సభయట్లైబోలు ।
చిలుకలేని పంజరమెట్టిదటబోలు । తమ్ముడానీవులేని సభయట్లైబోలు ।
తమ్ముడానీవిపుడు సభకుయేతెంచు । తమ్ముడులానును సభకుయేతెంచ్రి ।
ముత్యాలగద్దెపై తమ్ములనుయుంచి రత్నసింహాసనమున తాముగూర్చుంద్రి ।
సకలగుణములుగల సంపూర్ణవినుమా , హనుమంతాకీర్తి వంతరమ్మనెను ।
శాంతమేడలకు నీవుయేతెంచి । శాంతమ్మనుదోడుకొని శీఘ్రనరమ్మి ।
ఆపలుకులువిని సంతోషముననూ । అప్పుడూహనుమాన్లు యేతెంచెతాను ।
ఏమోయిహనుమాన్లు యిటువచ్చినావు । నీవువచ్చినపనులు యెరిగించుమనెను ।
అమ్మశ్రీరాములూ మిమ్ములనుయిపుడు । తోడుకురమ్మనీ సెలవిచ్చెరాజు ।
ఆపలుకులువిని శాంతసంతోషమునను । వజ్రాలపల్లకీ యెక్కితావచ్చె ।
అల్లంతటశాంతమ్మ రాకలూజూచి । తమ్ములుతమరును యెదురుచనుదెంచ్రీ ।
ముమ్మారువలగొనీ ప్రదక్షిణములుజేసి । సాష్టాంగ దండనమస్కారములుజేసిరి ।
తమసరసనుశాంతమ్మ గద్దెబెట్టించి । కొలువై గూర్చుండిరి శ్రీరాఘవులు ।
వింటివాశాంతమ్మ యిప్పుడూనీవు । వివాహము లయ్యేటినాడు ।
వీరుచిన్నలువారు బాలలేసుమ్మి । ఈవెనుకపదునాల్గు యేండ్లుఅడవులలో ।
తిరిగెవ్వరోమరి గుర్తెరుగరైరి । వీరికినివారికిని తగునోలేదో ।
జూడవలెననితనకు అభిలాషబుట్టె । మనవారినిమనము మనమనుకోరాదు ।

వారిముందరవీరు రాణించరనెనూ । గవాలీమార్గమున చూడుశ్రీరామ ।
కసుద్రుష్టిమార్గాన చూడుశ్రీరామా । భోజనపుశాలలో చూడుశ్రీరామ ।
శాంతమరుగుననుండి జూడుశ్రీరామ । సకలగుణములుగలా సంపూర్ణవినుమా ।
హనుమంతాకీర్తి మంతరమ్మనెను । శీఘ్రమునఋషిపల్లె నగరికేతెంచూ ।
మూడుకోట్లమునుల ఆరుకోట్లఋషుల । జమదగ్నిదూర్వాస సప్తమహాఋషుల ।
సప్తమహాఋషుల సమస్తదేవతలా । వశిష్ఠు మొదలైన ఋష్యశృంగులను ।
వారలదోడుకొని శీఘ్రానరమ్మీ । ఆమాటవినియపుడు సంతోషముగను ।
శీఘ్రానఋషిపల్లె నగరికేతెంచే । వందనమ్ములుచేసి ముందరానిలచి ।
అయ్యశ్రీరాఘవులు మమ్మంపినారు । మూడుకోట్లమునులను ఆరుకోట్లఋషుల ।
జమదగ్నిదూర్వాస సప్తమహాఋషుల । సప్తమహాఋషులను సమస్తదేవతలా ,
ఋష్యశృంగుల్నిదోడుకొని వేంచేయుమనిరి । అతిశీఘ్రముగాను వేంచేయుమనిరి ।
అతిశీఘ్రముగవచ్చి రామునులంతా । వచ్చినవారికీ వందనముజేసి
వారికితగిన సింహాసనాలిచ్చి । కొలువై గూర్చుండ్రి శ్రీరాఘవులు
వింటిరావశిష్ఠ యిప్పుడుమీరు । వీరికివివాహమ్ములయ్యేటినాడు ।
వీరుచిన్నలు వారుబాలలేసుమ్మీ । ఈవెనుకపదునాల్గేండ్లు యడవులలో ।
తిరిగెవ్వరోమరీ గుర్తెరుగరేరి । వీరికివివాహముహూర్త మెప్పుడో ।
ఆమంచిముహూర్తమ్ము బెట్టుమనిబలికె । మునులపుడు సంతోషమునగూరుచుండి ।
అప్పుడుపంచాంగములు విప్పిజూచిరి । క్షేత్రమైనామంచి కార్తీకమాసము ।
అందమైనామంచి ఆదివారమున , పంచమీఆమంచి ఆదివారమున ।
మూమేడుఘడియలా రాతిరివేళా । వీరికితగినట్టి వివాహముహూర్తమ్మూ ।
నిర్ణయించిరపుడు మహామునులెల్ల । సభలోనుయున్న మహామునులజూచి
మరదళ్ళనుజూడవచ్చు నాయనితానుబలికే । తరుణులకళ్లను తమరుబడకుండ ।
తరుణులనుజూడవచ్చు తప్పేమిలేదు । అంతఃవురములోను లోగిళ్ళలోను ।
రాణివాసమ్మున నేనుకొలువుండ । తరుణులిల్వాగా తమ్ముడాజూడూ ।
సీతముఖమూజూచి రామచంద్రూలు । చిరినవ్వునవ్వుచు ఇట్లనిరపుడూ ।
అతివరోసీతోడి చెల్లెళ్ళనల్లా । మరదళ్ళనేరీతి జూపెదవనెను ।
రాణివాసస్త్రీలను రాజుజూచుటకు । ఇటువంటికోరికలు నేజూడలేదు ।
అతివరోఅందుకూ అడ్డాడబోకు । అందుకూమాఅక్క హర్షించినదీ ।
పెద్దలుమహామునులు ఒప్పుకున్నారు । ఆమాటవినియపుడు సంతోషముగను ।
రావోయిహనుమన్న వాయునందనుడ । శీఘ్రానకౌసల్య నగరికేతెంచు ।

అత్తలకోడళ్ళ వేంచేయుమనుమి । ఆమాటవినియపుడు సంతోషముగనూ ।
శ్రీఘూనకౌసల్య నగరికేతెంచె । వందనంబులుజేసి ముందరానిలచి ।
అమ్మ శ్రీరాఘవులు మమ్మంపినారు । వార్తచెప్పెదవినుడు వరుసగామిమ్ము ।
అత్తకోడళ్ళ వేంచేయుమనిరీ । మాళవినిదీసుకుని యొప్పుతోడుతను ।
కౌసల్యకనక దండందనాలెక్కె । ఊర్మిళనుదీసుకొని యొప్పుతోడుతను ।
కైకమ్మపచ్చల పల్లకీలెక్కె । శతకీర్తినిదీసుకొని యొప్పుతోడుతను ।
సుమిత్రసువర్ణంపు పల్లకీలెక్కె । అత్తలుకోడళ్ళు వేంచేయగాను ।
అత్తలకుముగ్గురికి వందనములుజేసి । జనకసుతచెల్లెళ్ళ లాకౌగలించె ।
పతిచూచిపోంగితివా పద్మాయతాక్షి । జనకసుతచెల్లెళ్ళు సంతోషమునను ।
రావోయిహనుమంతు వాయునందనుడ । శ్రీఘూసజానకి నగరికేతెంచు ।
చేడెలకుశృంగారం చేయమనిచెప్పూ । శ్రీఘూసజానకీ నగరికేతెంచీ ।
వందనంబులుజేసి ముందరనిలచి । అమ్మ శ్రీరాఘవులు మమ్మంపినారు ।
చేడెలకుశృంగారము జేయుమన్నారు । ఆమాటలువినియపుడు సంతోషముగను ।
అరుంధతీనృసింహ పార్వతీదేవి । పాడుతుశిరసంత్రి పణతులుముగ్గురు ।
పరిమళమ్ములుదెచ్చి నలుగులుబెట్టించి । అచ్చశ్రీగంధాన అటకళ్ళుగాచ్రి ।
వెండెయ్యకాగుల వేణిళ్ళుదోడి । భమిడయ్యపదికాగుల జన్నిళ్ళుదోడి ।
చన్నిళ్ళువేణీళ్ళు సమముగాదొలిపి । కుంకమ్మలమరినాకుదు ళ్ళనిలిపే ।
ముత్యాలముంతలు ముగుదలందియ్యా । మురవైరిమరదళ్ళు మజ్జనంబాడ్రీ ।
చంద్రకావిముంతలు చేడియలందియ్య । జనకునికూతుళ్ళు మజ్జనంబాడ్రీ ।
శంఖుబట్టగా భేరిజేగంటలుమ్రోయా । దశరథులకోడళ్ళు మజ్జనంబాడ్రీ ।
కళ్యాణజేగంట కంచుదిబేరి । కౌసల్యకోడళ్ళు మజ్జనంబాడ్రీ ।
సన్నవలిపముదెచ్చి తళ్ళొప్పనొత్తిరి । కురులుచిక్కులుదీసి మురువెన్నముడిచిరి ।
భాండారమేలేటి బ్రజలబిలిపించి । తాళాలచేతనే పెట్టెలుదీయించి ।
భరిణలుదెప్పించి పైకప్పులుదీస్రి । గట్టిమట్టిలుబెట్టిరి కడియమ్ములుంచిరి ।
అందెలుచరణా రవిందములబెట్టిరి । చిరిగజ్జెలుపెట్టిరి శృంగారముగను ।
చిటికెనబొద్దులుపెట్రి పిల్లేళ్ళుపెట్రి । అన్నివేళ్ళకుసు అమరించినారు ।
శుద్ధసువర్ణాన జేయించినట్టి । సూడిగాజులుబెట్రి సుదతులచేత ।
చామపువ్వుకడియములు హస్తకడియములు । చెన్నుమీరగవారి చేతులసుంచ్రీ ।
నవరత్నఖచితమున నరులొవ్వుచున్న । గిరిగిరంబులసుంచెతాను ఆశాంతా ।
సందెటిదండలుబెట్రి తావేజులుబెట్రి । దండగడియములు బన్నసరములేబెట్రి ।

చేడెకుయింపైన చెవులపువులుబెట్టి । నవరత్నపుజుమకాలు నాతులకునుంచి ।
బలువైనముత్యాల పాపిటచేరులను । చేరుచుక్కలుంచెనే చెలియజానకి ।
నవరత్నఖచితముతో నడుమచెక్కినవి । బలువైనజడలువేసిరి పణతులకపుడు ।
సన్నజాజులుదెచ్చి బంతులేగట్టి । బంతులుజడపై బదిలముగనుంచి ।
మొగలిరేకుకుట్టి మోహమలరగను । పురదళ్ళనుజూచి యోశాంతామహాదేవి ।
తెమ్మనవేజానకి తొడుగులుయనెను । మునుపుగౌతముడుమెచ్చిచ్చినాడనుచు ।
అవిదెచ్చిమాళవికి హస్తముననుంచి । అగ్నిహోత్రుడుబొచ్చి యిచ్చినాడనుచు ।
అవిదెచ్చిశతకీర్తి హస్తముననుంచి । ఇంద్రకావిరవికెలు ఈడుకావన్ని ।
చంద్రికావిరవికెలు జానకివన్ని । బిగుదట్టిరవికెలు తొడగించిరపుడు ।
అమరగవంకీలు అతివలకునుంచిరి । హస్తములకమరిన ఆభరణములుంచిరి ।
బంగారునీరుతో పరిపూర్ణమైన । పట్టుచీరలుదెచ్చి కట్టించిరపుడు ।
అమరినయొడ్డాన మతివలకునుంచిరి । బిళ్ళలమొలత్రాళ్లు బిగువుగానుంచిరి ।
అందమైనామంచి మొహర్లపేర్లుంచిరి । కనుసోగకన్నులకాటుకదీర్చి ।
తీరైనకస్తూరి తిలకములుదిద్ది । గంధంబుకస్తూరి కలపంబుజేసి ।
అప్పుడుచెల్లెళ్ళ కలదెజానకి । వీవనపుచ్చుకొని విసరుచుండగను ।
సంతోషవారధితేలె జానకి । బంగారుతో పరిపూర్ణమైన ।
పట్టుశాలులుదెచ్చిగవిసెనలవేసిరి । రెండుకన్నులబ్రహ్మగావించెగాని ।
వెయ్యికన్నులజూడ దీరదాపేక్ష । హంసలనడకల అతివొప్పుచుండె ।
భోజనపుశాలకేవేంచేసిరపుడు । నవరత్నఖచితమయి అమరాపీఠమున ।
శాంతమహాదేవి నగుచుగూర్చుండె । మాళవిఊర్మిళ మగువశతకీర్తి ।
శాంతకుయిరుగడల సురటివిసరగను । ఆసీతమహాదేవి ఆకుమణచిచ్చె ।
అచ్చకర్పూర ఆకుమణచిచ్చె । రావోయిహనుమన్నా వాయునందనుడ
శ్రీఘ్రమునశ్రీరామ కొలువుకేతెంచు భోజనపుశాలకే వేంచేయుమనుమీ ।
ఆమాటవినియపుడు సంతోషముగను । అంతటప్రధాన్ల నంతటినుంచి ।
శత్రుఘ్ననిదోడుకొని శ్రీఘ్రమునవచ్చె । గవాక్షమార్గాన కను దృష్టియుంచి ।
రెప్పవేయకను కనులువిప్పెమోహమున । అట్టెతొలకరిమెరుపు హంసనడకలది ।
పుత్తడిబొమ్మ లేడివలెజూపు । శాంతకుచందనం బూయుచున్నది ।
ఆదేవియెవ్వరు శత్రుఘ్నయనెను । సౌమిత్రిభార్య ఊర్మిళయనెను ।
చిగురుటాకులబోలు చిన్నసాదములు । బోలునువజ్రాల బోలుపలువరస ।
అట్టెతొలకరిమెరుపు హంసనడకలది । శాంతమ్మకును సురటివిసురుచున్నది ।

ఆదేవిఎవ్వరో శత్రుఘ్నుయనెను । భరతునిపట్నంపుదేవి సుమియనెనూ ।
చిగురాకుపాదములు సింహమద్యములు । తగువింటిచేతులే తగువంటిచాయ ।
శింగిణివిళ్ళులబోలు కనుబొమలతీరు । కలువరేకులబోలు కన్నులతీరు ।
దానిమ్మగింజలే తరుణిపలువరస । చామంతిరేకులే చెలియచెక్కిళ్ళు ।
చంద్రుడుతనలోన సిగ్గుపడుచుండు । ఆదేవిముఖకాంతి సాటిరాదనెను ।
తుమ్మెదలుతలలోను ఝుంకారముండు । ఆదేవికురులందము సాటిరాదనెను ।
నల్లనిమేనుదీనగు మోముగలది । ఆదేవియెవ్వరో శత్రుఘ్నుయనెను ।
తనదేవిజెప్పక తాసూరకుండె । సిగ్గువడినిలుచున్న తమ్ముణ్ణిజూచి ।
చిరునవ్వునవ్విరి శ్రీరాఘవులు । ముందునీవుజేసిన ఫలమేమోగాని ।
యింతచక్కనిదేవి సతిగలుగుటకును । చుక్కలలోబాల చంద్రుడునట్లు ।
కొలువైగూర్చున్న మనఅక్కజూడు । అందరిలోపల సుందరిననుచు ।
అష్టవంకర్లతో మీవదినెనుజూడు । అలాగుననరాదు అన్నరాఘవులు ।
ఆదిలక్ష్మిసీత ఆలోకమాత । ఇదిముహూర్తమువేళాయె యేమిమాటల్లు ।
కదలుడుశీఘ్రాన కాకుత్థ్సయనెను । రావోయిహనుమన్న వాయునందనుడ ।
శీఘ్రానశాంతమ్మ నగరికేతేంచు । ఎంతోశృంగారంబు యెంతయోసొగసు ।
భరతునికిసౌమిత్రికి శత్రుఘ్నునికినీ । అభ్యంగనమ్ములు గావలెనుయనుమీ ।
ఆమాటవినియప్పుడు సంతోషముగను । శీఘ్రానశాంతమ్మ నగరికేతెంచె ।
వందనములుజేసి ముందరనిలచి । అమ్మశ్రీరాఘవులు మమ్మంపినారు ।
భరతునికిసౌమిత్రికి శత్రుఘ్నునికి । అభ్యంగనమ్ములు కావలెననిరి ।
అరుంధతీ నృశింహపార్వతీదేవీ । పాడుచుశిరసంట్రి పణతులుముగ్గురు ।
పరిమెళమ్ములుదెచ్చి నలుగుబెట్టింప్రీ । అచ్చశ్రీగంధాన అటకళ్లగాచిరి ।
కుంకమ్ములమరి కుదుళ్ళనుంచ్రి । ముత్యాలముంతలు ముగుదలందియ్య ।
మురవైరితమ్ములు మజ్జనంబాడ్రీ । లోకంబులెల్ల విలోకించెసొగసు ।
దశదిశదిక్కులు దీప్తిల్లగాను । దశరధులకొమాళ్ళు మజ్జనంబాడ్రి ।
చంద్రకావిగొడ్గులుచేర్చిబట్టగచు । జనకులఅల్లుళ్ళు మజ్జనంబాడ్రీ ।
కళ్యాణచేగంట కంచుదిభేరి । కౌసల్యకొమాళ్ళు మజ్జనంబాడ్రి ।
శంఖులుబట్టగభేరి జాగంటలుమ్రోయ । శాంతమ్మతమ్ములు మజ్జనంబాడిరి ।
పసిడిచిలుకలపసిడి దుప్పట్లుదెచ్చి । భమిడితళ్ళోత్తుదురు పరమాత్ములకును ।
బంగారపూజిలుగు పద్మాలపట్టూ । పట్టుపీతాంబ్రములు కట్టనిచ్చిరీ ।
కురులుచిక్కులుదీసి వేలుసిగలువేసి । తిరుమణిబెట్టిరి తిరిచూర్ణమిడిరి ।

చుక్కలకుమిక్కిలి గొప్పలుగవెలుగు । అణిముత్యమ్ములే యెంచిగుచ్చినవి ।
పచ్చలపతకములు బాగుగావేసి । చిన్ననాటిగోరు పులిగోరుతోను ।
నేవళమ్ములుబెట్టి తమ్ములకపుడు । సందటిదండలు బెట్టితావేజుబెట్టి ।
దండగడయములు బన్నస్వరములేబెట్టి । నాలుగువేలుజేయ నానుమెడవేసి ।
పదివేలుజేయు పతకములువేసిరి । ముత్యాలపోగులు ముదముతోనుంచిరి ।
ఆకిరీటముభరతునికి అమరదుఅని । తనశిరస్సుకిరీటము భరతునికివుంచే ।
గంధమ్ముకస్తూరి కలపనంబుజేసి । అప్పుడుతమ్ములకు అలదెరాఘువులు ।
వీవనబుచ్చుకు విసరుచుండగను । సంతోషవారధి తేలెరాముండు ।
అచ్చకర్పూరాన తాంబూలమిచ్చె । అంతఃపురమ్ములో లోగిళ్ళలోను ।
అలంకరించిరిమూడు మహలులుతమకు । ఏడునిలువుల కనకమేడల్లలోను ।
పానుపుమీదనే పచ్చావళించిరి । పట్టుతలగడయో పూలచెక్కలు ।
ఆమంచిపాన్పున అవిచాలనుంచె । ప్రొద్దోయిబూసినవి పొన్నపువ్వులు ।
ఆమంచిపాన్పున అవిచాలబరచి । నిశోయిబూసినవి నీలాంబరాలు ।
ఆమంచిపానుపున అవిచాలపరచి । ఇంకానుపువ్వులు ఏమేమియైన ।
కావిళ్లదెచ్చేరు కలవపువ్వుల్లు । అమంచిపానుపున అవిచాలబరచి ।
జాజికాయజాపత్రిలవంగాలు । మంచిపరిమళాదులే బాగుగనుంచిరి ।
నవరత్నఖచితమౌ నడుమపీఠమున । ఫలములుపంచపదార్థములనుంచిరి ।
బంగారుచెంబుతో పానకంబుంచిరి । నిలువుటద్దమ్ములే నిలిపిరచోట ।
మాణిక్యదీపాలు మరివెలుగుచుండ । కర్పూరదీపాలు ఘనముగానుంచిరి ।
పచ్చకర్పూరాన తాంబూలాలుంచీ । రావోయిహనుమన్న వాయునందనుడ ।
శీఘ్రానకౌసల్య నగరికేతెంచు । తల్లుల్ని దోడుకొని శీఘ్రానరమ్ము ।
ఆపలుకులువినిసంతోషమునను । ఏతెంచెకౌసల్య నగరిలోపలికి ।
ఏమోయిహనుమాన్లు యిటువచ్చినావు । నీవువచ్చినపనులు యెరిగించుమనెను ।
అయ్యశ్రీరాములు మిమ్ములనుయిపుడు । తోడుకొనిరమ్మని సెలవిచ్చినారు ।
ఆపలుకులువినిసంతోషమునను । ముత్యాలపల్లకీ యెక్కెకౌసల్య ।
పచ్చలపల్లకీ యెక్కెకైకమ్మ । సుమిత్రసువర్ణంపుపల్లకియెక్కె ।
తనయులమేడలకు తల్లులేతెంచిరి । అల్లంతదూరాన తల్లులనుజూచి ।
వలగొనిమువ్మారు ప్రదక్షిణముజేసె । తప్పకదండ నమస్కారములుజేసి ।
ముత్యాలగద్దెపై తల్లులనుయుంచి । రత్నసింహాసనమున తమరుగూర్చుండి ।
తనయులశృంగారముతల్లులుజూచి । దశరథులనుతలచుకొనికన్నీరుదెచ్చె ।

దశరధులులేని వెలితొక్కటేగాని । ఉన్న వెల్తులులేవు యువిదరోమెనకు ।
రావోయిహనుమన్న వాయుసందనుడా । శీఘ్రానఅశ్వములసాలకేతెంచు
ఉత్తమయినశ్వాల తోడితెమ్మనిరి । గంగజలములుదెచ్చి కడిగితళ్ళొత్తి ।
అర్చించిపూజించి నైవేద్యమిచ్చె । ముత్యాలహారములుముందరవేసి ।
పగడాలహారములు పలకసరులేస్రీ । ఢెంకిభేరీవారు బిరుదులుదెచ్చి ।
తెచ్చిరిఅయోధ్య వీధులనుంచిరి । నివాళ్ళుదెమ్మనుచు నెలతలకుసాటించిరి ।
హారతులుసతుల దెమ్మనుచుసాటించిరి । నివాళ్ళుదెచ్చిరి నెలతలందరును ।
హారతులుదెచ్చిరతివలందరును । బంగారుపావాలు భరతునకునిచ్చె ।
అంగుళీకములు సౌమిత్రికియిచ్చె । బాహుదండలు శత్రుఘ్నునకిచ్చె ।
ఆట్టియాదశరధులు యెక్కేటిగజము । శ్రీరామునిమోతునని కరముపొంగుచు ।
కుడిజంఘలీడ్చుకొని పొంగుచువచ్చె । అశ్వములనెక్కుమనిరి ఆరాఘవులు ।
ఈమునులుయుండగా మీరుయుండగను । అశ్వములనెక్కేటి ధర్మమాయనెను ।
వివాహమప్పుడూ వేడుకప్పుడు । తప్పులేదుసుమ్మి సౌమిత్రియనెను ।
అశ్వరత్నాలెక్కి రన్నదమ్ములు । భద్రగజంబునెక్కిరి శ్రీరాఘవులు ।
కంచుమద్దెలవారు కమ్మకొనిరాగా । పాటకులుపాడగా భటులుపొగడగను ।
కైవారములుజేసిరి కవులిరుగడలా । పాడుచుఅప్సరా స్త్రీలుయాడగను
రాజద్వారమువెడలిరి రామచంద్రులు । ఒప్పైనసౌధములు యెక్కేటివారు ।
ఉప్పరములమీద నిలచేటివారు । కర్పూరహారతు లిచ్చేటివారు ।
కనుదృష్టితప్పక చూచేటివారు । కరుణాకరులనుజూచి పలికేటివారు ।
వజ్రంపుగొడుగులు వారుపట్టగను । నగరిలోపలకొచ్చె నారాయణులు ।
తనయులకుయెదురు చనుదెంచెకైకేయి । పచ్చకూళ్ళుదెచ్చి బడిసివేయించె ।
అనేకశల్లాలు బడిసివేయించె । పచ్చంగవేసినా పందిళ్ళలోను ।
అనుజులతోనిలచి రారాఘవునిజూడ అతివేడ్కతోను ।
దిక్కుదిక్కులవారు గ్రక్కునవచ్చిరి । అంజనీసుతుడయిన హనుమంతుడపుడు ।
మునుచేతబెత్తములు బార్లుజేయించె । బారులుజెయ్యగా భరతుండుజూచి ।
శుభకరంబునజనులు జూడవచ్చితే । యింతనొప్పింతురా ఈప్రజలనెల్ల ।
ఇందులోమనకెవరు అన్యులున్నారు । అనియిట్లుభరతుడు పలుకకావినుచు ।
చెలగిచెలగీ బార్లుజేయుచున్నారు । పొట్టివారంతను నిలుచుండిచూడా ।
నీలవర్ణపుస్వామిని నెలతలుజూచిరి । కరుణాకరులను జూచికాంతలిట్లనిరి ।
అత్యంతపరమమూర్తి యైనరాఘవులు । కారడవులలోతిరిగి కష్టింపనోపె ।

మెత్తన్నిశయ్యపై మెనొత్తురామూ । పూరిశయ్యపైన పవళింపనోపె ।
భక్తవత్సలుడైన పరమపావనుడు । సృష్టికొరకై సీతతోడనుబుట్టి ।
అనుజులతోటి అరణ్యములకరిగే । పాపాత్మురాలైన కైకేయివల్ల ।
అడవులకువెళ్లినా అచ్యుతుండితడు । అమహారాజుకే అవిజయమైనా ।
భరతుడు మహారాజుని జూస్తిరాయనెను । ఉత్తమైనాఅశ్వాల్ని యెక్కివున్నారు ।
అర్కతేజముకంటె మిక్కిలిగవెలుగు । సౌమిత్రితమ్ముడే శత్రుఘ్నుడనిరి ।
భరతుడుసౌమిత్రి శత్రుఘ్నుడును । వచ్చిరనిహనుమన్న ముందారజెప్పె ।
ముమ్మారువలగొని ప్రదక్షిణముజేసి । సాష్టాంగదండ నమస్కారములుజేసె ।
పాదములపైనున్న కొమాళ్ళనెత్తి । దీవించితల్లులూ దేవవాక్యమున ।
సతులతోసౌభాగ్య పదవనుభవిస్తు । అభివృద్ధిపొందండి అయోధ్యలోను ।
భరతుడుసౌమిత్రి శత్రుఘ్నుడును । వచ్చిరనిహనుమన్న ముందారజెప్పె ।
ముమ్మారువలగొని ప్రదక్షిణముజేసి । సాష్టాంగదండ నమస్కారములుజేసి
పాదములపైనున్న తమ్ములనుయెత్తి । దీవించెశాంతమ్మ దేవవాక్యమున
సతులతోసౌభాగ్య పదవనుభవిస్తు । అభివృద్ధిపొందండి అయోధ్యలోను ।
భరతుడుసౌమిత్రి శత్రుఘ్నుడును । వచ్చిరనిహనుమన్న ముందరజెప్పే ।
ముమ్మారువలగొని ప్రదక్షిణముజేసే । పాదములపైనున్న మరదులయెత్తి ।
దీవించెజానకి దేవవాక్యమున । సతులతోసౌభాగ్య పదవనుభవిస్తు ।
అభివృద్ధిపొందండి అయోధ్యలోను । భరతునిహస్తంబు తాబట్టుకొని
భరతుడానీవెంత బుద్ధిశాలీవి । తమ్ములుఅయినాను మీరెసుమీమాకు
మరుదులుఅయిన మీరెసుమీమాకు । సహోదర్లులేక తమరిప్పుడూను ।
అభ్రాతృకన్యలము అయివుంటిమనిరి । భరతుడుమాశవీ యిల్లడఅనెను ।
సౌమిత్రిహస్తంబు తాబట్టుకూని । సౌమిత్రినీవెంత బుద్ధిశాలీవి
తమ్ములుయైనను మీరెసుమీతమకు । మరుదులుఅయినాను మీరెసుమితమకు ।
సహోదరులులేక తమరిప్పుడును । అభ్రాతృకన్యలము అయివుంటిమనిరి ।
సౌమిత్రీఊర్మిళా ఇల్లడఅనెను । శత్రుఘ్నహస్తమ్ము తాబట్టుకుని ।
శత్రుఘ్నడనీవెంత బుద్ధిశాలీవి । తమ్ములుయైనను మీరుసుమీతమకు ।
మరుదులుఅయినను మీరెసుమితమకు । సహోదరూలేక తమరిప్పుడును ।
అభ్రాతృకన్యలము అయివుంటిమనిరి । ముగ్గురువెనుకను అబలసుమిఅన్న ।
మూడుమాటలమీరు తప్పులెన్నకుమి । ఒకమారుతాంబూల మియ్యవచ్చినను
వద్దనిశతకీర్తి పూరికేయున్న । గర్వియనితోచకుమి నీమనసులోను ।

రెండవమాటికే పలికినగాని । గంద్రనితోచకుమి మీమనసులోను ।
ముగ్ధలుగారటోమీరుజానకీ । మీవెనుకచెల్లెళ్ళు ముగ్ధలేగార ।
కురులుగూడనిముందు కుంకట్లుకురుచా । పతితోనుఅడవులకు యేగీనదానవు ।
మాయమృగమునుబట్టితెమ్మన్నదానవు । ముగ్ధలుగారటోమీరుజానకీ ।
మీవెనుకచెల్లెళ్ళుముగ్ధలేగార । అనిఘ్నియిట్లుశత్రుఘ్న పలుకగావినుచు ।
తలవంచుకొనిసిగ్గున తానూరకుండె । తలవంచుకనిలుచున్న కోడలనుజూచి ।
కౌసల్యయేతెంచియిట్లనిబలికె । ముగ్గురువెనుకను నుండదేవీడు ।
మూడుమాటలు ఆరుతప్పతెరుగాడు గాంద్రపుపలుకులు పలుకనేటికి ।
ఆనియిట్లుజానకిని ఆడనేటికి । తల్లన్నభాషలు తనయునికిదెలసీ ।
ముమ్మారువలగొని ప్రదక్షిణముజేసి । సాష్టాంగదండనమస్కారములుజేసె ।
యెందుకుజానకీ వప్పగిస్తావు । చెల్లెళ్ళునిన్నేమి యుద్ధరిస్తారు ।
శత్రుఘ్నుడుశతకీర్తి యిల్లడఅనిరి । ముత్యాలచౌకిలో రత్నాలపాన్పు ।
పణతులుభరతునికి ఆయత్నమనిరి । బంగారుచౌకిలో రత్నాలపాన్పు ।
చేడెలు సౌమిత్రి కాయత్నమనిరి । చిలుకచిత్రపుమేడ చెంగల్వపాన్పు ।
చేడెలు శత్రుఘ్నుని కాయత్నమనిరి । మాళవిఊర్మిళా మగువశతకీర్తి ।
వచ్చిరనిహనుమన్నముందరజెప్పె । ముమ్మారువలగొని ప్రదక్షిణముజేసి ।
సాష్టాంగదండనమస్కారములుజేసి । పాదములపైనున్న కోడళ్ళనెత్తి ।
దీవించిరిఅత్తలు దేవవాక్యమున । పతులతోసౌభాగ్య పదవనుభవిస్తూ ।
అభివృద్ధిపొందండి అయ్యోధ్యలోను । మాళఊర్మిళమగువశతకీర్తి ।
వచ్చిరనిహనుమన్న ముందరజెప్పె । ముమ్మారువలగొని ప్రదక్షిణముజేసి ।
సాష్టాంగదండనమస్కారములుజేసె । పాదములపైనున్న మరదళ్లనెత్తి ।
దీవించె శాంతమ్మ దేవవాక్యమున । పతులతోసౌభాగ్యపదవనుభవిస్తూ ।
అభివృద్ధిపొందండి అయ్యోధ్యలోను । మాళవిఊర్మిళా మగువశతకీర్తి ।
వచ్చిరనిహనుమన్న ముఒదరజెప్పే । ముమ్మారువలగొని ప్రదక్షిణముచేసి ।
సాష్టాంగదండనమస్కారములుచేసె । పాదములపైనున్న చెల్లెళ్లనెత్తి ।
దీవించేజానకీదేవవాక్యమున । పతులతోసౌభాగ్య పదవనుభవిస్తు ।
అభివృద్ధిపొందండి అయ్యోధ్యలోను । మాళవిహస్తంబు లాబట్టుకుని ।
మాళవినీవెంత బుద్ధిశాలివి । భరతునివంటి పతినిగలుగుటకు ।
నీవుచేసినపూర్వ పుణ్యమేతల్లి । అతిపరాక్రమశాలి అమ్మనీవిభుడు ।
మనసులోమరిజాణ వాడుసుమిఅతడు । భరతునిచిత్తాన గురుతెరగితిరుగు ।

ఊర్మిళహస్తములు చేతబట్టుకుని । నీకేమిజెప్పెదను నేనుఊర్మిళ ।
నీవుయెరుగవటమ్మ బుద్ధిశాలీవి । అతిమాటకారియో అమ్మనీవిభుడు ।
వసుధలోమరిజాణ వాడుసుమిఅతడు । సౌమిత్రిచిత్తమును గుర్తెరిగితిరుగు ।
శతకీర్తినీజూచి యోతానుజానకి । శతకీర్తిహస్తమును చేతబట్టుకుని ।
నీకేమిజెపుదును నేనుశతకీర్తి । నీవుయెరుగవటమ్మ బుద్ధిశాలీవి ।
పుయ్యమనక చందనముపుయ్యబోకుమీ । పుయ్యమంటేనీవు పూరుకోకుమి ।
ఒకమారుతాంబూల మియ్యవచ్చినను । వద్దనిశతకీర్తి వూరికేయుండ ।
రెండొమాటికే బిలచినగాని । పలుకుమీశతకీర్తి పద్మాయతాక్షి ।
బంగారుపావాలు తొడగరేతల్లి । వెయ్యవేమిపతి వవ్వారిలోకి ।
వారివారిపాన్పున గూర్చుండబెట్టి । ఆశీర్వాదముచేసి అక్షంతలిచ్చి ।
శతకీర్తినిబంపక తానూరకుండె । శతృఘ్నుడేతెంచి యిట్లనిబలికె ।
అమ్మరోవినవమ్మ అమ్మకౌసల్య । నీముద్దుకోడలిని చెప్పంపవమ్మా ।
చెలికత్తెలాతోను ఆడుచున్నది । ఎత్తుకుపొమ్మని వెలదిబాబల్కె ।
చెలికత్తెలాతోఆడేటి శతకీర్తిజూచి । శతృఘ్నునిపాన్పున ఆడుదువురమ్మి ।
అనియిట్లుకౌసల్య చయ్యనబిలుచుకొని । శతృఘ్నునిశయ్యకు తానుబంపించె ।
శతకీర్తివచ్చేటి తేజమ్ముజూచి । కంచుశ్రీస్తంబాలు కాంతలునుమణగె ।
మాణిక్యపుదిపాలు మరివెలుగవాయె । శతృఘ్నునిపానుపున గూర్చుండబెట్టి ।
ఆశీర్వాదముచేసి అక్షంతలిచ్చిరి । మాణిక్యాలఘుడియలు శాంతమ్మబెట్టె ।
రావోయిహనుమన్న వాయునందనుడా । శీఘ్రమునజానకి నగరికేతెంచు ।
శృంగారముగాను వేంచేయుమనుమి । ఆమాటవినియపుడు సంతోషముననను ।
శీఘ్రానజానకీ నగరుకేతెంచె । అమ్మశ్రీరాములు నన్నంపినారు ।
శృంగారముగాను వేంచేయుమనుమి । ఆమాటవిని యపుడుసంతోషమునన
ముత్యమ్మునాకురులు మురిపానవిప్పి । పగడంపునాకురులు బాగుగాదువ్వి ।
చెంపకొప్పూబెట్టి చెలియజానకి । ముడిచెనాకొప్పులో మోదమలరగను ।
మొగలిరేకులుజుట్టె మోదమలరగను । ఖండారమేలేటి ప్రజలబిలిపించి ।
తాళములచేతనే పెట్టెలుదీయించి । భరణెలుదెప్పించి పైకప్పులుదీసి ।
ఘట్టిమెట్టెలుబెట్టి కడియములుబెట్టీ । అందెలుచరణారవిందములబెట్టె ।
చిట్టికెనబొద్దులుబెట్టి పిల్లేళ్లుబెట్టి । బొబ్బిలికాయలే పీరమద్దులను ।
అన్నివ్రేళ్ళకును అమరించినారు । సుద్ధసువర్ణాన చేయించినట్టి ।
సూడిగాజులుబెట్టె సుదతితనచేత । చేమపూకడియములు హస్తకడియములు ।

చెన్నుమీరగసీత చేతులనుంచే । నవరత్నఖచితమున సరులొప్పుచున్న ।
గిరగిరంబులునుంచె తానుఆకాంత । ఇంద్రకాపిరవికలు ఈడుగావన్నీ ।
చంద్రకాంతపురవికె తొడిగించిరపుడు । సందిటిదండలుబెట్టి లావేజులుబెట్టి ।
దండకడియములు భిన్నస్వరములుంచ్రీ । నవరత్నపువంకీలు నాతికినియుంచీరి ।
చేడెకుయింపైన చెవులపువులుబెట్టి । బలువైనముత్యాల పాపిటచేరులను ।
చేరుచుక్కవుంచె చెలియజానకి । జానకియెంతయు చెలువారుచుండ ।
చేరుచుక్కావంటి మరదల్నిజూచి । తెమ్మనవేజానకి తొడుగులూయనెను ।
మునుపుగౌతముడుదెచ్చిచ్చినాడన్ని । అవిదెచ్చిజానకికి అలంకరించీరి ।
నాగలోకమునన్న ఫణీంద్రుడపుడు । నవరత్నపుతొడుగులు యిచ్చినాడనుచు ।
అవిదెచ్చిజానకికి అలంకరించ్రీ । అగ్నిహోత్రుడు మెచ్చిచ్చినాడనుచు ।
అవిదెచ్చిజానకికి అలంకరించిరి । మూడువేలుజేయునానుమెడవేసి ।
సోగకన్నుల కాటుకలుదీర్చె । కస్తూరితిలకంబు కాంతకుదీర్చి ।
బంగారునీరుతోపరిపూర్ణమైన । పట్టుచీరాదెచ్చి కట్టించిరపుడు ।
ఘంటలవడ్డాణము కాంతకువుంచిరి । ఆందమయినమొహర్ల పేరులనుంచ్రీ ।
గంధమ్ముకస్తూరి కలపంబుజేసి । అప్పుడుజానకికి అలదెశాంతమ్మ ।
పచ్చకర్పూరాన ఆకుమడచిచ్చి । బంగారునీరుతో పరిపూర్ణమైన ।
పట్టుశాలులుదెచ్చి గవిశనలవేసిరి । వయ్యారిసడకతో పయ్యదజార ।
వారచూపులుజూస్తు వచ్చెనాదేవి । అల్లంతటశ్రీదేవి రాకలుజూచి ।
కలకలనవ్వుతు పలికె రాఘవులు । వేసంగికాలాన పచ్చన్నిపూరి ।
మేసినగోవులకు ఆనందమేను । పరమపతివ్రతలైన స్త్రీలకందరికి ।
పతిరాకజూచితే సంతోషమౌను । పాలునుపంచదార కలసియున్నట్లు ।
శ్రీరాములుసీత కలసిరపుడు । పాలునుబెల్లంబు కలసియున్నట్లు ।
భరతుడుమాళవి కలసిరప్పుడు । జీలకర్రబెల్లంబు కలసియున్నట్లు ।
సౌమిత్రియూర్మిళ గలసిరపుడు । ఒకమారుతాంబూల మియ్యవచ్చినను ।
వద్దనిశతకీర్తి యూరికెయుండె । సంవాదముచెయ్య జాలనీతోటి ।
సరగునశయ్యపై తాద్రోసివేసె । ప్రాణాలుమూర్ఛిల్లి దద్దిల్లిపోయే ।
అందరుజెప్పి అప్పగించినట్లు । అప్పుదేశత్రుఘ్ను డతిభీతినొందె ।
శతకీర్తి నెత్తియో తొడలపైనుంచి । కర్పూరరజమంత కర్ణములనూదె ।
అచ్చపన్నీటను కన్నులుగడగే । శతృఘ్నుకోపదారని యెవరినోటా ।
ఎవరినోటాపైని వినిజడసితివేమొ । ఎవరికైనా కోపదారినేగాని ।

నీకుశాంతుడసుమ్మి నిజమునామాట । పాలునుపంచదార గలసియున్నట్లు
శత్రుఘ్నుడుశతకీర్తి గలసిరప్పుడు । అతివకలగనిలేచి అతిభీతినొంది ।
శత్రుఘ్నుడు శతకీర్తినేమిజేసెనో । శత్రుఘ్నుడు శతకీర్తినేమిజెయ్యడు ।
అహారమార్పాళ్ళుఅని జెప్పసతికి । సాహసంబేడుపాళ్ళు అనిజెప్పెసతికి ।
దేవిడిముందరనున్న హనుమంతునిబిలచి । వేగానభేరీలు వేయించుమనిరి ।
భేరీమృదంగములు భోరుగొల్పగను । అదరిపడిలేచిరి అన్నదమ్ములును ।
భరతునిపై రెండు పసుపుడాగులు । సౌమిత్రిలలాటమున కుంకుమబొట్టు ।
శత్రుఘ్నునిచెక్కిట కాటుక రేఖా । ఆకుంకుమబొట్టు అమరియున్నది ।
ఋష్యశృంగుడుజూచితే గేలిజెయ్యడ । రావోయిహనుమన్న వాయునందనుడా
భరతునికిసౌమిత్రికి శత్రుఘ్ను నికీ । భోజనంబులువేగ కావలెనుసుమీ ।
శీఘ్రముగశాంతమ్మ నగరుకేతెంచె । వందనంబులుజేసి ముందరనిలచి ।
అమ్మశ్రీరాములు మమ్మంపినారు । భరతునికిసౌమిత్రికి శత్రుఘ్ను నికినీ ।
భోజనంబులువేగ కావలెననిరి । ఆమాటలువినియపుడు సంతోషముగను ।
నీలవేణివీపుపై కొప్పుతూలాడ । నెలతపాపిట్రకింద బొట్టుతూలాడ ।
గాజులుధవళస్వరములు మ్రోయగను । అయత్నములుయాయె వేగరమ్మనుమీ
అట్టవసరానకౌసల్య మహదేవి । పళ్ళెరములమర్పించె పరమహర్షమున ।
మేలుగంగాజలాల్పానీయముంచిరి । సుందరిపెరిటిదే సోద్యంపుసురటీ ।
వడ్డించెఅయ్యోధ్య వల్లభులపంక్తీ । చిక్కుడుకాయా చిరిపొట్లకాయా ।
కాకరకాయతో గారవడియములు । అరటికాయమొదలైన అరువదికూరల్లు ।
అట్టెవడ్డించిరా అచ్యుతులపంక్తి । పనసకాయమొదలైన పాకంపుకూరలు ।
చాలవడ్డించిరా సర్వేశ్వర్లపంక్తి । సిరసేవపాయసము చిప్పపాయసాన్నము ।
సజ్జపాయసాన్నము సఖియలొడ్డించిరి । రాజనపుఅన్నములు రమణిశాకము
సాగివడ్డించిరా సర్వేశ్వర్లపంక్తి । సెనగపప్పుమంచి సిరిశెనగపప్పు ।
వలువుపప్పులతోటి అమరవడ్డించీరి । అప్పదమ్ములుమంచి అతిరసంబులును ।
అమరవడ్డించీరా అచ్యుతులపంక్తి । పచ్చళ్ళుసిరికిలే పణతులేవడ్డించి ।
కీలుకుడకలనేతులు చాలవడ్డించిరి । వారివారికిప్రేమ ప్రియములుజెప్పి ।
బంధుకోట్లాతోను తమరారగింత్రూ । ఆనాడులంకలో ముచ్చటలన్నీ ।
జెప్పుకొనుచువారు భుజియింపుచుండ్రి । ఆనాడురావణుని ముచ్చటలుయన్నీ ।
జెప్పుకొనుచువారు భుజియింపుచుండ్రి । ఆనాడుఅడవిలో దుంపలుయన్నీ ।
ఇవికూరపులసనీ తమరారగింతురు । అప్పుడుహనుమన్నను మరచియుండంగ ।

ఫులుతుఫులుతుమనీ వచ్చెహనుమాన్లు । ఇంటివాడవుగనుక సూరుకుంటిమి ।
పౌత్తునగూర్చొమ్మి ఉత్తమపురుష । నీవంటిబంధుండునేవంకలేడు ।
నీవుండగాగదాసతిని దెచ్చుకునీ । అయ్యోధ్యవట్నమ్ము యేలగలిగితిని ।
నీవుండగాగదా తమ్ములపంక్తి । భుజించగలిగితిని హనుమన్నవినుమ ।
పౌత్తునగూర్చొమ్మి ఉత్తమపురుష । పౌత్తునగూర్చుండ ఉత్తముడగాను ।
సర్వేశుభోజనము లాగాగచూచి । ముందరాపళ్ళెమ్ము యెత్తుకొనిబోయే ।
లాబోయి హనుమన్న అవిసిచెట్టెక్కే । ద్వాదశికి ఒకముద్దకొమ్మపైనుంచే ।
ఆందుమీదపళ్ళెము అందిపడవేసే । వృక్షమునకెదురుగా రామచంద్రూలు ।
చెయిజాచిహనుమన్నను రమ్మనిబిలచె । రామచిలుకవలె చేతిపైవ్రాలే ।
చేతిపైహనుమన్నను ధరణిపైదించి । ముత్యాలహారమ్ము మెచ్చిమెడవేసే ।
ఈపాటయెవరైన పాడినవిన్న । పరబ్రహ్మలోకంబుపరమాత్ములిచ్చు ।

ఊర్మిళాదేవి నిద్ర

(కిటతకిట, కిటతకిట, కిటతకిట......)

శ్రీరామభూపాలుడూ । పట్టాభిషిక్తుడై కొలువుండగాను ।
భరతశతృఘ్నులపుడూ । సౌమిత్రి పరుస సేవలుసేయగా ।
మారుతాత్మజులపుడూ । రాఘవులజేరి పాదములొత్తగా ।
సుగ్రీవుడా కొలువులో । కూర్మితోనమ్రుడై కొలువుండగా ।
తుంబురులు నారదులునూ । యేతెంచినిలచి గానముసేయగా ।
రంభాదులాసభలలో ఇంతిశుభ । రమ్యముగ నాట్యమాడా ।
సనకాదిమౌనీంద్రులూ కొలువులో । శాస్త్రములు తర్కించగా ।
సకలదేవతలుగొలువ । ఉదయాన పుష్పవర్షముగురిసెను ।
సభయంత కలయజూచి । యేతెంచె సంతోషమున జానకీ ।
పతిముఖముచూచి నిలచి । వినయమునపట్టి అంజలిగ్రక్కున ।
దేవదేవేంద్ర వినుమా । విన్నపముతెలిపేను చిత్తగింపు ।
ధరణీశ దయతలంచ । ఒకచిన్నమనవి కద్దనిపలికెను ।
మునుమున మడవులకును । పోగానుముద్దు మరదివెంటనూ ।
పయనమైరాగజూచి తనచెలియ । పయనమాయెను ఊర్మిళా ।
వద్దునీవుండమనుచు సౌమిత్రి । మనలసేవింప వచ్చె ।
నాడు మొదలు శయ్యపైకనుమూసి । నాతి పవళించుచున్నది ।
యికనైక యానతిచ్చితమ్ముని , యిందుముఖి కడకంపుడీ ।
ప్రాణపత్ని యీలాగునకూర్మితో । పలుకంగ వినిరాముడు ।
తలపోసిచూడ నెంతేతనమదికి । తగువిచారము బుట్టెను ।
ఆశ్చర్యపడి రాముడుగ్రక్కున । అన్నలక్ష్మణ రమ్మనె ।
రమ్మిలక్ష్మణ గ్రక్కునయుచితమా । రమణి నెడబాసియుంట ।
తడవాయెయికనైనను ప్రియురాలి । దగ్గరకునీవుబోయి ।
సరస సల్లాపములచే । మఃఖోపశ్రమవెల్ల మాన్పవయ్యా ।
అన్నమాటలకు రామానుజుడూ । మహాప్రసాదమనుచు ।
అనిపించుకుని గ్రక్కునాసభవిడచి । చనుదెంచె తనగృహముకు ।

వచ్చెలక్ష్మణుడు చలవస్త్రంపు । వాకిళ్ళగడచివచ్చి ।
కేళీగృహము జొచ్చియులక్ష్మన్న । కీరవాణినిజూచెను ।
కోమలీపాన్పుపైని వత్తిగిలి । కోకసవరించివేగా ।
తొడుగుల ధరించివేగా । చల్లని తళ్లుపూరించెమేనా ।
ప్రాణనాయకి పాన్పునకూర్చుండి । భాషించె విరహమ్మునా ।
కొమ్మనీముద్దుమొగము । సేవింప కోరినాదేచంద్రుడు ।
తాంబూలమేదమాయెను । ఓపెనే నగుమోవి చిగురుకొనకా ।
అమృతధారలు కురియగాపలుకవే । ఆత్మచల్లనసేయవే ।
చిటితామరలుబోలెడి । పాదముల కీలించవేస్వర్ణము ।
తన్నుతామరచియున్న ఆకొమ్మ । తమకమున వణకదొడగే ।
అయ్యమీర్వెరయ్యామీరింత । యాగడంబులకొస్తిరి ।
సందుగొందులువెతుకుచు । మీరింత తప్పుసేయగవస్తిరి ।
ఎవ్వరునులేనివేళమీరివుడు । యేకాంతములకొస్తిరా ।
మాతండ్రిజనకరాజు వింటెమిము । ఆజ్ఞసేయకమానరు ।
మాయక్కబావవిన్న మీకిపుడు । ప్రాణములకు హానివచ్చు ।
మాఅక్కమరదివిన్న మిమ్మిపుడు । బ్రతుకనివ్వరుజగతిలో ।
హెచ్చయిన వంశానికి । అపకీర్తి వచ్చెనేనేమిజేతు ।
కీర్తిగలయింటబుట్టి । అపకీర్తి వచ్చెనేనేమిజేతు ।
ఒకడాలిగోరి కాదాఇంద్రునికి । ఒడలెల్ల హీనమాయె ।
పరసతినికోరిగాదా రావణుడు । మూలముతో హతమాయెను ।
ఇట్టిద్రోహములు మీరుయెరిగుండి । యింతద్రోహముకొస్తురా ।
ఆడతోడాబుట్టరా । మావంటి తల్లిలేదామీకును ।
అనుచుఊర్మిలపలుకగా లక్ష్మణుడు । వినివగచియిట్లనియెను ।
శ్రీరాముతమ్ముండనే అతడనగ । సృష్టిలో నొకరుగలరా ।
జనకులల్లునిగానటేభూమిలో । జనకులనగానెవ్వరు ।
శతపత్రములో బుట్టినా చేడెరో । సీతకుమరదిగాన ।
సీతయనగానెవ్వరూ సృష్టిలో । సృష్టీశనేనుయెరుగా ।
భూమి నూర్మిళవందురే । నీపేరుబొంకకు యీపట్లను ।
దశరధుల నెడబాసియు । అక్కడజానకీ చెరబోయెను ।
రావణునిసంహరించీ ఆసీత । దేవితోడుకు వస్తిమి ।

చేకొన్న యిందు వదనాలోకాప । కీర్తికేలోసౌమను ।
సీతమరదిని గానదేవేదెరో । దయయుంచి మేలుకొనవే ।
నిన్నుబాసినది మొదలూ ప్రాణసఖి । నిద్రహారము తెరుగనే ।
నీవులేకయున్నను ఓసఖి । ప్రాణములు నిలుపలేనే ।
అనుచుకన్నుల జలములుకారంగ । లక్ష్మణుడు తాబలికెను ।
కత్తివరదీసి యపుడులక్ష్మణుడు । తావేసు కొందుననెను ।
అనుచు వాదముసేయకా । ఊర్మిళ దద్దిల్లిపడిలేచెను ।
ప్రాణేశుడగుట దెలసికోమలికి । ప్రాణములు తేజరిల్లే ।
పతిపాదపద్మములకు అప్పుడూ । పంకజాక్షి మొక్కెను ।
పాదముల పయినియున్న । తనసతిని కరమునాలేవనెత్తి ।
గ్రుచ్చికౌగిట చేర్చుకుకాంతను । కళ్ళజలములు దుడిచెను ।
మాతండ్రిజనకరాజు మిముసమ్మి । మరచి కళ్యాణమిచ్చె ।
మానవంతు డనుచునూతెలియకా । మదినియుప్పొంగు చుండె ।
చిత్తమొకదిక్కునుంచి సమయమున । చిన్నబుత్తురు యింతులా ।
అనుచుడూర్మిళ బలుకగా । లక్ష్మణుడుమనసులో చింతింపుచు ।
దుఃఖవశమున బలుకుతూయుండేటి । సుదతి భావమ్ముదెలిసీ ।
చింతింపనికనేటికే ఓబాల । అనియిట్లు లాలింపుచు ।
తరుణి పదునాలుగేండ్లూ । నినువిడచి ధరియిస్తినేప్రాణము ।
ఆహారనిద్రలను యెరుగనే । అతివనీమీదయాన ।
పుణ్యపురుషులస్త్రీలను యెడబాపి । పూర్వజన్మమున మనమూ ।
ఎన్నెన్నియుగములైనా ఇదిమనకు । అనుభవించక తీరదు ।
సతిపతులచింత జూచికౌసల్య । సంపెంగ నూనెదెచ్చి ।
రత్నపీఠములనుంచి కౌసల్య । దంపతుల శిరసంటెను ।
గంధముటకలిదెచ్చియుఓచెలియ । పన్నీటజలకమార్చె ।
మేలైనవలిపట్టుతో లక్ష్మణునికి । మేలుతళ్కొత్తిరపుడు ।
బంగారుపూలపట్టు ఊర్మిలకు । బాగుమీరగ గట్టెను ।
కోటిసూర్యదీప్తితోవెలిగేటి । మేలైనరవికదొడగె ।
ఆభరణములుసొమ్ములు । ఆయాదిలక్ష్మికే యలంకరించి ।
ముత్యాలతిరుచూర్ణము లక్ష్మన్న । ముద్దుముఖమునదీర్చెను ।
వెలలేనిమాణిక్యముపతిగూడి । నిలువుటద్దముజూచెను ।

సిగ్గుపడిశిరసొంచుకుఊర్మిళా । చిరునవ్వుతోనిలచెను ।
భోజనపుశాలలోను । ఆయాణి ముత్యాలపీటమీద ।
రాజశేఖరులప్పుడు । దేవేంద్ర భోగముతోగూర్చుండెను ।
మరచిలామాణిక్యమారమ్మని । మగువవోడుకువచ్చెను ।
మురిపెంపుసిగ్గుచేలా । చిలుకలా కొలికి ముఖముటువంచుకు ।
హంసనడకలచేడెలాపాదముల । అందెలటురవముసేయ ।
వయ్యారమునుజూపుచూనుండెనొక । యొప్పుల కుప్పవలెను ।
పలుకుముద్దులగుమ్మను । సుమిత్ర కొడుకుపొత్తునయుంచెను ।
బంగారుపళ్ళెములా పంచ । పదార్థమువడ్డించెను ।
వెండిగిన్నెలనేతులు కౌసల్య । వేడుకతొవడ్డించెను ।
ఆవునెయ్యిఅతిరసములూ । సుమిత్ర కొడుకునకువడ్డించెను ।
కౌసల్యగారాములపట్టితో । శాంతలానిట్లుబలికె ।
అన్నపదునాలుగేండ్లు అడివిలో । ఆహారనిద్రలును ।
ఉన్నబడలికలుదీరనేడుమన । యూర్మిళతోనారగించు ।
పిండివంటలునేతులు । బొబ్బట్లుదండిగా నారగించు ।
మీగడపెరుగుమీరు । మజ్జిగలువాంఛదీరగ్రాగుడి ।
ఆరగించిలేచిరి సంపూర్ణ । మారగించినిలచిరి ।
గంగజలమునహస్తమూ । కడిగితాంబూలములు వేయుచుండ్రి ।
చేడెవినవేజానకి నీచెలియ । యూర్మిళాబుద్ధులన్ని ।
భమిడిపానుపున సొలసియుండెనొక । పదునాలుగేండ్లు పణతి ।
కుందనపు ప్రతిమకళలు । ఈకళలు యెందుండిదాగున్నవో ।
దృష్టితగులకుండను । నీలాలనివ్వాళు లివ్వరమ్మా ।
అనిశాంతబలుకగాను విసీత । వినయముతో యిట్లనియెను ।
సృష్టంత యేలేటియో । శ్రీరామచంద్ర లక్ష్మణదేవరా ।
భరతశతృఘ్నులా అయినట్టి । పట్టాభిషేకులమ్మా ।
ఇంద్రాదిచంద్రూలను వలపించేటి । చంద్రూలు మీతమ్ములు ।
దృష్టితగులకుండను । నీలాలునివ్వాళు లివ్వరమ్మా ।
అనిసీతబలుకగాను । వినిశాంతనవ్వుచూ నిట్లనియెను ।
అక్కచెల్లెండ్రు మీరుమిక్కిలీ । సౌందర్య శాలులమ్మా ।
మాతమ్ములు సలుగురిని । వలపించుజాణలకు దృష్టితగులు ।

అనిశాంత బలుకగాను । వినిసీతనవ్వుచు యిట్లనియెను ।
మాయన్న ఋష్యశృంగునీ । వనములోకూడి యెడబాయకున్న ।
ఏమీయెరుగని తపసిని । ఓవదిన కేళించి విడిచినావు ।
తామరపూలముందు । పుట్టియో ధరణిపై నిలువలేక ।
ఈశ్వరునికృపవలననూ నీవుమా । యిల్లుజొచ్చినావు ।
కోమలీసీతనీవు కోడలవు । పావనమాయె గృహము ।
అలసివచ్చిన కొడుకుకు । సుమిత్ర హంసపానుపుబరచెను ।
పట్టుతలగడలు పరచి । పాన్పుపై పన్నీరుచిలకించెను ।
వట్టివేళ్ళసురటినీ ఓకీర । వాణి అక్కడనుంచెను ।
గంధకస్తూరిపుసుగు జవ్వాది । గిన్నెలతో తెప్పించెను ।
పచ్చిపోకలుయాకులు । ముత్యాల సున్నమక్కడనుంచెను ।
సంపెంగపువులగాలియు విసరగా । తలుపులప్పుడువేసిరి ।
మల్లెపువ్వులగాలియు విసరగా । శయ్యపైకూర్చుండిరి ।
కీలుకొప్పమరవిడిచి । లక్ష్మణుడు నేర్పుతోజడలల్లెను ।
బొడ్డుమల్లెలు జాజులు । జడపైన శృంగారముగజుట్టెను ।
తాంబూలములు వేయుచు । దంపతులుకలసి ముచ్చటలాడుచూ ।
అక్కచెరబోవు విధముయేమని । యడిగెనప్పుడు ఊర్మిళా ।
సింహవిక్రములు మీరుయుండగా । సీతెట్లు చెరబోయెను ।
కౌసల్యమొదలైనా సుమిత్ర । కైకశాంత దేవులూ ।
గద్దెపీటలువేసుకు వురవున సద్దుచేయక యుందురు ।
రామలక్ష్మణులుమీరు యుండగా । రమణెట్లు చెరబోయెను ।
అనుచయూర్మిళ బలుకగా । లక్ష్మణుడువిని మగుడియిట్లనియె ।
కాలవిధి గడువవశమా । కడకు నాబ్రహ్మకేయైనగాని ।
అయోధ్యవెడలి మేముఅందొక్క । పర్ణశాలల నుంటిమీ ।
కనకంపు మాయమృగము । ఆపర్ణశాల వాకిటకొచ్చెను ।
ఆమృగము తేమ్మనుచునుమీయక్క । స్వామికాళ్ళకు మ్రొక్కెను ।
విల్లంబులు చేతబట్టి । శ్రీరామ చంద్రులువేటవెడలి ।
విల్లంబుతొడిగి వేయా । ఆమృగము వింతైనకూతగూసె ।
హాసీతహాలక్ష్మణా యనికూయ । అతివభీతిల్లి పలికె ।
తమ్ముబొమ్మని పలికినా । యెరుగవూ తల్లివద్దంటినేను ।

కర్ణశూలంబు లయిన । యెన్నయిన మాటలేనన్నాడెను ।
గిరిగీసి యానబెట్టి । పోయితిని మాయన్నదగ్గరకును ।
పోయినంతావేగమే రావణుడు । మాయవేషము వేసుకు ।
నారాయణనుచు వచ్చి । నళినాక్షియెదుటనే నిలుచుండెను ।
హరిభక్తుడనినమ్మిచూ ఆమగువ । అతివేగ భిక్షబెట్టె ।
పదితలలు చూడగానె । ఆచేడెమూర్ఛ పడిపోవగాను ।
గెడ్డతోపెల్లగించి యెత్తుకొని । పోయెనే తనలంకకు ।
పసిడిమృగమును బట్టుకు । శ్రీరామ చంద్రులుయేతెంచిరీ ।
వనమంత జూచివెదకీ । ఆపర్ణశాలెల్ల వెతకిఅలసీ ।
కిష్కింధ పర్వతానవెతుకగా । పరమఋషి సుగ్రీవుడు ।
కౌసల్యతనయులనుచు సుగ్రీవుడు । కానుకలు దెచ్చిచ్చెను ।
కానుకలువిప్పిచూడా । అందులోజానకి తొడుగులుండే ।
తమ్ముడారమ్మనుచును సనుబిలచి । నాపజూపెను తొడుగులు ।
ఇన్నితొడుగులుయెరుగను । శ్రీరామ సూర్యఉదయమునకొక్క ।
ఇందుముఖిపాదమ్ములయుండెటి । అందెలటునమ్మి స్త్రిని ।
అంజనీసుతునిబిలచి । ఆరాము డుంగరముజేతికిచ్చి ।
వారధిదాటిపోయి । అశోక వనమెల్ల వెతకిచూచి ।
ఉంగరముచేతిక్చి । మాణిక్య మందుకొనిమాటలాడీ ।
తిరిగివచ్చివేగమే । శ్రీరామ చంద్రులయెదుటనిలిచె ।
రాజభూపాలచంద్ర మీసతిని । యేవిధమ్మనదెత్తును ।
తలలెల్లజడలుగట్టియుండె ఉంగరమున । వెదురుమొలచియుండెను ।
తల్లియుండెటివిధముతలచితే । వాశశక్యముగాదయా ।
దుఃఖవశమునజెప్పిన రాఘవులు' వినిమూర్ఛబోయిదెలసి ।
ఆలంకచుట్టువిడిసీ రావణుని । అక్షోహిణిబలముగూల్చె ।
శృంగారముజేసియో తెమ్మనెను । సీతనుతనయెదుటకి
తెచ్చిశ్రీరాములయెదుటనిలుపగా । అచ్యుతుండిట్లానెను ।
పదినెలలుచెరయున్నది । భామతో భాషించననిపలికెను ।
ఒట్టుసత్యములేటికీ । ఓరాము చిచ్చుగావించుమనెను ।
ఆకాశమంతపొడవుమంటలో । మావదినెమాటలాడె ।

జగములునిండినయట్టుల । జలముల తటాకమైయొప్పెను ।
పరమపతివ్రతగనుకను మావదినె । పట్టినేరాముబెట్ట ।
సీతశ్రీరాములకును సృష్టిలో । కట్టిరయోధ్యపురము ।
శాబద్ధక్లేశమ్ములు ఊర్మిలతో । తప్పకుండాజెప్పెను ।
అక్కరో వింటిరదె నేడుమన । చక్రధరుబుద్ధులు ।
నీలవర్ణునిజానకి యెడబాసి । ఘోరమౌయడవిలోను ।
పాపకర్మనిలంకలో పదినెలలు । భామచెరయున్నదటవే ।
అనుచుఅందరుబలుకుచు । చింతించి సంతోషమునతేలిరీ ।
అయినకార్యమునకు మనమూ । చింతించి కారణములేదుఅనిరీ ।
పట్టాభిషేకులై నారాఘవుల । జూచిపొంగుచుండిరీ ।
ఊర్మిళావిరహమ్ములూషది । యెవరు పాడినావిన్నగాని ।
శ్రీవిష్ణుకైవల్యమూసౌమిత్రి । విష్ణులోకమునిచ్చును ॥

సీత శుభగోష్ఠి

క్షేమానఅయోధ్య ప్రవేశమైవారు - జయమూతో రాజ్యమ్ము లేలూచునూ
ప్రాణవల్లభుడయిన శ్రీరామచంద్రూల - అవనీజశుభగోష్టి అడిగేనే సీత
అవనీజశుభగోష్ఠి అడిగేనే

ప్రేమతోడుతనన్న డిగీతివీ గనుక - ప్రియమూన వినిపింతునీనేరమూ
పలుమారునేరమ్ము తెంచీతివనితన్ను - పలికీతెనిన్నే మనందునే సీత
పలికీలె నిన్నే మనందూనె

అనిపలికినప్పూచూ శ్రీరాములప్పుడు - శృంగారమౌచున్న శ్రీతొడలపై
సంభ్రమముతోనున్న సతిజూచికాంతనా - కాంక్షతీరా ప్రేమ కళ్లజూస్తి
కాంక్షతీరా ప్రేమ కళ్లజూస్తి సీత

హరునివిల్లూఒక క్షణములోపలవిరచి - అవనీజనిన్నూ కల్యాణమొందీ
ఆనందములతో అయోధ్యకునూబోయి - అగభోగాలతో నుంటిమే సీత
అగభోగాలతో నుంటిమే

శుభముహూర్తంవేళ పట్టమూకట్టవలె - ననిశుభద్రవ్యాలను సమకూర్చి
అభిషేకపట్నమూ కట్టించగారాజు - ఆత్మలోఆనందమున పొంగెనేరాజు
ఆత్మలోఆనందమున పొంగెనే

కర్మశేషముచేత ఒకనిదంతనుబొంద - అసురూలఉసురూలు బాపుకొరకూ
తనయుడికి పట్టమ్ము కట్టించుమనికైక - తండ్రితో వాదింపుచుండేనే సీత
తండ్రితోవాదింపు చుండేనే

అట్లైకానిమ్మనుచు అంతసంతోషాన - ఆమహోత్సవమూలు అటునిలిపి
భరతూడ యీరాజ్యమంత నీవేయేలు - రాముడాకానలకు వేంచేయమనె సీత
రాముడాకానలకు వేంచేయుమనే సీత

రావోయిలక్ష్మణా కానలకుబోదాము - రమ్మాని అయోధ్యవెడలీతిమే
సీతవుండామనీ నిన్నూరడించితిమి - ఉండకమాతోను వచ్చితివే సీత
ఉందకమాతోను వచ్చితివే

భరతూడు ఆచిత్రకూటానికేతెంచి - భక్తితో మమ్మూప్రార్థించెనే
నాయొక్కపాదుకలు కోరగానవియిచ్చి - అతని వినయంచేసిపంపీతిమే సీత
అతని వినయంచేసిపంపీతిమే

పంపీనభరతూడు పంతాముతోడులా - ప్రతిజ్ఞ దప్పక యుండేనే
నాయొక్కపావాలు పూజించుతూలాను - నందిగ్రామంబోయి యుండెనేసీత
నందిగ్రామంబోయి యుండేనే

లక్షణమ్ములుగలమఱిది లక్ష్మణుమరల - రక్షించెనేసీత రక్షించెనే
అందమయినట్టియా పర్ణశాలలోన - ఆనందముగపొంగు చుంటిమేసీత
ఆనందముగ పొంగుచుంటిమే

అలనల్లానాడు లేడిదెమ్మనినీవు - యేలమమ్మూ యెడబాసితివే
మాయలేడీఅదీ యేటికీమృగమని - మర్మమెంచక యెరుగవైతివేసీత
మర్మమెంచక యెరుగవైతివే

సీతగుణధీరుడూ లక్ష్మణుకీమనసు - కరిగేటట్టు ఏలపలికితివే
క్షణములోపలదాన్ని తెగవేసిరాగాను - చెల్లునానీకింత శౌర్యముసీత
చెల్లునానీకింత శౌర్యముసీత

తమ్మూనినీవాడు వాక్యములుఅన్నీని - తనకుమ్రొక్కి వినిపించేనె
అబలనీపలుకులూ అవివెక్కయేమిటి - అనినేను వినియూరకుంటినెసీత
అనినేను వినియూరకుంటినే

కైకనల్లానాడు కంటకాలాడగా - వింటినె అడవుల్ల లోపలనూ
అసరానిమాటలు హడిలియాడితివని - విని నేను ఊరకుంటినెసీత
విని నేను ఊరకుంటినె

హర్షముతొ జటాయు నీవుపోయినదారి - అనవాలుమాకు చెప్పించెనే
ఆదనుజదారికి అడ్డేలవస్తివని - తరువునీడలమేము తడవుంటిమేసీత
తరువునీడలమేము తడవుంటిమే

అవనిజ నీభూషణమ్ములు సుగ్రీవు - దానవాలుమాకు దెచ్చిచ్చెనె
శబరిఫలములుదెస్తె ఆరగించిమేము - శాంతానసంతుష్టి బొందితిమేసీత
శాంతానసంతుష్టి బొందితిమే

పంతానరావణుని పదిశిరస్సులుద్రుంచి - సంతోషమునలంక సాధించగా
అంబూధినీదాటి ఆకపిసేనతో - అంతానుఅచ్చోటి కేతెస్తిమే సీత
అంతానుఅచ్చోటి కేతెస్తిమే

అడవిలోకలగిరులు అన్ని వెదకితెచ్చి - ఆచ్చోట వారధిగావిస్తిమే
వారిధయినాకట్టి రావణుతలద్రుంచి - వనజాక్షినిన్ను చేపట్టితినే సీత
వనజాక్షినిన్ను చేపట్టితినే

ముక్కోటిదేవతలు ముదమూనిపోగడగా - దేవాదిదేవతలు పొగడగా
దేవాదిదేవతలు జయమనుచుపొగడగా - క్షేమాన అయోధ్యకొస్తిమే సీత
క్షేమాన అయోధ్యకొస్తి మే

అయోధ్యలోనేను పూలపాన్పుమీద - అవనిజనితోను పవళించీ
మదిరాక్షిరోనీవు అడిగినదానికి - మరువక యీ కథజెప్పితినే సీత
మరువక యీ కథజెప్పితినే

శ్రీ రామ మానస పూజ

రాగద్వేషామూలుమాని రామునిగొలువారె । బాగుమీరవైకుంఠపదవిపొందేరు ।
కామక్రోధలోభమోహములు కడకూజిమ్మారె । శ్యామసుందరమైన రాముని
ప్రేమాదలువారె ।
చతుర్మధ్యామూనబెక్కె చింతాశాయాకెమనసా । పరమాత్మలైన రామునిదలచ
ముక్తిబొందేరు ।
మరువకుమీయెప్పుడు రామానామామంత్రము । స్థిరముగానీపూజేయ పదవిపొందవూ ।
అందమయినహృదయకమల మందునరాముని । సుందరమైననీలమేఘశ్యామలరామూనీ ।
మీగాళ్ళనీలంపుతామరలు మించూమణులూ । రంగుమీరినదొంతి చక్రాలేరామునిజఘనాలు ।
కమలమేనాభియందు సింహమధ్యాము । నిర్మలమయిన వక్షస్తలము విజయారామునికి ।
గండస్తలముముద్దుచక్కనిగళముశంఖాము । నిండుచంద్రునిబోలుమోముకెంపువదనము ।
బాలచంద్రునిప్రభలబోలు లలాటపంక్తియు । నీలమూలుబోలు కురుఌ బాలరామునికి ।
పాదామూలయందునుండు పాతాళలోకాము । పాదాగర్భమునందె రజాతాళము ।
పరమాత్ముని తిన్నెలందుసప్తాతాళము । హరికి జానులయందునుండు నూర్ధ్వలోకము ।
హరిమీజంఘలయందునా సత్యాలోకము । హరిమీహృదయమందు అంత్రావృక్షము ।
దేవదేవామీదివ్యదేహమందూన । భావించిచూచితేను పరబ్రహ్మమూ ।
భరతుడుముత్యాలగొడుగుపట్టి కొలువాగ । సరససౌమిత్రివిల్లుశరములూగాగ ।
ప్రీతితోశత్రుఘ్నుడు సురటీవిసరగ । సీతాదేవి రామునీతొడలపైనీచెలగ
హనుమంతుడురాముని పాదంభక్తివొత్తగ । శౌనకాదిమునులు రామునిసన్నుతిసేయంగ ।
తుంబురుడు నారదుడు గానముసేయంగ । రంభవూర్వశిమేనకాదులు నాట్యమాడంగ ।
అక్షయమైనదీపారాధన పక్షివాహనునకు । లక్ష్మీదేవివచ్చి అర్ఘ్యవుదకమీయంగ ।
పంచిపాత్రతోను పంచామృతమూలు । బ్రహ్మవచ్చిశ్రీరామునకభిషేకంచెయ్యగా ।
క్షీరదధిమధుఘృతశర్కర అభిషేకంసేయుదురు । గంధకస్తూరికర్పూరపన్నీట జలకం
సేయుదురు ।
దివ్యవస్త్రాలపుడుదెచ్చిరామునితళ్కొత్తిరి । నవ్వుమోమున కస్తూరినామంనాతులుయుంచిరి ।
కనకాపీతాంబరంగట్టికౌసల్యరామునికి । జనకజాకోటిమన్మధతేజోరామునికి ।
బ్రహ్మపంపినవైజయంతివనమాలికపేర్లురామునికి । సమ్మతిగాఆణిముత్యాలసరులురామునికి

ప్రాకటముగరత్నకిరీటంపట్టాభిరామునికి । మకరకుండలములకాంతి మణులురామునికి ।
ముద్దులుగుల్కుకర్ణములకుముత్యాలపోగూలు । అద్దంపుచెక్కిళ్ళుగలవుఅయోధ్యరాములకు ।
సంపెంగమొగ్గతీరు అందపునాసికము । కలువారేకులబోలువానినేత్రపంక్తియు ।
యెంచినశింగినీవిల్లుకన్బొమలు । నవరత్న హేమసింహాసనంబురామునికి ।
ముత్యాలమేనుచందంమోహనరామునికి । నవరత్నసింహాసనముమీదకూర్చుండిరి ।
దశదిక్కులందు దేవాదుందుభులుమ్రోయ । సీతారాములపైనికురిసెపుష్పవర్షాము ।
పారిజాతమ్ముల రామునిపాదంపూజింత్రు । మల్లెపూవుల నారాయణునఖములుపూజింత్రు ।
పొన్నపూవులరాముని పూర్వులుపూజింత్రు । గన్నేరుపూలగోవిందరాముని
జంఘలుపూజింత్రు ।
మొగలీపూవుల విష్ణూరామునిపిరుదులు పూజింత్రు । రామామానసపూజుభువిలో
రమణులుపాడిన ।
కామీతార్థములిచ్చి బ్రోచుకౌసల్యా తనయూడూ॥

సీతాదేవి వేవిళ్లు

సృష్టంతయేలేటి రామచంద్రులూ । రాజ్యపాలకులైన రామచంద్రులు ।
యెదురులేకాభూమి లేలుచున్నారు । ఆనందభక్తులయిన అయోధ్యలోను ।
అంతటజనక సుతగర్భమ్ములాయె । నెలవెళ్లిరెన్నెళ్ల అమరియుండగను ।
వేవిళ్ళుఘనమాయె లోపల్కులాయె । తలవాల్చికుడిచెయ్యి తలక్రిందనుంచి ।
పాన్పుమీదపవళించె పద్మాయతాక్షి । అన్నము ముట్టదూ ఆరామసీత ।
తాంబూలమువెయ్యదు సర్వేశ్వర్లదేవి । నిత్యతనదాసీల నిల్చిపిలువాదు ।
పాదాలువత్తుమని పణతిపలుకాదు । మధురాల మామిడిపండ్లయినగోరు ।
అతివ అరటిపండ్లయినగోరు । కాంతఖర్జూరము నయినగోరు ।
పణతిపనసా పండ్లయినగోరు । వెలదివెలగా పండ్లయినగోరు ।
నాతినారింజ పండ్లయినగోరు । పాలకొమ్మలమీద పండ్లయినగోరు ।
చింతకొమ్మలమీద చిగురయినగోరు । దోరచింతలుగోరు యాపద్మగంధి ।
ఈరీతికోరికలు కోరుచుండగను । ముగుదకు ముత్యాలపట్టెదేసడలె ।
నాతినడుము వడ్డాణమెసడలె । పణతిచేతి బాజుబందులేసడలె ।
అచ్చనవరత్నాలపేరు లేసడలె । అనేకరత్నాలసొమ్ము లేసడలె
పాన్పుమీద పవళించెపద్మాయతాక్షి । రాముడు తనసతిమేడకువచ్చి ।
రెప్పవేయక కనువిప్పుమోహమున । తప్పకజూచెను తరుణిలావంక ।
రణభీతిగొనిరమ్ము రామచంద్రూలుయేమి । జనకుసుతనీవున్న విధము ।
కారడవితిరిగావు కష్టపడ్డావు । ఆనాడు ఈరీతి వదిలుండలేదు ।
అడవులన్నీదిరిగి ఆకుభక్షించి । ఆనాడు ఈరీతివదిలుండలేదు ।
బావులనీళ్ళన్ని జేదిపడిత్రావి । ఆనాడు ఈరీతివదిలుండలేదు ।
యెండలోయెండి వానలోనేతడిసి । ఆనాడు ఈరీతివదిలుండలేదు ।
పండుటాకువలె వాలివున్నావు । పారుటాకులవలె పవ్వళించావు ।
నీవిధములక్ష్మన్న కెరిగింపవలెను । గాజులమరించినా గడపలుదాటి ।
ముత్యాలమర్చినా ముంగిళ్లదాటి । పగడాలమర్చిన పందిళ్లుదాటి ।
పచ్చలమరించినా రచ్చల్లుదాటి । వచ్చెనేరఘురాములక్ష్మన్న కడకూ ।
అల్లంతటొచ్చేటి అన్నపొడజూచి । వలగొనిముమ్మారు ప్రదక్షిణంజేసె ।

సాష్టాంగదండ ప్రణామంబుజేసె । వందనముజేసి కడుముందరానిలవ ।
అన్నవినులక్ష్మణా విన్నపమునాది । అన్నమీవదినెంత బఢలివున్నది ।
కారడవిదిరిగింది కష్టపడ్డాది । ఆనాడుయారీతి వదిలుండలేదు ।
అడవులన్నిదిరిగి ఆకుభక్షించి । ఆనాడుఈరీతి వదిలుండలేదు ।
బావులనీళ్ళన్నీ చేదిపడ్రాగి । ఆనాడుయీరీతి వదిలుండలేదు ।
యెండలోనేయెండి వాననేతడిసి । అనాడుయీరీతి వదిలుండలేదు ।
పండుటాకువలె పాలివున్నాది । పారుటాకూవలె పవ్వళించింది ।
నాచేతినొక్కటి ముద్దుటుంగరము । ముంజేతదొడగొచ్చు శ్రీలక్ష్మన్నా ।
ఆయింతిగర్భిణి అనివిచారించి । మనసుసంతోషాన మరిపొంగుచుండె ।
పాలుపొంగినట్లు పొంగిలక్ష్మన్నా । నక్షత్రపర్వతం నడచినట్లుండె ।
చుక్కలాపర్వతం జూచినట్లుండె । అట్లయితేమావదినెను చూచివస్తానూ ।
అంబులు ఆయుధాలన్న కడనుంచీ । బిగదీసిలక్ష్మన్న పిడికట్లుకట్టె ।
లక్షావేలాఅడుగు లాచేతబట్టె । వచ్చెనేలక్ష్మన్న వదినమేడలకు ।
అల్లంతటొచ్చేటి మరిదిపొడజూచి । కాళ్ళసాపీరావె కడుప్రేమముగను ।
బంగారుచెంబుతో పన్నీరుదెచ్చి । పాదములుకడిగించె నారాముదేవి ।
బంగారుతీగెలా తివాసిబరసి । పచ్చకర్పూరాన తాంబూలంజుట్టి ।
అలసలసివచ్చారు కూర్చుండవయ్యా । సాష్టాంగదండప్రణామంబుచేసె ।
వందనంజేసికడు ముందరానిలచి । అమ్మ మేముపోతాము ఆజ్ఞయివ్వండి ।
వేగిరంమీయన్నకడకు పొండయ్య । కడువేగమీయన్న కడకుపొండయ్య ।
గాజులమరించినాగడపలుదాటి । ముత్యాలమర్చినా మునిగిళ్లుదాటి ।
పచ్చలమరించిన రచ్చల్లుదాటి । పగడాలమర్చినా పందిళ్లుదాటి ।
అల్లంతవచ్చేటి అన్నపొడజూచీ । పొడగనిముమ్మారు ప్రదక్షిణంజేసి ।
సాష్టాంగ దండప్రణామంబుజేసె । వందనంజేసి కడుముందరానిలిచె ।
మీకంటెఘనులు యికపుట్టనున్నారు । మీరేలురాజ్యమ్ము లేలనున్నారు ।
మీరెక్కినసింహాసనం యెక్కనున్నారు । మీరుపట్టు ఆయుధంపట్టనున్నారు ।
అయింతిగర్భిణీని తావిచారించి । మనసులోసంతోషం మరిపొంగుచుండె ।
పాలుపొంగీనట్లు పొంగురఘురాము । నక్షత్రపర్వతము నడచినట్లుండె ।
చుక్కలాపర్వతం చూచినట్లుండె । ఆలంకలోపలా దండుదిగిరాగ ।
అక్కడారావణా బ్రహ్మకూతురు । అలిగితనఅత్తింటి కెళ్ళిపోగాను ।
హస్తములుచేపట్టి యెత్తలేనైతి । నిండుగావున్నది నీలభద్రి ।

ప్రక్కలునిండు పంకాజగంధి । ఆయింతికదిముదురు గర్భిణాయన్న ।
యాయింతికిది లేతగర్భిణాయన్న । వెండిబల్యాలవారు వెయులక్షవేలు ।
రాగిబల్యాలవారు లక్షవెయివేలు । కంచుబల్యాలవారు కమ్ముకున్నారు ।
పాదాలచప్పుడు పణతివినకుండ । పాన్పుమీదకొచ్చిరి పద్మనాభులు ।
కూర్చున్నదాసీలు నిల్చుండిరంతా । అదవతె వోదవతెగెల్వవతెగాని ।
ఆటవిడచీమీరు లేవపనిలేదు । చిరునవ్వునవ్వీరీ దాసీలుఅంతా ।
ఉత్తరందక్షిణం చూచినాదేవి । తూరుపూపడమరా చూచెనాదేవి ।
ఆడేటిసొగటాలు ఆటపారవేసి । పాన్పుమీదికొచ్చెనూ పద్మాయతాక్షి ।
గ్రుచ్చికౌగాలించి యెత్తితొడనుంచి । అటుకులు చక్కిలాల్మంచివస్తువులు ।
ఈమాటమాఅమ్మకి చెప్పిపంపితేను । యీక్షణము తెప్పిస్తుయిందీవరాక్షి ।
ఆనాడునీమేద కొస్తినేదేవి । చాలచిక్కుంటివె చదరాలనీవు ।
ఆనాడు నీవద్దనేపవ్వళిస్తై । చాలచోటాయెనె చదరాలనాకు ।
నీనాడునీమేదకోస్తినేదేవి । చాలనించుంటివే చదమలదేవి ।
నీసుతులు నీవూనుపైబవ్వళిస్తె । పాదాలక్రిందనె నేపవళిస్తు ।
రాజాధిరాజులకు విన్నాపమయ్యా । రాజులళ్లల్లుకూ విన్నపామయ్య ।
ఆమాటమీరేల అజ్ఞజేసేరు । మామీద దయయుంచి మమ్ములక్షించు ।
దండంబుదండంబునీకు రఘురామ । యీపాటపాడినా విన్ననుగాని ।
యిహపరంబులయందు సుఖము జెందుదూరు । మోక్షమిచ్చునుమీకు రామచంద్రులు ।

సీతమ్మ వేవిళ్లు

అడవిలో సీతమ్మ కాయెవేవిళ్ళు
పులిజున్ను మనసని పురుషుతోజెప్పె
పుట్టమీదబోనొగ్గి పులినిబడగొట్టి
మోదుగాకులుదెచ్చి దొన్నెల్లుకుట్టి
దొన్నెలోఆపాలు పితికెరామన్న
ఏరుపిడకలుతెచ్చి దాయలువేసి
ఎండలోపులిజున్ను వండెరామన్న
వండినఆజున్ను పళ్ళేనబెట్టి
పుచ్చుకోపులిజున్ను పుచ్చుకోమనెను
అదితినీసీతమ్మ అనియెనీలాగు
మరియొక్కమనసుంది మరితీర్చగలర
నట్టేటినడుమన నడిగడ్డలోను
టేకుమానులజుంటి తేనెమనసాయె
రామన్నతేనెకై రయమునబోయె
తేనెకెరళ్ళదీసి దొన్నెలోబట్టి
పెళ్ళాముసీతకు ప్రేమతోనిచ్చె
ఆరెండుపనులాను అత్తగారువిని
తొలిచూలురామన్న గర్భిణినాడు
దోరచింతకాయ దొగ్గలికూర
మలిజూలి లక్ష్మన్న గర్భిణినాడు
పుల్లచల్లమామిడి పండుగోరాము
ఈసీతబూసట్లు మేమెరగమమ్మ
పులిజున్నుమనసౌట బుద్ధెరుగమమ్మ
జుంటితేనెమనసౌట జూడలేదమ్మ
అనిసీతనాడుచు హాస్యాలుచేసె

సీత మేలుకొలుపు

లేవేసీతమ్మా మాయమ్మా ముద్దులగుమ్మ లేవేబంగరుబొమ్మ లేవే
లేచిరాముని లేపవెవేగము లేడినన్నులదానలేవే తెల్లవారవచ్చెనూ
కాకులన్నిలేచి కావుకావుమని కూయుచున్నవి యింకలేవే
కాకాసురునిమీద కోపగించియున్న కలికిచిలకలకొలికి లేవే
చిలుకలన్నిలేచి చిరునవ్వుమోమున పల్కుతున్నవి యికలేవే
చేతిమీదకెక్కించి జామఫలములుచేత బెట్టెదువుగాని లేవే
అత్తమామ మరదితో టికోడళ్ళుఅంతా అపుడెలేచివారు లేవే
అదియేమెఓయమ్మ అదుపూలేదానీకు అత్తవారిల్లిది లేవే
జనకునింటనీవు యెపుడైనయీలాగు జాగుచేసినావ లేవే
జలతారునీకొంగుజారె తీసుకొవేగ జనకపుత్రిక వేగ లేవే
దంతాధావనము చేయుటయిచ్చోట తీర్థముగలదింక లేవే
పలుకవేమేనాతో బ్రతిమాలుకొన్న బద్ధకించకయింక లేవే
లేచిరామునినీవు లేపు మీవేగము లేవకున్నావింక లేవే
లేడినిచ్చినిన్ను లాలానాసేసేటి లోకరక్షకుడువచ్చె లేవే
కుశలవులు కుర్రలుయిద్దరు యిపుడేలేచిరి లేవే
లేచికురుమద్దాల వెంకటదాసుని బ్రోచియున్నాతల్లి లేవే

కుశలవకుచ్ఛలకథ

శ్రీగణనాయక నిన్నేదలతూ । శ్రీవినాయకా నిన్నేగొలుతూ । శ్రీరఘుపతి చిత్తమున దలతు । రామనామమే వేనామముల । మరువక యెప్పుడు మదిలోదలతు । అంతటదశరథు లయోధ్యపురము , యెంతోపదిలమున ఏలుచునుండ్రీ । కౌసల్యాకైక సుమిత్రా । పట్టపు దేవులు పాలింపుచును । పుత్రులులేనిది రాజ్యములేలా పుత్రులులేకున్న పుట్టుగతిలేదూ । యేలారాజ్యము లేమిటికనుచూ । యేలావైభోగము లేమిటికనుచు । ఏలాభాగ్యము లేమిటికినుచూ । ఒక్కనాడుసవతులు ముగ్గురునూ । తలపోసిరి తమచిత్తములోనూ । కలలు గనిరి కడువేడుకలోను । బంగారుమేడలోపలను । కొలువైకూర్చున్న రాజుకు । కలలంతా ఆరాజుకుచెప్పిరిగా । సంతానములేదని చింతించిరి । ఆపలుకులువిని దశరథులప్పుడూ । పుత్రకామేష్టిని పూనిరప్పుడూ । సకలమైన రాజులువత్తురుగా । కౌశిక అత్రి వసిష్ఠు మొదలుగా । ఋషులు ఋత్విక్కులు ధాత మొదలుగా । చప్పన్నా భూపతులేతెంచ్రీ । అయిదు దినములు హోమమువేల్చిరి । యజ్ఞపాయసాన్నములు పెట్టి । ఆరగించిరీ అతివలంతటా । గర్భపుచిన్నెలు కనుపడదోచ । తేలుచుకన్నులు వాలుచు మొగములూ వదులెమెడసూళ్లాడగనూ । నలుపెక్కెను చనుమొనలందరికీ । పెట్టినయిష్టాన్నముల ముట్టరు । సద్దులుమీదనే పొద్దులుపుత్తురు । గోడలమృత్తిక వేడుకలనుచూ । వెలిమిడిమీదనె కోరికలుండే । చిలుకలకూపలుకులు చెప్పరుగా । హంసలకు నడకలదిద్దరుగా । రాచకేళికి మారుచెప్పరుగా । రుద్రవీణమీటరె కొమ్మలునూ । తాంబూలమ్ముల సహ్యములాయె । తలవాల్చుచునూ ఎల్లవేళలా । అలయుచుపవళించిరి పాన్పులపై । ఆచందములు చూచిదశరథులు । భాసురముగ సీమంతము చేసిరి । పొందుగచైత్రశుద్ధ నవమందున । ఒనరగపునర్వసు నక్షత్రమున । రామభరత లక్ష్మణశత్రుఘ్నులు । ఉదయమైరి బాలురు నలువురును । దశ దినమ్ములు గడచినమీదటా । జాతకనామకరణములు వ్రాసిరీ । గొప్పగవార్లకు తొట్లనుగట్టి । రొప్పగబాల నుయ్యేలనుంచి । పాటలగంధులు పాటలుబాడా । అందరుచనుదెంచిరి శీఘ్రమునా । పసిడిపళ్లెముల హారతులు తెచ్చి । బాలురాకూ హారతులిచ్చిరిగ । నానబోసినా సెనగలుతెచ్చి । వేడుకతో వాయనములుయిచ్చి । పచ్చిపోకలు పండుటాకులు । పడతులకు విడియములిప్పించ్రీ । తాంబూలాలందుకొని తరుణులందరూ । తరుణులు తమగృహములకేతెంచ్రీ । దినదినమ్మునా పెరిగిరి బాలురూ । వుపనయమ్ములు చేసిరివారు । తిలకర్ణా గోకర్ణా యనిదీవించిరి । పసుపుగోచులు

పచ్చనక్షతలు । పొందుగ యజ్ఞోపవీతములు । భవతిభిక్షాందేహి యనుచు । అడిగిరిబాలురు పెద్దలభిక్ష । పచ్చనక్షతలు పచ్చని మొహరులు । పెట్టిరి పెద్దలు బాలురభిక్ష । దిన దినమ్మున పెరిగిరిబాలురు । అస్త్రశస్త్రకుల విద్యలు నేర్చిరి । అప్పుడు విశ్వామిత్రుడు వచ్చెను । తాటకినొక కోలనుబడగ వేసిరి । మారీచ సుబాహులను ద్రుంచిరి । మునులయాగ మప్పుడురక్షించిరి । మునిసతిశిలనహల్యగజేసిరి । శీఘ్రమ్మున శివవిల్లటువిరచిరి । మెచ్చి యిచ్చెను యా జనకుడు । సీతనుపెండ్లాడెను శ్రీరాముా । పరుశరాముని భంగపరిచిరి । భూసుతతోడను పుష్పకమెక్కి । అచ్చటయోధ్యాపట్ణముకేగే । పట్టముగట్టుదామని అందరూనూ । ప్రియముతోటి జనములు యెన్నిరిగా । కైకవరముచే కానలకేగిరి । ఖరదూషణాదుల కడువడిద్రుంచిరి । చుప్పనాతి ముక్కప్పుడుచెక్కిరి । మాయమృగము వేటకు చనుదెంచిరి । జానకినెడబాసెను శ్రీరాము । చెట్లలోపల వెతకగాబోయి । శబరి చేతవిందపుడారగించి । జటాయువుకు పిండమువేసి । సుగ్రీవునిచే సొమ్ములందిరి । హనుమంతుని తనుబంటుగయేలే । వాలినిజంపి తారనుగూర్చి । సుగ్రీవునకును పట్టముగట్టి । వారధివేగమ్మున బంధించిరి । రావణకుంభ కర్ణులగూల్చి । ఆవిభీషణునికి పట్టముగట్టిరి । ఆకాశవాణిపలుకగను । సీతచేసినా బాసలందుకొని । భూసుతతోడుక పుష్పకమెక్కి । అంతటనయోధ్య పట్ణముకేగి । పంకజాక్షితొ పట్టగట్టి । పట్ణములోపల పంకజాక్షులూ । సీతను చూతామనిచనుదెంత్రూ । కొందరుసీతకు మ్రొక్కెడివారు । కొందరుకౌగిటజేర్చెడు వారు । అందరిని కౌగిటచేర్చుకొని । ఆదుకొనెను ఆజానకిదేవి । "అమ్మలారా మీరందరు నన్ను । తలతురనిపుడూ కానలకేగినా" । కాంతరొనీకడగాపుకూతురూ । చిన్నదిగదనే వెళ్లెనాడు । ముగ్గురుబిడ్డల కన్నాదటవే । అత్తింటనెవున్నదయాకొమ్మా । తోడుకరాగదే చూతుముగాని । రేపయినా తోడుకరమ్మనెను । వెలదిరొనీ పెద్దకొడుకిప్పుడు । ఎడబాసెనట నీలోటౌనా । కొమ్మగానినీకోడలిగుణములూ । వింటినిగదనేవేడుకతోను । యెంతదిట్టరికాంతాకలిగిందే । ఏవేళావాదులుజేసె । నీకోరికతెస్తివేఅక్కర[illegible] । అనుభ విస్తివేమక్కవదీరా" । అంతలోనెకౌశల్యేతెంచి । అందరితొ తానిట్లనిపలికె । అత్తకొంగిన కోడండ్లెవ్వరూ । అందరు ఆలాగనితాపలికె । అంతలోనెకైకాచనుదెంచి । అందరితో తానిట్లనిపలికె । రచ్చకెక్కిన రమణులెవ్వరూ । అందరు ఆలాగనిబాబలికె । అంతలో సుమిత్రేతెంచె । అందరితో తానిట్లనితలికె । అత్తలకెదిరించని కోడండ్లు । వాదులుచేయక వుందురెతల్లి । అంతలోనెశాంతాచనుదెంచి । అందరితో తానిట్లనిబలికె । కౌసల్యవంటి అత్త గలిగితే । అందరుఆలాగనిబాబలికె । వచ్చినవారికి జానకిదేవి । కప్పురంపుతాంబూలము లిచ్చె । కొందరికిముత్యాలచీరెలు । కొందరికి రత్నపురవికెలును । కొందరకు బంగారు చీరెలు । కొందరికి పగడ పురవికెలును । ఆకులుపోకలు అతిహర్షమున । అందరికిప్పించెను

ఆసీతా । కట్నాలందుకు కాంతలందరు । శాంతవినగజానకినిట్లనిరి । పుత్రులు లేని యొక్కటి వెల్తి । వున్నవెలతులా యువిదకులేవు । ఆ పలుకులువిని శాంతఅప్పుడు । అభాగ్యము మాకెక్కడిదనెను । జానకితనయుల కనునేకొమ్మా । ఏమికొదవ కాగలదే శాంతా । సెలవులందుకొని సఖియలందరూ । తమలో తమరు యిట్లని రపుడు । పదియునునాలుగు వత్సరమ్ములూ । వనములుదిరిగిటు వచ్చినకొమ్మా । మరువగ లేనే మనలనెవ్వరిని । ఆనాడేభాగ్యముపండెనని । జానకినికొనియాడుచుమదిలో । నవ్వుచు తమగృహముల కేతెంచ్రీ । అంతటరాముడు అతివకోసము । అంతఃపురములోపలకేగె । తలచుట్టు చిత్తరుబంగారు । జరీపోగులు పాదముమెరయగను । నింగులుదేరగనిగ్గులు మెరయగా । కెంపులతురాయి అందముమించా । ఆణిముత్యపు చౌకట్లమరగా । దిద్దినకస్తూరి తిలకముజారా పచ్చలబెత్తము చేతబట్టుక । పగడపుపోగాలందముమించా । అక్కరోజానకి యెక్కడవున్నదే । పిలువవేజానకిచూచెదననెను । ఏవేళాఆలినియెదబాయవు । ఏమిరరాఘవ నీవనిపలికే । అడవులలోపలజానకిచాలా । పెట్టినమందులుతలకెక్కెనవా । అనగవవ్వుచూ రాఘవులప్పుడు । పిలువవెజానకి చూతునుఅనెను । రావేజనకుని ముద్దులకూతురా । రావే భూమిలోపుట్టినకన్యా । రావేదశరథ ముద్దులకోడలా । రావేరాముని చిలకలకొలికి । రావే రాముని రాజ్యరత్నమా । రావేజానకిరమ్మనిపిలువ । అందమైన కాళ్ళందెలుమ్రోయగా । నట నటవీధుల నాట్యములాడా । బటువుగముత్యాల పాపటచేరులూ । కడానిగుళ్ళందముమించా । జాళువపసిడి వజ్రాలగుత్తులూ । జాలీరుముత్యాలమేలుపుట్టెళ్ళు । కులుకుకుచమ్ముల గుత్తుల నడుమను । గుత్తపుముత్యపు పేరులుగదలా । సిగపైపువ్వుల బంతులుజారగా । చక్కగ సందిటిదండలుగదలా । గంధపువాసనలందము మీరగా । తాంబూలమ్ములు చాయలు దేరా । పున్నమచంద్రునిబోలెడు ముఖమునా । దిద్దినకస్తూరితిలకముజారా । గొప్పకన్నులా కాటుకమెరయగా । నొప్పుగముత్యపు నత్తటుతూలా తళుకులు తాటంకమ్ములమెరపులు । చెక్కిళ్ళసొంపులుమెఱయగను । పసిడివెన్నెలాచీరగట్టియా । జిలుగుగుచ్చెలావల్లెవాటమరా । లేతనడుముకూ వడ్డాణమ్ములు । వొయ్యనకీలందియలుమ్రోయ । అంగుళమ్ములవుంగ రమ్ములతో । సీతవచ్చి శాంతచాటున నిలిచే । వచ్చిన సీతను చూచిరాముడు । చక్కపగ డాలాడుదమనిపలికె । దాచినసొగటా లప్పుడుదీసిరి । మరివేసి ఆటకుజొరగొనిరీ । శాంత రాఘవులొకవైపైరీ । సీతాలక్ష్మణు లొకవైపైరీ । తిత్తికతీపంచమ్మిదిక్కూ । పగడభార తొమ్మిదియనుకొనుచూ । భారభిత్తీదుగ యనుకొనుచు । దుగ భిత్తీవంచ భారనుచూ । తప్పుజోడుగాదు దిగజోడురమ్మీ । యిదిసారెగాదు ముదమునసారె । ఒకవేటునగట్టెందిర జోడు । జచ్చెలక్ష్మణా వారలందిచ్చెసుమీ । చచ్చెసుమీ లోపటిసారెను । నిర్గతిజేయక నిలువకరమ్మీ । శాంతరాఘవుల కిద్దరికిప్పుడు । వేటె పడవేయివిఘములనైనా । పడదువేటు

జారారమ్మనుచూ । రాముడోడెజానకితాగెలిచెను । వోడినధనమడిగెను రాముని । రమ్మి లక్ష్మణాముందరి కట్టమూ । తెమ్మనవయ్యా వోడినధనమూ । ఆపలుకులువిని రాఘవు డప్పుడు । అప్పుడుజానకితో నిట్లనిరీ । యెంతదానవేజానకినీవు । యెంతదానవికాకుంటేను । చిన్ననాడు శివవిల్లెత్తుదువా । యెంతదానవే జానకినీవు । యెంతదానివికాకుంటేను । అడవికి మాతోవత్తునందువా । యెంతదానివి కాకుంటేను । మాయలేడిని తెమ్మందువా । యెంత దానివి కాకుంటేను । రావణులంకలో చెరలువుందువా । ఆపలుకులువిని జానకప్పుడు । కన్నులజలములు గ్రక్కునదెచ్చె । ఆపలుకులువిని శాంతఅప్పుడు । అప్పుడు తమ్మునితో యిట్లనెను । చిన్నవాడవా రాఘవనీవూ । సీతతోను పంతములేలర । ఆడమన్నదా జానకి నిన్నూ । ఓడమన్నదా జానకినిన్నూ । ఆడవారితో ఆడగనేలా । వోడినధనమడిగితె కోపములా । రమ్మిలక్ష్మణా ముందరికట్టమూ । తెమ్మనవయ్యా వోడినధనమూ । ఆపలు కులువిని లక్ష్మణుడప్పుడు । అక్కకువదినెకు మొక్కుచునిలచే । సీతయెవ్వరి సొమ్మో యన్న । సీతాలక్ష్మియు మనదేకాదా । రాముడెవ్వడి వాడేసినా । రాజ్యమంతా మనదేకాదా । అంతట రాముడు అతివేగమున । అంతఃపురముల లోపలకేగె । శాంతతోటి సరసమ్ము లాడుతు । రాకయుండె నాజానకిదేవి । తడవాయెను జానకి రాదాయెను । తమ్మునిన్ని పిలి పించెనురాముడు । ఆపలుకులువిని లక్ష్మణుడపుడు । కావించెను కడువేడుకతోను । మందగ మనలందములుకపుడు । వేడుకవింజామరవిసరుచూను । ఆపల మరుపులు అందిచ్చుచును । పాదములొత్తుచు శ్రీరాములకు । కూడివుండిరా రామునితోను । సందడిఘనమాయెను ఆనగరిలో । చూచివత్తమని జానకిదేవి । జాలకట్టలా వెంటనెచూచుచు । విభ్రాంతినిగొని యిట్లనిపలికె । యేకపత్ని వ్రతుడవు అనుచూ । యిచ్చెగాక మాతండ్రయితే । యేకపత్నీ వ్రతములూఅన్ని । తెలిసెగదాయిక్కడయీలాగు । ఆపలుకులువినికాంతలుఅపుడు । అంత జానకితో యిట్లనిరి । యెక్కడిదానవె జానకినీవు । యెప్పటికి మే[illegible]న్నాము । అడవుల లోపల నీవుజాసినా । అంతవేడుకలో మాతోగూడే । విల్లువిరవగా వచ్చినదానవూ । యెక్కడిదానవె జానకినీవు । ఆపలుకులువిని జానకపుడు । కన్నులజలములు గ్రక్కున దెచ్చె । ఆపలుకులవినిశాంతపుడు । తమ్మునిసదురుకెశానేతెంచె । తమ్ముడికాంతల లాను జూచియో । విభ్రాంతికొనియిట్లనిపలికె । సీతతోడిపంతము లేటికిరా । చిన్నవాడవారాఘవా నీవు । అబలకానకడు ముగ్ధవుటెరుగవా । పంతము లేటికిరాఘువనీకు । ఆపలుకులు విని రాఘవులపుడు । అపుడుకాంతతో యిట్లనిపలికెను । అక్కరోజూడవే అస్త్రమ్ములూ । సీతనుపట్టితెచ్చినస్త్రములు । యేమనిజూచెద నస్త్రమ్ములనూ । తెచ్చివుంచెనా శ్రీలక్ష్మణుడు । ఆరగించేనా జానకీదేవి । కూడివుండెనా రామునితోడ । అతివర్షమ్ములు సాగిపోగను । అవనీసుతకటుగర్భము దోచె । వెల్లబారుటలు వెలవెలచూపు । ఆసతిముఖకళకందము

దోచె । బింబాధర పూబోణికియింపై । బింబముపొండువర్ణ మెబోలు । అంబుజాక్షియని యాడితెనదువ । వడియనికట్టినముడియనబోలు । హేమకమలముల యింపులుతుమ్మెద । గుంపుగూడిన చందమెబోలు । చెలికత్తెలుకడు బాంధవులెల్ల । వెలయగమనసీత వేకటి యసీరీ । మరియుతక్కిన బాంధవులెల్ల । అవనిజమనసీత వేకటియసీరీ । కౌసల్యకైక సుమిత్ర । శాంతయు జానకికడకేతెంచ్రీ । ముఖమేటికితెలుపెక్కెనుసీత । వొళ్లేటికి సిక్కిందీలాగు । అన్నమేల ఆరగించవుసీత । యేమేనీవున్నా విధమనిరి । ఆవేళకాలము గందినఫలములు । అటువంటి కోరికలు యేమి.గోరెదవు । అత్తలుఅడిగిన భయమున జానకి । తలవంచుకొని సిగ్గునబలికే । ఇన్నాళ్ళాకళ్లకు భోజనంబాయె । అసహ్యములౌ తోచెడుననెను । నిన్నటనేటనురుచులతొ అన్నము । హితవాయెనుయని జానకీబలికె । ఆపలుకులువిని శాంతమ్మపుడు । అప్పుడుతల్లులకిట్లని పలికె । తగవుగాదు కౌసల్యతోమీకు । ఆరగించిబెట్టవే కోడలకు । నిలువలేదు జానకిలానపుడు । తరుణులమీదనె చేరున్నదిగ । ఎల్లలోకమ్ములవారందరు గర్భముదాల్చిన తరుణినిజూడా వత్తురెకౌసల్య యెల్లవారలు । చూతురె మన కాంతలనలుగురుని । తల్లితోడుకొని బోయేవరకూ । ఆరగించబెట్టవెనీ వనెను । అనియిటుదానును బుద్ధులుజెప్పగా । అనుదినము కోడలకు లావద్దించే । అత్తయు బెట్టిన భయమునసిగ్గునా । రుచులతోడ నన్నముభుజియించె । శుక్లపక్షమందు సోమకళలు దేరగా । వైదేహిగర్భము వర్ధిల్లెను । అమరసమానులు కుక్షిలోనుండగా । ఆయింతిగర్భ మువర్ధిల్లె । పట్నములోపల పంకజాక్షులు । సీతకుదెస్తురుదినుసులు చాలా । వాకకాయ వదీకాయలను । జప్పెనామారేడు కాయలను । చింతకాయపులి చింతకాయలను । మేలిమైన మామిడికాయలను । గిరికాయావోరిక్కాయలను । గంగురేగు కాయలు మొదలుగను । కిసిమిసికాయలు గరిమికాయలు । అందమైనా యుసిరికాయలను । బాగుమీర పాడికాయలను । మూలమైవ మునగకాయలను । అల్లపుముక్కలు జీడిపిందెలు । ఆమునగ కాయలు మొదలుగను । దానిమ్మా గజనిమ్మ కాయలు । అందమైన బుడమకాయలను । ఏసికదుంపలు టెంకాయలును । ఊరుబిండిగొని తెత్తురువారు । సింహద్వారమున పణతులురాగను రాముడుతానిండు కొలువైయుండె । పాణిద్వారమున నరుగుచుమనిరి । అపహాస్యముల కొచ్చును రాముడు । తప్పకపోగడే కాంతలుమీరు । అక్కడచెలికత్తెలు వేగమెవచ్చి । ఇట్లని పలికిరి వివరముతోను । అమ్మరోపట్టపు కాంతలందరు । చూడగ వచ్చిరి తమరినిఅనుచు । ఆపలుకులవిని శాంతమ్మపుడు । ఆవలకేగవే జానకినీవు । తెచ్చినతగువులు శాంతందుకొని । ప్రియభోజనమ్ములు వారికినుంచే । నిర్మలోదకమ్ములు దెప్పించెను । పాదంబులు గడుగుడుమీరనెను । పాదంబులు గడిగినమీదటను । జానకి పిలువుడని బాబలికె । రావే జానకిరమ్మనిబలికె । చెల్లెలాతో జానకిదేవి । తొలకరి మెఱు

పనదానేతెంచి । నవమాసమ్ములు నిండగలేదే । ఎంతఎత్తుగా నున్న దెబాలా । యెక్కువ మోహమె జానకిమీదను । గర్భముదాల్చిన తరుణినిజూడ । యెంత మోహముఅయి నాకాని । సరినెలనోతుర సఖియరొయనెను । కోరికలెట్టివో కోరవేసీత కోరినఫలములు తెచ్చేమనిరి । ఆపలుకులువిని శాంతమ్మపుడు । అతికోపమ్మున నిట్లనిబలికె । అనేక కాలానికి అందినఫలములు । నటువంటి కోరికెలు యేలకోరితివే । చెప్పంపితివా జానకినీవు । కడుమోహమ్మున తెచ్చెదనేను । అతిమోహమ్మున మీరలుండగా । చెప్పంగకారణమే మనెను । అందమైన గంధముకస్తురి । అందరికి సెలవందించెనుశాంతా । కొందరికి ముత్యాల చీరెలూ కొందరికి మేలైనసొమ్ములు । కట్నాలిప్పించెను ఆశాంతా । కట్నాలందుక కాంతలందరు । శాంతతోను తమరిట్లనిరపుడు । అమ్మరోమేము ఆడాయొకప్పుడు । యేమనిపలికితిమి మీతోను । జానకిబాలురు కలుగుదురనుచు । పలికితిమమ్మ వివరము తోను । మామాటలకును తిరుగరాదుగ । పంతము తోడుతపలికితిమనిరి । జానికిబాలుర కనియేటినాడు । చెప్పదగవె శాంతరో నీవనిరి । ఆలాగే చెప్పంపెదననెను । సెలవులుపుచ్చు కొని సఖియలందురు । తమతమగృహముల కేతెంచిరీ । అంతలోను రాఘవులు తమరప్పుడు అతఃపురములోపలకొచ్చి । అమ్మరోపట్టపు కాంతలందరు । యెందుకు తెచ్చిరి దినుసులు చాలా । జూడవచ్చిన వారలు గనుకను । కడుమోహమ్మున తెచ్చెదరనెను । వీధివెంటను తెచ్చిన వస్తువుల । సీతకుపెట్టవద్దనె రాముండు । కావలసినమన యిండ్లనులేవ । కావింతము కడుశీఘ్రముగాను । ఒల్లనొల్లననె జానకిదేవి । పరికింపుచు కడువేగమెలేచె । అందమైన నగరితరువుక్రిందకి । ఒంటిగనరిగెను జానకిదేవి । ఒంటిగనరుగుట వుచితమెసీత । వెంట తోడులేరా యెవరైనాను । మొన్న జనకుడు పంపినచెలికత్తెలు । చేరరుగామాసీతకుఅనెను చెల్లెలనెడబాయక యుందురు । పిలువదుగా జానకితన్ను । ఈలాగుతిరుగుట యుచితమ సీత । అణగియుండరాదు యికనైన । అనుచుబలుకుచు సీతకుశాంత । అంగరక్షగావింపుచు నుండే । తల్లినిదండ్రిని దనమదిలోపల । ధరణిజతనమది చూడగదలచే । జానకిభావము శాంతకుదెలిసి । తరుణివచ్చితల్లులకెఱిగించే । కోమలాంగులు కోడలినిజూచుటకు । కనకపు మేడకు గ్రక్కునవత్తురు । అత్తలునాడ బిడ్డయువచ్చుట । తనుచూచుటకని ధరణిజలేచె । తీగెరత్నపు తివాసులమీదను । తరుణిచుట్టు గూర్చుంచిడిరివారు । ముదముతొ కౌసల్య ముందరనుకొని । ముద్దులకోడలిని కోరికలడిగె । లంకలోనుండేటి రాక్షసకాంతల । వనచరకాంతల వనమృగములను । మునిఋషికాంతల మునుపటికాంతల । మైధిలిచూడగ మక్కువలేమొ అతివినయమ్మున నాదరించగ । కన్నులజలములు గ్రక్కునదెచ్చె । సుమిత్రకోడలి చెయిపట్టుకొని । కౌగిలించుకొని కన్నీరులాదుడిచే । మేముగాకనీకెవ్వ రిక్కడ । కోరిందేమొ కోమలిచెపుమ । అత్తసవతి తన్నడిగినపిమ్మట । బంధువులును

చూడవలెననెను । అడవులుతిరుగుట వనములకేగుట । చెరబోవుటయసురులుచచ్చుట । అగ్ని
లోజొచ్చుట ఘాసతితెచ్చుట । మైథిలిగర్భిణి వారెరుగరుగా । కౌసల్యాకైకాసుమిత్ర ।
శాంతతోను చదురునకేతెంచిరీ । గర్భిణిస్త్రీకిని కోరికగూడదె । అక్కడకునుమన మంపగ
వలెను । అనుచుబలుకుచు నలుగురతివలు । చదురుకు చనుదెంచ శీఘ్రమున । తగిన
వారుతమ్ములుచెలికాంద్రతో । రత్నపుగద్దెపై రాఘవులుండిరి । మొలకనవ్వులు మురియుచు
ముఖమున । ముద్దులరఘుపతిమాతలగనియె । అక్కానీతల్లుల తోడ్కొని । ఇచ్చటికొచ్చిన
కారణమేమి । నెపము లేక మీ రిచటికిరారుగ । వచ్చిన కార్యము దాచక చెపుడీ । ఓపిక
చేయక వంచనచేయక । శాంతరఘుపతి చేయిబట్టుకొని । తల్లులువినగా తమ్మునికిట్లనె ।
చక్రవర్తి పెద్దకూతురిప్పుడు । మాసములు నాలుగు గడచినవి । తల్లినిదండ్రిని తనమది
లోన । ధరణిజయెప్పుడు తలచుచునుండె । అన్నచిత్తమే ముందరనెరిగి । ఇప్పుడులక్ష్మణు
డక్కడకునునియె । నదులునగమ్ములు నగరముదూరము । నాతినిబంపుట న్యాయముగాదు ।
ఘాములుపాములు పుట్టలుగుట్టలు । మగువనుబంపుట చెల్లదెమాకు । మారాడక మీరరుగు
డనెను । ఆపలుకులువిని సుమిత్రయప్పుడు । అప్పుడుకొడుకు నిట్లనిబలికె । నన్నుగన్న
తండ్రివి న్యాయంబగున । నీకేటికిజానకిపైమాట । రాముడుండగ భరతుడుండగ । శత్రు
ఘ్నుడు ప్రధానులుండగను । నీకేటికి జానకిపైమాట । ఆడుతోడునేపుట్టలేదని । ఆడితివని
జనులాడుదురయ్య । శాంతకుగర్భిణులైన మీదట । తల్లడించు మనచిత్తములన్ని ।
ఆలాగేయని యనుకోరాదా । కాంక్షతోను రాఘవులు నప్పుడు । సుగుణవతిసుమిత్రకుబలికె ।
వేరుచేతురావెలదిలో పేరని । ఏటికిలక్ష్మణుడనుజుడెకాడా । అతనిసమ్మతినాకనుకూలము ।
అమ్మానీవిట్లాడగనగున । చెప్పంపితెజనకుడులావచ్చును । చూతామప్పటి యాచందములు ।
అనుమానింపుచు నతివలునలుగురు । అంతఃపురములకే చనుదెంచిరి । తల్లులబుద్ధులు
మదినుంచుకొని । తమ్ముల జూచెను నతిరహస్యముతో । చక్రవర్తిక్షేమము తెలియదుగ ।
తనయులులేరని దలతురుమదిని । బి ల్వ న ం పి తే ప్రియమొందెదరు । అనిచెప్పగ
శాంశాచనుదెంచె । భమిడిపత్రికా పణతితెచ్చెను । ర త్న ము ల రంగవల్లువ్రాసే ।
అణిముత్యములక్షరములచే । సుమంతుడు శుభలేఖలువ్రాసే । హరునివిల్లు విరచియతివను
దోడ్కొని । అయోధ్యకు వచ్చేమార్గములో । పరశురామునిభంగపరచిరీ । పదుమూడేడులు
పట్టముననుండీ । కైకవరముననుకరుణచాలక । తండ్రిబంపె దాపసివనములకు । దండక
మండలముల వనిదిరిగి । అసురులజంపుచు పదునాలుగేండ్లు । వాలినిచంపి వనచర
రాజ్యము । తారనుగూర్చి సుగ్రీవుకుగట్టి । జలనిధికొండల సేతువుగట్టి । రావణకుంభకర్ణుల
గూల్చె । రావణుతమ్మునిరాజుగజేసీ । పన్నగసురకాంతల బాధల నణచి । సీతంజూచిరి
మునుపటిలాగు । కందదుకుందదు కాంతితరుగదు । వానరగభూతములొచ్చినజడియదు ।

అగ్నిలోజొచ్చి యచ్చటనేయుండె । అనుజులుమునులు నమరులురుద్రులు । తగునేరాఘవతప్పేమనిరి । పావకుడుదెచ్చి బాలికనిచ్చెను । జానకితో నామృగములతోను । కుబేరుని వరపుష్పకమెక్కి । సౌమిత్రితొసాకేతమువచ్చిరి । మేముఅరిగిన యేడవదినమున । దశరథుడు మృతిబొందెను । రాము రారైతిరి పోరైతిరిచూడను । వార్తకైన నొక్కరి నంపరుగ । బాంధవగుణ ప్రియబాంధవులంటే । రారాపోరాఘనులైనాను మీసుపుత్రిక గర్భముదాల్చెను । మిమ్ముల నెప్పుడుదలచుచునుండె । మాకందరికిని పరమానందము । మిథిలానాయక వెంచేయుడనెను । అనివ్రాసి నపత్రికను దేవునికింపుగ । చేరవచ్చిశత్రుఘ్నుడు చదివే । చారులబిలిచిజేతులకిచ్చె । చక్రవర్తికనిబొమ్మని పల్కె । అంతటమిథిలనుమిథిలేశ్వరుడు । అజుడును మునులు అమరులు గొలువ । వేదశాస్త్రపురాణమ్ములు చదువగ । వ్యాఖ్యానములు విప్రులు జెప్పగ । మంత్రవచనములు మంత్రులుజెప్పగ । ఆశ్రితజనులును యిమ్మనియడుగ । ఆటలపాటల అప్సర స్త్రీలు । వీణెమీటుచువిద్దెలుచూప । గౌతమపుత్రుడుగద్దియనుండి । క్రతువులుజేసెటి క్రమములదెలుపను । ఈవిధమున నారదుడేతెంచె । తెల్లనిదేహము తెల్లనిజడలతో । తెల్లకమండలము చేబట్టుకొని । వీణమీటుచు విష్ణునిబాడుచు । చనుదెంచెను జనకునిచదురుకును । అర్ఘ్యముగొనుచు యెదురుగవచ్చి । అర్చనలిచ్చుచు అడుగుల వ్రాలే । దర్భ పీఠమన తాపసినుంచి । తమ్ముడు తాను కొలువై యుండె । యేదివినుండి యేతెంచితిరి । ఏతీర్థము లాడితిరివేళా । ఎన్నాళ్ళాయెమిమ్ముజూచి । యెన్నగపుత్తడి మాయనుండే । కోసలాధీశ్వరుండు కొమారులతోను । కోడలుఅక్కలు సుఖమున్నారా । అనియడిగిననా నేర్పరినవ్వుచు । వినుమనినారదముని యిట్లనియెను । హరువిల్లువిఱిచి యతివను తోడ్కొని । అయోధ్యకువచ్చె మార్గములో । పరశురాముని భంగపరచిరి । పదమూడేండ్లును పట్టమునుండిరి । పట్టముకట్టుదమని యందరును । వేడుకతోదినమును యెన్నుదురూ । కైకవరమున కానల కేగిరి । ఖర దూషణాదుల ఖండించిద్రుంచే । అన్నతోగూడ అడవికి బోతు । అప్పుడులక్ష్మణుడతివకుబలికె అన్నయు వదినయు నడవికిబోదురే । వారినికొలువను బోయెదనేను । తలయెత్తిసుతునితప్పకజూచి । తల్లడింపుచుతరుణియిట్లనెను । అక్కతొగూడ నడవికిపోతె । మిమ్ముబాసి నేనెట్లోర్వగలను । బావలత్రోవ నడవరాదందురే । తలయెత్తిసతిని తప్పగజూచె । తనువునిలవకా ధరణినివ్రాలె । మాళవశ్రుతకీర్తి మగువలిద్దరు । భయమున భరతుని కెరిగించిరి । జలములుబోసి చలువలు గట్టిరే । చందనమలది సురటీవిసరిరే । పచ్చకర్పూరపు పలుకులుదెచ్చి । పూటపూటకు కన్నులనుంచరె । మాళవశ్రుతకీర్తి మగువలిద్దరు । శైత్యోపచారములు చేయుచునుండిరి । సతికియిచ్చిన సత్యమ్ముకువెరచి । తపించి దశరథపతియేచచ్చె । తల్లిజేసెనని తనమది

నుంచి । తాపసియాయెను నాభరతుండు । సీతాలక్ష్మణ సేవితులగుచు । చిత్రకూటమున కొన్నాళ్లుండి । పంచవటి భాగీరథిపొంతను । పర్ణశాలకడ నుండగనపుడు । రావణుచెల్లెలు రాము మోహించెను । లక్ష్మణుడారక్కసినిశిక్షించె । మాయమృగము మారీచుతోడను । దశకంఠుండుతరుణిని గొనిపోయె । ఆకలినిద్రా దప్పింపణచె । చీకటివెన్నెల చింతేమాని । పక్షులమృగముల భయమేవిడిచె । నెఱుకవేణి సీతకుజడలసల్లె । అశోకమనువృక్షమున నుంచిరి । వాలినిజంపి వనచరరాజ్యము । తారనుగూర్చి సుగ్రీవుకుగట్టిరి । జలనిధికొండల సేతువగట్టి । రావణకుంభకర్ణాములగూల్చె ।రావణుతమ్ముని రాజుగజేసె పన్నగసురకాంతల బాధలనణచి । సీతనుజూచిరి మునుపటిలాగున । కందదు కుందదు కాంతితరగదు । ఒనరుగ భూతములొచ్చిన జడవదు । అగ్నినిజొరగా నక్కడనుంచి । అజుడును మునులును అమరులింద్రులు । తగునే రాఘవతప్పేమనిరి । పావకుడు తెచ్చి బాలికనిచ్చిరి । జానకితోనె మృగములతోనే । కుబేరుని వరపుష్పక మెక్కి । సౌమిత్రితో సాకేతమువచ్చిరి । అన్నలుతమ్ములు అతివినయమ్మున । అక్కచెల్లెలునతి వినయమ్మున । నువలయేళనీ కూతుల్లు అల్లురు । అయిదువేల వత్సరముల క్రిందట । అయోధ్యనుండగ నేగంటి । వినినకునుకు తనవీనులుమూసె । సింహాసనమున దిగ్గునలేచి । తాపసిపూజకు తమ్ముని యుంచి । అభ్యంతర మందిరములజనెను । జానకిపెంచిన చెలులను బిలచి । వాసంతిని పిలుపుని రాబనిచె । వడవడనాడెని వదనముజూచి । ఒనరవసంతయు నిట్లని బలికె । ఎక్కడనుండి యెవ్వరువచ్చిరి । యేమివార్తలు యెవ్వరిమీదా । అయోధ్యలో రాముడు అనుజులతోను । చెల్లెండ్రతో జానకి సుఖమున్నదా । యడిగిన తన సతినడలకవినుమని । నారదవాక్యములంతా జెప్పె । నటికిస కదళీతరువోయనగా । యవని వ్రాలెనుయశ్రులుకురియా । దాదులు చెలులజేరి యడలగా । యేరాలేమని యెదురుగనడవగ । యప్పుడు వసంతయిట్లనిపలికె । దిక్కునలేక దిగవిడచినందుకు । యడవులకంపిరి యననేమిటికి । యేలాభూములు దున్నగ బంపినా । ఎందుకుకనిపిస్తివెమాతల్లి । యేలాయజ్ఞము జేయదలచినా । ఎందుకుపుట్టితె ఊర్మిలనీవు । కనిపంపగ దమపుత్రులు యేగిరి । భూమిజబాలనేటికి పోనొక్క । తనసతి కూడుకుతానుండకను । ఒంటిగనుండుట ఉచితంబగున । పతియగ్నిగుండము చొరబంపితే । యేమని నీమదితలచితివమ్మా । తల్లిని దండ్రిని తలచితివమ్మా । దాదులచెలులను తలచితి వమ్మా । చెల్లెలను చూడగవలెననుచు । శోకించితివో జానకినీవు । సిరిగలముఖమున చిలుకపలుకులు । జేరిపిలుతువే జానకినీవు । తల్లికంటెనుదాదిమంచిది । తనకిమ్మందువె మాళవినీవు । బొమ్మరిండ్లలో పొలతులగూడి । ప్రొద్దులుబుత్తువె పూర్ణిమకనీవు । చాలభూష ణమ్ములు ప్రభలుదేరగా । పారాడుదువేశ్రుతకీర్తినీవు । అలుమగడునీరీతినియడలగా ।

సీతకొఱకుమీకు చింతయేటికి । సీతారాములు శ్రీధరులనుచు । వగవకుమని నారదుడు
చనియెను । వినిజనకుడు నాశ్చర్యమునొందె । యయోధ్యేశ్వరుడు పంపినచారులు ।
యప్పుడు మిథిలాపట్టణము కొచ్చిరి । చక్రవర్తి పరిచారులజూచి । జనకుండెక్కడ
నున్నాడనెను । రాముడుబంపినదూతలువచ్చిరి । చారులుచెప్పిరి జనకుని
తోను । చదురుచావడిలొ కూర్చొనియపుడు । తమ్ముడుచదువగ తగలానిచ్చె ।
యచ్చరత్నమ్ముల మాణిక్యమ్ముల । పట్టుకట్టములు బాగుగనిచ్చె । పాలునునెయ్యి పంచ
దారలు । పరమాన్నములు భక్ష్యభోజ్యములు । భోజనమ్ములు నియమించిరి వారికి ।
కర్పూరము తాంబూలములిచ్చిరి । యభ్యంతరమందిరమ్ముల కేతెంచె । జానకిపెంచిన
చెలులనుబిలిచి । వసంతనుపిలువుండనితాబలికె । రాముడంపిన దూతలువచ్చిరి । రమణిరొ
రమ్మనె రాముడుతన్ను । రాజీవాక్షికి గర్భమాయెను । రమ్మనె రమ్మనె రాముడు నన్ను ।
జేతులమోడ్చుక చేరగవచ్చి । చరణంబులపైకొరిగిట్లనెను । మీతోనేనునువస్తేగాని ।
తరుణులనెన్నడు చూడగలుగుదును । నాతోకూడానీవువస్తువే । నవ్వరెలోకులువిన్ననుగాని ।
యంపినల్వురితోడ్కొనివచ్చెద । యంపకున్న జానకినేదెత్తూ । వియ్యంపువారును కన్నడ
సేతురే । విన్నవారునవ్వరటేనిన్ను । ఆపలుకులువిని వసంతయప్పుడు । కన్నులజలములు
కార్చుచుబలికె । పంచరంగులుపాత్రలుగూర్చి । పటములువ్రాసే జానకిజూస్తి । రామచిలుక
నుప్రేమతొపిలుచుచు । మాటలుచెప్పే మాళవి చూస్తి । బొమ్మరింటిలోపాలతులగూర్చి ।
ప్రొద్దులుపుచ్చె ఊర్మిళచూస్తి । చంద్రకాంతములు చాయలుదేరగ । పారాడే శ్రుతకీర్తిని
చూస్తి । మీతోకూడావచ్చెదనేను । నాతోకూడానీవువచ్చితె । రాముడుసీతా కాదందురుగా । వల
దునిలువుమనినగరమువెడలే । కాల్బలమ్ములుకమ్ముకరాగ । బహుజనమ్ములుసాగనంపగ ।
యేడునేడు పధ్నాలుగుదినములకు । అయోధ్యాపట్టణముచనుదెంచె । భేరిమోతవిని బెదురు
చునప్పుడు । చారులురఘుపతిపాలికిపోయి । దండువచ్చెనుదశరథతనయా । మమ్ముగావుమని
చెప్పిరిమొక్కి । ఆసుమంతుడు హనుమాంగదులు । మైందుడుద్వివిదుడుగంధమాదనుడు ।
గజుడునుగవయుడు గవాక్షుండు । రఘువరునిసేనలు తొమ్మిడి నిలచే । సామంతులసేనల
పని జూడగను । కలకలవాదించెనుసౌమిత్రి । యచ్చటి రాజు తామసుడాయెనో । ఎత్తి
వచ్చెవారెవరో వినుమీ । చారులుపోయి చెప్పినమీదట । చక్రవర్తిమిము చూడగవచ్చె ।
వారలయుద్ధం బరువైతోచెను । తమ్ముపలుకులకు తానవ్వుచును । దశరథరాజు చని
పోయెనుగా । యెవ్వరునెదురు జనంగవలెనో । పండ్లుతమ్ములు పంచదారలూ।భాంధవులతొ
భరతునంపించూ । విడినవిడెమ్ములుఫలములుచవులూ । సామంతులతో సౌమిత్రిని । పంపు
మంచు నాటలపాటలతొ । సేనలతోశత్రుఘ్నునిబంపూ । నీవునుతానును సుషేణసుగ్రీవులు ।
చదురుచావిటికెదురుగనిలచేమూ । యనిగురువుతన కానతిచ్చినా । యట్లేచేయుమని

యనుజులనియమించె । తెల్లనిగొడుగుల వింజామరలో జేరిమ్రొక్కిరా జనకునిపుడు । శశివలెపొంగెడు జలనిధిజనకుడు । రవిపతిమించాభార్గవిబోలు । రామభరతుల హస్తముపట్టుకొని । మెల్లగజనకుడుచదురుకువచ్చె । లక్ష్మణశత్రుఘ్నుల జేపట్టుకొని । జనకునితమ్ముడు చదురుకువచ్చె । వసిష్ఠాదిఋషులకుమ్రొక్కిరి । చిరంజీవిగమ్మని దీవించిరి । వారిక్షేమము వసిష్ఠుడడుగగా । క్షేమమనుచుశత్రుఘ్నుడుచెప్పె । ప్రత్యూష్యాసమ్మిత్రియుత్తరమున । రత్నపుసింహాసనమునగూర్చుండి । రామునిచూచెజనకుడుబలికె । మగువలచూచిమళ్ళివచ్చెదను । మందిరములకు నప్పుడుతన్ను । చిరుచిరునగవుల శ్రీరాఘవులూ । ఋష్యశృంగినితొ నిట్లనిబలికె । బావనీవును మామలతోడ్కొని । అంతఃపురముల కరుగుండనెను । ఆపలుకులువిని ఋష్యశృంగుడు । యప్పుడుజనకునికిట్లనిబలికె । తంద్రులుమీరుతనయుడనేను । రాణివాసముకురమ్మనిపిలిచె।సంతోషింపుచు జనకుడుగదిలే । అంతకౌసల్య యాత్మదాదుల । అలంకరించుమనినగరులుయన్ని । పచ్చకర్పూరపుపలుకులుగలిపి । పన్నీరుజల్లగవిరజల్లెను। పసిడిపీటలే బహుమణిగత్తెలు । కెంపులతివాసీలు పఱపించె । రమ్మీశాంత మాటకారిపీ । జనకుల కేమని చెప్పగవలెనో । తమ్ములతోను బాంధవులతోను । ఋష్యశృంగుల చెయిపట్టుకొని । కనకపుగడపలు క్రమముగ దాటే । పగడపుతీగెల పందిరిని నిలచే । కౌసల్యాకైకాసుమిత్రలు । పెక్కేడిచిరి జనకుడు వినగ । కలిమి లేములు కావడికుండలు । సుఖదుఃఖములుజోడై యుండును । చీకటివెన్నెలచింతయేటికని । జనకుడుబలికెకొమరితలగని । యంతకౌసల్య యాత్మదాదులూ । సీతను పిలుమని చెలువముతోను । వొప్పగ సుమిత్రశాంతతోబలికె । అమ్మానీవుచనియవనిజ మొదలుగా । కొమ్మలతోడుకరమ్మనిపలికె । పరువునరాగా పాపటచెదరగా । పయ్యెదజరగగ పతకములూడగా । యచటనుండెచెలియయొకర్తు । జనకునిరాకలు చెప్పుచునుండే । యక్కలారా మీకునాటలేటికె । నయ్యవచ్చెపిన్నయ్యనుగూడి । జనకనందనాదిగ్గునలేచి । చెలియను చూచియిట్లనిపలికె । చాలించరెయాటలునీపాటి । సద్దుజేయకావినరేయనెను । యంత్రాలోచన మంత్రివినీవు । మాళవిమన కష్టమ్ములుచెప్పు । ప్రియభోజనంబుల ప్రధానివినీవు । వూర్మిళ నీవు కార్యములుదాచకజెప్పు । తండ్రివచ్చెనని మదిపొంగుచును । తల్లులుబాంధవులు సుఖమున్నారో । చాలకాలమునకు జూడగవచ్చిరి । అంపింతురేమోయవలచూడ । యక్కకు శ్రుతకీర్తికి యిట్లనిపలికె । అత్తగార్లతో నలిగియుందమో । పతులతోటిపలుకకనుందామూ । యయ్యలతో నమ్మలకబోదామూ । యని విని యూర్మిళ యిట్లని పలికె । చాలు నీమాటలు చాలించగదె । పిన్నవునీవు ప్రియలముమేమూ । మమ్ముల మెచ్చరే మనపనులయినా । శాంతవచ్చెనని జానకితేచే । జనకపుత్రికలతొ శాంతయిట్లనెను । కొమ్మలార మీకోర్కెసాగెనే । జనకుడు వచ్చెనె మిమ్ముల చూడా ।

కౌసల్యాఅంతఃపురముననున్నారే । మాతల్లియడిగెమీతల్లులను । నేడు కన్నులాపండువు గాను । నెలతరొరమ్మని చేయిబట్టుకొని । యందమైన కాలందెలు కదలగా । చక్కగ సందెటిదండలుగదల । సీతగర్భిణిచిన్నెలు మెరయగ । తాంబూలమ్ములుచాయలుదేర । శాంతచుట్టునిలిచుండిరివారూ । అక్కల చూపుచునడలదెలుపుచు । చేరిమ్రొక్కినా శ్రుతకీర్తప్పుడు । అలివేణినీ మదియదలగనేటికే । అవనిజమాళవిఊర్మిళలేదే । మరచితివా మమ్ము నుకన్నతండ్రీ । మరుపేలాగునమాపైవచ్చే । అది జానకి యిదిమాళవి యది యూర్మిళ । శ్రుతకీర్తినిమీరెరుగరుగా । వాలుకన్నుల వరదలుకారగా । వారిజముఖి తామాళవిమ్రొక్కె । మ్రొక్కినతన సుతయక్కునజేరిచి । ఆశ్వాసింపుచు దీవనలుంచే । తొలకరిమెరుపుతొ సోయగమొప్పగా । భామయూర్మిళా తండ్రికిమ్రొక్కె । రఘురామరఘు కులాసోమలక్ష్మణా । కోమలిరమ్మని హస్తముచాచే । తళుకుకన్నులాబెళుకుచూపులా । నీరజముఖిసీత తండ్రికిమ్రొక్కె । మ్రొక్కిన తనసుత యక్కునజేరిచి । ఆశ్వాసింపుచు నంకమునుంచే । దీర్ఘాయువు గమ్మనిదీవించే । సూర్యకాంతమణి చంద్రనీలము । జానకి మాళవిమేడలకిచ్చె । చంద్రకాంతమణి సూర్యనీలము । ఊర్మిళశ్రుతకీర్తి మేడలకిచ్చెద । మణిఅక్షరముల మంచిఅద్దము । జనకుడు మెచ్చాశాంతకునిచ్చె । అచ్చరత్నముల అంద లమ్ములు । అల్లుండ్రకుతగినరాణువలిచ్చె । యెక్కువతరుచుగ మొహర్లుమణులను । దశ రథపట్నపుతరుణులకిచ్చెను । ఆవులుపెయ్యలు అగ్రహారమ్ములు । వసిష్ఠఋష్య శృంగుల కిచ్చె । ధనవస్త్రమ్ములు తరుణిరోసికు । తరుచుగగలదా దాచకచెప్పు । జెల్లెంద్రుజెలిక త్తెలుచాదుబు । మాటకులోనైవుందురజెప్పూ । జెల్లెలనునీజనని మారుగా । చేపట్టిరక్షిస్తివ జెప్పూ । అడవుల తిరుగను ఆసలునమలను । అజుమ్రావాసెనాఅమ్మరొసీస । కూతుళ్ళా తండ్రి గౌగిలించుచు । కోరెకంటిమని గోడుననేడ్చిరి । అప్పుడు శాంతాయిట్లనిపలికె । కౌసల్యా భూదేవికితోడు । సుమిత్రా వసంతికితోడు । మాప్రజలుమరిచెప్పనేటికి । మాటల కెల్లమంత్రేనేను । పతులమారుగాసతులజూచెద । సతులమారుగా పతులుజూదరు । కానల కంపినకారణమొకటే । మామామావల్లనుతప్పేమి । అడుగుడిమీసుతనావలబిలచి । మీరు పలకగామగువలడించి । చదురులోకి తాసరగునవచ్చే । కొంతసేపు కొలువునగూర్చుండి । రామునిజూచి జనకుడుబలికె । ఆడవులదిరుగుట వనముల కేగుట । చెరలోవుండుట అసురు నుచచ్చుట । అగ్నిలొ జొచ్చుట భూపతిజచ్చుట । నారదుడు తెల్పిననాటనుండి । కన్న తల్లికన్నీరుదించదూ । అంపితె నలుగురితోడుకపోదు । అచ్చట బంధువులు చూడగను । ఆపలుకులువిని శత్రుఘ్నుదప్పుడు । అపుడుజనకుని కిట్లనిపలికె । తనయులకనిమీతనయ వచ్చును । తనయవెంటవస్తురు యెల్లవారూ । అనవినిజనకుడు అతికోపమునా । తడవే టికియని తమ్ముని చూచె । సమస్త సేనలు చదురువెడలిరి । వద్దనివారించెను వశిష్ఠుడు ।

నిలువునిలుమక నిలువజాలకా । తిరిగిచూడకా ధీరుడుపోయె । పర్ణశాలలుపంచటరుగులూ కలిపించి భోజనవిధులేగడిపే । ఏడునేడు పద్నాలుగుదినములకు । తమసన్నిధికివెళ్ళిరి వారు । జానకిపంపినచెలియయొకర్తు । కనకపుస్తంభము మరుగుననిలిచి । జనకునిచందము శత్రుఘ్నుని పలుకులు । చేరిజెప్పెను చెలితానపుడు । కన్నులనిండగ చూడగలేదే । తమకిష్టమ్ములు చెప్పగలేదె । అయ్యలను తొడలెక్కగలేదే । అమ్మలక్షేమంబడుగగ లేదే । ఎంతకఠినులే యిక్ష్వాకులు । ఇందువదనలేడ్చిరి దాములును । శ్రుతకీర్తిని తన ముంగిటజేర్చి । ముదముతొదేవికి ముంగురుదువ్వె । పోదాములని బుజ్జగింపుచూ । బుజ్జ గింపుచూ బుద్ధులజెప్పె । రాచకులమున పుట్టినవారికి । రాకలు పోకలు యెట్టివిజెపుము । అయ్యలచూస్తిమి అంతేచాలును । అతివలముగ్గురి అలసటమాన్పె । సుమిత్రకోడండ్రను చూడగవచ్చె । అంపెదరముపతిననుమతిజేసెద జెప్పింతునువాశిష్ఠులచేత । శృంగారమ్ము లుచేయరెఅనెను । రామునిపట్టపుదేవికియిపుడు । సీమంతములుచేయగవలెను । రాము సరసను రమణి యుంచిరి । సీమంతహోమమ్ములు వేల్చిరి । తలుపులువేసుక తరుణు లందరు । పేరుజెప్పవె జానకి అనిరి । సీతారాములు శ్రీధరులనుచు । జానకిజెప్పెను చేడెలువినగ । పచ్చిపోకలుపండుటాకులు । టెంకాయలతొ వాయనములిచ్చిరి । ఎవరిగృహ మునకు వారుచనుదెంచిరి । అంతఃపురమున కేగెనురాముడు । చిన్నబోయిసీతశిరసువంచు చునుండె । నీకోపము మరినేనెరుగుదును । అంపలేదని అలిగితివనెను । అంపెదలక్ష్మణు ననుమతిజేసెద । పంపెదహనుమంతుని తోడిచ్చి । ఆముద్దుగుమ్మకుఅలుకలుదీర్చి । గుచ్చి కౌగిలించెను తనప్రేమ । ముఖము ముఖమున చేర్చుకరాముడు । చక్కనచెక్కిలిముద్దులు కొనెను । ఇందువదనను తొడపైనుంచి । మందగమనతో నిట్లనిపలికే । మందగమననే వేటకువెళ్లెద । మధ్యాహ్నవిధికివస్తాననెను । మిమునెడబాసి నిమిషమోర్వను । మీతో కూడా వస్తాననెను । వెంటనునీవు వేటకురాగా । సర్వరెలోకులు వీధులవారును' నాడు యడవిలో యెవ్వరు లేకుండగా । చెరగొని పోయిరి దానవులైన । నేడయోధ్యలొ మనవారుండగా । ఏమిభయమే జానకినీకూ । ఎడబాయక మనశాంతవుండగా ఏమికొదవగావచ్చునె నీకూ । ఆపలుకులువిని జానకప్పుడు । కన్నులజలములు గ్రక్కున దెచ్చె । బంగారుచమ్పటిచెంగులతో । సీతకన్నులాజలములుదుడిచె । కర్పూరమువీడెములు చుట్టిచ్చెను । పాదమ్ములపైనవాలిగెనుసీత । పాదమ్ములపైనున్నజానకినెత్తి । అతిశీఘ్రమ్మున కదిలెనురాము । పోకుపోకుమనిపలుకుచుతాను । తిరిగిచూచె శ్రీరాములవైపు । చదురుకుచను చెంచెను శ్రీరాముడు । భరతునిబిలిచియిట్లనిపలికె । రాజువ శీఘ్రమ్మునరప్పించూ । అన్న ఆజ్ఞఅయిన మీదటను । కావించెనుకడు శీఘ్రమ్మునను । కూడిరిసేనలు రాజువారూ । హరియలుగొడుగులు అందలమ్ములూ । చేకత్తులుజవుకాశమ్ములును । గురుచకత్తులుగొప్పయీ

టెలు । బాకులుపందిరి బల్లెమ్ములును । శింగిరేడుబోరి ప్రజలు । తుల్రగాహి హేరమ్ములు మొదలూ । దివ్యదృష్టిదండను మొదలుగను । అంధగించగ కదిలె రాముడు । నల్ల వారమ్ములు తెల్లవారమ్ములూ । పచ్చదేహమ్ములు బాహులుమీరా । వెండికణతమ్ములు వేసిరివారికి । బంగారపుగొలుసులువేసిరిగా । అంగదహనుమంతా సుగ్రీవులూ । జాంబవంత విభీషణు మొదలుగా । నీలజపింగళులు మొదలుగును । అందముతోడుత కదిలెనురాముడు। ఆడుదము కొడుదము కడుద మనుచు । ఆటలాడిరా వనములలోను । చుప్పనాతి తప్పక లాచూచె । దుఃఖించెను తనచిత్తములోను । మగవానిగానైతి పగలు సాధించగను । ఆడదానినై యజ్ఞానినైతి । ఏమిసేతునని యేద్వగదొడగె । రాముసీత కెడబాపుదు ననుచు । యతి వేషము దప్పకబాదాల్చె । దండక మండలములు సకలముదాలిచి । కావివస్త్రములు గట్టెనుమేనా । ఎక్కడనుంచోయతి వచ్చినదనుచు । రాముతో జెప్పిరి రాణువవారు । అందలముదిగి శానందముజేసి । ఏ దేశము మన యతులదియనెను । అన్ని దేశములు మావే రామ । నినుచూడగ వచ్చినదాన । విద్యలునావద్దను కలిగి యున్నవి । వేడుకతోడను చూడగవలెను । ఆపలుకులువిని రాఘవులపుడు । ఏమివిద్యలో యెఱింగెంచుమనెను । రామకీర్తనలు రాజ్యములోని । రామకీర్తనలు నావద్దనుగలవు । వొడిగట్టిచుక్కలుయెగర నేరుతును । ఏరికిచుక్కలువిడువక నేర్తు । పారెడుపిడుగులపట్టగ నేర్తు । పట్టినపిడుగులుపిలువగనేర్తు । మంచుగుంచానబోసి కాలువగనేర్తు । మాయలెల్ల రథముగావింపగనేర్తు । అరచేయిపాత్రగవాడగనేర్తు । వానత్రాడుగాపేనగనేర్తు । మడుగుపై జెంగునువేసి నిద్రింపగనేర్తు । సముద్రము జెంగునదాటగనేర్తు । జెరువుచేటగ జెరుగగ నేర్తు । చట్రాటపతికొయ్యగనేర్తు । చట్రాతినినారల వొలువగనేర్తు । బోడితలకు బొండు మల్లెలుముడువగనేర్తు । మోకాలుపగిలిపరువగనేర్తు । ఇసుకలపొయిబెట్టివండగనేర్తు । వుసిరికాయదొంతిపెట్టగనేర్తు । ఊరికెకాపురము జెయ్యగనేర్తు । ఆపకాయదొంతులు పెట్టగనేర్తు । ఆలిమగలనెడ బాపగనేర్తు । చింతలెక్కి చిగురుకొయ్యగనేర్తు । సీతారాముల నెడబాపగనేర్తు । ఆపలుకులువిని రాణువులపుడు । అంగదునిపిలిచిట్లనీపలికె । మనమైతె నెక్కడజూచెదముసీత । శాంతకడకు తోడుకపొమ్మనెను । ఆపలుకులువినిలక్ష్మణుడపుడు । అన్నరాఘవాయిట్లనిపలికె । యతులుపురమునకెందుకురాఘవా । వద్దనివాదించెనులక్ష్మణుడు । అయినానీయతియాడదిగనుకను । సీతశాంతకడకుతోడుక పొమ్మనెను । అడుగులకూ మడుగులొత్తుచు । అయోధ్యాపట్నానికివచ్చిరి । కౌసల్యాకైకాసుమిత్రలూ । యతికి నెదురుగావచ్చినారు । ఎంతధర్మ్యలమోయెంతపుణ్యులమో । యెంతభాగ్యవంతులమోమేము । మాగృహమ్మంతాపావనమాయెను । మమ్ము ధన్యులుగాజేసితిరిమీరు । నిర్మలోదకమ్ములుదెప్పించిరీ । పాదములు గడుగుడిమీరనెను । పాదములు గడిగిన మీదటను । సింహాసనమ్మున

కొలువుంచిరిగా । జానకినిపిలువుండనిలాబలికె । రత్నస్థాపితమైనమేడలోపలా । హంస తూలికా తల్పమునందూ । జెల్లెంద్రతో జానకిదేవి । చక్కపగడాలాడుచునుండెను । యెక్కడనుంచోయతివచ్చినదనుచు । విద్యలుచూతువుగారమ్మనెను । జెల్లెలతో జానకిదేవి । అల్లంతటదూరమునా నిలుచుండె । జానకినీచూచి ఆయతియపుడు । యేమేజానకి యెరుగు దువటవే । యాదికున్నదాతనపేరైనా । నాటికినేడేనిన్నుజూచుట । నాపై మోహ ముకలదానీకును । లానుఎవ్వరో నేనుయెపగను । శాంతనుపిలువుండని లాబలికె । రత్నస్థాపితమైన మేడలోపల । హంసతూలికా తల్పమునందు । పరుపుపైనున్న రాముని అక్కని । వేడుకతోడుతలేపిరివారు । ఎక్కడనుంచో యతివచ్చినదని । విద్యలుచూతుపుగారమ్మనెను । కన్నులనిద్రా కదలుకొనంగా । కనకరత్నపు వడ్డాణము మెరయగ । సిగపైపువ్వులబంతులుజారగ । నటనటపీపులనాట్యములాడ । బటువుగ ముత్యాల పాపటపేరులు । కంటాన్నిమిగులందము మించ । రలుకులుతాటంకమ్ముల మెరు పులూ । చెక్కిళ్లను సొంపులుమెరయగను । గొప్పకన్నులాకాటుక మెరయగా । వొప్పుగ ముత్యపు సత్తుదూర । పున్నమచంద్రుని బోలుమొగమున । దిద్దినకస్తూరితిలకముజార । అందపునాసనలందముమించగా । తాంబూలమ్ములు చాయలుదేరా । నామకర్మమున రామ చిలుకలూ । రామరామయని నాదముచేయా । వల్లెవాటుచెంగులుసుజారగా । వచ్చెశాంత యతిదగ్గరకూ । యేదేశము మీయతులదిఅనెను । శాంతనుజూచియు యాయతియప్పుడు । అన్నిదేశమ్ములుమాదేశాంతా । నిన్నుచూడగావచ్చినదాన్ని । విద్యలునావద్దనుకలిగున్నవి । వేడుకతోమీరుచూడవలెను । ఆపలుకులువిని శాంతమ్మప్పుడు । అతికోపమున నిట్లనిపలికె । యతులకువిద్యలు యేమిచేయనె । గారడివారికి విద్యలుగాని । అయినాతమ్ములు అతిసాహ సులే । నిన్నుజూచితెతెగవేసేరే । నీవంటిదానిని అడవిలోపల । ముక్కుచెవులజెక్కె లక్ష్మ ణుడు । తమ్ములనుచుబెదరించేవేమే । రాముడుబంపగవచ్చినదాన్ని । ఓహోరామునియేమ నవచ్చు । ఆహారమునుయేసునవచ్చు । పీనుకైననిష్వాకుండేరెను । ఆవెనుకనుదిలీపుండేరెను । ఆవెనుక భాగీరథుడేలే । తప్పకదశరథుడు తమరేలిరి । దగిఇందరేలినాకాలమునాడు । ఎరు గముగామేమిటువంటియతులా । రాములేలేటికాలమునాడు । కలిగినారుగయీవిధమునయతులు । చేసేదిమర్కటసహవాసము । రాజనీతులేరీతిగవచ్చు । చెట్లుచెదేకాలానికిపిందెలు । జెప్పిన సామెతలేనిజమాయె । పట్టములోపలపంకజాక్షులు । యతినిచూడజనుదెంచిరివారె । వారిని చూచిశాంతమ్మపుడు । అతికోపముననిట్లనిపలికె । అత్తయింటికోదండ్రుకారటె । ఆజ్ఞశిక్షలు లేవామీకు । పసిబిడ్డలుపాలకునేడవరే । బావలమరదులఆజ్ఞలులేవే । రావననగరులకడ్డులేదా యెనే । సంతచావిడాయెనుమీకెల్ల । దశరథుడుచనిపోయినవెనుక । సంతచావిడిమీకందరికి । ఆపలుకులువినిసఖియలప్పుడు । తమతమగృహములకే చనుదెంచిరీ । కౌసల్యాకైకసుమిత్ర

లప్పుడు । యతనిమీద జనుదెంచిరివారు । వారిని చూచిసూశాంతమ్మప్పుడు । అతికోప మ్మునినిట్లనిపలికె । దశరధుడుచనిపోయినవెనుక । యతిపూజలుచేతురు చేయదలచి । ఆ పలుకులువిని తల్లులముగ్గురు । అవలకిచనుదెంచిరివారు । ఆపలుకులువిని ఆయతియప్పుడు । శాంతతోను యిట్లనిపలికె । అందరినిఅజ్ఞలు పెట్టెదవు । ఇందువదన నీవెక్కడి దానవు । మందగమన జెప్పవెనాతోను । కూటికిజేరిన బాపనపడుచవు । కూతలేటికే శాంతరోనీకు । ఆపలుకులు విని శాంత మ్మప్పుడు । అతికోపమ్మున నిట్లనివలికె । ఎందుకుంచితివె జానకిదీన్ని । అంపరాదుగనిపాటైన । అచ్చరత్నంబులు మాణిక్యములు । కనకపుచీరెలు కట్నాలిచ్చే । ఏలాచీరలు కట్టెదనటవే । ఏలాసొమ్ములు పెట్టెదనటవే । చోరులుజూచిన నపహరింతురు । రాజులుచూచిన తలగొట్టుదురు । రావణపటముఁవ్రాసి యిచ్చితే । బ్రతుకుదునే నీలోకములోను । రావణుడెక్కడ పట్టముయెక్కడే । వ్రాయుట యెక్కడజెప్పవెయనెను । అత్తలుఆడ బిడ్డలునుండగ । పటమైతే జానకి వ్రాయదుగ పటమువ్రాయకాపట్నముకదలను । అనుచుపలికెను ఆయతిబాను । అంతలోను రాఘవులు తమరప్పుడు । ప్రయాణభేరిమెట్టుగ వేయించె । భేరీరవమునుఘోరునవినుచు । బెదరుచు శాంత యిట్లనిపలికె । రాముచిత్తమేరీతియున్నదో । వ్రాయవెజానకి పటమునివలికె । అప్పుడుజానకియిట్లనిపలికె । పదినెలలును చెరనుంటినిగాని । పాపకర్మునికన్నుల చూడ । జనకునిగాభావిస్తినినేను । అంగుష్ఠ మొక్కటియెరుగుదును । అంతమాత్రమె వ్రాయవేయనెను । ఆంగుష్ఠముజానకిలా వ్రాసెను । ఆమీదటయతి అంతా వ్రాసే । కాళ్లువ్రేళ్లు పిరుదులుపిక్కలు । ఆభాగములన్నియువ్రాసె । నీరూపునలుపుతెలుపె । వన్నెలుపేరులు పేరలందుకొని । చిక్కగదాని వజ్రములు చెక్కించెనుదాన్ని । వైడూర్య ము పొదిగించెనుదాన్ని । వ్రాసెను పటమురమ్యముతో । పరుగున వెళ్లెను పటము । పట్టుకొని । చనుదెంచెను బ్రహ్మసన్నిధికపుడు । అన్నచచ్చి ఆరునెలలాయెను నాటినుండి అన్ననులాగానను । అన్నమారుగాచూచుకొందును । పటమునకాయువుపోయుమని యెను । పటముకునాయుస్సు బ్రహ్మపోసెను । పరగునవచ్చెనుపటముపట్టుకొని । నీపతము నీనెత్తినిపొడుచుకో । ఆకాశవీధులబోయెనుఅసుర । పటమొచ్చిముందరనిలుచుండి । రావె పోదములంకకుననుచు । సీతనుబట్టుక ఆపదబట్టెను । జానకిపట్టుకనీద్వగదొణగె । శాంత మంత్రులభార్యలందరు । గొప్పజ్వాల నప్పుడుగావించిరి । అందులోను పటమప్పుడువేసిరి । యగ్నియంత చల్లార్చునపుడు । పరుగునవచ్చెను పటమక్కడికి । రావేపోదము లంకకు అనుచు । సీతనునాపదబట్టుకబెట్టె । జానకిపట్టుక నీద్వగదొడగె । పాడునూతిలోప టమటు వేసిరి । పాషాణమ్ములుపై రోసిరిగ । పాషాణమ్ములు పగులదన్నుచు । పరుగునవచ్చెను పటమక్కడికి । రావెపోదములంకకనుచును । సీతనుబట్టి కాపదబెట్టె । జానకిబట్టుగనీద్వ

గదొఱగె । ఓహోసీతాయనియెటివారు । ఆహాజానకి అనియేటివారు । కన్నులజలములు తెచ్చేటివారు । కదలేనిశోకముపొందెటివారు । జానకికర్మంబనియెటివారు । వూరకచూచుచు నుండెటివారు । రాముడాజ్ఞకు జగములు వణకును । రాఘవులపై నానలుపెడుదామూ । గేశవులాపై ఆనలుబెట్టి । హంసతూలికా తల్పముక్రింది । ఇంద్రనీలములు మీదికి వెలుగగా । చంద్రకాంతమ్ముల శయ్యనుంచిరి । అంతలోన రాఘవుడు నప్పుడు । వేటనుండి అయోధ్యకువస్తు । యేమిరలక్ష్మణయేమోకానీ । అపశకునమ్ములుపెక్కులుతోచె । నాశకునమ్ము నేడెతోచె । ఉండునా అయోధ్యలోసీతా ఆపలుకులువిని లక్ష్మణుడప్పుడు । అన్నరాఘవా యిదివిను మనెనూ । నాడడవిలోనెవరు లేకుండగా । జెరగొనిబోయెను రావణుడనెను । నేడుచలమునా అయోధ్యలోపలను । యెడబాయక మనశాంతవుండగా । సీతకేమికొదవ శ్రీరామా । ఏమిరలక్ష్మణ యేమోకానీ । అపశకునమ్ములుపెక్కులుతోచె । నాశకునమ్ములునేడయితోచే । వుండేనాఅయోధ్యలోసీతా । కాకులుకూసెను గద్దలువ్రాలెను । కూర్మనాధుడూపాదునగప్పె । పాలపిట్టఅడ్డముగాజారెను । ఆదిశేషుడూ అడ్డంబాయె । ఏమిరలక్ష్మణాయేమోగానీ । ఆపలుకువినిలక్ష్మణుడపుడు । అన్నరాఘవాయిట్లువినుమనెను । అయినాముందర వెళ్లెదననుచూ । అతిశీఘ్రమ్మున అందలమెక్కె । అపుడులక్ష్మణుడన్నకు మ్రొక్కె । అయోధ్యాపట్నానికిజనెను । అక్కలారా మీచక్కముఖములూ । మిక్కిలి వాడున్నయిదిఏమే । పున్నమచంద్రునిబోలెటి మోములు । పాడ్యమిచంద్రుని బోలిన వేమే । అడవిలోపలా తడవాయెనని । తలచితిమి మదిలోచాలా । అంతరాఘవులు చనుదెంచిరి । జ ల క ము లా డి రి ఆరాఘవులూ । తమ్ములు ముగ్గురు నెమ్మది తోడా । పాలునుపెరుగూ జున్నుచక్కెరలు । ఆరగించి లే చి రి రా ఘ వు లు । బబ్బట్లుతేనెలు వొలుపుపప్పులు । కమ్మనినేతులుకజ్జముతోను । మాళవిడెంమ్మిళ మగువ లందరూ । ఆరగించిలేచిరి అంగనలు । ముత్యపుశయ్యల తమ్ములబంపి । రత్నపుసెజ్జకు దానేతెంచే । అందమైనకాళ్ళందెలు మెఱయగా । ఒప్పుగవ్రేళ్ళకుమెట్టెలూమెరయ । తీరుగ కస్తూరితిలకముజారగా । కన్నులసన్నపుకాటుకలమరా । ఒప్పుగరత్నపుగాజులముందర । దత్తులచేకట్లందముమించా । ముందరముత్యాల బంతులుజారగా । అంచునుమురి వజ్ర మ్ములూమెరయ । పగడవన్నె చీరప్పుడుదీసి । రంగుకుచ్చెలాచెంగులుజారా । లేతనడు మున నొడ్డాణములమరగా । అందుమొహర్లపే రందముమెరయా । జలతారూ వేసినరవి కెలనూ । రవికెతొడగెసీతా సంభ్రమముతోను । కులుకుకుచమ్ముల సందులనడుమను । గుత్తపుముత్యపు పేరులుగదలా । తళుకుందా టంకమ్ములుమెరుపులు । చెక్కిళ్ళపయి చాయలుదేరా । బటువుముత్యపు పాపటచేరులూ । కడానిగుళ్ళనందముమించా । గంధపు వాసనగుమ్మని మ్రోయగా । తాంబూలమ్ములు చాయలుదేరా । వాడుకరమునాచిలుకలు

బలుకగ । గొప్పముత్యపు పేరులుగదల । అంగుళముప పసిడి యుంగరములూ । హస్త కంకణములు వేడుకలమరా । సీతవచ్చె రామునిసన్నిధికి । వచ్చినసీతనుజూచి రాముడు । గ్రుచ్చికౌగలించెను తన ప్రేమా । మొగముమోమునాచేర్చుక రాముడు । చక్కనిజెక్కిలి ముద్దులుగొనెను । ఇందువదననుతొడ పయినుంచీ । ఇందువదనతో యిట్లనిపలికె । ఇందు వదననీవాడనుగానా । మందగమనననుజూడగరాదా । మందగమననీవాడనుగానె । కోమలాంగి ననుచూడగరాదా । కోమలాంగినీ వాడనుగానా । సుందరాంగిననుచూడగరాదా । మత్స్య గంధినీవాడనుగానా । పద్మగంధిననుచూడగరాదా । నీకుమించిపరకాంతనెరుగనే । కదమ వారు కౌసల్యలుసుమ్మీ । రవికెముడిచే జారవిప్పెను । గంధముమెల్లన కంఠమునలదె । ఆకులుమడుపును అందిచ్చుచును । సగముసగము కొరికనంతిచ్చె । నూతన చేష్టలు చేసే వేమే । చిన్న దానవా సిగ్గేమిటికె । నాకోరికలిక తీరెనుసీతా । నీకోరికెలిక జెప్పవెనాతో । కోరికలెట్టివో నేరనుఅబలా । కోరెనుమునికన్యలతోనాడా । చూచిచూచితలయూచిరాముడు । సుందరాంగితో నిట్లనిపలికె । ఇప్పటిపనిగాదేమోజానకి । అంపెదనులక్ష్మణునీగూర్చి । నాతినీవునడవగ లేవిప్పుడూ । బాలునెత్తుకపోదువుగాని । పక్కబెదురుచు పవ్వళించెను । రాముడుజానకిసరసమాడగా । పడదోసెనురాముని యాపటమూ । ఆడుదురుపాడుదురు నవ్వుదురుకానీ । పడద్రోయుటలివిసరసమౌనటవే । ఒంటిమన్నుదులుపుకొని రాముడు । పట్టెమంచమూపైగూర్చుండే । పటమురికి ముందర నిలచుండే । పటముజూచి పరిగర్భము లాడుచూ । ఎంతొమంది దండింపదొడగె । ఆహాఆడది సాహసురాలూ । దైవముతనవలను కలిగుండే । నమ్మరాదుగా యాడవారిని । నమ్మరాదు అగ్నిహోత్రునైనా । నమ్మరాదు యీసేవలవారిని । నమ్మరాదు ఆబ్రహ్మనుఅయినా । నాకనియిచ్చెను జనకుడునిన్నూ । మోహమురావణుపై గద్దనెను । ఎంతమోహమురావణుమీదా । ఎక్కడి స్నేహమె రావణు పైనీ । హనుమంతునిచే నానవాలంపి । అక్కరలేదన వద్దానాడు । రావణునిచంపకనట్టి వుంతును । సుఖముననుందువు వాడినిగూడి । దక్కినదానవనినమ్మితిసీతా । యెంతజేస్తివే జానకినీవు । ఇంతజేతువని ఎరుగనెనేను । పటమువ్రాసుకొనిపక్కనుబెట్టుక । రాగానే అడవులుకోరితివి । ఎంతదానవేజానకినీవు । ఇంతదానవుగాకుండేను । చిన్ననాడు శివ విల్లెత్తుదువా । ఇంతదానవుకాకుండేను । మాయమృగమును తెమ్మనిపంపి । వేడుకతోరథ మెక్కగలేద । నిలువనోర్తువా జానకినీవు । తక్కువదానవు తరుణిరొనీవు । చంపింతును లక్ష్మణుచేనిన్ను । రారాలక్ష్మణ రారాయనెను । చంద్రకాంతమ్ముల శయ్యలమీదను । నిద్రిం పుచున్న లక్ష్మణుడు లేచె । యెదపై యూర్మిల నప్పుడుదీసి । పరుపుపైనుంచెను లక్ష్మణుడు । అంతలోన నూర్మిళ దిగ్గునలేచి । లక్ష్మణుని పాదపద్మములబడెను । సీతకునేరములేదుజూడుడి । సీతనుగావుమశీఘ్రమ్మునను । సీతయేమినేరమ్ములుయేమే ।

కాచుటయేమిటిచెప్పవునాతొ । అలనాడుమీరంపినఅసుర । ఒనరుగరావణపటముట్రవ్రాసె । రావేపోదాములంకకుఅనుచు । సీతనుబట్టుకఆపదబెట్టె । రాముడాజ్ఞకుజగములు వణకును । రాఘవులపైఆనవుంతము । కేశవులపైఆనవుంచితే । హంసతూలికాతల్పమునుండె । చూచిరి గాబోలు రాఘవులును । చంపదలచిరతిసాహసమునను । సీతనుచంపనుఅంటేగాని । పాదములువిడువనుప్రాణేశ్వరుడ । రామునినిలప బ్రహ్మకువశమ । కారణమేలాగున కావలంచిందో । అప్పటికది యెట్లయ్యెనొకాని । ఇప్పుడుపాదములు విడువవెయనెను । అస్త్రశాలకేతెంచి గ్రక్కున । ఆయుధములు పూనుకనిలచుండే । ఆదిదేవసకలాగమపూజిత । వేదప్రియ గోవిందముకుంద । నీతిశాస్త్రజ్ఞుడవు నిజమూర్తివినీవు । భాసురముగ సుజ్ఞానులు మీరు । అవనిజకడుముగ్ధగుటయెరుగవ । రాజీవభూషిత కాపుముదేవ । తమ్ముడనీవుయెరుగవుగాని। అరయగరావణపటముటుజూడు। తల్లివినీవుతలచినతలపెక్కడే। యెన్నికపటములు వ్రాసినవమ్మ । భరతశత్రుఘ్నులుబాగుగ నప్పుడు । పరపుమీద నిద్రింపుచులేచిరి । మాళవిశ్రుతకీర్తినియప్పుడు । పతులపాదపద్మములబడిరి। సీతకునేరములేమచూడుడి: సీతను గావుము శ్రీఘ్రమ్మనను । సీతయేమి నేరమ్ములుయేమే । కాచుటయేమో కాంతజెప్పుమా । అప్పుడుమీరంపినఅసురుడు । అరయగరావణుపటముట్రవ్రాసె । నగరముజొచ్చిన పటమిందుంచి । ఆకాశవీధులపోయెను । అసురపటమును పరిపరివిధములనణచిన । అక్కడనుండ నేరకపటము । రామునాజ్ఞకుజగములువణకును । రాఘవులపయిఆనపెడుదాము । కేశవులపయి ఆనబెట్టితె । హంసతూలికాతల్పమునుండే । చూచిరికాబోలును రాఘవులు । చంపదలచితి రతిసాహసమునను । సీతనుజంపను అంటేగాని । పాదములు విడువను ప్రాణేశ్వరుడ । రామునినిలపా బ్రహ్మకువశమ । కారణమేమోకాదలచిందీ । అప్పటికది యెట్లయ్యెనొగాని । ఇప్పుడు పాదమ్ములువిడువవెయనెను । అస్త్రశాలకేతెంచిగ్రక్కున । ఆయుధమ్ములు పూనుకనిలుచుండె । ఆదిదేవసకలాగమపూజిత । వేదప్రియగోవింద ముకుంద । నీవుశాస్త్రజ్ఞుడవు నిజమూర్తివినీవు । భాసురముగ సుజ్ఞానులుమీరు । అవనిజ గడుముగ్ధగుటయెఱుగవ । రాఘవభూషిత కావుముదేవ । తమ్ములార మీరెఱుగరుగాని అరయగరావణ పటమటు జూడు । తల్లినీవుతలచినతలపెక్కడే । యెన్నగపటములు వ్రాసితివమ్మ । అంతలోను కౌసల్యతావచ్చెను । ఔరరాఘవఅని తాబిలచే । సీతకునేరము లేదు చూడుమి । సీతనుకావుమశీఘ్రమ్మనను । తల్లివనుచునే యుడిగితిగాని । తలదుంతును యింకయెవరయినా । ఆవలికీ చను దెంచెనుతాను । యేమిసేతునని యేడ్వగదొణగె । అంతలోనుసుమిత్ర చనుదెంచెను । ఔరరాఘవ అనితాబిలచె । సీతకునేరము లేమరరాము । సీతనుకావుమి శీఘ్రమ్మనను । చిన్నవాడవా రాఘవనీవు । సీతకునేరము కలిగియుండిన । నిలుపుమమీనీవొచ్చినదాకా । ఆ పలుకులువిని రాఘవులపుడు । అతికోపంబున నిట్లనిపలికె,

అమ్మరోనీకా కోడలిమీదను । యెక్కువమోహము కలిగుంటేను । ఆకొడుకును యీ కోడలినిబెట్టుకొని । యెన్నగరాజ్యము యేలుముతల్లి । దండకమండలములు చేబట్టి । ఉత్తరాభిముఖమయ్యేదనేను । ఆపలుకులువిని సుమిత్రప్పుడు । అతిదుఃఖమ్ముననదలగ దొణగె । ఏమిసేతునని యేద్వగదొణగె । అంతలోనుకైకమ్మ చనుదెంచెను । ఔరరాఘవ అనితాబిలచె । అపుడురాఘవులతికోపమ్మున । నీతల్లినితండ్రిని జంపెదనే । నీవెమాతండ్రిని జంపితివి । నీకోడలుననుజంపదలచినదీ । సరిపోయెనుయికపాలిక్కడికి । కైకవచనమంతా యెఱుగుదురు । చాలు ఆవలికిచనుదెంచెనుకైక । అంతలోసుమిత్ర యేతెంచి । రాఘవ భూషితకావుముదేవా । యెక్కువకొడుకుల గన్నాననుచు । అతిగర్వమె అమ్మరోనీకు । ఆవలికి చనుదెంచవె యనెను । ఏమిసేతునని యేద్వగదొణగె । అంతలో నరుదెంచెను శాంత । ఔరరాఘవాఅని తాబిలచె । సీతకునేరము లేదురరామ । చిన్నవాదవ శ్రీరాఘవుల । సీతకునేరముగలిగియుండితే । నిలుపుమనానీవొచ్చినదాక । నీదేఅర్కవంశంబైతె । నీదేక్షత్రియధర్మంబైతె । నాదీఅర్కవంశముగాద । నాదీక్షత్రియ ధర్మముగాదా । అర్కవంశమటె అక్కరోనీది । యెక్కడక్షత్రియ ధర్మమేనీదీ । కూటికి చేరినబాపనపడుచువు । కూతలేటికెఅక్కరోనీకూ । నాడు పెద్దలుతలచితెచ్చిరె । నేడు పంపెదనునెంతరొపదవె । కంచముంతకట్టుకోబట్ట । ఇచ్చిపంపెదయికపదమనెను । యేమిసేతునియేద్వగదొడగె । తిరిగి వచ్చిరీతరుణులునలుగురు । చెలియలు చెలికత్తెలు చనుదెంచిరి । చెప్పిరి జానకి వార్తలుకొన్ని । వినశక్యముగాదేయోకొమ్మా । కనశక్యము గాదేయోకొమ్మా । ఇకనెక్కడజానకి యోకొమ్మ । జానకిమనపాలనులేదని । అంద జయానలు వారుముగ్గురు । పదరేచదురుకుపోదామనిరి । అక్కచావగా అణకువలేటికె । శాంతకడకుబోదామనిరి । కౌసల్యకోడండ్రు కైకకోడండ్రు । ఆసుమిత్రాదేవిఅనుగు కోడండ్రు । చెలికత్తెలతోకలసినడువను । అందెలచప్పుడువిని రాఘవులు । అదియేమో తెలుసుకరమ్మనెను । చదురులోనుతలవంచెనురాముడు । తిరిగిచూచియామాళవియపుడు చెల్లెలాతోనిట్లనిపలికె । సకలమైన రాజులువుండగను । అన్నదమ్ములుకొలువై యుండ । తగదుమనకు చదురుకుబోవుట । ఏవిధంబునబోయెదమనెను । ఈపలుకులుమనజనకుడు విన్నను । అక్కడ తెగువచేసునుగదవె । శాంతతోడుకుపోదామనెను । ఆదరానిమాటలు రాముడాడె । కదలివచ్చెనుఆశాంతైన । అనుచుపలుకుచు కాంతలుముగ్గురు । శాంతనగరికి వారేతెంచే । అల్లంతటవారిరాకలుచూచియో । అతిదుఃఖమునయడలెనుశాంత । ఏమిచేతునని యేద్వగదొణగె । ఇట్టిదిశాంత యెట్టిదోబుద్ధి । చిన్నదానవాయమ్మరోనీవు । మీరుపెంచిన తమ్ములుకారా । యెక్కడబుద్ధులు వచ్చెను చెపుమ । యందజయానలు వారుముగ్గురు । శాంతపాదపద్మంబులబడిరి । నాతోటియేమున్నదెమీకు । చదురులోకిచనుదెంచరెయనెను ।

తరుణులపయిదయ పుట్టిశాంత । యతిశీఘ్రమ్ముగ కదలెనుశాంత । విలుపంచినదసినచంద మున। కలిసినదచిరికాంతలుతమరు । కౌసల్యకోడండ్రు కైకకోడండ్రు । ఆసుమిత్రాదేవిఅను గుకోడండ్రు । కౌసల్యగూతురు౽లిసినడువంగా । కమలధూళియా కమలబాంధవుగప్పె । అది యేమోతెలుసుకొరమ్మనేనూ । కాళ్ళందెమోతగా కాకుత్థ్సవినుమా । కమలధూళియాకమల బాంధవులగప్పె । చదురులోనుతలపంగా రాముడు । తిరిగిచూచియాశ్రుతకీర్తిప్పుడు । అక్కలతోను యిట్లనిపలికె । ఇదేసమయము చదురుకూపోవగ । పదరేచదురుకు పోదాము నెను । అక్కచావగఅణుకువలేటికె । మీరంతాయిక్కడయుండ నేనైనాచదురుకుబోయె దనూ । ఆవలుకులువిని అతివలు నలుగురు । చదురులోకి చనుదెంచిరి వేగా । అంతలోను మాళవిశానప్పుడు । పసిడిస్తంభము మరుగుననిలచీ । తమలపాకులావంటిచేతులు । ఊచుకొంటుశానిట్లనిబలికె । మత్స్యకూర్మవరాహ నార సింహా । వామనభార్గవదశరథరామ । సీతకునేరములేదుచూడుడి । సీతంగావుశీఘ్రము గానూ । అనిబలికిమాళవిచనుదెంచె । అంతలోనుయూర్మిళశానప్పుడు । పసిడిస్తంభము మరుగుననిలిచె । తమలపాకులవంటిచేతులూ । పూచుకొంటుశానిట్లనిపలికె । మత్స్యకూర్మ వరాహ నారసింహ । వామనభార్గవదశరథరామ । అక్కకునేరములేదుచూడుడి । అక్కని కావుముఅతిశీఘ్రముపోయి । శాంతచాటుగా నడచియువేగమే । శతృఘ్నునిసతిశానిట్లని పలికె । గొప్పగళమునాబలికిగ్రక్కునా । కోకిలసర్వముతొ నిట్లనిపలికె । చిలకపలుకులు పలికెటిరీతిని । హస్తముఊచుచునిట్లనిపలికె । ఓహోదశరథవంశాధీశా । ఓహోదశరథ రాజకుమారా । తాటకాంతకాధర్మపాలనా । శివచాపబంధనాలోకేశా । అహల్యపావనాఅంబుధి బంధనా । వాలిమర్దనావారధిశయనా । ఒక్కయింటనెపుట్టినవారమూ । ఒక్కయింటనే చొచ్చినవారము । రావణునిపయిమోహములిప్పుడు । అక్కకిమాత్రమెకాదుచూడుడి । మాకందరికికలిగున్నదిదేవ । యందరినితెగటార్చుడియనెను । సీతజేసిననేరముజెప్పక । చెంద నీయముమీమ్మనిపలికె । యభ్యంతరకన్యలమైయుండగను । చెల్లెగదమీకీలాగునను । మరి యెవ్వరికిదిచెల్లదుయనెను । తలయెత్తిచూచిరాఘవులు । మహోఋషులతోనిట్లనిబలికె । జనక చక్రవర్తికూతుళ్ళ మహిమలు । తెలిసెగదామీకందరికనెను । యేమియెరుగనియబలలమ నుచు । యెటులచెప్పెదరౌతమరైతేను । యందుకుశ్రుతకీర్తిట్లనిపలికె । అడవులలోపలకసు రవచ్చితే । మన్ననతోడుతమాట్లాడగనేల । యంగదుసాహాయ్యమిచ్చిపంపగనేల । యసురుని లోపలకంపినవారు । యేమాయెననియడుగగరాదా । యంతఃపురకన్యలముయియుండగ । చెల్లెగదామీకీలాగుసను । మరియెవ్వరికిచెల్లదుయనెను । తలయెత్తిజూచిరిరాఘవులు । రారా లక్ష్మణరమ్మనిపిలచె । మునికన్నెలతోఆడినవెనుకా । తెగటార్చిఖడ్గముగొనితెమ్మా । ఆపలు కులువిని లక్ష్మణుడపుడు । అమ్మరోపదమనిహర్షముతోడు । జూడనివ్వరెవ్వరినయినాను ।

చేర నివ్వరెవ్వరిచెంతలను । మాటాడనివ్వరు మరియెవ్వరితో । జూడనివ్వరాజానకినయిన ఓహోజానకియనియెటివారు । ఆహాజానకియని యెటివారు । కన్నులజలమునునుంచెటివారు । కడలేనిశోకము బొందెటివారు । యెవ్వరుదిక్కుయనియేటివారు । యేమిసేతుమని యేడ్చెటివారు । జానకికర్మముఅనియేటివారు । జనులపాపమనియనియెటివారు । పుప్పచింత పండువృగ్గినట్లుగా । యువిదముఖములుపూసవిడిచెను । మామిడిపండులు మగ్గినట్లుగా । మగువలముఖముల మానముచెడెను । చేమంతిరేకులు చెదిరినట్లుగ । చేడెలముఖముల తేజముచెడెను । కలువారేకులు కగ్గినట్టులు । కాంతలముఖముల కాంతిచెడెను । పాలసము ద్రునిపెద్దకూతురు । పట్టమువెడలెను భావ్యముగాను । పతితోటడవులునడిచెటినాడు । ఎన్నివిధంబులజేసునొయితడు । దోవలోరాళ్ళతొలగద్రోయుచు । పలుకంపలుపారగవేయు చును । సన్నపరాళ్లసరిగవత్తుచు । ఎన్నోవిధములచేసెనుయితడు । పతినన్నడవులచంప బంపితే । కేశవుతోవంతిసెనుయితడు । ఎంతనిర్దయుడెయీలక్ష్మణుడు । దుఃఖించెనుతన చిత్తములోను । నడచినకాళ్ళుపొక్కులుయెక్కెను । ఊచినచేతులునెత్తురుదిగెను । వేసినవిడి యము చిట్టముగట్టెను । అప్పుడుమరదితొ యిట్లనిపలికె । మిత్రవినవెసుమిత్రనందన । యిచ్చటదూరముయికనేనోప । అనినదులలో సాన్నముచేసి । అప్పుడుతన యిష్టదేవతల తలచె । ఎన్నిజన్మములు ఎత్తియైనాను । కూరిమిజనకుల గూతురినౌచు । ఏడుజన్మములు ఎత్తియైనాను । కూరిమిదశరథుల కోడలినౌచు । కోటిజన్మములుయెత్తియైనను । కౌసల్య కైకకుకోడలినౌచు । కడలేనిజన్మములుయెత్తియైనాను । సూమిత్రకోడలినయ్యేదనేను । పది వేలాజన్మములనయినా । భరతశత్రుఘ్నుల వదినెఅవుదు । లక్షవేల జన్మములనయినా । లక్ష్మణునకు వదినెనౌతానపుడు । సహస్రజన్మములయెత్తియైనాను । శాంతకుమరదలినయ్యేద నేను । గోటివేలజన్మములనైన । గోవిందునిభార్యనుయపుడు । ఆలక్ష్మణుడా ఖడ్గమంకించ । ముందరతనపుష్ప మాలికలాయె । చేదప్పితినో వాతప్పితినో । ఘనమునసత్యముదా తప్పితినో । ఉగ్రముతొఅతివుగ్రుండాయె । రెండవమారు ఖడ్గమంకించ । ధరణి గర్భములో ధగధగమనెను । మూడవమారు ఖడ్గమువిసర । ముందరభూదే విట్లనిపలికె । సుమిత్రవినవె సూమిత్రనందనా । అచ్చటజానకి నేరముఏమి । ఎల్లలోకములవారెరుగరె సీతను । తెల్లంబగుటాయెరుగదెరాజు । తెల్లంబగుట సీత వల్లకున్న । కల్లగలిగితెనేతల్లినిగానా । రామదశరథరఘుకులరామ । రామశ్రీ అయోధ్య రామా । భామనడవులకంప నేమినేరముచేసె । భూమిలో మాసీతరామా । యెన్ని నోములునోచి । ఎన్నితపములుజేసి నిన్నుపతిగాగోరెనోరామా । ఎన్నడునిన్నును యెడబాసి నదిగాదు । ఎట్లుతాళునుసీతరామా । పక్షమింతయులేక అభిమానపతిమీద । శతపక్షములు బలికితివిరామా । చిన్ననాటానుంచిచెలియలి । గుణములుచిత్తాన తెలియవారామా । ఎన్నగా

మావంటివారియందరికెల్ల। వంచనలునడుపునురామా।ముక్కంటివిలువిరువమునులు। దేవతలు బొగడముగుద। సీతనుయిచ్చితిరామా। మీతండ్రిచెప్పగామీరుఅడవుల। నడవమీవెంటవచ్చెలా రామా। సీతమీతోట్లు అడవిఫలములుతిని । సుఖమెన్న దెరుగదురామా । ఇచ్చిందిమొదలు కొనియీలాగునేకాని । సుఖముయించుకలేదురామా । రచ్చలురాలురవ్వలకునోచెనో । రమణి యీమాసీతరామ । మత్స్యగంధిసీత మాకుభారములేదు । మాటవాసేగానిరామ । వంచ నింతయులేక నభిమానవతిమీద । వంచననేగదజేస్తిరామా । పతులుమెచ్చాయగ్ని దేవతలు కొనియాడ । గుణమునాడెరుగవారామ । సీతవిడనాడుదుర ధరణిలోనా । మేయిక శుష్కించెగదసీతారామ । సీప్రాణేశుకునీవేయెగ్గా । జేసినక్రతువంత జెప్పవేనాతో । యని తల్లి యడుగగమదిశోకింపుచు । కన్నులబాష్పము రాలుకుచుబలికె : గోరితినాదగుకర్మ వశమ్మున । గోరెయడవులపాలౌపెరుగ । మునికన్యలతో నాడగోరితీ । రూపమ్ముల నేతెంచెను అసుర । సరయగ రావణ పటములువ్రాసే । నగరముజొచ్చి పటమందుంచి । ఆకాశవీధులపోయెనుఅసురా । పటములు పరిపరివిధములననచినా । వేయివిధములవేసెను తన్ను । యనుచుకష్టముతల్లితోచెప్పె। రుద్రాక్షాతరువుల నీడల । ఊరికెచూచుచునుండెనే । లక్ష్మణుడానన్ను చంపకపోతే । లక్ష్మణనీవెంటానేవెళ్ళి । వత్తునునన్నుచంపకపోతె । ఇద్దరిసందున యుద్ధముపెడుదు । యన్నకుఆనవా లేమనిపలికె । వావికివదినెవు వరసకు తల్లివీ । మమ్ముగన్నాతల్లివినీవు । మాకుసెలవిపుడు యియ్యవెఅమ్మా । ఇలలోమీయన్న శ్రీరాఘవులకు । యేకునెలలగర్భిణియనిచెప్పు । మరచిపోకుమిలక్ష్మణనీవు । మాటలు ముందరపుట్టునుసుమ్మి । ఆపలుకులువిని లక్ష్మణుడపుడు । కన్నులజలములు గ్రక్కున దెచ్చె । హరిఋషివల్ల యతివకుజెప్పి । తనభూమికి ఎప్పటిచందమున । పాతెటికుందేలును గూల్చినట్టైను । రక్తముతనదౌ ఖడ్గమునింద । రాయుచురక్తము దొన్నెలోబోసుక । యూరకెచూచుచునుండెనుతడు । యడవులలోపలజానకిదేవి । యతిదుఃఖమున నడచుచు నుండె । కోరితితనవిధిపూర్వ వశమునా । కొమలితనలోనడలగదొణగె । మునికుమారులు మోదముతొనపుడు । ఫలములకొచ్చిరి వనములలోకి । శ్రీలక్ష్మినిచూచిరియంతవేగమునా । యతిశీఘ్రమ్మున యిండ్లకుబోయి । అమ్మయెవ్వరో ఆడవిలోపలా । నతిదుఃఖమ్మున నడలు చున్నది । స్త్రీపురుషులు చేకొనివగవంగా । శ్రీలక్ష్మినిచేరగవచ్చిరి । శ్రీలక్ష్మివో భూలక్ష్మివో । మందరగిరినాధునిలక్ష్మివో । రామునిసతివోకామునికాంతవో । ఎవ్వరిసతివో ఎరుగమునేమూ । శ్రీలక్ష్మిచెప్పవేమాతోను । అమ్మలారమీపతిని నమ్మకుడి । ఎన్నగ రాఘవులుతన్నిబుసేయ । నెలతానీవుపుట్టినయింటికి నీళ్ళాడగపస్తివిచింతేల । కోమలులెల్లా సమ్మతిపరచిరి । సమ్మతినాఋషిపల్లెనువుంచె కొందరుసీతకొప్పుడువ్వుచు । కొందరుసీతతో చక్కవలాడుచు । సమ్మతిగాఋషిపల్లెనువుంచిరి । వదిననడవిలో విడిచిలక్ష్మణుడు । తన

భూమికి యెప్పటిచందముననూ । కట్టికొంగునుముసుకుబెట్టుచు । గ్రక్కున అయ్యోధ్య పట్నముకొచ్చే । సీతయయితేసుఖముననున్నదిగా । కారణమీలాగునగాబోలు । అగ్ని ఆరెను అయ్యోధ్యలోపలా । యనుచుబలికె ఆలక్ష్మణుడు । అదుగోలక్ష్మణుడొచ్చెను యనుచు । యంతఃపురములోపలచెప్పిరీ । కౌసల్యాకైక సుమిత్రలూ । లక్ష్మణునిదగ్గర కేతెంచిరీ । యేఖడ్గముతోవేసితివౌరా । యేమని ప్రాణము విడచెరసీతా । చెల్లెళ్లకు ఏమనిచెప్పింది । శాంతమ్మకుయేమనిచెప్పింది । రాజుతోటియేమనిచెప్పింది । తమకైతేయేమనిఅన్నదిరా । ఆడదిమగవాడాగర్భమునా । అన్నలక్ష్మణాచెప్పరనాతొ । అంతవృత్తాంతముయెరిగినాను । చంపివస్తినియడవులలోను । ఉంచివస్తినివనములలోను । ఆపలుకులువినిరాఘవుడప్పుడు । ఔరాతమ్ముడయని తాబిలచె । రారాతమ్ముడదగ్గిరకనెను । నాయుగ్రముకంటే నీకు నుగ్రమూ । జానకినీతెగటార్చివచ్చితివా । సతిలేనివానికిరాజ్యములేలా । ఆలియున్నవాడవు నీవేలు । యేమనిప్రాణమువిడిచెరసీతా । తనతోటియేమనియన్నదిరా । కౌసల్యకుయేమని చెప్పిందీ । కడమవారికేమనియన్నదిరా । ఆడదిమగవాడా గర్భమునా । యన్నలక్ష్మణా చెప్పరనాతో । ఇంతవృత్తాంతముయెరుగనునేను । చంపివస్తినీయడవులలోను । అన్నినదులలోకలిపివస్తివా । అక్కడనెయుంచివచ్చితివా । యమునాతీరమునదిలోపలను । కలిపివస్తినీయిక్కడికనెను । ఎన్నిదినములుఆయెరనేటికి । చెప్పరలక్ష్మణశీఘ్రముగాను । అయిదుమీదరెండు దినములాయెను । అనుచుబలికెను ఆలక్ష్మణుడు । సీతకుదినములు యేవిధమ్మన । దినవారములుసేయగవలెనో । పిలువుడిశాంతను యనితాబలికె । ఆపలుకులువినిశాంతప్పుడు । అతికోపమ్మునసిట్లనిపలికె । సీతనుయడవికిజంపబంపుతూ । పిలవరుగానీలాగునయనెనూ । పంపినవాడవురాఘవనీవుర । చంపినవాడవులక్ష్మణనీవు । జేతులారగా చెయ్యరమీరు । ఆపలుకులువిని రాఘవులప్పుడు । కన్నుల జలములు గ్రుక్కునదెచ్చె । ఆదరించి । రక్కడివారెల్లా । ఓదార్చిరి రాముని దుఃఖములు । ఔరాతమ్ముడయని తాబిలచె । రారాలక్ష్మణ రమ్మనిపిలిచె । రారాతమ్ముడ దగ్గిరకనెను । సన్నబియ్యమునసఖియకుప్రేమా । చాలాతెప్పించుమి లక్ష్మన్న । చాయపప్పులుసఖియకు ప్రేమా । చాలాతెప్పించుమిలక్ష్మన్నా । కూరకాయలాకాంతకుప్రేమా । చాలగదెప్పించుము హనుమంతా । చాయపసువు కుంకుమసఖియకుప్రేమా । చాలగదెప్పించుమిహనుమంతా । మంచిగంధమూ మగువకు ప్రేమా । ప్రమాకులు దెప్పించుమిశత్రుఘ్న । కుసుమ చీరెలు సీతకుప్రేమ । చాలగదెప్పించుమిలక్ష్మన్నా । మల్లెపువ్వుదండలు మగువకుప్రేమా । గుత్తులుగగట్టించుమి లక్ష్మన్నా । జాజిపువ్వులదండలుసీతకుప్రేమా । చాలగదెప్పించుమి లక్ష్మన్నా । పట్టుచీరెలాపణతికి ప్రేమా । అవియేతెప్పించుమిశత్రుఘ్నా । చిలుకలరవికెలు సీతకుప్రేమ । అవియేతెప్పించు భరతుండా । పట్టురవికెలాపణతికి ప్రేమా అవియే

తెప్పించుమి హనుమంత । రత్నపుసరులు రమణికిప్రేమ । చాలగదెప్పించుమిలక్ష్మన్నా । యూరియూరికంసాలులబిలిపించి । సొంపుమీర బంగారముతూపించి । బాగుమీరపుటములు వేయించీ . బంగారపుచేటలు చేయించిరి । ముప్పది పుస్తెలు మున్నూరు చేటలు । సీతకుచేయించిరి శీఘ్రములోను । యారతమ్ముడయనితాబిలిచే । రారతమ్ముడదగ్గరకనెను । మునికాంతలపై సీతకు ప్రేమా । తోడుకరారాలక్ష్మణయనెను । ఆపలుకులువిని లక్ష్మణుడప్పుడు । ఋషిపల్లెకు చనుదెంచెనువేగ । అంతటవచ్చెడి మరిదినిజూచి । యెదురుగవచ్చెను జానకిదేవి । యెదురుగవచ్చినా వదినెనుజూచి । తప్పకుండ నమస్కారముజేసె । పాదములాపైమరిదినియెత్తి । దీర్ఘాయువని దీవించెతాను । పుత్రపౌత్రవంతుడవుగమ్మనుచు । అనిచాలాదీవెనెలదీవించె । తడవాయెనునేను వచ్చితినమ్మ । చెలికత్తెలకూసెలవులుయియ్యవే । ఆపలుకులువిని జానకప్పుడు । దినవారమ్ములు తనకేయనెను । దినవారమ్ములుకావోనేడు । పీడపరిహారమని లక్ష్మణుడుపలికె । కామేశ్వరీ ముత్తైదులుగనుక । యిక్కడికొస్తిని అమ్మరోనేను । కామేశ్వరీ ముత్తైదులుగాదు । దినవారమ్ములు తనకేయనెనూ । నాధర్మంబున పట్టుచీరలు । కట్టుకురండే కాంతలుమీరు । నాధర్మంబున చిలకరవికెలు । తొడుక్కరండే వెలదులు మీరు । నాధర్మమునమూసివాయనంబులు । అందుకురండే అతివలుయెల్లా । కాంతలదోడుకు లక్ష్మణుడప్పుడు । యమునకుచనుదెంచెను శీఘ్రమునా । వచ్చినవారినిజూచిరాముడు । తప్పకతలవాల్చెనురాఘవుడు । ఆదరించిరీ అక్కడివారెల్లా । ఓదార్చిరీరామునిదుఃఖములు । సంపెంగాతైలముతోటప్పుడు । స్త్రీలకు శిరసంటించెనేరాముండు । పచ్చాకునుకచ్చూర ములువేసినా । ఒంటినిండ నలుగులు పెట్టించె । మజ్జనమాడిరి యమునానదిలోను । పట్టుచీరలు పణతులకిచ్చిరి । సరిగరవికలు పణతులకిచ్చిరి । మంచిగంధమామగువల కిచ్చెను । మల్లెపువ్వుదండలు మగువలకిచ్చెను । చాయకుంకుమ సఖియలకిచ్చెను । రత్నపుసరులురమణులకిచ్చె । ముప్పదిపుస్తెమున్నూరుచేటలు । మూసివాయనమ్ముల నిచ్చెనే రాముడు । ఔరాతమ్ముడ అనితాబిలచే । రారాతమ్ముడదగ్గిరకనెను । ధర్మోదకమ్ములకు తరుణులనెల్ల । దోడుకురావలె శీఘ్రముగాను । ఆపలుకులువిని ఋష్యశృంగుడు । అంతఃపురములోపలికేతెంచె । కాంతలనుతోడ్కొని ఋష్యశృంగుడు । యమునకుచనుదెంచెను శీఘ్రమున । అంతలోను శాంతమ్మప్పుడు । అతిదుఃఖమ్మున అడలగదొణగే । యెక్కడనుంటివె జానకినీవు । ఒంటిగనుంటివ జానకియనెను । ఇల్లులేదటే జానకినీకు । భయము లేదటె జానకియనెను । అతిదుఃఖమ్మున అడలెనుశాంత । ఆదరించిరీ అక్కడివారెల్ల । నోదార్చిరిశాంతాదుఃఖములు । కౌసల్యాకైకసుమిత్రలు । వనరుగఋష్యశృంగుడుశాంతా । భరతశతృఘ్నులు బాగునుమీర । యెరిగినలక్ష్మణు డెరుగనిసతియు । మాళవిశ్రుతకీర్తివార

లిద్దరూ । అంతలోనెరాఘవులు లానప్పుడు । తిలోదకమ్ములు సీతకువిడిచే । నాతినీవు స్వర్గానికిపొమ్మనీ । నయముతోదనుమ్రొక్కెరాముడు । మునులు ఋషులు అందరుకూడుకు । చుట్టునునిలచిరీ రాములచుట్టు । అవురాతమ్ముడ అనిలాబిలచే । రారాతమ్ముడదగ్గరకనెను । యయోధ్యనగరములోపలను । అంతఃపురమేడలలోపల । హంసతూలికా తల్పములన్ని । యెందుకుతమ్ముడతగదనిపలికె । యెత్తికట్టరాతమ్ముడఅనెను । హంసతూలికాతల్పము క్రిందను । తుంగచాపలుపరిపించుమనెను । రామునితోడుకు మహర్షులందరు । అంతః పురములోపలవొచ్చిరి । అంతఃపురములమేడలలోపల । హంసతూలికాతల్పముక్రింద తుంగచాపలపై రాముడుపవళించి । యప్పుడు పరిపరివిధములశోకింపగ । ఆదరించి యక్కడివారెల్ల । వోదార్చిరి రామునిదుఃఖములు । యౌరాతమ్ముడయనిలాబిలచే । రారా తమ్ముడదగ్గరకనెను । దోసెడేసియరిసెలువండించు । దొప్పలకొలదినెయి బోయించు । గొప్పగారెలైతేవండించు । కాయకూరలైతే వండించు । సన్నబియ్యమైతేవండించు । చాయపప్పులైతేచేయించు । సన్నబియ్యపూ పాయసమువండించు । చేయించులక్ష్మణ శీఘ్రముగాను । యన్నయానతిమీదనెతమ్మ చెప్పినట్టుగాచేయించెను వేగా । దోసిడేసి యరిసెలువండించిరి । దొప్పలకొలది నెయిబోయించిరి । కాయకూరలైతే వండించిరి । చాయపప్పులైతేచేయించిరి । అవురా తమ్ముడఅనిలాబిలచె । రారాతమ్ముడ దగ్గరకనెను । ముత్తైదులకు నక్షంతలిప్పుడు । యేవిధమ్మునా వేయగవలెను । పిలువుడిశాంతను అనిలాబలికె । పంపినవాడు రాఘవులుండగా । చంపినవాడవు లక్ష్మణనీవు । చేతు లారగా జెయ్యరేమీరు । ఆపలుకువిని రాఘవులప్పుడు । కన్నులజలములు గ్రక్కునదెచ్చె । ఆదరించిరి అక్కడివారెల్ల । వోదార్చిరిరాముని దుఃఖములు । ముత్తయిదులకు నక్షంతలప్పుడు । అందరికివేసెను శ్రీరాముండు । వినరాలక్ష్మణజానకి బుద్ధులు । మరపురావుర చిత్తమునకుసు । పద్మగంధిపసుపాడెటినాడు । బాగుమీరగ పసుపుఅందేది । బాలనవ్వేరచమరులోపల । నాటినుండి పసుపాడదురసీతా । ప్రేమ దీరనూపసుపుపూసెర । ఎన్నజానకి యెదుటనిలువదు । ప్రేమదీరగా నిలిచెరనేడు । హంసతూలికాతల్పముకిందనూ । తుంగచాపల శ్రీరాముడుపవళించె । పాదములొత్తెటి తమ్ముని జూచి । అప్పుడురాముండిట్లనిబలికె । అంగనామణులా దుఃఖముమాన్పి । అతి శీఘ్రమ్మున రారాఅనెను । అంతలోనులక్ష్మణులానప్పుడు । అంతఃపురములో పలికేగె । తేలుచుకన్నులు వాలుచుముఖములూ । నడవగమెడ నూళ్ళల్లాడగను । తమలపాకుల తీగె కైవడిని । గద్గదస్వరముతొ కాంతయిట్లనెను । నీదేఅర్కునివంశంబైతె । నీదేక్షత్రియ ధర్మంబయితె । నీచేతిశాపంబయితే । అన్నకుతప్పనితమ్ముండయితే । అతిబలశౌర్యశాలివి నీవయితే । అక్కనుజంపిన ఆయుధమ్మునా । నన్నుజంపుమి దశరథతనయా । సీతను

జంపాలేదని పలికే । సీతనుజంపాకుంటె నిప్పుడు । దినవారమ్ములు యెర్వరికనెను । దిన వారమ్ములుకావేనేడు । పీడపరిహారమనిలక్ష్మణుడుపలికె । వాల్మీకునియాశ్రమమునగలదే । వనజాక్షినీతోడనిపలికె । వాల్మీకుని యాశ్రమముననుంటె । యెన్నాళ్ళకు యికవచ్చు ననెను । పంచవర్షమ్ముల బాలులనెత్తుక । వస్తుందేమన పట్టపుదేవి । ఋషిపల్లెలోను వున్నదేసీతా । నమ్మకుంటె నేలాగునఅనెను । ఆపలుకులువిని ఊర్మిళదేవికి । ఆనంద మాయెనె వూర్మిళమనసు । భరతశతృఘ్నులు బాగుగనప్పుడు । పంకజాక్షులా కదకే తెంచిరి । వస్త్రమ్ములు ముఖమునజేర్చుకొని । అడలిరివారు అడలిరిపీరూ । పైటచెంగులూ ముఖమునజేర్చుక । అడలిరివారు అడలిరిపీరూ । వారివారిధైర్యమ్ముల చూచుతూ । వనితలదుఃఖము కొంతటుబాసె । అంతలో శాంతమ్మ యప్పుడూ । అతిదుఃఖమున అడలెనుశాంతా । ఆదరించి రెక్కడివారెల్లా । వోదార్చిరీశాంతాదుఃఖములో । అంతలోను లక్ష్మణుడు తానప్పుడు । అక్కసన్నిధికి తానుచనుదెంచె । నీదేఅర్కుని వంశంబయితె । నీదేక్షత్రియధర్మంబైతే । అక్కకుతప్పనితమ్ముడవైతే । అతిశౌర్యశాలివినీవైతె । సీతను జంపినఆయుధమ్మునా । తన్నుజంపుమీ దశరథతనయా । సీతనుజంపితేనిన్నుజంపుదూ । సీతను జంపలేదని పలికె । సీతనుజంపాకుంటె నిప్పుడు । దినవారమ్ములు యెవరికనెను । దినవారమ్ములుకావేనేడు పీడపరిహారమనిలక్ష్మణుడు పలికె । వాల్మీకుని యాశ్రమమ్మునగలదే । వనజాక్షితోడనిపలికె । వాల్మీకుని యాశ్రమమ్మున నుంటె । యెన్నాళ్ళకు యికవచ్చుననెను । పంచవర్షమ్ముల బాలులనెత్తుక । వస్తుందేమనపట్టపుదేవి । ఋషిపల్లెలోనున్నదెసీతా । నమ్మకుంటెనేలాగున అనెను । ఆపలుకులువిని శాంతమ్మప్పుడు । ఆనందమాయెను శాంతకుమనసు । చాలవేడుకపొందుతు నుండే । అమ్మకు తెలియవద్దని పలికె । శాంతదినమ్ములు పైబడెనన్ని । జెప్పిరియెల్ల వారు రామునితోను । ఆపలుకులువినిరాఘవులప్పుడు । అక్కసన్నిధికితానను దెంచి । అబల బాలుడయెరుగనివాడను । అక్కరొనేరముకావవెఅనెను । ఆరగించకారగించనుఅనుచు । అక్కపాదపద్మముల బడెను । అంతలోనువాల్మీకిమహాముని । రాముపరామర్శింపగవచ్చె । ఆపలుకులువిని రాఘవులప్పుడు । చదురుకుచనుదెంచెను శీఘ్రమున । వచ్చినవారినిజూచి రాముడు । తప్పకతలవాల్చెను రాఘవుడు । కన్నులజలములు గ్రక్కునదెచ్చె । ఇతిహాసం బొక్కటిజెప్పెదనూ । వినుమీరాముడవినుమనిపలికె । తొల్లిఋషిపల్లెలేలెటిరాజు । అతని భార్యాచెంచలక్ష్మనగ । కమలగంధితాగర్భముదాల్చె । కోరికలేమనిఅడిగెనురాజు । కోరిక లెట్టివోనేరకఅబలా । కోరెనుమునికన్యలతోనాడ । అంతటరాజుకోపముజేసి । చంపబంపె తమ్ముని వెంబడినీ । అన్నవాక్యములు తప్పనితమ్ముడు । వనములోను బాణములంకించె । కాచిరిసుమ్మా ఆమునులంత । సుఖముననున్నది ఆగృహములలోను । తలయెత్తి

చూచిరి రాఘవులు । అప్పుడు వాల్మీకునికిట్లనెను । చచ్చినవారు ఎట్లుబ్రతుకుదురు ।
యెటుజెప్పితిరి యితిహాసమ్ములు । సత్యవంతులకు చావులెక్కడివి । మనసుకు
అవిమూర్ఛలు గాబోలు । తెలుసుకొనజాలక రాఘవులుండిరి । అంతలోముని
కాంతలందరు । ఆరగించిలేచిరివేగమునా । అందరికి విడియమ్ములుయిచ్చిరి । పచ్చి
పోకలుపండుటాకులు । తాంబూలాలు ఇచ్చిరివారికి । సెలవులుపుచ్చుకి సఖియలందరు ।
చనుదెంచిరీ గృహములకు శీఘ్రమున । వచ్చినవారిని జానకిచూచి । ఎదురుగవచ్చెను
జానకిదేవి । నీధర్మమ్మునపట్టుజీరెలు । కట్టుకవస్త్రిమికాంతరోనేడు । నీధర్మమ్మునసరిగ
రవికెలు । తొడుక్కువస్త్రిమి వెలదిరోచూడు । నీధర్మమ్మునరత్నవుసరులు । తొడుక్కు
వస్త్రిమిజానకిచూడు । నీధర్మమ్మున మూసివాయనమ్ములు । అందుకువస్త్రిమి అతివరో
చూడు । అమ్మలార మాగృహములలోపలా । తలతురమరతుర తన్నునిపలికె । యత్తల
దుఃఖములడుగగనేలా । చెల్లెలాదుఃఖముచెప్పంగలమా । మరలదుఃఖముమాన్పగలేమూ ।
దోసెడేసియరిసెలువండెరే । సన్నబియ్యమైతెవండేరే । చాయపప్పులైతేవండేరే । విల్లువిరచి
పెండ్లిఆడిననాడు । ఇంతవైభోగముఎరుగమెమేము । పట్టాభిషేకమునాడైనాడు । ఇంత
వైభోగము యెరుగమెమేము । ఎంతచక్కగాజేసిరెవారు । అపలుకులువిని జానకి
నవ్వెను । యంతానవ్విరిహర్షముతోను । ఇక్కడపరలోకపు క్రియలమరంగా । యక్కడ
జానకి గర్భ తేజం । నవమాసంబులు నిండగనప్పుడు । నాతికితొమ్మిది నెలలేనిండే ।
ముఖమువాడికపువాడఃటజూచి । తడవులేదు ఈతరుణికియనిరి । సంపెంగా తైలముతో
నప్పుడు । సీతకుశిరసూయంటిరివారు । పచ్చాకూకచ్చూరాలువేసిన । ఒంటిపిండినలుగులు
బెట్టించే । పసుపుతోటిపన్నెండూనలుగులూ । సీతకుపెట్టిరివేడుకతోను । వెండిగావులా
వేన్నీళ్లకాచిరి । చన్నీళ్లువేన్నీళ్లసమముగాతొరిపి । మజ్జనమాడించిరిసీతకును । పట్టువస్త్రముల
పణతికిఒత్తిరి । సాంబ్రాణిధూపమువేసిరి । సఖియకుతలకురులార్చిరివారు । చుక్కబొట్టు
నొప్పమరగబెట్టిరి । సోగకన్నులకాటుకబెట్టిరీ । పాలజావులకాచిదెచ్చిరీ । బంగారుగిన్నెలో
పోయించిరి ; పాలజావులారగించిరప్పుడు । వోకలింతలుఘనముగనుంటె । తిరుగుముఖమా
యెనుజానకికప్పుడు । తడవులేదు ఈతరుణికియనిరీ । అంతలోనజానకిలానప్పుడు । కాని
దానివలెకడనున్నదీ । మ్రొక్కిరివారుదైవములకు । మ్రొక్కరాదు దైవములకైనా ।
యనిమునికాంతలుఅందరుగ్రక్కునా । అరణాలుచదివింతామనిరి । వేడిక్షీరములుతాగవే
తల్లి । జడియకయుండవే యమ్మరోనీవు । కన్నవాడుజనకుడుండగను । కడుమోహమ్మున
రాఘవులుండ । ఇష్టమేమాకు జానకిచూడ । ఎంతజేసిరిరాఘవులయిన । ఘనముగకార్తిక
మాసమందున । ఘనమయినాపున్నమదినముననూ । అందమయినాసప్తమి ఆదివారము
నాడూ । ఆరుఘడియలారాత్రివేళా । కన్యతులారాశిలగ్నమందునా । కలిగెను బాలుడు

వేడుకతోను । లవణాసురునిచంపబోవుచు । చనుదెంచెనుభరతుడుఆరాత్రి । గుసగుసపొయేటి కాంతలనెల్లా । జాలకట్టులావెంటనాజూచె । నిర్ఘాంతపడియిట్లనిపలికె । ఎంతవాడుగాతమ్ముడు నేడు। యేమనవచ్చునుతమ్ముణ్ణయినా।చంపలేదుగా శ్రీలక్ష్మణుడు।దాచివచ్చెను శ్రీలక్ష్మణుడు । మర్మముబెట్టెనుమాకందరికి । చేతిలోనున్నా చేతిరుమాలు । సూరకత్తిచందముపోగులను । జాలకట్టులావెంటవేసి । పౌలుపుగదర్బలు బొడ్డుపయినుంచిరి । పూబోణులు బొడ్డువొప్ప గకోసిరి । మీదిపుడతి మీతండ్రిప్పుడు । బంగారపుచేటలుజేయించె । అనుచుపుణుకులూ చేటలోబోసి । పట్టుచీరలు పక్కకుపరచి । పవళించాబెట్టిరిబాలున్ని । బిడ్డామాదిగెడ్డమీది । యనుచుబలికిరికాంతలుతమరు । యంతలోనుభరతుడులానప్పుడు । నదితీరానికి గ్రక్కు ననేగె । తానేస్నానంబులుగ్రక్కునజేసే । గోదానంబులు భూదానంబులు । సాలిగ్రామదాన ములుసమముగజేసే । కన్యాదానంబులు గజదానమ్ములూ । అశ్వదానములు చక్కగజేసే । అన్నదానములు స్వర్ణదానములు । శయ్యాదానములుక్షణములోజేసె । పంచదారలుమును లకునిచ్చెను । అయోధ్యకుగ్రక్కునజనుదెంచె । ఆక్కనగరికేతెంచె గ్రక్కున । అక్కరొ మేలొక్కటి జెప్పేదను । యేమికట్టము నిచ్చేదవనెను । సకలాభరణ భూషితురాలినీ । ఇస్తిరతమ్ముడమాళవిననెను । యింకానేమియిచ్చేదవనెను । అడవులలోమనజానకిదేవి । బాలుణ్ణిగనిసుఖముగనున్నాది । చంపలేదుగా శ్రీలక్ష్మణుడు । దాచివచ్చెనుమనలక్ష్మణుడు । మర్మముబెట్టెను మనకిందరికీ । ఎంతవాడుగాతమ్ముడునేడూ । యేమనవచ్చును తమ్ముణ్ణయినా । ఆపలుకువినిశాంతయప్పుడు । దిగులుపడిదిగ్గునలేచే । చాటుకు లక్ష్మణుడుబిలచియుశాంతా । సకలవిధములజెప్పగదొణగే । ఆపలుకులువినిలక్ష్మణు డప్పుడు । అక్కకు పలికెనునిట్లనితాను । ఆడవారికిమర్మములుండును । మర్మములేదే మాకనిపలికె । క్షేమకొడుకుగాభరతుడునేడు । జూచివచ్చెరాతమ్ముడయనెను । తానుభరతుడు నొక్కటియనెను । ఆపలుకులువినిశాంతయప్పుడు । ఆనందమునపొంగుతునుండే । యంతలోనుఋషిపల్లెలోపలా । గండదినమ్ములుగడుపుతునుండిరీ । ఉల్లిమల్లెరాబూతుల నప్పుడు । కాపుధూపమ్ములుకావించిరపుడు । యగ్నిదీపమ్ములు ఆరకుండగను । కనిపెట్టిరీకాంతలుయందరును । కానకయున్నకడుమిత్రులారా । బిడ్డామాదిగెడ్డమీదనిరి।సందు గొందులాసావిత్రులారా । బిడ్డామాదిగెడ్డమీదనిరీ । ఆవలముఖమయియుండెదవేమే । చిన్నదానావా సిగ్గేమిదికె । తల్లీ వీవునాజేష్టయుండును । తిరిగియుండవె యమ్మరో యనిరీ । పసుపుకుంకుమ మాపట్టణములోవల । పంచిరి మునిపల్లెలవారికినెల్లా । అయోధ్యకు గ్రక్కునజనుదెంచె । కొమ్మలార మీగృహములోపలా । ఏమిదీఅని కౌసల్యపలికె । ఆడపడుచునిపురిటికిదెస్తిమీ । పురుడుబోస్తిమీ పుణ్యాంగనకిపుడు । ఆపలుకులువినికౌసల్యప్పుడు । యతిదుఃఖమ్మున కడంగదొణగె । ఈపాటీమనజానకి

యుంటె । జానకినెలలూవొక్కటేసుమ్మీ । ఆదరించిరక్కడివారెల్లా । వోదార్చిరికౌసల్యా దుఃఖములు । చాటుకుశాంతాపిలిచిగ్రక్కునా । సకలవిధములజెప్పగదొణగే । తల్లిలేదుగా జానకిప్పుడు । తండ్రిలేదుగజానకికైనా । సమస్తముమీరనిశాంతపలికె । రఘువంశమున రామునికొమరులు । బాలునికిభయములేదనీరి । సెలవులుపుచ్చుక సఖియలందరు । చనుదెంచిరిరుషిపల్లెకువేగా । నవరాత్రమ్ములు గడచినవెనుకను । గ్రామదేవతకు జాతరయనిరీ । దశరాత్రములుగడచినవెనుకను । పురుడుజేసిరిపుణ్యాంగనకపుడు । బిందెలనీళ్ళుముద్దల పసుపులూ । తెచ్చిరికాంతలావేడుకతోను । పచ్చగవేసిన పందిళ్ళక్రింద । ముత్యాలపీటలు ముందుగవేసిరీ । మంత్రసాన్నిబిలిపించిగ్రక్కున । బాలునికిశిరసంటవేయనిరీ । సంపెంగా తైలముతోనప్పుడు । బాలునిశిరమంటిరివారు । పచ్చాకుపసరూలువేసిన । ఒంటపిండి నలుగుబెట్టించె । వెండికాగులవేణ్ణీళ్ళుగాచిరి । పైడికాగులచన్నీళ్ళుతోడె । చన్నీళ్ల వేనీళ్ళుసమముగాజేసిరి । మజ్జనమాడించిరి బాలుణ్ణి । పట్టువస్త్రములపణతులొత్తిరి । సాంబ్రాణి దూపములువేసిరీ । బాలుడుజలకము లాడేటప్పుడు । లక్ష్మణ భరతులు యిద్దరువచ్చిరి । రూపురేఖలు మనరామునిబోలు । మృదువేషములు జానకీబోలు । చక్కదనమునకు చంద్రునిబోలు । సన్నపుమాటలు శాంతనుబోలు । నొయ్యారమునకు దశరథునిబోలు । అందమునకుచందురుబోలు । శౌర్యానికిశత్రుఘ్ననిబోలవచ్చు । రూపురేఖలుస్థిరముగజూచిరీ । చుక్కబొట్టువొప్పమరగబెట్టిరి । సోగకన్నులకాటుకబెట్టిరీ । పవళించబెట్టిరి బాలునియపుడు । పచ్చగవేసిన పందిటిక్రిందను । ముత్యాలపీటనుముందుగ వేసిరీ । రావేజానకిరమ్మనిపిలచిరి । నడుకట్టుకట్టిసంతోషముగను । కుడిపాదమునకూర్చుండ బెట్టిరి । ఉల్లివేసికాచినసూనెలమ । సీతకుసిరసంటిరివారు । పచ్చాకుకచ్చూరాలువేసిన । వొంటిపిండినలుగుపెట్టించె । చన్నీళ్లవేణ్ణీళ్లసమముగచేసి । మజ్జనమాడించిరిసీతకును । పట్టువస్త్రములతరుణులుతళ్లొత్తిరీ । సాంబ్రాణిదూపములువేసిరీ । సఖియకుతలకులార్చివారు । కుసుమపువ్వులాచీరెగట్టిరీ । నడికట్టుకట్టిరినాణెముతోను । చిలుకరవికెలుసీతకుదొడిగిరీ । తలవాశనమ్ములుగట్టిరివారూ । సోగకన్నులకాటుకబెట్టిరీ । ముక్కుకుముంగరము గుదకుసుంచిరి । కొట్టుకాయముకొట్టిదెచ్చిరి । అప్పుడుకాచినఆవుపాలూ । బంగారుగిన్నె లోపోయించిరి । పణతులుపాదమ్ములుతొడగించిరి । బొడ్డుకోసినాకత్తిచేతికియిచ్చిరి । వేపకొమ్మలా వెలదికియిచ్చిరి । తూర్పువైపునా నిలువవేజానకి । మ్రొక్కవె జానకి భాస్కరుకయినా । మ్రొక్కెను జానకి భాస్కరుకైన । ఏటనేట చూలింతచాలింకా । దయచేయుమి యోభాస్కరయనెను । అక్కడనున్నాయతివలకెల్లా । పసుపు కుంకుమా పణతులు యిచ్చిరీ । ఆకులు పోకలు కాయవుండలూ । యిచ్చెనుజానకివేడుకతోను । అంతవచ్చెనుజానికిజూచి । లక్ష్మణభరతులుయెదుదుగవచ్చి ।

తప్పకుండ నమస్కారముజేసిరి । మోదముతోపై మరపులనెత్తి । దీర్ఘాయుపుగా దీవించెను బాసూ । పుత్రపౌత్రవంతులుగమ్మనుచుసూ । అనేకదీవెనలూదీవించె । ఇక్కడనున్నా చందముయంటా । రామునకు జెప్పితివాలక్ష్మణనీవు । రామునకుజెప్పి భరతుణ్ణితీసుక । తన్నుజంపగా వస్తివయనెనూ । ఆపలుకులువినిభరతుడు బాసు । కన్నులజలములు గ్రక్కునదెచ్చె । యిక్కడనున్నా చందముయంటా । రామునకుజెప్పాలేదనిజలికె । రామును జెప్పినన్నుతీసుక । చంపగరాలేదంచురొయనెనూ । లవణాసురుని చంపబోవుచూ । చనుదెంచితివారాత్రివేళా । గుసగుసలాడెడి కాంతాలనెల్లా । జాలకరంబావెంటనేజూస్తి । చేతిలోనున్నా చేతిరుమాలూ । నూరకత్తి జందెముపోగులుసూ । జాలకరంబవెంటనేవేస్తి । నదీతీరానికి గ్రక్కునచనుదెంచి । నదిస్నానములు గ్రక్కునజేస్తి । గోదానమ్ములు భూదానమ్ములు । అశ్వదానమ్ములుయన్నీజేస్తి । పంచదారలు మునులకుయిస్తిని । అయోధ్యకుగ్రక్కున చనుదెంచితి । అక్కడ మేలొక్కటిజెప్పితీ । నీపలుకులువిని జానకప్పుడు । ఆనందమాయెను జానకిమనసు । చాలవేడుకా పొందుతునుండే । జానకిరాగాచూచియపుడు । తలుపులువేసిరితరుణులుయెల్లా । పేరులుజెప్పరా తలుపులు తియ్యమూ । యనుచుబలికిరికాంతలుతమరూ । అయోధ్యాదశరథరాఘవులు । బాలుడువచ్చె నుతలుపులుదీయరే । అనిపేరుజెప్పగ తమరప్పుడు । తలుపులుదీసిరి తరుణులంతమరూ । ఆవనకాంతలు యందరుగ్రక్కునా । బావికిచనుదెంచిరిశీఘ్రమునా । బావిలోపలాచేదలు వేసిరి । మూడుచేదలుముందుగతీసిరి । బొత్తిళ్ళాబట్టలుతడిపించిరి । అలుకులుముగ్గులు అక్కడబెట్టిరి । తప్పక మ్రొక్కిరికాంతలందరూ । లోనికి చనుదెంచిరి యతిశీఘ్రమున । చక్కనిబాలుణ్ణి తొట్టెలోనుంచిరి । ఉంచాపణతులు పాడుచునూచిరి । జోజోరఘుకుల రాముకొమారుడా । జోజోదీపక వరదాయనిరీ । జోజోకౌసల్యకైకమనసుడా । జోజోదీప కవరదాయనిరి । జోజోనామము సొగసుగపాడుతు । పాటలగంధులు పాటలుపాడిరి । నూరుగరిసెలాసెనగలు దెప్పించిరి । నీళ్ళలోపలానానబోయించిరి । కొబ్బెరబెల్లముకలి పించిరప్పుడు । పాయసమ్ములుతగు నిచ్చిరివారికి । ఆశీర్వచనముల నక్షంతలిచ్చిరి । హారతులిచ్చిరియతిపలుయెల్లా । కర్పూరహారతులుయిచ్చిరి । ఆనందమున నుండిరివారూ । పురుడువెళ్లె పుణ్యాంగనకపుడు । ముదముతో వాల్మీకుల కెరిగించిరి । ఏదినామమో యెటిగించమనిరి । మానకప్పుడి మునిఘనులారా । కుశుడనునామము నయముగనిడిరి । పండ్లుఫలమ్ములు పంచదారలు । భుజియించిరేచిరి ఆవనమునులు పుణ్యాహవాచనపుపుచ కముబట్టుక । లక్ష్మణభరతులుయిద్దరువచ్చిరి । అయోధ్యానగరములోపలను । అభ్యంగన మ్ములుజేసిరివారు । పులగములువండించివారు । ఇదియేమనెనే శ్రీరాఘవులు । శైలమునసో కునుగృహములోపలా । అనుచుబలికెను ఆలక్ష్మణుడు । అంతలోనుఋషిపల్లెలోపలా ।

జానకిసుతుడు పెరుగుతు నుండే । పుత్రుని తొట్టెను పుష్పాలబంతులు । తెచ్చిగట్టెదనని
జానకిలాలేచె । కనకపుతొట్టిలో పుత్రునియుంచి । కనిపెట్టండి ఘనమునులార । జానకి
కదిలెను చెలిక త్తెలతో । పాలుబ్బరించెను జానకికపుడు । అప్పటిపుత్రుడు ఆకలిగొనెను ।
యిచ్చటికి లానెంపుకు వచ్చితినో । అందందనడవగ నందెలు మ్రోయగ । సుందరి జానకి
పుత్రునికదను । సుదతికి నవరత్నములు మెఱయగ । సుదతి తనపుత్రునిచంకను బెట్టు
కొని । జానకికదలెను చెలిక త్తెలతో । అచ్చట మునులుజపములు చాలించుక । జానకి
పుత్రుడు తొట్టెనులేడు । జేరిజాణలశపించిపోసనుచు । భయముతోచెను మునులందరికి ।
కుశదర్భకు జీవములుపోసిరి । కుకుడనిబాలుని నామమునుంచిరి । పవళించ బెట్టిరిబాలుని
యపుడు పారిజాతపు బంతులుబట్టుక । జానకివచ్చెను చెలిక త్తెలతో । తోడనుపుత్రుకు
తొట్టెన పుత్రుడు । యిదియేమనెనే జానకిదేవి । వెలదియిద్దరు పుత్రులేనీకు ।
యెన్నగరాజ్యములేతేరమ్మా । నీకుముందుకీఆధరవెతల్లి । అయోధ్యపట్టము నేలెదరు ।
ఆపలుకులువిని జానకప్పుడు । ఆనందమాయెను జానకిమనసు । చాలవేడుక పొందుతు
నుండే । ఒక్కొక్కమాసము నిండగనప్పుడు । ఒత్తిగిలిరి జానకిసుతులు । రెండో
మాసము నిండగనప్పుడు । మందగిరిచెదరపరితలఎత్తిరి । మూడోమాసము నిండగ
నప్పుడు । కూర్మముపైకూర్చుండనేర్చిరి । నవమాసములునిండగనప్పుడు । నడవనేర్చిరి
నానాటనాటికి । ఆటలు మాటలు అనురాగమ్ములు । చూచినజానకి కడుశోకముబొందె ।
యీముద్దులు యీపలుకులు నవ్వులు । యెవ్వరుజూతురు తనసుతులకును । తాతలు
ముత్తవ్వలు పినతండ్రులు । యిందరు గలిగుండీవిధమాయె । యెన్నివిందులో చేసునో
రాజు । యేవిధమున లాలించునోశాంత । శాంతను అప్పుడు మదిలోదలచి । పూర్మెళను
చిత్తమునదలచే । నత్తలముగ్గురి నప్పుడుదలచి । ఇతరమైన బాంధవులదలచే । తల్లి
తండ్రినితలచుకొహడలే । మూడోయేటను జానకిసుతులకు । ముందరజుట్లువుంచిరిమునులు ।
నాలుగోయేడు బాలులకిప్పుడు । అక్షరాభ్యాసముచేశామనిరీ । గర్భాష్టకముబాలులకిప్పుడు ।
వుపనయనమ్ములు చేశామనిరీ । పంచగోచులును పసుపుగోచులు । బాగుగా యజ్ఞోప
వీతములు । శిఖదండమిచ్చిరి క్షేమముజేసిరీ । గోచులుదండములు బాలులకిచ్చిరి ।
బంగారపుపాత్రలుచేతికిచ్చిరీ । బాలురభిక్షానికిపంపిరివారూ । భవతిభిక్షాందేహి యనుచును ।
అడిగిరిబాలురు మాతృభిక్షలాజానకిబెట్టెను । వుపనయనమ్ముల చేసిరివారూ । ఆచందమ్ముల
చూచినజానకి । అతిదుఃఖంబున అడలగదొడగే । ఈచందమ్ములుఅన్నినేడు । యెవ్వరు
జూతురు తనసుతులకును । యెన్నిముద్దులూచేసునోరాజు । యేవిధమున లాలించునోశాంతా ।
శాంతనుఅప్పుడు మదిలోదలచి । ఊర్మెళనుచిత్తమ్మునదలచే । అత్తలముగ్గురి నప్పుడు
తలచి । ఇతరమైన బాంధవులాతలచి । తల్లినితండ్రిని తలచుచుఅడలే । అస్త్రశస్త్రవిద్యలు

అన్ని । ఆరుశాస్త్రములు నాల్గువేదమ్ములు । పరగగపదునెనిమిది పురాణములు । చతు
రార్థమ్ములుపంచకావ్యములు । వనములలో వాల్మీకుడునేర్పె । పత్రికపుడకలు చేతబట్టుక ।
ఒనరగ రామాయణమ్ములువచుపుచు । ఒదిగియుండిరీ వనములలోనూ । అడవులను
కుశలవులేతెంచిరీ । పండ్లుఫలమ్ములను పట్టుకవత్తురు । అమ్మరామమ్మన కన్నదివొజ్ఞా ।
ఆకొండవితినుమని ఫలమిచ్చె । బిడ్డనుజూచిజానకి కడుశోకముబొందె । ఆదరించిరి
అక్కడివారెల్లా । నోదార్చిరి జానకిదుఃఖములు । అప్పుడుతల్లిని తప్పకజూచితే । రాజసతీలా
గున్నదిచూడ । అక్కడ నేమోనేరముజేసిలె । చంపబంపిరతి సాహసమును । దేవికి
నేరములేకయుండగ । కాచిరిగాబోలు యీమునులు । ఇద్దరెబాలురము పుడితిమియచ్చము ।
సుఖముగానుంటిమియీగృహములబొరతమ్ముడఅరిబలుకుదురు । ఊరకచెప్పరుఆడవారలు ।
ఉగ్రముచేసితె మేలనిపలికే । కన్నులనిప్పులుకమ్ముకరాగ । ఖడ్గములువేళ్లకుసంధించిరి
తల్లికిమ్రొక్కినతనయులపుడు । ఖడ్గము వ్రేళ్లకుబూనుకొనినిలుచుండిరి । ఆమునికాంతలు
అంతగ్రక్కున చుట్టునిలిచి రాజానకిచుట్టు । ఎవరేకాంతలు మీరందరును । చనుదెంచిరె
మాగృహములకనిరి । యెవరేనిన్నుకన్నారిప్పుడు । యేదేశముమాకెరుగగజెప్పు । అని
సుతులడుగగ సతివశోకించుచు । పలికెనుకన్నులబాష్పముకురియం । అక్కడనేద్వగ
మరచితివేమొ । యిక్కడనేద్వగవచ్చితివేమొ । ఆవెనుకాఅదిఅయ్యేగాని । పూసగ్రుచ్చినట్టు
లాజెప్పు । ఆపలుకులువిని జానకప్పుడు । గడగడవణకుచుకాంతయిట్లనెను । మిథిలానగరమే
నాపుట్టినిల్లు । జనకచక్రవర్తేనాతండ్రి । అయోధ్యానగరమే నాఅత్తిల్లు । ఆదశరథుడుతన
మామనిపలికె । అందురుబాతతేగాని । అయ్యయేదే । యిందరిలోపలను । అయోధ్యాదశరథ
రాఘవులు । అయ్యనుమీ మిమ్ములగన్నట్టి । పొందుగలక్ష్మణ భరతశత్రుఘ్నులు । వారు
ముగ్గురుపినతండ్రులుసుమ్మీ । మాశవిపూర్మెశశృతకీర్తనగ । వారుముగ్గురుపిన్నతల్లులుమీకు ।
అరయగఋష్యశృంగునికాంతా । యిరవుగమేనత్తామీకు । కౌసల్యకైకాసుమిత్రలూ ।
అయ్యనిగన్నతల్లులువారు । మరితక్కినబాంధవులెల్లా । మిథిలాపురమున నున్నారనెను ।
వారేవిధమునబుట్టిరిగాని । యెరిగింపుమిమాతా ననిబలికె । తాటకనొకకోలను పడవేసిరీ ।
మారీచసుబాహులద్రుంచిరీ । మునులయాగమప్పుడురక్షించిరి । మునిసతినిఅహల్యనుజేసిరీ ।
శ్రీఘమ్ము నశివవిల్లటు విఱిచిరీ । మెచ్చియిచ్చెను మాజనకుడు । సీతనుపెండ్లాడెను
శ్రీరాముడు । పరశురాముని భంగపరచిరి । పకపకనవ్విరి బాలలుతమహా । శివవిల్లువిరచిన
మాత్రాన । సీతరొసిన్నిచ్చిన జనకూడు । ఆవెనుకను యేవిధమునఆయె । కౌశికసుతుని
యాగమ్ముకొఱకునై । కలసివచ్చెనుమీ మీతండ్రనెను । వారికినీకుపగయెందూకె ।
వనములలోపలవచ్చుచుండనెను । వనమేపందమ్మిల వచ్చిందే । కైకబంపగాబోయి
తిమనెను । కైకబంపగారణమేమిటికే । సీలవిరుగలాసారథిగడపె । ఆడదిసారథియెట్లు

గడిపెనే । రథికుండెచ్చోటను వున్నాడు । సతిచేతికి బాణమ్మియిచ్చి । తరుణి వెనుకనేలానిలుచుండి । ఆడదానిపంతము చెల్లించి । తనయులను అడవులకంపించి । యెంతకీర్తివాడేదశరథుడు । సిగ్గుమాలినవాడే దశరథుడు । లజ్జమాలినవాడేజనకూడు । నీతిమాలినవాడేజనకుడు । జాతిలేనివాడేదశరథుడు । గోత్రహీనుదేఆజనకూడు । కాగా యిద్దరికి సరిపోయెను । యిద్దరినిగూర్చినబ్రహ్మనుకాగా । అతదేవిధమునయేలెనునిన్ను । పోయితి మండేటి మంటలోను । తెచ్చుకోక రాదెంతటివారికి । గారణమీలాగున గాబోలూ । నిన్నురాఘవులను గూర్చెదసుమ్మా । నమ్ముకుండు మీఅమ్మరోయనిరి ।

కుశలవుల తొట్టె

ఏడవకు కుశలవుడ రామకుమార । యేడిస్తేమిమ్మెవ్వ రెత్తుకుందూరు ।
మెరుగుటందెలు గొనుచుఅయ్య । మీరఘరాము దొచ్చెనేడువకు ।
అంచుపంచెలుకొనుచు అంగీలకొనుచు । అయ్యమీరఘురాము దొచ్చెనేడువకు ।
ఉంగరమ్ములుగొనుచు ఉయ్యాలగొనుచు । ఊర్మిళపినతల్లి వచ్చెనేడువకు ।
సిరిగల్లుఋషిపల్లె సోమవీధులకు । ముత్యాలుగూర్చిన పందిళ్ళలోను ।
నారచీరలతోను ఉయ్యాలవేసి । జానకితనయులను జోలలుపాడె ।
జోజోదశరధరాముకుమారా । జోజోశతకోటిభానుప్రకాశా ।
జోజోమనితొట్టె సొంపుమీరగను । జానకితనయులను తలచియిట్లనెను ।
గుర్తుకాకగుర్తిళ్ళ కోనేటినడుమా । పాపయ్యముగంటి పంటమరుగులను ।
పట్టుటంగీగొనుచు పులిగోరుగొనుచు । భూదేవిఅమ్మమ్మ వచ్చెనేడువకు ।
కాళ్ళగజ్జగొనుచు కంఠమాలగొనుచు । కైకమ్మమీముత్తవ్వ వచ్చెనేడువకు ।
కాళ్ళకడియాలుగొనుచు కంకణాలుగొనుచు । కౌసల్యమీముత్తవ్వ వచ్చెనేడువకు ।
సూడిగమ్ములుగొనుచు చుక్కబొట్టు గొనుచు । సుమిత్రముత్తవ్వ వచ్చెనేడువకు ।
దండకడియాలుగొనుచు తావీదులుగోనుచు । దశరధుడుమీతాత వచ్చెనేడువకు ।
శంఖచక్రముమెరయ చౌకట్లుమెరయ । శతృఘ్నుడుపినతండ్రి వచ్చెనేడువకు ।
దేవదేవతల దేవుళ్ళనుదలచి । జనకుడుమీతాత వచ్చెనేడువకు ।
బంగారుగిన్నెలో పాలునెయిపోసి । శాంతమ్మమేనత్త వచ్చెనేడువకు ।
చేతిరుమాళ్ళుగొనుచు చౌకట్లుగొనుచు । ఋష్యశృంగులుమీమామ వచ్చెనేడువకు ।
రావిరేకలుగొనుచు రత్నాలుగొనుచు । లక్ష్మన్నపినతండ్రి వచ్చెనేడువకు ।

కుశలవుల యుద్ధము

(మోచేది పద్మము నోచేది వేళ) వలె,

రత్నమాణిక్యముల మేడలోపలనూ । యింద్రనీలమ్ములు యింపుతో మెఱయా । ఇంద్రనీలావజ్ర మాణిక్యములు । పచ్చలుకెంపులు గోమేధికములూ । చిలుకలు హంసలు పావురమ్ములు । పుష్యరాగమ్ముల పాన్పుపైనా । చంద్రకాంతపుశయ్య యందునా । పగడపుకోళ్ళ మంచంమీదా । పట్టుపరుపులూ పరిమళమ్ములూ । బాలీసులు తలగడలనుంచిరీ । హేమవి జామర్లు నేర్పుతోవిసరా । భక్తితో లక్ష్మన్న పాదములొత్తా । పవ్వళించిరి శ్రీరాఘవులూ । అతడైననిద్రింపుతూవుండే । సతీతనయులూ ముగ్గురువెళ్ళి । వెళ్ళి కన్నులముందరనిలిచీ । మీధనములకూ మీఋణములకూ । కర్తలమయ్యేడి పుత్రులమనిరీ । రావణమాయలు మీరెరుగుండి । అపవాదములూ సీతకువేసి । అడవులలో చంపానంపితిరా । మీవాక్యములు తప్పకనీతమ్ముడు । అప్పుడు ఖడ్గమును అంకించే । సత్యవాక్యములుగలిగిన సీత । బాలలంపెరుగుతూవున్నమనిరి । తపసుజేసిమీ తల్లుల్కంటే । అయోధ్యరాజ్యం బేలిరితమరూ । తపములేక మాతల్లికంటే । అరణ్యమేగృహమాయెనుమాకు పళ్ళుఫలములు భుజింపుచూను । పెరుగుచున్నాము కానలఅనిరీ । ఆపలుకులువిని శ్రీరాఘవులూ । అదరిపడుతు దిగ్గునలేచె । పాదములొత్తెడి తమ్ముని పిలిచీ । స్వప్నమాయేరా తమ్ముడా యనెను । ఆపలుకులువిని శ్రీలక్ష్మణుడు । యేమిస్వప్నమో యెరిగించుమనెను। సతీతనయులూ ముగ్గురూవచ్చి । నాదగుకనులా ముందరనిలిచీ । మీధనములకూ మీఋణములకూ । కర్తలమనియేటి పుత్రులమనిరీ । రావణమాయలు మీరెరుగుండి । అపవాదులు మాసీతకువేసి । ఆడవులలో చంపాపంపితిరా । మముజేసినదంతా మిమ్ములను । చేతుము చెయ్యకమానముఅనిరీ । పెరుగుచున్నాముకానలాయనిరీ । ఆపలుకులువిని శ్రీలక్ష్మణుడు । చిరునవ్వునవ్వుచు చిత్తములోన । కలగన్నచోటను గంపనింపుదుర । కలనిజమగునా మన రాఘవులు నేకన్నకలలూ కల్లలుగావుర । కలనిజమౌరా తమ్ముడాయనెను । అశ్వమేధయాగం జేసినకాని । యిటుపైని యిహపరములులేవో । అనుమానమ్ములు తీరవుగనుకా । ముందరకార్యం తెలియగరాదు । తల్లీతనయులు తల్లడిల్లుతూ । తిరుగుతువుండిరి వనములలోను । అశ్వమేధయాగమ్ము జేసి । ధారపోసెదా తనయులకనెను । అశ్వమెట్టిదో యాగమెట్టిదో । అడుగుమనిరీ వశిష్ఠునిబిలిచీ । ఆపలుకులువిని శ్రీలక్ష్మణుడు । అతివేగమున తేచెనుతానూ । హనుమంతునిపిలిచి వేగముగా । వశిష్ఠుని తోడుకురమ్మనెను । వశిష్ఠాదులూ వామదేవులు । వచ్చికూర్చుండిరీ మహామునులంతా । వచ్చినమునులను జూచి రాముడు ।

వందనమ్ములు వారికిజేసి । అప్పుడు వసిష్టునకిట్లనిరీ। రావణుజంపిన బ్రహ్మహత్యలు । పోక వున్నవి రాములయెదుట । అశ్వమేధయాగం జేసినగాని । యిటుపైనయిహపరములులేవు । అనుమానమ్ములు తీరవుగనుకా । ముందరికార్యం తెలియగరాదు । అశ్వముయెట్టివో యాగ మెట్టిదో । స్నానంబెట్టిదో తడయకజెపుడీ । సతిలేనిస్నానంబప్పదు । సతిలేనిదానం వొప్పదు అనిరీ । యేకపత్నీవ్రతుడగుతాను । మారువివాహమొందనితాను । యేలాగునయాగంబయ్యా। నీజనకపుత్రితో సమమైనట్టి । కనకపుబొమ్మనుగావించుమనిరీ । ఘోరుకొల్వగాపసిడిసీతతో । సొన్నభూదానమ్ము చెయ్యగవచ్చు । మంత్రశాస్త్రమ్ములు హోమగుండములు । జరుపగ వచ్చును యనిబలికిరంతా ఆపలుకులువిని శ్రీరాఘవులూ । ఔరతమ్ముడా యని తాబిలిచె । కనకంపుసీతనూ గావించుమనెను । పూరపూర కంసాలుల బిలిచీ । తీరగుబంగరు తూనికబట్టి । బాగుమీర పుటములు బెట్టించి । బంగారపు సీతనుజేయించీ । ప్రాణప్రతిష్ఠలు చేసిరిదానికి । జానకనుచునామమ్మ పెట్టిరీ । బలుకుచుండెనా బంగారుసీత । బంగారు మేడలోపలను । చిత్తరువులు రాయించిరీ । అపుడు రత్నపు మేడలరంగ । పల్లులు రమణులిద్దరు రాసిరి । సూత్రాన సున్నము ధవళించువారు । నేత్రానకైవత్తు లేసేటివారు । తెల్లని ఆకులేసేటివారు । బొండుమల్లెలపోగు చేసేటివారు । నిండుకడవలుతెచ్చి నిలి పేటివారు । కస్తూరికళ్ళాపిచల్లేటివారు । ముత్యాలముగ్గులు పెట్టేటివారు । రత్నాలరంగవల్లి రాసేటివారు । మాణిక్యాలదివ్వెలెప్పేటివారు । మకరతోరణాలు కట్టేటివారు । కౌసల్య మహాదేవి నగరు వాకిటను । కనకపు తోరణాలు కట్టించెరాజు । కైకమహాదేవి నగరు వాకిటనూ । వజ్రాలుతోరణాలు కట్టించెరాజు । సుమిత్రామహదేవి నగరువాకిటను । సువర్ణపుతోరణాలు కట్టించెరాజు । పణతిరో బ్రహ్మపురి తనరు వాకిటనూ । ప్రయత్నాల తోరణాలు కట్టించెరాజు । ఆయజ్ఞశాలలా పందిళ్ళతోను । అందముగ తోరణాలు కట్టిరి తాము । కలకలమనుచు యజ్ఞశాలలు । రవ్వల తోరణాలు కట్టించిరపుడు । పచ్చనాకులు పందిళ్లు వేసిరీ । హెచ్చుగ నవరత్నమ్ములుమెరయా । దిగ్గజమ్ములు తేజమ్ములును । మాణిక్య స్తంభమ్ములు వెలగగను । వజ్రాలవాకిళ్ళలోపలను । గోడలపైగోమేధికములు రాసి । లక్ష్మీకటాక్షము రామునినందరూ । అలంకరించిరి అయోధ్యంతా । అంతలోను శ్రీరాముడప్పుడు । అక్కసన్నిధికితానేతెంచి । అక్కరోవింటివ వొక్కటిమనవి । మనవి జెప్పెద వినుమీ యక్కా । పుట్టిందిమొదలుకు యెన్నడును । యేస్వప్నము తెరుగనె అక్కరొ యనెను । సతీతనయు లిద్దరూ వచ్చి । వచ్చి కన్నులముందరనిలిచీ । ఆడిన మాటలన్నియు తెల్పి । అక్కయేమి ఆలోచనలనెను । గర్భిణిస్త్రీయని కనికరించకా । వధియించా వనములకంపిస్తి । తల్లితనయులూ తగుశోకమున । వనములలోతిరుగు చున్నారు । అశ్వమేధములు యమరగాజేసి । ధారబోసెదా తనయులకనెను । అశ్వమేధ

యాగం చేయవలె ననుచు । ఆలోచిస్తినిఅక్కరోనేను । అశ్వమేధయాగం జేసితెగాని । యిటుపైని యిహపరములులేవు । ఆపలుకులావిని శాంత యప్పుడు । విననట్లుగ తానూరు కొనెను । ఆవలకార్యం చాలగ గలదు । యతివేగమునపోవలె నేను । ఆలోచించి అక్కరో నీవు । తెలివియ్యవేనీవు శీఘ్రముగాను । తప్పకచెయ్యుమి రాఘవ యిప్పుడు । బిరుదులు చెప్పగవచ్చెదనేను । ఆపలుకులువిని శిరసంటుటకు । పిలువమనిరి శాంతనురాఘవులు । ఆపలుకులువిని శ్రీలక్ష్మణుడు । యక్కసన్నిధికి తానేతెంచి । పసిడిసీతకు శిరసంటుటకు । రమ్మనె రాములు యక్కరోనిన్ను । ఆపలుకులావిని శాంతఅప్పుడు । లక్ష్మణునితో తా నిట్టులపలికె । రామలక్ష్మణులుమీరుపుండగా । మాకెందుకుయీయాగములనెను । అన్న దమ్ముల ఆలోచనలుండగా । మాకెందుకు ఈయజ్ఞములనెను । వదిననుచంపగ పంపేటి నాడు । యడిగెన రాముడువొక్కమాటైన । జానకినడవులకును నంపుతు । జెప్పెనే రాముడు తనతోడయిన । జానకియేమనియన్నదియంటె । యేమియెరగననియంటివిగాని । సుఖముగజానకివున్నది అనుచు। జెప్పితివలక్ష్మణ వొక్కనాడైన । ఆరగించగాహడలు తూ వుంటె । అక్కరోవద్దని యంటివనీవు । వనములోపల బడితేనేమి । జానకితనయులు సుఖము నవుంటె । అంతె చాలునిక ఆవలకేగూ । ఆ పలుకులు విని శ్రీలక్ష్మణుడు । అన్న దగ్గరకు తానేతెంచి । యెవరిని పిలిచిన వత్తురు గాని । అక్కను పిలిచితె రావని పలికె । అందరు యెందుకు లక్ష్మణ యిపుడు । మనమే చాలు తమ్ముడ యనెను । పమిడిగిన్నెలా తైలముబట్టుక । యరుంధతి చనుదెంచెను శీఘ్రముగ । అడ్డమొచ్చి శాంత యప్పుడు । యరుంధతితో తానిట్టులుపలికె । సీతకుజలకంబాయిన వెనుకా । రాముని శిరసంటగ చనుదెంచు । సంపెంగతయిలం చేరబట్టుకూ । జానకి శిరసంటిరి రాఘవులూ । రామలక్ష్మణులు నలుగులు పెట్టిరి । పన్నీట జలకము లార్చిరియపుడు । చెంగావిచీరగట్టిరి । సంపెంగ తయిలం చేతబట్టుక । యరుంధతిశిరసంటును రాములకు । వుత్తర తట్టున వన్యాశ్రమమున । పుత్రుల సతిమీకున్నారనెను । ముని దీవింపుచు యరుంధతి తాను । వచ్చి కస్తూరి నలుగులూపెట్టె । ముత్యాల ముంతలు ముంచివ్వగను । మజ్జనమాడిరీ శ్రీరాఘవులూ చలువ నీరెల మెనతళ్లొత్తిరి । సాంబ్రాణిధూపమ్ములు వేసిరీ । ముఖమున వళిదీర్చుచు రాజాది తీసుగ । తిరుచూర్ణపు రేఖలుపెట్టిరి । శిఖలువేసెను శ్రీలక్ష్మణుడు । శిఖపైపుష్పాల బంతుల చుట్టె । మల్లెమొగ్గలూ సంపెంగలూను : యంద మయిన ఆభరణములును । అలంకరించిరి శ్రీరాములకు । మంచిగంధము యలదెను లక్ష్మణుడు । మల్లెపువ్వులు ముడిచె లక్ష్మణుడు । పట్టుపీతాంబరము బట్టుకువచ్చి । కట్టి పెట్టెను శ్రీలక్ష్మణుడు । కలశముతో ఉదకం బట్టుక । కనకపు జానకితోకూడాను । యేకాదశి శుభముహూర్తమున । శాలా ప్రవేశమయ్యిరి వారు । కనకపుపీటలు వరుసగవేసి ।

కూర్చుండిరి జానకీ రాఘవులు । ఘోరుకొల్వాగా పసిడిసీతతో । స్నానదానము లొనర్చిరపుడు।
కన్యాదానమ్ములు గజదానమ్ములు । సాలగ్రామ దానములుచేసిరీ । యన్న సువర్ణమ్ములు
వరుసగ యిచ్చిరి । కోట్లకొలదిగా గోవులనిచ్చి । యంగదుడు యడపంబట్టుకను । బేరిగుబ్బ
గొడుగూ భరతుడు బట్టా । ధనుర్బాణములు సౌమిత్రి బట్టగా । చామరము శత్రుఘ్నుడు
బట్టా । సూర్యచంద్రులు వింజామరలు । సూర్యపటము సుగ్రీవుడుబట్ట । యేకాంతస్థలమున
విభీషణుడుండ । హనుమంతుడు అడుగులొత్తగను । జాంబవంతుడు జేరికొల్వగా । పరమ
మునీంద్రులు సేవలుచెయ్యా । కొలువైగూర్చుండిరి రాఘవులు । అశ్వముయెట్టిదో ఆవృత్తాం
తము । యడుగుమనిరి వశిష్టుని పిలిచి । నలుపూ చెవులునల్ల వాలమ్ములూ । తెలుపూ
కాళ్లు దీర్ఘపూతోకా । పదికోట్ల తురంగములతోను । పంచకళ్యాణి నిబట్టుకవచ్చి ।
పట్టకోలేరెంతటివారైన । పదివేలైతే పట్టుకువచ్చిరి । బిరుదులు యేవిధమున రాయ
గవలెనో । పిలువమనిరీ శాంతను రాఘవులు । ఆ పలుకులు విని శాంత సవ్వుతూ । ఆనం
దమ్మున పొంగుతువచ్చె । యఖిలేశనందనుడు ఆనందగురుడు । ఆసత్యసంధుడు అయత్న
పరుడు । యహల్యా పావన యంబుధిబంధన । వాలిమర్దన వారధిఘనుడు । సేతుబంధన
చలనాయకుడు । రాక్షసాంతకుడురావణవైరీ । శిష్టరక్షకా సీతసమేతుడు । శివధనుబంజన
వీరశేఖరుడు । దశరథతనయుడు జనకునల్లుడు । పుండరీకాక్షుడు పురుషోత్తముడు । వీరుడు
రఘుపతి విడిచినహయము । ధీరులుశూరులు యగుసాహసులు । బట్టికట్టిపోరాడిగెలిచితే ।
యిచ్చెదము మాయయోధ్యపురము । బట్టలేని యెంతటివారైన । మాయశ్వమ్ముకు మ్రొక్కగ
వలెను । మాపురములకు మగిడిచనుదెంచి । యాత్రకతువులు యజ్ఞములుపొందచూచి ।
హరియర్చనములుయివ్వగవలెను । మాశరణుగావలెననిరీ । అనియక్షరమున ఉత్తరంబంది ।
నరనాథుడా పత్రిక వ్రాసీ । ధమిడిపత్రికకు పసుపుపూసిరీ । యశ్వంలలాట మునరసగట్టి ।
యశ్వముమెంటా యెవర్నంపగవలెను । యడిగిరిశాంతను రాఘవులు । పోవోయి శత్రుఘ్నుడ
నీవుపోయిదేశాంతరములను । రాజులనుహతమూర్చితైనను । మన యశ్వమునుతోడుకరమ్ము
ప్రేమతో శత్రుఘ్నుని పిలిచి । చేరదీసి కౌగిటనుచేర్చుకొని । హయము వెంటనే వర్లమి
యనుచు । ఆలోచించిరి శ్రీరాఘవులు । దావలుబూరలు దమ్మదమ్మలను । ధవళశంఖలు
లాళవుజోళ్లు । వెండిరథములు కంచుయాబెలు । వెండాయుధములు ధమిడకత్తులును ।
కురుచయాబెలు గొప్పకత్తులును । వెండిడాలుకత్తులవారు । రాగస్వరములు చిరిలాళములు।
తీరైనపదిబెక్కములను । వేదికవింజామర్లు విసరగా । రథమెక్కెనుబాశత్రుఘ్నుడు ।
వెనకాలవేయివేల రాణువకదల । ముందరమూడుకోట్ల రాణువకదలా । రథములుగజములు
తురంగములను । బొబ్బలమ్ములు కమ్ముకరాగ । ఆడుదము పాడుదము కడుదామనుచు ।
ఆటలాడిరావనచరులంతా । ముప్పయికోట్లరాణువకదల । ముందరయశ్వం నడచెనుయపుడు ।

నములను సరసులు నానాదేశమ్ములు । తిరిగెనుయశ్వం ద్వీపాంతరములు । సురులు మునులు గంధర్వులును । హరియశ్వమ్ముకు మ్రొక్కేటివారు । హరియప్పనములు యిచ్చేటివారు । ఆనాటికొ స్తమని యనియేటివారూ । వెంటసహాయం వెదలేటివారూ । యనుచు భుజమ్ములు యిచ్చేటివారు । అక్కడవిందులు జేసేటివారు , గంధమక్షతలుకడు మోదముతో । ధూపదీపనైవేద్యములిచ్చి వాయువేగము యశ్వంబపుడు । వడిగలతురగం పరుగులుపట్టె । అక్కడగందురు యిక్కడచూతురు । యాకాశమార్గమున నదిగోయంత్రము । యశ్వముతిరిగిన తెరువదియనుచు । జూచుచునుండిరి వేడుకతోను । అంతలోనవాల్మీక మహాముని । యతిదూరపుభూముల కేతెంచె । వనముననున్న నీబాలలనుంచి । వరుసతోటివెళ్ళగ చనుదెంచి । యిరువదినాళ్ళు దినములకొచ్చెద । బాలులారా పదిలమ్మనుచు । ఆకాశ మార్గమున కంటునుయశ్వం । అక్కడక్కడ లఘువులుచేసే । రంకెలువేయుచు తిరిగెను యశ్వం । చూడయశ్వం జేరగాలేకా । మమ్ముగావుమని మ్రొక్కేటివారు । అశ్వంవాల్మీకి మహాముని । వనములు చేరగచనుదెంచెను । పూచినబూరుగ వృక్షముక్రింద । నిలచెను యశ్వంనీడనుయపుడు । ఋషులగోదావరితీరమందున । గంగగర్భంబున నిలిచెనుయశ్వం । కదళీవృక్షముల తరవులనీడలా । అక్కడక్కడ తిరుగుచువుంటే । యిక్కడ ఈవిధంబుగ నుండగను . ఆపై యక్కడవృత్తాంతంబులు । పరగ పతియుతనమేడలకేగెను । తూరుపు శాలలో ముఖ్యమైయుండే । మన్మధుడున్న చందముబోలు । మహాలక్ష్మిశృంగారముబోలు । యంగదహనుమంతసుగ్రీవులు । జాంబవంత సుషేణ మొదలగు । నలుడు నీలుడు మొదలుగాగను । కొలువైయందరు కూర్చుండిరి । రాఘవులు పోవోయియంగదుడా నీవు । తపస్సన్నద్ధు లున్నట్టి ఋషిపల్లెకు నీవేతెంచినపుడు । ఋషులను దోడుకురమ్మనిపలికే । వాల్మీకుడు మొదలైన మునులను । యందరిని దోడుకరమ్మనిబంపె । ఆపలుకులువిని యంగదుడపుడు । అంతట ఋషిపల్లెకుజనుదెంచె । యల్లంతట మహామునలను జూచి । రామునాజ్ఞాయెను అనిలాబలికె । ఆపలుకులువిని వాల్మీకుండు । తొందరపొందుచు గొబ్బున లేచె । వాల్మీకులరాకలు జూచుచును । వచ్చిరిగా ఈబాలురు తమరూ । వలదువలదు శ్రీరాముల కడకు । వద్దువద్దనిబలికెను తాను । గర్భిణిస్త్రీయని కటకటమనగా । వధియించ వనములకంపెను । నాటిరాముడే కాడానేడు । నమ్మరాదు శ్రీరాములనైన । నమ్మరాదుగా విష్ణుమాయలను । కాయకష్టములు కానలబోను । ఆకులనములుచు అడవులలోను । మిమ్ములగాంచెను మీతల్లియైతే । యక్కడిప్పుడు వద్దనిపలికె । వలదువలదని యన్ని విధముల । వారించినవచ్చిరిగ ఈబాలకులు । తనుముందర వాల్మీకులనడవగను । ముద్దు బాలకులు వెనుకనడచె । రామాయణములు చంకనపెట్టి । అయోధ్యకు కుశలవులేతెంచిరి । అత్రికశ్యపా యావసిష్టులు । అగస్త్యులు మొదలగు ఆ మునులంతా । వశిష్టకశ్యపవామ

దేవులు । వాల్మీకి మహామునులందరును । యయోధ్యకు చనుదెంచిరివారు । అల్లంతట
మహా మునులను చూచి । నమస్కరించిరి నారాయణులు । పుత్రపౌత్రాభి వృద్ధుల్గమ్మని ।
ఆశీర్వదించిరి ఆ మునులంతా । వ్యాఘ్రచర్మంబులు వేగ తెప్పించిరి । వేయించిరిగా
వాల్మీకులకు । నవరత్నఖచిత సింహాసనముతెచ్చి । మునిమధ్యంబున రాముకునుంచె ।
సింహాసనంబున గూర్చుండె రాము । సేనలంతయును కొలువైయుండిరి । సాటిరాజులకు
వరసకుర్చీలు । వనచరులందరు గూర్చుండిరెగా । మహామునులును యోగీంద్రులును ।
తపశ్శాలులూ వారందరును । తీర్చికూర్చుండిరి వాల్మీకుకొల్వా । తమ్ములుమంత్రులు
ప్రధానులతోను । తీర్చికూర్చుండిరి రాములకొలువు । ఆసమయంబున వాల్మీకుండు । బాలు
రకు కనుసౌజ్ఞలుచేసె । అన్నదమ్ములూ ఆలోచించుకొని । అందుకొనిరి తమ రామాయ
ణములు । కుశరాజు రామాయణము చదువ । లవుడుఅర్ధప్రసంగముసేయ । ఆపలుకుల్విని
శ్రీరాఘవులు । యతి యాశ్చర్యంబున అద్భుతపడుచు । నవరత్నాభరణ అంగుళీయకము ।
నాశిఖరంబున వుంచుచు రాఘవులు । యింత చక్కనిబాలురుయెక్కడ । మునియాశ్రమందున
యెవ్వరుగలరు । విప్రజనబాలకుల్ వీరుకారు । క్షత్రియ బాలురవలె యున్నారు । విప్రబాల
కుల్ వీరయితేను । యిట్టిశౌర్యములు ఉండవుయనెను । సూర్యవంశపూ రాజులవలెనే ।జూడగ
మావలెనే యున్నారు । రూపురేఖలుమమ్ములబోలు । దేహచ్ఛాయమాజానకిబోలు । బహు
పరాక్రమున భరతునిబోలు । కనుపట్టెచక్కదనమంతా । వొకతీరు జనకుణ్ణిబోలె । నాజ్ఞా
తీరునడక యంతయు । మాతండ్రిదశరథరాజునిబోలు । కన్నులైన మన కౌసల్యనుబోలు ।
చూపులయితేమన సుమిత్రనుబోలు । సన్నపుమాటలు శాంతవోలె । చెక్కులుమన శ్రుత
కీర్తినిబోలు । ఉగ్రముచాల ఊర్మిళబోలు । మాటలు చాలమాండవిబోలు । దీర్ఘబాహువులు
నీలపుకురులు । కలువ రేఖలా కన్నులతీరు । చక్కదనంబుకీ మమ్ములబోలు । చక్కని
దేహమూ జానకిబోలు । పుట్టుబుద్ధులు భూమినిబోలు । పాదమ్ముల్ యాజానకిబోలు ।
యిటుయేడు అటుయేడుతరంబుల । అందర్నిబోలిన వారేవీరు । యింతచక్కని బాలురు
యిక్కడ । మునిపల్లెలోపల యెవ రెవ్వరుకలరో । వాల్మీకమహాముని ఆశ్రమమందున ।
యెవ్వరిబాలురో తెలియగరాదు । అయినను మనసున తెలుయుదామనచు । మనసున
తలచిరి శ్రీరాఘవులు । యెవ్వరయ్యా వసిష్ఠాదివాల్మీకమునులు । విన్నపంబుల వినమని
బలికె । పలికి బొంకనీ వారలుమీరు । ఆడితప్పనివారలుగనుక । అన్యాయంబులు జెప్పని
వారు । అబద్ధంబులు ఆడనివారు । సత్యవాక్యపరుల్ మీరనెను । కల్లయుపల్కక వున్నట్లు
జెప్పుడు । యింతచక్కని బాలురుయిక్కడి । మీయాశ్రమందున యెవ్వరుగలరు ।
యెవ్వరిబాలలో మాకెరుగించుడి । యాపలుకులువిని వాల్మీకుండు । గడగడవణకుతు
గొబ్బున లేచె । వొడలంతయును వణకసాగె । శరణుశరణు చక్రధరుండ । సకల జీవితా

ధారాశరణు । అఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయిక । ఆదిమూర్తి మీకు శరణనిబలికె । చప్పన్నవిద్యల చెప్పనలవిగాదు । సంగీతసాహిత్యంబులయందున । మేరుసుధీరుల్ వీరని పలికె । మీరెరుగని దేమున్నదిగనుక । మాయాశ్రమంబున కలిగిరి రాఘవా । పెంచు కొంటిమి ప్రేమలతోను । తేజోవంతులు రాజపుత్రులూ । జగతికిచంద్రులు వీరని బలికె । ఆపలుకులువిని శ్రీరాఘవులు । అతిఆశ్చర్యంబున ఆద్భుతపడెను । తప్పక జూచెనుబాలుల వంక । యిక్కడుండమనకిరువుగాదనుచు । గ్రక్కునతేచిరి బాలలుగనుక । పచ్చలుజెక్కిన పావలుతొడిగి । బంగారుబెత్తమును చేతబట్టుకొని । యన్నరోయతివేగంబున రమ్మనుచు । యప్పటితమ నిజపల్లెకుజనిరి । బాలలువెళ్లగ శ్రీరాఘవులు । పరిపరివిధముల మనసునదలచె । యిటువంటిబాలలు మా యయోధ్యపురిలో । యెన్నడు కల్గుదురని బాబలికె । తనకయితె ప్రాప్తిలేదాయెను । తమ్ములకయిన గలుగరాదా । ముగ్గురుతమ్ములకు ముచ్చటబరగా । ముద్దులతనయుల జూచెదననెను । ధరణిజనప్పుడు చంపకవుంచితే । యిటువంటితనయులు కల్గుదురేమో । యనిశ్రీరాములు హడలెనపుడు । మెల్లగలక్ష్మణు డిట్లనిపలికె । మించిన పనులకు మనసులోపల । చింతజెందితే కార్యములవున । విప్రబాలురను జూచిమోహము । తగదుసుమీ రాఘవమీక నెను , ఆదరించె శ్రీలక్ష్మణుడపుడు । అంతవారలు వేగముపోయి । అల్లంతటనుతల్లినిజూచి । నమస్కరించిరి బాలకులపుడు । దీర్ఘాయువుగమ్మని దీవించెను । యింతకుఎక్కడికేగితిరి । తడవాయెను యనిజానకిబలికె । అయోధ్యనగరం బేగితిమేమూ । యశ్వమేధంబు జూడగామేమూ । యయోధ్య దశరథ మహీపతితనయుడు । అశ్వమేధ యాగంబునుజేసె । పిల్వబంపిరి ఈమునులందరిని తనరుగ వాల్మీకుం డేతెంచె । వారి వెంట చనుదెంచితిమమ్మా । పోయివచ్చిన వృత్తాంతంబులు । తప్పకతల్లికి వారెరిగించి । ముద్దుబాలలు ముందర గూర్చుని । పాలుత్రాగిలేచిరి వారపుడు । ఒకచేతను పత్రంబుల నేరుచు । ఒకచేతనుఖడ్గంబులందుకొని । వనంబులకు కుశలవులేతెంచి । వనంబులోపల తిరుగుతూవుండ । పండ్లుఫలంబులను దెచ్చెదమనుచు । నంతట కుశుడు లానేతెంచె । మునిబాలురతో ఆడుచులవుడు । యశ్వంబుముందర నిలచెనుయపుడు । యేరాజుదీతురం గంబు యనుచు । బట్టితెచ్చి కదలించుకుజూచె । పూసినబూరుగ వృక్షముక్రింద । యేరాజు దో యశ్వంబనుచు । పత్రికవిప్పకు బాలుడుదిగెను । చెట్టుక్రింద నిలుచుండి శౌర్యము తోను । పత్రికచదివెను బాలుండపుడు । కౌసల్యవీరలా కన్నతల్లి । అఖిలేశనందనుడు ఆ నందగురుడు । ఆసత్యసంధుడూ ఆనందగురుడు । లోకలోకంబులను నేలినవాడు । యహల్య పాలన యంబుధిబంధన । రాక్షసాంతకా రావణవైరీ । యసుర సంహారుడు అంబుజనా ధుడు । ఆత్మరక్షకుడు యవనిజవిభుడు । సృష్టిరక్షకుడు సీతాసమేతుడు।శివధను భంజనవీర శేఖరుడు । దశరథ తనయుడు జనకునియల్లుడు । పుండరీకాక్షుడు పురుషోత్తముడు ।

వీరుడు రఘుపతి విడిచిన హయమూ। వీరులు శూరులు యతి సాహసులు। పట్టికట్టి పోరాడిగెలిచితె। యిచ్చెదము మా అయోధ్యపురము। పట్టలేదు యెంతటి వారయిన। బట్టినవారికి భాగ్యముగలదు। అర్కవంశంబున వారు బట్టుదురా। బట్టుకపోతే పట్టగలేని। రాజులశ్వమ్మునకు మ్రొక్కగవలెను। మాపురంబులకు మరి చనుదెంచి। మీక్రతువులు యజ్ఞంబులుజూచి। మాకు శరణుజొచ్చగ వలెననిరి। యని తత్క్షణమున ఉత్తరమందుకు। నరనాథుండా పత్రికచదివే। మరిమరిచదువుకు ఉగ్రుండగుచు। పెద్దపేర్లు యివి కాబోలనెను। చదలంటుచు మిన్నంటుచు కోపంబున। బెదరక యతి వుగ్రుడయి పలికె। బుట్టెనువింతలు భూలోకమున। యెట్లుగ వినవచ్చె భర్తలను। యెందుకు తెలిపెను ఈ కథలనెను। కౌసల్య కడు వీరుల కంటే। మాజానకీ కడు చోరులగనెనా। యర్కవంశము వారిదియైతే। విప్రవంశము మాదే యదే యవునా। ఒకదే సుతుడయి కౌసల్యకును వీర శేఖరులను కన్నట్టితల్లి। యిరువురుతనయులు జానకికుండి। వీరశేఖరులను గనలేదా। యెంతబుట్టినా నే విడువను। పంతముతోడుత పట్టెద హయమూ। కలిగిన కార్యము నిజమేయనుచు। కన్నులనిప్పులు రాలగానిలిచి। గట్టిగా కౌపీనంబును గట్టి। కదళీవృక్షముకే గుర్రము కట్టె। యెరుగని వాడువలెను లవుండు। యెప్పటివలెనే యాడుతూ యుండె। మునులపిల్లలు మోదముతోను। చూచా యశ్వంబు చేరగావెరచి। అల్లంతట దూరమునిలుచుండి। అక్కడక్కడావృక్షంబులెక్కి। బాలుడాయశ్వంబు బట్టితివేలా। విడువరగుఱ్ఱమువేగమె యనిరీ। అందరము మేమున్న తెరవునా। ఉండుము యశ్వం బట్టకవిడువు। అనిపలికిన వారలతో లవుడు। పలికెను శౌర్యమూ ధైర్యము మించా। ఆనాడువాల్మీకి మహాముని। అక్షరవిద్యలు జెప్పెడివాడు। జపములు తపములు మీకమరించె। క్షత్రియాశ్వములు మా కమరించె। క్షత్రియ వంశము బుట్టిమానుదునా। శూర జానకిగర్భమునబుట్టి। మానుదునా శూరత్వంబులనేను। వెఱచి యశ్వంవిడుచుట కిప్పుడు। తపఃశిరోమణి తనయుండగాను। తపః శిరోమణీ తనయులు మీరు। భూమిజనాథుని పుత్రుడనేను। ఎంత బుట్టినాయికనే విడువ। పంతంతోడుత నీహయమును। వద్దువద్దువలదు రావాదముకు। వచ్చెనుసేనల సంఖ్యలెచూడు। యెన్ని విధంబుల జెప్పిన గాని। యెరుగవుబాలుడా యెందుకీహయము। వెఱచి గుఱ్ఱమును విడుచుటకంటె। వెఱవకప్రాణం విడిచితేమేలు। చచ్చితే వారిచే చావగవలెను। వుంటేను అయోధ్య యేలగావలెను। పూరికె హయమును విడువనునేడీ। వచ్చినావారి గెలువనో పెదా। గెలువకపోతే చచ్చెదపోండీ। యనుభవించుమనీ యనుచరులంతా। బాలుని విడిచి పోజాలక వారు। పూరికెజూచుచు వుండిరియపుడు। మునులు మునులంతా మెల్లగా వచ్చి। చూచాహయమును వేగముఅనిరి। రాక్షసాంతకుండు రాముడనగను। అతనితో

పోరగ యెవ్వరితరము । వద్దుర హయమును విడువరాయనిరి । వెలిచిహయంబును విడుచుటకంటె । వెలవక ప్రాణంబు విడుచుటమేలు । ఆదిలక్ష్మి పుత్రులే మేమయితె । యయోధ్యరాజ్యం మేమేలెదము । యవుదురౌదురు సత్యవతితనయులు । ఆదివిష్ణుపుత్రులౌదురు మీరూ । అయోధ్యరాజ్యం మీరేలుదురు । సందేహంబులు లేదనిరపుడు । మహామునులు ఆశీర్వదించి । మఖంబులకు చనుదెంచిరివారు । యెరుగనివాడుగ మరియులవుడు । యెప్పటివలెనె యాడుతూవుంటు । గుఱ్ఱంబుకొరకయి యెవరొచ్చెదరో । యెదురుజూచుచుయుండెను బాలుండు । సముద్రుడువడ్డు విఱిగినరీతి । వచ్చిరి శంఖిణీ సేనలయందీ । యసురతలలూ దొర్లించినట్టుగా । చీమల బారుగా కదలిరీ సేనా । యెవడురా హయమును గట్టినవాడు । యెంతవాడురా హయమునుబట్టి । గుఱ్ఱంబుబట్ట ధైర్యంబుగలదా । రాజ యశ్వమును విడువరయనెను । యెవడురాయశ్వం విడిచేటివాడు । యెంతవాడురా యశ్వం విడువా । చెప్పుకొండి మీ రాజుతోపోయి । యడవులలో మేమున్నదెరుగక । యయోధ్య నేలగ గలడారాజు । యశ్వమేధము యాలిగూడా । సురులుమెచ్చగ చెయ్యగలదని । పెరుగుతున్నదీ కానదరాజు । బొందినివిడువక ప్రాణములుంటె పోరకయశ్వంబు విడువసునేను । సూర్యచంద్రులు చుక్కలు దుళ్ళినా । సురకోటిదేవతలొచ్చినను । శత్రుకోటి చీకటికమ్మినను । వూరకెయశ్వం విడువనునేను । ఆపలుకులువిని హుంకారంబున । పొడువవచ్చితిరీ వీరులుతమరు । పొడువవచ్చిన వీరులనెల్ల । బాలుడు బాహులు త్రుణముగ త్రుంచెను । కొందర దేహంబుల ఖండించెను । కొందరివక్షంబులు స్రుక్కించెను । కొందరి శిరముల కొమరుగత్రుంచెను । కొందరీబాహులు తృణముగ తృంచెను । కొందరి పక్కలు చెక్కలు జేసెను । లేగపెయ్యలలోని పామువలెను । సుడిగుండంబును తిరుగుతూ వుండే । యిందువదనుడయి బాలుడునిలిచి । యక్షౌహిణి బలంబుల నణచెనుగా । ఝుంకారంబులచేత చేబట్టునేమో । హంకారంబునా యిట్లని పలికె । యికనయిన మీ రాజుకుమ్రొక్కి । శరణని ప్రాణం కాచుకొండనెను । ఈ వంశంబున రామదూతలు । ప్రాణంబుల కాళింతురయనిరీ । రవివంశమున రాముడెవ్వరు । పేరుగొప్ప చాలాగలిగిందీ ఆలినితమ్ముడిచే చంపబంపినా । యతన్నిగొలిచే బంట్లుమీరు । యిటుపోరిడివాడశ్వం నిలిపెను । వనముకు దూతలు చనుదెంచి యప్పుడు । ఫణిహారుల్ శత్రుఘ్నునితోజెప్పి । జరిగినవృత్తాంతంబుల నన్నిటిని । వినురాజా మునిబాలు డొక్కడు । పట్టెను హయమును యతిఘోరంగ । విడువర బాలుడాహయముయంటే । యక్షౌహిణి బలంబులనణిచాడు । గ్రిరున కయ్యంబుజేసెను । జెప్పతరం కాదు మాకనిరీ । సూర్యవంశా రాజులవలెను । చూడగ మీ వలెనే యున్నాడు । రూపురేఖలు మిమ్ముల బోలు । దేహచ్ఛాయ మీ జానకిబోలు । బాహుపరాక్రముల భరతుని బోలు । మితాభాషల సౌమిత్రినిబోలు । వొప్పుతో నడక జనకునిబోలు । వయ్యారంబులు దశ

రఘుబోలు । శౌర్యంబులకు మిమ్ములబోలు । క్షత్రియధర్మ రామునిబోలు । మమ్ము బోలిన
వాడెంతవాడో । వచ్చెను శత్రుఘ్నుడు వాదంబునకు । యెవడుర హయమును బట్టిన
వాడు । దొంగవాడుర హయమునుబట్టి । హయమునుబట్టి బలమున్నదా । విడువర
హయమును వేగమే యనెను । యెవడుర హయమును విడిచేవాడు । యెంతవాడుర
హయమును విడువ । హయమునువిడువ తరమవుతుందా । జెప్పకొ నీయన్నతోపోయి ।
పండినచేనులో పశువుమేసితే । దూడలు గట్టుననిలుచుటగలదా । జపములు తపములు
కావురయివి । క్షత్రియాస్త్రమ్ములు యివ్విసుమ్మనెను । యన్నతమ్ములు యందరొకటయి ।
యయోధ్యరాజ్యం యేలుటగాదు । అన్నయాలిని అడవులకంపి । భోగంబులలో యుండుట
గాదు । చెయ్యరమాతో కయ్యమునీవు । జెప్పెదవెందుకు పదిభాషలును । యస్త్రవిద్యలు
శస్త్రవిద్యలు । గురుమంత్రంబులుకూడా గలవు । మహనీయంబులు మహాతంత్రములు ।
మాటలాడిమాతో గెలిచెదవా । వొకటంటే వొకమాటాడేవేరా । మాతోవోడక కడతేరదు
చూడు । వొకటంటే వొకమాటనియెదవేర । వోరీనీపేరెవరో జెప్పర । రావణమర్దన
రామతమ్ముణ్ని । శత్రులవైరిని శత్రుఘ్నుని । శత్రుఘ్నుడంటేనీ వేనటర । నీచేజచ్చిన
శత్రువులెవరు । ఆలిని తమ్ముడిచే జంపబంపినా । యతనికి తమ్ముడవని యనరాదా ।
చూచితే చిన్నవాడవుగాని । కర్ణకఠోరంబుల పలికేవు । అణువంతయిన గాని లేవూ ।
ఇంతమాట నీవాడితివోరి । నిన్ను చంపక విడుతునా । నీలకంఠుడు అడ్డంబయిన । పాలాక్షు
డునన్ను బట్టుకున్నను । ప్రాణంబులు తియ్యక మానునురా । మాప్రాణములు తియ్యకుం
డేను । మండలాధిపతి తమ్ముడుగావు । యాపలుకులువిని శత్రుఘ్నుండు । చిరునవ్వు
నవ్వుతు యిట్లనెను । నీశౌర్యంబునకు మెచ్చగవచ్చు । యాడినమాటలు వినగావింత ।
యెన్నినోములు నోచెనుతల్లి । యెన్నితపంబులు జేసెనోతండ్రి । యెన్నికనీవంటి పుత్రులు
కలగగా । యనేకనోములు నోచెనోతల్లి । పుత్రకామేష్టులు జేసెనోతండ్రి । బ్రాహ్మణులకు
భోజనములుబెట్టి । కన్నది మమ్ములను ఎన్నినోములు నోచికంటెను । అందరివలెనే
నుంచుముమేము । తపంబుచేసి మీతల్లులుకంటె । అయోధ్యారాజ్యంబేలితిరి । పంతంబేలను
మాతల్లికంటె । యడవులలోపల ఉంటేమేము । పప్పునెయ్యిపాయసంబుల మీరారగించితిరి
పండ్లుఫలములతింటు మేము । అన్నతమ్ములు నీకెందుకుర । అంతజెప్పర బాలుడవై ।
యన్నదమ్ములు అందరూవుంటే । యందరివలెనే వుందుము మేము । కొందరు వనంబుల
తిరుగుతువుంటె । కొందరు రాజ్యంయేలుతువుందుము । యేమిటిజాతము బాలుడమీది ।
పేరునుకులంబును జెప్పరయనెను । పేరునుకులంబులు ప్రేమతో యడిగిరి । వివరించితె
మావియ్యమందెదవ । అప్పుడుమాకులగోత్రములు । తప్పక నీకెరిగింతుముపోరా । చిన్న
వాడవనినీపయినేను । వెయ్యలేకనే చూచితిమిసుమ్మి । నీపయియస్త్రం వెయ్యగానాకు ।

తోచదుచి త్తము కలుగదుజిహ్వ । చదువుమానుయిక చాలును వొమ్మని ।
పారిపోరాబాలుడ యికనయిన । పారిపోవుటది బంటుతనమ । చేకొనికార్యము
చెయ్యగవలెను । చిన్న వాడననిజూడగావద్దు । శౌర్యమువుంటే మానగపలమ ।
చిన్నలయితేమి పెద్దలయితేమి । వారతీసిన కత్తులమనిబలికె । ఆపలుకులువిని శత్రు
ఘ్నుండు । అహంకారంబున మండుచులేచె । ఒకటి రెండు మూడు వరుసగా నాలుగు ।
అయిదింటను చక్రధనువటుదాల్చే । బాణవర్షములు కురిపించిరప్పుడు । నారాయణాస్త్రం
నడిమికివేసె । బాలుడిపయిబడ బడిమూర్ఛిల్లె । యిక్కడలవుడు మూర్ఛపోగనే । అక్కడ
రణభేరులు లామ్రోగె । చదురుమీద శ్రీరాములుండగా । భీతిల్లెను దద్దరిల్లెనపుడు ।
యేమిరాలక్ష్మణ యేమోగాని । అవశకునంబులు పెక్కులుతోచూ । యెడమకన్ను భుజ
మదురు చున్నది । యేమితోచకయున్నది మనసు । కరకరమంటలు కడుపులోపల ।
హడలుచున్నది మనస్సనిపలికె । ఆపలుకులువిని శ్రీలక్ష్మణుడు । అన్నకు మ్రొక్కుచు
యిట్లనిపలికె । యుద్ధరంగమున మన శత్రుఘ్నుడు । యేవిధమున కనుచున్నాడో । యుద్ధ
రంగమున వుండిరిగనుకా । చిత్తం అటువలె తోచెనుమీకు । అయితె అయివుండవచ్చు
ననుచు । మరలిరి మనసున శ్రీరాఘవులు । భూదేవి నవముద్దుల మనుమన్ని । పువ్వుల
పానుపు పరుపైమొగ్గె । అచ్చమల్లెలు పాన్పువలెను । ఆయువుజీవము అయినిలుచుండె ।
జానకి పెట్టిన అంగరక్షలు । యీవిధంబున జీవనమాయె । పద్దబాలుని పాలిటికేగి ।
చూచెను శత్రుఘ్నుడు చోద్యమునా । కన్నులు బాహు కాంతులుశౌర్యము । ముఖమును
మనరఘుపతి బోలుతడు । ఇతడెవ్వడో మనకెరుగగరాదు । రాజీవులు కలిగున్నవిగా ।
మనపట్నానికి తోడుకపోయి । మహారాజుకు చూపింతముఅంటె । శాపమిస్తురో యీ
మునులందరు । ఆలోచించెను శత్రుఘ్నుండు । కొంతసేపు మనసున చింతించి । బట్టి
రథమున బెట్టుకొనెను । అయోధ్యకు తోడుకుచనుదెంచి । పట్నానికి బలివేయుండనెను ।
బలిపెట్టె బాలుడుకాదయ్య । పట్నముయేలు బాలుండితడు । పట్టపు రాజని పలికేటివారు ।
మూకలుగూడుచు చూచెడివారు । మునికాంతలతో జానకీదేవి । వామనగుంటలు ఆడుతు
వుంటే । మునిసుతులు లవుని విధమంతా । జెప్పగవిని జానకిమూర్ఛిల్లె । కొంతమూర్ఛ
అంతటతెలిసి । యెంతోమంది శోకించంగదొడగె । పద్దబాలుని పాలిటకేగి । గానక
వెతుకుతు కడుమూర్ఛిల్లె । కొంతసేపటికి కొమరుగ తెలుసుకు । శోకించి తలవొయ్యగ
దొడగెను । నీవలె ప్రేమలు నాపైనియిప్పుడు । యికనెవ్వరుగలరు నాతండ్రి । ముఖమున
చిరునవ్వు ముద్దులు కులుకంగా । ముఖము చూచావోయి మాతండ్రి । నీముద్దుముఖము
జూపాకపోయి నాతండ్రి । ఘనుడగ్ని సాక్షిగ నన్ను పెళ్ళాడె । కారడవిలో దిగవిడిచె
మీతండ్రి । అష్టకష్టములు మరచి ముఖముజూచి । ఘనతపొందితినోయి మాతండ్రి ।

తురగము నుదుటాను బిరుదులురాసి । భూమంతతిగిరమ్మని బంపెనోయి వెరువక ఆ విభుడి గుఱ్ఱమేల కట్టితివోయ్ మాతండ్రి । మనుజులందరు గూడి మునుపునాకొరకై । మనవిజెప్పిన వినడాయె నీతండ్రి । సురులు రాక్షసులు వారకిజెడిసేరు । మీరెంతకలరోయ్ మాతండ్రి । జనకూని అల్లుడుఅయిన శత్రఘ్నూతో । సీతాతనయుడ ననవద్ద ముద్దు తండ్రి । దానవాంతకు డయిన రాము । తమ్మునితో పోరేల తండ్రి । దశరథ తనయుడు అయిన శత్రుఘ్నుతో । జానకితనయుడ ననరాద మాతండ్రి । భానువంశమున శరణాగత త్రాణ । బిరుదువహించేను మీతండ్రి । ఆనాడు కైకమ్మ అడవులకు బంపగ । ఆరావణుడు చెరబెట్టెమాతండ్రి । ఆరావణునిగొట్టి చెరవిడిపించె మీతండ్రి । జనకూనిమారుగా నీయడ వులలోను మునినన్నుపోషించెను మాతండ్రి । ఆయజ్ఞతురగము అదిబట్టినీవు । ఏల గట్టితివోయి మాతండ్రి । సేనలుకూర్చుకు శిశుహత్యలను । జేయతలచుచున్నారు నీతండ్రి। అయోధ్యవిడనాడి యడవులలోపలా । చంపిరమ్మని పంపె నీతండ్రి । మీరుగర్భమునా కలిగియున్నారని । చంపకాదిగి విడిచేసి నాతండ్రి । మీరుగలిగినమీద యీమునులందరు । మిమ్ము పెంచిరోయి నాతండ్రి । తండ్రియేడనినన్ను బయపెట్టియడిగిన । తలయెత్తలేనైతి మాతండ్రి । యెన్ననిలవుజూపు యేలాగుమరతును । యేమిచేయుదునోయి మాతండ్రి । అక్కడా దయయింత అయిననూలేదా । యేలాగుశిశువుని గొనిచనెనా తండ్రీ । నాముద్దు లయ్య బట్టియశ్వం గట్టివేలా ।। నిమిషమయినను నన్ను యెడబాయలేవు । యెట్లుబాసితివి లవకుమారా । అతికష్టములు పొందితిగాని । ఆరునెలలు చెరనుంటినిగాని । రాముని యెడబాసుంటినిగాని । యిట్టికష్టమును యెన్నడునెరుగా । దడదడ గుండెలు కొట్టుకొను చుసూ । మోదుకొనుచు నాజానకీదేవి । భూమిపైని బొర్లాడుచుసీత । కన్నీరు వర్షం కురి పించుచును । కలకలకన్నులు మూయుచుచూచుచు । తనయుడారమ్మ బిలుచుచును । తనయుని పరగుస మునికాంతలొచ్చి । బట్టలేరు ఆజానకినెవ్వరూ । పణతుల పాదముల ధూలంతా । కప్పెను జానకిపైనిండెను । అతికష్టంబులు బడుతవేసీత । యెన్నిగారములు జేస్తివేతల్లి । సింహవిక్రమా శూరులు యనుచు । యెన్నడుబలికితివే మాతల్లి । బాలలు తిరుగాడుతు వుంటె । నవ్వుకొందుమే మాలోమేము । యెంతపుణ్యమె జానకిదనుచు । జెప్పుకుంటి మెన్నడునుమేము । నీవులేక ఒక నిముషంబైనా । ఋషిపల్లెలో మేముండగ లేము । యాబాలుడు నీబాలుడుగాడే । వున్నవాడె నీతనయుడుసుమ్మి । యెన్ని విధంబుల జెప్పినాగాని । యేడుపు మానవు జానకినీవు । తమపైజేర్చుకు తరుణు లందరు । జానకిచుట్టు నిలుచుండిరిగా । మీరందరు ముద్దాడుబెన్నడో । తనయుడుతనదరి కొచ్చుటెన్నడో । అంతదూరముననే అమ్మాయనుచు । ఆనందమున ఆడుచువచ్చి । అర్ధచంద్రునివంటిఫాలము । బాలురతోడి ఎవ్వరినిజూతు । బాలునికన్నా ప్రాణమెక్కువా ।

పట్టుకోకండని మీరనిబలికె । ఎంతధన్యురాలో కౌసల్య । యెంతపుణ్యరాలో సుమిత్ర । యెంతటిఘనురాలో ఆకైక । సంకటలన్నిటె నెరుగరువారూ । జన్మజన్మములకైనగాని । శత్రుకోటికయినగాని । స్త్రీలకుయిటువంటి శోకమువద్దు । యకటాదైవము యెంతజేసెను । అణగత్రొక్కెనన్ను పాతాళములకు । నింతకొచ్చుట యెరుగనుతండ్రి । పొంగుతుంటి మిమ్ముల జూచుకుని । యేమిసేతు నింకెవ్వరుదిక్కు । యేలాప్రాణము నిలుపుదునయ్యో । ఇలపైజన్మించినదే మొదలు । సుఖమెన్నడెరుగను మాతండ్రి । అనేక యిడుములు బడితిని గాని । అగ్నిలోపల జొచ్చితిగాని । అరణ్యంబుల యుండిటినికాని । ఇంతకష్టముయెరుగను తండ్రి । పగసాధించి బ్రహ్మదేవుడు । బట్టుకుపోయెర బాలుడానిన్ను । పణతులలో పాపాత్మురాలను । పాపపు కడుపున పుట్టితివియేలా । యడవిలో నాగర్భమున పుట్టి । అతికష్టంబులు బడితివి తండ్రి । బంగారుమేడలో వుండెటినీవు । పర్ణలోపల వుంటివితండ్రి । ఘట్టుపరుపుల పవళించెడినీవు । పారుటాకుల బవ్వళించితివి । యమృతాన్నములు భోంచేసేనీవు । ఆకులుఫలములు తింటివితండ్రి । అతిమోదమున పెంచితినిగాని । యింతవచ్చుట యెరుగనుతండ్రి । మునులుఋషులు మునికాంతలుగలరు । అయోధ్యరాజుల సుతులంటేను । రాజ్యమేలుదు రనుకొంటినిగాని । యాయువుజీవము లేదనియెరుగా । యంతట కుశుడుతానే తెంచి । తల్లిశోకము యెందుకోగాని । తమ్ముని జూడ దగ్గఱలేడు । పళ్ళుఫలములు పట్టుకువస్తె । పరుగుపరుగున ఎదురుగవచ్చు । అమ్మచూడు నేతెచ్చితి ననుచు । ఆనందముతో యమ్మకుయిచ్చు । ఈవేళను రాడేమోయనుచు । బెదురుతు అక్కడికివచ్చెను కుశుడు । దరినున్న మునికాంతలనడుగా । జెప్పిరిశత్రుఘ్నుని విధమంతా । అమ్మానీవు హడలనేటికే । యిక్కడలవుని యిప్పుడెతెస్తు । తల్లినీవు శోకింపగానేల । తమ్ముడులవుని క్షణమునదెత్తు । తెచ్చి నీయెదుటను నిలుపకయున్న । సచ్చుతులకు నేనుపుత్రుడకాను । ఆనాడు హనమంతుడిచ్చినాఆనవాలు । యంగుళీయం నాకీయవమ్మా । శస్త్రాయుధంబులు జానకిదేవి । దీవించి యియ్యవే అమ్మరోయనెను । ఆపలుకులువిని జానకీదేవి । అప్పుడుబాలున కిట్లనిబలికె । వలదువలదు నీవెళ్ళగవలదు । నిన్నంపినేను నిలువగలేను । యెక్కడ బాలుడు యప్పుడేపోయె । యయోధ్యా నీవేమెరుగుదువు । నిన్ను చూచితే నిలవనివ్వరు । చంపక విడువరు శత్రువులంతా । యట్లినటోకుయమ్మరోనీవు । యతివేగమున తోడుకవచ్చెద । తిరిగి యింటికి రానివ్వరుతండ్రి । బలపరాక్రముగల బలవంతులువారు । పసిబాలుడు నీవేమెరుగుదువు । బట్టిద్రుంతురు నిమిషములోను । సాహసులనగా దశరథసుతులు । తమ్ముణ్ణిచంపుట చూస్తివిగాదా । దయాశాలులుగా రెవరయినా । నిన్నుజంపక విడువరుతండ్రి । అమ్మాఅడలక యుండవే నీవు । ఇక్కడ కతివేగముగా వచ్చెదనమ్మా । యెన్నివిధముల జెప్పినాగాని । పట్టినపట్టు వదలవు తనయా । శస్త్రాయుధములు జానకిదేవి । దీవించి

యిచ్చెను బాలునికపుడు । తల్లికి మ్రొక్కెను తనయుండపుడు । పాదములపైనున్న బాలునియెత్తి । కౌగలించుకు బాహూహదలె । అనాథురాములు నడవులకేగుతు । తల్లికి మ్రొక్కిరి తగువినయమున । అడుగులపైనున్న తన తనయునెత్తి । హదలదొడగెను కౌసల్యయపుడు । యయోధ్యలోపల నందరాదరించె । ఇక్కడయెవ్వరు తనకనిబలికె । బాలునక్కడకంపి యిక్కడ । తనకెవ్వరు ఉన్నారనెను । మునులు మునికాంతలు మృగములెతోడు । హదలకబంపు మమ్మానన్ను । పులుబుగలవు గోరాటపుయడవిని । పదిలముగ పోరా నాతండ్రి । రథం వెంబడి జాడమామకొని । జాడలనడవర తనయుడ యనెను । అక్కడ సాకేతపురి యెట్టిదియనను । అడుగుతు వెళ్ళర తనయుడనీవు । మనసున ధైర్యముజెందినా జానకి । భూమిదేవివో యాకాశంబా । పుత్రుడుసుమ్మీ మీకందరికి । జయమునీక నీజానకప్పుడు । దీవించి బాణంబులుయిచ్చె । తల్లియస్త్రిదీవనలు పొందుచు । యక్కడకదలెను బాలుండపుడు । బాటసారుల దారీయడుగుతు । రథజాడల వెంబడి నడచుచు । తమ్మునికన్నుల జూతునుయంచు । యడయడ బలుకుతు పతిదలచుచును । చనినడచెను దేవలాగృహంబులకు । ఇదిసాకేతపుర మిచ్చట లవుని యే విధమునసే పొందుదునయ్యో । అంతలోనే నొక యంగనవచ్చి । ఆపురిలోపల చిత్రకాంతలు । అయోధ్యలోపల యాడువారందరు । చుట్టూచేరి కుశుణ్ణి జూచిరి । బాలుడు యితడిదో అతడినిబోలు । తేజముచూచితే రాజువలె యుండె । యెంతచక్కనివాడె కొమ్మా । సీతా సుతుండితడౌనోయమ్మా । జానకిసుతుడు యితడైతేను । జలముపోసే బాలుడు యెవరు । యనిపలుకుచు యతివలందరు । మూకలుగూడుతు జూచిరివారు । యేదేశమురబాలుడనీది । ఎవూరునుంచిక్కడి కొచ్చితివి । యెవరిబాలుడవు యేలవస్తివి । కార్యము తేమిటి జెప్పరయనిరి । అయోధ్యదశరథ రాఘవుల । యశ్వమేధము జూదగావస్తి । యశ్వముబట్టిన బాలునిబట్టి । నయోధ్యకు తోడుకవచ్చెరు । బాలుడిజాడలు జూచుటకిపుడు । పరుగునవచ్చితి నేననిబలికె । అల్లదుగో జూడుమి బాలుండు । యభిషేకపు జలములు నిలిపేరు । ఆబాలుడు నీవు యేమౌదువుగా । యిరువురొక్క పోలికనున్నారు । యన్నదమ్ములు యపుడుమేమూ । అదరింపవలె మీరందరును । మీతల్లిదండ్రులు యెచట నుండిరి । బాలుడొంటిగ వస్తివియేమి । తమ్ముని జూపించిన తరువాత । మావృత్తాంతంబు జెప్పెదమీకు । యదుగోమంథర బిందెలుముంచెను । వేగంబుగసూ వెళ్లరతండ్రీ । పరుగునబాలుడు వెళ్లగజూచి । వలవలకన్నీ రోడ్చిరివారూ । అణిముత్యములు రాలిన యట్లు । కనులజలములు గారుతుండగనే । బిందెయెత్తి మోకాటినుంచిన సమయమందు । బిందెత్తెదనని జేరవెళ్లెనూ । యాదరించవలె యమ్మరోమమ్ము । మేమేరవికులమందున బుట్టితిమా । మాదశరథ కోడలు పతివ్రతయైనా । కౌసల్య వ్రతములు నిజమేయైన ।

మాజానకికడు పతివ్రతయైన । సంగతి సముద్రమొప్ప ᐟ దాటి । నాకపి మీటిన యుంగర మైనా । నన్ను జేరియే తెంచుచయందున । బంధమునున్న బాలుడులేచు । యనినంగుళ్యంబు యందులోవిడిచి । బిందెయెత్తి మంధరకపుడు । గిరులుమీద పద్దభంగిని । మొయ్యలేక తడబడెనప్పుడు । సింహాద్వారము కడకేతెంచి । తిట్టుకొనుచు చను దెంచెను తాను । దుష్టపుజీవము గష్టపుజంతువా । పట్టుమని యుదకం పైబడపోసె । నంగుళ్యయుదకంబు నతనిపయి సోక । హాయని శ్రీయని నతడేలేచే । అంగుళ్యమందుకొని వేల ధరించుచు । నాల్గుదిక్కులు జూచెనురాజు । తన్నుచేరినా దానవనాలిని । కరచరణంబులు గొబ్బునద్రుంచె । చుప్పనాతిని చీరినట్టుగా । చీరినాడు మంధరనప్పుడు । బలిబలి మంధర బలిమాపురికి । సురులుమంత్రులు ప్రధానులును । జూచుచువుండిరి చోద్యంబుగాను । ఆడదానినే చంపితినియనుచు । వంశాచారం తప్పకుండగను । నిలిపితీననుకొండి మీరనెను । అన్నదగ్గరకు తానేతెంచే । తలవంచుకు కన్నీరుతెచ్చె । ఆవుకోసంబు లేగబంధము । యాతెరవాయెను యన్నరో బ్రతుకు । అమ్మని కారడవిలో విడిచి । వొంటిగవస్తివ అన్నరోయనెను । తల్లిని యాకారడవిలో విడిచి । వొంటిగవుంచి రాలేదనుచు । అక్కడ మునులు ఋషులు వుండిరి । మునికాంతల కప్పగించితిని । ప్రాణవల్లభుడయిన శ్రీరాఘవుడు । సతికారడవుల చంపబంపెను । పతిబాసిన దుఃఖములువిడిచి । మనల జూచుకొని మురిచెను అమ్మ । అన్నా యిప్పుడు అమ్మను వొంటిగవుంచి । యిక్కడ యుండుట యుచితముగాదు । అమ్మవొంటిగా యడవులలోపల । యెట్లహడలుతు వున్నదో యనెను । హయము విప్పుకు నతివేగమునా । మనయమ్మకడకు బోదామని పలికె । హయముశాలకూ ఏగుతెంచెను । తొల్లిటి యశ్వం గురుతుగా జూసె । నక్కడ లేదాయెను ఆయశ్వం । అక్కడక్కడా తిరుగుతుబాలలు । యశ్వంబును వెదుకుచుండిరీ । యన్నరో యిక్కడ వున్నదియశ్వం । యతివేగంబున రమ్మనిపిలిచె । తోరణ స్తంభంపై తరువెక్కె । అశ్వంవిప్పిబాలుడువిగెను । లేడాయీవూరను లేడారాజు । రాడా మాతో యుద్ధంబులకు । సాటిలేనివాడా యితడూ । సేనలేకలా రాడాయనిరీ । చాలలేకలా రాడాయితడూ । న్యాయంలేకారాడా యనిరీ । వాదముకైతె మేమున్నారము । రమ్మనుమా తోయుద్ధముకు । రాజయితే యుద్దానికి రావలెగానీ । మూలనేదాగున్నాడనిరీ । వారూపతిలేని సతిపందంబుగను । దాగియుండుటకు కారణ మేమీ । మంధరచచ్చినమరివార్తలును । జెప్పుమనిరీశత్రుఘ్నునితో । దినవారంబులు చేసుకొమ్మనీ । జెప్పమనిరీ వొప్పగరాముడికి । ఘుణఘుణఘుణఘుణఘుంటారవములు । కనకంపుగంటలు ఘల్లనిమ్రోయా । యశ్వమున్నొకచోటనునిలిపి । అయోధ్యంతా చూచిరివారు । ప్రాసాదంబులు పెక్కుమద్దంబులూ । బద్దలుకొట్టిరి బాలులుతమరూ । అందమైనమణీరత్నంబులు కొన్ని । నక్కడక్కడను

పారవైచి । కయికనగరుకేతెంచి గ్రిక్కునా । మేడలపైని ఆడిరివారు । సకలవిఘంబుల సందడిచేయుచు । కేకలువేయుచు ఆడుతువుంటే । పట్నములోపలి ప్రజలందరును । అతి యాశ్చర్యంబున చూచుచువుండ్రి । నగరిలోపల స్త్రీలందరును । నిర్ఘాంతపడి నిలుచుండిరిగా । మునికాంతల బాలుబువీరనుచు । మాట్లాడితె శపింతురనుచు । వీరులు శూరులు బలవంతులంటా । పూరికెజూచుచు ఉండిరివారు । అతివేగంబున పోవలెననుచు । యెప్పటి తమ నిజపల్లెకు జనిరి । జానకిసుతులు అచుగోయనుచు । మునికాంతలుజెప్పిరీ సీతమ్మకును । అమ్మలార తనకంటిభాగ్యమా । తనయుతోడగతి గలుగునతనకూ । వొంటిగబాలుడు వచ్చెననుచును । యెదురుగ వచ్చెను యశ్వముతోడుకు । ఆడిబాలలు యిద్దరువచ్చిరి । తల్లిజేరి ఈతనయులు మ్రొక్కిరి । యెల్లఋషులు కాంతలు దీవించా । వచ్చిరి వనములకు విచ్చలవిడిగను । మచ్చికకడు హెచ్చరికలుగును । యెమరుకయ్యమునకు యే తెంచిరిగా । మగుడియుద్ధంబుకిమళ్ళిరివారు । యెప్పటికదళీ వృక్షంబుల గట్టిరి । మంథరచచ్చిన మరివార్తలను । జెప్పిరిసేనలు శత్రుఘ్నుడికి । ఆపలుకులువిని హంకారంబున । వచ్చెనుశత్రుఘ్నుడు వాదముకు । ఆజాహ్నవీతీరమందునా । యన్నాతమ్ముడు వొకజట్టయిరీ । పంచశరంబులు బహుశంఖంబులు । దేవదత్తములు ఘుమ్మనిమ్రోయా । యసురులగుండెలు యవిశటురావా । శశిముఖులు యుద్ధంబునకు జనిరి । కోరిక యిప్పుడు ఘోరయుద్ధను । చింతించకను చేసిరివారు । లవకుమారుని లావణ్యముచే । చేకొనినపుడా చాపముద్రించె । జానకిపుత్రుడు జయవీరుండు । దిక్కులేక దివాకరు ప్రార్థించె । ఉదయ భాస్కరా సకలగుణాకర । సహస్ర నమస్కారంబుల బలికె । మెచ్చిప్రభాకరు డిచ్చిన వెనుకా । యచ్చుతుని పుత్రుడు నందరినేసే । కాలాగ్ని మిడతల చందంబునా । లవరాజు చేతను గూలిరివారు । శత్రుఘ్నుడు లవుని చేతను । త్రుళ్లెను జగములు తల్లడమందె । మూకమామిడి చందంబునను । గిరివలెగూలెను శత్రుఘ్నుడు । శౌర్యశాలి శత్రుఘ్నుండు । గూలెనని గోవింద గోవిందాయనిరి । ఆప్రాంతంబున ఆడేటిబాలులు । గోవింద గంతులు వేసిరివారు । అప్పుడు ఫణిహార్లు తమపురికేగి । జూచితెపాయము లేదుగాని । జేసేకయ్యము జెప్పగలేము । సూర్యవంశా రాజులవలెను । జూడగ మీవలె యున్నారు । మమ్మలబోలే వాడెవరని । మండుచులేచెను భరతుండపుడు । పోయెద రణభూమికి నన్నంపరే । పోయెద యింద్రాదుల తోడైనా చొచ్చెద యమపురి నెంతదైనను । తెచ్చెద నసుజుని తురంగములతోను । భరతుడు పంకజమూర్తిసుతులపయి । పదికోట్ల రణభేర్లను వేయించె । దానినిగాంచి సైన్యమపుడు । గారలుబూరలు టమటమ్మలను । ధవళశంకులు బాళవణోళ్లు । వెండిరథంబు కంచుయిాటెలు । వెండాయుధంబులు భమిడికత్తులు । కురుచ ఈటెలు గొప్పకత్తులు । బాకుల్ బెత్తులు బల్లెంబులును । నాగస్వరంబులు చిరిశాళములు ।

తీరైనవినది టెక్కెంబులును । ఈట్లుతుపాకులు వెల్లగొడుగులు । వింజామరలు విసరగ నప్పుడు । రథమెక్కెను భరతుడు వేగంబునా । పదికోట్ల రాణువతో గదలుదురు । వాన రంబులు సేనలుగూర్చుకు । వచ్చెను భరతుడు వాదంబునకు । యల్లంతటవచ్చె భరతుని జూచి । యన్నకు తమ్ముడు యిటులనిబలికె । అన్నరో ఆవచ్చేవారెవ్వరు । యతడెర భరతుండనగాను । యన్ననువదినను యడవులకంపి । యెన్నగ రాజ్యం బేలినవాడు । యితడే భరతుడనగాను । సతివరమడిగి పతిని జంపించి । సుతుల నడవికంపెనుకయికా । కయికసుతుడితడేరా యనెను । నంది గ్రామములో వున్నచందము । పావాలూ తోడుక్కో కుండాను । పావాలూ గుత్తకొన్నట్టి । ప్రతాపమూర్తి యితడౌనోరి । ఆపలుకులువిని భరతుండప్పుడు । యతివుగ్రుడై యిట్టని పలికె । యేమిరా బాలుడా యితిహాసములు । ఎగ్గులేక వాక్యంబులెన్నెవు । యేమేమి వాక్యంబు లెన్నేవో । యద్భుతంబుగ తెలుపర యిందరిలో । గర్భిణీ స్త్రీయని కటకటమనకా । వధియించ వనములకంపితిమా । సతి వరమడిగి పతిచంపించి । సుతులనడవికే పంపించాము । మాయన్నను వదినను యడవికి బంపి । ఎన్నికతో రాజ్యంబు నేలితిమా । పావాలు తొడుక్కోకుండా । పావాలు గుత్తా గొన్నామా । తల్లివరమడిగి తండ్రిజంపిన । అదేతగునను రాజ్యమేలితిమా । యెగ్గులైన పనులను యేమిచేసితిమో । దేటపఱచ తెలుపర యిందరిలో । యనవిని కర్ణకఠోరం పలుకులు । విన భరతుని కతివేడ్కయిదోచె । పొలుపుగ విప్రుని పోటులకంటె । లేశ మగు కప్పలకాటుకఫలనూ । సిగ్గులేక వాక్యము లాడితివి । సిగ్గులేక మేముచేసిననేరము । యెగ్గులెంచకా తెలియరనీవు । నీవంటి వాడిక్కడిక్కడా । మిక్కిలి గాంభీర్యముతోను । యెక్కువ ఉంకారములతోను । యెక్కువైన పలుకులు పలికాడు । గూలినాడు యటుజూడ మని పలికె । పడ్డచందము జూడుమని బలికె । పడ్డతమ్ముడిని పాలిటికిపోయి । మూర్ఛ ల్లెను భరతుండప్పుడు । కొంతమూర్ఛ కడుఅంతట । తెలిసిశోకించి వాపోవ దొడగె । లాగులనడికట్లు యటువిడిచి । యిందుకూలితివా తమ్ముడ । కార్యక్షత్రియా ధర్మంవిడిచి । యిందుకూలితివా తమ్ముడ । ఓరదీసిన కత్తులుయటువిడిచి । యిందుకూలితివా తమ్ముడా । అన్నా మాకోసము యజ్ఞంజేసెరా । మరపురాము తమ్ముడాయనెను । మనతల్లికయికమ్మ మన్నింపచేసెను । మరపురామురా తమ్ముడా యనెను । లవణాసురుని కొట్టినశౌర్యము । యెక్కడికి పోయెర తమ్ముడానీకు । యిటువంటి బాలులచే గూలుటకు । యిట్లురాసెరా ఈశ్వరుడనెను । సేనలురాణువ లేకపోయిరా । నీవేకూలితివా తమ్ముడా । అనుజుడనిను వంటిగ బంపినందుకు । అనుభవించక తీరదుఅనెను । అని పరిపరివిధముల శోకింపగా । పకపకనవ్విరి బాలలుతమరు । యుద్ధరంగమున కూలినవారికి । యటువలె శోకింతుర యనిరి । యిందులకేమి యుపాయంబనెను । పన్నీరుతరవుల తెప్పించి । పవ

శించబెట్టెను శత్రుఘ్నుని । ఆయుధంబులు చేతబట్టుకు । వచ్చెను భరతుడు వాదంబునకు ।
అరవయికోట్ల యశ్వంబులను । యిప్పించెద మాఅశ్వమునిడువు । యిప్పించే వాడెవడు
రావోరీ । హయము యెవరికి పాలిచ్చునురా । గాబులనీళ్ళకు పట్టించెదవా । కాకున్న
మీతల్లిగనర । తల్లులాతలపా నీవెవడపురా । తగదురబాలుడ నీకనిపలికె । కడుపతివ్రతలు
మీతల్లురనగ । తలపనెవ్వరీ తరమౌనోరి । సతివరములచేత పతిజచ్చెను । పతిజంపిన పతి
వ్రత తనయుడవు । భరతుడనగ కడుప్రతాపశాలి । చిన్నలుగొప్పలు లేవగననెను । చిన్నలు
చేతులు గొప్పవారికాళ్ళు । పట్టుకోవలసిన వాడవునీవు । డీకొనిబాలుకు దిక్కులుచూచిరి ।
చనిభరతుడు వారలకిటులనెను । వోరీమీరు వరుసపిన్నలు । బాలలుతొందర యెందుకురా ।
హయమువిడిచి మాసాకేతపురంబుకి । యేతెంచండి మాయాగముచూడ । కమ్మనినెయ్యి
కందిపప్పులు । యారగింతురు బాలురరండి । ఆపలుకులువిని యాబాలలు । చిరునవ్వునవ్వుతు
యిట్లనిరీ । మాహోరాజశ్రీ భూమండలాధిపతియె । పుండరీకాక్షుండు యజ్ఞంబుచేసె । దధిఘృత
మధు సూపంబులతోను । భుజియించగలిగెను మీకనెను । పేరిననెయ్యి పెసరపప్పులు ।
భుజియించకలిగెను మీకనియెను । దంతపు చందుగులు తాళ్ళపుజోళ్లు । ధరియించగలిగెను
మీకనియెను । ధనముపెట్టెలు తగువస్తువులు । సందడితిరుగుతు వుందురుమీరు । మీరన్నీ
మామనవి వింటెను । మీవాక్యములు చెల్లించితేను । అయోధ్యేలా గలుగుమీకు । అన్ని
మీవయి వుండునుయనిరీ । అన్నయాలినీ అడవులకంపి అతిభోగమున వుండిరిమీరు ।
జున్నులు వెన్నలు పాయసంబులు । పాలుమీగడలు భక్షింపుచును । అరమరలేని యన్ని
సకలములు । యేకహంసకల వారలుమీరు । నొక్కమాట కలవారామీరు । ఆపలుకులవిని
భరతుడప్పుడు । యతియుగ్రుడై యిట్లనిపనికె । యింతసేపు తడవాయెకయ్యము ।
పట్టరబాలుడ బాణంబనెను । యెక్కుపెట్టి బాణంబులుతొడిగి । చక్రధరుడీ తనయులపై
వేసె । తొడిగిన బాణము విడువనుమళ్ళి । దలచుకొండి మీయిష్టదైవంబులను । దైవాలను
దలచపనియేమి । దైవాలకు పుత్రులంమేము । సమతుల్యులమై వుండగను । దైవము
లడ్డం వస్తురాయోరీ । వోహోహో వనదేవతలార । వొప్పుగనిలువవి బలిమాయెదుట ।
మట్టియుంటలు బాణంబులాయెను । మరిమరిబాలులు తమరేవేసే । ముందర సేనలు
అడ్డంబుతోను । అంత కుశుడప్పుడువేసే । గుప్పించిన ముందర భరతుడువెయ్యగను ।
అందరిలా లవుడప్పుడు వేసే । గుప్పించిన భరతుడు మూర్ఛిల్లె । మూకమామిడి చందం
బునను । మూర్ఛిల్లెను కడుచమటలుబట్టి । బాహుపరాక్రమ భరతుడు గూలెనని ।
గోవిందా గోవిందా యనిరి । భరతుడు పడగా పకపకనవ్వుతూ । అన్నకుతమ్ముడు యిట్లని
పలికె । యిక యిరువురె యున్నారయోధ్యలో । రామలక్ష్మణులు వారలుయనిరి । ఆకట
ప్రాకటములను జేయుచును । రఘుకుల శరముల రంజిలగొట్టి । యిట్టివిధంబున పెక్కు

సేనల । సృక్కణచెను కుశుడతి సంభ్రమున । యున్న సేనలు మూకలుపోయి । విన్న
వించిరి రాజుకీలాము । యేమని జెప్పుదుమయ్యా వారు । బాలలంటే బాలలుగారయ్యా ।
పదునాలుగు భువనములలోను బాలలవంటి శూరులులేరు । యక్షకిన్నర గంధర్వులకైన ।
సిద్ధసాధ్య కింపురుషులకయినా । యింద్రచంద్ర మహేంద్రులయిన । యిట్టి పరాక్రము
చూడగలేదు । మాయబలముతో మంత్రబలముతో । మందులుకలవో తెలియదు మనకు ।
నరులుకారు వానరులుకారు । సురులుకారు । యసురులుగారు చూచితెచిన్న బాలలుగాని ।
చేసేకయ్యం చేప్పగలేము । అతిసాహసులు బాలులిరువురు । కయ్యంచేసి భరతుని కూల
వేసిరి । వినిమూర్ఛిల్లి శ్రీరాఘవులు । కొంతసేపటికి తెలిసిట్లనెను । శరములశంకర మహి
మోగాని । తరచుగదానవ మాయయోగాని । భరతశత్రుఘ్నుల కూల్చినవారు । పరాక్రమ
శాలులు వారనిబలికె । సూర్యవంశ రాజులవలెను । జూడగ మీవలెను యున్నారూ ।
మమ్ములబోలిన వారింకెవరో । వెళ్ళరసౌమిత్రి వాదముకి । ఆపలుకులువిని శ్రీలక్ష్మణుండు ।
వారికిమ్రొక్కి లానిట్లుబలికె । పిచ్చికపిల్లపై బ్రహ్మాస్త్రములా । పసిబాలలతో కయ్యం
బేలా । యెరుగనిబాలలు తెలియశౌర్యము । యేందుకురాఘవ మనకనిబలికె । పిచ్చికలు
పైచంద్రాయుధము । శౌర్యము నోపగ యేలనిమనకు । యాపలుకులువిని శ్రీరాఘవులు ।
యతివుగ్రంబున యిట్లనిబలికె । బాబోయి సంహరించెదను । యయోధ్యలో యుందర
నీవనెను । బాలుల జంపుట బ్రహ్మయజ్ఞమా । వొంటిగ నేనే సంహరింతును ।
వేలురాణువా యెందుకు యనుచు । వొంటిగాను వెడలెను సౌమిత్రి । యారు
కోట్లరాణువజతహూర్చి । తయినాతిగ బంపించెనువారిని । ముందర సౌమిత్రివెనుక
సేవకులు । ఋషిపల్లెకు చనుదెంచిరివారు । యల్లంతట సౌమిత్రినిజూచి । యన్నకు
తమ్ముడు యిట్టనిబలికె । యన్నరో ఆవచ్చే వారెవరు । యతడేరా సౌమిత్రనగాను ।
యన్నకు తప్పని తమ్ముడుయితడు । సత్యవాక్యములు దప్పనివాడు । యితడురాసౌమిత్రన
గాను । అమ్మనునాతు యడవిలోవిడిచె । మనలనుగాచిన మన్మధుడితడా । శరణు
జొత్తమాశ్రీలక్ష్మన్నకు । కయ్యముజేతమ యన్నరోయనెను శరణు లక్ష్మణచెంతకుజేరి ।
యశ్వంబునుహూరికె విడచెదమా । యటుమీదట కయ్యముజేతముగాని । వూరికెయశ్వము
విడువగవలదు । శ్రీలక్ష్మన్నకు చేరిమ్రొక్కెదమా । వుచితముగ వూరుకోవలదు । నాలుగు
పడికట్లు యటువిడిచి । వారతీసిన కత్తులటువుంచి । సౌమిత్రినిచేర వచ్చిరివారు । భక్తితో
ముమ్మారు ప్రదక్షిణంచేసి । పాదంబులపయి వొరిగేవారు । యడుగులపయి యన్నతమ్ముల
నెత్తి । దీర్ఘాయువుగమ్మని దీవించి । కూరిమితో గూర్చుండబెట్టుకు । మాడపట్టు యాఘ్రా
ణించుకొని మరికన్నుల జలములు తెచ్చి । సౌమిత్రి కన్నుజలముతోడ । సౌమిత్రికి
పాదములుదడిసె । వరుసతో మమ్ములచూడవచ్చితిరా । వదినెను కొంపోవస్తిరామీరు ।

యేమిపనులకు యేతెంచితిరో। యెరిగించండి మాకనిపలికె । అపలుకులువిని శ్రీలక్ష్మణుడు। యతిదుఃఖంబున యిట్లనిపలికె । మమ్ముగన్న మాతండ్రులార । వనములలోన దాగి యున్నార । అయోధ్యరాజ్యం మేమేలగను । అరణ్యంబుల వుంటిరమీరు । ఆభోగములు మేమనుభవించితె । యతికష్టంబులు బడితిరిమీరు । మమ్ముగన్నా మాతండ్రులార । మిమ్ముచూడ మాకుకన్నులులేవా । అయోధ్యరాజ్యం మీరేలగను । మిముజూడకన్నులు లేవయ్యమాకు । మిమ్ముయడవులా పాలుచేసినా । పాపాత్ముండ నేనేసుమ్మి । యాకులు యలములు నసులుతుసీతా । యతికష్టమున మిమ్ములపెంచె । పండ్లుఫలంబులు భక్షింపుతును ఈరీతివున్నారమీరు । వలదువలదు శ్రీరాముతో వాదము । గెలువలేరు సుమ్మిబాలలుమీరు । ఆయిదేళ్ళనాడు యతడయినా । కౌశికు యాగము కాచెను అతడు । నొకబాణముతో వాలినివేసె । సుగ్రీవునిగాచిన సుగుణుండు । యాతనితో బోరగయెవ్వరితరము । రాక్షసాంత కుడు రాముడుయనెను । రణరంగంబున నిలువగలేరు । యెందుకు హయము విడువం డనెను । వెరచియశ్వం విడుచుటకంటె । వెరవకప్రాణము విడుచుటమేలు । చస్తేహరిచే చావగవలెను । వుంటేయయోధ్య నేలగవలేను । పోతేహరిచేతిలోనె బోయెదము । స్వర్గ లోకంబులు మాకునుగలవు । యుంటే యయోధ్య పుచ్చుకొందుము । పూరికె యశ్వము విడువము యనిరి । అచ్యుతునకు మేము పుత్రులమైతె । అయోధ్యరాజ్యము మేమేలు దుము । యనితనయులుబలికిన బలుకులనువిని । లక్ష్మణుడు వీనులమూసె । యీొదురు రామమూర్తికి పుత్రులు । ఆసత్యావతి దనయులుమీరు । అవుదురౌదురని శరణటువుంచి దీవించివారికి శరములుయిచ్చె । అయోధ్యరాజ్యం మీరేలుదురు । సందేహములు లేవని పలికె । అందర్నికూలగ వేసినవెనుక । మమ్ములగూడ వెయ్యండనెమ । మిమ్ములగూల వేసిన వెనుకా । అశ్వంగట్టుక పోరగనేలా । మిమ్ముగూలవేసినా వెనుకా । రాములతో రణకయ్యమేలా । అయోధ్యేలా రాజ్యంబేలా । యెందుకు మాకిక యివి యన్నియును । సుతులచేతిలో స్వర్గముకలదని । జెప్పినమాటలు శాస్త్రంగలదు । అన్నవింటె మాకప కీర్తౌను । పూరిబాణంబున వెయ్యండనెను । అల్లంతట హరిసేనలుచూచి । అదురుతుబెదురు తుయిట్లని బలికె । శ్రీరాములు సేనలువచ్చారు । హరితోసందేహమ్ములు పన్నుదురు । అన్నతో నేరములు చెప్పుదురు । అవతలి కేగండని తాబలికె । తొడపయివున్నా బాలల్ని దీవించి । చక్కనిచెక్కిళ్లు ముద్దుల్ బెట్టి సరగునబాలల నావలికంపి । సేనకెదురుగ వచ్చెనుతాను । అంతటసేనలు వేగమేపోయి . యీలాగును నడికట్లు బిగియించి । వరదీసిన కత్తులుచేబట్టి । యెదురుకయ్యమునకు యేతెంచిరిగా । బాలలుబాణంబులు బట్టగను । సంతో షించెను సౌమిత్రిపుడు । మనసమ్మతమున । మనరాజ్యమ్మున । యిటువంటి బాలలుచూడ గలిగె । స్వర్గమునకు మమ్ములబంపి । తద్దయరాజ్యం యేలగగలరు । వీరశేఖరుని తన

యులువీరు । వీరులుశూరులు అతిసాహసులు । పదిలముగానే బలములనడచి । పట్టభద్రుని వంచనచేస్తు రాముతనయులు రాజ్యమేలగా । వైభోగములు చూడగలేడు । శ్రీరాములకు పట్టముగట్టి । చూడవలెననెను దశరథరాజు । కోరికలు యెంతచెల్లెనో । తమకోరికలు అంతేచెల్లు । బాలురకయ్యమ్మును కన్నులజూచి । పరిపరివిదంబుల సంతోషించె । వుత్తరదిశ ప్రాంతమునను । వుత్తరముఖమై దేవరవారు । వుత్తరప్రాంతమ్మున వెయ్యగను । దక్షిణ ముఖమై నిలిచెనులాను । దక్షిణప్రాంతంబున వెయ్యగ । తూరుపుముఖమై నిలిచెనులాను । తూరుపుప్రాంతమున వెయ్యగను । పడమట ముఖమై నిలిచెనులాను । బాలురు బాణము లెత్తివెయ్యగా । పూరకచూచుచు లానిలుచుండె । తనచేబాణముపట్టగ లేదు । తనయుల మీదను వెయ్యగలేదు । తగిలేటిపోటుల కోర్వగలేదు । తప్పించుటకు అలసిపోలేదు । అటుయిటుతిరుగుతు సందడిచేయుచు । ఇదిగోబాణము వేసెదననుచు । నరమర ప్రాంతమ్ముగ వెయ్యగను । గూలెను సౌమిత్రి లవునిచేత । లక్ష్మణుడుగూలిన గూలెనువిల్లు । గోవిందుని తమ్ముడుగూలెనని । గోవిందా గోవిందాయని । అంగదహనుమంత సుగ్రీవులును । పడతులుకదలగ పవళించిరిగా । ఆసౌమిత్రిగూలిన వెనుకా । చక్కగతిరిగి సేనలుచూపు । అక్కడహనుమంతుని పొదగాంచి । అన్నకుదమ్ముడిట్లనిపలికె । వనచరములంటె అమ్మకు ప్రేమా । కట్టుకుపోదమ అన్నరో యనెను । అన్నాదమ్ములు యిరువురుచూచి । వీపుల మూపుల పెట్టుకుచనిరి । అల్లంతట తమతల్లినిజూచి । అప్పుడుతనయులు యిట్లనిబలికె । అయోధ్య దశరథ రాఘవులు । అశ్వమేధయాగం చేశారు । యా యశ్వమును బట్టుకు మేము । కడుయిడుములు పెట్టిస్తి మేయమ్మ భరతశత్రుఘ్నుల సేనలతోను । సౌమిత్రిని గూలవేశామనిరి । ఆ పలుకులువిని జానకిదేవి । మూర్ఛపోయెను అప్పుడులాను । మూర్ఛ తెలిపిరి బాలలప్పుడు । ముందరనిలిపి యిట్లనిబలికె । బాలలంటెమీరు బాలలుగారు । పిన తల్లికి శోకము దెచ్చారు । బాలులార మిమ్మేమన వచ్చును । పూర్ణిమశతోటేమని జెప్పు దును । యనేక యిడుమలబడి లక్ష్మణుడు । యడవులలో మమ్ముల రక్షించె । యటువంటి లక్ష్మణునేలవేస్తిరి । అజ్ఞానులుమీవలె యెవ్వరు కలరు । యెంతసుజ్ఞానుడుసౌమిత్రంటె । మీరుగర్భమున కలిగియుండగా । చంపకవిడిచిన చతురుండతడు । మనపయిప్రేమను మరికలవాడు । మనవిజెప్పి దోడుకరారాద । సుతులార మిమ్మేమనందును । సూర్యారాధన జేసెదనేను । పట్టెడు పసుపుబట్టుకొని గ్రక్కునగంగాస్నానంజేసి । దశరథపుత్రుకే దుర్దోషములు । రాముతనయులకేదుర్దోషము । లేకుండ చల్లగవుంటె । ఆరుపుట్ల ఆవునెయ్యినీ । అఖండజోతైనాపెట్టేను । జపమాచరించెను జానకిలాను । యప్పుడు ఫణిహార్లుపురికేగి । హంకారంబునయిట్లనిపలికె । ఏమనిజెప్పుదు మయ్యామీకు । జెప్పనలవికాదుమాకనిరి । చలబట్టు రణకయ్యము చేసి । బాలలు సౌమిత్రిని గూలవేసిరి । యా పలుకులువిని

శ్రీరాఘవులు । అతియాశ్చర్యంబున యచ్చెరపడెను । సౌమిత్రేమి గూలుటేమి । సౌమిత్రయితే గూలినవెనుక । యుగములు జగములు నొక్కటికావా । సౌమిత్రేమి కూలడమేమి । సౌమిత్రయితే గూలినవెనుక । సూర్యచంద్రులు యెదురుగా నడచు । ఏడుసముద్రములు ఏకముగావా । ఎక్కడిమాటలు అనితాపలికె । అంతట ఋష్యశృంగుడువచ్చి । చింతబాపి శ్రీరాములకిటులనె । మనముండగ వారికి మరణమెక్కడ । వయసగనివి మూర్ఛలు కాబోలు । వొంటిగ సహించగ లేకామిమ్ము । రణసహాయం రమ్మన్నారు । అంతటిమాటే నిజమనిబలికె । బోయెదరణభూమికి నన్నంపరే । పోయెద యింద్రాదులతోనయిన । జొచ్చెద యమపురి యెంతదయినాను । తెచ్చెద యనుజుల తురగముతోను । పోవోయి యంగదుడ నీవు । నీవుబోయి స్వర్గలోకమునకు । గరుత్మంతుని యతిశీఘ్రముగ । అలంకరించి దోడితెమ్మనెను । ఆపలుకులువిని యంగదుడప్పుడు । స్వర్గలోకము తానేతెంచి । హరియాజ్ఞాయెను అని తాబలికె । పడిగారెక్కలు విసరుకొనుచును । వచ్చెనుగరుడుడు వేగముగాను । మూపురంబునకు ముత్యాలుజుట్టిరి । హంసనైన అంబారులుగట్టిరి । పచ్చని రెక్కకు పట్టుగట్టిరి । మెచ్చగచప్పుడు రెక్కలూను । కాళ్ళకు కనకపు గొలుసులువేసిరి । నడుమున నవరత్నములు మెరయ । ముక్కుకు ముత్యంబులు స్థాపించి । మూడుకోట్ల దేవతలేతెంచిరి । అందమయిన హవుదావేయించి । కూర్చుండిరి కిన్నెరులందరును । గరుడఖేచర కిన్నెరవానరులు । కింపురుషాదులు నారదమునులు । రంభపూర్వసులు నాట్యమాడగా । మేనకాదులు మేళములుచాయ । నారదుడు వీణమీటగను । తుంబురులూగానము చేయగను । కిన్నరుల్ పాటలుపాడగను । గంధర్వులా క్రమము తెలుపగను । కిలకిలకిలకిల చిలుకలుపలుక । హంసలు ధగధగ నడకసేయగా । మయూరంబులూ మాటలాడగా । మరాళంబులు మధుధ్వనిచేయ । యంజలిజేయుచు ఆటలాడుచు । ఘల్లుఘల్లుమని నృత్యంచేస్తు । యందరుతిన్నగ నవరించి । యలంకరించిరి ఆవాహనము । అయోధ్యకు తోడుక వచ్చిరి । దేవర యిదిగో తెస్తిమియనిరి । యాపలుకులువిని శ్రీరాఘవులూ । హనుమంతుని పిలిపించి వేగమునా । యంతఃపురమునకు వెళ్ళియపుడు । యచ్యుతులు పైనమయని జెప్పూ । యమ్మలకు యెరిగించివేగమే । శాంతకోటి జెప్పుమయని బలికే । యతి వేగంబున హనుమంతుడు । యంతఃపురంబుల లోపలకెళ్ళి । కౌసల్యా పాదములకు మ్రొక్కి । కమలనాభులు పదముల బడెను । ఆపలుకులువిని కౌసల్యప్పుడు । రాముడేమి పైనంబేమి । యజ్ఞవేదికా యగ్నిహోత్రంబులు । విడిచి యెక్కడికి వెళ్లెదమనెను । మునిబాలురతో యుద్ధంబులకు । ముందుగశత్రుఘ్నుని పంపించెను । ఆవెనుకను భరతుని నంపెను । యావెనుక లక్ష్మణుడేగె । చేసినయుద్ధం జెప్పగలేము । భరతశత్రుఘ్నులు పడియున్నారు । లక్ష్మణుండు రామునిరమ్మనెను । యశ్వంలేని యాగమెట్టిదీ । యెందుకు

రాముడు వెళ్ళగవలసె । రణభూములకు రాముడెందుకు । రమ్మనిజెప్పుమి రామునియిటకు ఆపలుకులవిని హనుమంతుండు । మిమ్ముతల్లులు రమ్మనిజెప్ప । పయినున్న సాలువదీసి కొని । నడుముకుజుట్టి నారాయణుడు । పచ్చలుజెక్కిన పావాల్దొడగి । బంగారుబెత్తం చేతబట్టుకు । యచ్యుతు లంతఃపురముకొచ్చి । కౌసల్యకు కైకకు మ్రొక్కిరి । సుమిత్రకు మ్రొక్కిరి సూర్యనేత్రులు । యమ్మలార మమ్మతివేగంబున । సెలవిచ్చి పంపుమనిబలికె । వద్దువద్దు ఆయుద్ధభూమికి । వెళ్ళవద్దు రాఘవయనెను । యట్లాపలుకుట యపజయ మమ్మ । సంతోషింపుచు బంపరెతల్లి । యపజయంబులూ గాకయిప్పుడు । జయమయి యుండెనా రాఘవానీకు । యిరువురితమ్ముల కయ్యమున । కప్పగించితిమి అంతేచాలు । బ్రతికియుంటెను బహునాళ్ళకు । యరయగ సుఖములు పొందగవచ్చు । సౌమిత్రి సేనల తోను శీఘ్రముగాను । రమ్మనిబంపు హయంవద్దు । అయోధ్యలోయుండుమి నీవుయనెను । యెంతమాట నీవంటివి తల్లి । యేమనవచ్చును యమ్మరోనిన్ను । శానదవిపాలుగా తమ్ముని బంపి । యయ్యోధ్య నాకెందుకనెను । శాంతకు మ్రొక్కిరి శ్రీరాఘవులూ । సెలవియ్యవే అక్కరోవేగ । యడుగులపయినున్న తమ్మునియెత్తి । దీర్ఘాయువు గమ్మని దీవించె । ఆదిలక్ష్మి సీతనయులతోను । బదిలము రారానాతండ్రి । యను జులు సేనలూ తురగముతోను । అయోధ్యకు రారా నాతండ్రి । సీతతోటి సింహాసన మెక్కి । రాజ్యం బేలుమి రాఘవయనెను । ఆపలుకులువిని శ్రీరాఘవుడు । నిర్ఘాంతంబున శానిలుచుండె । తనలోనెతల వంచుకుశాను । కొంతసేపు చింతించెనురాము । ఆలోచింపుతు శ్రీరాఘవులూ । అపుడుశాంతకు యిటులనిపలికె । యెక్కడజానకి యెక్కడి తనయులే । యెక్కడమాటలే యక్కరోయనెను । సత్యవాక్యములు తనవేయౌను । తనయులనెత్తుకు వత్తువుయనెను । ఆసత్యాదీవెనలుపొందెను । అంజలిమ్రొక్కెను సుందరధుడు । శ్రీరా ములూ రథముయెక్కగను । జేజేయని జగములు పొగడే । శ్రీరాముల రథమూ నడవ గను । జయపత్రికలూ యిచ్చినవారు । జయజయమని దేవతలంత । జయభేరివేయించిరి యపుడు । సురదుందుభులూ ఘమ్మనిమ్రోయా । జేయనుచు వానరులు నడువగను । దడదడమని రీలుమ్రోయగా । వడివడిపువ్వుల వర్షం గురిసె । శుభశకునంబులు చూడ గనప్పుడు । బాగాయెనని బలుకుతురామా । శ్రీ రామరాములని బట్టెబూరలు । సీతకుపతి యని వేయించెభేరి । ఆరామారాములని బట్టె బూరలు । దశావతారుడని వేయించెభేరి । జనకుని అల్లుడని బట్టెబూరలూ । శత్రుసంహారులని వేయించెభేరి । కౌసల్యతనయులని బట్టెబూరలు । కంససంహారులని వేయించెభేరి । కాకుస్థతిలకులని బట్టెబూరెలు । సుమిత్ర తనయులని వేయించెభేరి । సూర్యవంశపురాజులని బట్టెబూరలు । శాంతకు తమ్ములని వేయించెభేరి । సేనరక్షకులని బట్టెబూరలు । లంకసాధకులని వేయించెభేరి । వీరాధివీరు

లని బట్టెబూరలు । లక్ష్మణాగ్రజుడని వేయించెభేరి । అసురసంహారులని బట్టెబూరలు । సామంతుల గురువని వేయించెభేరి । అసురసంహారులని బట్టెబూరలు । భేరీనాదం వారు కొలవగా । బంట్లుబరాబరిచారులుచాయా । విచ్చుకత్తులు యీట్లుతుపాకులు । బాకుసోకుల్ బల్లెములను । తళతళమెరసెటి దండపుకత్తులు । ధగధగమెరసెడి పావకోళ్ళు । యింద్రులుచంద్రులు యిలకపులంలా । తగువాహనములు దగ్గరనడువా । ముందరమూడు కోట్ల రాణువకదలగా । వెనకాల వెయ్యికోట్ల రాణువకదలా । అసురసంహారుకు అంబుజనాభుడు । కళాపూర్ణమై వెడలెను యపుడు । కన్నులనిండు చూచెడివారు । కన్నులజలముల తెచ్చేటివారు । మళ్ళీ అయోధ్య చూతము అనుచు । తిరిగితిరిగి చూచిరిసేనలును , వచ్చిరివనముకు వేగముగాను । రథములుగజములు తురగంబులతో । యుద్ధంవేదికా కన్నులజూచి । చింతించిరి శ్రీరాఘువులపుడు । బడియున్న తమ్ములనుచూచి । మూర్ఛ అయిరి శ్రీరాఘువులూ । కొంతతడవుకు మూర్ఛ తెలుసుకు । గోవిందుడులా హడలదొడంగె । అంబారిఅటుదిగి వేగమునా । బండమీద కూర్చుండెనురాము । కప్పినశాలువ ముసుగెట్టుకొని । వోపరియాయము శోకించెనురాము । అడవులలో పదునాల్గేండ్లు । ఆహారము నిద్ర లేకుండా । సతికి తనకు సేవల్‌చేయుచు । తనసతి నెడబాపి నట్టివాడు । యటువంటి సహోదరుడుకలడా । అతివకులాను అంగరక్షగా । అనేక విధములు కాచినవాడు । యిటువంటిసహోదరుడుకలడ । పళ్ళుఫలములు తానారగించక । పట్టుకొచ్చి తమకిచ్చినవాడు । యిటువంటి సహోదరుడుకలడా । జానకినెడబాసి సట్లయితేచాలా । అతిదుఃఖమ్ములు పొందుతువుంటె । ధయిర్యస్థయిర్యములు జెప్పతూను । తనతోటిజోడుకూడుండే । యిటువంటి సహోదరుడుకలడా । పద్మగంధిని యగ్నిలో తొక్కిస్తే । వలదని యెన్నివిధముల వాదించే । యింద్రజిత్తుని యిలపయిగూర్చి । రావణశక్తికివోర్చినవాడు । యిటువంటి సోదరుడుకలడా । భూసుతతోడుకు పుష్పకమెక్కి । చనుదెస్తిమి కడువేడుకగాను । తన వెనుకను ఛత్రంబట్టుకునీ । శత్రుఘ్నుడు కూడరాగాను । పట్నము గట్టినిద్రపోయెను । యిటువంటి సహోదరుడు కలడా । వలదు బాలలతో వాదముయనుచు । వాదించితివిర తమ్ముడనీవు । బలవంతముచే పంపినందుకు । బాగాయెనురా తమ్ముడాబ్రతుకు । యిటువంటి తమ్ములను విడిచి । యెట్లుగ నయోధ్య నేలుదునేను । యెందుకుమాకు రాజ్యంయనెను । సౌమిత్రిగూడా కూలినవెనుక । యశ్వంపట్టుకు పోరగనేలా । బాలురతోరణ కయ్యములేలా లక్ష్మణుడు గూలినవెనుక । యయోధ్యేలా రాజ్యంబేలా । యజ్ఞములేలా యాగములేలా । యెందుకుమాలిన యిపియన్నియును । పోవోయియంగదుడా నీవుపోయి । సౌధాంతంబులను బాలుల హతమార్చుమినాను । హయమును దోడుకరమ్మనెను । యాపలుకుల విని యంగదుడప్పుడు । యంతట ఋషిపల్లెకు యేతెంచె । యెవడురయశ్వం బట్టినవాడు ।

యెంతవాడు రయశ్వంబట్టి । యశ్వంబట్టక కులదస్తున్నదా । మహరాజశ్వం విడువరయనెను యెవడురయశ్వం విడిచెటివాడు । యెంతవాడుర హయమునువిడువా । హయమునువిడువా నీకులదస్తున్నదా । జెప్పుకోర నీరాజుతోపోయి । మర్కటచేష్టలు మానరనీవు । మారుబలుకక పోరాయనిరి । మాటాడక నేమళ్ళగాదురా । మాయశ్వంవిడువర యనెను । మీయశ్వంబును విడువమంటివి । మరిమరినీ పేరెవరోజెప్పర । నాపేరే యంగదుడనిపలికె । యంగదుడంటె నీవేనటర । యంగములేని వాడవునీవు । యంగములేని వాడంగదుడంచు । వింటిమిచాలా వివరికమీదా । వినడమేవాని జూడగలేదు । జూడకలిగెనా నేటికిని । హయముబట్టిన వేళయెట్టిదో యన్నరోపీని జూచితిమనెను । తండ్రినిజంపిన తామసమెరుగక । దాసుడవయికొలుచుచున్నావ । గర్భిణిస్త్రీయని కటకటమనకా । వధియించవవముల కంపించి । యంగదుడానిను అంపకముచేసి । అయోధ్యయేలుతున్నాడ రాజా । చాలుర యింకసరసమునీతో । యింతేచాలూ యావలబోర । నాపలుకులువిని యంగదుడప్పుడు । హరికిమ్రొక్కి విన్నవించెను । తానువొప్పగవిని శ్రీరాఘవులూ । యతి యాశ్చర్యంబున యద్భుతపడెను । పోవోయిసుగ్రీవానీవు । నీవుబోయి సౌధాంతంబులను । బాలలను హతమార్చయినాను । మనయశ్వమును దోడుకరమ్మి । ఆ పలుకులూవిని సుగ్రీవుండు । ఋషిపల్లెకు చనుదెంచెలాను । అల్లంతట హరితనయులజూచి । అశ్వంవిడవండని తాబలికె । గాలికితరువులు కదలినట్లుగ । దెల్పవస్తివి నీవెవడవుర । ఇంద్రతనయుడనే సుగ్రీవుడను । పవనతనూభవుడు బంటురనీకు । సుగ్రీవుడంటే నీవేనటర । కిష్కింధపురి రాజవనీవు । అయోధ్యనేలుతున్నాడారాజు । యారాజునకు యీబంట్లకుకాక । చెల్లిందితర్లకెవ్వరికి చెల్లదు । మీరాజ్యానకు జెల్లెనుగాని । మారాజ్యాలకు మరిచెల్లదుర । సిగ్గుమాలి యేమనివచ్చితివి । లజ్జమాలి ఆవలికిపోర । ఆపలుకులూవిని సుగ్రీవుండు । హరికి మ్రొక్కివిన్నవించెను । మమ్మునుగాక మిమ్ములయెంతో । యెగ్గులైన వాక్యములాడెదరు । యేమేమి వాక్యము లన్నరో । తేటబఱచి తెలుపుమి యిదివరలో । యాలినిజంపి యనుజులగూడి । రాజ్యంబేలుచున్నాడారాజు । కిష్కిందేలుతు వుంటివనీవు నీరాజుకునీకు చెల్లినది । యితర్లకెవరికి చెల్లదుయనిరీ । యాపలుకులువిని శ్రీరాఘవులు । అతి యాశ్చర్యమున అద్భుతపడెను । పోవోయి విభీషణనీవు । పోయి సౌధాంతంబులను । బాలురను హతమార్చయినాను । అశ్వమును దోడితెమ్మనెను । అపలుకులువిని విభీషణుడప్పుడు । హరికి మ్రొక్కుతునిట్లనిబలికె । యేమిపనులుకు యానతిచ్చితిరీ । హరికార్యంబులు జేతునుగాని జెప్పినదినే చేయగాను । బాలలకయి బారుగచనుదెంచ । విప్రబాలలకు వెరచెదవేమి । సాటివారుగనుక వెరచెదవా । సూర్యచంద్రరాజులు యున్నంతకాలము । మరణంబు లేకుండగనీకు । సెలపులేక చలనంబులేదని । దీర్ఘాయువుగ దీవించెదవెళ్ళు ।

విధిలేకా విభీషణుడప్పుడు । ఋషిపల్లెకు చనుదెంచెనుతాను । యెవడుర యశ్వం పట్టినవాడు ।
యెంతటివాడురా యశ్వంబట్టి । యశ్వంబట్టి నీకులదస్తున్నదా । విడువరయశ్వం వేగమేయ
నెను । యెవడుర అశ్వంవిడచేవాడు । యెంతవాడుర అశ్వంవిడువ కులదస్తున్నదా । జెప్పు
కోర నీదిక్కెక్కడగలదో । ప్రొద్దుకలప్పుడు బోవతెమాకు । యశ్వం విడుచుట లేదెప్పు
డును । వోరీనీపేరెవరోజెప్పర । నాపేరే విభీషణుడనెను । విభీషణుడంటె నీవేనటరా ।
తెలుసుర నీశౌర్యములన్ని । లంకగుట్టు రాముకెరిగించి । ఆయువుజెప్పి యన్ననుజంపి ।
లంకరాజ్యమున కధికారయితివి । తెలుసురనీశౌర్యములన్ని । జెప్పగనేల నక్కరలేదు ।
లంకపట్నము యేలినవాడవు । రావణుతమ్ముడనీవేనటరా । రామునిచేత రావణునిజంపి ।
లంకయేలుతు వుంటివనీవు । తమ్మునిచే యాలినిజంపించి । అయోధ్యేలూ తున్నదరాజు ।
ఆరాజుకు ఈబంట్లకు చెల్లింది । యితరులకెవ్వరికి చెల్లదురా । మీరాజ్యాలకు చెల్లునుగాని ।
మారాజ్యాలకుమరిచెల్లదుర । అంతేచాలు యావలికిపోరా । తిన్నగపోరా తన్నులబడకా ।
అనిబాలలు యాడినమాటలకు । విభీషణుడు యిట్లనిపలికె । యాదిమూర్తి గనుక చెల్లును
గాని । అందరికి నటులేచెల్లునా । ఆదివిష్ణు అవతారమూర్తి । యనంత పద్మనాభుడు
యతడు । దశావతారుడు స్వామిభూపాలుడు । దశరథరాజ కుమారుడురాముడు । అతనికి
సాటెవ్వరు ఈలోకమునా । పేరువిన్న బ్రహ్మాండము వణకు । ఆదివిష్ణు యవతారమూర్త
యితే । ఆదిలక్ష్మి యెందులకు వుండదనిరీ । వారిజాక్షు వక్షస్థలమందు । నావరలక్ష్మివున్న
దనిపలికె । లక్ష్మినిగనుకా నీవు చూపకుందువా । నీదేబిరుదుగాదనిరపుడు । నాడులంక
పట్నము గట్టుటకైన । రావణుతోడ కయ్యముజేసే యాయువుజెప్పి అన్ననుజంపి । యతి
క్లేశంబులు బడితివినీవు । నేడయోధ్యపట్టము గట్టించెదను । జూపించుర శ్రీలక్ష్మినియనిరి ।
లక్ష్మినిగనుక నీవుచూపకుంటివా । నీవువిభీషణుగాదనిరపుడు । పట్టముగనుక గట్టకుంటె
మాదేబిరుదుగాదనిరపుడు । యేదిరభూలోకమాతేదిర । యేదిరభూపుత్రిక సీతేదిరా । మమ్ము
లగన్నట్టిమాయమ్మ యేదిర । తారకకమల మంచున తరుణేదిర । గొప్పకన్నుల పద్మ
నేత్రి యేదిర । సిరిముఖములగల సీతయేదిరా । యనగవిని కర్ణకఠోరపలుకులూ । విని
వీనులకు విల్లయిదోచె । రథముల్గజములు తురగంబులను । మావటీలమూకలదోడుకొని
పచ్చబెత్తం గిరగిరత్రిప్పి । పారజూచెను బాలలపయిని । రాక్షసమాయలు తెలియవు
మనకు । రణరంగంబున నిలువగవలదు । వొత్తిగిలిపోయేటిబాలలు । తమరు యంతలో
విభీషణుదేతెంచి । హరికిమ్రొక్కి విన్నవించెనుతాను । యాపలుకులనువిని రాఘవుడు ।
అతియాశ్చర్యమునయిట్లనిబలికే । పొలుపగువిప్రులపోటులకంటె । ఘనమగు కప్పలకాటే
మేలూ । విప్రబాలలకు వెరచివస్తివి । విభీషణా నీశౌర్యముయేది । బాలలంటెను బాలలు
కారు । హరబ్రహ్మాదుల మించినవారు । సురలోకములాను సూర్యచంద్రులతో । బాలరూ

పమునుదాల్చిరీవారు । అందర సేనలబంపితిగాని । అందరి తమ్ములబంపితిగాని । యశ్వము
తెచ్చినవారేలేరు । యెవరు ధైర్యం చెయ్యగలేరు । హనుమంతుని అంపుదమంటె ।
అనుజులయిన తనకెవరులేరు । హనుమంతునీ పిలిచితినయినా । చేకొనికార్యం చేసును
గాని । క్షణమాత్రమైనా వుండగలేరు । శరములు శంకర మహిమోగానీ, తరచుగదానవ
మాయయోగాని । యెట్టిబాలలో తెలియగరాదు । చెప్పగవింటే శక్యముగాదు । వీరులు
శూరులు శౌర్యవంతులు । గెల్వలేకపోతిరీమీరంతా । యికనెందరినంపుదు యిటుమీదా ।
సుమంత్రుడాబోయి రమ్మనెను । ఆపలుకులవిని సుమంత్రుడు । ఋషిపల్లెకుజనుదెంచెను
లాను । అల్లంతట సుమంత్రునిజూచి । యన్నకుతమ్ముడు యిట్లనిబలికే । అన్నరో యా
వచ్చేవారెవరు । యెవరోతెలియగ రాదనిబలికే । ఆలోచించేటి సమయమందున । ఉగ్రకు
సబాలల కదకేతెంచి । విడువువిడువు విడవండి అశ్వము । రామునితో రణకయ్యంబేలా ।
ఆమేటితోటిసాటెవరు । అజరుద్రాదులు గెల్వగలేరు । భీమపరాక్రమ రాముభార్గవ । రాముని
గెలిచిన రణవిజయుండు । అశ్వము విడువమనుచు వచ్చితివి । నీవెవ్వడవుర సుమంతులా
బలికే । శ్రీరాములకు రథసారధిని । సుమంతుడు పేరనిబలికే । రథసారధివయి రాముగెల్వ
శౌర్యంచూప వస్తివినీవు । రాక్షసాంతకా రామచంద్రుడు । రాయబారము బంపెననిన్ను ।
ఆపలుకులువిని బాలలు పలికెను । శౌర్యము ధైర్యము చూచెదర । సీతను అడవుల
కంపిననాడు । రథమునుదోలిన వాడవునీవు । పాపకర్ముడ యమకింకరుడా । బట్టిద్రుంపక
మాననునిన్ను । దగ్గిరనడుమని తరుముకురాగా । అన్నకుతమ్ముడు ఇట్లనిబలికె । నిమ్మ
శస్తుడు నీతిమంతుడు । దూతనుద్రుంచుట ధర్మముగాదు । అన్నదమ్ములు ఆలోచించుకు ।
రమ్మ సుమంతూడ రమ్మనిపిలిచే । రాయభారము రాముడంపెనా । యేమనెనో యెరి
గించరా అనిరి । ఆపలుకులవిని సుమంతూడు । అతివినయంబున యిట్లనిపలికే । కోరిన
యశ్వంబులు నిచ్చెదరమ్మ । రత్నంబులు మణులూ యిచ్చెదము । యెన్నికోరినా
యిచ్చెదగాని । యాగపుహయముని అడిగితిమిగాని । మున్నూరుగగజములు మాకేల ।
మూడుకోట్ల రాణువు మాకేలా । విశ్వంవిడవక బోరాడినేను । తలలుద్రుంతునని రాముడు
జెప్పె । తలలుద్రుంచుట తరమాతనకు । దైత్యులజంపుట తరమేకాని । జెప్ప వెఱచి
విశ్వం విడుచుటకిప్పుడు । వనితాశిరోమణి తనయులముగాము । భూమిజవాణికి పుత్రుల
మేము । జారదు మాశూరత్వంబనిరీ । తానైతే కయ్యంబునకు రావలెగాని । రాయభార
ములు పంపడమేమి । గాజులూ తొడిగించుకొన్నట్లుగా । మూలనేల దాగున్నాడనిరీ ।
గాజులు తొడిగించుటకు మూలదాగితిమా । దశరథరాజ కుమారుడుగాడ । తమ్ములజంపుట
ధైర్యంగాదు । సేనలజంపుట శౌర్యంగాదు । రాజుతొకయ్యము చేయవలెగాని । బంట్లతోడి
కయ్యం చేయమంటు । బంట్లతోటి కయ్యం మాకేల । జెయ్యమనిరి బాలలూయపుడు ।

కయ్యమునకు రమ్మనుమయ్య । బిరుదు యేవిధంబున రాసితివో । ఆవిధంబుననే జెయ్య వలెను । బట్టగట్టి పోరాడిగెలిచితే । యిచ్చెదనంటివి అయోధ్యపురము । బడలికగలిగి పోరాడితిమి । ఊరక హయమును విడచుటలేదు । యెవరుగెలిచితే వారిది అయోధ్య । రమ్మనుమా మాతోకయ్యము । రణభిక్షమే మడిగితిమనుమి । ముమ్మాటికి రమ్మనిజెప్పు । యాపలుకులువిని సుమంతుడు । హరికిమ్రొక్కి విన్నవించెనుతాను ఏమనిచెప్పుదునయ్య మీకు । ఆబాలలవంటి శూరులు జగమునలేరు । ఇంద్రులు చంద్రులు మహేంద్రులైనా । నిలిచి మాటలాడ లేరనెను। అవునుసుమంతుడ యౌనంటావ । అంతటిబాలురు అవుదురు వారు । యేలోకంబున యేదేశంబున । యిటువంటిబాలుర జూడగలేము । యిటువంటి తనయులు కలుగుటకునే । తల్లితండ్రులా తనయులఫలము । మనతురగంబును విడువ మంటేను । యేమనిరో యెరుగించుమి అనిరీ । యెన్నివిధంబుల జెప్పినగాని । యాగపు అశ్వం విడువముయనిరీ । యెవ్వరినంపిన కార్యములేము । మిమ్మేకయ్యానికి రమ్మనిరీ । రాజుతోయుద్ధం చేయవలెగాని । బంట్లతోయుద్ధం మాకేలా । జెయ్యమనిరి యాబాలలు । తనుపలుకులవిని శ్రీరాఘవుడు । అనేకవిధముల ఆలోచించె । తమ్ములవిడిచి పోజాలకను। తనలోనే చింతించెనురాముడు । ధరణిపయితమ్ముని తొడపయివుంచుకు । అనేకవిధముల హడలెనురాము । యెన్నడు యెరిగుండలేదు । యెడబాసితివా తమ్ముడానన్ను । అప్పటికై నట్లయ్యేగాని । యిందుకేమి యుపాయమనెను । పన్నీరుబోసిన పట్టుపరుపులు । తలగడలు చాలదెప్పించి । తొడపైనున్నతమ్ముని యెత్తి । పవళించబెట్టెను సౌమిత్రిని । ఇరుగడల సేనలనేనిలిపి । వీవనలతో విసరగచేసి । పట్టుశాలువ ముసుగుబెట్టి । భరతునికడకు తామే తెంచి । ఆనాడు పదునాల్గేండ్లు । అరణ్యంబుల నేయుంటె । మిమువిడచి నేనిలువలేనని । పావాలూ బట్టుకవచ్చితివి । మాకంటెను మరినీమముగాను । అరణ్యవాసము జేసితివయ్య । మానామంబులు స్మరియించితివి । ఇప్పుడుమమ్ము విడిచిపోతివా । యేమిసేతుర తమ్ముడా అనెను । కాకాసురుని కొట్టినశౌర్యము । యెక్కడబోయెరతమ్ముడ నీకు । పన్నీరుపరుపులు దెప్పించి పవళించబెట్టెను । భరతుణ్ణపుడుయిరుగడల సేసలనే నిలిపి । వీవసలతో విసరగ చేసి । పట్టుశాలువ ముసుకమరగబెట్టి । పైబడిశోకించెను శ్రీరాము కొంతసేపు । చింతించిన వెనుకా శత్రుఘ్ననికడకుయేతెంచె । ధరపయినకూలిన తమ్మునిచూచి । కన్నులజలములు గార్చుతుబలికె । కఠినమయిన యీరాళ్ళనయిన। కడతేరితిరాతమ్ములుమీరు । పెక్కుపీనుగుల పెంటలలోపల । పవళించనాయెన తమ్ములబ్రతుకు। ఈయాగము నాకెందుకువచ్చెను। యింత వచ్చుట యెరుగకపోతి । శత్రుఘ్నుడంటె జగతిచాలును । అనుకొనిబంపితి తమ్ముడనిన్ను నీముఖముకళ కలిగున్నదిర । ముద్దులతమ్ముడ మాటాడవేమి । అశ్వమేధ యాగంబులు గావు । మిమ్ములయాగము చేసితినేను । మిమ్ముజంపినా పగలుతీర్చుటకు । తనప్రాణం

ఖులు విడిచెదననుచు । అనిపరిపరివిధముల శోకింపుచు । సేనచూచి యిట్లనిబలికె । పోయెద రణభూమికి నన్నంపరేబోరెద । యింద్రాదులు యెవరయిన జొచ్చెద । యమపురి యంతదయినను । తెచ్చెదననుజులతో తురంగములు । పిలువమనిరి గరుడుని అపుడు । వాహనమునకు తా రాననిబలికె । రెక్కలుకోతురా ముక్కుగోతురో । కంఠంబునుమరిఖం డింతురోయెమో । అతిసాహసులుబాలలనగను । యాపలుకులవిని శ్రీరాఘవుడు । అంగదుని పిలిచి యిటులనెను । కార్యంబులు చేకూరవుగనుక । గరుడుడుకూడారాననిపలికే । హరివాహనముకు ఏమికావలెను । గజవాహనము గ్రక్కునతెచ్చి । అలంకారము చేయుండనెను । భద్రగజమును దోడుకవచ్చి . నడుముకుపట్టి వేయించికుంభస్థలమున । కుంకుమబొట్టు పట్టెవర్ధనంబులు పొంకముతోను । బొడ్డునగంటలు పొలుపమరగను । యురుదుగంటలు అందముతోడు । గంగజలములా కడిగితుడిచిరీ । గరుడరెక్కములు తీరుగవేసె । మూపురమునకుముత్యాలగూర్చిరి । పాదంబులకు భమిడిగజ్జలుకట్టిరి । మెడకు చంద్రహారములు వేసిరిగా । పిక్కలును పిడికటలుగట్టిరీ । వక్కవైపు పట్టుపరుపులును । నవరత్నఖచితపు అంబారీ । నడుమధ్యంబున సవరించిరిగా । జరీపట్టుశాల్వలేవేసిరి । అలంకరించిన ఆవాహనము । అంబారియెక్కిరీ రాఘవులు । రణములుగజములు తుర గంబులను । మావటీలు ముందరనడవగను । సేనలురాణువచేరికొలవగ । వచ్చెనురఘు రాముడు వాదముకు । వచ్చిరివనంబుకు విచ్చలవిడిగను । మచ్చికకడు హెచ్చరిక గాను । యెదురుకయ్యముకు యేతెంచిరిగ । మగుడియుద్ధంబుకు మళ్ళిరివారు । పంచశరం బులు దేవదత్తములు ఘుమ్మనిమ్రోయా । అసురుల గుండెలు అవిశేటటుల । శశిముఖు లు కయ్యంబుకుజనిరి । కొంచక అప్పుడు ఘోరకయ్యము । చింతించక యెదరకాళ్ళపడి । లవకుమారు లావణ్యముచేయ । చేకొనిలవుడు చాపముబట్టె । జానకిపుత్రులు జయవీరు లుగ । దిక్కులేకవారు ప్రార్థించె । యుదయభాస్కరా సకలగుణాకర । సహస్రనమస్కా రంబులనిశాబలికే । మెచ్చిప్రభాకరుడిచ్చిన వెనుకా । అచ్యుతునిపుత్రులు అందరివేసె । తనయులురఘుపతి చేసెడికయ్యము । చూడగామానరు యింద్రులు చంద్రులు । దివినుండి చూతురు వేడుకలా । సురవరకిన్నర గరుడోరగులు । విమానంబులతో వచ్చిరివారు అల్లంతట శ్రీరామునిచూచి । అన్నకుతమ్ముడు యిటులనిపలికే । అన్నరో యావచ్చేవారె వరని । యాదిమూర్తిరాతమ్ముడ అనెను । తల్లిదండ్రులూదైవస్వరూపులు । తప్పనాడుటా ధర్మంకాదు । అరణ్యంబులో అమ్మనినాడు । జంపిరమ్మనిన వాడేకాడా । అలవిగాని బ్రహ్మాండమువంటి । అగ్నిలో త్రొక్కించలేవా । నేడు చక్రధరునికి మ్రొక్కగవద్దు । హత మార్చిమరి విడువగవలెను । అనియీవిధమున ఆలోచించిరిగా । అక్కడకొచ్చిరి శ్రీరాఘ వులు । పెక్కుపీనుగల పెంటలోపల । చక్కని నందనులను పొడగనెను । చక్కనిపాపల

తప్పకచూచి । దుఃఖించెను తనచిత్తమునందు । పొలుపులు రాముడు పుత్రమోహము । అతి
మోహంబున జూచెనుతాను । అయోధ్యరాఘవులును చూచితివా । యితడేరా తమ్ముడ
యనిపలికె । చెట్టుచాటుననుండి వాలిని జంపినవాడు । సేసలచే వారధిగట్టినవాడు ।
యితడేరా । శ్రీరాఘవులనగా । యితడేనా శ్రీరాములు అనెను । ఆయువుతెలుసుకు జంపిన
వాడు । ఆలిని అడవులకంపినవాడు । శివునివిల్లు విఱచి పెండ్లాడినాడు । సీతనుచెరలో
యుంచినవాడు । తమ్మునిచే ఆలిని చంపబంపినాడు । ఇతడేరా శ్రీరాఘవులనెను । ఆ
పలుకులువిని శ్రీరాఘవుడు । అతి యాశ్చర్యమున అద్భుతపడెను । పూసినబూరుగ
చందబునను । యేపాఱగపుత్రులగనిపలికే వోరీచూడమీరు వసరుగపిల్లలు । బాలు
లార యింతపగయెందుకుర । ఈబుద్ధులు ఈముద్దుమాటలు । ఎవ్వరునేర్పిరి యీ
కానలలో । ఈముద్దులు ఈముద్దుమాటలు । ముందర బెట్టిన ఉగ్గుల్ మాకు । ఈశౌర్యపు
బ్రతుకులు యెవ్వరునేర్పిరి । యెక్కడనేర్చితి రివ్వనిఅనెను । మమ్ముబోలెటి వారము
మేము । యెన్నగయెవరని అడగనేలా । వన్నెలుభాషలు చక్కదనంబుల్ । ఎక్కడ
వచ్చెరబాలలుమీకు । వన్నెలుభాషలు చక్కదనంబులు । మావంశంబున కలవనిబలికె ।
యేవంశంబుర బాలుడమీది । యేమిటి జాతముజెప్పరయనెను : కులగోత్రంబులు రాధిగ
నామము । వివరించితె వియ్యమందేవా । కయ్యముజెయ్యగవచ్చినాడవు । ఎందుకుమాకుల
గోత్రంబులునీకు । అయినాజెప్పెదవినుమీరాజా । అర్కవంశము మాదనిపలికె । ఆదిలక్ష్మి
పుత్రులముమేము । అయోధ్యకులజుల మనిపలికే । అస్త్రశస్త్రబహు విద్యల్‌మీకు ।
యెవ్వరునేర్పిరి ఈ అడవులలో కులగురువు వసిష్టుడనగ । యెవ్వరు జెప్పెను కారణ
మేమి । వసిష్టాదులు మీకెరిగించితె । వాల్మీకులూ మాకెరిగించినారు । పువ్వులబంతుల
బోలెటిమేను । వైరితంత్రి వివరించెదవినుమా । అనుకూలపు శత్రుత్వమెందుకు । మీ
పైయస్త్రం వెయ్యగనాకు । దోచదుచిత్తము కరుగదుజిహ్వ పన్నుగమీరటు పారిపోతె ।
మిమ్ముతరిమి పట్టక నేనిలుతు । పారిపొవుటకు బలవంతమా । చేకొనికార్యము చెయ్యగ
వలెను । వినునీమాటలు చాలుపొమ్మన । అయిదింటను చక్రధనువుదాల్చె । యెవ్వడు
అశ్వం బట్టినవాడు । యెంతవాడురా హయమునుబట్ట । హయమునుబట్ట నీకుబలమున్నదా ।
విడువరహయమువేగము అనెను । యెవడుర హయము విప్పేవాడు । యెంతవాడు కావలె
విప్పుటకు । ప్రొద్దుపోయి మేమిచ్చుటనుంటె । అంగలార్చును అడవినిఅమ్మా । వూరికె
యశ్వంవిడుతుమానీకు । విడువము యుద్దము గాకుండా । శివుడుజెప్పిన విడువముమేము ।
జెప్పకోర నీయబ్బతోపోయి । జపములుతపములు చేయుటగాదు । క్షత్రియధర్మము యిది
సుమ్మనెను । జాముకొకస్నానం చేయుటగాదు । దర్భాసనములు వేయుటగాదు । జారీ
చెంబులు పట్టుటగాదు । పలుమారు భుజించుటకాదు । పప్పునేతులు ఆరగించేటి । బ్రాహ్మణ

బాలలు యేమెరుగుదురు । తాపసశిరోమణి తనయులుమీరు । భూమిజనాథుని పుత్రులమేము, జపములుతపములు గురుమంత్రంబులు । క్షత్రియధర్మంబులు ఘనమంత్రింబులు । చెట్టుచాటు నుంచి వాలిని జంపుటగాదు । సేనలతోవారధి గట్టించుటగాదు । ఆయువుతెలుసుకుజంపుట గాదు । ఆలినిఅడవులకంపుటగాదు । శివునివిల్లువిఱచిపెండ్లాడుటకాదు । సీతనుచెరలోవుంచుట కాదు । ఆలినగ్నిలో దింపుటకాదు । తమ్మునిచే జంపించుటకాదు చెయ్యవలె మాతోజగడ మునీవు । జెప్పెదవెందుకు పరిభాషలను । ఒకటంటేఒకటాడెదవేర । నోరాడక కడతేరుదు చూడు । ఓరంటే ఓరనియెదవేమి । నీపేరేమిజెప్పుమిరాజ । మాచరిత్రలు అన్నియు దెలిసి। మానామములు తెలియవమీకు । నాపేరు శ్రీరాఘవులనెను । శ్రీరాఘవులంటే నీపేరా । రఘుపతియనగ యెవ్వరు అనెను । సహస్రనామంబులు కలవానీకు । రఘుపతిననగా నేనేననెను । సహస్రనామంబు గలిగిననీకు । చాలును రాజా చాలును । శతనామంబులు యెందుంచరాజా । చక్కనినామము వొక్కటిగలదు । ఆలిని తమ్ముని చేతచంపినా । అతడిపేరు నాపేరనరాద । అయ్యోధ్యరాఘవుల కొలుస్తు । రాజ్యమేలు తుంటివినీవు , ఆపలుకులువిని శ్రీరాఘవులు । నతివుగ్రుండై ఇట్లనిబలికే । ఆదివిష్ణు అవతారమూర్తిని అనంత పద్మనాభుడనేను । దశావతార స్వామిభూపాలుడు । దశరథరాజు కుమారుడనెను , ఆదివిష్ణునీవైతేను । ఆదిలక్ష్మి వక్షస్థలమునయేది । లక్ష్మిగనుక నీవు చూపించితివ । అశ్వంబునూరకే విడిచెదను । ఆపలుకులువిని శ్రీరాఘవులు । తలవంచుక తాపూరుకొనెను । ఆదివిష్ణునీవైతేను । శేషశాయి స్వరూపులంమేము । శేషశాయి స్వరూపులెట్లయిరో । అఖి లాండం బ్రహ్మాండంయేలగ । ఆదివిష్ణువు నాపేరాననెను । విష్ణునాభి కమలమందునా । యుద్భవించిన వారముగనుకా । శేషశాయి స్వరూపులంమేము । బాలులారావినుడీ మీరిపుడు । పరిపరిసంభాషణ మీకేలా । అటుకాక మావంశావళి । తండ్రినాడుమా తాతలనాడు । అశ్వమేధ యాగముజేసి । అశ్వం విడుచుటకలదు యెన్నడును । రాజు గారు వినుడిప్పుడును । తాతలనాడు ముత్తాతలనాడు । ఏమీయెరుగని యజ్ఞముచేసితే । పట్టుట యశ్వం భాగ్యంగలదు । బహువిధమైన మాటలెందుకు । ఒక్కమనవి జెప్పుమనిరీ । అటు కాక మావంశావళిని । తండ్రివినుడు మాతాతలనాడు । యేమియెరుగని యజ్ఞములకు । గట్టిన అశ్వం విడుచుటలేదు । ఏమియెరుగని యజ్ఞముయనగా । తెలియలేదురా బాలుడ యనెను । యెరిగిందెట్లో యెరుగందెట్లో తేటతెల్లముగ తెలుపరతనకు । తెలియకున్నవా హరినీకిప్పుడు తెలిసేటట్టుగ చేసెదనేను । తెలిసితేమి తెలియకుంటేమి । తేటబరచితె । బాలురతోను । యెన్నివిధంబుల జెప్పిరిగాని । విననేరని వివేకహీనులుగ । సరిలేని యజ్ఞంబులుమీరు । దానంబు యేలజేసితిరే । మహామునులంతా హర్షించిరా । కనకపుసీతతో గావించుమనిరి । మండలాధిపతివి నీవుగనుకా । మహామునులంతా హర్షింతురుగ ।

ఏకాస్త్రమునకు వొప్పదుసుమ్మీ । చేసినపనులకు చాలునుయనిరీ । పరమపతివ్రత సీత
నాడనా । ఫలమేజాలును రాఘవానీకు । పదివేలా యజ్ఞంబుఫలమో । గర్భిణీస్త్రీని జంపిన
ఫలమో । శతక్రతువులు చేసినఫలమో । జెప్పగనేల శ్రీరాఘవనీకు । క్షత్రియ వంశమున
బుట్టగలేదా । అన్నవస్త్రాయుధంబులు లేవానీకు । అర్కవంశము గాదానీది । అభిమా
నంబులు లేవానీకూ । తమ్మునిచే జంపించదమేమి । సతిని నేరము చాలచేసితే । పతిలా
చంపగవలెనేగాని । పతికడజచ్చుట సతులకుధర్మము । సతులనుజంపుట పతులకుధర్మము ।
మరుదులుజంపుట ధర్మంగలదా । మానాభిమానం లేవానీకు । అర్ధరాత్రమున కేళీగృహ
మున । పతితో సంభాషించిన మాట । యనుజుడికి యెరిగింతురు యెవరైనా । అనుగ్ర
హము యేలాఆగింది । అయోధ్యంతా రాజ్యముండగ । అడవిలోనికి పంపించదమేమి ।
తమ్మునిచే జంపించదమేమి । నీవేజంపగ రాదాయనిరి । భూపతిగనుక నీకుజెల్లును ।
మావంటివాళ్ళకు జెల్లదుసుమ్మీ । ఆనాడు పదునాలుగేండ్లు । అడువులకు పంపించెనుకైకా ।
యాడది అడవుల కంపుటలా । అటువంటి ధర్మంబులుమీవి । పతులను జంపే సతులు
గాకుంటే । సుతులనుజంపే ధర్మంమీది । అనవిని కర్ణకఠోరపు పలుకులు । వినవీనులపై
విల్లయిదోచె । యేమిబాలుడ యెందుకీమాటలు । విడవరాహయం వేగమెయనెను । హయ
మువిడిచి సాకేతపురమునకు । యేతెంచండి మాయాగము జూచి । పోరాడిగెలిచిన
మీదటను । పోదాముమన మయోధ్యపురము । నీకువెఱచి హయమును విడుచుటకు ।
గాజులు తొడగించుకోలేదు । గాజులు దొడిగించుటకు మూలదాగిన । దశరథరాజ
కుమారుడు గావాఅనవిని । కర్ణకఠోరపు బలుకులువిని । రాముడికతిచేదైతోచె । బాలుబార
గాచుకొమ్మనుచు । కోదండదీక్షాదిగురులు । సప్తవారిధినడుమజొచ్చినా । వృధాపోదుర
నాశరమునేను । ఈబాణంబునవాలినేసితి । వరబలాధికుడు వాలనగాను । యీబాణమ్ము
మనసముద్రునేసితి । నీవనగ మరియెంతటివాడవు । తొడగినబాణం విడువనుమళ్ళీ । ఘన
ముగవేడికొండీ యిష్టదైవాల । తలుచుకొండిరా । తల్లిదండ్రులను । తండ్రినైనను మ్రొక్కు
టకును । తగినటువంటి తండ్రులుగారు । సతిచావునకైనా వొప్పుకుని । సుతులను యడ
వులకు పంపించె । మాతృదేవతలు తేరామాకు । వోహోహో సురదేవతలార । వొప్పున
నిలువుడి పతిమా యెదుట । ఎక్కుబట్టి బాణంబులు దొడగి । శ్రీరాఘవులు తనకుమారు
లను । చక్రధరుని తనయులపై వేసె । రాకేమాపయి రామబాణమా జోడుతుమ్మెదలై
మోగుచుయనిరీ । అదిచూచి రాముడహంకారమున । నిలువరబాలుడ నిలువరఅనెను ।
నారాయణాస్త్రము తీసిగ్రక్కున । నడిమికిసంధించిరి రాఘవులు । కుశుడు వేసినబ్రహ్మాస్త్ర
మును । రాములహస్తమ్ముదాకె । వేసినప్పుడే వెరువకదుందుభి । భేరీరవములు మ్రోగెను
దివిని । నారాయణాస్త్రము యప్పుడునడిమికి । నాలుగుతునుకలు ఆయేచూచి । రాముడ

హంకారమున । ఆగ్నేయాస్త్రంబును విడిచె । దారుణమైన వారుణాస్త్రమ్ము । దరిగావిడిచెను
లవుండప్పుడు । అదిచూచె రాముడహంకారమున । బ్రహ్మాస్త్రమును విడిచెను యప్పుడు ।
రాకేమీదకు రామబాణము । మూకమూక సంహారమైపొమ్మి । మూకమూకను సంహరిం
చెను । రాముడిరాణువ గూలెనుఅపుడు । చేతిలోను చెయివేసుకుబాలలు । చలముమీదగ
నవ్విరిసురులు । బాలలు నవ్వగ రాముడుజూచి । అహంకారమ్మున యిట్లనిబలికె । బట్టర
బాలుడ బాణంతొడిగితి । తలచుకోరనీ దైవములను । తలచిన పనియేమి తత్తుల్యములు ।
తల్లినైనను తలచిమ్రొక్కుటకు । తగినటువంటి తల్లులెకారు । అడవులకంపిన అమ్మలు
లేరు । పితృదేవతలు లేరుమాకు । మిమ్ముకన్న తలిదండ్రులు యెవరు । నిజముగజెప్పర
బాలుడయనెను । మాతలిదండ్రుల మాటలనీతో । జెప్పుటకు శక్యముగాదని । యెన్నితపం
బుల జేసికుంటిరో । యెన్నగమీవంటి తనయులుకల్గ । తపములజపముల చెయ్యగలేదు ।
బుత్రకామేష్టులుజెయ్యగలేదు । భూమిలోపల పురుషజన్మము । బుడితిమి వనవాసంబుల
కొరకయి । వనవాసంబులు యెందుకుమీకు । రాజ్యమిచ్చెదను రమ్మనిపలికె । తమ్ముల
మాదిరి జూచుచుందును । హయంబిడచి మాఅయోధ్యకురండి । పూరికెరాజ్యంయిస్తువు
రాజా । పోరాడిగెలిచితే వచ్చెదమేము । తమ్ములైన తనకెవ్వరులేరు । శూరత్వముగల
సుతులనుమిమ్ము । జంపలేకచూచుచుంటినిర । చిన్నతనయులని చూడగవలదు । శూర
త్వములు మానగవలదు । అజరుద్రాదులు అడ్డంవచ్చిన । తప్పించుకోలేరనిబలికె ।
చూడరబాలుడ బాణముశక్తి । చూడుకొమ్మని యస్త్రంబట్టె । ఆకాశంబున మంటలు
మండుతు : అతియుగ్రంబునవచ్చెనుశరము ! యదిచూచి యదురుతు బెదురుతు । మ్రొక్కి
రిబాలలు బాణంబునకు । మేమేరవిసులమునబుట్టితిమా । మావశరధులతి సుకృతులయినా,
కౌసల్యావ్రతములు నిజమేఅయిన । మాజానకి కడుపతివ్రతయినా । ఆదిమూర్తి మాతండ్ర
యితేను , అతనికిసుతులం మేమయితేను । రాకేపూపైకి రామబాణమా । రక్షించి కృప
జూడుమిఅనిరి । తనుజులమీదవేసినపిమ్మట । మళ్లేను శరముమహిమలకొలది । తనశరము
తనకు తిరిగినను ధరణినొరగిరి శ్రీరాఘవులు । చమురుమధ్యమున రాముడుగూలెను ।
గూలెనువిల్లా జగములుగూలె । సేనలుఅంతా చెదరిపోయెను । జగములు అల్లాడతల్లడి
బొడిచె । మండలాధిపతి మరణముజూచి । సూర్యుడుగ్రుంకెను చుక్కలుపొడిచె । ఆది
విష్ణులేని అయోధ్యా । అంధకారమాయెను అపుడు । అక్కడతల్లులు హడలుతువుండ్రి ।
అయోధ్యంతా హడలుతుయుండ్రి । కనకభేరీమ్రోయగాను । గోవిందాగోవిందా అనిరి ।
గోవిందుతులాకూలెను యనుచు । గోవిందాగోవిందా అనిరీ । గోవింద గంతులు వేయు
చువారు । జూచియప్పుడేవిస్మయమందె । కడుపులోచెయిబెట్టికదలినట్లుగా । యతిభారంబ
యివోచెను మనస్సు । చూతమురమ్మని యిద్దరువచ్చిరి । రాముడిదరికి వచ్చిజూచిరి ।

యన్నకుతమ్ముడు యిట్లనిబలికె । శౌర్యవంతులు కారువీరు । శాస్త్ర విద్యలు లేవురవీరికి । అర్కవంశము గాదురవీరిది । విప్రవంశము వలె వున్నదిగ । వీరినికనియెడి అప్పుడుతల్లి । నిద్రబోతు కన్నదిగావలె । పిరికిబంట్లకు బుట్టిరికాబోలు । పట్నపురాజుకు బుట్టగలేదు । వన్నె చిన్నెలుగాబోలు । బాలీసులు లెక్కగబరిపించి । బవళించావెద్రి రాములను । వన్నె శాలువ ముసుగు గట్టి । యిరుగడల సేనలనిలిపి । వీవెనలతో విసరగజేసి । అన్నరో చూస్తివ రాముతేజము । ఆహాఅని బలికిరివారు । మణికెంపులతో మురుగులజోళ్ళు । రత్నాలహారములు రమ్యముజూడు । మకర కుండలములు మౌక్తికములును । కెంపులు పతకములు సొంపులుజూడు । రత్నకిరీటము రాముని ముఖము । రతీనాధునిమించి వుందనిరీ । వజ్రాలమణికట్లు వన్నెలుమించ । అంగుళ్యములు యన్నరోచూడు । పీతాంబరము శోభిల్లంగ । మండలాధిపతి దురిభీతుండు । యనుచుబలుకుతు యతివేగంబున । రథము దిగివచ్చిరి రాణువనణచా । యన్నరోగెలిచితి యయోధ్యనుచు యానందంబునబలుకుచు నిలచే । సరసపాన్పులపై యన్నదమ్ములు । వారితేజములు చూడగలేము । శౌర్యంబులు ధైర్యంబులుచెదరి । యేవిధమున వున్నారోజూడు । చుట్టుతిరిగిజూచిననేనంత । యిందర్నిచంపుట యశ్శంకనిరి । యదిజూచి హనుమంతుడప్పుడు । హడలుచువొదిగుండెను నొకచోట । మళ్ళివచ్చెరా యీకోతనుచు । వనరునమూపున పెట్టుకుచనెను । వానరులంటె యమ్మకుప్రేమ । బట్టుకపోదము యన్నరో యనెను । అమ్మకంటె నీకెక్కువప్రేమ । యీకోతిజూచితే వదలవుగ । బాలులందరు భయమందెదరు । యెందుకు యీకోతులుమనకు । అమ్మతోటి మనమాడుకొందము । వీర్నిగూడ బట్టుకపోదాము । జాంబవంతుని చేతబట్టుకు । హనుమంతుని మూపునబెట్టుకొని । అతిసంభ్రమముతో యన్నదమ్ములు । యల్లంతట తమతల్లినిజూచి । అమ్మజూడవే చోద్యపురూపులు । యరసిజూడుమని ముందరబెట్టె । అయోధ్య మహారాజుకె తగిన । యందమైనబంట్లె వీరనెను । యుద్ధరంగమున రాజునివిడిచి । వొరిగొండిరె నొకచోటనువీరు । ఆపలుకులువిని జానకప్పుడు । చిరునవ్వుతో బాలల కిట్లనెను । హనుమంతు డనగను । జగతిచాలినబంట్లె వీరు । బాలలంచు మిముగాచిరిగాని । బలహీనముచేతగాదనెను । ఆపలుకులువిని బాలలునవ్వుతు । యప్పుడు తల్లికియిట్లని పలికె । యణచివేసితిమే హనుమంతుణ్ణి । యదిగోజూడవే యమ్మరోయనిరి । రాముడుండగ మారుతిగూలను । యెక్కడీ మాటలు యనిశా బలికె । దశరథరాముని ధరపైగూల్చి । వేసివస్తిమే వేగంబునను । ఆ పలుకులువిని జానప్పుడు । మూర్ఛబోయి తెలిసి యిట్లనెను । తనయులుయెదిగి తండ్రిమీదికి । వనరుగ యన్నది నిజమాయె । ఇట్లిచేయతగునాయినవంశోత్తము । గట్టిగనెక్కిడి ఘాతలుమీరు । యెవ్వరు యెరుగనియీకానలలోన । హొదిగుండక రవ్వసేయుదుర । పాముకూనలకు పాలుబోసితె ।

విషములుతప్పున విసరటమీరు । విత్రొకటయితె చెట్టొకటి మొలమన । సతినిజంపుచున్న తండ్రికి తనయులుగారా । కష్టిగమిమ్ముల కనిపెంచితినా । కారణమీ లాగున శాయుదురా । వెడ వెడ పలుకుచు మది చింతించుచు । చనినడచెను వాల్మీకులకడకు । యేమిశాయతగు బాలలనిప్పుడు । రామునికూల్చిరి రణమునయనెను । యాపలుకులువిని వాల్మీకుండు । నవ్వుచు జానకి కిట్లాని బలికె । జానకివినుమి తనయులుయనగ । జగతికిచాలిన జాణలువీరు । తేజోవంతులు రాజపుత్రులు । శూరత్వములు మానవుసుమ్మి । జగధీశ్వరునికి చావులెక్కడ । జగములు నిలుచునా జానకివినుమా । ఆపలుకులువిని సీతాంగనప్పుడు । ఆదిమూర్తికి నమస్కారముజేసి । పరమ పతివ్రతను తానేయైతే । పతిప్రాణములు సంజీవలెను । వెలసిరి యక్కడ తేజముతోను । కురిసెనుమందార కుసుమములపుడు । లేచిజూచిరి శ్రీరాఘవులు । ఔరాగతియని యాలోచించ । ఘోటక బ్రహ్మచారి మార్గమున । నొంటిగ నిలుచుండెను శ్రీరాముండు । వెలవెలబోతు మతితోచకను । బ్రహ్మశివుని ప్రార్థనచేసిరిగా । కైలాసంబున గౌరీశ్వరులు । సాటిగపాశీ యాడుతువుండె । మగపగడతొమ్మిది పదియనుచు । దచ్చిబారాదుగ దచ్చియనుచు । ఆడుతువుండెడి సమయమందున । యప్పుడుపార్వతి కిట్లని బలికె । వింటివపార్వతి యిదియొకవింత । వింతజెప్పెదను వినుమనిపలికె । యయోధ్య దశరథరాఘవులు । యశ్వమేధయాగం చేశారు । పంతముతోడుత జానకితనయులు । హయమును గట్టుకుచనిరి । బాలలతో గెలువలేక యిప్పుడు । నన్ను సహాయం రమ్మన్నారు । విష్ణుమూర్తులుమీరు యేకమై । బాలలవధియించా తలచారు । విష్ణుసహాయం మీరయితేను । లక్ష్మికిసహాయం మేమయ్యేము । విఘ్నేశ్వరుడు వీరభద్రుడు । కుమారస్వామి సాయములయ్యెను । సత్యలోకమున సరస్వతి బ్రహ్మ । చదరంగంబులు యాడుతువుంటె । యాటలాడెడి సమయమందునా । అప్పుడు సరస్వతి కిట్లనిబలికె । వింటివసరస్వతి యిదియొకవింత । వింతజెప్పెదను వినుమనిపలికె । అయోధ్యదశరథ రాఘవులు । అశ్వమేధ యాగముచేశారు । పంతముతోడుత సీతసుతులు । హయమునుబట్టి గట్టుకచనిరీ । బాలలగెలువలేక యిప్పుడు । మమ్ముసహాయము రమ్మనినారు । విష్ణుమూర్తిమీరు యేకమైబాలల । వధియించ తలచారా । విష్ణుసహాయం మీరైతేను । లక్ష్మికిసహాయం మేమయ్యేము । నారదుతుంబురు శారదులంతా । లక్ష్మితనయులకూసాయమనెను । యమరావతిని అమరనాథుడు । యచ్చరల కొలువయియుండె । శచీదేవి మొదలై చేడెలగూడి । దశావతారి ఆడుతువుండె । ఆటలాడెడి సమయమందున । యతివేగములేచెను యింద్రుడు । చెయిబట్టరాగా శచియప్పుడు । యావఃకార్యం బేమనియడిగే । వింటివశచీదేవి యిదివకవింత । వింతజెప్పెదను వినుమనిపలికె । అయోధ్యదశరథ రాఘవులు । అశ్వమేధయాగం జేసినారు । పంతముతోడుత జానకితనయులు । బట్టుక

యశ్వం కట్టుకచనిరి । బాలలతో గెల్వలేక నిప్పుడు । మమ్మసహాయం రమ్మన్నారు । విష్ణుమూర్తులు మీరుయేకమై । బాలులవధియించ తలచారా । విష్ణుకు సహాయం మీరయితేను । లక్ష్మికిసహాయం మేమయ్యేము । యెటువలెబలుకుట ధర్మముగాదు । యాదిమూర్తికి యెవ్వరులేరు । తమ్ములుగూలిరి సేనలుగూలిరీ । శౌరి యొక్కడై నిలుచున్నాడు । యతియుగ్రంబున సీతాసుతులు । ఆదిమూర్తి బాధింపుతువుండె । హరిబ్రహ్మదులు కదలిరియదుగో । అతి శీఘ్రిమున రమ్మనిబలికే । బృహస్పతి మొదలుగ పురజనులంతా । బాలలసాయము వెళ్లైదమనిరి । మూడుకోట్ల మునులు ఆరు కోట్ల ఋషులు । యారుకోట్ల దేవతలంత । విష్ణుసహాయమ్ము వెళ్లైదమనిరి । విఘ్నేశ్వరుడు వీరభద్రుడు । వైకుంఠపాళి యాడుతువుంటె । అక్కడికొచ్చెను పార్వతితాను । తనయులజూచి యిట్లనిపలికె । నీవురాక కార్యములు చేకూరవు । నాతండ్రి లెమ్మనె గణపతిని । మూషికవాహనం ముందేయెక్కి । యందముతో విఘ్నేశ్వరుడును కదిలే । బ్రహ్మండంబున ప్రభలుకట్టుకు । భద్రకాళీదేవితో గూడుకొని । హావీరా హాశరభా యనుచు । వీరభద్రుడు తానేకదలే । నెమలివాహనం నేప్పుతోయెక్కి । తనసతినితొడపైయుంచుకొని । కుమారస్వామి వెడలగను । తల్లితండ్రుల సరసను నడువగ । గంటలనందిని గ్రక్కున తెచ్చి । యెక్కిరి పార్వతీశ్వరులపుడు । ముగ్గురు తనయులు ముందరనడువా । నందివాహా నా రూఢుండాయె । రాజహంసను రమ్మనిపిలిచి । చదరంబులును తీరుగవేయించి । యావాహనమ్ము బ్రహ్మ యెక్కెను । సరస్వతితోకూడకదలెనుయపుడు । అయిరావతముదేవేంద్రు డెక్కెను । శచీదేవి కూడ కదిలెను యపుడు । వారివారికితగినవాహనము లెక్కుచు । వచ్చిరి వనముకు వేగముగాను । యల్లంతట యజరుద్రాదులజూచి । నమస్కరించిరి నారాయణులు । వ్యాఘ్రచర్మము వేగం తెచ్చి । వేయించిరీ సాంబశివులకును । నవరత్న ఖచితపు సింహాసనము । వేయించిరీ బ్రహ్మదేవులకు । మణిరత్నములా సింహాసనములు । వేయించెను దేవేంద్రులకప్పుడు చదరంబులు తీరుగ వేయించి । సర్వసములుగా కూర్చుండిరిగా । చమరుమధ్యమున శ్రీరాములులేచి । బ్రహ్మశివులకు నమస్కరించి । జెప్పెనుజరిగినవృత్తాంతములు । చిన్నబోయి నిలిచె శ్రీరాములు । వచ్చిరివనముల కుశలవులపుడు । చూచిరివారిని కన్నులనిండ । సభచుట్టు ముమ్మారు ప్రదక్షిణములుచేసి । మ్రొక్కినమస్కారములు చేసిరియపుడు । సభవారందరు సంభ్రమముతోను । ఆశీర్వాదములు చేసిరి యపుడు । యద్దాలబట్టెను పార్వతితాను । పాలిచ్చెను తాబాలలకప్పుడు । లక్ష్మిపాలు తనపాలు తాగితే । మరణంబులు లేవెన్నటి కనుచు । ఆయాసముచేదాహములనుచు । పాలిచ్చెను పార్వతితానపుడు । పాలుతాగేటి సమయమందున । శ్రీరాముడు ఇదేసమయ మనగను । అదిమావిపార్వతి కోపమునా । నాలుక జాపెను నలినాక్షపుడు । ధరణి

యాకాశము మూసెనుయపుడు । గూర్చుమేడలు కోటబురుజులు । చుట్టు కొటారములు గావింేసి నపుడు । మహిషాసురుని చంపిననాటి । మంటలుమండే రీతిగాయుండె । యది చూచి శ్రీ రాముడప్పుడు । బాణంబులను ధరపయికురిపించె । యదిచూచి పార్వతి యతి కోపంబున । బాలలదింపి రాముతోపలికే । లక్ష్మికి సహాయం పార్వతి సహాయం । సరస్వతి సహాయం కలుగుచున్నదిగా । వలదువలదు బాలలతో వాదము । వలదని బలికెను పార్వతి దాను । యచ్చట తమ్ములు గూలినారు । ఇందుకేమి యుపాయమనిరి । తమ్ములచంపిన కాంక్షలు దీరక । పూరికెవిడుతునాబాలలనిపుడు । ఆ పలుకులువిని పార్వతప్పుడు । అలాగే చూతము కానిమ్ము । బాలులపిలిచి పార్వతిలాను । బెదరక భూమిని ప్రార్థించమనెను । అనవిని బాలలుఅతివేగమున ।భూదేవిని ప్రార్థనచేసిరపుడు । ఆడవారి అభిమానం ఆడు వారికందురు । అమ్మను కన్నట్టియమ్మవునీవు । యీ సమయంబున గావకుంటివా కార్యము చెడును నిందలడును । యారువేల సేనల జతగూర్చి । తయినాతిగ పంపించెను వారిని । ఘణఘణ మ్రోగేటి కంచురథములు । ఝుణఝుణ మ్రోగేటి భేరీలును । భేరీ మృదంగాలు ఘోరునా కొలువా । నగార నవుబత్తు మ్రోయగా । సాయము వచ్చెను భూదేవి యప్పుడు । పన్నెండు యక్షోణుల బలములతోనూ । ధరణి సహాయము లానేవెడలె । యదిచూచి శ్రీరాముడప్పుడు । యజ రుద్రాదుల రమ్మని పిలిచె । హరిబ్రహ్మాదులు విల్లులబట్టి । యాది మూర్తిసరసను నిలుచుండ్రి । వజ్రాయుధము చేతబట్టుకొని । వరుసను నిలుచుండెను యింద్రుడు । హరిహరబ్రహ్మలు వొక సమయమునందు । విల్లు బట్టగా చూడగా లేదు । హరిహరబ్రహ్మలువిండ్లుబట్టుట । ముల్లోకములుగడగడవణకే । యదిచూచిపార్వతియపుడు । హరశంకరుల హస్తముబట్టె । అంతలోనె సరస్వతి అప్పుడు । చాటుగబ్రహ్మహస్తము బట్టె । అదిజూచి శచీదేవి వేగమున । సరగునయింద్రుడి హస్తముబట్టి । తగదుతగదు మీరందరుగూడి । బాలులచంపుట ధర్మముగాదు । తనయులనుచు యెరిగించితె రాముడు । తలలుంచకా మానడు యేమో । బాలలను యెత్తిగింపక యుంటే । పగచేచంపక మానడు । యేమో । యందరుకూడి ఆలోచించి । రాజీచేయుట న్యాయంబనిరి । బాలుల పంతము చెల్లగవలెను । చెల్లకుంటె ప్రాణములువిడుతు । పట్టుపట్టగా పార్వతిలాను । పరమేశ్వరు చెయివిడువను అనెను । దేవతాసురుల యుద్ధములోను । యిటువలెవింతలు జూడగలేదు । హరబ్రహ్మాదులు ఆలోచించి । బెదురుతు రఘుపతి కిట్లనిబలికె । ధరణిసహాయం బాలుల కుంది । శక్తిసహాయం బాలులకుంది । గెలువలేరు బాలులమీరు । వలదని వాదించిరి వారంతా । ఆపలుకులువిని శ్రీరాఘవులు । అందరితో లానిట్లనిబలికె । అచ్చట తమ్ములు కూలినారు । అనేక రాజులచంపించా । రథములు గజములు తురంగబులు । మావటీల మమ్ములపడవేసె । ఏమిదోచకున్నది వుపాయము । ఆలోచించిరి అందరుకూడి ।

యీసమయంబున సరస్వతిలాను । బాలులచే పలికించె నొకటి । ముందర మీథూపతిమ్రొక్కి
నను । తరువాతను మేమేమ్రొక్కెదము । తమ పాణముకయి మ్రొక్కగనేల । తమ్ము
లంత రాణువపోగాను । అదిసరికాదు రాక్షసివినుమీ । మ్రొక్కుమనుచు పలికిరివారంతా ।
సౌమిత్రి భరత శత్రుఘ్నులు । బ్రతుకుమనుచు పలికెశ్రీరాము । అంతలోను వాల్మీకమహా
ముని కమండలయుదకం గ్రక్కునదెచ్చె । దండముతో కమండలయుదకము । మంత్రించి
దానిప్రోక్షించెనుగా । జీవౌషధమని సంతోషించి । సంజీవనిసభ లేచిరి అపుడు ।
అంగద హనుమంత నీలుడు సుగ్రీవుడు । జాంబవంత సుషేణాదులు లేచే । శౌర్యశాలి
శత్రుఘ్నుడు లేచే । గోవిందా గోవిందాయనిరి । బహుపరాక్రముడు భరతుడు లేచే ।
గోవిందా గోవిందాయనిరి । గోవిందుని తమ్ముడులేచెను । గోవిందా గోవిందాయనిరి ।
అంగదుడు అడపం బట్టగను । చెరి గుబ్బగొడుగు భరతుడు బట్ట । దనుర్బాణములు
సౌమిత్రిబట్టగ । చామరము శత్రుఘ్నుడు బట్ట । సూర్యచంద్రులు వింజామరలు
విసరగా । సూర్యపటము సుగ్రీవుంబట్ట । యేకాంత స్థలంబున విభీషణుడుండగ ।
హనుమంతుడు అడుగు లొత్తగను । జాంబవంతుడు జేరికొలువగ । పరమమునీం
ద్రులు సేవలుజెయ్య బ్రహ్మరుద్రాదులు యిరువంకలను । యింద్రాదులు యెదురుగ
గూర్చుండి । బహుపరాక్రమని భటులుపొగడగ । కొలువై కూర్చుండిరి రాఘవులు । తండ్రి
కొలువు తమ కన్నులచూచి । అన్నకితమ్ముడు యిట్లనిపలికె । అన్నరోచూడుమి రాముని
మొగము । కళాపూర్ణమై యున్నదిసుమ్మీ । లక్ష్మిగూడ వక్షంబునయుండె । జూచుటకు
శక్యము కాదనిరపుడు । కౌసల్యయెన్ని నోములునోచెనో । దశరథుడెన్ని తపములుచేసె ।
దశావతారుడు తనయుండౌటకు । పుణ్యంబుజేసిరి బహువిధముల । యిన్నిదిన్నెలుగల
పతినెడబాసి । యెట్లుజీవితము నిలిపెనుసీత । పతినెడబాసి బ్రతుకుటకంటె । సతులకు
ప్రాణం విడుచుటమేలు । యీ సమయంబున స్వామినిజూడని । జన్మములు యెత్తిఫల
మేమి । అశ్వంబట్టి కట్టినందుకు । పరమాత్మునిసభ జూచితిమనిరి । శేషశాయిశ్రీగరుడ
వాహన । సీతాపతి పాదములుబట్టి । అని ఈ విధమున స్తోత్రంచేయుచు । ఆశ్చర్యంబున
జూచుచునుండె । లక్ష్మణుని చూచిరాఘవులు । జెప్పిరిజరిగిన వృత్తాంతంబులు । మ్రొక్కితే
అశ్వంవిడిచేమనిరి । మనముమ్రొక్కుట ధర్మంగాదు । ఆపలుకులువిని శ్రీలక్ష్మణుడు ।
అన్నకుమ్రొక్కుతు యిట్లనిపలికె । చేకొనికార్యంపుట్టిన చోటకు । పితృమాతృవ్యులు
వెన్నులను । కులగురువులను మనసులోపల । తలచిమ్రొక్కుట తగునేఅనెను । ము
మ్మారు వలగొని మ్రొక్కను । మానమ్మకమని కుశలవులనిరి । వాడు మ్రొక్కుటా
ధర్మంగాదు । అడుగుమనిరి సూర్య సప్పుడును । అని అందరు బలికిన పలుకులు । నవ్వు
చుకుశలవు లిటులనిపలికే । సూర్యవంశపు రాజేకాడా । వంశాభిమానం యుండకమానదు ।

సూర్యుడుజెప్పుట నమ్మికలేదు । అడుగుమనిరీ చంద్రుణ్ణిపుడు । రాహుకేతువులు అడ్డు వచ్చిలే । విష్ణుసహాయం చంద్రుడికుంది । చంద్రుడుజెప్పుట నమ్మికలేదు । అమర అసురులు అబ్ధితరువగ । అమృతమంత యింద్రునికిచ్చె । విష్ణుసహాయం యింద్రునికుంది । యింద్రుడు జెప్పుట నమ్మికలేదు । అడుగుమనిరీ వశిష్ఠాదులను । కులగురువు వశిష్టునిచూడ । వశిష్ఠ జెప్పుట నమ్మికలేదు । అడుగుమనిరి వాల్మీకులనప్పుడు । అఖిలాండకోటి బ్రహ్మాదములేలగ । విష్ణు పొగడెను వాల్మీకి । వాల్మీకి జెప్పుట లేదు । అడుగుమనిరి ఋష్యశృంగుని । యేడుసముద్రముల నడుమధ్యంబున । తపమాచరించుచు యుండగను । ఋష్యశృంగుణ్ణి దోడుకవచ్చి । మెచ్చిశాంతను యిచ్చినవారు । పక్షంబులు పలుకకమానడు । ఋష్యశృంగుడు జెప్పుట నమ్మికలేదు । అడుగుమనిరీ బ్రహ్మదేవుణ్ణి । విష్ణునాభి కమలమందున । యుద్భవించిన వాడేకాదా । బ్రహ్మజెప్పుటా నమ్మికలేదు । అడుగుమనిరీ సాంబశివునప్పుడు । బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులనగ । త్రిమూర్తులు వారేకార । చేకొనిమిమ్ముల చంపంగవచ్చిరి । శివుడుజెప్పుట నమ్మికలేదు । అడుగుమనిరీ సౌమిత్రినియపుడు । వీరలకుతమ్ముడు యితదేకాడ । యనుమతిగాను నడిచేవాడు । అన్నశెలవుగొని వదినను చంపలేదు । సౌమిత్రిచెప్పుట నమ్మికలేదు । యిందరినడుగ వలసినదేమి । మ్రొక్కకహయము విడువముమేము । వేడుకగాహయము బట్టినారము । చంపగవలెకడు మ్రొక్కగవలెను । యెన్నివిధముల జెప్పినగాని । విననేరని వివేకహీనులుగ । ఆపలుకులువిని శ్రీరాఘవులూ । అజరుద్రాదుల కిట్లనిబలికె । యిందరు సేనలు తమ్ములుండగ । యింకమహేంద్రులు మీరుండగను । పోరాడిగెలిచి పోయెదము । బాలులను బ్రతిమాలగనేల । ఆమాటలవిని పార్వతిలాను । హుంకారంబున యిటులనిపలికె । బాలులపైని విల్లుబట్టితే । బ్రహ్మాండంబులు నిల్వంగలవా । మ్రొక్కుటమీకు మొవాసులైతే । అశ్వమేధ యాగముమాని । అడవుల వాసంబుల మీరుండి । యయోధ్య బాలుల కివ్వండి । ఆపలుకులువిని శ్రీలక్ష్మణుడు । అన్నకుమ్రొక్కుతు యిటులనిబలికె । తిరిగి మనము కయ్యంబుజేసిన । బాలల గెలువము రూఢిగయిపుడు । పంతగించెను పార్వతి కూడ । సరస్వతిసాయం కలిగియున్నది । లక్ష్మిసాయం గలిగియున్నది । యంతయు బాలలకుంది । మంత్రబలము బాలలకుంది । మనులసహాయం బాలలకుంది । మంత్రబలిమి చాలకలిగినది । శక్తిసహాయము బాలలకుంది । సేనలులేకా వాదముచేసిరి । యెవ్వరి బాలలు మీరనియడిగె । మిమ్ములకన్న తల్లితండ్రులూ । యెన్నితపములు చేసిరో యనెను । యెన్నినోములు నోచెనోతల్లి । యెన్నితపములు చేసెనోతండ్రి । యన్నమీవంటి తనయులు కలుగగా । బహుజన్మంబుల చేసినఫలము నోములు వ్రతములు నోచగలేదు । తపములు జపములు చెయ్యగలేదు । అరణ్యవాసము హడలుతు అమ్మా । మమ్ములకనెను

యీకానలలో । మంచితనముచే మహామునులంత । మమ్ము పెంచిరీ యడవులలోను । పూజ్యమయిన పుణ్యకులమునబుట్టి । అడలుతుయున్నది ఆరణ్యములోను । ఆపలుకువిని శ్రీరాఘవులు । అప్పుడుబాలల కిట్లనిబలికె । మీరువచ్చి మాయయోధ్యలో యుండే । రాజ్యమింత మీకిచ్చెదమనెను । వారిచూపుల వైభవముజూచి । చిరునవ్వు నవ్వుతు లక్ష్మణుండు । పలుమారు పరిభాసలేమిటికి । పరమాత్మునికి దయవచ్చింది । బాలుర మీరు భయపడవలదు । జడియగవలసిన పనిలేదిపుడు । అనేక విధముల యడుగుతు యుంటె । యాపగా నిలుచుండెదరేమి । విప్రబాలులార । తనయులార । వివరముగా మాకెరింగించండి । యాపలుకులువిని బాలకులప్పుడు । వారికిమ్రొక్కుతు యిట్లనిబలికిరి । సర్వముతెలిసిన సర్వజ్ఞులరు । స్వామిమీకు విన్నవించగనేల । వినుమీ దశరథమహీపతితనయా । మునికులరాజుల నేలెటిరాజా । మావృత్తాంతము మనవిచేయుదుము । సభవారు పంతముగ వినుడి ।

అవతారములు

మత్స్యావతారుడు మాతండ్రి రామ । మహాలక్ష్మి సీతమ్మ మాతల్లి । కూర్మావతారుడు మాతండ్రి రామ । చక్రవర్తిపుత్రి మాతల్లి । వరహావతారుడు మాతండ్రి రామ । వరలక్ష్మిసీత మాతల్లి । నరసింహావతారుండు మాతండ్రి రామ । శ్రీలక్ష్మిసీత మాతల్లి । వామనావతారుడు మాతండ్రిరామా । జగలక్ష్మి సీతమాతల్లి । భార్గవాకారుడు మాతండ్రి రామా । భాగ్యలక్ష్మి సీతమాతల్లి । యికనేమి శంఖునాదములు చెలగుచున్నదదుగో । భూనభోంతరాళమునిండె । దైవబలము చాలగలిగుంది । జాలి నొందెదరు బాలలుజూచి । బట్టరుయెవరు బాణ బులను । బాలలపైని వేయగలేరు । మంత్రిబలముచే బ్రతికితిమిగాని । మన బలంబు కావనిబలికే । బాలలపంతమే చెల్లించండి । బ్రతికించండి మమ్మందరిని । పార్వతితో పంతమువద్దండి । బ్రహ్మాండంబుల నిలుపండనెను । వడివడిలక్ష్మణ వేగమే వచ్చి । వొరిగెను శ్రీహరి పాదములపైన । అదిజూచి భరత శత్రుఘ్నులు । పరమాత్ముని పాదములబడిరి । అడుగుపైయున్న తమ్ములనెత్తి । యాలింగనంబు జేసె శ్రీరాముడు । బాలలచంపగ వలదనిచాల । బ్రతిమాలెను లక్ష్మణుడపుడు । వల్లభునిజూచి మ్రొక్కుటి ధర్మంగలదా అనెను । కనివల్లభులు వందనములుచాయ । తగుననిపలికిరి వారందరును । పయినున్న శాలువతీసుకొని । నడుముకుజుట్టిరి నారాయణులు । శరణుశరణుమాతండ్రి దశరధరాజు । పాదంబులకు కులగురువు వశిష్టులకు । శరణుశరణుమా కౌసల్య చరణార విందము । శరణని చక్రధరుదేపలికె । శరణుశరణని శ్రీరాఘవుపలుకగా । చిత్రంబులై దోచెను । యాపలుకులవిని బాలలప్పుడు । నయనబాష్పముల సౌమిత్రిజూచె । అదిజూచి

సౌమిత్రినపుడు । నయనపుసంజ్ఞల రమ్మనిపిలిచె । హయమును విడిచి హరిపాదములకు ।
మ్రొక్కుమనుచు సంజ్ఞలుచేసె । హయముదోడుకు హరిసన్నిధికి । సరగుసవచ్చిరి బాలలు
తమరు । వొకకాలితోనిలుచుండప్పుడు । చేతులుముడుచుక స్తోత్రముచేసె । శరణుశరణు
చక్రధరుడ । సకలజీవి రక్షకశరణు । అఖిలాండకోటి బ్రహ్మండనాయక । ఆదివిష్ణుమీ
పదములకు శరణుశరణు । శరణనిబలుకుతు జేరవచ్చి నిలుచుండినారు । తప్పకచూచి
బాలలవంక । పుత్రమోహమున యిటులనిపలికె । యేదేశమువారో మీతల్లితండ్రులు ।
రామావతారులుమాతండ్రి । రామ రాజ్యలక్ష్మి సీతామాతల్లి । బుద్ధావతారులు మాతండ్రిరామా
భూపుత్రిక సీత మాజనని । కలికావతారులు మాతండ్రిరామ । కమలగంధి సీత మాజనని ।
వేరుచేసి మీరడుగనేల । వేయివిధముల జెప్పగనేల । మరిసీతా యతి క్లేశంబులుపడుతు ।
మమ్ముల సీతకనె కానలలోను । మరితాయతికష్టంబులుపడుతు । మసలకసీత మమ్ముల
పెంచె । అక్షరవిద్యలు గుణమంత్రములు । వనములో వాల్మీకులుజెప్పె । ఆకులలములు
భక్షింపుచును । అడవులనుంటిమి యమ్మకుతోడై । పులులుసింహములు కారడవులలో ।
పెంచిరి వాల్మీకుమమ్ములను । అచ్యుతు పుత్రులు యాడినమాటలకు । హరబ్రహ్మదులు
ఆశ్చర్య మొంది । జానకితనయులు జేసినకయ్యము । జూచిసురులు చోద్యమందిరిగా ।
యాపలుకులవిని శ్రీరాములకు । యతిదుఃఖమై తోచెనుమనసు । మమ్ముగన్న మాతండ్రు
లార । రమ్మసమని హస్తాలుచాపె । హంసలువాలిన చందంబులను । హరితొడలపై
వాలిరివారు । కూరిమితొడలపై గూర్చుండబెట్టుకు । మాడబట్టి ఆఘ్రాణించుకొని । మరి
మరిదుఃఖించెను శ్రీరాముండు । రామునికళ్ళజలములతోను । బాలలకు అభిషేకములాయె ।
బాలలకళ్ళ జలములతోను । రాములకు పాదంబుతడిసె । కొంతసేపు చింతించిన వెనుక ।
కౌగిటజేర్చెను ప్రేమలుదీర । మమ్ముకన్న తండ్రులార । వనములో దాగియున్నార ।
మమ్ముకన్న మాతండ్రులారా । మిముజూడకనులు లేవామాకు । మముగన్న మాతండ్రు
లార । అడవులపాలుగ జేసితిమిమ్ము । యింతసేపు యెరిగించకమీరు । యెంతకష్టము
పొందితి రనెను । పూలశయ్యలా పవళించేటిమేను । పూరిపాన్పుపైన పవళించితిర ।
రాజాన్నంబులు పిండివంటలు । పంచభక్ష్య పరమాన్నంబులు । యతిరసములు ఆరగించెడి
మీరు । ఆకులుఫలములు భక్షించితిర । ఆపలుకులువిని సౌమిత్రపుడు । అతివినయంబున
యిట్లనిబలికె । పుట్టుభోగికయి పుత్రుడుపయి । బూలపాన్పుపై పవళించగలేదా ।
యయోధ్యరాజ్యం విడనాడి । అడవిలో సంచరించగలేదా । అక్లేసంబులు బడవలసినా ।
ధారణమీలాగున యుండగను । మదితప్పించుట యజునిశక్యమా । స్వామీమీరు చింతిం
పగనేల । యవును లక్ష్మణా యవునుయనుచు । సంతోషించిరి శ్రీరాఘవులు । వనములో
మాజానకినుంచి । జెప్పవైతివి తమ్ముడానాతో । ఎందుకుయుద్ధం బంటివిగాని । యెరిగించ

వైతివి లక్ష్మణానాతో । యిదిక్రితువుగాదు మనకివుడు । యెపుడుమంగళ ప్రదమౌగాక ।
ఏమండివాల్మీకమహాముని । లక్ష్మియున్నదా మీపురమందు । మాతపోఫలమంటిరిఏమి ।
నాభాగ్యఫలమనియనుకోరాద । రాజ్యలక్ష్మిని దోడుకురమ్మంటె । వచ్చెనువాల్మీకులు
వేగమున । యంతఃపురములోకెళ్ళి । మన్నించిసలక్ష్మినిపిలిచి । రావే గోకులరాణివే
మన్మధరాణివే । రావేపల్లవపాణిరావే । రావేపువ్వుబోణి రమ్మనెను । శ్రీరామశిరోమణి
మాణిక్యమా । సుందరమణి రమ్మనిలాపిలిచె । చనుదెంచెనుజానకి సంభ్రమమున ।
యందెలుగదల నందముమించ । దశరధరాములు రాముతనయులు । ఏవిధంబున
యున్నారనెను । జలజాక్షి నీజపములునిండె । ధవళాక్షి నీతపములుబండె । పద్మగంధి
నీపంతము జెల్లెను । పరుగున నీపతికడకేతెంచు । కోమలాంగి నీకోరిక కొనసాగెను ।
గొబ్బున నీపతి కడకేతెంచు । జానకితపమున జగములుబండెను । జానకి తపమున
యుగములునిండె । నలినాక్షి నీకోరికతీరెను । పుత్రులంటే పుత్రులుకారు । పుండరీకాక్షులను
నిన్నుకలిపిరె । ఏమనిజెప్పుదును జానకినీతో । యెంతకయ్యంబుచేసిరేవీరు । మ్రొక్కుతే
యశ్వంవిడిచేమనుచు । బట్టుపట్టిరె బాలలుయవుడు । మీరుపిన్నలు వారుపెద్దలు ।
మ్రొక్కుటధర్మం కాదనిరంటా । బాలలమాటే ధర్మంయనుచు । పట్టుపట్టె పార్వతి
కూడ । తల్లిలేని తనయులు కాబట్టి । తల్లిపార్వతి దరిజేర్చెనుగ । శ్రీరామయనుచు
పలికితా హడలె । సీతహడలగ సమయంకాదు । యిప్పుడు నిన్ను దోడుకు
రమ్మనెరాము । యరుంధతినిపిలిచి వాల్మీకులు । జానకికి శిరసంటుడు యనెను ।
సంపెంగతైలమున శిరసంటి । పచ్చనిపసుపుతో నలుగుపెట్టి । శ్రీగంధమున
యటకళ్లుగాచిరి । సీతకు జలకం బార్చెడువారు । మెత్తనిబట్టతో మేనుతొత్తిరి ।
కనకపీతాంబరము కట్టిరి । కుందనవురవికా దొడిగించిరి । పసుపు కుంకుమా అలంక
రించిరి । పరిమళంబుల యలదినారు । సర్వశృంగారం జేసిరియపుడు । పన్నీరుచీరలు
పట్టురవికెలు । పద్మగంధి వడినుంచిరివారు । కొందరుసీతను మ్రొక్కెటివారు । కొందరు
కౌగిట చేర్చెటివారు । కొందరుసీతను జూచెటివారు । కనులజలములు తెచ్చెటివారు ।
పరుగుపరుగున వచ్చెటివారు । యడ్డగించి నిలుచుండెటివారు । పన్నెండేండ్లనుంచైతే
యప్పజెల్లెకన్నయెక్షువగ । ఆదరంబున యుంటిమిమేము । యింతలోపల సీతపైనము ।
యెరుగమైతిమె యమ్మరోమనము । యనియీవిధముననతివలందరు । వేగమురమ్మనుచు
వాల్మీకి । ముత్యాలముత్యాల తోరణాలేదూరి । రత్నాలవాకిళ్లేగడచి । పగడపు గడపలెదాటి ।
నడిమిపందిటిలోపలికొచ్చె । సెలవనిముని కొంతకుజెప్ప । శీఘ్రముకదలెనుగాను । జానకి
దేవి యంతలోను । యన్నను తమ్ముడు యిట్లనుకొనిరి । అబలజానకి మనయమ్మ
యెరుగదు । తాతవెంట జనుదెంచుటయేమో । చివ్వున శ్రీహరి తొడలపయిదిగియె ।

వాయువేగంబున యతివేగమునా । గ్రక్కున ఋషిపత్నికేచనుదెంచి । యల్లంతటతమ
తల్లినిచూచి । నాసికములపై హస్తముంచుకు । అతియాశ్చర్యంబున అమృతపడుచు ।
యెంతవెర్రిదానవేయమ్మ । యేమన వచ్చును యమ్మరోనిన్ను । మునుపటిరాముడు
గాడాయమ్మ । గర్భిణిస్త్రీవని కరుణలేకను । వధియించ వనములకంపెనా । యలవిగాని
బహ్మాండంవంటి । యగ్నిలో త్రొక్కించదయానాడు । తల్లిదండ్రులు ధర్మస్వ
రూపులు । తప్పనాడుట ధర్మంకాదే । నీవుపోయి బతిమాలిన వెనుకా ।
ఘనతయుండదె యమ్మరోనీకు । రాముడు దశరథరాజ కుమారుడైతె । గొల్లవారిబిడ్డవ
మాయమ్మ । రాముడొచ్చి బ్రతిమాలినదాక । నేరమున్నదని బలికేదాకా । శరణని
రాముడు పిలిచినదాకా । మాటాడకే మాయమ్మరోనీవు । నాయడవుల దిక్కెవరులేకా ।
గొంపోయిరి దానవులానాడు । దానికిరాముని నేరములేదు । విధివశంబులు యాలాగుండే ।
నేడయోధ్యలో సకలంగలిగుండా । చంపబంపుటకు కారణమేమీ । పంతగించిరాముడు
పోడేమి । భయమేటికే యమ్మరోనీకు । దిగ్గజములను యిద్దరుకొమాళ్ళువుండగ ।
యేమిటికొదువే జానకినీకు । అయోధ్యరాజ్యముండగను । యేమిటికొదువే యమ్మరోనీకు ।
పద్మగంధి హస్తంబులుబట్టుకు । యంతఃపురము లోపలికొచ్చె । మునికాంతలకు అమ్మ
నప్పగించి । గ్రక్షున వాల్మీకుల కడకేతెంచి । తాతగారు మీరయితేఇప్పుడు । బహు
కాలంబులు గడచినవారు । అబలజానకిమాయమ్మ యేమెరుగదు । సర్వం తెలిసిన సర్వజ్ఞు
లుమీరు । యాడబడుచు యత్తవారింట్లకంపితె । యనుకూల దాంపత్యముజూచి ।
దాటగలిగి యయిననుబోనీ । సతిపతులసఖ్యం బులుచూచి । పంవుమని ధర్మంబులుగలవు ।
యనిబాలురు పలికినమాటలు । నవ్వుచు వాల్మీకుండిట్లనెను । కరియావుల ఘృతముగాని ।
తానారగించడు । రత్నములే పమిధలుగావలెను । రాముడిచ్చటికి రాదనిపలికె । పూరికె
వచ్చున రాముడిచ్చటికి । లక్ష్మినిగావలసిన రాముడువచ్చు । లక్ష్మియశ్వం కొరకైవచ్చు ।
రాకుండేసూపోనిమ్మనిరి । యిన్నిదినములుండి మమ్ములపెంచి । యిప్పుడు పెంచగలేరా
మీరు । యయోధ్యరాజ్యము గెలిచితిమా । యగ్రహారములను యిత్తునుమీకు । వర్షములు
గడిచినపిమ్మట । యమ్మనిదోడుక పోదుముమేము । ఆపలుకులువిని వాల్మీకులకును ।
అతియానందమైతోచెను మనసు । గోరు మిఠాయిలు మేము తేగలమనిరి ।
కరియావు ఘృతము మేము గావింతు మనిరీ । రాముని దోడుకు రమ్మనుచును ।
ఆయత్నంబులు చేసిరివారు । ముప్పయికోట్ల దేవతలూ । అరవైకోట్లమునులు । దేవ
దేవేంద్రదేవతాదులను । కడునొప్ప కౌసల్యానందనాదుల । రూఢిగభరతశత్రుఘ్నులను ।
అందరితోడుక రమ్మనిరపుడు । ఆమాటలువిని వాల్మీకుండు । ఆలాగేగావింతముయనెను ।
కూర్చుండేటందుకు కుర్చీలు । విసరేటందుకు పీవనలు । నిమ్మలుపిడిచిన నీరుమజ్జిగలు ।

దాహంబులు బట్టియ్యమనిరీ । యింద్రదివ్నిప భాషాదుల్ పొగడ । యక్షకిన్నర గంధర్వుల్ పొగడ । ఋషులువేశ్యలు మొదలగునప్పుడు । అత్రి మహాముని యంబరీషులు । కపిల గార్గేయమార్కండేయ । మహామునినారద సనకసనందనాదులను । వాసికౌసికవాల్మీకులు । ఋష్యశృంగుడు రుక్మాంగదులు । గౌండివ్య శాండిల్య శరభంగులను । గౌతమ మహా మునికి కబురంపిరిగా । దూర్వాసజాబాలి జమదగ్ని । వామదేవులు వచ్చిరిఅప్పుడు । వసిష్టుడు మొదలైన విప్రులంత । భరద్వాజులు జనుదెంచిరిగా । ఋగ్వేదం బులు సామవేదంబులు । అధర్వవేదంబులు మొదలుగాను । యజుర్వేదంబులు తర్కించిరిగా । మంత్రములూ మహిమలేచదువా । వ్యాకరణము వాల్మీకులుజెప్ప । స్వాధ్యాయము చదువుకొనుచు । ఋష్యశృంగుడు ముందరనడిచె । కట్టుచువిళ్ళగోచులు చెన్నుమీరి । చిన్నంగోస్త్రంబులునీరు కావిదోవతులనుగట్టిరి । దర్భాసనములు చంకను బెట్టిరి । విభూతిరాసిరి వారంత । శాస్త్రంబులవాదములాడుచును । నడుమధ్యంబునలవకుశులు రామాయణములు చంకనుబెట్టుక । రామలక్ష్మణుల చందమునుంద్రి । అల్లంతమహామును లనుజూచి । ఆశ్చర్యముపొందుతు రాఘవుడు । అప్పుడుతమ్ముల కిట్లనిబలికె । ఏమిర లక్ష్మణఏమోగాని । మునులమధ్యబాలలచూచితివా । మునివేషంబులులేవురవీరికి । రాజకళలు కనుపించుతుయుంటె । విభూదిమెదనిండా బూసినా । విప్రవేషములు లేవురవీరికి । యాపలు కులువిని సౌమిత్రప్పుడు । అన్నకి తమ్ముడు యిట్లనిబలికె । యాదిమూర్తి మీతనయులయి యుండి । మునివేషములేలాగునవచ్చు । మబ్బునసూర్యుడు మాసియుండునా । చెడునా కళలు యెన్నటి కయినా । మాణిక్యము మసిపాతనుగట్టిన । కాంతి రాఘవవినుమి । యాపలుకుల విని శ్రీరాఘవుడు । తనయుబాధితై దుఃఖించెజానకి । అడవులకంపిననాడు తల్లిదండ్రులు మునులంత । జానకిని తోడుకరమ్మంటే । దండుతర్లి వచ్చిరిమునులంత । దండుగాదు వినమన్న రాఘవా । వాల్మీకుడు రఘుపతి సన్నిధికేగి , వారికిమ్రొక్కి తానిట్లనిపలికె । మకర కుండలధర మణిహారా । మామహాలక్ష్మి సీతనేల । మత్స్యావతార గోవిందరామా । కోమలాంగిసీతనేలర । వరహావతారవరదుడ । మావరలక్ష్మిసీతనేలర । సింహావతారుడ నరసింహరాయ । శ్రీలక్ష్మి సీతనేలర । వామనావతారుడవసుదేవ । మా వరలక్ష్మి సీతనేలర । మాధవావతారుడరఘురామ । మారాజ లక్ష్మిసీతనేలర । బుద్ధావతారుడ పురుషోత్తమరామ । భూపుత్రిసీత నేలర । కలికావతారుడ కమలాక్షరామ । కమలగంధిసీతనేలర । జానకిగనుక భరింపుచుండెను । రాజ్యములన్ని పన్నెండేండ్లు నుంచయితేను । పద్మగంధిమా ఇంటను యుండి । నిద్రాహారములు యెరుగదుతల్లి । యేవేళమిమ్ము తలపోయుచును । అయోధ్య వారందర్నితలచుకు । హడలుతుయున్నది జానకివినుమి । మునిపల్లెకుమీ రేతెంచి । నప్పుడుమమ్ముకృతార్థులనుగాంచి । లక్ష్మితనయులతోడుకమీరు । యయోధ్యకు వేంచేతురు

గాని । ఆపలుకులవిని శ్రీరాఘవుడు । అప్పుడువాల్మీకుల కిట్లనెను । యెరుగనివారు మహా
మునులంత । యాగం సంపూర్ణంగాలేదు । అగ్నిహోత్రములు అక్కడయుండగ । ఋషి
పల్లెవిలవేంచేతు । పరభూములకుయేతెంచకూడదు । ఋషిపల్లెకురాజాలననిపలికె । అగ్ని
హోత్రుణ్ని మేముగావించగలము । రమ్మనిపిలిచిరి మహామునులంత । యెన్నివిధంబులనయి
నగాని । యాగముగా రాననిపలికె । యాపలుకులవినిబాలకులూ । శ్రీరాములతో యిటుల
నిబలికె । యాగము పరిపూర్ణంగాకుండ । యేలాగున వచ్చితివి సతిలేక । నంధపూర్ణము
యౌనాయజ్ఞం యేలజేసితివనిరి । పరభూమికేలాగునవచ్చితివి । అగ్నిహోత్రములఅక్కడ
విడిచి । ఆపలుకులవిని శ్రీరాఘవుడుతలవంచుకుతానిటులనిపలికె । యశ్వముకొరకై వచ్చితి
నివటకు । రాకతీరక వచ్చితిననెను । యాగపుహయము యక్కడనుండగ । సంపూర్ణం
బేలాగునయౌను । యాపలుకులవిని బాలలప్పుడు । హయమునువిప్పి తోడుకుచనిరి ।
యశ్వముగనుక గావలసియుండిన । అక్కడకే వచ్చెదరనిపలికె । హరబ్రహ్మాదులు
జెప్పినగాని । విడవము అశ్వము విడువముయనిరి । సూర్యునియెదుట చుక్కలుపొడిచిన ।
సప్తసముద్రములు యేకమైనా । విడువముహయమును విడువముసుమ్మి । చెప్పకోర
నీయబ్బతోపోయి । అనిరిబాలలూ పలికినపలుకులు । పంచదార పలుకులవలెయుండె ।
వింటివలక్ష్మణ వేడుకలన్ని । వేగమేపోయి తోడుకరమ్మనెను । ఆపలుకులవిని
శ్రీ లక్ష్మణుడు । అన్నకి తమ్ముడు యిటులనిబలికె । మీకుమనవి మేముజెప్పగలమా ।
బాలలకు మనవిజెప్పుటకు । కొట్టుయింటికి తాళంవేసి । దానధర్మములు చేయునట్లు ।
అన్నదానపరుడని చూపించి । యుచితముగా పూరుకొన్నట్టి । సత్యవంతుడని చాటింపించి ।
అసత్యముండునాయటుల । ఆచందంబుయైదోచెనుగా । తంత్రంబుగాదనిబాలికె । పోవోయి
భరతుడ నీవుపోయి । సౌధాంకంబులను బాలలకుమనవి జెప్పియపుడు । యశ్వంబును
తోడుకరమ్మనెను । యాపలుకులవిని భరతుడప్పుడు । అన్నకుమ్రొక్కుతు యిట్లనిబలికే ।
ఋషిపల్లెకుబా విజయంచేసి । లక్ష్మికైన నమస్కారంచేసి । సుఖయజ్ఞోపవీతములుదీసుకు ।
కావివస్త్రంబులు కట్టకనేను । దండకమండలం జేతబట్టుకొని । ఉత్తరాభిముఖ
మయ్యితిగాని । బాలలపై బారుగచనుదెంచ । యామాటవిని శ్రీరాఘవుడు । నవ్వుతు
వాల్మీకుల కిటులనెను । యేమండీ వాల్మీకమహాముని । ధనుర్విధ్య దిట్టము చేసితిర ।
మాకుబాలలూ కనబడకుండను । వనభూములనుంచ తలచితిరి । ఆమాటలువిని
వాల్మీకినవ్వుచు । శ్రీరాముల కిటులనెను । దిట్టముగమేము చెయ్యడమేమి । వంశావళినే
యున్నదియెనెను । ఆటపాఠియమున చాటకినిజంపిన । ఆదిమూర్తి తనయుల్‌గార
చిరిచిరినవ్వులు రాముశిరసువంచుకొని । యిట్లనిబలికే । యేమండి వసిష్టమహాముని ।
పూరుకొనుట యుచితంబగునా । కులగురువులుమీరై యుండునపుడు । బాలలను యదలిం

పగలేర । బాలలవలన నేరంబులులేవా । మాదేనేరము యంటిరిమీరు । మహామునులూ మేరందరుయుండి । చక్కనితీరువుజేసితిరనెను । తలిదండ్రులకునతిక్రమించుట । తగదు బలుకను మీరెవరైనా । పెంచినా బాలులగనుకా । పెంచినప్రేమలుయుండకమానవు । అనినవ్వుతు శ్రీరాఘవులూ । శతృఘ్నునితో యిట్లనిబలికే । పోవోయిశతృఘ్నుడ నీవు । నీవుపోయి సౌధాంకంబులను । బాలలకుమనవిజెప్పి । హయమును తోడుకరమ్మనెను । ఆపలుకులువిని శతృఘ్నుండు । అన్నకుతమ్ముడు యిటులనిబలికే । హయముదెచ్చుట యదియెంతటిది । యతివేగంబున తేగలగాని । బాలలను బ్రతిమాలిన విడువరు । మాలీ దోడుకురమ్మనెను । బాలలనే బ్రతిమాలగలేను । మిమ్ముప్రార్థించెద వినుమనిబలికే । యెన్నడుఋషిపల్లెయెరుగముగనుకా । ఋషిపల్లెవేంచేలామనెను । ఋషిపల్లెల్లాచిత్రములూ । కలవనిజెప్పుదురు మహామునులంతా । చూచివత్తము చోద్యంబులను । అనుచుబలికె శతృఘ్నుండపుడు । ఆపలుకులువిని శ్రీరాఘవులూ । నమ్మితేనసౌమిత్రిసమ్మతమని । సౌమిత్రి టుబలికె । అన్నదమ్ములు యాలోచించుకు । పిలవమనిరి బాలలనప్పుడును । పిరికిబొబ్బ సుగ్రీవుడు పట్టగా । రమ్మనమని సౌమిత్రిటుబిలిచె । అదిచూచిరప్పుడు తిరిగివచ్చెను శీఘ్రంబునను । హరిపాదంబులకు మ్రొక్కుండనుచు । కనుసంజ్ఞలుజేసెనులక్ష్మణుడు । జాడతెలిసి ఆబాలలకప్పుడు । యనేకవిధముల స్తోత్రంజేసె । కపికోట్లనుచాలగూర్చుకొని । ఘనముగ వారధికట్టినరామా । దశదిశలనుమీకీర్తి వెలుగగా । దశకంఠుని చంపినరామ । దశావతారములెత్తినరామ । దశరథరాజుకుమారుడ రామా । వొకబాణముచే వాలినిజంపి । వానరవీరులను నేలినరామ । పితృవాక్యపరిపాలనకొరకు । అతివతోవనములకేగిన రామ । మత్స్యావతారంబెత్తి । మహామునుల రక్షించుటకొరకు । సోమకాసురుని సూటికజంపి । బ్రహ్మకువేదములిచ్చిన రామ । కూర్మావతారంబును యెత్తి । కొండవీపున మోసినరామ । వరహావతారమునుయెత్తి । హిరణ్యాక్షుని చెక్కలుజేసి । భూసురులందరు మెచ్చగనప్పుడు । వసుధనిలిపినా వల్లభరామా । వుక్కుస్తంభమున యుగ్రావతార । పదునాల్గుభువనంబులూ వణకగను । బాలునిగాచిన పరమాత్ముడవు । పాపాత్మునిగోళ్లనుచీరినరామ । వామనుడవై వైకుంఠంవెడలి । శతక్రతువులు జేసినవాని । బలిని మూడడుగులు భిక్ష । అడిగి పాతాళంబునకు త్రొక్కినరామా . పరశురాముడవై ధరపైబుట్టి । తండ్రినిచంపిన తామసమునకు । కార్తవీర్యుని కరంబులుఖండించి । వేయిబాహువుల వేటుకిత్రుంచి । జమదగ్ని పగలుతీర్చుటకు । జగంబులో రాజులచంపినరామా । దశరథునితపములమెచ్చె కౌసల్యా గర్భమునబుట్టి । శంఖచక్ర చతుర్భుజంబులతోను । శేషశాయితో జన్మించినరామా । సృష్టిలో శ్రీకృష్ణుడవైబుట్టి । స్త్రీలతోటిపలు భోగంబులను । సరసములా సౌఖ్యంబులతోను । శిశుపాలుర చంపినరామా । గోవులనుగాచు గోపాలుడవై । గోవర్ధనగిరియెత్తిన

రామా । కాళింగమర్ధన కంససంహార । గజేంద్రమోక్షణ గావుమురామా । నందనందన నవనీతచోరా । నగధరముకుంద మాధవరామ । భూమిభారము దీర్చుటకొరకై । బుద్ధావ తారముయెత్తి । త్రిలవ్రతంబులు జెరపినయట్టి । ద్రోహంబట్టి భ్రమచింనరామ । కలియుగం బునా కలికాకృతివై । ఘనమగుతురగము పయినియెక్కి । పాంశుఖడ్గమూ చేతబట్టుతు । ఖలులనుచంపిన కలికివిరామ । వెయ్యిజిహ్వలు వాసుకిఅయిన । శేషుడయినను జేప్పలేడు। మిముకీర్తింపగమాతరమౌనా । దేవకీదేవుడవు తెలిసితెసుమ్మా । శాఖలుఅకులూచెప్పగవచ్చు। చుక్కలులెక్క పెట్టగవచ్చు । సూర్యుని కన్నులచూడగవచ్చు । మిముగొనియాడుటశక్య మౌనా । మీనామముయెన్నగలేము । అనియీహృదయమున స్తోత్రం । చెయ్యగా ఆశ్చ ర్యంపొందిరి రాఘవులు । సప్తమహఋషులుసంతోషించిరి । అష్టదిక్పతులు చోద్యంబంది రిగా । నాశికములపై హస్తములుంచుకు । నవబ్రహ్మలు చూచుతుయుంద్రి । ఆనందమా యెను రామునిమనసు । లక్ష్మణుడు చిరునవ్వులునవ్వే । తండ్రులుమీరుతనయులం మేము । తప్పలున్న క్షమించగవలెను । పరిపరివిధముల బుప్పించుచును । పాదములపై నొంగిరివారు । యలసితిరని యడుగుల బడినుతించి । యెత్తితొడలనుంచెను । శ్రీరాము తప్పకుండ దశావతారములు । యెరిగించినవారెవ్వరు మీచే వనములో । వాల్మీకిమహా మునిజెప్పిన అవతారంబులుమాకు । యతివేగంబున హరియులేదే । అజరుద్రాదులు రమ్మనిపిలిచె । మునిపల్లెకు మనమేతెంచి నప్పుడు । సీతనుతోడుకు రావలెఅనెను । మూషకవాహనం మందరయెక్కి । అందముతో విఘ్నేశ్వరుడు కదలే । బ్రహ్మాండమున ప్రభనుకట్టుకు । భద్రకాళిదేవితోగూడి । వీరభద్రుడు లానేకదలే । గంటలనందిని గ్రక్కున యెక్కి । కదలిపార్వతీశ్వరులపుడు । హంసవాహనం బ్రహ్మయెక్కెను । ఐరావతము దేవేంద్రుడుయెక్కెను । భరతుడపుడు పగడపురథమెక్కెనుగా । శత్రుఘ్నుండు ముత్యపు రథమెక్కి । సుతులతోటిసౌమిత్రుడు వేడుక । సొంపారగ హేమంపురథమెక్కి । అంతట గరుడుడు వేగమెవచ్చి । హరిపాదములకు నమస్కరించి । యాదిలక్ష్మిని తనయులతో గూడపొందుచు । రెక్కలపై యుంచుకొని । యయోధ్యకు వేంచేతురుగాని । యెక్కు మనుచు గరుడుండేతెంచి । కార్యములు చేకూరెనుగనుకా । గరుడుడుగూడావచ్చెను యనిరి । గరుడవాహనము శ్రీరాములుయెక్కి । కదలికన్నుల పండువుగాను । జానకిసిరి దేవైబుట్టినది । సురులుమునులు కైవారంసేయా । వరసగబ్రాహ్మణుడా స్వస్తిజెప్పగా । వాల్మీకులు వెనుకనడువగను . యెదురు సేనలు చల్లగానూ । యెదురుయెదురు మంగళ హారతులియ్యా । వాల్మీకముని యాశ్రమములకువచ్చిరి । రాములు వేడుకగాను నవరత్నఖచిత సింహాసనమూ । నడుమధ్యమున రామునకేసిరి । సింహాసనమున లాగూర్చుండి । సిరిదొడలపై బాలలనుంచె । వ్యాఘ్రచర్మం వేగముతెచ్చి । వేయించి

సాంబశివులకును । యిద్దరిమద్యను యిచ్చిరిచర్మమున । గూర్చుండెను బ్రహ్మదేవుండు ।
ధర్బాసనములుదళమునవేసి । గూర్చుండెనువసిష్టుడపుడు । వేదములు చదువుచు మహా
మునులంత । వేడుకమీరగగూర్చుండిరిగా । దేవేంద్రాదులు సభదీర్చిరీ । మునికాంతలు
రామునిజూచుటకు । కలసివచ్చిరి కడువేగముగాను । చూడలేనిరాముని సుతులందరు ।
తగుమనసీతకు శ్రీరాములకు । విల్లువిరచిన జానకిని పెండ్లాడెను । వీనుడుసుమ్మీ
రాఘవులంటే । చూడగలిగె యీవేడుకలుమనకు । దేవేంద్రాదులు సభదీర్చిరిగా । యంత
లోనువాల్మీకి మహాముని । యరుంధతినిజూచి ఇటులనిబలికె । యిక యాలస్యముచేయగ
రాదు । రాములకు నభ్యంగనంచెయ్యి । యీపలుకులువిని మునికాంతలందరు ।
ఆయత్నంబులు జేసిరివారూ । ముత్యాలపందిళ్లలోపలా । భమిడిపీటలు అరుందతిపెట్టి ।
దశరధరాముని దోడుకవచ్చి । దీవించి శిరసంటిరివారూ । పచ్చాకు కచ్చూరాలు వేసిరిగా ।
వొంటికి పిండి నలుగులు బెట్టిరిగా । మున్నూటరవై కాగుళ్లనీళ్లూ । సమముగజేసి
యుంచిరివారు । శ్రీగంధంబున ఆటకాళ్ళు కాచిరి । శ్రీరాములకు జలకంబొచ్చిరీ ।
మెత్తనిపట్టుతో మేనతళ్ళొత్తిరి । కనకపీతాంబ్రము కట్టించిరి । కురులువక్కగా ఆర్చిరి
వారూ । సాంబ్రాణిదీపంబులనువేసిరి । నెరికురులు యార్చిరివారంతా । నేర్పుతో శిగవేసి
రామునికి । దుప్పికొమ్ముమరి మరివారంతా । వజ్రకిరీటం వెన్నెలుమించ । అగరుగందము
పూసిరివారు । కస్తూరితిలకము ఘనముగదిద్దిరి । పసిడి గొలుసులూ పలకల మురుగలు ।
భుజకీర్తులును మెరయ కట్టుకానుకతో । కట్టిన విలువకాసులపేర్లు । ధరియించిరివారు
నవరత్నముల । అంగుళ్యంబులు బిళ్ళమొలత్రాడు । ధరియించె సింహాసనంపై ।
గూర్చొనియుండగా చాటుగాజూచెను । జానకిదేవి యంతలోను । వాల్మీకిమహాముని
అరుంధతిని । పిలిచిఇట్లనిబలికె । ఇకఆలస్యంచేయగబోకు । జువ్విసమిధలుసూత్రసమిధలు ।
మోదుగసమిధలు మొదలుగ । అశ్వత్థ సమిధలు యావునేతులు । నల్లనక్షంతలు చేసిరి
వారు । యెఱ్ఱనక్షంతలు పచ్చనక్షంతలు । వెండిజారీలలో వుదకంవుంచిరి । భమిడిజారీల
లోనునేతులు । నైవేధ్యంబులు యుంచిరివారు । మహామునులు ఋషులువారంలా ।
అశ్వత్థా వృక్షమును తరచిరి । అగ్నిహోత్రుని రావించిరపుడు । యవుపాసనము చేయగా
వచ్చె । యవుపాసనములు జేసెడి సమయమునా । అరుంధతినిబిలిచి యిటులనిపలికె ।
యిక ఆలస్యము చేయగబోకు । జానకినిదోడుకురమ్మనెను । ఆమాటలువిని యరుంధతి
అప్పుడు । సీతనురమ్మనెను శీఘ్రముగాను । అదిజూచి బాలలప్పుడు । అరుంధతినిబిలిచి
ఇట్లనిబలికె । పసిడిసీతయయోధ్యలోయున్నది । యేలవచ్చునురాఘవయనుమీ । ముందర
యజ్ఞం జానకితోనూ । జేస్తివినీవు మంత్రంబులను । యిప్పుడు యీజానకిరాదు యనుచు ।
జెప్పి యరుంధతిని పొమ్మనిరి । యాపలుకులువిని వాల్మీకుండు । బెమనుతు రాముల

కిటులనిబలికె । సీతకుజలకంబార్చగలేదు । శీఘ్రమున కావించండనెను । పూర్ణేందువదన నాగృహమంచున్నది । యక్కరలేదని బలికిరిమునులు । యవుపాసనములు యమరగ జేసి । లేచివచ్చిరి శ్రీరాఘవులు । యింతలో వాల్మీకిమహాముని । యరుంధతిని పిలచి నిటులనిబలికె । యిక యాలస్యముచేయనాకు । ఫలహారములు కావించుమనెనూ । యరుంధతీదేవి యంతటా । నందిధేనువను ప్రార్థించగా । కల్పవృక్షమా కామధేనువా । గావించు ముందువేగమేయనిరి । పాలుచెక్కెర జున్నుమీగడా । ఫలహారములు బింది పోకలును । మణుగుపువ్వులు యడకజ్జములు । పూతరేకులు యతిరసములును । బొబ్బట్లు గారెలు మొదలుగానూ । పందిళ్ళబంతులు సాగించిరి । తనయులు చుట్టునుబట్టుచురామా । ఫలహారములు చెయ్యగవచ్చె । ఫలహారములు జేసెటి సమయము । నాయరుంధతిని జూచి యిట్లనిబలికె । యికనేల యాలస్యం మగుదురో చేయగబోకు । జానకిని తోడుకరమ్మనెను । బాలలకు భయమందుచును । నవ్వుతు శ్రీరాముల కిటులనెను । చిన్నదిగనుక సీత యప్పుడు । శ్రీరామా మీపొత్తుకు వచ్చుటకు । తనయుగన్నట్టి తల్లిసీతా । సిగ్గుకాదనిరి దేవియనెను । పొత్తుబెట్టుకోదగు నాగేంద్రశయనా । చిన్నవాడవా రాఘవనీవు । లవుని పొత్తునా పెట్టుకొని । యారగించు శ్రీరామాయనెను । కుశరాజును నీపొత్తున బెట్టుక । యారగించు శ్రీలక్ష్మణుడట్లు । యారగించిలేచి చేతులుకడుక్కొని । చదురులోచనెను శ్రీరామా యంతలోను । వాల్మీకియనసూయనుపిలిచి । స్వర్గలోకము సత్యలోకము । కైలాసగిరి లోకమువారు । మూడులోకములవారు వచ్చేటట్టుగ । విందులు వేగమున చెయ్యండనెను । పూర్వజన్మఫల పుణ్యంచేతా । వేంచేసిరి మనగృహంబులకువారు । సర్వజనములువచ్చెనువేగ । ముత్యాలపందిళ్ళలోపల । పంచవన్నెలా ముగ్గులుపెట్టిరి । కనకపు పీటలు యరుంధతిపెట్టి । నెంచిమరీ వుదకంబులువుంచిరి । వెండిభమిడి విస్తళ్ళువేసిరి । పాత్రాభిగారం పణతులుజేసిరి । పప్పువూరగాయ వొప్పుగవడ్డించిరి । ప్రథముననే వడ్డించిరి పాయసాన్నంబులు । కందచామ పెండలము వడ్డించినారు । బంతిచిక్కుడుకాయ చిరిపొట్లకాయ । కాకరకాయలు యప్పడాలును । పెక్కు పిండి వంటలును । వెన్నమరగిననెయ్యి లడ్డుమీగడలు యరటికాయలు । మంచి పరువయినకూరలు । పనసయు మొదలైన పాకంబు కూరలు । తాలింపు కూరలును తరుచుగాతెచ్చి । చాలా వడ్డించెను సర్వేశ్వరు బంతి । సగ్గుబియ్యం పాయసము సామపాయసము । సజ్జపాయసాన్నంబులు సఖియలొడ్డించిరి । రాజపుయన్నము రమణిశేఖరులు । సెగపప్పు వడియపెరుగువాసనచల్లా । వలపుపప్పులు నెయ్యిపప్పుగావడ్డించిరి । కమ్మకాచిన కత్రియావునెయ్యి । కర్పూరవు గిన్నెలతో కాంతలొడ్డించ్రీ । తనయులచుట్టును బట్టుకురాము । కుశరాజునిబొత్తునపెట్టుకొని । ఆరగించిరిరాఘవులు । లవునిపొత్తునపెట్టికొని । ఆరగించెను

ఆలక్ష్మణుడు । ఆరగించి హస్తములుగడుగుకొని । కర్పూర తాంబూలములువేసి ।
చిత్రవిచిత్రములు చూచిరాముడు । లక్ష్మీకటాక్షమని మనసునదలచె యేచిన వచనములు
యెల్లదిక్కుల । పూచినతంగేడు ప్రకారమువికసించె । మన్మథురాణి వసంతమందున ।
వరలక్ష్మిశృంగారమెబోలు । నీలాలురవికెలు నీటితోజూచి । వజ్రాలరవికెలు వరుసతో
జూచి । కెంపురవికెలు సొంపుతోజూచి । రత్నంపురవికెలు రాయింపరె । యెంచులకే
జానకి జాడలేకున్న । తలచెనుతనమదిలోపలనప్పుడు । యెక్కడ జానకి యెక్కడి
బుద్ధులు । నమ్మరాదుయీమునులందరిని । యానాడు అడవులలోను । వధియించివచ్చెను
లక్ష్మణుడు । జానకిని వధియించినవెనుక । బాలలపెంచిరి కాబోలువీరు । యెన్నడుబుషి
పల్లెరుగనుగనుక । ఈవిధమునాతోడితెచ్చేరు । ఆశబెట్టిననుమోసబుచ్చిరి । యెంతకానీ జానకి
లేదనెను । జానకిబ్రతికున్నట్టయితేను । పలకద భాషించదనాతోను । యనితలపోయుచు
శ్రీరాఘవులూ । బాలలనుపిలిచి యిటులనెను । యేదిరజానకి యెక్కడయున్నది । మిమ్ము
కన్నమీయమ్మేదనెను । యేదిర భూలోకమాతయేదిర । యేదిరభూపుత్రిక సీతేదిర ।
గొప్పకన్నుల పద్మనేత్రేదిర । కమలములోజన్మించిన కాంతేదిర । యాపలుకులవిని
బాలకులప్పుడు । మాయమ్మమేమెరుగమనిరి । యిక్కడమిమ్ము యీకానలలో ।
కనిపెంచిన వారెవ్వరుయనెను । ఆవాల్మీకులూ మమ్ములపెంచిరి । అక్షరవిద్యలు జెప్పిరి
మాకు । కోటిసూర్యులా కాంతినిమించిన । సమలాంగినీ యెరుగరుమీరు । గుండె ఝల్లుమని
యేమియుతోచక । యరుంధతినిబిలిచి యిటులనిబలికె । అక్షయముగనీకులంచంపెట్టెదా ।
జానకిని జూపించుమనెను । యనగ నవ్వుతు యరుంధతప్పుడు । యాలాగే జూపించెదన
నెను । పన్నెండేళ్ళనుంచి రాఘవ । పద్మగంధి మిమ్ముయెదజాసి । నిద్రాహారములు నీరు
నొల్లాక । నిలిచియున్నది మిమ్ముదలచుచు । ప్రాణములతో యున్నదిగద । చమరులోచ
నెను శ్రీరాముడంత । వాల్మీకిమహాముని యరుంధతినిబిలిచి । యిటులనిపలికె ఏమి
రహస్యం । తనకెరిగించుటకు త్వరగరాయనెను । రాజ్యలక్ష్మి యేదనిశానడిగె । చూపించు
మనెను శ్రీరాఘవులు । యనగ నవ్వుతు బాలులబిలిచి । యికనయినా జూపింతురయనెను ।
యాపలుకులవిని బాలులప్పుడు । తమచిత్తమె మాకనుమతులనిరి । సంతోషించుతు వాల్మీ
కుండు । అరుంధతినిబిలిచి యిటులనిబలికె । యికయాలస్యంచేయగబోకు । జానకికిశిర
సంటితివా యనెను । ముత్యాలపందిళ్ళలోపల । పంచవన్నెల ముగ్గులు పెట్టి । భమిడిపీటను
అరుంధతీవేసె । గూర్చుండపెట్టెను జానకినైతే । సంపంగితైలమున శిరసంటి । పచ్చ
కస్తూరి నలుగులుపెట్టిరి । శ్రీగంధమున అరికాళ్లకాచిరి । సీతకు జలకంబార్చిరి అప్పుడు ।
మూన్నూటరవై కాగులనీళ్ళు । మజ్జనమాడించిరి జానకికి । మెత్తనిబట్టతో మేనితల్లొత్తిరి ।
కనకపుపట్టుచీర కట్టించిరపుడు । కుందనపు రవికతొడిగించిరి । కుంకుమరేఖదీర్చిరివారు ।

బరిమెళంబులు అలదిరివారు । పాదములకును పసుపుల రాసిరి । నవరత్న ఖచితమైన రాగిడిబిళ్ళా । కుందనంజెక్కిన సవరపుకుప్పె । యిరుగడలా సూర్యచంద్రులు । భాపిడ బింద్రీలు ధరియించిరి । జేతుల జాకట్లుమెరయగను । చామంతిపువ్వుకడియములు పెట్టిరి । యానాడు మిథిలాపురమందు । ఆడిజాడ వచ్చినమీద నాలసించితివి । జెమటలుతుడుచుచు జనకుడిచ్చిన । ముత్యపుహారము జానకిమెడవేసిరి । యానాడుఅడవులలోపలను । అసురులను జంపివచ్చేడునాడు । దేవలోకమున దేవేంద్రుడు । యిచ్చిననక్షత్రపుపతకం । ఆభరణముల కన్నా అందమైనది । ఆ హారముజానకిమెడవేసిరి । పాతాళమున ఫణీంద్రుడు । బాల ప్రాయమున జానకిని । మాపాలిటికి మహాలక్ష్మియనుచు । మణిరత్నముల హారమునిచ్చె । ఆ హారముజానకి మెడవేసిరి । రావణ కుంభకర్ణులద్రుంచి । జానకిచెరలు విడిపించి । అగ్నిప్రవేశము జేయించిననాడు । యమరాసురులు జూచుచుయుండ । అగ్నిహోత్రుడు మెచ్చియిచ్చెను । ఆణిముత్యముల హారంబొకటి । అన్నిటికన్న అందమయినదే । ఆహారము జానకిమెడవేసిరి । సూర్యుడుమెచ్చి యిచ్చినదనుచు । చంద్రహారము జానకిమెడను వేసిరి । యింద్రుడుమెచ్చి యిచ్చినదనుచు । యింద్రనీలహారమువేసిరి । విల్లువిరచిన వరహావళాదులు । సీతాకల్యాణ దినమునాడు । సంతోషింపుచు సభవారంతా । మెచ్చి యిచ్చిన పచ్చలపతకము । అన్నిటికైనా అందమైనది । ఆ హారముజానకిమెడవేసిరి । కమలనాభులా కాళ్ళుకడిగియా । కన్యాదానములు జేసిననాడు । వజ్రములకట్టె జనకుడి చ్చెను । సీతమొలను శృంగారించిరిగ । నవరత్నంబుల వడ్డాణమిచ్చిరి । మొహరీలపేర్లు ధరించిరివారు । పచ్చలభటువులు పందిళ్ళకును । కనకపుగాజులు సందిటదండలు । గుత్తపుజాకెట్లు జారయమ్ములను । కంకణనూడిగంబులు సొంపుగనుంచిరి । అందెలు గొలుసులు కడియంబులు కనకపుగజ్జల కాళ్ళకుయుంచిరి । మట్టెలుపిల్లేళ్ల మొదలుగను । చిటికెనబొద్దులు శీలమట్టెలను । మేలయినవంకీల వడ్డాణము । వరహాలపేర్లుతథ్యంబుగ వేసిరి । తళుక్కుమనియటి కమ్మలు । బంగరు జడవేసిరిజానకికి । మొగలరేకుల మల్లె మొగ్గల । చామంతిదండల శిఖపైచుట్టి । సర్వాభరణాలలంకరించిన । సర్వశృంగారము చేసిరివారు । అంతలోను భూమిజకడజనుదెంచిరీ । ఆమునికాంతల కిట్లనిబలికె । చిన్నది గనుక సీతయప్పుడు । తనయులకన్నట్టి తల్లిసీత । జడవేయుటకు తగదుజానకికి । కొప్పు అమరక వుంచండి । ఆపలుకులువిని అరుంధతియప్పుడు । భూదేవికి లా నిట్లనిపలికె । పట్టపుదేవి జానకిగనుక । జడవేయుటయది ధర్మంబనెను । పణతులకూడి కడువేడుకగ । కప్పుపట్టుశాలువ వేసినారు । అంతలోను భూమిజచనుదెంచి । యదిచూచి భూదేవిట్లనెను । యీాగవిసెనదిష్టిగవిసె ననుచును । నల్లపట్టుశాలువ వేయించె । అంతలోనువాల్మీకి మహా ముని । అరుంధతిని పిలిచి యిట్లనిబలికె । యింతఆలస్యం చేయవద్దు । పైడిమేడలు

బాగుగచేసి । ఫలజాతులను దెప్పించండి । పానుపువేయించుడు రామునికనెను । ఆపలు కులువిని యరుంధతియప్పుడు । భమిడిమేడల బాగులుచేయించె । యేడుకొలువులాకనకపు మేడలోపలకు । పగడంపుతరికోళ్ళ పట్టె మంచములు । పట్టెమంచంవాల్చెవరుసమరబరచి । యిరుదిశల తలగడలు యింతులువుంచిరి । నేత్రాన పట్టుబన్నిద మొప్పబఱచి । పరిమళా దులు పాన్పుపై నిండాపోసిరి । విష్ణుకు ప్రీతైన విరజాజువులు । అమంచిపాన్పున అవి చాలబఱచిరి । స్వామికిప్రీతైన సన్నజాజులు । అమంచిపాన్పున అవిచాలబఱచి । యెన్నో తెచ్చారుపారుజాతాలు । మోపులాది తెచ్చారు మొగలిపువ్వులు । కావిళ్లతెచ్చారు కలవ పువ్వులు । ప్రొద్దున్నె పూసిన బొండుమల్లెలు । జానకిపెంచినవి జాజిపుష్పములు । మధ్యా నంపూచినవి మంకెన్నపువ్వులు । సొంపుగ పూసినవి సంపెంగపూలు । అవిపోయి పూసినవి మందారపువ్వులు । అవిపోయిపూసిన నీలాంబరములు । పందిళ్లబూసినవి పారు జాతములు । తొడిమెలుతీయించి అవిచాలబరచి । ఘనముగపూచినవి కనకాంబరాలు । వానలకు బూసినవి వాడంబరాలు । వేళకుపూసినవి పేరుమల్లెలు । అచ్చమైనపచ్చచామంతి పూలు । తెల్లచామంతులు చెంగల్వపువ్వులు । మరువమాకెరువమా మంచిదవనము । బంగారు పళ్లెముల యింపుతో యుంచిరీ । ముత్యాల తోరణములు గట్టిరి । పావాలుతెచ్చియు అచ్చోటయుంచిరీ । కనకపుగిన్నెలతోగంధములుంచిరీ । మాణిక్యస్తంభాల దీపాలుంచిరీ । నిలువుటద్దములు వన్నెలుమించ । మాణిక్య దీపాలుమతివెలుగుతుండె । హేమకలశముల జలములుతెచ్చి । యెడమ భాగమున వుంచిరివారు । కూర్చుండెటందుకుకుర్చీలు । కుడిభాగ మున వుంచిరివారు । దబ్బపండ్లుమంచి దానిమ్మపండ్లు । నిమ్మపండ్లు మంచినేరేడిపండ్లు । అరటిపండ్లుమంచి మామిడిపండ్లు । జామపండ్లు మంచిజంబీరపండ్లు । పనసపండ్లు పంపర పనాశపండ్లు । కమలాఫలములు ద్రాక్షఫలములు । సీతాఫలములు గంగ రేగులు । ఫలపండ్లుమంచి యారువెలగపండ్లు । చేతనుఖర్జూర ఫలములు । పానుపు సరసను వుంచిరివారు । గరిమల్లెదండలు గప్పిరీ పానుపుపయిని । పచ్చిపోకలు పండుటాకులు । పరిమళాదులు వుంచిరీవారు । అత్తరు అగరు పన్నీరులును । మగువసీతారాముల పానుపుగన । యెవరికి కలిగున్నది యనిబలుకుదురు । లక్ష్మి కటాక్షము రామునిగృహము । చూడగలిగె మనకందరికనిరీ । అదిచూచి బాలలప్పుడు । గ్రక్కున జానకికడకేతెంచి । అల్లంతటతము తల్లినిచూచి । అతియాశ్చర్యంబున అద్భుత పడిరీ । యిన్నిదినములనుంచి అమ్మనుచూచితే । యింతవింత కనుపించగాలేదు । అదిమూర్తి నెడబాసియిచ్చట । అంధకారము వలెవున్నదియమ్మా । ఆదివిష్ణు చనుదెంచిన వెనుక । ఆదిలక్ష్మిముఖ పద్మంచూతు । పదియారు పూర్ణకళలతో । పద్మగంధి సిందున్న దనిరీ । యిన్నికళలుగల మనజానకిముఖము । అజుడెట్లు వ్రాసెను అడవులతిరుగ ।

ఆపలుకులువిని కుశుడప్పుడును । తమ్మునితో దానిట్లనిబలికె । యదవులతిరిగితె అమ్మకులోపమ । యజరుద్రాదులు మెచ్చగలేదా । ఆరావణుని జంపుటకొఱకు । ఆదివిష్ణువు అవతారంయెత్తి । జగముపొగడగ సురులుమెచ్చగా । జానకిచెఱ యుండగవలసె । కాంతిగలిగిన ముఖముగనుకనే । కమలాక్షునికి సతియైబుట్టె సిరిముఖమునగల సీతగనుకనే । చక్రవర్తి గర్భంబునబుట్టె । ఆజగములనేలేటి జనకుడ నగను । జెప్పశక్యంబగునామనకు । రాజ్యములేలెటి రాముడనగను । తలచుటమన తర మౌనయనెను । తల్లినితప్పక జూడగరాదు । ముత్యాల హారంబులు సవరింతును । తల్లి వంకాచేరిన బాలలు । కలకలనవ్వుచు పాలింపుచును । పాలుతాగేటి సమయమందున । తల్లిముఖముజూచియిట్లనిరీ । పరమపతివ్రతను నేనేయనుచు । పాదంబులకు మ్రొక్కుమి యమ్మ । కఠినహృదయమే కమలాక్షుడికి । ఖడ్గంబున ఖండించునేమో । గర్భిణిస్త్రీయని కనికరించకా । వధియించ వనములకంపేడా । యలవిగాని బ్రహ్మాండమువంటి । యగ్నిలో తొక్కించెను యానాడు । నాటిరాముడు కాడానేడు । పతియనినమ్మకు అమ్మరోనీవు । ఆపలుకువిని జానకప్పుడు । తనయులతో దానిటులనిబలికె । పతిబ్రతి మాలుట ధర్మంగాదు । పతివ్రతగుణములుగావనిబలికె । ఆరాముడిపై యమ్మరోనీకు । యెక్కువ ప్రేమలుగలిగుంటేను । యప్పుడెజెప్పగ రాదాయమ్మ । తాతవెంటబంపింతు మనిన్ను । నిష్ఠూరములు మాకుయేటికె । నీకుజెప్ప మేమెంతటివారము । రాముడిచ్చటికి రాడేమిటికే । యంతపంతము మాకేమిటికే । మమువిడనాడే నట్లయితేను । మాటాడవే రాములతోను । మాపయిచాల దయగలిగుంటే । జెప్పినట్లుగా జెయ్యవెఅమ్మ । రాముడొచ్చి బ్రతిమాలేదాకా । సేనంతవచ్చి బలికేదాకా । శరణనిరాములు పిలిచేదాకా । మాటాడక యుండవె యమ్మా । సీతారాములకు కనబడకుంట । యుపాయం బున్నది యనిరీ । చిలకలచంద్రిక యప్పుడెతెచ్చి । సీతకు తెఱవేయించిరివారు । యెరుగనివానివలెనేయుండు । తండ్రిసన్నిధికి తమరేతెంచిరీ । తల్లికేమోరాశిక బన్నొచ్చిరి । మొలకనవ్వులా ముద్దయితోచె । అంతలోన వాల్మీకిమహాముని । వారిసన్నిధికి తమరేతెంచి । చాలప్రొద్దు మించిపోయినది । స్వామివారి అంతఃపురములకు । ఆదిలక్ష్మి పలుకోపములుంచగ । యరుగుమనుచుబల్కె వాల్మీకి । ఆపలుకులవిని యతివేగ మున । సేనలకుసెలవిచ్చెను రాముడు । సేనలకు సెలవులిచ్చినపిమ్మట । తమ్ములకు సెలవిచ్చెను రాము । తనయులచేతులబట్టుకు యప్పుడు । యంతఃపురము లోపలికొచ్చె । యల్లదిగో జూడని తండ్రికిజూపి । తిరిగివచ్చెను శీఘ్రంబునను । బహూజాగ్రతయనితల్లికి జెప్పి । జాలకర్రలా వెంటనిలుచుండ్రి । మఱిపాదంబుల ముందరయుంచి । కూర్మావ తారలు గృహమేజొచ్చె । బాసినట్టుగ పరమాత్ముండు । పాన్పుపయినికూర్చుండెనురాము ।

వొకగడియ వొకయుగమాయెను । లేచివేగమున శ్రీరాఘవులు । యేమితోచక అటునిటు జూచుచు । పాన్పుపైని కూర్చుండెనువేగా । యేదిజానకి జాడలులేవు । సీతగాదుయది చిలుకలచంద్రిక । కళ్ళుచీకటులు కమ్మెనురాముడికి । తెఱచాటున జానకినేచూచి । పన్నెండేళ్లాయెపడతి నిన్నెడబాసి । పరస్త్రీలనెరుగను పంకజముఖుడను । యదినీవునమ్మకుంటెను వినవేజానకి । నీవుతప్పస్త్రీలెల్లనుతల్లి కొసల్యాదేవికిసమము । యదినీవునమ్మకుంటేను । నీవు తప్పస్త్రీలెల్లామాతల్లికైకమ్మదేవిసమము । అదినీవునమ్మకుంటేను । నీవుతప్పస్త్రీలెల్ల । మాతల్లి సుమిత్రాదేవిసమము । యదినీవునమ్మకుంటేనునీవుతప్పస్త్రీలెల్ల । మాయక్కశాంతమ్మసమము। పద్మగంధినీవేతెంచకుండినా । ప్రాణములునిలువవుగనుక । నేనుపిలిచినపలుకవుమాటాడవు । నేరమునావలన కలదనిబలికె । వెనుకటిమాటలు తలచకేసీతా । విరహముతీర్చవె జానకి యనెను । తనసాటివాడె యింద్రుడు । భుజముదించడు తనసతినైన । తనసాటివాడె చంద్రుడు । జడలదించడు తనసతినయిన । తనసాటివాడె బ్రహ్మదేవుడు । జోడెడబాసి యుండడుయెపుడు । సాటివారలో చవకజేతువ । శరణేజానకి రమ్మనిపిలిచె । శ్రీలక్ష్మినీ వేతెంచకుంటివ । శిఖయజ్ఞోపవీతములు తీసుకొని । కావివస్త్రములు కట్టుకునేను । యీమాటలువిని జానకిదేవి । తనయులువినగా దానిట్లనెను । పతిబ్రతిమాలిన తరువాత యినా । సతులకు యోచింపకయుంటేను । బాపములే ప్రాప్తించునుయనెను । ఆమాటలు విని బాలలప్పుడు । తల్లడిల్లి జననికిట్లనిరీ । యికమీదయిన మాట్లాడకయుంటె । ఆది లక్ష్మియేతెంచకయుంటె । పాపంబులు ప్రాప్తించునుయనిరీ । ఆపలుకులువిని జానకి దేవి । గ్రక్కునరాముల కడకేతెంచి । గజ్జలపాదం ధరణిమ్రోయగా । అందెలుగమకించి విడువగను । అందెలుగల హృదయానందం బారగా । తెగువగుబాపిట చేరులువాల । కుచమ్ముల సందులనడుమా । నక్షత్రపుహారముల్ మెఱయ । వజ్రాలగుత్తులు యింపుతో మెఱయ । ముత్యాలహారమణికట్లడమిలంగా । జాలరుముత్యాల మేలుబ్టిళ్ళు । గంధపువాస నలందంమీర । నామకరణమున రామచిలుకలు । రామరామాయని నాదంజేయ । వల్లెవాటు కొంగొప్పు లమరగా । వయ్యారముతో వచ్చెనుసీత । శ్రీలక్ష్మితో మనము సరిరాలేమని । వేసంబులు తలలువంచుకొనే । మహలక్ష్మితోమనము సరిరాలేమని । మాణిక్యంబులు దీప్తితగ్గించె । వయ్యారమ్మకు సరిరాలేమని । మత్తగజములు లజ్జించెనుగా । సీతనడకకు సరిరాలేమని । రాజహంసలు లజ్జించెనుగా । సీతముఖముతో సరిరాలేమని । పూర్ణచంద్రుడు లజ్జించెనుగా । సీతనాసికముతో సరిరాలేమని । తిలపుష్పములు లజ్జించెనుగా । సీతపెది మలకు సరిరాలేమని । పగడపుతీగెలు లజ్జించెనుగా । సీతకన్నులకు సరిరాలేమని । కలువ రేకులు లజ్జించెనుగా । సీతకనుబొమలకు సరిరాలేమని । సింగినివళు లజ్జించెనుగా । సీత పలువరుసతో సరిరాలేమని । మల్లెమొగ్గలు లజ్జించెనుగా । సీతదంతములకు సరిరాలేమని ।

దానిమ్మగింజలు లజ్జించెనుగా । సీతలలాటమునకు సరిరాలేమని । బాలచంద్రులు లజ్జించెనుగా । సీతచెక్కిళ్ళకు సరిరాలేమని । జెక్కుటద్దములు లజ్జించెనుగా । సీతకురులతో సరిరాలేమని । గండుతుమ్మెదలు లజ్జించెనుగా । సీతకర్ణములకు సరిరాలేమని । శ్రీకారంబులు లజ్జించెనుగా । సీతనేత్రంబులకు సరిరాలేమని । నేరేడిపళ్లు లజ్జించెనుగా । సీతకడుపుతో సరిరాలేమని । కదళివస్త్రములు లజ్జించెనుగా । సీతవీపుతో సరిరాలేమని । సుడిగుండము లజ్జించెనుగా । సీతతొడలతో సరిరాలేమని । అరటిబోదెలు లజ్జించెనుగా । జనకజచేతులకు సరిరాలేమని । చెరుకుకోలలు లజ్జించెనుగా । జానకిదండలకు సరిరాలేమని । కయదూటలు లజ్జించెనుగా । సీతయఱచేతులకు సరిరాలేమని । చిగురుటాకులు లజ్జించెనుగా । జానకివేళ్ళకు సరిరాలేకను । పెసరకాలు వెనుదీసె । జానకివేళ్ళకు సరిపోలేకను । జీలుగుముక్కలూ వెనుదీసె । జానకిశిరోకంఠంబుతో సరిపోలకను । పొన్నకాయలు వెనుదీసె । జానకికంఠంబు సరిపోలకను । శివునిశంఖంబూ వెనుదీసె । జానకి స్వరముతో సరిపోలక । గండుకోవెలలు వెనుదీసె । జానకివలువలాకు సరిపోలక । రామచిలుకలూ వెనుదీసె । జానకిచక్కదనంబుకు సరిపోలక । స్త్రీలందరు వెనుదీసిరి । లత్తుగుజాకట్టుజారగను । జనుదెంచెనుజానకి సంభ్రమమునా । అల్లంతటనే జానకిజూచి । కళ్లుజీకటిగమ్మె రామునికి । ఎదురుగజనుదెంచెను శ్రీరాములు । పతిపాదపద్మముల పైబడెను । పాదముల పయిబడియున్న । ప్రాణసతినెత్తి బరువుపైతీసెను । శ్రీరాములు యిక్కడుండుటకు । యిరవుగాదనుచు గ్రక్కునబాలలూ ఆవలకెళ్ళిరీ । పయినున్న అంగవస్త్రంబులుదీసి । బంచపుగుల్లాలయి బరుచుకునీ । పంచకావ్యంబులుబఠన చేయుచు । పవ్వళించిరీ బాలలూతమరు । జానకినిరాములను గలిపితిమనుచు । చింతలేకను నిద్రించిరివారు । బిగియకౌగిటను జేర్చెనురాము । ఆకులమడుపులు యందించుచును । సఖమునఖము గౌటికియందించె । వెయ్యివేల దీపములువెల్గగా । వెలదితో భోగించెను శ్రీరాము । లక్షవేలదీపములు వెలగగా । లక్ష్మితోభోగించె శ్రీరాము । కోటివేలదీపములు వెల్గగా । గోవిందుడు తనప్రాణసతితోకూడె । లేచివేగంబున వేగంబునను । పాదపద్మంబులు కడిగెను । శ్రీరాముపాద ప్రక్షాళణంబు । పాన్పుపయిని కూర్చుండెనుతాను । పద్మగంధి హస్తములుబట్టుకు । మితిలేని వేడుకలనుబొందె । వొరుగు తరుగువా గిరిమల్లెలను । చామంతులు సన్నజాజులును । వీవెనలతో బుచ్చుకు । అప్పుడువరలక్ష్మి విసరుచు నిలుచుండె । యలసురిటీని మనకు వద్దనుచు । యందుకొనెను శ్రీరాఘవులప్పుడు । పాదసేవలూ చేయుచుతాను । అయోధ్యందూకుశలమయనెను । అత్తలముగ్గురనడిగెసీత । యితరమైనా బంధువులనడిగె । యరయగ ఋష్యశృంగుని కాంతశాంతనడిగెను । జానకిదేవి నిన్నుమఱచి సుఖమునవున్నారు । చెల్లెలను యడిగెనుసీత । మిథిలాపట్నంబులో యున్నవారిని

తల్లితండ్రిని యడిగెనుసీత । అందరినియడిగిన పిమ్మట యప్పుడు । యజ్ఞంబుచేసితిరి మీరనెను । రాఘవసోమయాజులూ అయితిరి । కనుక సీతా సామిదేవాయెను । ముత్యాల మొగసాలలోపల । జాడీలుమడిచింది తనకయితె । ప్రాప్తి లేదాయెను । యనుచుపలికె దాబడలెను । యపుడుకన్నుల జలంబులుగ్రమ్మి । గురియగా కౌగిలించికొని శ్రీరాఘవులు । చిలుకల జంద్రికలప్పుడుతీసి । సీతకన్నుల వరషంతుడిచె । ఆదరంబున జానకినందుకు । మెల్లనారాఘవుడు యిట్లనిబలికె । యజ్ఞముగాదే జానకి తనకు । యమపురమువలెనున్నది సీత । యయోధ్యగాదు కోమలినీకు । అహంకారమువలె నున్నదిసుమ్మి । సీతనీవులేని పట్నము । చీకటికమ్మి యున్నదిసుమ్మి । జానకినీవులేని యయోధ్య । జనహీనంబయి యున్నదితనకు । చిలుకలేని పంజరము వలెను । చిన్నమనసంటాను । యాగపుయశ్వం బట్టుకుకట్టి । యెన్నిచిక్కుల బెట్టిరేనన్ను । తనయులనే అశ్వంబును కట్టించి । యెరుగ నట్లుయడిగెదవా । నీవెన్నితపంబులచేసి కంటివే । యెన్నటికి యిటువంటి పుత్రులుకలుగా । యుద్ధరంగంబున బాలలూనన్ను , ఆడినమాటలు యేమనిజెప్పుదు । శూరత్వమైనపలుకులు పలికితె । పంచదార ములకలవలెయుండె । యెన్ని మాటలుమమ్ము అదలించియడిగిన । ముెలలచిన్ని ముద్దులుగులికెనే । ముద్దులు గులికేటి తనయులు అయితె । మిమ్ముబోలి యుందురు శ్రీరామా । అనాడడవులకు మీరేతేంచె । ప్రాణంబు విడిచెను దశధులూ తనయులులేకా తపములుచేసితె । కలిగిన పుత్రులు కనుకనుమీకు । ప్రేమగలతండ్రులు మీరయితేను । యయోధ్యకు బలికాయమనగలర । గర్భిణీస్త్రీయని కనికరించకా । వధియించెనా వనములకంపిరీ । అలవిగాని బ్రహ్మాండమువంటి । యగ్నిలోత్రొక్కించర ఆనాడు । గానవావిధి పూర్వమైనా । గోరికలడవుల పాలవుటెరుగ । యీవిధమునా ఆడవులలోపలను । తనయుల చూచుచు దానిలుచుండె । బాలునిబాణమునబడవేసి । అయోధ్యకు బలిసేయమనినారు । ప్రేమగలతండ్రులు మీరనిపలికె । ఆపలుకులవిని శ్రీరాఘవుడు । తలచుకుజానకి కిట్లనెను । పూర్వజన్మమున చేసినఫలము । యనుభవించక తీరదుసుమ్మి । యయోధ్య మహారాజుకి తనయుడనయ్యు । యడవులలో సంచ రించగాలేదా । తలిదండ్రుల రాజ్యమువిడిచి । వొంటిగా వనవాసములేమీ । తనయులను మేమెరుగకుండినా । తగనిప్రేమలు కలిగెనమాకు । మనసున కోపముయీర్ష్యముంచుకు । కనబడకుండిన జానకితనకు । ఆపలుకులవినిజానకప్పుడు । పాదములపయి వొరిగెనుసీత । పాదముల పయియున్న ప్రాణసతినెత్తి । పాన్పుపైకి తీసెనురాము । అప్పుడు జానకి అతివినయంబున । వొప్పుతోరాజు కిటులనిబలికె । వాల్మీకుడునన్ను తోడుకొనిరాగ । వద్దనివాదించి మీసుతులూ । బాలుబు చేసినదంతయుజెప్పి । దయయుంచుమనె తనయులమీదా । ఆపలుకులువిని శ్రీరాఘవుడు । నవ్వుతుజానకి కిట్లనిబలికె । అక్కడికొచ్చి అయోధ్య

లోపల । చేసినచిత్రము లేమనిజెపుదు । ముందుగాను మమ్మందర్ని జంపిరీ । ఆవెనుక లగ్గలకెక్కిరిగా । భమిడిమేడలను పాడుచేసి । బురుజులగూలవేసిరీ । వీర రాజులేనిదా యీరాజ్యంబు । రాజుయుంటె యుద్ధానికిరాడా । మూలనేల దాగున్నాడనిరీ । ముందర యుద్ధానికి రమ్మనిరీ । దాగియుండుట శౌర్యముగాదు । దాతలేనిదా యీపట్నంబు । ఆడిన మాటలకు యేమనిజెప్పుదును । అమృతవు గుటకలవలనేయుండె । అత్తరీ దాదిని చంపిరా । అయ్యయ్యోయని బలికెనుసీతా । కైకయత్తకుకోపమువచ్చి । యేమిసేతును యెరుగనిసుతులు । యైదేండ్లప్రాయము మొదలుకొని । యాడినమాటలకు యన్ని జెప్పి । అక్కడినుండి యమ్మరోనీవు । యిక్కడికొచ్చిన కారణమేమనిరి । అక్కడయేమి నేరముజేస్తివో । జెప్పకుంటెఖండితుమనిరి । బాలలుతనను యడిగినవిధము । పూస గ్రుచ్చినట్లులాజెప్పి । ఆపలుకులవిని శ్రీరాఘవులు । చిరునవ్వునవ్వి యిటులనెను । నీవు చేసినతీరుపుగాదా । క్షితిసుతనీవరసుతులకుయనెను । తానుచేసినతీరుగాదు । తండ్రులపోలిక తనయులకు యనెను । యెవ్వరికీవిధమని యెరిగించకు । రవ్వశాయకే బాలలనీ । రవ్వలు లేక యుండిర రాఘవా । మూడు లోకములు మ్రోగెను యుద్ధం । నేపిలిచితే యేతెంతురో రారో । నీవేబిలవవే జానకియనెను । ఆపలుకులవిని జానకీదేవి । నవ్వుతుబాలల యిట్లని పిలిచె । నిర్దయులైనట్టి మీతండ్రికి దయవచ్చె । నాతండ్రులార రారోయి । కరుణాకటాక్షాలు మీతండ్రికిదయవచ్చె । నాతండ్రులార రారోయి । రాజరాజేంద్రులు మీతండ్రికి దయవచ్చె । నాతండ్రులారరారోయి । మాతండ్రిజనకచక్రవర్తి రాజారావోయి । మామామదశరధులు రావోయి । అడవులలో మనముంటిమి అనుచు । ఆదిమూర్తికిదయవచ్చె । వనవాసంబులు విడిపించుటకు । వనజాక్షుడు తానిటకేతెంచే । సకలభోగములు కలిగెనుమీకు । అతిశీఘ్రముగా రమ్మనిపిలిచే । ఆపలుకులవిని లవుండప్పుడు । యులికిబడుతు దిగ్గునలేచె । కనులనెత్తురు నిప్పులురాలగా । లేలెమ్మని అన్నను లాలేపె । అన్నా మనయమ్మ పిలుచుతు యున్నది । అతివేగము రమ్మనిపిలిచె । యాదివిష్ణు చేశాడో అన్నరోలెమ్మని । లవుడా దంతపుతలుపులు తటుకునతన్నిరి । పగడపు ఘడియలు ఘల్లుమని వీడెను । చనుదెంచిరి బాలలు । వేగమురాజూచి సంతోషించిరివారు । సీతారాములు గూడున్నారు । జింతలేమిలేవని పలుకుదురు । అమ్మ వేగముగా రమ్మనట్లు । స్వప్నమాయెన తమ్ముడనీకు । సతీపతులు గూడు కొన్నగృహములో । సరసములాడెడి సమయమును । తనయులైన దరినుండగరాదు । జనుదెంచుటయది దోషము సుమ్మి ఆపలుకులువిని లవుండప్పుడు । అమ్మ పిలుచుట నిజమేయనెను । అమ్మా మమ్ములపిలిచితివెందుకు । చేతులుముడుచుకు నిలుచుండిరిగా । అదిచూచి శ్రీరాములప్పుడు । నవ్వుతుసీతతో యిటులనిబలికె ఎంతపుణ్యమే జానకినీది । వినయవిధేయత

కలిగినసుతులు । మాపైక్రోధము మళ్ళగలేదు । మనవిజెప్పవే జానకీయనెను । బాలల సిద్దరిని దోడుకవచ్చి । పాదములపై వేసెనుసీతా । అడుగులపైనున్న తనయులనెత్తి । యెత్తికౌగిలించెను శ్రీరాము । తొడమధ్యమున బాలలనుంచుకు । చుంచుదువ్వి ముద్దులు పెట్టుకొనే । పళ్లుఫలములు పళ్ళెరాలందుకు । అందిచ్చె బాలలకపుడు । అందుకుబాలలు ఆనందమునా । ఆరగించిరి అతివేడుకతోను । యిరుగడల బాలలనుంచుకొని । కర్పూరపు తాంబూలమువేసె । వొకవైపున యాలవకుశరాజు । వొకవైపున యాజానకీదేవి । వీవెనల చేబుచ్చుకు విసురుతు । సౌఖ్యంచేసిరి వారికిప్పుడు । చాలప్రొద్దుమించుకపోయింది । చాలు చాలుయిక మా సేవలుయనెను । కుడిభాగమున కుశలవులను । యెడమభాగమున జానకీ దేవి । పవళించినాపరమాత్ముడు । తలబోసెను తమత్తమలోను । తల్లులమాటలు వినక జెడితివి । తమ్ములమనవులు విననైతినిగా । శాంతమాటలకు మారుబలికితి । యెందరు జెప్పిన విననైతినిగా । బాలలకు యిడుములు పెట్టితిని । బారంబుబాధల పెట్టితిననెను । నిందలేని నేరముకలిపించి । సతినిజంపుమని బంపితిననేను । పరమపతివ్రతే జానకిగనుక । పగసాధించి బలికెసునాతో । కనకసీతతో యజ్ఞంచేసి । కానిందలు పొందితినేను । బాలుల పైని పగసాధించితి । పాపముల కొడిగట్టితినేను । పార్వతిబలమున బ్రతికిరిగానీ । బంతగించినే చంపుదునంటి । బాలల నప్పుడుబట్టిచంపితె । ప్రాణములతో నుండను నేనిపుడు । అనిచింతింపుచు శ్రీరాములు । కన్నులవర్షం గురిపించెను । సీతమేలుకొని చివ్వునలేచి । రాముకన్నులా జలములుతుడిచె । సంతోషింప సమయమురాఘవా । చింతించుటకు కారణమేమి । శాంతపయిని స్వప్నములాయెనా । తలచితిర తల్లులమదిలోను । తల్లుల తలచుట లేదుజానకి । తనయులయిడుమలు తనచుచుంటి । దైవవశములు తప్పున స్వామి । చింతించుటకిక పనిలేదనెను । యిక్కడుండెననియిడుమలులేవు । యెన్నిభాషల చేసెనువాల్మీకులు । పరిపరివిధములఫలభక్ష్యములు । బాలలకిచ్చి పెంచెనుయతను । అక్షర విద్యలు ఘనమంత్రములు । యనేకవిద్యలు యన్నినేర్పిరీ । జనకునిమారుగ వాల్మీకుడు బాలల్నితనుపోషించె । అచ్చటనుండుటచేతజానకి । ఇంతప్రవీణతకలిగెనుసుమ్మీ । ఆనంద మాయెను రామునిమనసు । సతి సుతులతో సంతోషమున । పవళించె నాపరమాత్ముండు । నిద్రించెను నీలవర్ణుడు । యంతలోను వాల్మీకమహాముని । యతివేగమునాలెచెను । దేవేంద్రిదేవతలు ముప్పయికోట్ల మునులెల్ల । యిరువైకోట్ల సురులు తమరు । పార్వతీ శ్వరులు మేలుకొలిపే । శ్రీరామచంద్రులచేత పూజలుగొన్న । మధుర సుందరనాథా మేలుకో । జంబునేరేళ్ళా క్రిందను వెలసిన । జంబుకేశ్వర లింగా మేలుకో । మరిచూచిరీ చాబలిలోవెలసిన । మాత్రుభూతేశ్వరుడా మేలుకో । తీరుగాకావేరి తీరమందువున్న । కుంభ షల్లీశ్వరుడా మేలుకో । మరిపురికోరికా లిచ్చుచున్నట్టి । కరివరదరాజస్వామి మేలుకో ।

తిరుగా కాళహస్తి తీరమందుయున్న । వాయులింగేశ్వరా మేలుకో । జగములకెల్లను తేజరిల్లు । శ్రీతేజలింగేశ్వరా మేలుకో । ముప్పయిమూడుకోట్లమునులు । మీదరిశనముగోరి నిరీక్షించి యున్నారు మేలుకో । తిరుగాశివకాశీ పురమందువెలసిన । కాశీవిశ్వేశ్వరుడా మేలుకో । అరవైయారుకోట్ల అమరేంద్రాదులు । నిలిచియుండిరిస్వామి మేలుకో । తెల్ల వారవచ్చె తొలికోడి గూసింది । తపములకు వేళాయే మేలుకో । తల్లి శ్రీ త్రిపురాంబ జగదాంబ । భ్రమరాంబా మేలుకో । మహిషాసురుబట్టి మర్ధించితివమ్మ । మాణిక్యాంబ తల్లి మేలుకో । రాజ రాజేశ్వరిమణి శ్రీవిశ్వేశ్వరీ । అన్నపూర్ణతల్లి మేలుకో । సోమశేఖరరాణి త్రిపురసుందరవల్లి । భూతనాధునితోడ మేలుకో । బ్రహ్మసరస్వతిమిము ప్రార్థించుచున్నారు । పార్వతీయమ్మా మేలుకో । పార్వతీశ్వరులు పరుగునలేచిరి । సభవారంతలేచిరి సంభ్రమునను । అందరిని చూచి అందరప్పుడు । సీతా రాములను మేలుకొలిపిరి ।

మే లు కో లు పు.

వైకుంఠవాసుడా వరలక్ష్మివల్లభుడా । సీతాసమేతుడా మేలుకో । వాల్మీకమునులంత నీ దరిశనముగోరి । నిరీక్షించి యున్నారు మేలుకో । తెల్లచేనుగవచ్చి వాకిటయున్నదీ । నల్లని నాస్వామి మేలుకో । కల్లగాదురజగమెల్లయేలెడు రఘువల్లభానిక నిద్ర మేలుకో । పరమ భక్తులునిన్ను ప్రార్థించుచున్నారు । పన్నగాధివత్సలా మేలుకో । తూరుపు దిశఅంతా తెలు పెక్కియున్నది । భానుడుదయించెనె మేలుకో । రాజ్యాభిరాముడ రాజీవదళనేత్ర । రఘురామ చంద్రుడ మేలుకో । అత్రివసిష్ఠాదిమునులు మీకృపగోరి । పాత్రులైయున్నారు మేలుకో । దేవేంద్రాదులు దేవతలందరు । తెలివొందిరో స్వామి మేలుకో । పుత్రు లానతితోను పుండరీకాక్షుడా । పురుహూతమిత్రుడ మెలుకో । పార్వతీశ్వర బ్రహ్మ సరస్వతులు లేచిరి । పాలసముద్రశయన మేలుకో । మేలుకోశ్రీరామ మేలుకోజయరామ । సీతతోగూడుకు సింహాసనమెక్కి । ప్రజలు పార్థించగ మేలుకో । కొక్కురోకోయని కోళ్ళుకుయ్యగను । కిలకిల కిలకిల చిలుకలుబలుక । కలకల కలకల రాజహంసలు । గోరు వంబులు కొమ్మలమీద । చక్రవాకములు జెముడుకాకులు । పావురములు పక్షులు బలుకను । ఆటలాడెడి సందడి వినుచు । లవకుశరాజులు లేచిరియపుడు । సీతారాముల మేలుకొలిపిరి । అంతఃపురములకేపోయి అమ్మా । తనయుల చేతుల బట్టుకుశాము । చదురులోకిచనెను శ్రీరాము । ముఖమజ్జనములు గావించిరప్పుడు । స్నానమునకువేంచేలామనిరి । అరవైకోట్ల అమరేంద్రాదులు । ముప్పైకోట్ల మునులందరును । అజరుద్రాదులు తనయులుతమరు । ఆజాహ్నవీ తీరమ్మునకు జనిరి । స్నానాదులను వేగముగావించి । వాల్మీకుగృహముకు జనుదెంచిరి । సేనలతోను తమ్ములతోను । తనయులతో భుజియించెనురాము । ఆరగించి

హ స్తములు కడుక్కొని । కర్పూరపుతాంబూలమువేసె । సింహాసనముపై గూర్చుని
యపుడు । వాల్మీకులబిలచియిట్లనిబలికె । యేమండి వాల్మీకమహాముని । దోడుకపోమను
సీతసుతుల । మీకోరికలు జెల్లునుగనుకా । మాకోరికలు చెల్లించండి । భూమండలములో
మీప్రఖ్యాతి । పొగడతరమా మాకందరికి । బాలలమమ్మా బ్రతికించితిరి । బంపించం
డయ్యోధ్యకుమమ్మ । జానకితనయుల రక్షించుటకు జగములకు యెరిగించెదస్వామి ।
బాలలమీరు పెంచినకీర్తి । ప్రపంచములు వినగజేతు । తగినయుపకారముజెయ్యగలేము ,
దండంబులు దయయుంచుడనెను । ద్రవ్యాపేక్షలులేవుమీకు । దండంబులుసమర్పించెదనేను ,
ఆశీర్వాదంబులు మాకిచ్చి । నారీరత్నమును దోడితెమ్మనెను । ఆపలుకులవిని వాల్మీకుండు ,
యానందముతో స్తోత్రముచేసె । మీరుమ్రొక్కమేమెంతవారము । మీరుమ్రొక్కుట
ధర్మంగాదు । ఆదివిష్ణువు యౌతారమూర్తివి । అన్నిలోకములు బ్రోచెడిస్వామి । చచ్చి
బుట్టుచు జీవరాసులు । జన్మజన్మముల మిమ్ము గానగాలేరు । యెల్లలోకములు యేలిన
స్వామి । నీదరిశనమిడితివి చాలుమాకు । మీపుణ్యంబున మాగృహములకు । లక్ష్మి
కొరకువేంచేస్తిరిమీరు । బాలులపెంచిన ఫలముగనుకనే । మాధవ మీపాదములుగంటి ।
మత్స్యావతారంబు యెత్తిన । మాధవ మూర్తి నీవెగావ । కూర్మావతారముయెత్తిన ।
గోవిందస్వామివి నీవెగావ । వరహావతారమెత్తిన వసుమతి లక్ష్మణనీవెగావ ।
నృసింహావతార మెత్తిన । నారాయణుడవు నీవెగావ । వామనావతార మెత్తిన । వరలక్ష్మి
వల్లభుడనీవె । భార్గవతారమెత్తిన । పరమాత్ముడవు నీవేగావా । శ్రీరామావతారము
యెత్తిన । శ్రీధర కేశవమూర్తివినీవెగావా । శ్రీకృష్ణుడవై గోకులగాచిన । గోపాలుండవు
నీవెకావా । బుద్ధావతారముయెత్తిన భూనాధుడవు నీవేగావా । కలికావతారముయెత్తిన
కమలనాధుడవు నీవేగావా । దశావతారములు । యెత్తిన దశరథరాజు మాగురుడవుగావా ।
అనియివ్విధమున స్తోత్రంచేసి । మన్నించివరలక్ష్మిని పిలిచె । రావేయిందువదన
రావేచంద్రవదన । రావెరావెజానకి రమ్మనిపిలిచె । వాల్మీకులు రఘుపతిని పొడగాంచి ।
నిలిచియిట్లు విచారింపతగునా । చంపుమని మీరు బంపిన పిదప । చంపగలక్ష్మణుడుండ
గను । సకలంబులు చేకూరెను యిప్పుడు । అంతాజెప్పిరి రామునితోను । సీతసుతులను
తోలుకవచ్చి । సమర్పించెను శ్రీరాములకు । భరతశత్రుఘ్నులు బాగుగనప్పుడు । బాలుల
చూచిరి వేడుకగాను । బాలురకు ఆభరణములుంచిరీ । వదినకు నమస్కరించిరివారు ।
యడుగులపయివున్న మరదులనెత్తి । దీవించి యిట్లనిలాబలికె । బాలులవంటి అజ్ఞానులు
లేరు । యెరుగనికూనలు యేమనుటకును । యెన్నివిధంబుల జెప్పినవినక । యాగపుహయ
ముగట్టిరివీరు । నొప్పించిమిమ్ము మాటలాడిన । మనసులక్రోధంబుంచవద్దు । అనిజానకి
బలికిన పలుకులకప్పుడు । లక్ష్మణుడిటులనిబలికె । వావికివాదినవు వరసకుతల్లివి । బాలలు

మేము వక్కాణెసుమ్మి । మానేరములు మదితలచకుమి । మన్నింపుమా యమ్మరో యనుచు । అంతలోను వాల్మీకమహాముని । పయనంబులు వేగమేగమ్మనెను । వసంత ఋతువు వైశాఖమాసము । భానువారముపంచమీనేడు । పదిగడియలపై ప్రొద్దయినది గనుకా । బాలలనుదోడుకు వెళ్ళండనెను । యామాటలువిని బాలలప్పుడు । వాల్మీకులతో యిటులనిబలికె । తల్లిగర్భమున మేముండగను । చంపించగ పంపగలేదా । యిప్పుడు మమ్ముల రమ్మనుటేల । యెప్పటికయిన వస్తుముఅనిరి । యెన్నివిధముల జెప్పినగాని । ఎవ్వరుజెప్పిన వినమనిబలికె । వశిష్టుమొదలయిన మహామునులంత । అనేకవిధముల జెప్పిరివారు । శచీదేవి సరస్వతిశార్వాణి । యనేకవిధంబుల జెప్పిరివారు । యేడు సముద్రములు యింకినగాని । యిప్పుడు యయోధ్యకు బోవమనిరి । బాలలదిభల్లూకపుపట్టు । వినబాలరెందరుజెప్పినను । మునికాంతలుసురకాంతలు । దేవాంగనలును శుభవనీవుజెప్పుయనిరి । యామాటలువినిజానకీదేవి । బాలలపిలచియిట్లనిబలికె । దానురాముతోజనుదేరకపోతె । తగదండ్రుమీ కెవ్వరుగలరు । దారుణపంతముతండ్రితో మీకేల । తనయులారరమ్మనిచెయిబట్టె । అమ్మామిమ్మలవిడచియుండుట । హరిషింతురఈలోకమువారు । సుతులనువిడిచినశోకంబొందినా । పతితోటిడుమలుసతులకుధర్మం । పగసాధించేటిపతియైనాను । ప్రాణముయెక్కడవిడువవలెను । పతినెడబాసినసతులనుజూచితె । పతివ్రతగాదందురుజనులు । ఆమాటలువినిజానకప్పుడు । రాముసన్నిధికిదానేతెంచెను । సీతనుజూచిచోద్యమంచుచు । లక్ష్మణబాలలకడకేతెంచె । బాలల హస్తములుబట్టుకొని । పరిపరివిధముల భాషింపదొడగె । అయోధ్య దశరథ మహారాజు । అరవైవేల సంవత్సరములు । తనయులులేకా వనములుజేరి । పుత్రకామేష్టులు చేయించెనురాజు । పుట్టితిమినలుగురుతనయులము । యతిగారాబంబున పెంచెనుమమ్ము । రాముడంటెను రాజుకుప్రేమా । మితిలేని వేడుకలనుబొందె । అటువంటి రాముని అరణ్యములకు । బంపిన ప్రాణములు విడువగలేదా । సతికివరములు యివ్వగలేదా । కయికవరములు కాదనిజెప్పి । కౌసల్యసుతునికి బట్టముగట్టి । రాజ్యపరిపాలన రాముడుచేయగ । కన్నులారమము జూడగరాద । దైవవశంబులు తప్పించుటకు । తరముగాదు యెవరికయినాను । మీరయోధ్యకు చనుదెంచకపోతే । మేమేవిధంబున భోగలమనెను । అమ్మమమ్ముల విడువగలేదు । అలాగేసుమ్మాలేగండి । ఆమాటలవిని శ్రీరాఘవులు । తమ్ములతో తానిట్లనిపలికె । అందరిని యయోధ్యకుబంపి । అరణ్యంబులో మనముందాము । బాలలను కానలలో విడిచి । పట్నములు మన కెందుకు యనెను । ప్రాణత్యాగము జేసినగాని । బాలలనువిడిచి పోననిబలికే । తమతండ్రిదశరథ మహారాజు । తనయులబాసి ప్రాణముల విడిచె । వంశాచారం కలిగియున్నది । తప్పక ప్రాణములు విడుతును । ఆపలుకులవిని శ్రీ లక్ష్మణుడు । బెదురుతు బాలల కడకేతెంచి । చేరదీసితన

తొడలనుంచుకు । చిరునవ్వు నవ్వుతు యిట్లనెను । మిమ్ములగూల నేసినవెనుక । యెందుకు
రాజ్యంబలికితిరీ । పూర్వజన్మపుణ్యఫలముచేత । బ్రతికితిమి మిమ్ముచూచుటకు ।
ఆదిమూర్తియౌలారమువిడిచే । అందరముప్రాణం విడిచెదము । విడనాడిమములయందరిని ।
వొంటిగయుండుట కోరికగలదా । అనిలక్ష్మణుడు బలుకగనప్పుడు । మారాడకవెరచి
కుశలవులు । మాజీవంబులు నిలిపినవారు । ప్రాణప్రతిష్టలు జేసినవారు । మీమాటకు
మారాడవెరతుము । వచ్చెదమూ అయోధ్యకుసనిరీ । తనయులచేతనుబట్టుకుతాను । తమ్ములతో
రథమెక్కండనెను । అజరుద్రాదులు అమరేంద్రాదులు । అందరుసంతోషించిరిచూచి ।
సురులుగురువులు జెప్పినకంటె । సౌమిత్రిని ఘనతచేశారు । సెలవొసగు శ్రీరామా
యనుచు । వేడుకొనిరి వచ్చినవారంత । తనయులతోను తమరయ్యోధ్యకు । వెళ్ళగదీవెన
లివ్వండనెను । మీరందరు వేంచేయుటచేతనే । సీతాసుతులను జూడగగలిగె । తీరుగ
నయ్యోధ్యకుతానరుదెంచి । సకలసుఖములు పొందగగలిగె । అనియివ్విధంబున నమస్క-
రించి । అందరివీడ్కొలిపెను రాముడు । వృషభవాహనం శంకరులెక్కిరి । హంస
వాహనంబెక్కెను బ్రహ్మ । అయిరావతము దేవేంద్రుడెక్కెను । తమనివాసములకు
వెడలిరివారు । చీనిచీనాంబ్రాలచీరెల । దెచ్చిజానకికి సారెలుబెట్టిరి । అందుకొని యాజాన
కప్పుడు । హంసనడకలతో అతివవేంచేసె । మునికాంతలువారు జానకికౌగిట । చేర్చుక
యపుడు । కన్నులజలముల దీర్చిరివారు । కాదనిసంతోషించెటివారు । యప్పుడువచ్చెను
జానకిపయనం । యెరుగమైతిమి అమ్మరోమేము । యెన్నినోముల నోచిగంటివే । యెన్నక
ఇటువంటి పుత్రులనీవు । మాధవ నీ మనసుత్రిప్పుటకు । మాతరమౌనా జానకియనిరి ।
యెన్ని విధంబుల బ్రార్థించిననీవు । యేతేంచెనో మారాముడిచటికి । పళ్లఫలంబులు పసుపు
కుంకుమ । జానకివడిలో యుంచిరివారు । జిలుకలచీరెలు చిన్నెలరవికెలు । జానకిగట్టిరి
వారు । చక్కటియద్దంబులు లక్కభరిణేలు । చీరెలురవికెలు సారెలుబెట్టి । వాల్మీకులచే
సెలవులందుకొని । వచ్చెనుజానకి వాకిటకప్పుడు । బాలుణ్ణితొడపైయుంచుకొని ।
భరతుడుపగడపు రథమెక్కెనుగ । కుశరాజును తొడపైయుంచుకొని । శత్రుఘ్నుడు
హేమరథమెక్కెను । జానకితోటి రాఘవుడుతేరెక్కెను । లక్ష్మణు తేరునడుపగను ।
సారథ్యంబులు ఋష్యశృంగులూ । స్వాధ్యాయంబులు చదువుతుకదిలె । వారివారికిదగిన
వాహనము । లెక్కుచు కదలిరియయోధ్యకపుడు । యిట్లు భవుడు భాషాదులు బొగడ ।
కూరిమితో భట్రాజులుపొగడ । యక్షకిన్నర గంధర్వులును । సిద్ధసాధ్యులు విద్యాధరులు ।
మద్దెలతాళంబులు మ్రోయించగను । మూకలుగూడుచు రాణువకదలా నారదుండు
వీణమీటగను । తుంబురులు గానంచేయగను । రంభపూర్వసులు నాట్యమాడగ । మేన
కాదులు మేళంచేయా । బాణాసంచులు భామలువేయగ । నేలబిడుగులు కోలాటంబులు ।

పగటివత్తులు చంద్రజాతులు, అవాయిజువ్వలు బువ్వ్వత్తులూ । బింకమయినవి లంకా పురులు । గాకరకాయల లారాజువ్వలు । మత్తాబులు టొట్టంబులు మొదలుగను । చిచ్చు బుడ్లు కాల్చిరివారపుడు । నలుపు యెరుపు తెలుపు మొదలుగను । పచ్చమత్తాబులనువేసిరి వారలుబూరలు టమటంబులను । పంచవాయిద్యంబులు పదిదినంబులు మ్రోయగ । భేరీధ్వనులూ భోరునమ్రోయా । నగారపునౌబత్తులతోను । యయోధ్యకు పయనంబు లయిరి । మందర ముత్యపు గొడుగులవారు । బెత్తులు కటారులు బట్టుకు నడచిరి । అతిపయి భవంబునను నెమలి గుంచెడుతో । నేర్పుతో విసరగ నాలుగు వీధులు । అడుగడుగులకు మేళం వేయించుతు । అయోధ్య బట్నానికొచ్చిరి । పురజనులంత కర్పూరహారతులు । బాలలందుకొని అందరికిచ్చె । వజ్రపు గొడుగులు వాల్చిబట్టిగా । సింహద్వారంబున దిరిగి । యజ్ఞశాలలు వేదికజూడు । హోమగుండములు వొప్పుతో జూడు । పణతితెచ్చిన పంచపాత్రలు । తామ్రపాత్రలా పణతిరొజూడు । యూపస్థంభముల యువిదరొచూడు । నాపకుడికినమస్కారంచెయ్యి । యిక్రతువుగాదుమనకిప్పుడుయిదియె। మంగళ ప్రదమౌ గాకాయనుచు । బలుకుచులక్ష్మణు బిలిచిట్లనెను । బట్టదురాణువ పట్టము లోను । వీధులలోవిందులు జేయించువేగ । అని శ్రీరాములు ఆనతియ్యగను । లవుడు గ్రక్కున యేతెంచె । పేకబెత్తంబులు జేయినబుచ్చుకు । బారులేడు తిరుగును యంజని సుతుండు । అదిచూచి లక్ష్మణుడప్పుడు । వద్దువద్దనుచు వాదించెనుగా । మమ్ముజూడ మహోత్సవములు । చూడవచ్చిరి వేడుకచేరా । హింసజేయుట ధర్మముగాదు హితవుచే బంపుడువారినందరికి । గుప్పెళ్ళతో వరహాలు బట్టకు । చల్లిరిరాణువ పయినపుడు । ముందుగానుహనుమంతుని బిలిచి । జెప్పు శాంతదేవితోయనిరి । యడుగులుతడబడ అంజలి జేయుచు । అంతఃపురముల లోపలికొచ్చె । సీతాసుతులను వెంటబెట్టుకు । రాజద్వారము కడకొచ్చిరి । యార్చిజెప్పెను హనుమంతుడు । యదివిని శాంత అందరికి యెరిగించెను తాను । యంతలోను ఋష్యశృంగుడు । వచ్చిచెల్లెళ్ళకు యెరిగించెనుతాను । శాంతకడకు గ్రక్కున చనుదెంచి । చిరునవ్వునవ్వుతు యిటులనెను । జానకిసుఖమున యున్నదియందే । నమ్మనయితివి నీవెన్నన్నా । జూచిసంతోషించిన వెనుకా । యేమియిస్తువు తనకనిజలికె । వెన్నరసలు అప్పడములుచేసి । యారగించబెడుదును మీకనెను । కౌసల్య కయికా సుమిత్రలు । శాంతజానకి చెల్లెలంత । కర్పూర హారతులుబట్టుకు । యెదురుగవచ్చిరి వారపుడు । పచ్చకూళ్ళు యఱ్ఱకూళ్ళుబట్టుకు । యేతెంచెను కౌసల్యప్పుడు । యఱ్ఱనక్షంతలు పచ్చనక్షంతలు । బట్టుకువచ్చెను సుమిత్రయప్పుడు । వసంతంబుల గుప్పెలుబట్టుక । వచ్చెనుకయికా సంతోషముతోను । యఱ్ఱకూళ్ళు యెగర వేయించిరి । పచ్చకూళ్ళు తీసివే యించిరి । వసంతములు దిగతుడిచిరిగా । కుశరాజుని చంకబెట్టుకుని । కౌసల్యానగరుకు

యేతెంచె । లవకుమారుని చంకబెట్టుకు । సుమిత్రనగరుకు జనుదెంచె । జానకిదేవిచెట్టి
బట్టుకు । శాంతచెల్లెలు వెనుకకురాగాను । యందర్ని జూచిబాలలప్పుడు । తల్లితోటితమరిట్లని
పలికిరి । అమ్మా యీస్త్రీ లందరిలోను । యడవులకంపిన యవ్వేదనిరి । నాడుబంపుట
నమ్మికలేదు । నేడుబంపితే జూతుము మేము । ధరణిజను లెవరెమైనాను । యంటేనుతల
త్రుంతుము మేము । నాడుసీతకు దిక్కెవ్వరులేరు । నవ్వుతుబంపిరి వనములలోకి । ధరణిజ
తన వరసుతులసుజూచి । కళ్లెర్రజేసెను కోపముగా । అదిజూచి శాంతయప్పుడు । తగదు
జానకి తనయులువారు । తనయులుజేసిన తప్పెరుగరు । తగనేతగదుర కర్మంజూచి ।
కైకజేసినదేమున్నది । కారణమీలాగున యుండగను । గరుడకిన్నర కింపురుషోత్తమ ।
సుందరులు తెయ్యనీకూటా । కోటానకోటిదీపములు వెలుగగా । కుమాళ్ళతో గృహప్రవేశం
బయిరి । సీతాలక్ష్మి యిల్లుచేరగానే । ఘంటలదీపము గలగలనవ్వె । అయోధ్యలోపల
ఆడవారలు । జానకికూడగను సంభ్రమమునా । వొకరిని వొకరు రమ్మనిపిలుచుచు ।
కాంతలందరు వేడుకతోను । మృతినొందినసీత మళ్ళివచ్చినది । సీతను చూతము వేగము
రారే అందమయిన ఆభరణములను । పొందుగా శృంగారించుట వారు । వడివడిగా
నడవగ ఒగర్చుకొనుచు । పరుగునవచ్చిరి పణతులుతమరు । వచ్చినవారందరినిచూచి ।
జానకిప్రేమతో జేర్చెనుయపుడు । ఘనమగుతివాసుల బరిపించి । కాంతలను గూర్చోమ్మని
బలికె । జానకి తనయులు ఎచటనుండిరో । కనబరచవే మాకందరికిని ।
యాపలుకులువినిశాంతమ్మప్పుడు । యతిగారంబునరమ్మనిపిలిచె । హంసలుబ్రాలినచందం
బునను । యత్తతొడలపై కూర్చుండిరివారు । యవునేసీతా తనయులునీకు । తేజవంతులే
చక్కని వారు । కళాపూర్ణమై నిండియుండిరా । కాంతులుముఖమున చంద్రునిబోలు ।
విరులుసముఖములు నక్షత్రములు । ముక్కులు తిలపుష్పములబోలు । చారడేసికన్నులు
కనుబొమ్మలు । పువ్వుశరములబోలునుసుమ్మి । కంఠము శంఖము గళము కోయల ।
గండుతుమ్మెదలే కురులనగాను । పాదములు పద్మములముందు । మరిప్రపట్ల పెదవులకె
తగును । చక్కనిబాలలవొక్కరీతిగ । యెన్నితపములు జేసినగలిగె । ఆమాటలవిని శాంత
యప్పుడు । పదమనిబాలల యావలికంపె । జానకితనయులకీవేళా । చారెడువరహాలు
దిగతుడిచి । శాంతనీవు బాలలతో । మాకందరికి యియ్యవేయనిరి । యాపలుకులవిని
జానకప్పుడు । అందరితో తానిట్లనిబలికె । అడవుల తిరిగేటి నాతనయులకు । అంగ
రక్షలు యెందుకుయనెను । శాంతతమ్ములకు చారడేసివరహాలూ । దిగదుడిచి మీకం
దరికిచ్చు । యాపలుకులవిని శాంత నవ్వుతు । యంగరక్ష మాతమ్ములకేనా । యక్కచెల్లెళ్ల
జక్కనివారు । చక్రవర్తికుమార్తెలుమీరు । యన్నకు కూర్తురుఅతిసరసములు । యంగ
రక్ష కావించెదమీకు । శాంతజానకి సరసంలాడగా । సంతోషంబున జూచిరివారు । యడ

వులకు నిన్నుబంపినదిమొదలు । నిద్రహారములు యెరుగమేతల్లి । తనయులకని సీవున్నావనుచు । తరువాతను వింటినోమాయమ్మ । మొగవారయితె జెప్పినగాని । నమ్మలేదెయో యమ్మరోమేము । నిన్నుకన్నుల జూచేదాక । నిజమనియనుకో లోదేమేము । పుత్రరత్నముల జూచికొంటివా । మరచితివా మమ్ముల నందరిని । ఆ పలుకులువిని జానకప్పుడు । అతివినయంబున యిటులనిపలికె । అడవులకు తన్నంపిన విధము । యడవులనుంచి వచ్చిన విధము । అతికష్టంబుల పొందితిననుచు । యంతాజెప్పెను వారలతోను । శాంతమ్మయితె మరచెనుగాని । మిమ్ము మరచి నేనుండలేదు । తెల్లవారగా దినదినంబునా । తలచుచుయుంటిని మిమ్ము నేను । వినిపడతులు విచారింపగను । యప్పుడు శాంతట్లని బలికె । తనయులజూచుకు నేను మరిస్తినిగాని । తానేవిధమున మరువంగలను । యాపలుకులువిని నవ్వుతుసీతా । తమ్ముల చూచుతుమఅతిచిలివనెను । కనకపుసీతను కన్నులచూచి । మరిమరిమిమ్ముల నందరినీ । యజ్ఞశాలలు యెక్కడయుండెనో । యెరుగ జానకి యెన్నడు మేము । కనకపుసీతను కన్నులతోను । జూచితెసుందరి నేడునేను । శాంతజానకి భాషించగను । చక్రధరుడు వేగము జనుదెంచె । వచ్చినరాముని కన్నులజూచి । సెలవియ్యవేజానకియనిరి । పచ్చలురత్నమును పట్టుచీరలుయిచ్చి । పంపవేజానకిచే నడవులయందుకొని । నవ్వుతు తమగృహములకేచనిరి । జానకిసుతుల సౌందర్యములు । చెప్పుకొనుచును చనుదెంచిరివారు । యంతలోను కౌసల్యవేగమే । శాకపాకములు గొబ్బునజేసె । పాలమీగడజున్ను చక్కెరామృత । ఘననూపములను తాజన్నములు ! పిండివంటలు యందరికి వడ్డించెను కౌసల్య । జన్నియావుల మంచీఘృతము । అందముతో వడ్డించెను సుమిత్రా యన్నదమ్ములు సేనలుబంతి । యానందముతో కూర్చుండిరివారు । యక్కచెల్లెళ్ల శాంతబంతిని । యందముతో గూర్చుండిరివారు । గౌసల్యకయికా సుమిత్రలు జూడగ కాన్కలుచాలవుయనిరి । తల్లులుతమతోసంతోషింపగ । యారగించిరి శ్రీరాఘవులు । తనయులతోను తమ్ములతోను । యారగంచి హస్తములు కడిగే । కర్పూరపు తాంబూలంబులు । యందరికి యిప్పించె । శ్రీరాముతనయులను తొడలపైయుంచుకొని । సేనలకు సెలవిచ్చెనురాజు । సేనలకు సెలవిచ్చిన పిమ్మట । తమ్ములకు సెలవిచ్చెను । రారాలక్ష్మణ దగ్గరకనుచు । తమ్మునిహస్తము బట్టుకొని । చంపిరమ్మని సీతను బంపితినినేను । చంపకను సకలంబులు సమకూడెనుయిపుడు । వేడుకసుఖములు పొందితియనెను । ఆనాడు పదునాలుగేండ్లు । ఆహారనిద్రలు లేకుండయడవుల । యిడుమల బడితివిమాతో । మేముసుఖంబున యుంటిమిగాన । నీవుండగసతితెచ్చుకొని । అనేకవైభవములు బొందితినాడు । జానకి నెడబాసినమొదలు । నాసేవలుజేస్తిపి సతినెడబాసి । యికనయినానీవు సతితోగూడి । యిష్టభోగముల వుండుముతండ్రి । ఆపలు

కులువిని శ్రీలక్ష్మణుడు । యన్నకువదినకు మ్రొక్కుతు వెడలె । కేళీగృహమునకు చనుదెంచెనుయపుడు । వూర్మిళవచ్చె లక్ష్మణసన్నిధికి । వచ్చినసతిని చూచియప్పుడు । కౌగలించె కడుప్రేమలుతీరా । తొడలపయినుంచుకు ముద్దుబెట్టుకు । సరసములాడుతు సంతోషంబున । కలకలనవ్వుతు యిట్లనిపలికె । అక్కనుజూస్తివ యతివరోనీవు । తనయులజూస్తివ తరుణిరోయనెను । జూస్తి మిమీకృప చాలగలిగుండగ । కలిసితిమి మేమందరమనెను । అడలగరాదు మీవెంట నెప్పుడు । చంపనున్నది దిక్కెవరుమాకు । దిక్కుయెక్కడగలదని దలిచెదవా । యన్నదమ్ములూ మేముండగను । నమ్మరాదు మీ యన్నదమ్ముల । నవ్వుతునుచంపించె రాఘవులు । యని యూర్మిళబలికిన బలుకులకు చిరునవ్వునవ్వెను లక్ష్మణుడు । సీతారాములు గూడియుండిరి । భరతుడుయుండెను మాళవితోను । శతృఘ్నుడు శృతకీర్తివేడుక । సరసములాడుతు యుండిరివారు । సతులుసుతులు సంతోషమున । సుతులతోటిసుఖమున యుండిరిగా । వరుసగయిది వాల్మీకిరామాయణము । తరవునవ్రాసెను ఈకవితాను । యిదిచదివి వ్రాసినవారలకు । ఆయురారోగ్యభాగ్యములు గలుగు । పాపములించుక చేరవుసుమ్మి । భక్తితో యీపాటను పాడినవిన్నా । రామ రాఘవా మీకుమ్రొక్కెదా । వ్రాసిరి యీధర రమ్యముగాను । నేర్చినదంతను జెప్పితినిగాని । గూర్చి యిచ్చిన వాడవునీవు । కోరికలు కొనసాగించుసుమ్మి । గోవిందాకృప జూడుము మమ్ము చరణములకు చేరి మ్రొక్కెదా । శంకరనుత రక్షించుమినన్ను । ఘనవైకుంఠా పురమందునా । కదలక నిలిచిన కమలాక్షుడవు । రమ్యముగా మీనామస్మరణ । రాత్రి పగలునే కోరుచునుంటి । భక్తుల గూడి బాడగ నాకు । శక్తిలేదు శ్రీరామచంద్ర । తల్లితండ్రివై తప్పులునెంచక । నొప్పులుగా భావించుస్వామి ॥

లంకా సారథి

(కిటకిట,.........)

శ్రీహరిదేవతలకొరకునై యిలలోనదశరథుని పుత్రుడగుచు
శ్రీరమణికౌసల్యగర్భాన జన్మించి జనులపాలిటదైవమై
రామలక్ష్మణభరత శత్రుఘ్నులను మంచిరాజీవనేత్రులగుచు
ఆమహామహులు శీఘ్రంబుగా పెరిగిరియవని భారముమాన్పను
వేవేగచదువులు విద్యలన్నియునేర్చి విభవముతో శ్రీరాముడు
సావధానముగాను శౌర్యసంపదలచే భూవిభుడువుండెనంతా
ఆసమయమందునా గాధేయుడేవచ్చె నతనియాగముగావనూ
ఆసార్వభౌములను ఆరామలక్ష్మణులను అంపమనెదశరథునితో
మీరలైతేఘనులు వీరైతేబాలులు నేవత్తుయాగమునకూ
శ్రీరామునంపుమని మీరలనుమాటకు యేమనగజాలనయ్యా
అనినదశరథునితో నావసిష్టుడుబల్కె నతడాదివిష్ణుగాడా
పోరాటములుయేల పొమ్మనియంపించు అరామునకేమిభయమూ
అనినంతఅంపెను యాసార్వభౌములను అపుడుగాధేయువెంటా
అటతోడుకొనిపోవ అడ్డమైవచ్చెను ఆడదొకతె తాటకి
దీనరక్షకనీవుదీని సంహరించు దేవాదిదేవయిపుడు
ఏరీతినైననుదీని మదమణగింతు యిదిరాచపాటిగాదు
భూలోకమునఋషులు దేవతలకునుమేలు పొలియింపు పుణ్యమౌను
అనినంతరాముడు విల్లుచేనందుకొని ఆయుతాపది నిలిచెనూ
రాజశేఖరుడపుడు రయమొప్పసంధించి రౌద్రుడై వేసెదునియ
తాటకినిత్రోవలో కీటణంగించియు మేటియాగముగావనూ
తాటోటుజేయుమారీచ సుబాహులను దర్పంబులణచివేసెన్
మేటివీరుండగుచు యాగంబుగాచియు మెరసెశ్రీరాఘురాముండు
వాటముగనొకరాయి బోటిగాజేసెను వరదుడై యపుడుచాలా
ధాటిగాహరువిల్లువిరచి జనకునిపుత్రి బోటిసీతను పెండ్లియై
ఆటోపములను ప్రఖ్యాతికీర్తులతోడ నయోధ్యకైరాగనూ

మేటివీరుడు పరశురాముడడ్డంబైన మెల్లనెబలముదీసెన్
పట్నంబుచేరిరి బహువేడుకలతోడ పట్టాభిరాముడపుడు
అట్టైదశరధుడు రఘుపతికిపట్టముగట్టుదనె నంతలోకై కేయి
తంటమాటలువిని మదిని క్రూరముదలచి దశరథునితోననియెను
పట్టంబుభరతునికికట్టి శ్రీరామునోపరగనడవులకను పుమీ
ఎట్లాడితివికైకయిటువంటిమాటలు యేరీతిమనసువచ్చెన్
ఎట్లిచ్చితివివరము నాడెల్లదేవతలుయెరుగ నిపుడేలచింత
అనినంతకైకకు అడ్డమాడగలేక నతిశోకమునదశరధుండు
దుఃఖముననుండజూచి యిదిసమయమని గ్రక్కుననుకైకయపుడూ
విఘ్నంబుచేసి తావెళ్ళిపొమ్మనె రామవిభునిసీతనులక్ష్మణుం
శీఘ్రమునదశరధ కౌసల్యకు మ్రొక్కి వేగమేపోదుమనిరి
అతిదుఃఖమున వారలంగలార్చుచు పట్నమందున్న జనులెల్లనూ
అందరికితల్లితండ్రైన శ్రీరామునిపదములకు పడిమ్రొక్కిరి
ఎందుకుపొయ్యేరు యిందున్నప్రజలెల్ల వెంటనెవత్తుమయ్యా
అందందువారలను నోదార్చికదలిరి అఖిలజనములుజూడగా
అప్పుడాసమయమున దేవతలుఋషులును ఆశీర్వాదములుసేయా
శ్రీరామచంద్రుడా శ్రితరక్షకుండనుచు సురులుగొనియాడిరపుడూ
అక్షణంబున పట్నమావలికిదాటిరి అతివేగమునపైనమై
అంతసుమంత్రుని యంపించినడిచిరి అతివేగమెతామునూ
గంగదాటిగుహుని కనిమాటలాడియు కదలిరియావలికినీ
ముసురైనకాననంబులుజొచ్చి యటుబోయిచిత్రకూటాద్రిజేరి
శ్రీరాముతొడలపై శ్రీదేవినిదురింప జేరె కాకాసురుండు
అదిదెలసిరఘురాముడపుడు బ్రహ్మాస్త్రంబు వానిమీదికిబనిచెనూ
కలగుదర్పంబునా ఘనపరాక్రమమునా కాపుండె చిత్రాద్రిపై
శ్రీరాముడపుడడవులకు బోయినవార్త విని దశరథుడు తాళలేక
హారామహారామయని పలవరింపుచు దశరధుడు మృతిబొందెనూ
భరతుతోడ్కొనివేగ పట్నమునకురమ్మని అతివేగమునవచ్చిరి
భరతుండుతావచ్చి తండ్రినిచూచియు వలవలనిదుఃఖించెను
రావమ్మయోతల్లియిది యేమికార్యములు చేసిందియిపుడునీవు
నీవంటితల్లులను భూలోకమునగాన నిజమునాకన్నులానా

అనుచశత్రుఘ్నుడు వేగఖడ్గముబూన విడిపించె భరతుడపుడూ
నీగర్భమునబుట్టి నీతిశాస్త్రజ్ఞుల నిందలకులోనై తిమీ
అనుచుతల్లినిదూరి కౌసల్యనోదార్చె బంధుజనములుతామునూ
తండ్రినిదహనించి బంధువులతోగూడ శ్రీరామువద్దకుపుడూ
భరతుడునులావచ్చి తండ్రిబోయినవార్తపలుకంగ దుఃఖించిరీ
కర్మముబుదీర్చిమరి భరతునిపొమ్మనె కాకుత్థ్సిశ్రీరాముడు
నేనెట్లుపోదునుమిమ్ము నెడబాసిదా నిమిషంబు తాళలేను
మీవలెనెనారచీరలు దాల్చినేవత్తుమీ పాదసేవకుడనై
మేముపితురాజ్ఞ మిదిదీర్చివచ్చెదము భరతుడాపాదుకలుగొమ్మీ
అనిభరతునంపించి అచ్చోటుకదలిరి అతివేగమడవులకునూ
అరణ్యములనున్న యాఋషులుదేవతలు ఆయుధమంత్రములనూ
బహువేడుకలనిచ్చి పాలింపుమమ్మనిరి పరమసంయములప్పుడూ
తడవుసేయకను తామచ్చోటనుండియు దండకాటవిజేరి
క్రమమొప్పశృంగారకాంతి పర్ణశాలగావించె కమలపతియు
కందమూలఫలముగైకొని లక్ష్మణుడు క్రమముతోదెచ్చియియ్యా
ఒకనాడులక్ష్మణుడు నురుదీప్తి ఖడ్గంబునొడిసి తానందెనపుడూ
వేడుకతోసౌమిత్రి వేణుజొంపంబును వేవేగఖండించెనూ
మునిదైత్యుడొక్కరుడు మలితుడౌటకనుగొని మునుకొన్నశోకముననూ
రాగానెఋషులెల్ల రాముకనుగొని చుప్పనాతికొడుకనిదెల్పిరి
అందముగనుండిరీ యాపర్ణశాలలో ఆదిలక్ష్మిరాముడూ
సుతునికాహారంబుగొనితేర యచ్చోట మృతియైనసుతునిజూచి
అతిశోకమునుబొందె యాఋషులదండింప నదిపర్ణశాలయనిరి
ముందుగాసౌమిత్రిచేత శూర్పణఖను ముక్కుచెవిచెక్కించెనూ
అందముగబోయి ఖరదూషణాదులజూచి ముందరనునిలిచిచెప్పెన్
ఎందునుగానవోయన్న నన్నిట్టులహీనంబుచేసినదియూ
ముందరికివంచుకొని కాలుద్రొక్కిపట్టి ముక్కుచెవిచెక్కించెనూ
యిందువచ్చితిని మీరెదిక్కనినమ్మి యింకమీమనసు యనెను
పోనమింతయులేని రాక్షసకులముననను యెవరుశిక్షించినారూ
అన్నపక్షంబుంచ మీరుపైనంబైతె అదిచాలిపుడెచూ పెద
అనితచ్చనలుబెంచి లేనిబుద్ధులుజెప్పి అక్షణంబునదెచ్చెను

సందడిగవచ్చెడి రాక్షసులవీరులను స్వామిమరియట్టిచూచెన్
లక్ష్మణునివెంబడిగ రమణీనిబంపించి రాఘవుడుతానిలచెను
శీఘ్రముగరాముడు ధనువులో బాణములుచేకొని సంధించెను
రాముబాణములేయ కొందరుద్రావలిరి రాక్షసులుభూమిపైనీ
పందెమేసినరీతి శ్రీరామచంద్రుడు పగతులనుతెగటార్చెగా
పధ్నాలుగువేల కంచురధములవారు బడిరయ్యె నిముషంబులో
ఖరుడుత్రిశిరుడు దూషణాదులెదిరించిరి కరిరాజువరదుపైనా
ఘనశస్త్రబాణముల రాఘవుని నొప్పింపఘనభీకరుండగుచును
కరములను శిరములను యురములనుఖండించె కరిరాజవరదుడపుడూ
గిరులచందంబున ధరణిపైగూలిరి ఖరదూషణా త్రిశిరులు
కాలువలు వాగులు కడురక్తములువుబ్బి యేరులై పారగానూ
దేవాదిదేవతలు పుష్పవర్షంబులు దివినుండి గురియించిరీ
యిలగూలినట్టి ఖరదూషణాదులచావు నెలత శూర్పణఖ జూచి
కడుభీతి మదినొంది కళవళింపుచు నాతికదలెను లంకకపుడూ
అన్నరో వోయన్న నాముక్కుచెవులును అంటబెట్టిగోసిరి
వలచితే ఎందైనయిటువంటి అన్యాయములుగదె నినునమ్మితి
మీవంటివారితో బుట్టిన నాకిట్టి విధివ్రాసెనా బ్రహ్మతలనూ
పోనిమ్ము నాకేదికీర్తి యపకీర్తులు పొందెదునీకుఘనము
కందర్పసమముగా కడురూపముననొక్క పొందైన సతియున్నది
ఆయందచందంబు లెందెందులేదన్న యాసీతసరిబోల్పను
ముందుగానీవుబోయి చూచితె తెలుసును ముచ్చటయ్యేనునీకు
దేవతాస్త్రీలునూ దిక్పతులస్త్రీలునూ దీటుగాదోయన్నరో
మత్తుడై రావణుడు దానిమాటలువిని మారీచనీవుబొమ్మి
ముందుతానతనిచే పడుబాటుచెప్పగా మూర్ఖుడై చంపవచ్చె
వీనిచేబడనేల యతనిచెమరణంబు వేడుకతొ పరమబ్బును
అనిచెప్పి మాయామృగంబు గాబోయినిల్వ యాసీతపట్టుమనెనూ
పట్టితెమ్మనిసీత బాధించియడిగెను పట్టాభిరాముడపుడూ
సీతహెచ్చరికయనిజెప్పి విల్లందుకొని తేబోయె మృగమునపుడు
నరనాధచెంద్వని నయమొప్పగొనిపోయి నాల్గుయోజనము దనకా
అంత తరిమి మాయామృగమును బడవేసె హాలక్ష్మణా అనిబడియెసు

రామచంద్రుడుబోయె నామృగమువెంబడి లక్ష్మణానీవుబొమ్మి
అప్పుడు లక్ష్మణుడు సీతతో రామునికి అదరుబెదరాద దనెను
ఏలమ్మ ఓతల్లి వెఱ్ఱిమాయామృగము యిదెతెచ్చు శ్రీరాముడూ
చెప్పెదను లోకమున బ్రహ్మరుద్రాదులు చాల వెరతురుయతనికి
చింతింపపనిలేదు శ్రీరామచంద్రుండు క్షణములో కదలివచ్చూ
అనుచులక్ష్మణుడును విల్లుచే నందుకొని ఆయత్తబడి నిలిచెనూ
అటులుండసౌమిత్రి మోముదప్పకజూచి యాసీతబలికెనపుడూ
ఓయన్నలక్ష్మన్న మీయన్నయెలుగించె పోయివేగంబెజూడూ
మాయన్న పలుకులకు సీతమోముజూచి మరికొన్నివచియించెనూ
మాయన్నకెదురుగా బాణంబెచేపట్టి మరివేయు ఘనుడులేడు
ఆయనకు బరువైన కార్యములురాదుగా ఆతెరంగెల్లవినుమూ
చుక్కలురాలినను సూర్యచంద్రాదులు సొరిదిగతి తప్పిచన్న
నిప్పునకు యీగలు ముసురునా నాతల్లి నీవూరకుండు మనియెను
అన్నలసొమ్ములు తమ్ములకౌనని ఆశించిపలికెవీవు
ఆతండుబోయె నానోముఫలమిటులుండె యీతరినేనేమిసేతూ
ఇటువంటి కర్మములు వింటిమని కరములుయెత్తి కర్ణములుమూసి
చింతించి మనసందు తల్లిగాభావన చేసుకొని యున్ననన్ను
మర్మమెరుగక యిటుల అడినావిధి దైవమాయగా కేమిగాదూ
అన్నబోయిన జాడనేనుబోయెద భూమిఆకాశములు సాక్షిగా
ధరమీదనేను యేడుగిరులు రాసున్నాను తల్లిరోయిదిచూడుమూ
ధర్మముగ యీగిరులు దాటకనెయుండుము తల్లినేపోయివచ్చెదన్
అన్నపోయినత్రోవ తమ్ముండుపోగానె ఆరాముడెదురురాగా
తమ్ముని బెరాముజూచి చింతింపాయాలనుచు తల్లడించిట్లనియెనూ
పర్ణశాలాకాడ సీతను గాచుకొని పదిలముగవుంతుమంటె
తరుణికొంటిగవిడిచి యిటకురానునీకు తగునటో లక్ష్మణుండా
మానవతిసీతమిమ్ము మాయామృగము వెంటబంపి
కానిమాటలనగవస్తి ఘనుడారాఘవా
అయోధ్యవెడలిరాగ హరికట్టిపాలగరుడ
ఆయనశఖున మిథ్యదాయ నపుడులక్ష్మణా
తొల్లిమనము ఎవ్వరికిద్రోహములు చేసినామొ

అల్లబ్రహ్మాస్త్రాలు దప్పదన్న రాఘవా
కైకమాటతోయలేక కన్నతండ్రియడవికంపె
చెయ్యిదప్పిసీతబాయ ఘనుడులక్ష్మణా
పోకుపోకురాఘవేంద్ర పోకుమృగముననుచు
నీకుచాలచెప్పలేదా నిజమురాఘవా
అట్టెవచ్చెకనక మృగముయిట్టు వచ్చినిలువగాను
పట్టితెచ్చెనంటిపోతి భ్రమసి లక్ష్మణా
రక్కసులుపెక్కుగలరు గ్రక్కునను పోవవలెను
అక్కడిపనులుయేమొ అన్నరాఘవా
ఒరులచేతపట్టుబడి పరువుపారకున్ననేమి
తరుణితెగువశాయదాయె తమ్ముడలక్ష్మణా
భూమిమీదనపకీర్తి బొందనాయెనేడునాకు
విధినిగెల్వరాదు బ్రహ్మకైనలక్ష్మణా
పాటిదప్పెనయ్యనేడు బ్రహ్మదేవుడింతజేసె
సాటివారిలోననెంత చౌకలక్ష్మణా
పంతమునహరుడుతొల్లి ఎంతనిందబొందెనయ్య
అంతకన్నదొడ్డదన్న విధియురాఘవా
వెదికిసీతదోడితేను వెంటనెవ్వరునులేరు
కంటికింతనిదురరాదు ఘనుడలక్ష్మణా
అన్నమనముపర్ణశాల తిన్నగానువెదకిచని
వన్నెమీర సీతగనవలెను రాఘవా
ఆపదయెన్నడెరుగదోయి అన్నజనకపుత్రిసీత
తాపముననుబొందెనేమొ తమ్ముడలక్ష్మణా
కారణమునకానకేగి ఖలులదునుమలేకయింతి
కానమనుచువెదుకనాయె ఘనుడరాఘవా
తపసివేషమునమనము దండకాటడవిలోను
తపమునీడేరదాయె తమ్ముడలక్ష్మణా
తగవుగాదువగవమనకు దండకావనములోన
నగవుగాదు నామాటనమ్ము రాఘవా
నీదుమాటనిజమాయె నిర్మలుండవినుములలన

గొనినదుష్టగూలవేతు ఘనుడలక్ష్మణా
దుష్టరాక్షసులనెల్లద్రుంప నవతరించినావు
అష్టవేదబ్రహ్మవోయి అన్నరాఘవా
వన్నెగానుసీతదెత్తు వానిపురముగూల్చివత్తు
యెమ్మెగాను అయోధ్యఏలుదు లక్ష్మణా
అమరవల్లభుండవీవు ఆదిష్ణుడవోయియన్న
కౌసల్యసుతుడవినుము ఘనుడరాఘవా
నిన్నువనితవద్దనునిచి వన్నెమృగము దెచ్చెదనుచు
పిన్నతనముతలచి మోసపోతిలక్ష్మణా
ఎగ్గులెంచబోకుసుమ్మి ఎవ్వరంచువున్నావు
అగ్నివంటిసీతసుమ్మి అన్నరాఘవా
జనకునింటనుండమనుచు పలికినంతవినకతరుణి
కానలకునువచ్చిదప్పె ఘనతలక్ష్మణా
దభై రెండు వెల్లువలు దేవఋషులు మిమ్ముగొల్వ
నిబ్బరంపు కలగంటి నిజమురాఘవా
ఘోరదనుజ కుమతులిచటగూడి తిరుగుచుందురన్న
దారీతెలిసి వేగబోదము ధన్యలక్ష్మణా
అందముగ వొరిమిట్ల అయోధ్యరామచంద్ర
ఇందుముఖి బాయనేమొనిందు రాఘవా
ఈరీతి రాఘవుడు లక్ష్మణుని మృగముచే కొనిరాగనూ
సీతాపహరణంబుసేయ రావణుడపుడు సన్యాసివేషముననూ
రాగానుగనుగొని దేవతలువెరగంది దివినుండి పలికిరపుడూ
మారీచరావణుడు మాయవేషముదాల్చి దూరమెంచకవచ్చెనూ
చచ్చెదావెరుగక చాలపాపములకు చొచ్చెక్రూరుండగుచునూ
చిచ్చువంటిసీత కాలసర్పముదండ గుచ్చిమెడవేసుకొనెను
ఈచోటువిడచి దాబోవునో వచ్చునో రాముడిపుడూ
పక్షివృక్షములెల్ల భామకూతోడుండ చొచ్చిపీడెట్లుండునూ
అంటెనారావణుడు అపుడెమండును నిప్పువంటిది పతివ్రతనుచు
దేవాదిదేవతలు దివినుండియాసీతాదేవిని కొనియాడిరీ
వడిగరావణుడపుడు వసుః కేతెంచి యావనజాక్షి జూచిపలికెన్

కాంతాశిరోమణి పర్ణశాలలనుండ కదనిల్చి భిక్షమడిగెన్
అతిధులనియెంచి యాయాదిలక్ష్మి ఫలములంది వేయపోగనూ
అమరులందరుబెదర అపుడు శూలము నాటి ఆభూమి పెల్లగించెన్
గడ్డతోనెత్తుకొని గగనంబుకెగసియు ఘనరథముమీదనునిచి
అతిమోదమందుచు రావణుడుగగనమున నతివేగమున పోవగా
అధికశోకముతోడ అంగలార్చుచుసీత హాయనియేడ్వదొడగెన్
దేవమునులార ఓదిక్పాలులార యిటదిక్కుమీరెవ్వరయ్యా
వనదేవతలారననుగావరె పక్షివనపాలకులుమీరునూ
దేవాదిదేవుడాశ్రీరామచంద్రునకు దెలుపుడీమీరనియెనూ
కైకమదివల్లనాయెకాకుత్థ్సరాడాయె కటకటాఏమిసేతూ
ఘనమైనదుఃఖమున రాక్షసులపాలైతి కాచువారెవ్వరికనూ
ఎపుడొచ్చునోరాము ఏమిసేయెదునేను ఏలంటిసౌమిత్రినీ
ఇపుడెశీఘ్రమువచ్చిననుగావు శ్రీరామ యిక్ష్వాకుకులతిలకుడా
ఈరీతిమొరబెట్ట వినిజటాయువువచ్చి యిక్ష్వాకుదేవికనెనూ
వెరువకుము ఓతల్లివెరువకుము ఓయమ్మ విడిపింతు వానిజంపి
ఓరోరిరావణా యిటువంటి అన్యాయమోర్వదుర నిన్నుభువియూ
వినరోరిప్రాణములువిడిపింతు నాయెదురవెన్నిమ్ము పారిపోకా
వేగమునతన్నెనువాడి రథమంతయుపీడి పొడిపొడియైరాలెను
రావణునితన్నెను సారథిని జంపెను రారయుద్ధముకనియెనూ
రయమొప్ప గుర్రాలజంపిమరి దశకంఠరారనేనినుగూల్చెదా
అనియిట్లు జగడంబుయిద్దరును సేయగా పక్షితోనిలువలేకా
అధికయుద్ధముసేయకపటుడై రావణుడు ఆయములు దెలుపుమనెనూ
తప్పుచెప్పకురోరి తగురెక్కలాయంబు తగునాయమేదినీకూ
తనకాయమంగుష్టమనినంత పాదములదన్ని చీల్చెనుపక్షియూ
తన్నినంతనెపక్షిరెండు రెక్కలువిరుగ లావేసెశూలముననూ
పోలేకరాలేకఎగరలేకనుపక్షి పక్షిపడియుండెభూమిపైనన్
ఇదియెసమయంబని ఎత్తుకొనిపోయెను యినకులాధీశుసతినీ
కడువేగమున బోవగని ఋష్యమూకమున సొమ్ములటబడవేయగా
అపుడుసుగ్రీవుండు ఆశ్చర్యమందుచు ఆసొమ్ములెత్తిదాచెన్
అతివేగలంకకూ ఆసీతగొనిపోయి అశోకవనమందునునిచెన్

రాక్షసస్త్రీలనుపెక్కుకావలిపెట్టిగ్రక్కునను లంకకరిగెన్
ఇదియేమిసోద్యమని యింతులుతమలోన చింతతోడనుబల్కిరి
మారీచురావణుడు మాయవేషముదాల్చి వుత్తమాంగనదెచ్చెనూ
సత్యంబుజ్యోతియగు సకలలోకైకమాతనుదెచ్చి తోటనువుంచెనూ
చచ్చేరురాక్షసులుచాల పగతోరాముడొచ్చి రావణువంపునూ
ఇచ్చోటువిడచిమన మెచ్చోటపోదాము మత్స్యావతారుడొచ్చెన్
ఎచ్చోటనైనాను యిటువంటిపాపములు ఎవ్వరైనను సయింతురా
మనకేలసుద్దులు మగువచూతామనుచు జనిచినాపనిసేతమూ
అంతలోరావణుడు అతివనుపిలిపించి యింతితోడుకరమ్మనె
ముదితలుగూడుకొని ముచ్చటలు అడుచుకువచ్చిరీ సీతకడకూ
హస్తములుముకుళించి అపుడుమండోదరి ఆసీతతోబల్కెనూ
పనవిచెప్పినాడు మావెంటరావమ్మ పచ్చని పల్లకెక్కి
రాలేనుపోవమ్మ రమణులార స్వామి రానున్నవాడెయమ్మ
సర్వదారావణుని జంపుదునునేనని శపథంబులాడినాడూ
ఎల్లలోకముల్లెల్లఎరుగంగ లాహరువిల్లు పుల్లగాద్రుంచెనమ్మా
చక్కగాఅయోధ్యస్వామి రఘురాముడు యెక్కువగనన్నేలెనూ
ఇంతిపల్కినవిని చింతించుకొనిస్త్రీలు అంతఃపురమెజేరిరీ
ఆరాత్రినిద్రించి మరునాడురావణుతో ఆమండోదరియుబలికె
ఏమయ్యనాధుడా సీతవార్తలువినుము యింతనిద్రేలనీకూ
చచ్చేంతకలగని మేలుకొంటినిస్వామి సవిస్తరముగవినుమీ
ఉత్తకలయునుగాదు చిత్తానవుంచుమీ ముత్తికలు మనలంకకూ
కొండంతకాలాన బ్రతకిలేదనాడు కొంతైనకలయెరుగనూ
ఏమికలగంటివే మండోదరీ నాకు ఎరుగంగ వినిపింపవే
చేతిగాజులుచిట్లె చెవులపోగులువిరిగె చంద్రాయుధం పెటెత్తెను
అత్తిముత్యముతెగె ఆరువేలకంటె అధికమైతునకలాయెన్
ముక్కుముంగెరవిరిగి మూడుతునకలగాను ముంజేతనుండగంటి
కట్టుకొన్నట్టి పట్టుచీరకొంగులు కాలి యట్టుమండగ గంటినీ
ముంగిటను నిలుచున్న గాజుకంభమువిరిగి భూమిపైద్రావాలగంటి
ఏదేడ జూచినా అపశకునములుగాన అవుకీడు కలలుగంటి
పదిబారలాతోక పట్టెతిరుమణివాడు సీతకుంగరమియ్యగా

పదిశిరమ్ములు రాముబాణాగ్నిచే గూలి పడిపోవకలగంటిని
కలలువిని రావణుడు కలమనకుకాదని కలఎవరికొ గనియెను
మండోదరీకల మన్మ్రపతివాదులకు మరికల్లగాదు వినుమూ
ఇల్లాలి కధల నీవు హితవుగావినకుంటె ఏలాగనేనెంతునూ
అనుచుండ శ్రీరాముడనుజుతో గూడుకొని యాపర్ణశాలజూచి
పర్ణశాలాకాడ పదిలమైయున్నట్టి పణతిలేదురలక్ష్మణా
చిలుకలును కోకిలలుచిన్నబోయున్నవీ సీతలేదురతమ్ముడా
హంసలు చకోరములు అదిరెందుకదుపులై ఆలించివిను లక్ష్మణా
కంభానవెలిగెడు దీపకళికలకాంతి కాంతలేదురతమ్ముడా
మృగముదెస్తినిరావె ముద్దుసీతరొనీవు మొగమైన జూడరమ్మా
పలుమారుబిలచినా వకసారిబలుకదూ యిదియేమి ఓతమ్ముడా
చీకటికోనలో యాడదాగున్నదో వెదకి చూతములక్ష్మణా
ఆడదానిమాటలవి గణనజేసుకొని నీవువత్తువెతమ్ముడా
పంతంబుగానిన్ను పర్ణశాలాకాడ పదిలమంటినె తమ్ముడా
నిన్నుతమ్ముండని నమ్మితినియిట్లొట నేనెరుంగనులక్ష్మణా
ధరణిమీదనుకాళ్ళు నిలువవేలాగునను తాళకోందనులక్ష్మణా
చెలరేగి కోకిలలు రంతులుచేసేను జానకినిగాననోయి
పలుమారు హంసలు పారాడుటయెగాని పణతిలేదురలక్ష్మణా
ఇలలోనయిటువంటి సతినిపోగొట్టుకొని ఎట్లోర్తురాలక్ష్మణా
తాటాకుమంటలై దగులుకొని నామనసు దరికొల్పుచున్నదిపుడూ
నాసరివాడవు నాచిన్నతమ్ముడవు నాకూర్మిబంధుండవు
సురులు గుంపులుగూడి సోద్యమందుచునున్న సొంపుతరిగెనులక్ష్మణా
పాయగాదానవుడు పొంచియెత్తుగసీత మాయమైయ్యేనులక్ష్మణా
నీవుతమ్ముడవని నిను నమ్మిబోతి నెట్లోర్తురాలక్ష్మణా
రావోయిలక్ష్మణా నాచిన్నితమ్ముడా రమణి వెదకనుపోదమూ
పదవయ్య నాస్వామి శ్రీరామచంద్ర మీపాదములుకొలచివత్తూ
అలాగెపోదాము విల్లునాచేతికి అందియ్యవేలక్ష్మణా
ఘనపుణ్యశాలి ఓ శ్రీరామచంద్రుడా విల్లుగైకొనివచ్చెదఙ
అడవులు కొండలు అడవిమృగములుపెక్కు అదిగాకవినులక్ష్మణా
ఏడసంచులేవోయి యీయడవిలోపల ఎట్లుపోదము తమ్ముడా

తిన్నగా యీశాల త్రోవనేపోదాము పుణ్యుడా వినులక్ష్మణా
అన్నయును తమ్ముడు అతిశీఘ్రమునగూడి తిన్నగానడువగాను
పన్నుగామృగములు పక్షులును వచ్చెను పణతి వార్తలుదెలుపను
శ్రీరామచంద్ర మీసీతబోయినజాడ చెప్పేదము వినురాఘవా
హేరామ హేరామ యనిపలువరింపుచు యటుదణము బోయెనూ
పోగానుకనుగొని పోనీకనీబంటు పోరాడెకొంత సేపు
మాయల రావణుడు గెలువగలేక తనమదిలోన తలపోసుకా
ఆయములు దెలుపుకొని పోట్లాడవలయును అనిపల్కె వినురాఘవా
పక్షినాధుడు యిట్టికుచ్ఛితము లెరుగకా బయటపెట్టెను ఆయముల్
పక్షినాధునితోను ముచ్ఛవిద్యలదొంగ పలికెను అంగుష్టము
కొవుకొవునగూసి కోవనుచు పెల్లార్చి కోటియోజనము లెగసెణ
డాకచేసివచ్చిదన్నె అంగుష్టమును రావణుడ చావుమనుచూ
తన్నిపోవగజూచి దానవుడుకోపించి తనచేతి శూలముననూ
ఉన్నతంబైనట్టి రెండు రెక్కల నడమ పన్నుగా విరుగవేయా
పడ్డాడుభూమందు దొడ్డకొండావలె పక్షినాధుడు రాఘవా
కారుణ్యమూర్తివి అతని ప్రాణమువచ్చి కాచిరక్షింపవయ్యా
వనపక్షులార యోనెమలి కోకిలలార మీవల్లనే వింటిమిపుడూ
అనుమానమేటికి అతని ప్రాణములిచ్చి యావలికినేబోయెదా
పడియున్న పక్షినిజూచి శ్రీరాముడు పంతము బలికిచ్చెనూ
లేవోయిపక్షీంద్ర నాసహోదరుడవు యింతనిద్రేలనీకు
దిగ్గునలేచియు కరములెత్తి మొగిచి దగ్గరనునిలిచెనపుడూ
ఇక్కడిలోకములు యింతెచాలూననుచు అక్కడిలోకమడిగెణ
ఇట్టివైకుంఠంబు యిద్దరూచూడగా పక్షివల్లభునికయా
హెచ్చుగా యీహపరములెల్ల కాలమునీవు యేలుకొనివుండుమనియేణ
కదలిపోయెను రామచంద్రుడు ఆవలికి ఘనమైన అడవిలోనణ
ఆదురుబెదురునులేక నడచిరి వారపుడు అందందు వెదకుకొనుచు
శబరియాశ్రమమునకు వచ్చినంతనె శబరిచాల స్వామికిమ్రొక్కెనూ
ఎందుండి వచ్చితిరి ఎవరుమీరనియడుగ యిక్ష్వాకుకులచంద్రులూ
తండ్రి యనుమతివచ్చి దండకాటడవిలో తరుణినీ పోగొట్టుకా
వచ్చితిమి వెతుకుతూ రాగానె నినుగని యిచ్చోట నిలిచినాము

అనినంత శబరియు ఫండ్లుఫలములు యిచ్చి అంపించె నతివేగమె
పంపానదీతీర ప్రాంతమున రాజూచి బలుడైన సుగ్రీవుడూ
గొదగొని సుగ్రీవు రామచంద్రునిజూచి మదిలోన చాలబెదరీ
వాలిపంపున వచ్చియున్నారో వనములో వారెవ్వరనుమంతుడా
బలవంతులోకాని తెలిసినామదిలోన భయమెల్ల దెలుపవయ్యా
వడివడిగ యావాయు పుత్రుడంతనెవచ్చి వారికిని మ్రొక్కినిలచెన్
సర్వరక్షకమీరు యెందుండి వచ్చితిరి స్వామి మీరెవ్వరయ్యా
అతడు శ్రీరాముడు నేను లక్ష్మణుడను అదిగాదు నీవెవ్వరూ
మతిమంతుడైనట్టి సుగ్రీవుబంటును మహరాజ చంద్రవినుమూ
వచ్చితిరి యిద్దరు వనభూములాయందు వచ్చినా పనియేమయా
వస్తిమీ మేమిపుడు సీతబోయినజాడ వనభూములందు వెదుకా
వనజనాధకులుడ మీచేతకాదయ్యా వనభూములందు వెదుకా
ఈరీతిగామీరు యిద్దరుపోయి పగయేరీతి సాధింతురూ
తరుణిసాధించను మీచేతకాదయా తపసులారా పోరయా
దశరధున కుదయించి తపసులము మాకిపుడు దశములెక్కడ వున్నవీ
అన్నతమ్ముని రాజ్యమంతయు తీసుకొని అటుతరుమ భయముతోడా
వచ్చియున్నాడయ్యా మాల్యవంతంబునా వగచుచు భయముతోడా
పగతీర్చి సుగ్రీవు బంటుగానేలుగొని పట్టిగెలిపించుదేవా
బహుసేనగూర్చుకొని వచ్చిమీపదముకడ బంటుగా నుండగలడూ
నమ్మించి చేబట్టి వాలినీవటు జంపి రాజ్యంబు యిప్పించితే
పొమ్ము మీవాడను నమ్మికలు మాకిచ్చి పొమ్మని కృపసేయుమీ
రావోయి హనుమంత రాముని వాక్యములు సత్యమని నమ్మవోయి
పోవోయి వేగమున సుగ్రీవుతోదెమ్ము పోరాటములు మాన్పెదా
పోయెదిదెనని వాయుపుత్రుడు వేగపోయి యచ్చట బలికెను
రావోయి సుగ్రీవ మీపగలు దీర్పగా రాముడొక్కడు వచ్చెనూ
గ్రక్కున రావయ్యా మనపగలు దీర్పగా కాంతసొమ్ములు కొంచుక
అతివసొమ్ములు గొంచు హనుమంతు సుగ్రీవుడతి రయంబున వచ్చిరి
సీతాపతెరామ శ్రీరామచంద్ర మీశరణు జొచ్చినవాడనూ
మహాపుత్రియాసీత చెరబోవతన సొమ్ముమహిమీద బడవేసెనూ
అదియెత్తిదాచితిమి యావనిత సొమ్ములు అంగీకరించుమనెనూ

సొమ్ములుజూచెను శ్రీరామచంద్రుడు జమ్మనుచు మూర్ఛిల్లెనూ
క్రమ్మరంతటదెలిసి సొమ్ములంతట దన కన్నులను వత్తుకొనెనూ
ఇదియుసమయముగాదు యేలశోకింపను యికమీద సౌకార్యమూ
నీపగయుసాధింప నాచేతనౌనోయి నీవుబోయివానిబిలువు
కపటమించుకలేక కదిలెను సుగ్రీవు ఘనుడైన వాలిజంపా
ఓరోరి వాలిరో మూలనెయున్నావు తారతోలోలుఁడవై
కాలమింతెనీకు చాలునీ భోగంబు కదలరా యాడకైనా
కొండలును త్రెళ్ళంగ మండలము భేదిల్ల కోపించి వచ్చెవాలీ
తనముష్టినను బొడిచె దయయింతయునులేక ధరను మూర్ఛిల్లజేసెఁ
అంతలోతెలివొంది అన్నతమ్ములుపోర రక్తశిక్తాంగులగుచు
కీలుబడి సుగ్రీవు వాలికి వోడియు కిచకిచలు ఆడసాగెఁ
తనలావుతనబలిమి తనశూరత్వము విడిచి తాజారదలచెనపుడూ
ఇద్దరినిజూచితె యొక్కరూపున నుండ యినకులుడు వూరుకుండెఁ
తడబడుచు సుగ్రీవు తనవాల మీడ్చుకొని తారాముకడుకు వచ్చెఁ
నమ్మితిని ఓరామ నన్నిపుడు కాతువని న్యాయములు దప్పినావూ
యెమ్మెలమాటలు ఆడితివి యాసీత సొమ్ములెల్లా దీసుకా
హీనవృత్తిపనికిజొచ్చి నిన్నుమ్రొక్కితి ననునీవుగాతువనుచూ
నీచేతనైతేను యాసీతబోవునా నీకేద బంటుతనమూ
నీరూపువానిరూపేకమై యుండగా వూరకనె యుంటినేను
ఈపుష్పమాలిక గళముననుధరియించి యేగియుద్ధముసేయుమూ
నిన్నునమ్మగలేను యినవంశతిలకుడా నీపైనఘనుడువాలి
వన్నెగానుయేడుతాళ్ళ కౌగిటబట్టి వంచియాకులుగోసునూ
దుందుభి కళేబరము యుక్కయోజనపొడవు దూరముగ బడదన్నెనూ
ఘనపరాక్రముడైన వాలితోయుద్ధంబు గావింపవెరతుదేవా
అంతకన్నానీవు హెచ్చుగాజిమ్మితె అతనికన్నను ఘనుడవూ
అట్లైకానిమ్మని శ్రీరామచంద్రుండు అట్టెవిల్లెక్కుబెట్టి
వన్నెగా యేడుతాళ్ళను గాడిబారగా పడిబాణమునవేసెనూ
ఆయేడు తాళ్ళను గాడియటుగిరి దూసి అలశేషుగని వచ్చెనూ
దుందుభి కళేబరము దశయోజనంబుల దూరంబు పడజిమ్మెనూ
నీమాయతెలియక నిన్నుబోనాడితిని నేరమెంచంగవలదూ

రామావతార నేనీకు తగుబంటునని రాముపదములకెరగెనూ
అపుడుసంతోషమున శ్రీరామచంద్రుడు ఆపుష్పమాలదెచ్చి
సుగ్రీవుమెడవేసి పోయియుద్ధముసేయు సృక్కడంచెద వాలినీ
అనిపంపగదలెను అధికసంతోషమున అవలీలగూల్తుననుచూ
కుప్పించియెగసియు కొండచేబట్టుకొని కూసెనూ సుగ్రీవుడూ
అతిఘోరమైనట్టి కోపంబుతెచ్చుకొని ఆగ్రహుండై వెడలెనూ
వాలిరాగాజూచి తారయడ్డమువచ్చి పోవలదు మీరతనిపై
నామాట వినునాథ నగుబాటుసేయకా నాప్రాణవల్లభుడవు
నిన్న అంగదునిచే నిక్కముగవింటిని నేనొక్కమాట వినుమూ
దశరథుని పుత్రులు యిరువురడవికివచ్చి దేవినీ గోల్పడియునూ
ఇనసుతుని చేబట్టి యిలమీద నినుగూల్చి యీపురి యిత్తుననుచూ
అనిచెప్పి బాసలిడి కయ్యమునకొచ్చినాడతనితో పోరాదకూ
కరకుమాటలుయేల కదకుపోవేతార ఖండింతు సుగ్రీవునీ
రణశూరుడని తన్ను యెరుగకుంటివెతార రణభూమి జంపివత్తున్
యుద్ధసన్నద్ధుడై యుండెడి సుగ్రీవు నొప్పుగాజూచి వాలి
తమ్ముని మోమును తప్పకనె చూచియు తరిమితె పారిపోయీ
ఇపుడేలవచ్చితివి యింపుపెంపెరుగక యెగ్గుసిగ్గును లేకనూ
వచ్చినవానిని మగుడిదోనిచ్చుటలు మర్యాద వీనికెలా
యెచ్చివీడింతేసి చేసినందుకుచాలా యిప్పుడే జంపివేతూ
అన్నాను తమ్ముడును కొండలను దీసుకొని అతిఘోరమున పోరిరీ
కొండలటు బడవేసి మెడబట్టుకొనిచాలా దండియుద్ధము చేసిరీ
సుగ్రీవు కిందబడ వాలిమీదెక్కుకుని చూచెనా రఘురాముడూ
మానిచాటుననుండి మహాపెల్లగిల్లగా మనుజాధీనాథుడపుడూ
విలుగుణధ్వనిచేసి శరము సంధించెను విశ్వంబు బెదరగానూ
వాలిని గురిజేసి వక్షంబుపగులగా వసుధపై బడనేసెనూ
శరముగాడివాలి ధరణిపైగూలెను శరమురాదెలక్ష్మణ
శరణుజొచ్చినవాడు మీపాదములకును శరమురానీదు స్వామీ
గర్వించి మనశరము రానీకబట్టినా ఘనునిజాతము లక్ష్మణా
అటకుపోతేను వాలిచాలాదూరు అటపోకతగదుస్వామీ
దూరితేనేమాయె దుష్టులగువారలను ద్రుంపతగవౌలక్ష్మణా

అన్నయునుతమ్ముడు ఆవాలిదగ్గరికి తిన్నగావచ్చినిలిచీ
హెచ్చరికగాబట్టి శరముతియ్యగబోతె యిట్లనుచుబలికెవాలీ
మానాభిమానములు పొగొట్టుకునిమీరు మమ్ముచంపగవస్తిరీ
పొంచుండివేసితివి బోయవింతెకాని భూమిపతివానీవును
కోతిమాంసముగోరి పొంచుండిచంపితివి నీతిమార్గమెనీకునూ
ఒకమాటనాతోను చెప్పితె సీతను ఒప్పింతు నిటకుదెచ్చి
వానిచేపట్టినను వంచనగజంపితివి వచ్చెపాపంబునీకు
అన్నదమ్ములుమేము అలిగియుండగనీవు అన్యాయములుసేతురా
తాపసివినీకును తగునయా యీపనులు తగుభరతుదండింపగా
ధర్మములుతప్పితివి దయహీనుడైతివి దశరథరామచంద్రా
ఈరీతి దూరుచు యిలమీదగూలెను యింతితోదెలపిరపుడూ
వాలిగూలినవార్త తారతోచెప్పితే వగపుచేసాగితారా
బాలుడా రావోయి అంగదుడ మీతండ్రి బలిమిగూలిపోయెనూ
తల్లియును తనయుడును తడయకారణమంచు తరలివేగమెవచ్చిరీ
మెల్లనెకూర్చుండి మెడికిందచేయిచ్చి మెల్లనే తడవిజూచి
చీకాకుబడియున్న కురులుభూషణములు చక్కగాసవరించియు
ప్రాణేశనినుబాసి యేరీతితాళుదును ప్రాణములు నిలువదికనూ
కట్టడైయుండెనో రాముచేతనుగూల కటకటాయేమిసేతూ
చెంతనున్నట్టి శ్రీరామచంద్రునిజూచి చింతతోబలికెతారా
పన్నుగామిముదోలి రాజ్యంబుగైకొన్న భరతుడాయీవాలియూ
ఈతపము యీజడలు యీనారచీరలు యీవేషములు దాల్చియూ
ఇంతినెత్తుకపోయినట్టి రావణుడట్టెయిట్లు చంపగవాలినీ
వేగమెమొగతనముగలవాడ వయ్యుండి వివరించిచంపవలదా
అన్యాయములుచేసి చంపితివివాలిని అందేమియయ్యెనీకూ
గురుపుత్రుజంపిన దశరథమహరాజా కొడుకుగావానీవునూ
తరతరము బ్రహ్మత్య తగజేయువారికి పరులహత్యలుచోద్యమా
తగవు ధర్మముగల ధర్మపుణ్యుడవయ్యు జగదీశనీవెరుగవా
అనిపలికియాతార అతిదుఃఖమున నుండ యావాలి మూర్ఛదెలసెఁ
సుగ్రీవునీజూచి శుభమొప్పబలికెను సుఖముగానుండు మనుచూ
కపికులుని గళమున కనకమాలికవేసి కడుసంతసిల్లజేసెఁ

అంగదుడు బాలకుడువాని రక్షింపుము అనిబలికె వాలియపుడూ
తాళలేనునేను తప్పించు శరమును తప్పించుమీదపాదమూ
కడుహెచ్చరికతోడ శరము దీసుకస్వామి కడనిలిచి యుండెనపుడు
ఆవాలికంగదుడు అగ్నిసంస్కారములు అంత్యక్రియలును దీర్చెనూ
సుగ్రీవునికిపట్ట మమరంగగట్టుమని సోదరుని బనిచెనపుడూ
దయతోడ లక్ష్మణుడు పట్టమమరగగట్టె తారకునుపతిజేసెను
తారాదికామినులు తనుగొలువ సుగ్రీవు తారాము కడకువచ్చెక
శరణుశరణు రామశరణయ్య శ్రీరామ శరణయ్య సీతాపతీ
మిమ్ముశరణన్న వారికి చలనములులేవు మీబిరుదులటువంటివయ్యా
రాజీవనేత్రుడా రాజ్యమంతయునీది రావయ్య పట్నమునకూ
పట్నములకును రానుపనిలేదు సుగ్రీవ పనిని వడిగజూడుమీ
వానకాలమువచ్చెపోరాదు సుగ్రీవ వైరివర్గము మీదికీ
వర్షయోగంబెల్ల గడచివైరులమీద వాలాయముగపోదమూ
వినయముతొ సుగ్రీవు డంగదుడు మొదలుగావిని సమ్మతించుకొనిరీ
అన్నయును తమ్ముడును యామాల్యవంతమున యమరికతోనుండిరీ
అంగదుడు సుగ్రీవు హనుమంత మొదలుగా అరిగిరి కిష్కింధకూ
తారాసమేతుడై యేవేళబాయక తానుండె సుగ్రీవుడూ
ఎండకాలమువచ్చె యిందాకరారైరి యిదియేమి ఓలక్ష్మణా
మత్తులై మరచిరో యేమిబొయ్యేమని మందమున నున్నవారో
వనచరులు వారలకు బుద్ధిరాలేదన్న వడిగబోవలెలక్ష్మణా
అనినంత లక్ష్మణుడు వానరులపురికిని అంపించుకొని పోయెనూ
తెల్లమిగ లక్ష్మణుడు హజారమునినిలచి ధీరుడైయిట్లనియెనూ
ఓరోరి సుగ్రీవ రాము కార్యము మరచియున్నావు తారగూడీ
సత్యశౌచంబులు చాలదప్పినయట్టి చెనటి మర్కటు లెరుగరు
కావరించి యోరి వానరుడ మమ్మును కని గొల్వరావైతివీ
ఈవేళరాకున్న రాఘవుడు కోపించి యీలక్షణమెనిను ద్రుంచునూ
వాలినేసినశరము వడిదియ్యకున్నది వానరుడనేడు వినరా
వాలాయముగమిమ్ము యిద్దరినిజంపి పోపస్తినేను యిపుడూ
పరువునావిని తారనగరు వెడలివచ్చి పాదముల ౹వ్రాలెనపుడూ
పురుషభిక్షము నాకు పెట్టవలె లక్ష్మణా భూదేవి సాక్షిగానూ

నరనాథచంద్రుడా నామొరాలించియు నన్నురక్షించుదేవా
మరచియున్నాడు గాదయ్యావానరుడు మనుజేశ చంద్రవినుమూ
మళయాళ నేపాళ మధ్యభూపతులకు మరి కమ్మలంపినాడూ
అంగవంగ కళింగ భూముల వానరులు అందరును యిదెవత్తురూ
పొందైన కాంభోజ కర్ణాట వానరులు భూరిగా యిదెవత్తురూ
రంగుగా కొంకణ ద్రవిడదేశ విదర్భరాజ కపులిదెవత్తురూ
సప్తద్వీపములందు గలిగినా కపులెల్ల సాగివత్తురు వేగమే
అనిపలుకునంతలో సుగ్రీవులాజేరి యతనిపూజించె నంతా
భంగంబుగాకుండ వాలిసుగ్రీవుల బలమెల్ల వచ్చెనపుడూ
అంగదుని బలములు ముందుగా కదలెను ఆరాఘవులజూడనూ
పరువునా సుగ్రీవు లక్ష్మణుని వెంటజని పాదములపై వ్రాలెనూ
కాకుత్థ్సకులనాథ కరుణాపయోనిధి కాచిరక్షించుదేవా
నానేరములుగాచి నన్నురక్షింపుమీ నరనాథచంద్రయిపుడూ
చిరునవ్వునవ్వుచు శుభమొప్ప సుగ్రీవు శీఘ్రముగ లెమ్మనియెనూ
అంగనామణి వెదుక అంపుమీ సుగ్రీవు అన్నిదిక్కులకనియెనూ
పొంగుచును శతబలియు శరభుండు గవయుండు బోయిరంతట తూర్పునా
ఘనుడైన మైధుందు గంధమాదనుడును గదలిరుత్తరానా
దుర్ముఖుడు గోముఖుని జోతిర్ముఖునిసేన తోడుకొని పడమటకిగెన్
అంగదుడు జాంబవంతుడు హనుమంతును అరిగిరి దక్షణానా
తూర్పునా ఉదయాద్రి కరిగినా కపులొచ్చి తొయ్యలిని గానమనిరీ
నెరయ పుత్తరమున కరిగిన కపులొచ్చి నెలతుకనుగానమనిరీ
పంతమాడుచువేగ హస్త్రాద్రికరిగి యాపణతిని గానమనిరీ
మగుడివచ్చిరి కవులు రామచంద్రునికడకు మగువను గానమనుచూ
ఈవానరులుబోయి యరసియందరువచ్చి రిదియేమిసుగ్రీవుడా
అవుగాక శ్రీరామ ఆలోచనలుయేల అంగదుడుదెచ్చువార్త
అనువుగానెందును సీతపొడగానక హనుమంతుడిటకురాడూ
అనుచుండయప్పోటి అంగదుడు జాంబవంతుడు ఆడాడవెదకియలసీ
అందరిలోపెద్దగా నన్నుమన్ననజేసి అందించెయీముద్రికా
నాతినికానక యేరీతిపోదును నరనాథుమోముజూడా
యడబడి అంగదుడును వాయుసుతుడునుగూడి యాబిలములోజొచ్చిరీ

అందున్న సంపాతి యాహారమబ్బెనని యందరిని జూచిపలికె
రారోయికపులార యెవరుమిముబంపిరి రామరామనిపల్కెరు
ఏలాగువస్తిరి యీకోనలోపలికి యెరిగింపుమనుచుపలికె
శ్రీరాముబంట్లము సీతకైవస్తిమి చిక్కితిమి యీకోనలో
కానలేమైతిమి లంకకున్త్రోవయు కటకటా యేమందుమూ
అనినంత వినరయ్య మిముగంటిమినేడు అన్నితపములుబండెనూ
ఘనులార లంకకు త్రోవయిదిగోనయ్య కదలిపోవుడుమీరలూ
ఆడనుండివచ్చి యారాముసేనలు యాకోనదాటి బోయీ
హెచ్చైన సముద్రమునుజూచియంతట తమరు యేలాగుదాటుదామూ
అంగదుడుబలికెను ఆవలికినేబోదు అందుండి రాలేననే
సంగతిగ జాంబవుడు తాపెద్దనైతి సత్తువయుచాలదనెను
ఇంతేసిపనులును మనచాతకాదు హనుమంతునిచాతనౌను
అనుమానమునులేక అంగదుడుతాబోయి హనుమంతుతో బల్కెనూ
ముద్రికర్తవుమాకు కాగానెరాముడు ముద్రికను చేతికిచ్చెగా
పెద్దలకు పెద్దవు పెంపైనవాడవు ప్రియమైన బంటువయ్యా
పొద్దునా నీవులేచి వారధి దాటియు పొలతి చూచిరావయా
ఎంతేసిపెద్దలు యిందరువుండగా యింతభూషించనేలా
పంతములుకాదు మీబంటునుఅని చాలపలికెనూ హనుమంతుడూ
పెళపెళపెళ్లని యార్చి యొకపెద్దకొండటుయెక్కి భీకరముగాబలికెనూ
బలవంతుడైనట్టి రఘురామునిదలచి పంతముతొదాటగాను
హనుమంతుగనుగొని యామకరిఖండించి ఆవలను లంకకెగసెగా
శంకయింతయులేక లంకచొరచుకుబోతె లంఖిణియడ్డమాయె
పొంకముతోలంకకు కావలై నేనుండ పోనియ్యరానిన్నునూ
అనినంతలంఖిణిని యరచేతనొకపెట్టు వేయగనె మృతిబొందెనూ
లంఖిణిని జంపియాలంకలోనికి పోయి పొంకముగవెదకసాగెగా
కోటకోటకువెదకి కోటలోమేలైన పేటలన్ని వెదకెనూ
గుర్రాలశాలలును కుంభునినగరరసి కోమలిని గానడాయె
కావలికూటములు నీరాడురేవులు గలచోటులెల్లవెదకి
తోపులును తోటలును దొడ్డవనములయందు తోయజాక్షినివెదకెను
భూమిజనుగానక బుద్ధిలోహనుమంతుదేమనుచునున్న వాడు

యాడవెదుకుదునని మదిలోనగుందుచూ యాడాదనిలుచుండెను
ఆరావణునిచేత బాధలను బడలేక రమణితెగువజేసెనూ
రాగానె జలనిధిలోబడియెనో మరిలేక యేమాయెనోజానకి
సూర్యచంద్రాదులను చూపుమని దండించి చూర్ణంబుగా సేతునో
అసీతచూపుమని అమరుల దండించి అగ్నిదాదగిలింతునో
అష్టదిక్పాలకుల దండించి యడుగుదునొ ఆకాశమెయరతునో
ఏమిసేయుదునేను ఏమందు సుగ్రీవు కేమందు సీతాపతికి
శానందరినిబట్టి దండింతు రావణుని ధరమీదబడగొట్టుదు
నేనెట్లుపోదును గాకున్న జగత్తును నేనెట్లువిడిచిపోదూ
అంగనామణినిపుడు పీడెందుదాచెనో యారావణునిజంపెదా
చేర్చిబహ్మాదులను బాధించగాకనె జానకినిగానలేనూ
మేలైనశృంగార వనములోనొకచోట చింతలోనిలుచుండగా
అనుకూలవాయువులు విసరెను హనుమంతు డమ్మవారినిచూచెను
కంటినీ జానకిని కంటినీ సీతను కంటినీ రాముసతినీ
కంటినామదిలోని చింతలన్నియుదీరె కలుషమణగెను యిప్పుడూ
పన్నుగా జానకిని వున్నమానునుయెక్కి పక్కగాదాగియుండి
మాట్లాడుదామని మదితలచియుండగా మరియునారావణుండు
వింతలైనస్త్రీలు యెంతేసి భూషణము లెంతెంతవారు గొలువా
అంతలో రావణుడు సీతనుమదిదలచి అధికసంభ్రమముతోడనూ
సంతోషమునలేచి రత్నభూషణము సవరింపసాగెలాను
తేటమీరగ పదిశిరములయందును దివ్యతేజము మెరయగా
దశశిరస్సులయందు దివ్యకిరీటములు దశకంఠు ధరియించెనూ
పొంచుగామైనింద శ్రీగంధమలదియు అద్దంబు జూచుకొనుచు
అందముగచలువలు దెప్పించి తనమొలను అమరంగగట్టిలాను
వేడుకతోగంధర్వస్త్రీలు యిరువంకల వింజామరలువీవగా
సొగసైనస్త్రీలునుచేరి దగ్గరనిలిచే సురలుగొడుగులుబట్టగా
రంభవూర్వసిమేనకాదులును మొదలుగా నాడగావేడుకలర
పనిబూనివేడుకతో మండోదరియురాగ పంతముతొమెరసిచాల
హెచ్చైనసొంపునను వచ్చెనారావణుడు చొచ్చెశృంగారవనము
ఇటుచూడుమోసీత యావనఫలంబంధించి ననుగెలిచిపోవలేదు

మనుజేశుమరినాతొ సరిగాడువినుమింక మదిలోనతెలుసుకొమ్మీ
అడవులనుతిరుగుచు తపసులవుండెడి అతనిపొందేలనీకు
నీవుపసిబాలవు నామాటవినుమింక నీకేలయీపంతమూ
హంసతూలికమెత్త పరుపులునువుండగా అడవులూనీ కెటికి
అమరవల్లభుడైన గెలువలేడునన్ను అదినీవుయెరిగుండుమీ
తమకమగ్గలమాయె తాళలేను విరహతాపంబులోచిక్కితి
కమలాక్షియీస్త్రీలు నినుగొలువసేతును కన్నులనుచూచితేనూ
పణతిఒకతృణము తాదృంచిచేపట్టుక పలికెనురావణునితో
గణుతింపశిరములు రాముబాణముననె ఖండించివేయునిపుడూ
నాడుచూచెదుకాక రామునీసాహసము నేడుఅడుగగనేటికి
ఆడుకోనేటికి యింతేసిమాటలు అల్లనాటికిచూచెదా
కాలోగ్రుడై మండి ఖడ్గంబుతీసుకొని ఖండించబూనెనపుడూ
మండోదరివచ్చి మన్నింపుమనిబల్కె మర్యాదకాదునీకు
కావలసినాపనులు క్రమముననుఅవుగాక కరుణించుమన్నంతను
నేడురేపటిలోన నెలతలోబడకుంటె నిజము చంపించుటనియె
నెలవిచ్చితిని వినరె మీమాటవినకుంటె జానకిని చంపుమనెనూ
అనిచెప్పె రావణుడు మదిలోనగుందుచు అపుడు నగరికిచేరెనూ
నాలుగు దిక్కులను యెవరులేకాచూచి నాతివగవగసాగెనూ
తెల్లమిగ యీకైకదేవి మాటలువిని వెళ్ళితిమి వనభూమికి
ఇదిరావణుని మాయలని తెలియలేకనేయేల తెమ్మంటిమృగమూ
చయ్యనను శ్రీరామ విభుడుదేబోయెను సౌమిత్రివద్దనునిచి
కాలుచుట్టుకొన్న కర్మవశమోయని తెలిసెనో రాఘవులకూ
హాలక్ష్మణాయన్న ఆమాట తెలియకనె అంతలో మోసబోతిని
పలుతెరంగుల మరిది నాతోడ దెలుపగా భావనవిననైతినీ
సన్యాసి వేషమున పాతకుండిటువచ్చి సతులగొని పోవుటెరుగా
నాడు భవతిభిక్షాందేహియని యడిగిన నెలతకపటంబెరుగక
ఫలమూలములుదెచ్చి భిక్షపెట్టితినంత ఆఫలముచేకూరెనాకు
చెల్లబో నగ్నిదేవరసాక్షిగ నతని చెట్టబట్టితి నక్కటా
హామామ దశరధుని రథమువిరిగిననాడె మరియదవిపాలైతినీ
ముందొక్క జన్మమున కొరనోమునోచితినో మునితపము చెరచినానో

ఆరడినోములనేనెన్ని నోచితినా అంగళ్ళపాలైతినీ
నామరిదిలక్ష్మణుని నొవ్వనాడిననాడె నలువంకపాలైతినీ
కటకటాయిటువంటి కారణికవె కాననికానంతలేనైతినీ
ఏమనుచు శోకింతు శ్రీరామచంద్ర నీయింతి శరదాయననుడి
అమరులునుఋషులు నాచెయిరేఖచూచి యిదిఅతిభాగ్యవతియందురూ
శ్రీరామచంద్రుని యెడబాసిపోదునని చెప్పరాబ్రహ్మఋషులు
వీనిలోకమునాకు యెవరుసరియనియుంటి విధివశముయిటులాయెను
గిరులారమునులార కిన్నెరేశులార గరుడగంధర్వులారా
నరులార నాసహోదరులార రామలక్ష్మణులకును నెరిగింపుడీ
ధరణియాకాశమాధర్మదేవతలార తద్యమగుపక్షులార
మీరైన ప్రేమతో అరణ్యమునసున్న శ్రీరాములకుదెలుపరే
తన్ను బాసినమొదలు దయలేకదానవుని దండనలుతరముగాదూ
ఈలంకలోపల యీ ఘోరదనుజులలో యేలాగువేగింతునూ
మదనమైనట్టి నామనసులో మీపాదవనజములు మరువగలనా
అప్పుడుహనుమంతుడన్ని వార్తలువిని అమ్మవారితొ బలికెనూ
కొమ్మమీదనుయుండి అమ్మచేతికియియ్యకూడదని దిగ్గిమొక్కియు
రావణుండాడిన మాటలువిని నేను రమణిరోవుండనమ్మా
రామునియుత్తరువు లేనందుచేతనే రమణిరోయూరకుంటి
వానివక్షమురెండు ప్రక్కలుగ వ్రేతును వనితరో సెలవులేదు
ప్రాణమునకై వెరచియున్నవాడనుగాను పణతిరోరాముడెరుగున్
అనినంతసీతయు యిదిదానవులమాయలని చాలవెరగందియూ
కలలోనవానరముకన్న కీడందురుగాన యిదియేమిమాయో
బలుదుఃఖములచేత పలువరింపగనేల పతిగూర్చుబంటునేను
విన్నపమువిని శోకములుమాను నీప్రాణవిభునిదెచ్చెదవేగమె
వెరవకుండుమని నిసూరడించను వేరొకరుతేరుసుమ్మీ
నీతోడబుట్టితిని యినవంశతిలకుని నిటకువే తోడితెమ్మీ
అవుగాకచెప్పెద అన్నిరహస్యంబులు అమ్మనీవగ పణుగుమీ
ఏవిధంబులనైనదెత్తు రఘునాయకుల యేలచింతింపమీకు
సంగతిగవానరులు సుగ్రీవుచూడగా సర్వేశ్వరుండు యిచ్చినాడూ
అమ్మవుంగరమిదిగొ ఒప్పిస్తిమీబంటు అంగీకరించుకొమ్మీ

మంగళగుణవంతుడైన శ్రీరాముని మనసు సంతోషింపనూ
అంగనా నీచేత ఆనవాలున్నది అడిగి రమ్మనిబంపెను
మనుజేశుడిచ్చినా మాణిక్యమిది జూడు మాశిరసులోనున్నది
కపికులోత్తమ నీదురూపుచూచియుగాక నేరత్నమీనూ
అప్పుడు హనుమంతు డాకాశమెమెుట్టి అతిరూపమెత్తినాడూ
ఆకాశముననున్న నక్షత్రములు వానికన్ని మొలపూసలాయె
అన్నవెరతుననేను యనిజెప్పి సంభ్రమమున నందిచ్చెలారత్నమూ
కొనయూడి హనుమంతు కొమరొప్పదీవించె కోమలీసీతదానూ
అమ్మరోనేవచ్చి తడవాయెనే తల్లి ఆకలికి ఫలములిమ్మా
కొమ్మకొమ్మకు కోటి రాక్షసులు వున్నారు యేమనుచుసెలవిత్తునూ
యాడనైనానీవు కడకుకనుగొనినీవు యెత్తుకొని భుజియించుమూ
ఆనతినివడసియు యశోకవనమెల్ల యందందు పెరకివేసెఁ
కావలైయున్నట్టి ఘనదానవులనెల్ల ఖండించె హనుమంతుడూ
సెలవిచ్చెనని చెప్పి చెలగి హనుమంతు చెట్లెల్ల బెరికివేసెఁ
బలమైన రాక్షసుల బలమెల్ల అరిగట్టి బట్టిచెండాడసాగెఁ
పట్టితెండివాని కొట్టింపవలెననీ బలమైన దళముబంపెఁ
పట్టభద్రునిబట్టు పదికోట్లరాక్షసుల కొట్టికుప్పలువేసెనూ
నెట్టుకొనిపోరాడ నింద్రజిత్తుచేత పట్టుబడె హనుమంతుడూ
బ్రహ్మాస్త్రమనియేటి బలువైనబాణమున బట్టుపడె హనుమంతుడూ
కొంపోయి రావణుని గుంపులోబెట్టగా తేంపుతోడనె బలికెనూ
ఏడేడు సముద్రములు యేకమైపారగా యేలాగు వస్తివోరీ
నీకేడుసముద్రములలో నాకేడుకాలువలు నిజమనుచువస్తిరోరీ
ఏడుసముద్రములలో మకరినిను మ్రింగక యేలాగురానిచ్చెరా
ఏడుసముద్రములలో మకరులునీవు నావేలు వంచగలేరురా
దక్షణపుయీలంక దానవులకేగాని తరమటర యితరులకునూ
నిన్నును నీలంక నిముషమాత్రములోన నిర్మూలముగజేతురా
ఎదిరించినాతోను యింతమాటలుబలుక యేరాజుబంటురోరీ
కృతత్రేత ద్వాపర కలియుగములేలెటి గురురాము బంటురోరీ
నీరాజుకొలువులో నీపాటిబంట్లు యేపాటికద్దుచెప్పరా
నావంటిబంట్లును నీవంటితృణములు కోటానుకోటిరోరీ

హరిహరబ్రహ్మాది సకలదేవతలు నాకానతులై కొలుతురోరీ
అలనాడు వాలినిను వాలమునగట్టుకొని అంబుధంబుల ముంచెరోరీ
చంపింతు నోనిన్ను యెదురుమాటాడేవు సమమైనవాడవటరా
చించుదును నీపొట్ట చీకాకు చేతును శ్రీరామబంటునేనూ
నాకన్నపొదవున వున్నావునీవిపుడు నాకన్నఘనుడవటరా
నీకుదిక్కెవ్వరూ నిన్నిపుడుజంపించి కాకులకువేపింతునూ
పట్టింతునూనిన్ను పంకల్లనిప్పుడు పారిపొయ్యెదవాలేదో
రావణుడ నినుజంపి లంకభూతములకు రణవిందుచేయింతునూ
పట్టభద్రునిబంటు బంటనుచుపలుమారు పంతంబులేలరోరీ
నిత్యవైకుంఠంబులేలేటి రాఘవునినే తోడితెత్తురోరీ
బలిమిచెడిలంకలో పడిపోనువస్తివి పంతంబులేలరోరీ
బలమైయీలంక భస్మంబుచేసి నినుపట్టుకునిపోదురోరీ
అంజనీతనయుండ హనుమంతునాపేరు అఖిలలోకములెరుగురా
చెలరేగినినుజంప శ్రీరామచంద్రుడు సెలవిచ్చిఅంపడాయె
కోతిరూపమువాడ కోటలోతగిలితివి కోపములునీకేలరా
ముచ్చురూపమువాడ ముత్తికలోతగిలితివి ముచ్చటలునీకెలరా
లంకకోటలుగదల లంకాధిపులుబెదర రావణుడులాబలికెను
ఈవనచరునిబట్టి యీక్షణమెగొట్టుమని యిచ్చెదానవులచేతా
ప్రహస్తుడు విభీషణుడు చంపరాదనుచును బలికిరీరావణునితో
అందరునుదూతలను అట్లుసేయగరాదు అనిపలుకుచుండిరపుడూ
కోతులకుగురుతులు వాలమనిచెప్పియా గురుతణపవలెననుచునూ
పట్టణమునగరిలోగల వస్త్రములుదెచ్చి బాగుగాజుట్టిరపుడూ
హనుమంతుతనతోక అధికముగబెంచెను అదిరావణుడుజూచెనూ
వడిగరాక్షసులార వనచరుని వాలముకు వనజాక్షిచేరతెండూ
ఆమాట హనుమంతువిని తోకముణిచెను అగ్నిసంధించుమనెనూ
కొనతోకముట్టించి విడవగానె వానికొలువుకూటములుగాల్చెనూ
పొందుగా రావణకుంభకర్ణాదుల పూరిగృహములుగాల్చెనూ
రథతురగశాలలూ హనుమంతుడునుకాల్చె రావణుడుచూడగానూ
మేడమేడలుదాటి మేలైనశృంగార వాడలన్నియుకాల్చెనూ
పాటించిగంధర్వ స్త్రీలవాడలుకాల్చి పారదోలెను చరులనూ

కోలాహలంబుగా ఘోషింపపురజనులు కుంజరాశ్వములుబార
హనుమంతుగనుగొని అసురులు భయమంద యావనధి దాటివచ్చెఁ
అంగదాదులు మొదలు హనుమంతుగనుకొని యానందమందిరపుడూ
అందరునుగూడుకొని మధువనములో జొచ్చి యాకలియుదీర్చుకొనిరీ
చెలరేగి హనుమంతు సీతయానవాలు శ్రీరామునకందిచ్చెనూ
వినవయ్యఓదేవ మేమువెదకినచోట్లు విన్నవించెదమీకును
కొత్తుకూటముగంటి కొల్వుచావడిగంటి గుఱ్ఱములశాలగంటి
దానవులు వుండేటి మణిమంటపంబులు తగగనుంగొంటినేను
అట్టిఖ్యాతరుచైన అసురేశుపురమందు అగడ్తలను కనుగొంటినీ
హరులచె సురులచె నరులచె యాలంకపురము శంకించరాదు
నీయొక్కశరముచే లంకాపురంబెల్ల నీరైతెనేమొదేవా
అంబుజోదరవినుము అలవియెవనగిరులు అగోచరములైయున్నది
అట్టియాలంకలో అన్నిదిక్కులువెదకి అగడితెలు నేవెదికితీ
కోటకొమ్మలువెదకి కొత్తళంబులువెదకి గొప్పమేడలనువెదకీ
పొంకముతో శృంగారపూతోటలెల్లను కొంకకనె విహరించితి
ఆకులాకులవెదకి మాకులను శాఖలను చీకటివనమెల్లనూ
మూకలోపొడగాన కధికశోకంబుచే వ్యాకులత బడుచుదేవా
అంగంబుబడలి నేనలసియుండగ నొక్కశృంగారవనమునందూ
బంగారువీణెలు చంగావివలువలు అంగనామణులుదేవా
రంగుమించినయట్టి శృంగారముగ చెలులు సంగీతము బాడగా
పొంగారు వేడుకతొ భూవరాధీశ్వరా భూపుత్రి పొడగంటినీ
ఆదరాక్షసస్త్రీలు కోటానకోటులు గూడిచుట్టుకయుండగా
ఆక్షణంబుననేను వృక్షంబుకదను ప్రదక్షణము లొప్పజేసి
మత్స్యావతార యాలక్ష్మిదేవికి దండమాక్షణమె గావించితీ
శిరమెత్తిననుజూచి ప్రియముతోనను పేరు శీఘ్రంబెబిలిచెదేవా
నీరాకయెవరంపివచ్చి నాడవు అన్ని నిజముగా దెలుపుమనియెఁ
అరాముబంటును అంజనీ తనయుండనని విన్నవించితినిదేవా
పరమాత్మసౌమిత్రి పరమపురుషులువారు పరిణిమమె యనియెదేవా
అతనితమ్ముని నేను ఆడినమాటలకు గతులు సిద్ధించెననెదేవా
తనదువేషముజూచి తరణివంశజులతో తగవిన్నవించుమనెదేవా

తనకతనయీలంక కదసి వృక్షంబులను విరిచిధ్వామము చేస్తి దేవా
అభయరక్షక వినుము అసురవర్గంబెల్ల అదర వనములు బెరికిదేవా
గుభగుభగుభమనుచు ఘోరశబ్దములచేత గుంపులుగ బారగాదేవా
శూలమునబొడిచిరి వాలమునవెత్తి యాకాలుపురి కనిచితినిదేవా
అందరందరువారు యసురేశునందనుడు యింద్రుచే వరమందిదేవా
ఇంద్రునిగెలచిలా గర్వమున బొలుపొందు యింద్రజిత్తనువాడుదేవా
వంచించివాడపుడు బ్రహ్మాస్త్రమే తొడిగి పంతమున బడవేసెదేవా
పొందుగాచేకొని పోగనె యాలంకపురము శృంగారంబు దేవా
కలయమాణిక్యాలకాంతి శేషాధిపతి కదిసి తెలియగరాదుదేవా
చిత్రాల చవికెలు రత్నాలమేడలు బిత్తరివెరగందిదేవా
చలువ చప్పరములు కొలువుకూటంబులు వెలయు శృంగారములుదేవా
ఉత్తమ రథాశ్వములు మత్తగజములుపెక్కు మనుజులాహారములుదేవా
తొక్కిననుగిరులెల్ల తుత్తమురులై పోవు మత్తాలి వీరులెదేవా
చిత్తజాసను పవనుదత్తుకొని దేవతలు నిత్యపంపులుసేయదేవా
కైలాసమందున్న ఘనగిరిగోపురము కలదుదైత్యపురమందుదేవా
ఘనముఖ్యులుకొల్వగా కొల్వుపైకూర్చున్న ఘనుడుముందరనిడిరిదేవా
ఘనవాలమునుజుట్టి గద్దెగాగూర్చుండి ఘనశౌర్యముననుంటిదేవా
వనచరా నీవునాఘనమైన వనమెల్ల విరిచితివియనియెనుదేవా
ముచ్చువలెనీవు మాయినకులేశ్వరుదేవి దెచ్చిన పాపిష్టిదేవా
నావీటికినివచ్చి నాపుత్రులనుజంపి నీవేరాజుబంటువనెదేవా
హరి రాముబంటును అంజనీతనయుడనునని విన్నవించితినిదేవా
ఇటువంటి బంట్లింక యెందరున్నారు నిన్నేలురాజుకనియెదేవా
నావంటిదొరలను నీవంటిచెత్తలు లెక్కలేదనియంటిదేవా
శిరములుపది కోపకరములిరువదిలోను చేకొనియెఖడ్గములుదేవా
శ్రీరామచంద్ర మీసెలవులేదనినేను శరణుగాచితినిమరిదేవా
తనమంత్రులను మరియు తనభటులలాజూచి దండింపుమనిపలికెదేవా
దండించివనచరుని దావానలముచేత మండింపుమనిపలికెదేవా
చేరంగవలువలు చాలంగదెచ్చియు భారముగ జుట్టుమనెదేవా
భారముగబట్టినావాలమున జుట్టిరె చాలకుండగ జూచి దేవా
ఆసీతవలువలును దెమ్మన్నవిని వాలమట్టెనిండించితినిదేవా

సంధించిదావాగ్ని సందడైకడుమించి అందరునుయెడనిలిచిదేవా
అందున్నదుష్టుల యందంబులుడిగియు స దుళేచొచ్చిరీదేవా
ఎందుచూచినగాని దుందుమాకారంబు యేమిసేయగవచ్చుదేవా
ఇంద్రలోకముబెదిరె చంద్రుడు గతిదప్పెయింద్రాది సురులెల్లదేవా
కనుదెరచిఋషులెల్ల జ్ఞానంబులుడిగి యాకానగా వెరగందిదేవా
ఎనసిచుక్కలురాలె వినిసీతకళదేరె దనుజులంకయుగూలెదేవా
మిముజూచిమన్నించి జలరాశికడకేగి మెల్లనెచర్లార్చిదేవా
తరిమియసురులచునిమి తరుణికూడుటకునై దొరమీకుతెలిపితిదేవా
శ్రీయహోబలగిరిపురి నారసింహ మనకోరికలుయీడేరెదేవా
అనినంత రత్నమునుజూచి శ్రీరాముడు అతిశోకమునుబొందెనూ
బాలప్రాయమునాడు బలులాటకినిద్రించి పంతానమీరితినెజానకీ
కాలకౌశికుడైన గురునియజ్ఞమునేను గావించివస్తినేజానకీ
వాలాయముగవిల్లు యెక్కుబెట్టినేను వనితరోవిరచితిజానకీ
మేలైనజనకుడు మెచ్చినప్పు నిన్నుమెరసి పెండ్లిచేసెనెజానకీ
తారలుబూరుగతమ్మటములు పెద్దబూరుగులు మ్రోయగాజానకీ
సరగునఅచ్చోటు కదలిమనమయ్యోధ్య పురికిరాగానపుడుజానకీ
రమణిరోనేరాగ పరశురాముడనెరాజు యొక్కడుకలడుజానకీ
గమకించియెచటికి బోయెదవనిచాల గద్దించియడిగెనుజానకీ
క్రమముతోడుతవాని గెలిచియాచోటు గదలివస్తినెనేనుజానకీ
మురియుచుదశరథ కౌసల్యకైకకు ముదమొప్ప మ్రొక్కితిజానకీ
నీరూపునీరేఖ నీచక్కదనముకు వారలు మెచ్చిరె జానకీ
కరుణయించుకలేక కైకనామీదనె కపటంబుబూనెనే జానకి
తరుణిమాటలు వినిదయలేక దశరథుడు తానిట్లుపంపెనేజానకీ
పుడమి జనులుచూడ సరగున అయ్యోధ్య వెడలికానకువస్తి జానకీ
అమరగమనమొక్క పర్ణశాలగట్టి యచ్చోట నుంటిమె జానకీ
మారీచు మాయలు మనసు తెలియక మరులుగొని పోతినె జానకీ
పొద్దుపోగాపోయి కనకమృగము వెంట బుద్ధిమోసబోతినె జానకీ
దుర్మార్గుడగువాడు పాపపుదనుజుడు దొంగయైవచ్చెనే జానకీ
పర్ణశాలలోన యొంటి నుండగజూచి పట్టుకపోయెనె జానికీ
చుట్టును సముద్రము నట్టనడుమనులంక యెట్లునే వత్తునె జానకీ

దట్టించి వారాశికావలికిపుడుదాట నెవ్వరు గలరె జానకీ
గట్టిగా రాక్షసుని పట్టితెచ్చేపాటి ఘనులు చాలేరె జానకీ
పొట్టకొవ్వుననిన్ను ముట్టిన రావణుని పొంకమెన్నదునణతు జానకీ
ఇటుచూడు నాపంతమేరీతినైనాను కుటిలాత్ముద్రుంతునే జానకీ
వానరాధిపులతో వారధినిబంధించి వాలాయమటువత్తు జానకీ
చుట్టాలు బంధువులు చూడగానినుదెచ్చి సొంపుతోనేలుదునె జానకీ
గట్టిగామనమిపుడు ఘనుమైన అయోధ్య పట్నమెయేలుదుము జానకీ
హరిహరిశ్రీరామ చంద్రుండు వనధిజూడగవచ్చియు మానరే
పంతములు మహిదురితకోట్లెల్ల మహిపాలుజేసుగానీ
జలజాక్షు శ్రీరామచంద్రుండు వారధిని చయ్యను గట్టుమనుచు
వటపత్రశాయనుడా వాలితమ్ముని బిలిచి వాటములు చూడుమనెనూ
కట్టవశములుగాదు పగవానితోగూడి ఘనసముద్రుడు పుబ్బెనూ
కట్టుదామెటువలె శ్రీరామచంద్ర మనకార్యములు రెండాయెనూ
అంపశరములచేత తెంపుదునులక్ష్మణా అంబుధిని తెలవుజేసి
పంపుదును పాతాళ లోకములలోపలికి పంకజనాభుడనెనూ
కుప్పించి యెగసినా యదలించియుతన కుడిపాదమున నునినెచెనూ
లంఘించి వంచించి దాటించితనచేతిలకొరులను చక్కదిద్ది
అంగదుడరమ్మని చెంగలించి బిలిచి అచ్చోటబుద్ధిజెప్పి
నింగికినిపొడవుగా సముద్రుడును తానేల పొంగినాడదిగిరమ్మి
జంగలోపలబోయి చక్కచక్కగారమ్మని జలజాక్షకులుడనియెను
అంగదుడు వకపరుగు యిక్కడికి అక్కడికి అతిశీఘ్రముగబోయెను
ఓరోరివరుణుడా నోరేల క్రొవ్వెరా పారేవుగిరులుమోవా
దూరుబడికావురా రాముబాణానికి బారి గొర్రెవైతిపీ
వారికడబోయినను వారునుమీరును యేరీతి సేయగలరూ
నీరధినీతోటి శత్రువులనందరి పెరార్చి వచ్చినాడూ
నాపాలిదైవమా నాపాలియంగదుడ యెపాపమెరుగనేనూ
అతని శ్రీపాదములు ఆడియడనుగనుగొని అతివేడ్కతోపొంగితీ
అతని కోపముదీర్ప అడ్డమెవ్వరులేరు అంగదుడయేమిసేతూ
నీచాటుననుగొనిపోయి యాశ్రీరామునికి విన్నవింపుమయ్యా
అటుగాననేబోయి యారామచంద్రునకు యాకాకచల్లసేతూ

తడబడకతనవెంట తరలిరమ్మనియును తానడచెనంగదుండూ
వటపత్రశయనుడా ఓవనజనాభుడా వాడుమనవాడుదేవా
జలధిలోమత్స్యములు నీరుపాపలుమొదలు చాలజీవులుగలవయా
కటకటాయిటువలెను స్వామితోనెవ్వరొకండు చెబలికినాడు
మకరివాహనుడైన యాశరధినాధుండు మరిరాముకడకువచ్చెఁ
ఎంతెంతలోకములు యెంతేసిప్రళయములు యెంతయని వరుణుడనగా
అంతబోయి ముత్యమంతయై రాఘవులు అంబుమొనలనెనిలచెనూ
వరుణుండువజ్రాంగిదెచ్చి రాఘవులపాదవనజములుపైనునిచెనూ
శరములుముకుళించి కవులచాటునబోయి గ్రక్కుననుతానిలిచియూ
శరణుశరణోరామ శరణయ్యశ్రీరామ శరణయ్యసీతాపతీ
మిమ్ముశరణనువారికిని మరణములులేవు మీచిరునటువంటిదీ
వరుణమాటకుమెచ్చి నీలవర్ణుడుబిలిచి వలచేతనభయమిచ్చెఁ
వలనొప్పనీచోట వారధి కట్టవలె వాటములుచూపుమనగా
యుగయుగంబులవారు పగగెల్వపోగాను తగగట్టిదాటినారూ
చనునయ్య శ్రీరామచంద్రమనకిచ్చోట చాలదినములుబట్టమ
వెల్లిపొద్దునలేచి తెల్లవారకతలికె వెళ్వలూమీకుసెలవూ
బల్లిదులైనట్టి కపినాయకుల మీరుబంధింపబంపరయ్యా
సేనసేనాకోట్ల పర్వతములుతెమ్మని సెలవిచ్చిపంపెనపుడూ
రఘువీరువాక్యములు బుట్టునంతటిలోనె రంతులుమిన్నందెనూ
పెళపెళనియార్చుచు పేరములుబెట్టుచు పెనుగుంపుతరలిబోయీ
వెడవెడనియురుములు వురిమినచందానవేగనగములు పెకల్చి
రోమానిరోమానవెయివేలు రెండువేలున్నవెలయా
రెండుభుజముల రెండు వెయివేలుబెట్టుకొని రెండుచేతులు నిండగా
సూర్యుడు చంద్రుడు తొలగి త్రోవలుదప్ప సురలుభీతిల్లగానూ
చుక్కలునురాలగా దిక్కులును బెదరగా నింగిపాటునవ్రేసెనూ
తడబడకయాలంకలోనున్న వస్తువులు తొలికాళ్ళమీకుసెలవూ
ఘనమైన గట్లెల్ల వాలాన బంధించి హనుమయ్య పెరికితేగా
అతడొచ్చెడి సొంపు వడివేగములుజూచి యారాఘవుండుబలికె
శ్రీరామచంద్రుండు నీలునిపిలిపించియు శీఘ్రమె కట్టుమనియెఁ
ఘనమైన నగములను నరచేతనందుకొని కడువేగబంధించెనూ

వాయుసుతుమొదలైన వానరాధిపులెల్ల వాయువేగమునతేగా
రాయధికులైనట్టి రణభేరులే(మోయ రాజులావేంచే సెనూ
లెస్సాయె సు(గీవ లెస్సాయె మనపనులు లెస్సలెస్సాయెనేడూ
వాటముగకోటి శతకోటి రాక్షసులను వడిజంపతెరగాయెనూ
నీలుడారమ్మని నీలవర్ణుడు బలికె నిడివిమనకింతెచాలూ
ఎల్లిపొద్దునలేచి సేనలకు చాటుమని వేయించె రణభేరియూ
మూకమూకకుదాటి యేకముగ పిలిపింపు వేగమెవెడలింపుము
సుముహూర్త మొచ్చెమరి ఆవలికి బోవలె సొంపుతోవెడలుమనెనూ
కోటికపినాయకుల కొల్వులో పిలిపించి కోటిరవితేజుడనియె
మేటికపినాయకులు వొక్కరొక్కరెమీరు దాటరోఆవలికినీ
అనగానె అందరు యంతంతవుప్పొంగి యార్పులు పెడబొబ్బలూ
ఉత్సాహములతోను జొచ్చిలంకాపురిని దెచ్చేము దానవులతో
మాటవిన్నదిమొదలు దళవాయియంగదుడు మరిరాఘవునకు (మొక్కి
లావేగమునబోయి తనసేనలనుబిలచి తరలిదండెత్తమనెనూ
ఆర్పులు పెడబొబ్బలగ్గలంబాయెనని యాలంకవారుబెదరి
యేర్పడివొకరొకరు దాటుచున్నారని యాదశాస్యుకుజెప్పిరి
పాలుబడిశతకోటిమరిత వీరులబిలచి పగదండువిరుగబొడువా
ఆదళముమీదెక్కి యీవలకిరాకుండ ఆవలకివోలుమనెనూ
ఆరిగెలుబల్లేలు ఆటోపములతోను విరుగనీశూరులెల్లా
కనకంపుపట్టియ్యి కాళలుజల్లులు కరితురగరథములమరా
నరపతిరాఘవుని నడవనియ్యమని శూరులైనమాకుయెదురా
అడుగెడుదూరమును రాఘవునిబోనీక యచ్చటనెనుంతుమనుచు
ధరనున్నవారిని దాటనియ్యామనుచు దానవులు దాటలుకుచూ
ఆమకోనిజగడములు నందుకొనికయ్యముల కదలించిచూచినారూ
వదిలితెబొడిచేరు రాళ్ళరప్పలతోడ వనచరులతో బాఫలు
చదరవళములుగాను చావనెట్లికనని చయ్యనవిరిగిరాడా
పారిపోయీయసురులందరును గూడుకొనిపలికిరి తబ్బిబ్బుగా
దేవఅసురేశయిక సాధింపరాదయా దేవాదిదేవవినుమూ
ఆదేవుదెగాక మరియతనిగెలువను హరునివశమునుగాదయా
సీతాపతీహరి శ్రీదేవిరమణుండు సృష్టికర్తయయాతడూ

దేవతలదుఃఖములు మాన్పగావచ్చినాదేవుడె శ్రీరాముడూ
రామలక్ష్మణులను యెదిరింపవలదిక రాజ నాబుద్ధివినుమూ
వారిసీతాదేవి వారికిని వొప్పించి శ్రీరాముశరణు చొరుమూ
లేకున్న మనలను లేకుండచేసును లోకరక్షణ రాముడూ
ఘోరదానవులను యేలేటిరాజువని కొనియాడు జగములందూ
మేటిబలవంతుడా బ్రహ్మకుమనమడా సరిలేదు జగములందూ
నాతోడసరిగానువుండి తమ్ముడనీవు నాకుదెలుపగవస్తివా
కోపంబువచ్చినీకొల్వులో కొరగావు యేపునకు యెదురాడకూ
కడువింతగానిపుడు గద్దించిపలికేవు కానినాపగవాడవూ
కదసి యసురులుగొల్వ ఘనవిభీషణుబిలచి కదలమనెయేద్రైననూ
కట్టుమను గొట్టుదును చెవెలగట్టుదును కానివాడవునీవుదా
ఎదురాడితెనింక నామనసుశాళదు యిప్పుడూనామాటవినరా
వద్దురావోయన్న వద్దికతోపోతెను బుద్ధిరామనకెల్లనూ
శ్రీరామచంద్రుని శ్రీదేవినొప్పించి చెలగుచును వుండుమన్నా
వైరిబుద్ధులుదలచి శ్రీరామచంద్రుని వెలదేలదెస్తివన్నా
అదిగోవచ్చెరాముసేనల రవధూళి ఆకాశమునగప్పెనూ
చేటులేని లంకకిపుడు నీవల్లను చేటేలదెస్తివన్నా
కోటలేదుచుట్టి కెంధూళిగప్పెను కొలువుచావిడినిండెనూ
మాటిమాటికి యెన్ని జెప్పిన విభీషణ మమ్ముదిగుడున జూచెదూ
పగవానిజోడు చేసుకునినీవు వానిపైపక్ష మెన్నడుమానవూ
అన్నరో రావణ మొన్న మనలంకకు అతనిబంటొకడువచ్చి
బలురాక్షసులజంపి యశోకవనమెల్ల భస్మంబుగాజేసెనూ
పచాంచి బిరుదులు పల్కుకొంటును నీకు ప్రతిగద్దె పెట్టుకొనియూ
అదరు బెదరు మాటలాడుకొని మనలంక అపుడె భస్మముజేసెనూ
వాయుసుతుడేగి యాశ్రీరాముసేనల వడితోడితెచ్చెనన్నా
వనచరులచేతను వారధి బంధించిన వర్తమానం బెరుగవా
ఘనమైన కోపమున గద్దించియటులేచి గద్దెపైబడదన్నెనూ
అన్నచేతన్నుబడి అతిదుఃఖమునలాను యారావణుతో బల్కెనూ
ఆరాఘవుల గొలుతు ఆయములు చెప్పుదు అన్ననామాటవినరా
నీగద్దెకూర్చుండు నిలిచి రాజ్యంసేతు నిక్కంబునమ్ముమన్నా

కరములు శిరములు రాముబాణములచే ఖండించి దోయింతునూ
అనియిట్లు నవ్వుచును అందరును జూడగా ఆతడేగె తల్లికడకూ
పోయెను విభీషణుకు పైనమైలానపుడు పంతములు మెరయగానూ
తల్లిసముఖానకుపోయి దుఃఖముతో దండంబుబెట్టినిలిచె
అన్న నీకు దుఃఖమేల వచ్చినది ఆయుష్మంతుడీవు
సరిగావునీబుద్ధి యోర్పులకు భూదేవి చక్కని విభీషణుండా
ఇకనెట్టి బ్రతుకులమ్మా హీనమాయెను యీదినము కొలువులోనా
వైరివానినైతి శ్రీరాముకడకును వేగమేబంపుతల్లీ
కొలువులోనె తన్నినాడు ఘోరాకార కోపుడై రావణుండూ
నీకుగలసగపాలు తీయింతునన్నరో నీవందు పోవవలదూ
ఓయమ్మ అతనితోటి పాలుపంపువల్లనె లేశమైనా
పాలునాకీవద్దు తానుచేపట్టుకొని పదికోటలుగట్టనీ
అడుగడుగుదండాలు బెట్టుచువిభీషణుడు హస్తముకుళించియు
అందముగరఘురాము పాదములకడకును ఆతవేగమెపోయెనూ
అనవునవిభీషణుడు యాకాశమార్గమున యారాముకడకువచ్చెఁ
చెన్నుమీరగరెండు చేతులునుముకుళించి శరణుశరణని పలికెనూ
కాకుత్థ్సకులనాధ కరుణాపయోనిధి కాచిరక్షించుదేవా
ననుగావవెస్వామి పగవానితమ్ముడను అన్యాయములుయెరుగనూ
యెందెందుచూచినా యందందుగలవని యావిభీషణుడు పలుకా
మన్నించివిభీషణుని మహిమీదవెలయగా మాటవానికిగలిగెనూ
వనచరులరాఘవుల వచ్చేటిసేనలను వైనముగచూడదలచీ
కోపించిరావణుడు కోటిరాక్షసులతో కోటమీదికివచ్చెనూ
దశమైనభేరులుమ్రోయగా వనచరుల దశకంఠుడుజూచెనూ
ఏకముగవనచరులు మూకలైకదలగా యెవ్వరనియడగదలచెఁ
పదిశిరస్సులనన్ను పట్టిబంధించిన బలిమైనవాలిసుతుడూ
తారాకుమారుండు దళవాయియంగదుడు యేరుపడెతానొక్కడూ
పేరైనసాగరము యావలికిదాటగా శూరులందరుచూచిరీ
అక్షయంబైనయాకోటికపి బలములు యిచ్చకొచ్చినతావయా
రక్షకుడు శ్రీరాము దొడ్డవాడనియపుడు రణభేరివేయించెనూ
వసంతకాలము నాటికిగొజ్జంగి పూవులవనములూ బూచినటులా

సుగ్రీవునీదండు అగ్గలంబాయెనని సురవైరిలాజూడగా
కలహమునకై యపుడు కాలుద్రవ్వెవారు కదలేదు కపిసేనలూ
దగ్గరనువచ్చియా లంకిణిమొగసాల దగ్గర గుడారెత్తిరీ
తెల్లని వర్ణములు నల్లనిదాయలు వల్లభునిసేనలోనూ
వేవేల వల్వలతో జాంబవంతుడుదాటగా యెవ్వరని యడుగదలచేశ
కల్లగాదువినుము తెల్లముగ జెప్పెదము కలతెరంగెల్లమీకూ
కదసిసేనలతోడ గంధమానుడిటకు కదియగానెవ్వడనెనూ
పేరుగల అసురపతి మిమ్ముసాధింపను పెనుగొన్న కపులువారూ
ఈరీతిగంధమాదనుడు మీమీదికి యేతేంచుచున్నవాడూ
ఆర్పులతో నొకరొకరు యీరీతినున్నారు అసురపతి మిమ్ము జంపా
వనములోదిరిగెడి కపివరులు రక్కసుల వచ్చిసాధించుటెట్లూ
అ సురులు వానరులు యెవరైననాపురము అందిచూడంగగలరే
ఆహరుడున్న కైలాసమె కదిలించియెత్త నాయధికబలమెరుగలేరా
పేరుగలిగినయట్టి నాభటులు యాకపులపెంపు దూలింతురనియేశ
అసురసంహారుడు దశరధేశ్వరతనయు డసురపతిమిమ్ము గెల్వా
శతకోటికపివీరఘనులు కొల్వగనందు చనుదెంచినాడు చూడూ
విస్తీర్ణమున్నారు యోజనంబుల పొడవు వినుపింపరాదుదేవా
రసికులను పిలిపించి రణభేరివేయించి రాముడుగుడారెత్తెనూ
వద్దనె నదె క్రోట్లవనచరులు గొల్వగా వచ్చెనాలక్ష్మణుండూ
వారిసుద్దులు దెలిపి వారి బుద్ధులుదెలుప శూకునకు కోపమొదవేశ
విరాధుని జంబుమాలినిజంపి శూర్పణఖవేగమె ముక్కుచెక్కి
క్రద్దులేదనకుండి ఖరదూషణాదులను పెద్దలకుచేరబంపీ
కరతేనిమూకలు యెక్కడెక్కడజూడ పుడమిదిగమ్రింగునటులా
ఏకుపదులు రెండువేలులాదండు దాయేకముగకారుగప్పేశ
నవకోటిదండు కపినాయకుల పిలిపింప నడిపీదులేరుపరుపా
తిరుపీధులొకవంక తీవ్రముగ సేయుమని దిట్టపరచిరిచారులా
వాగులువంకలూ వక్కటిగదిద్దుకొని శూరులందరు నడువగా
శారలూబూరుగలు తమ్మటంబులమ్రోత తడబడక భోరుకలగా
అతివేడుకలు గలిగి యేవంకచూచినా యారాముసేనలోనా
నాడువిభీషణుండాడిన మాటలు నేడుకానగవచ్చెనూ

కట్టడిగరావణుడు గోపురముదిగివచ్చి కదసియాకొలువులోనా
వీరులను శూరులను ఘనదానవులబిలచి యారావణుడు బలికెనూ
శూలములు చక్రములు బిడివాలములతో ఘోరదానవులెల్లనూ
చుట్టుకోటమీద ఆయత్తపడుకొని ఘట్టిగా నుండుమనియేన్
వాడవాడలవారినందరిని బిలిపించి వరుసతో నేరుపరచీ
సంధ్యవేళలలేచి వానరుల నావలకి సాగింపుదని బలికెనూ
దక్కుమరొదక్కరో వనచరులు యిప్పుడు దర్వాజతెరవగాను
దొంగదిట్లాబోయి కోరి వారితోరణరంగములు పెరుగుమనెనూ
అంగదుని పిలిపించి యచ్చోట విడమిచ్చి యారమావిభుడు బలికెన్
చెంగళించినీవు పోట్లాటలకుబోవ సెలవునీకిది యనియెనూ
అప్పణులు బుచ్చుకొని నీవక్కరుని బోనిక అవనిలోనణగించిరీ
నెపములేకనె కల్లజేసిన పాతకుల నెట్టుకొని చంపినారు
అసురపతిరావణుడు యామీదకదలెను దశరథాత్మజునిజూడా
వాటముగ వుత్తరపు గోపురముమీదికి మేటివీరులుదానునూ
కోటిగొడుగులనీడ కోలాహలంబుగా కొలువులోకూర్చుండెనూ
వచ్చేటిదినకరుని రాకగానకయున్న అచ్యుతుడువెరగందెనూ
విభీషణునిబిలచి యిదియేమిమాయయని విన్నపముసేయుమనెనూ
రాజాధిరాజ శ్రీరఘువీరవినరయ్య రావణుడుమిమ్ముజూడా
కోటిగొడుగులనీడ కొలువులోనున్నాడు మేటిదినకరుడు చూసెన్
తుచ్ఛంబుగాదీని ద్రుంచివేయగలవలయు లక్ష్మణావిల్లుతెమ్మీ
ఇచ్చెనొకబాణంబు వలచేతనందుకొని అచ్యుతుడు దునియనేసెన్
కడిదియాయసురపతి కొలువులోపట్టినా ఘనగొడుగులనుద్రుంచెనూ
వింటినానామంతు విలువిద్యగురుడితడు కట్టులేనివాడయా
వింటిసామంతుడు నీమపదిశిరములు వెంటనెదునియవ్రేసున్
అతనిచెజచ్చిన మనకుపుణ్యముగలదు అమరువైకుంఠపురము
నడిచావడికివచ్చి నయముతోగుర్చుండి నాయకులపేరబిలచీ
అతికాయుని బిలచి అప్పుడెవిడమిచ్చి ఆయత్తపడుమనియెనూ
అనేకదినములనుండి యాహారములులేక అణగియున్నవి శరములూ
శరములకు నాహారములు గలిగెనేటికని సాహసముతొబలికెనూ
అంబులకురక్తములు ఆసగలిగెననుచు ఆనందమును బొందెనూ

అందముగ రణభేరి తెప్పించివేయించె నతిభీకరముతోడనూ
రంగైన పిరంగి రాయముద్గరతోమరంబులును చక్రములునూ
గజఘూలమంకుశంబులు గండ్రగోడ్డలి ఘనబిండి వాలలునూ
అందముగ సర్వాయుధాపూర్ణుడగుచు ఆయత్తపడె నప్పుడూ
రథములే నూరుకోట్ల రథమువెంబడి చాల రౌతులును బిరుదుపడిగెల్
ఆయత్తముగ రాగనతివేగనడిపించె అసహాయశూరుడపుడూ
అతివేగములతోడ మూడు రాత్రులు పగలు అతికాయెసేన వెడలెన్
నడిచేటి యేనుగులును కోటియశ్వములు యడబడక సేనమీదన్
అతికాయు నడవగా పెంధూళి మిక్కుటై ఆకాశమున గప్పెనూ
వీరకపులను జూచి ధీరులై నిలువగా ధీరుడై యంగదుండూ
నోరు మరచి మనము వూరకుండితె మనల నొప్పింతురయ్యా నేడూ
బంటుకొక పరత్వము చేతనె బట్టుకొని బారులై నిలచిరపుడూ
కదిసిరి కయ్యములు కనకరథములవారు కడుమొత్తి విరుగపొడువా
పోరు కొమ్ములు బట్టి పుడమిపై రక్తములు యేరులై పారగానూ
పేరు కలిగిన పెద్ద కపినాయకులజంపి తనపేరు చెప్పనిలిచెన్
వెనకపరుగులతోను వేవేగమే పోయి వినిపించిరారాముకు
కులపాల చంద్రుడా రావణుని సుతుడట కూల్చెనందరి కపులనూ
కనక రథములవారు కదలేరు రాక్షసు ఖడ్గముల ఖండింపగా
భ్రమింగిరీ వనచరులు కోటాన కోటులు భగ్నముగ విరిగిరయ్యా
ఘనమైన సేనలకు పతియైన జాంబవుని కరిరాజవరదుడంపెన్
యాకపులు యార్చుచును యెంతేసివేడుకలయసురులను విరుగపొడువా
తగమెరసి యచ్చోట జాంబవుండనువాడు తెగటార్చుచునురాగనూ
దండిగా జాంబవుని ఢాకకోర్వగలేక దానవులు బెగడిరపుడూ
అగచరులతో గూడి యటుజాంబవుడురాగ అతికాయుడద్దెచూచెన్
పొగబాణములుగాల్చి రణరంగమునవేయ బొందె జాంబవుడు మూర్ఛ
కాలువలు వాగులు కడురక్తములునిండి కడువడిని పారసాగెన్
రణమగ్గలంబాయెనని కపినాయకులు రామునకు వినుపించిరీ
బలముతెల్లనుబంపి అతికాయుతనకడకు బట్టితెమ్మని యనియెనూ
రఘువీరు వాక్యములు బలుకునంతటిలోను రంతులె మిన్నందెనూ
రథము తిరుగవేసి కపినాయకులమీద రాక్షసాధముడు నడచె

మార్కొని రఘురాము మరుగు జొచ్చిందాక తరిమి కపులను జంపగా
రాఘవుల కనుగొని అతికాయుడిట్లనె రణశూరుడవుగావయా
పాలుమాలినకోతి పంజులను గూడుకొని పరభూములను వస్తివి
వినికిజెప్పినిన్ను బుద్ధిమోసబుచ్చి విధితోడి తెచ్చెగానీ
కానిభూముల చావ కారణంబుండెనో కరిరాజవరదనీకూ
అనిన లక్ష్మణుడడిగె యిదియేమి రాఘవా ఆవార్తలను వింటివీ
పక్షివాహనుడని పాటింపరాదని మెచ్చిలానూర కుండెఁ
రక్షించినన్నంపు రాక్షసాకోట్లను రథమును ఖండింతునూ
యిచ్చవచ్చినయట్లు చూచుకొమ్మనుచును యచ్యుతుడుతా బలికెనూ
ధనువు గవిసినదీసి ధనుగుణధ్వనిజేసి దేవదుందుభూలు మ్రోయా
అనువెరిగి అంబెరిగి యాక్కడదనమెరిగి యతివేగమందు కొనెనూ
అన్నవద్దకివచ్చి హస్తములు ముకుళించి యానతిమ్మని బలికెనూ
మ్రొక్కబోవగ వానిగెలిచిరమ్మనుచు తానొక్కవాక్యము బలికెనూ
గ్రక్కునను అతికాయుగనుగొని లక్ష్మణుడు కయ్యమునకె రమ్మనెఁ
ఓరిలక్ష్మణ నాడు శరముల ధాకకు ఓర్వంగలేవుగదరా
పారిపోదువుగాని ప్రజలచాటుకునీవు ప్రాలుదువు యీభూమిలో
అచ్యుతుడు మాయన్న ఆనతిచ్చినమాట లెఖ్ఖరిక నేనెరుగనా
తుచ్ఛమాడకురోరి అతికాయుడానీదు వక్షమె దునియింతునూ
అమ్ములమ్ములమొనలు తుమురుకై రాలుచు యిమ్ములేదిద్దరికినీ
ఇమ్మైన బాణములు యేరుపరుచుకొని యిరువురునుపోరగానూ
పక్షమెంచక అతికాయువక్షస్థలము తుచ్ఛముగ ద్రుంచదలచెఁ
వేసితిని బాణములు వేలాను సంఖ్యలు గాసితోచదువానికీ
చింతించి లక్ష్మణుడు శ్రీరామునీదలచి చిన్నబోయీనిలచెనూ
ఆక్షణమునందె జాంబవుందేతెంచి లక్ష్మణుకు చెప్పిచనెనూ
అపుడు సంతోషమున నగ్నిబాణము దొడిగి యావ్రజకవచమేసెఁ
అట్టిసమయంబున అతికాయుడుగ్రుడై ఆలక్ష్మణుని నొచ్చెనూ
కరలాఘవముతోను శరములతొబోరిరి హరికరుల చందముననూ
వరమడుగుకొన్నట్టి బ్రహ్మాస్త్రమేతొడిగె బలురాక్షసుని మీదికీ
తనముష్టిఘట్టనల తనువుండనతికాయు తలద్రుంచెనతివేగమె
గిరగిరన దిరుగుచు రక్తములుగ్రక్కుచు ధరణిపైగూలెనపుడూ

ఉరుములును మెరుములును భీకరంబైనట్లు అరుగుటకుతెరువులేకా
మడుగులై రక్తములు మరిమొండెములుదెళిపడి రాక్షసులుపారిరపుడూ
అన్నవద్దకువచ్చి యభిమంత్ర తీర్థములు యాకపులకును బంపిరీ
పడియున్నకపులకు పాణములువచ్చెను పరిపరిచందములనూ
ఆర్పులుపెడబొబ్బలగ్గలం బాయెను ఆరాముసేనలోనూ
దేవాదిదేవతలు దివినుండి గొనియాడె దేవదుందుభులుమ్రోసెౝ
పారిపోయిన అసురులందరును గూడుకొని పలికిరి తబ్బిబ్బుగా
ఓదేవయసురేశ వీడు సుతుడైనట్టి అతికాయుమృతిబొందెనూ
దశకంఠుశోకించి యింద్రజిత్తునిబిలచి కీశులను చంపుమనెనూ
ఇంద్రునిగెలిచియు దేవతలసాధించి ఇంద్రజిత్తనుపేరయా
అందరినియెదబాసి యసురబలములతోడ అప్పుడె వెడలివచ్చెౝ
చంద్రధరుడిచ్చినా సత్వంబుగలదని శంకమొక్కింతలేకా
ఇంద్రజిత్తునువాడు కపులపైదాకెను యినకులచంద్రవినుమూ
కొండతోడను ప్రతికొండదాకినయట్లు పిండిపిండిగజంపగా
దండిగావనచరుల ఢాకోర్వలేక దానవులుబెగడిరపుడూ
తలచెటి రణమందు తనవార్నితనబల ములానుగాచంపుకొనియె
తనయీడు తనజోడు దురితవీరులబాసి తానుమేఘముజొచ్చెనూ
వలనొప్పభోగాస్త్ర వానరులసేనపై వర్షములు గాగురిసెనూ
నాగపాశమువెడలి నరనాథ చంద్రుని బాగుగాబంధించెనూ
చింతించి శ్రీరామచంద్రుడు తనమదిలొ చిన్నబోయినిలిచెనూ
కరములనుముకుళించి జాంబవుండనువాడు గరుడుని దలచమనెనో
మదనకుని కీచకుని మర్దించి రణమందు మడియ దాటించలేదా
చింతింప పనిలేదు శీఘ్రముగరప్పింపు శ్రీరామచంద్రనీవూ
కృపతోడ రఘురాము కోరెయంతనెదలచ గొబ్బునా గరుడు దొచ్చే
ఖండించి తుండించి కరమొప్పగాచీల్చి కడువేగమునదన్నెనూ
యంతలోపాతాళ లోకంబుకడకును యవిదొచ్చిపారి పొయెౝ
బంటుకొాక పర్వతము దెచ్చియు క్రిందనే ప్రతికోరి పెట్టుదామూ
దంట కపులామీరు వెంటనే బోయి యాకంటకుని సమయింపుడూ
మంటలై మండుచుమరినిప్పులేరాల మహిదిశలు వెరగందెనూ
గండట్టు జంటితేనెతేట యీగలన కపుల ఖండించెనంతా

ఆయములుజెప్పియు అసురబలములనెల్లమాయమైపోవజేయగా
బ్రహ్మనీ నొసటను వ్రాసెనా విభీషణ బడుమనుచునాచేతనూ
వేయవలసినశక్తి యేపణుచుకొనుచును యింద్రజిత్తుడు అప్పుడు
వానిమాయలుదెలిసి విభీషణుడు లక్ష్మణుని వడి మరుగుదీసు కొనియెగా
వడితోడయాశక్తి వచ్చియాలక్ష్మణుని పక్షమునగాడగాను
అంతనె వెరగొని కపినాయకులు జూడ యాలక్ష్మణుడు వ్రాలెనూ
తడబడుచు రఘురాము దిగులుపడి లక్ష్మణుని తొడలమీదికితీసుకా
పలపలని దుఃఖించి శ్రీరామచంద్రుండు పలవరింపగసాగెనూ
కటకటాలక్ష్మణ కారణీకములాయె ఘనమాయె మృగముజూచి
పర్ణశాలకాడ పణతిమాటలవిని పడుచుపనులకు బోతినీ
అయోధ్య వెడలియు అరణ్యములరాగ అచట తండ్రియుబాయనూ
తనుపెన్నదందని దయగల తమ్ముడా దయతోడ బలుకవేలా
ఎక్కడా నీరూపునీరేఖ లక్షణము యెవ్వరినికనుగొందునూ
చక్కనిసహితుడా లక్ష్మణానీతపసు సమసెనాయెదుటనేడూ
యెదురుగానిలిచియు యెదురుమాటాడవు యేమిరానాతమ్ముడా
ఇదియేమి కోపములు యెన్నివార్తలకును యెమనుచుబలుకవిపుడూ
అలయికకు నోర్చియు యడవిలోఫలములు ఆకలెరిగియుదెత్తువూ
అన్నయనిపిలచి ఫలమందిచ్చుటకును ఆధరవుగాననేనూ
సకలాదిశేషుడవు సౌమిత్రి లక్ష్మణ సహితుడా పలుకవేరా
గురుపుత్రునేసిన బాణములులక్ష్మణా గురుతులైదాకెనేడు
సురులుదిక్పాలకులు దిగులుపడి యందరుజూచి యిద్రివాతయనిరీ
ఆదికాలమునాటి జాంబవుడులావచ్చి అయోధ్యయేమిరామ
యేనొక్కయోచనయుచేసెదను యిదియిపుడు యేమనుచుయంటివేని
సంజీవిదెచ్చినా సౌమిత్రిబతుకునూ సకలసేనలతోడనూ
అంజనీనందనుడు అవసరపుసహితుడు హనుమంతుచేతనౌనూ
పిన్నవాడకతన ప్రియముతోపిలువయ్య పెంపుగలహనుమంతునీ
అంజనీతనయుడా అజానుబాహుడా హనుమయ్యరావోయన్నా
అవసరపుతమ్ముడు నాదులక్ష్మణునకు నపకాలమాయెనేడూ
అవుననివినిబోయి యావాయునందనుడు అతనిపదములకెరగియు
వనచరులతోగూడియొదిగి యుండితినిపుడు వడివేగమునబంపుమీ

ప్రాసినాబ్రహ్మను వానిబట్టిదెచ్చి గాసి బెట్టుమనిచ్చటా
అసురాధిపతిదెత్తు అసురులనుమర్దింతు ఆనతిమ్మ నిబలికెనూ
ఇంతపనులు సేయ యిపుడుమనకేమిటికి యిదియుసమయంబుగాదూ
భానుండుతూర్పున వుదయించకటుమున్నె పరగసంజీవిదెమ్మూ
అతిబల పరాక్రమము గలయట్టి మాయావి కచ్చోటబుద్ధిజెప్పీ
సంజీవి పర్వతము జతనముగ తెమ్మని సాగనంపెనురాముడూ
హేమమునులు మీరునుగాబోయి యాత్రోవగట్టుమనెనూ
ఆత్రోవలోపలను యెవ్వరొచ్చినగాని ఆవలికి బోనీకుడూ
ఆలస్యముడిగియు హనుమయ్యలాకదిరె అఖిలాదిలోకములకూ
ద్రోణగిరి హేమగిరి హిమవంత పర్వతము దొడ్డగిరులెల్ల వెదకెఁ
వెదకి కానగలేక హేమములనుగని వేడ్కతోనాడ నిలచెఁ
నాకుదాహముదోచె తాపసోత్తములార నాదాహమును దీర్పుడీ
వేగకమండలతీర్థమా వానరేంద్రునకు విషముతోగూర్చియియ్యా
నాకుదాహముదీర నోపదోమునులార సడబావులే దీర్పుడీ
మకరియున్నకొలను యెదురుగాజూపిరి మరివాయునందనునకూ
అతివేగమునబోయి నీళ్ళ్రావగజూచి యామకరిదిగ మ్రింగెనూ
అంతమకరి కడుపుచించి హనుమంతుడు అతివేగమున వెడలెనూ
అతివేగ గంధర్వసతి శాపమునుదీరి యాకాశమున నిలిచెనూ
అంజనీ తనయునికి హస్తములు ముకుళించి అన్నియు చెప్పిచనెనూ
ధరనూరు యిన్నూరు తలచేతులునుగల దానవుడు బెదరించగా
అపుడు శ్రీరాముని యాత్మలోపలదలచి యాయసురు తలలు ద్రుంచెఁ
సంజీవి కొండకు సరగునను బోయెను సకలదేవతలుజూడా
భానుకులు తమ్మునికి బహుభారమాయెను భానుకులు బంటనెనూ
బంటుతోగంధర్వకోటి యుద్ధముసేయ బహుబలముచంపిచనియెఁ
కపటమనియవిదలచి కాపున్న శేషుడు పవనజునిజారనీడు
కోపించివానరుడు శ్రీరామునిదలచి తనతోకసాగవిడిచెఁ
చెలరేగిహనుమంతు చంద్రగిరిబెరకగా శేషుండుమ్రగ్గెనపుడూ
వేగమెకనకగిరి కైలాసగిరి కదలెవెరగంది రాఘవుండూ
పూర్వదిక్కునబుట్టు భానుండులానేల పుట్టెనుత్తరదిక్కునా
దానవులగూడెనో దైవమొక్కటియని ధనువందె శ్రీరాముడూ

చాపమె త్తకుడయా భానుండుగాదది సంజీవివెలుగులనియూ
స్వామిమనహనుమంతు డందరినిగెలచియు సంజీవిదెచ్చెనిపుడూ
తెచ్చెనయ్యాయిదిగొ అఖిలతిరువడియైన హనుమంతుడదెదెచ్చెనూ
సంజీవిదెచ్చిచట చక్కగానుంచెను సౌమిత్రిలేచినిలిచెఁ
అఖిలలోకంబులు అపుడుతెల్లనాయె యగచరుల బలములేచెఁ
ద్రోణగిరిపర్వతము తోడనెగొంపోయి తొలుచోటనిలిపివచ్చెఁ
అపుడుసంతోషమున నానందమొందిరి యావాయునందనునిచె
అర్పులుపెడబొబ్బ లగ్గలంబాయెను యారాఘవులసేనలో
తొలినిద్రబోతిని యేమియెరుగక నేను తొడలమీధికిచేరితీ
మీకుభారముమోపి యపరాధినైతిని మిహిరకులనాధనేడూ
వెరవకుములక్ష్మణా వెరపెల్లదీర్చెను వేగమెవాయుసుతుడూ
హనుమంతునిదిక్కు అప్పుడెచూచియు అతిహితుడవౌదువనియె
హస్తములుముకుళించి దక్షణపుతట్టుకు హనుమంతుకదలిపోయెఁ
యసురకులునిబిలిచి యడిగెనురఘుపతి యవియన్ని దెలుపుమనుచూ
ఇంద్రుడనుకొన్న దేవేంద్రునిసాధించి యింద్రజిత్తనుపేరయా
సకలదేవతలచె చాలవరములుగొన్న సాహసికుండువాడూ
అటువంటి దానవుని హతమణచ భువిలోన అలవిగాదయ్యామనకూ
అదిగొపధ్నాలుగేండ్లు నిద్రాహారములులేని యతనిచేతను చచ్చునూ
శేషాది చంద్రుండు వేసారి తనవునను వేసెనుభూమిపైనా
అంతటి వారలు మనకెవ్వరున్నారు యేగుదము అయ్యోధ్యకూ
పరుగుపాటునబోయి లక్షణుడు శ్రీరాముపాదములపై వ్రాలెనూ
ఔనయ్యరఘుపతీ నాచేతనవునయ్య యీ యింద్రజిత్తు జంపా
ఒనరపధ్నాల్గేండ్లు నిద్రాహారములేక వుంటీవీనాతమ్ముడా
కాయపండ్లూదెచ్చి మీకుపదములకిచ్చి కావలిగనుంటినయ్యా
పరుగుపాటునేను పర్ణశాలకువచ్చి ఫలములా సీతకియ్యా
ఎత్తుకుని మీరిద్దరారగింతురుకాని యిందయని నాకియ్యరూ
తమ్ముడు హనుమంతు సహోదరుడులక్ష్మణుడు తగువారు వీరుగాక
తమ్మలెందరుగాని యున్నానునేనునేమాయె దయలేని వారువారూ
దూషకులనందరిని ఖండించబుట్టినా దొడ్డవాడవునీవయా
అనదక్షణపుతట్టు దానవులు వచ్చిరని హనుమంతుకదలిపోయె

రఘుపతీ వినవయ్య యింద్రజిత్తనువాడు రయముననుకదలివచ్చీ
మాయసీతనుదెచ్చి యింతలోపలనిచట మడియించినాడువడిగా
కనినేనువెరగంది కపులక్కడనిలిపి కడువేగమునవచ్చితీ
అనగా విభీషణుడు అదియసురమాయలని అనియె రఘురామతోడా
హోమగుండములోని రధమెక్కి వెలువడిన ఒక్కరును గెలువలేరూ
పరమ పురుష విరోధియైన పాపాత్మునిబట్టి ఖండించు మనియే
అనినంత లక్ష్మణుడు హనుమంతు గూడుకొని యాగంబు జెరచిరపుడూ
పడిగనింద్రజిత్తు డాకాశముననుండి వర్షముగనేసె శరమూ
సూటికెక్కిన హనుమంతుడు లక్ష్మణుని సూటిగా నెత్తుకొనెనూ
నింగిమోయగ పెరిగి నిజరూపు దాల్చెను నీచుని సంహరింప
బహుమునుల దేవతల భంగపరచినయట్టి పాతకుని గానవచ్చే
కులగిరులు పర్వతము నేల మిన్నదిరెను క్రూరుడదలించగానూ
కడువేగ దేవతలు గుంపులుగ గూడుకొనే కళవళంబంధి రపుడూ
అగ్నిబాణము తొడిగి భగ్నముగ వేసెను హనుమంతుపై దాకనూ
లక్ష్మణుండది యెరిగి జలధి బాణముదొడిగి రయమున చల్లార్చెనూ
అంబులంబుల మొనలు తుమురులై రాలుచు యిమ్మలేదిద్దరికినీ
లక్ష్మణుండింద్రజిత్తిరువురును బోరగా లోకములు భయమందేనూ.
ఇమ్మైన బాణములు యేర్పరుచుకొని వారలిరువురును పోరాడగా
కరములును యురములును శరములనుగప్పెను క్రమముతోలక్ష్మణుండు
అయిదు బాణంబులు యాక్షణంబున దొడిగి యాయసురు విలుద్రుంచెనూ
ఖడ్గంబు తీసుకొని కాలుద్రిమ్మందుచు లక్ష్మణుని నొప్పించెను
అపుడు లక్ష్మణును ధరణి కంపింపగా అసురసుతు ద్రుంపదలచే
వరమడుగు కొన్నట్టి బ్రహ్మాస్త్రమే దొడిగె బలురాక్షసుని మీదికి
శరము గిరగిరదిరిగి ధరణిపైబడగానె దానవులు బెగడిరపుడూ
హనుమంతువాహనము లక్ష్మణుడులాదిగి యారాముకడకువచ్చే
ఆలింగనముజేసి యభిమంత్రతీర్థము అపుడెకృపజేసెనూ
పడియున్నకపులకు ప్రాణములువచ్చెను పరిపరిచందములనూ
దేవాదిదేవతులు పుష్పవర్షముగురిపి దివినుండిగొనియాడిరీ
పారిపోయి యసురులందరునుగూడుకొని పలికిరీ తబ్బిబ్బుగా
ఓదేవయసురేశ సాధింపరాదయా ఆదిదేవునిరామునీ

ఇంద్రజిత్తతికాయు మొదలైనవారలు యేమిగామడసినారూ
అధికసత్వముతోను కుంభకర్ణునిజేరి అసురులందరులేపుడీ
మ్రోసేదిభేరులు కూసేదిభేరులు తోసేదిబహుబండ్లయా
పోసిరీకాగేటినూనె కర్ణములందు పోతులనుపైకోలిరీ
గాసిబెట్టితిమనక గ్రక్కునను లేవయ్య కరిరాజువచ్చిదిగెనూ
కదిలికుంభకర్ణు మెల్లనెటాలేచి గజిబిజిలుయాడదనెనూ
దశరధనందనుడు శ్రీరామచంద్రులు దండెత్తివచ్చిదిగెనూ
మాటవినిటాలేచి మరిసంధ్యజపములు సూటిగాదీర్చుకొనెనూ
కోటివేలసురులు సేయుభోజనములాకొని యారగించితేపెఀ
వేయిబుట్లఆకులు వేయికోట్లపోకలు వేగమెటానమలెనూ
గసగసనమలుకొని కడవవడనిడుచుకొని దశకంఠుకొలువుకొచ్చెఀ
ఆవిభీషణుడు మేమిద్దరముగూడుకొని నాడువలదనిచెప్పమా
వారలనుయెరుగవా ఓరావణేశ్వరా కార్యములుకడుమించెనూ
వదరేటిదానవులు వారెందుబోయిరి యదిరిపడిరిగనాటికి
మనకులము మనుజేశుచేతను మ్రగ్గనేటికి రావణా
కుంభకర్ణుడు రావణుండును యిరుపురు కోటమీదికివచ్చిరీ
మాటలాడగచూచి శ్రీరామచంద్రుడు మరియొకడెవ్వడనెనూ
యేపుగామాటాడు ఆరునెలలునిద్ర యెల్లవారెరుగగానూ
వెళ్ళివస్తేకపువెంటలాడుకపోవు మేటికుంభకర్ణుడూ
అతనియాకృతిచూచి శ్రీరామచంద్రుండు యాశ్చర్యమందెనపుడూ
నిద్రభంగములాయె జయబలములేదని విభీషణుడుటాపలుకగా
జయబలముచాలదని దశకంఠునిజూచి విజయశాలికిజెప్పెనూ
ప్రియముచేసినన్ను పిలిచినది యేటికన యినకులునిజంపమనెనూ
గట్టైనొడ్డాణంబు బిగువుగాచల్లడముపెట్టి నొకచేతగదయూ
పుట్టగానాతోనుపుట్టిన నిద్రను నీవన్నకావుమనుచూ
దిట్టమాటలుపలికె లంకదాటి రామలక్ష్మణుల రమ్మనుచునూ
మనుజేశవినవయ్య మదకుంభకర్ణుండు మరిలంకవెడలివచ్చెఀ
ఇరుదెసలమనసేన లిందరునుబోయినను యేమియునుచెడ్డగాదూ
ఎంతేసిపర్వతము లెన్నివృక్షములతో యెంతగొట్టినకదలడూ
తనబంటుసుగ్రీవు తనకడకు పిలిపించి టాననియె శ్రీరాముడూ

చనివానినిందాక గట్టిగాబట్టుకుని చేయ్యనను రమ్మనెనూ
సొంపుగావినిబోయి హనుమంతునీజూచి సుగ్రీవులాబలికెనూ
గట్టిగాకుంభకర్ణునిబట్టి తెమ్మనుచు బెట్టిబో సెలవుమనకూ
పదివేలకోటులు బలమైనవనచరులు మెదల నియ్యకబట్టిరీ
పట్టినను విదళించి పారిపోనియ్యక మెట్టిఛంపెను సేనలా
మేటిసేనలతో గంధమాదనుడును కదలిలాకెను వానినీ
బలములుగల కపినాయకులుబోయి మెదలకుండాబట్టిరీ
బెదరినిద్రయుదెలసి కుంభకర్ణుడువార్ని విదళించివేసెనపుడూ
ఘనమైనసేనలతొ గంధమాదనుడును కదలిలాకెను వానినీ
బెదరిచూచి గంధమాదనుండని తెలసి నలసి రొమ్ముననబూచెనూ
నుగ్గునుగ్గుగబట్టి బంతిగట్టినరీతి తొక్కియావలికిద్రోసెనూ
వ్రగ్గిరీ వనచరులు కోటాను కోటులు భగ్నముగ విరిగిరాగా
అచ్యుతుండిచ్చోట సుగ్రీవునీజూచి అతిశూరుడై బలికెనూ
బంటువై తేనీవు పోట్లాడ రమ్మనుచు పలికె కుంభకర్ణుడూ
అపుడు సుగ్రీవుడు అచలేంద్ర మెత్తుకొనియా కుంభకర్ణునేసెణ
తనచేతిశూలమున సుగ్రీవునీ గ్రుమ్మి ధరణిమూర్ఛిల్లజేసె
కోపమున హనుమంతు కొండచేకొని వానిగుండె పగులంగవ్రేసెణ
వానిచేకడునొచ్చి వానరుడుబలుడని వడినిగదచేతవ్రేసెణ
అర్కనందనులేచి యాకాశమునకెగసి యాకుంభకర్ణుదన్నెణ
తన్నిపోగాజూచి దానవుడు కోపించి ధరణిధరమున వ్రేసెణ
అదితగిలి సుగ్రీవుడల్లనను మూర్ఛిల్ల యసురుండు పట్టుకొనియెణ
చంకనిరికికొనుచు లంకలోనికిపోవ పొంకముతొమూర్ఛదెలిసీ
కదిసనోటను ముక్కుచేతచెవి తెంచుకొని గగనమున కెగసినాడూ
పొయ్యేటి వనచరుని బట్టుకొని గిరగిరని పోనీకద్రిప్పివేసెణ
ఘనపరాక్రమమున ధరణిపైబడిలేచి గ్రక్కుననుయేతెంచెనూ
ఆముక్కుచెవులును స్వామి ముందుంనుంచి హస్తములు ముకుళించెనూ
అవునోయిసుగ్రీవ యధికసాహసుదవని యాలింగముజేసెనూ
ఆలంకవీధిలో కుంభకర్ణుడుబోయి అద్దంబులో చూచెనూ
ముక్కుచెవులునురెండు చెక్కబడిబోయెనని గ్రక్కునను తిరిగివచ్చెణ
వంచంబులాయెనని దానవులునవ్వగా వచ్చెవానికిరోషమూ

నిశ్చయించుకవచ్చి రాముసేనలబట్టి అచ్చటచ్చట మ్రింగెనూ
మ్రింగినావనచరులు కర్ణమూలములను మీదికివెడలిరపుడూ
అట్టహాసముచేసి పట్టిదిగ మ్రింగెదను యారామలక్ష్మణులనూ
అనిదానవుడురాగ కనివిభీషణుడరిగి యన్నతోడుత బలికెనూ
కనికుంబకర్ణుడు కన్నీరునించుకొని కడజేరి బ్రతుకుమనెనూ
ముల్లోకభీకరుండని యెరుగవానన్ను ముమ్మూర్తులైనయెదురా
ఈవేళ నాకోపమున కెవ్వరెదురైన యేనాహుతిగగొందునూ
అనికుంభకర్ణుండు గదచేతనెత్తుకుని యారామునేయదలచెన్
శ్రీరామచంద్రుండు శరమొకటి సంధించి చేతులనుఖండించెనూ
వడిచేత వృక్షంబు వడిగాను పెకలించి వనజనాభుని వ్రేయగా
పరమపావనుడపుడు మరియొక్కచెయి ద్రుంచె బలమైనబాణములను
కన్నులతో కనులురుమ కడురక్తములుగార కాలుడై మందివచ్చెన్
రెండుబాణములెత్తి తొడలమీదికితొడిగి మొండెములుగాగ వ్రేసెన్
ధీరుడై దానవుడు ధరమీదబొరలుచును దిగ మ్రింగదలచిరాగా
నరనాధచంద్రుండు నరసింహబాణమున నాలుగెనెత్తుకొనుచు
కాలాంతకంబైనఘన బాణములుదొడిగి ఖండించెవానిశిరమూ
వడిగానుశిరమెగసి వరుణుండుబెదరగా వనధిలోబడెనప్పుడూ
అన్నవద్దకువచ్చి అభిమంత్రతీర్థములు ఆకపుల కెల్లనొసగెన్
పడియున్నకపులకు ప్రాణములువచ్చెను పరిపరిచందములనూ
పొందుగాదేవతలు సిద్ధగంధర్వులు పుష్పవర్షముగురిసిరీ
పారిపోయిన యసురులందరునుగూడుకొని పలికిరీతబ్బిబ్బుగా
గుణనిధీవినవయ్య రాముబాణాగ్నిచె కుంభకర్ణుడుగూలెను
రణశూరుడట గూలెననువార్త వినగానె రావణుడుమూర్ఛిల్లెనూ
అంతలోతెలివొంది అతిశీఘ్రమునబోయి అతనిగురువుకు మ్రొక్కెనూ
వినరోరిరావణా రామలక్ష్మణులను యికనీవుగెలువలేవు
పాతాళమునసీవు యాగంబుచేసితె పగతులను తెగటార్తువు
అవుననుచువినిబోయి సీతాపహారుడు యాబిలములోజొచ్చెన్
యాగంబుసేయగా లంకలోపొగలెగయ యదివిభీషణుడుజూచి
రాజాధిరాజ శ్రీరఘువీరవినవయ్య రావణుడుమిమ్ము గెలువా
పాతాళ హోమంబుగావింపుచున్నాడు పదిలముగనుండవలయూ

హోమగుండములోని రథమెక్కి వెడలితె ఒక్కరముగెలువలేమూ
అవినంతరాఘవుడు సుగ్రీవునిబిలిచి అతివేగమునబంపుమీ
హనుమంతునితోగూడి అంగదాదులుపోయి యాగంబుచెరచిరపుడూ
విఘ్నంబుచేసేటి వివరమంతయుదెలసి యుగ్రుడై మండి తరిమెఁగా
అంతఃపురమునకు అతివేగమునబోయి అతిదుఃఖమును బొందుచూ
కటకటాయిటు వంటి కారణికంబులు గలుగునని యెరుగనై తి
చింతించి రావణుడు పంతంబుమీరగా అంతఃపురంబు వెడలెఁగా
కోపములురెట్టింప కోరిదానవులతో కొలువులో కూర్చుండెనూ
కనుగొనుచు తనదైన పదిశిరస్సులయందు ఘనకిరీటములు దాల్చెఁగా
కనకమయమై కోటిరవితేజమునను న్న ఘనరథము తెమ్మనియెనూ
ఘనముగా మును బ్రహ్మవరమునను యిచ్చిన ఘనశక్తి ధరియించెనూ
ఖడ్గముద్గర బిండివాల తోమర శూలగద ప్రాస చక్రములనూ
అన్ని ఆయత పరచి రథముపైకూర్చుండె నధికకోపోగ్రుడగుచూ
ఖడ్గవృశ్చిక సర్పరోమాగ్ని వర్ణులతో యాలంకలావెడలెనూ
రణకేళికేతెంచి రామునికి నెదురుగా రథమునడిపించుచు నెనూ
హనుమంతు సుగ్రీవ అంగదాదులుబోయి యచలంబులెత్తుకొనిరీ
రాక్షసులు వనచరులు ఘోరయుద్ధముసేయ రక్కసులుబారి రపుడూ
దండియగు వనచరుల డాకకోర్వలేక దానవులు బెదరిరపుడూ
యాసమయంబున రావణుడుకోపించి యటవిల్లు నెక్కుబెట్టెఁగా
శరములను సంధించి శరవర్షములుగురిసి చేరెరఘురాముకడకూ
రణభీకరుండైన రామభద్రుడుచూచి రౌద్రుడై కోపించెనూ
వరుణుండుయిచ్చినా వజ్రాంగిజోడపుడు దొడిగి యతివేగముననూ
దివ్యబాణంబులు సంధించెరాఘవుడు దివ్యకోదండమందూ
చుక్కలటురాలగా దిక్కులెల్లనుబెదర సురులు భీతిల్లగానూ
వింటదొడిగిన శరము వివరముతొవేసెను వీరాధివీరుడపుడూ
రాముబాణములేయ రాక్షసులు కొందరు రాలిరిభూమిపైనా
రావణుడుకోపించి రౌద్రుడైతానపుడు రథముచేరగవచ్చెనూ
అమ్ములమ్ములమొనలు కొండలై రాలగా యిమ్ము లేదిద్దరికినీ
ఇమ్మైన బాణములు యేరుపరుచుకొని యిద్దరునుబోరగానూ
భీకరంబై రామ రావణులుబోరగా భీతిల్లిరపుడుసురులూ

దేవేంద్రుడదిచూచి శ్రీరామచంద్రునకు దివ్యరథమంపెనపుడూ
రథముపైకూర్చుండె శ్రీరామచంద్రుండు రావణుకు చూడగానూ
రావణుండెరిగపుడు రాక్షసాస్త్రంబేసె రాఘవునిపైదాకనూ
వైష్ణవాస్త్రంబెత్తి వడిగాను సంధించి వసుధపైగూల్చెనపుడూ
అంతలో రావణుడు యగ్నిబాణముదొడిగి భగ్నముగజేసెనపుడూ
శ్రీరామచంద్రుడు జలధిబాణమెతొడిగి శీఘ్రమెచల్లార్చెనూ
అంతటను రావణుడు అధికవేగంబుతో నాగబాణమువేసెనూ
రాఘవుండదియెరిగి గరుడాస్త్రమె తొడిగి రయమునను ఖడించెనూ
అతియుగ్రకోపమున అంధకారాస్త్రంబు అతివేగమునవేసెనూ
రాగానె కనుగొని రవిబాణమెతొడిగి రాఘవుడు గూలవేసెన్
భుజబలముయుప్పొంగి భూతాస్త్రమేతొడిగి భూమికంపింపవేసెన్
నరనాథచంద్రుండు నరసింహబాణమున నాభూతములను దోలెనూ
రథముసారథితోను రాఘవునిగూల్చునని రౌద్రుడై కోపించెనూ
ఘనముగామరి బహ్మవరముచేకొన్నట్టి ఘనశక్తియెత్తివేసెన్
దశబాణములచేత ధరణిపైగూల్చెను దశరథరాముడపుడూ
శిరములనుకరములను శరముచేద్రుంచెను కరిరాజవరదుడపుడూ
శరలాఘవముతోను శరములనుఖండించె ఖలుడై నరాక్షసుండూ
కడువేగకోపించి ఘనమైనబాణముల ఖండించెకోదండమూ
దేవేంద్రుడంపినాదివ్య కోదండముధీరుడై తానందెనూ
అయిదుబాణంబులు యాక్షణంబునదొడిగి యాయసురునొప్పించెనూ
ఒక్కబాణముదొడిగి వానివిల్లునుద్రుంచి స్రుక్కణించెనురాముడూ
తరమియొకబాణమున దశకిరీటంబులు ధరణిపైగూలనేసెన్
నిర్వీర్యుడైతాను నిలిచెనురావణుడు నీలవర్ణునిజూచెనూ
ఓరోరిరావణా నీవురాకున్నావు వీరాధివీరుడౌరా
ఏడహోరాత్రులు యెడలిడక బోరితివి యేడబోయినవిడువనూ
దశకంఠుకోపమున ధనువొక్కటందుకొని దశరథునిసూనుదాకెన్
ప్రళయకాలాభీల పావకజ్వాలలగు బాణములుతొడిగెనపుడూ
అర్ధచంద్రాస్త్రంబు నతివేగమునదొడిగి నన్నియునుద్రుంచెనపుడూ
దంతిముఖబాణంబు దాశరథి బడునటుల దానవుడు తొడిగెనపుడూ
గండభేరుండంబు గ్రక్కుననుసంధించి గజములను ఖండించెనూ
అంతయింద్రాస్త్రంబు నతివేగసంధించి రావణుని తలలు ద్రుంచెన్

కోపములురెట్టింప కొత్తశిరసులువచ్చె కొదువ యొక్కింతలేకా
యోగిమతమనియెడి ఓంకార ప్రళయాగ్నిబాగైన బాణమదిగో
రఘువంశతిలకుడు రామచంద్రుండేసె రావణుని తలలుగూలా
కలకలని నవ్వుచూ కడువేగమున మొలిచె ఖలుడైన రాక్షసునికీ
నారాయణాస్త్రంబు సంధించి యతివేగనయముగా తలలుద్రుంచెన్
దండిగా రావణుని తలలు దునిసిరాల ధరణిపై పొరలసాగెన్
నిండువేడుకతోడ తిరుగ శిరములువచ్చి నిలిచె రాక్షసవీరుడూ
ఘనశరంబులచేత యాశిరంబులుద్రుంచె కాకుత్స్థకులచంద్రుడూ
కొండలవలెనపుడు కొత్తశిరసులువచ్చె కొదువయొక్కింతలేకా
మండలాధిపుడైన రామచంద్రునిమీద మంటలేగురియ వ్రేసెన్
చింతించి శ్రీరామచంద్రుండు తనమదిలో చిన్నబోయి నిలిచెన్
చెంతనున్నట్టి యావిభీషణుని లాబిలచి వింతగాదలచి పలికెన్
రావణుని రణమున వ్రాలిన మొండెములు వచ్చునా ప్రాణములునూ
వేసితిని బాణములు వేలానుసంఖ్యలు గూల్చితినివాని తలలూ
వెఱ్ఱివాడై బ్రహ్మవెలయనిచ్చిన వరము వేదాంత నీవెరుగవా
ఉదరనాభియందు వున్నట్టి యమృతంబు యొప్పుగా తెలియుదేవా
లావెరిగి శ్రీరామ దశకంఠు శిరములు తడయకను సమయించుమీ
ఆయములు చెప్పితానటు తొలగ రావణుడు ఆగ్రహుండై మండెనూ
ఏరావిభీషణ ననుజంపిరాజ్యమున కింకపట్టము గట్టుకా
పరభూమిలోనుండు పగవారలకులొంగి పలికితివి ఆయములనూ
ఇదెచూడు నాశక్తినినుజంపిరాఘవుని యీక్షణంబున గూల్తునూ
వేగమున తనశక్తిచేతనె యెత్తుకొని వేసెను విభీషణునిపై
దశబాణములుదొడిగి ధరణిపైగూల్చెను దానవసంహారుడూ
యానాభియందున్న యట్టి యాయమృతంబు యాహుతిగొనగయస్త్రము
అతివేగమునవేయ అమృతపానముజేసి అమరులందరుజూడగా
వేవేశిరసులుగూల వేవేగబాణములు వేవేలుసంధించెనూ
తొడిగి శిరసులు ద్రుంచి తోడనె రావణుని తొంభైతొమ్మిదిమారులూ
కరములు రెంటితో శిరము వక్కటినిలిచె ఖలుడైన రాక్షసునికీ
వరమడుగుకొన్నట్టి బ్రహ్మాస్త్రమే తొడిగెవడి రాక్షసునిమీదికీ
చుక్కలెల్లనురాల దిక్కులన్నియుబెదర సురులుభీతిల్లగానూ
ప్రళయ కాలాంతకంబై యొకింతవచ్చి రావణుని శిరముద్రుంచెన్

మడియగను వడిచని పరువుపాటునచని యామఁడోదరికిచెప్పిరీ
రాక్షసస్త్రీలతో రణభూమికేతెంచి రావణునిపైబొరలుచూ
ప్రాణేశనినుబాసి యేరీతి తాళుదు ప్రాణములునిలువవనెనూ
వద్దికతోనేను నీవద్దనే నిలుచుండి బుద్ధిగాచెప్పలేదా
వద్దుగాపలికితివి వద్దనుచుతమ్ముని గద్దెపైదన్నలేదా
కటకటాయిటువంటి కారణికములౌట యెరుగలేనైతినిపుడూ
నీపరాక్రమములు నీదుభుజబలములు నేడెందుబోయెననియెౝ
కట్టడైయుండెనో రాముచేతనుగూల కటకటాయేమిసేతూ
గోడుగోడునయేద్వ ఘోషములుమెండాయె ఘోరరణమెల్లనిండెౝ
రఘురాముడప్పుడు రథముగొబ్బున డిగ్గి విభీషణునిచూచిపలికెౝ
రాక్షసులదుఃఖములు చల్లార్చినీవిపుడు రావణునిదహనించుమూ
దురితకృతాచారు దుష్టుండనాచారు దహనించవెరతుదేవా
అనిపలికివినయముతొ మదిలోనగుందుచు యతిభక్తితోడనిలిచెౝ
వినవోవిభీషణ నాతోడనెదిరించి వీడుభూమినిపడియెసుఁ
ధన్యుడాయెనునేడు దహనించుమనిపలికె దానవాంతకుడునపుడూ
హస్తములుముకుళించి యన్నవద్దకువచ్చి యపుడు తాదహనించెనూ
కర్మములుదీర్చియు కడుశీఘ్రమునదాను కదలెశ్రీరాముకడకూ
లంకకువిభీషణుని పట్టంబుగట్టుమని లక్ష్మణునితోబలికెను
అపుడుసంతోషమున హనుమంతు సుగ్రీవుడంగద వనచరులతో
గంగాదిజలములు గ్రక్కునారప్పించి గట్టిరీపట్టమమర
అనువుగావిభీషణుడు అధికసొమ్ములుగొంచు యారాముకడకువచ్చెౝ
పట్టాభిషేకుడై చనుదెంచి శ్రీరాముపాదములపైవ్రాలెనూ
జయమాయెవిభీషణ జానకినితెమ్మని స్వామితాబలికెనపుడూ
శీఘ్రమెవిభీషణుడు సీతదోడ్డెచ్చెను శ్రీరామచంద్రుకడకూ
ఆరాఘవుడలిగి యతివిస్మయంబంది నమ్మలేననిపలికెనూ
అతిదుఃఖమునసీత యగ్నిప్రవేశమై యతిభక్తితోడనిలిచెౝ
సురులుదిక్పాలకులుచూచి చోద్యంబంది సీతాసమేతుడగుచూ
అయోధ్యప్రయాణ మతివేగచాటుమని యావిభీషణునికనియెౝ
ఎల్లిప్రొద్దునలేచి తెల్లవారకమునుపె వెల్వలకు చాటించిరీ
దేదీప్యమానమై వెలుగొందు పుష్పకము దెచ్చెను విభీషణుఁడు
పుష్పకారూఢుడై పురివెడలి అయోధ్య పురము చేరగవచ్చిరీ

క్షేమములు దెలుపుకొని చెంతభరతుడు గొల్వచేరి రయోధ్యకపుడూ
నగరిలోపలబోవ నంతఃపురస్త్రీలు నందరును నెదురుకొనిరీ
గ్రక్కునను కౌసల్యకైక సుమిత్రులకు కరమొప్పదండ మనిరీ
పరమపుణ్యుడరామ పట్టంబు గట్టుకుని పాలించు రాజ్యమనిరీ
ఆక్షణంబున భరతు డతని పట్టముగట్టె నధికసంతోషముననూ
బ్రహ్మాదిదేవతలు బ్రాహ్మణఋషులందరూ ప్రియము నేతెంచిరీ
క్షీరశుద్ధొదక గంగాది జలములు శీఘ్రముగ రప్పించిరీ
సీతాసమేతుడై శ్రీరామచంద్రుండు సింహాసనమున నుండెనూ
అత్రి వసిష్ఠాదులాది గాగలమునులు అందరును లగ్నముననూ
అభిషేకమొనరించి రభిమంత్ర దీవెనలపుడు పట్టముగట్టిరీ
భరతుండు శత్రుఘ్న సౌమిత్రి తనుజేరి పరగ చామరములువీవా
సీతాసమేతుడై సకల ప్రజలునుగొలువ సింహాసనమున నొప్పెనూ
సురదుందుభులుమ్రోయ పుష్పవర్షముగురిసె సురలుకొని యాడిరపుడూ
సుగ్రీవుడానీవు కిష్కింధకునుబోయి సుఖమందుమని బంపెనూ
లంకాపురంబునకు రావణానుజుపంపె రమ్మనుచు లాలిలిచియు
రావోవిభీషణ లంకాపురద్వీప రాజ్యంబు పాలించుకా
ధర్మములు దప్పకా కర్మములుసేయకా ధరణి యేలుచునుండుమూ
నీదుపదకమలములు యెడబాసి నిముషంబు నేతాళజాలననియెఽ
అనిపలుకవిని రాముడంతరంగమునందు చిరినవ్వుకొనుచూ
ఇక్ష్వాకు తపమునకు మెచ్చికమలజుడొసగె హెచ్చైన రంగపతినీ
తరతరంబులపూజ తప్పకనుగైకొన్న తారకబ్రహ్మమితడూ
ఇచ్చెదను కొమ్మనుచు శ్రీరామచంద్రుండు మెచ్చితానొసగెనపుడూ
గైకొని విభీషణుడు కడుభక్తినతని పదకమలముల కెరగగానూ
హెచ్చిలంకాపురి యెల్లకాలమునీవు యేలుచువుండుమనెనూ
కదలెను విభీషణుడు ఘనమైనలంకకును కరిరాజవరదుడనుపా
దశరథాత్మజుడపుడు ధర్మములు తప్పకా ధరణిపాలించుచుండెఽ
పరగహనుమంతుడు తాబోయిరాఘవుల పాదములపైవాలెనూ
శ్రీరాముచరితంబు చెలగి దలచిన వినిన చేరుసౌభాగ్యములునూ
పొందుగాపుత్రపౌత్రాభి వృద్ధియుగలుగు పుణ్యములు సిద్ధించునూ
అందముగపురిమిట్ట అయోధ్యరాముడు ఆపదలుయెడబాపునూ

28. తులసి నిత్యపూజ, తులసీఉపయోగాలు	10-00
29. శ్రీ చక్ర రహస్య విజ్ఞానమ్	36-00
30. శ్రీచక్ర పూజావిధానం(పెద్దది)	36-00
31. లక్ష్మీ - గౌరీ నిత్యపూజ	10-00
32. శ్రీ సరస్వతీ నిత్యపూజ	10-00
33. శ్రీ దుర్గానిత్యపూజ	10-00
34. కాలభైరవ నిత్యపూజ	10-00
35. శివపూజ	10-00
36. వీరభద్ర పూజ	10-00
37. ఆంజనేయ నిత్యపూజ	10-00
38. నాగేంద్ర స్వామి పూజ	10-00
39. సుబ్రహ్మణ్య నిత్యపూజ	10-00
40. రామదేవుని కథ	10-00
41. శివదేవుని కథ	10-00
42. లక్ష్మీనరసింహపూజ	10-00
43. వేంకటేశ్వరపూజ	10-00
44. బ్రహ్మంగారి నిత్యపూజ	10-00
45. సూర్య నిత్యపూజ	10-00
46. నవగ్రహ నిత్యపూజ	10-00
47. రుక్మిణీ కల్యాణం	25-00
48. ఉమామహేశ్వర వ్రతం	36-00
49. శ్రీ కామేశ్వరీ వ్రతం	36-00
50. 16 సోమవారముల వ్రతము	25-00
51. పార్వతీకల్యాణం	25-00
52. సహస్రకమలవర్తి వ్రతము	25-00
53. పంచముఖ ఆంజనేయ పూజావిధానము	36-00
54. అష్టనాగపూజ	36-00
55. పూజలు ఎందుకుచేయాలి ?	36-00
56. ఏ దేవునికి ఏపుష్పాలతో పూజించాలి?	36-00
57. ఏ దేవునికి ఏప్రసాదం నైవేద్యం పెట్టాలి?	36-00
58. ఏదేవునికి ఏవిధముగాదీపారాధనచెయ్యాలి?	36-00
59. ఏదేవునికి ఎన్ని ప్రదక్షిణలుచేయాలి ?	36-00
60. హనుమద్ వ్రతం	36-00
61. పంచాయతన పూజ	63-00
62. 28 వ్రతములు	120-00

63.	కలశపూజలు (9ఒకేసారి)	150-00
64.	కలశపూజలు (విడివిడిగా) (ప్రింటులో)	....
65.	హ్రీంకార మహాయజ్ఞం (ప్రింటులో)	....
66.	గోమాత	40-00

2. స్తోత్రాలు-సుప్రభాతములు సహస్రనామములు

1.	శ్రీ లలితా విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు పురాణపండ రాధాకృష్ణమూర్తిగారి సంకలనం	45-00
2.	లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (హిందీ) ,,	50-00
3.	లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (ఇంగ్లీషు) ,,	50-00
4.	స్థూలాక్షరిలలితావిష్ణుసహస్రనామస్తోత్రములు(పత్రికసైజ్)	99-00
5.	లలితావిష్ణు (కేస్ బైండ్) 1/8 డెమ్మి	63-00
6.	స్థూలాక్షరీ లలితావిష్ణు (క్రౌన్‌సైజు)కేస్‌బైండ్	108-00
7.	సర్వదేవతా స్తోత్రమంజరి	120-00
8.	సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళిః (63)	24-00
9.	విష్ణుసహస్రనామస్తోత్రమ్ (క్రౌన్)	25-00
10.	లలితా సహస్రనామ స్తోత్రమ్ (క్రౌన్)	36-00
11.	లలితా సహస్రనామములు	24-00
12.	లక్ష్మీ సహస్రనామములు	24-00
13.	దుర్గా సహస్రనామములు	24-00
14.	ఆంజనేయ సహస్రనామములు	24-00
15.	శివ సహస్రనామములు	24-00
16.	విష్ణు సహస్రనామములు	24-00
17.	గణపతి సహస్రనామములు	24-00
18.	సుబ్రహ్మణ్య సహస్రనామములు	24-00
19.	గాయత్రి సహస్రనామములు	24-00
20.	లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు	24-00
21.	శ్రీరామా సహస్రనామములు	24-00
22.	సరస్వతి సహస్రనామములు	24-00
23.	సూర్యసహస్రనామములు & ఆదిత్యహృదయం	24-00
24.	శ్రీవేంకటేశ్వరసహస్రనామములు	24-00
25.	మణిద్వీపవర్ణన (పెద్దది)	24-00
26.	సంధ్యావందనం	24-00
27.	మంత్రపుష్పమ్	....
28.	త్రిభాషా హనుమాన్‌చాలీసా	15-00
29.	హనుమాన్ చాలీసా	10-00

30.	మణిద్వీపవర్ణన (పాకెట్)	10-00
31.	ఆరు చాలీసాలు	10-00
32.	శివారాధన (శివస్తోత్రాలు)	10-00
33.	వేంకటేశ్వర సుప్రభాతం (పాకెట్)	10-00
34.	ఆరుదండకాలు	5-00
35.	వేంకటేశ్వర గోవిందనామములు	5-00
36.	అష్టలక్ష్మీ స్తోత్రమ్ కనకధారాస్తోత్రమ్	10-00
37.	దేవీఖడ్గమాలాస్తోత్రమ్ (మహిషాసురమర్దనీస్తోత్రంతో)	10-00
38.	సుందరకాండ (పాకెట్)	10-00
39.	భగవద్గీత మూలం	27-00
40.	రామరక్షాస్తోత్రమ్	15-00
41.	స్తోత్ర రత్నావళి	36-00
42.	పురాణపండ లలితా-విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
43.	పురాణపండ లలితాసహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
44.	పురాణపండ విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్	10-00
45.	పురాణపండ ఆదిత్య హృదయం	10-00
46.	మంత్రపుష్పం (మినీ)	10-00
47.	శివానందలహరి-సౌందర్యలహరి	36-00
48.	కుజదోషం	10-00
49.	కాలసర్ప దోషం	10-00
50.	మీ అప్పులు తీరాలా?	10-00
51.	దృష్టిదోషాలు నివారణ	10-00
52.	పంచసూక్తములు	10-00
53.	సంధ్యావందనం	10-00
54.	రుద్రనమకమ్-చమకమ్	10-00
55.	గాయత్రీమంత్రాలు	10-00
56.	హయగ్రీవ స్తోత్రమాల	10-00
57.	దక్షిణామూర్తి స్తోత్రమాల	10-00
58.	ద్వాదశ జ్యోతిర్లింగాలు - పంచారామాలతో	10-00
59.	శ్రీసూక్తం పురుష సూక్తం	10-00
60.	నవగ్రహస్తోత్రమాల	36-00
61.	మహాన్యాసమ్	36-00
62.	సుందరకాండ గానామృతం	36-00
63.	గోమాతపూజావిధానము	10-00
64.	ఆనందసిద్ధి - 1 శ్రీదేవీ స్తోత్రమాల	108-00

65.	ఆనందసిద్ధి - 2 ఏ సమస్యకు ఏ స్తోత్రమ్ పారాయణచేయాలి	108-00
66.	ఆనందసిద్ధి-3 మానసదేవీ స్తోత్రమాల	108-00
67.	శ్రీ కాలభైరవ రక్షా కవచమ్	63-00
68.	అర్చన	40-00
69.	నిత్యదేవతార్చన	40-00
70.	సర్వదేవతా స్తోత్ర నిధి	99-00
71.	శ్రీచక్ర నవవరణార్చన	63-00
72.	చండీ సప్తశతి పారాయణ క్రమం	99-00
73.	శ్రీదేవి స్తోత్ర రత్నావళి 32 దేవి స్తోత్రాలకు తాత్పర్యంతో	99-00
74.	వనదుర్గా మంత్రానుష్ఠాన క్రమమ్	63-00
75.	శ్రీ కాలభైరవ వ్రతము	63-00

3. శ్రీ సాయి దత్త గ్రంథములు

1.	శ్రీ సాయిబాబా సచ్ఛరిత్ర	120-00
2.	సంపూర్ణ శ్రీ గురు చరిత్ర	120-00
3.	శ్రీ సాయిఆరాధన-షిర్డివైభవం	120-00
4.	శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర (క్రౌన్)	63-00
5.	శ్రీ గురుచరిత్ర (క్రౌన్)	63-00
6.	నవనాథ చరిత్ర	99-00
7.	శ్రీసాయిచరిత్ర (బైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
8.	శ్రీగురుచరిత్ర (బైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
9.	సత్యదత్తవ్రతం దత్తాత్రేయపూజాకల్పం,సహస్రంతో	30-00
10.	అనఘాదేవీ వ్రతం	30-00
11.	భక్తుల ప్రశ్నలకు బాబా జవాబులు	30-00
12.	శ్రీ సాయిపూజాకల్పం (సహస్రంతో)	25-00
13.	శ్రీ సాయిభజనమాల	20-00
14.	శ్రీ సాయి భజన్స్	20-00
15.	శ్రీ సాయిభక్తి గీతాలు	20-00
16.	శిరిడిహారతులు (భావంతో)	20-00
17.	"శ్రీసాయి"కోటి	27-00
18.	"శ్రీసాయిరామ్"కోటి	20-00
19.	శ్రీ సాయినాథ స్తోత్రమంజరి	10-00
20.	శ్రీ సాయివేయినామాలు	8-00
21.	శ్రీ సాయి హారతులు (పాకెట్)	15-00
22.	శ్రీ సాయి స్తవనమంజరి	10-00
23.	హిందీ శ్రీ సాయి హారతులు	15-00

24.	శని సింగణాపూర్ క్షేత్రమాహాత్మ్యం	63-00
25.	ఇంగ్లీషు శ్రీ సాయిహారతులు	15-00
26.	షిరిడి దర్శనం-శ్రీసాయి వైభవం	99-00
27.	సాయిసత్యవ్రతం	30-00
28.	సాయి అనుగ్రహమ్	120-00
29.	నవగురువారాల వ్రతకల్పము	15-00
30.	శ్రీదత్తలీలామృతము	99-00
31.	హృదయంలో సాయి	15-00
32.	శ్రీషిరిడీసాయి లీలామృతం(శ్రీసచ్చరిత్ర)	120-00
33.	గజాననమహరాజ్ చరిత్ర	99-00

4. జ్యోతిషాలు

1.	'కాలచక్రం' గంటలపంచాంగం (గార్గేయ)	72-00
2.	గ్రహభూమి పంచాంగము (గార్గేయ)	108.00
3.	ఆనందసిద్ధి పంచాంగం (వై.వి.శాస్త్రి)	63.00
4.	ములుగు వారి రాశిఫలితాలు (12రాశులువారికి)	50.00
5.	ములుగు వారి రాశిఫలితాలు విడివిడిగాఒక్కొక్కటి	12.00
6.	కాలచక్రంజ్యోతిషక్యాలండర్	25.00
7.	గ్రహబలం క్యాలండర్ (శ్రీనివాసగార్గేయ-భక్తిటివి)	25.00
8.	శుభమస్తు (పిడపర్తి) క్యాలండర్	25.00
9.	సాదా క్యాలండర్	5.00
10.	పాకెట్ క్యాలండర్	15.00
11.	తాజకనీలకంఠీయమ్	100-00
12.	కేరళ జ్యోతిష రహస్యాలు	180-00
13.	జ్యోతిష బ్రహ్మ రహస్యాలు	180-00
14.	మానసాగరి జాతకపద్ధతి	180-00
15.	వరాహమిహిర జాతకపద్ధతి	180-00
16.	వధూవర వివాహమైత్రిద్వాదశకూటములు	99-00
17.	సింపుల్ రెమిడీస్	180-00
18.	శంభు హోరప్రకాశిక	250-00
19.	పూర్వ పరాశరి	100-00
20.	పరాశర జ్యోతిషవిజ్ఞాన సర్వస్వం	200-00
21.	ప్రశ్న సింధు	99-00
22.	నక్షత్ర విశేష ఫలితాలు	63-00
23.	సూర్యసిద్ధాంతపంచాంగగణితంచేయడంఎలా?	180-00
24.	దృక్సిద్ధాంతపంచాంగగణితం చేయడంఎలా?	180-00

25.	ఆయుర్దాయ నిర్ణయం	63-00
26.	జాతక గణిత ప్రవేశిక	63-00
27.	జ్యోతిషమర్మబోధిని	63-00
28.	జ్యోతిష ప్రశ్నోత్తరమాల	63-00
29.	ముహూర్తం నిర్ణయించడంఎలా?	63-00
30.	జాతక మకరందం	63-00
31.	జ్యోతిష సరస్వతి	63-00
32.	మీజననకాల విశేషాలు	63-00
33.	ముహూర్త విజ్ఞాన భాస్కరం	63-00
34.	జ్యోతిష స్వయంబోధిని	63-00
35.	శుభముహూర్త శిరోమణి	63-00
36.	నక్షత్ర ఫలమంజరి	36-00
37.	పంచాంగం చూసే విధానం	36-00
38.	సర్వార్థ జ్యోతిషం	36-00
39.	ప్రాథమిక జ్యోతిషం	36-00
40.	నవరత్నములు శుభయోగములు	36-00
41.	శుభశకునాలు	30-00
42.	హస్తరేఖాఫలితాలు	36-00
43.	సంఖ్యల్లో భవిష్యత్	36-00
44.	ముహూర్త దీపిక	99-00
45.	పుట్టుమచ్చలు ఫలితాలు	30-00
46.	కలలు ఫలితాలు	30-00
47.	జాతక చక్రం వేయడం ఎలా?	36-00
48.	మానసాగరి (ప్రాచీనజ్యోతిషగ్రంథం) -పుచ్చాశ్రీనివాసరావు	250-00
49.	జ్యోతిషశాస్త్ర చిట్కాలు	120-00
50.	గుప్తా శతాబ్ది పంచాంగం (1940-2050)	999-00
51.	ప్రశ్నచండేశ్వరమ్	63-00
52.	ద్వాదశభావ ఫలచంద్రిక	250-00
53.	జ్యోతిష శతయోగరత్నావళి (నూరుయోగాలఫలితాలు)	120-00
54.	అంగసాముద్రికం	36-00
55.	హస్త సాముద్రికం	63-00
56.	లాల్ కితాబ్	99-00
57.	శకునశాస్త్రం	63-00
58.	ఆధునికప్రశ్నశాస్త్రం	120-00
59.	పరాశరజ్యోతిష ప్రశ్నజ్యోతిషం	180-00

60.	అష్టకవర్గు (కొండపల్లి)	63-00
61.	బృహత్‌జాతకం (ప్రాచీనప్రతికిపునర్ముద్రణ)	250-00
62.	లగ్నరత్నాకరం	63-00
63.	షట్పంచాశిక	120-00
64.	40 రోజుల్లో జ్యోతిషంనేర్చుకొనండి	270-00
65.	40 రోజుల్లో సాముద్రికంనేర్చుకొనండి	180-00
66.	40 రోజుల్లో సంఖ్యాశాస్త్రం	180-00
67.	40 రోజుల్లో నక్షత్ర (నాడీ) ఫలితములు	270-00
68.	40 రోజుల్లో వైద్యజ్యోతిషం నేర్చుకోండి	250-00
69.	మీ పుట్టినతేదీ అద్భుతరహస్యాలు (సాయిగణపతిరెడ్డి)	270-00
70.	కె.పి.జ్యోతిషం (పరిచయం)	63-00
71.	ముహూర్తచింతామణి	99-00
72.	సూర్యచంద్ర గ్రహణములు	63-00
73.	ప్రసిద్ధవ్యక్తుల జాతకాలు (వేరేకొండప్ప)	180-00
74.	అదృష్టరెమెడీస్	144-00
75.	గ్రహసంచార ఫలనిర్ణయదీపిక	63-00
76.	జ్యోతిష రెమిడీస్	300-00
77.	జాతకమార్తాండం పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
78.	జ్యోతిషవిద్యాప్రకాశిక పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
79.	నాడీజ్యోతిషం	63-00
80.	నక్షత్రపారిజాతం (గోరసవీరభద్రాచార్య)	63-00
81.	లగ్నపారిజాతం (గోరసవీరభద్రాచార్య)	63-00
82.	గౌతమసంహిత	63-00
83.	హోరరత్నమాల	63-00
84.	జాతకఫల మణిమంజరి	200-00
85.	పుష్కర పంచాంగం (2013-14నుండి 2024-25)	560-00
86.	దశాభుక్తిఫల నిర్ణయం	250-00
87.	వింత జోష్యములు	63-00
88.	షోడశవర్గులు	200-00
89.	రవిగ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
90.	చంద్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
91.	కుజ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
92.	బుధ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
93.	గురు గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
94.	శుక్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00

95. శని గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
96. రాహు & కేతు గ్రహముల సమస్త ప్రభావములు	99-00
97. ఆధునిక గ్రహములు-ఉపగ్రహములు సమస్త ప్రభావములు	99-00
98. ముహూర్తమార్తాండం	63-00
99. లఘుజాతకం	63-00
100. జాతకాలంకారము	63-00
101. మేషలగ్న ఫలితములు	99-00
102. వృషభ లగ్న ఫలితములు	99-00
103. మిధున లగ్న ఫలితములు	99-00
104. కర్కాటక లగ్న ఫలితములు	99-00
105. సింహలగ్న ఫలితములు	99-00
106. కన్యలగ్న ఫలితములు	99-00
107. తుల లగ్న ఫలితములు	99-00
108. వృశ్చిక లగ్న ఫలితములు	99-00
109. ధనుస్సు లగ్న ఫలితములు	99-00
110. మకర లగ్న ఫలితములు	99-00
111. కుంభ లగ్న ఫలితములు	99-00
112. మీన లగ్న ఫలితములు	99-00
113. నారద సంహిత	200-00
114. పంచాంగపీఠికలేఖికాగణితం	250-00
115. తారాబలం - చంద్రబలం (వేరే కొండప్ప)	99-00
116. సులభలగ్న సాధన (చిత్రాలగురుమూర్తిగుప్తా)	200-00
117. రాహు కేతువుల యోగము	99-00
118. ఛాయాగ్రహములు	99-00
119. జ్యోతిషవిజ్ఞాన దీపిక	63-00

బి.వి.రామన్ గారి గ్రంథములు

120. జ్యోతిష విద్యారంభం	50-00
121 గ్రహభావ బలములు	50-00
122. కాలచక్రదశ	50-00
123. అనుభవ ప్రశ్నాజ్యోతిషం	50-00
124. జ్యోతిషశాస్త్రంలో వాతావరణ భూకంపాలు	50-00
125. పురోగామి జాతకం	50-00
126. భావార్థరత్నాకరం	75-00
127. భారతీయజ్యోతిష సర్వస్వం	75-00
128. అష్టకవర్గ పద్ధతిః	75-00

129.	జ్యోతిషశాస్త్రంలో సందేహాలు,సమాధానాలు	75-00
130.	ప్రశ్నతంత్ర	75-00
131.	ముహూర్తం	75-00
132.	విశిష్ట జాతకములు	125-00
133.	భారతీయఫలితజ్యోతిషం	125-00
134.	300 ముఖ్యమైన యోగములు	125-00
135.	జాతకంపరిశీలించడంఎలా ?	300-00

రాష్ట్రపతి అవార్డుగ్రహీత, మహామహోపాధ్యాయ, వాచస్పతి
శ్రీ మధురకృష్ణమూర్తిగారి గ్రంథములు

136.	బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-1	200-00
137.	బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-2	200-00
138.	బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-3	200-00
139.	బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-4	200-00
140.	భావార్థరత్నాకరము	100-00
141.	ముహూర్త చింతామణి	100-00
142.	ముహుర్త చింతామణి-పార్టు2	200-00
143.	స్వప్న శాస్త్రము	36-00
144.	శతయోగమంజరి	50-00
145.	వ్రతనిర్ణయకల్పవల్లి	250-00
146.	దైవజ్ఞవల్లభం	75-00
147.	వసంతరాజశకునమ్ (బృహత్శకునశాస్త్రం)	250-00
148.	వాస్తుశాస్త్రవివేకము-1	100-00
149.	వాస్తుశాస్త్రవివేకము-2	200-00
150.	వాస్తుశాస్త్రవివేకము-3	100-00
151.	వాస్తుశాస్త్రవివేకము-4	200-00
152.	అనుభవసులభవాస్తు - 1	50-00
153.	అనుభవసులభవాస్తు - 2	100-00
154.	పంచాంగ వివేకము	99-00
155.	వశిష్ఠ సంహిత	360-00
156.	పంచపక్షి శాస్త్రం (కేస్బైండ్)	200-00

5. వాస్తులు

1.	40 రోజుల్లో "వాస్తువిద్య" నేర్చుకొనండి	180-00
2.	వాస్తుశాస్త్ర రహస్యములు	200-00
3.	వాస్తునుబట్టి మీ ఇల్లు	63-00
4.	మీరూ మీ వాస్తు	63-00

5.	గృహవాస్తు చిట్కాలు	63-00
6.	వాస్తు పూజ	63-00
7.	వాస్తు సూత్రములు	63-00
8.	వాస్తుశాస్త్ర రహస్యాలు	63-00
9.	గృహవాస్తు వర్గులు	99-00
10.	విశ్వకర్మవాస్తు శాస్త్రరీత్యా మీ ఇంటి ప్లానులు	63-00
11.	విశ్వకర్మ వాస్తుశాస్త్రరీత్యా మీఇండ్లఆయములు	99-00
12.	విశ్వకర్మ వాస్తు శాస్త్రం(చిత్రాలగురుమూర్తిగుప్తా)	180-00
13.	ఆధునిక గృహవాస్తు	99-00
14.	శుభవాస్తు	270-00
15.	వాస్తుయంత్ర రత్నావళి	120-00
16.	వాస్తుశాస్త్రం	120-00
17.	హౌస్ ప్లాన్స్	63-00
18.	గృహనిర్మాణ వాస్తు	63-00
19.	వాస్తు రెమెడీస్	63-00
20.	గృహవాస్తు దర్పణం	63-00
21.	జ్యోతిష-గృహవాస్తుచంద్రిక	200-00
22.	వాస్తురత్నాకరం (కొండపల్లి)	63-00
23.	వాస్తుశిరోమణి ,,	120-00
24.	వాస్తుసంగ్రహమ్ ,,	63-00
25.	పంచవాస్తు పారిజాతం ,,	120-00
26.	వాస్తుడిండిమమ్ ,,	63-00
27.	వాస్తుదుందిభి ,,	120-00
28.	విశ్వకర్మవాస్తుప్రకాశిక (కేస్‌బైండ్)	250-00
29.	కృష్ణవాస్తుశాస్త్రము	63-00
30.	జలవాస్తు,శల్యవాస్తు (దంతూరిపండలీనాథ్)	99-00
31.	మయవాస్తు (గోరసవీరభద్రాచార్య)	120-00
32.	వాస్తు జ్యోతి	63-00
33.	మన ఇల్లు-మనవాస్తు	99-00
34.	వాస్తవ వాస్తుపూజావిధానము	108-00
35.	వాస్తు దర్పణం	120-00

6. మంత్రశాస్త్రాలు

1.	మంత్రసాధన	63-00
2.	తంత్రజాలం	63-00
3.	మంత్రశక్తి	63-00

4.	దత్తాత్రేయ తంత్రవిద్య	63-00
5.	దత్తాత్రేయ మూలికాతంత్రమ్	63-00
6.	తాంత్రిక పంచాంగం	63-00
7.	యక్షిణీ తంత్రం	63-00
8.	మంత్రానుష్ఠాన చంద్రిక	63-00
9.	సర్వదేవతా మంత్రకవచములు	63-00
10.	మంత్రాక్షరాలరహస్యం (బీజాక్షరనిఘంటువు)	63-00
11.	సర్వదేవతా మంత్రరత్నావళి	63-00
12.	సదాచార దీపిక	63-00
13.	యోగినీ-వామకేశ్వరతంత్రం	63-00
14.	ప్రపంచసారతంత్రం	63-00
15.	బదనిక తంత్రమ్	63-00
16.	ఉచ్ఛిష్ట గణపతి తంత్రమ్	63-00
17.	గుప్త సాధన తంత్రం	63-00
18.	గంధర్వ తంత్రమ్	63-00
19.	సౌందర్యలహరి (మంత్రయంత్రరత్నావళి)	63-00
20.	యంత్ర మంత్ర తంత్ర	63-00
21.	పాశుపత తంత్రం	99-00
22.	పంచదశ మహాఖడ్గ తంత్రం	99-00
23.	రుద్రాష్టాధ్యాయః	99-00
24.	మంత్రసిద్ధి	120-00
25.	పరశురామతంత్రమ్	108-00
26.	శ్రీలలితావిలోమ పంచదశీ	108-00
27.	శ్రీ గురు తంత్రం	108-00
28.	గాయత్రీ తంత్రమ్	108-00
29.	మహాశక్తి మంత్ర తంత్ర రహస్యాలు	150-00
30.	శ్రీ దుర్గ తంత్రమ్	200-00
31.	మహామృత్యుంజయఅమృతపాశుపతమ్	200-00
32.	సర్ప (నాగ)తంత్రం	250-00
33.	హవన తంత్రం	250-00
34.	షోడశనిత్యతంత్రం	250-00
35.	శాక్తేయతంత్రం	250-00
36.	రుద్రయామళతంత్రం	250-00
37.	లక్ష్మీప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
38.	హిరణ్యశూలినీ తంత్రమ్	250-00

39.	మాయాప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
40.	శ్రీ విశ్వరూప ప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
41.	స్వర్ణాకర్షణభైరవతంత్రం	250-00
42.	కాశీవిశాలాక్షి తంత్రం	250-00
43.	శాంతితంత్రమ్	250-00
44.	యంత్రసిద్ధి	360-00
45.	శ్రీ లక్ష్మీతంత్రమ్	360-00
46.	మంత్రమహోదధి (స్త్రీదేవతాఃకల్పమ్)	360-00
47.	మంత్రమహోదధి (పురుషదేవతాఃకల్పమ్)	360-00
48.	మంత్రశాస్త్రం (గ్రంథము)	360-00
49.	ప్రత్యంగిరాకృత్యాతంత్రం	360-00
50.	కామధేనువు తంత్రం	360-00
51.	శూలినీదుర్గాతంత్రం	360-00
52.	శ్రీవిద్య రహస్యం	290-00
53.	కులార్ణవ తంత్రమ్	150-00
54.	ఆచార్య సిద్ధ నాగార్జునతంత్రం (ఒరిజనల్)	390-00
55.	సిద్ధమూలిక రహస్యం (మంత్ర,యంత్రసహితం)	63-00

7. గ్రంథాలు - ఆరాధనలు

1.	భగవద్గీత శ్లోక తాత్పర్య సహితం	54-00
2.	భగవద్గీత (వచనం)	99-00
3.	భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యం-కేసుబైండింగ్	72-00
2.	గణేశ ఆరాధన 1	99-00
3.	గణేశోపాసన 2	99-00
4.	నవగ్రహవైభవం	99-00
5.	నవగ్రహ రెమెడీస్	99-00
6.	నవగ్రహ వేదం	99-00
7.	శనిగ్రహారాధన	99-00
8.	ఆదిత్యారాధన	99-00
9.	సుబ్రహ్మణ్యారాధన	99-00
10.	శ్రీ శివ ఆరాధన	99-00
11.	లక్ష్మీ ఆరాధన	99-00
12.	హనుమదారాధన	99-00
13.	లలితారాధన	99-00
14.	శ్రీ చక్రారాధన	99-00
15.	గాయత్రీ ఆరాధన	99-00

16.	వీరభద్రారాధన	99-00
17.	కుజగ్రహారాధన	99-00
18.	భైరవారాధన	99-00
19.	ధైవారాధన	99-00
20.	గీతారాధన (భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యసహిత)	99-00
21.	శ్రీవేంకటేశ్వరాధన	99-00
22.	హయగ్రీవారాధన	99-00
23.	లక్ష్మీనరసింహారాధన	99-00
24.	శ్రీ బాలాత్రిపురసుందరీ స్తోత్ర కదంబం	99-00
25.	దేవీ లీలామృతం	99-00
26.	పురాణపండ సుందరకాండ వచనం	99-00
27.	పురాణపండ రామాయణం	99-00
28.	పురాణపండ భారతం	99-00
29.	పురాణపండ భాగవతం	99-00
30.	(సూరి) వాల్మీకి రామాయణం	99-00
31.	కాలసర్ప యోగం	99-00
32.	నిత్య జీవితములో రుద్రాక్షలు	99-00
33.	నిత్య జీవితములో నవరత్నాలు	99-00
34.	వేదసూక్తములు	99-00
35.	వేమన పద్యసారామృతం	99-00
36.	పండగలు పర్వదినాలు	99-00
37.	సూక్తిరత్నాలు	99-00
38.	హనుమచ్చరిత్ర	99-00
39.	నవగ్రహ దర్శనమ్	99-00
40.	నిత్యజీవితంలో నవగ్రహాలు	99-00
41.	సాలగ్రామములు	99-00
42.	గురుశుక్ర ప్రభావము చంద్రకళానాడీ	99-00
43.	శనిగ్రహరెమిడీస్	99-00
44.	జాతకసుధాసారము-జాతకమోక్షప్రదాయిని	99-00
45.	వివాహజ్యోతిషమంజరి-మ్యారేజ్‌మ్యాచింగ్‌గైడ్ (సాయిగణపతిరెడ్డి)	99-00
46.	మీపుట్టినతేదీనిబట్టి మీజీవితరహస్యాలు (న్యూమరాలజీ లైఫ్‌గైడ్) ,,	99-00
47.	మీఅదృష్టానికి (పేరు) నేమ్‌కరక్షన్ ,,	99-00
48.	న్యూమరాలజీ రెమిడీస్	99-00
49.	మూకపంచశతీ	99-00
50.	శ్రీరామకర్ణామృతం	99-00

51.	రహస్యకుక్కుటశాస్త్రం	300-00
52.	ఉపాసన విధానం	99-00
53.	పంచమవేదం మహాభారతం	99-00
54.	దేవుళ్ళు డాట్ కామ్	99-00
55.	గణపతిభాష్యం	99-00
56.	యజుర్వేద ఉపనయనవివాహప్రయోగమంజరి	99-00
57.	నవయోగులు	99-00
58.	ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోనిదర్శించవలసిన ప్రముఖదర్గాలు	99-00
59.	సకలదేవతాఅష్టోత్తరాలు(పెద్దది)-(180అష్టోత్తరశతనామావళులతో)	99-00
60.	సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళులు (కేస్‌బైండింగ్)	216-00
61.	సకలదేవతా సహస్రనామములు	99-00
62.	ఆధ్యాత్మిక సూక్తి నిధి	99-00
63.	బ్రాహ్మణులు గోత్రాలు,ప్రవరలు	99-00
64.	సర్వదేవతాస్వరూపుడు శ్రీ వేంకటేశ్వరుడు	99-00
65.	శ్రీ లక్ష్మీసన్నిధి	99-00
66.	శ్రీలక్ష్మీగణపతి హోమకల్పం	99-00
67.	మార్షల్‌ఆర్ట్స్ (కరాటే,కుంగ్‌ఫూనేర్చుకోండి)	99-00
68.	మ్యాజిక్‌గైడ్	99-00
69.	చదరంగం	99-00
70.	పంచముఖ హనుమత్ వైభవం	63-00
71.	గరుడపురాణం	40-00
72.	మాఘపురాణం	36-00
73.	శివపురాణం	36-00
74.	వైశాఖపురాణం	36-00
75.	కార్తీక పురాణం	36-00
76.	కార్తీక పురాణం (చిన్నది)	25-00
77.	సర్వకార్యసిద్ధికి రామాయణపారాయణ	63-00
78.	పెద్దబాలశిక్ష	50-00
79.	గాయత్రీ మహిమ	36-00
80.	వృక్షదేవతలు	63-00
81.	యాజుష స్మార్త సంస్కార చంద్రిక	200-00
82.	సనాతనవైదిక బ్రాహ్మణస్మార్తాగమకల్పమ్	150-00
83.	చతుర్వేదములు	120-00
84.	నవగ్రహారాధన	120-00
85.	తాళపత్ర సమాహార గోపురం	120-00
86.	మనుధర్మ శాస్త్రం (వచనంలో...) (కేస్‌బైండు)	250-00

87.	మానవధర్మములు		120-00
88.	వేదమంత్ర సంహిత		120-00
89.	సహస్రలింగార్చన		120-00
90.	శ్రీ శివగీత		120-00
91.	ద్వాదశఉపనిషత్తులు		120-00
92.	పురాణపండవారి సౌందర్యలహరి	(కేస్‌బైండ్)	250-00
	(శ్లోకతాత్పర్యసహిత విపులవ్యాఖ్యతో)	సాదా	120-00
93.	బృహత్ శివ స్తోత్ర రత్నాకరము		200-00
94.	బృహత్ దేవీ స్తోత్రరత్నాకరము		200-00
95.	బృహత్ విష్ణు స్తోత్రరత్నాకరము		200-00
96.	కేదారనాథ్ బదరీనాథ్ యాత్రాగైడు		63-00
97.	దక్షిణావృత శంఖములు		63-00
98.	108 దివ్యదేశాల విష్ణుక్షేత్రదర్శని		36-00
99.	ధర్మసింధువు(కేస్‌బైండింగ్)		270-00
100.	భారతీయ శైవక్షేత్రయాత్రాదర్శిని		99-00
101.	చిలుకూరి బాలాజీచరిత్ర		36-00
102.	భగవత్‌స్తుతి		63-00
103.	సూర్యోపాసన		36-00
104.	కాశీఖండం		250-00
105.	దేవీభాగవతం		360-00
106.	శ్రీ ఆంజనేయం		216-00
107.	ధర్మసందేహాలు		216-00
108.	ఆధ్యాత్మిక దైవిక వస్తువులు		250-00
109.	రామాయణం		600-00
110.	పోతన భాగవతం		900-00
111.	శివమంత్రములు		63-00

8. వైద్య గ్రంథాలు

1.	ఆహారం ఆరోగ్యం	36-00
2.	మూలికావైద్య చిట్కాలు	36-00
3.	ఆయుర్వేద వైద్య చిట్కాలు	30-00
4.	గృహవైద్య రహస్యాలు	36-00
5.	గృహవైద్యసారం	36-00
6.	హోమియోవైద్యం (ద్వాదశలవణచికిత్స)	63-00
7.	ప్రకృతివైద్యం	36-00
8.	ఆహారం-వైద్యం	99-00

9.	సంపూర్ణ ఆయుర్వేద-చిట్కా వైద్యం	99-00
10.	ఆయుర్వేదమ్	36-00
11.	ఆయుర్వేద మూలికావైద్యదీపిక	99-00
12.	దుంపకూరలు, ఆకుకూరలు, కాయగూరలు (వాడకం - ఉపయోగాలు)	99-00
13.	ఏకమూలికావైద్యం	99-00
14.	అష్టాంగ హృదయం (4భాగాలు)	1200-00
15.	రహస్యసిద్ధయోగవైద్యసారమ్	99-00
16.	ప్రాథమిక హోమియోవైద్యం	99-00
17.	ఒబెసిటీ	99-00
18.	హెల్త్‌గైడ్	99-00
19.	ఆయుర్వేదం-జీవనవేదం	99-00
20.	ఫుడ్‌థెరపి	63-00
21.	న్యాచురల్‌థెరపి	99-00
22.	సంపూర్ణఆరోగ్యానికి 20ని॥	63-00
23.	కీళ్ళనొప్పులు మీ సమస్యలైతే...	99-00
24.	యోగామంత్ర	63-00
25.	యోగా మండే టు సండే	63-00
26.	హెర్బల్ మెడిసిన్-హెల్త్‌టుడే	99-00
27.	హెల్త్‌ఫైల్	108-00
28.	వస్తుగుణపాఠం	250-00
29.	రసాయన వాజీకరణ తంత్రం	150-00
30.	వస్తుగుణ మకరందం	400-00
31.	నాటువైద్యం -(కేస్‌బైండ్)	360-00
32.	నాటువైద్యం (చిన్నది)	99-00
33.	ప్రాణాయామము-యోగ	63-00

9. అయ్యప్ప - భవానీ రకాలు

1.	శ్రీ అయ్యప్ప లీలామృతం	30-00
2.	శ్రీ అయ్యప్ప భజనపాటలు	63-00
3.	శ్రీ అయ్యప్ప పూజాకల్పం	20-00
4.	శ్రీ అయ్యప్ప భక్తి గీతాలు	20-00
5.	హారతిగైకొనుమా	40-00
6.	శ్రీ అయ్యప్ప దీక్ష F	10-00
7.	శ్రీ అయ్యప్ప భజనమాల F	10-00
8.	శ్రీ అయ్యప్ప నిత్యపూజ P	10-00

9.	శ్రీ అయ్యప్ప నిత్యనియమావళి P	10-00
10.	భవానీదీక్ష (శ్రీ భవానీ లీలామృతం)	36-00
11.	దేవీలీలామృతం	99-00
12.	శ్రీ దేవీ పూజాకల్పం	20-00
13.	దేవీ భక్తిగీతాలు	20-00
14.	భవానీదీక్ష P	10-00
15.	దేవీ భక్తిమాల F	10-00
16.	శ్రీ అయ్యప్ప భజనావళి	120-00
17.	అయ్యప్పపూజావిధి (జేసుదాసుసాంగ్స్‌తో)	24-00

10. భజనలు - కీర్తనలు

1.	అన్నమయ్య కీర్తనలు	20-00
2.	శ్రీరామదాసు కీర్తనలు	20-00
3.	సర్వదేవతా మంగళహారతులు	20-00
4.	వసుంధర మంగళ హారతులు	25-00
5.	సౌభాగ్య దేవతా మంగళహారతులు	36-00
6.	సర్వదేవతా భజనలు	36-00
7.	చిట్టి పొట్టి పాటలు	10-00
8.	జాతీయ గీతాలు	10-00
9.	దేశభక్తి గీతాలు	36-00
10.	పండుగలు-పుణ్యక్షేత్రాలు భక్తిగీతాలు	36-00
11.	గొబ్బిళ్ళపాటలు,లాలిపాటలు,కోలాటపాటలు	36-00
12.	అన్నమయ్య సంకీర్తనలు	99-00
13.	పెళ్ళిపాటలు-స్త్రీలపాటలు	36-00
14.	భక్తానంద భజనకీర్తనలు(ఓల్డ్‌సినీస్టైల్)	36-00
15.	సర్వదేవతాభక్తిమణిమాల	36-00
16.	బతుకమ్మ ఉయ్యాల పాటలు	36-00
17.	అన్నమయ్య సంకీర్తనానిధి(1000కీర్తనలు)	270-00

11. హిట్స్ సాంగ్స్

1.	ఘంటసాల భక్తిగీతాలు-భగవద్గీత	36-00
2.	ఎస్.పి.బాలు భక్తిగీతాలు	36-00
3.	ఘంటసాల సుమధురగీతాలు	99-00
4.	పి. సుశీల సుమధురగీతాలు	99-00

5.	ఎస్.పి. బాలు సుమధురగీతాలు	99-00
6.	ఎస్.జానకి సుమధురగీతాలు	99-00
7.	వేటూరి సుందరరామమూర్తిహిట్స్	99-00
8.	సర్వదేవతా సినీభక్తిగీతాలు	99-00

12. స్త్రీలకు ఉపయుక్త పుస్తకములు

1.	శ్రీకాంతామణి వంటలు (వెజ్)	63-00
2.	శ్రీకాంతామణి వంటలు (నాన్‌వెజ్)	63-00
3.	శాకాహార వంటలు	30-00
4.	మాంసాహారవంటలు	30-00
5.	చిట్టిచిట్కాలు	30-00
6.	అందానికి చిట్కాలు	30-00
7.	పిల్లల పేర్లు (పెద్దది)	30-00
8.	పిల్లల పేర్లు (చిన్నది)	10-00
9.	లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడరీ శాలీబోర్డర్స్	36-00
10.	లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడరీ డిజైన్స్	36-00
11.	చిన్నారులకు చిరుతిళ్ళు	30-00
12.	పసందైన ఫాస్ట్‌ఫుడ్ వంటలు	30-00
13.	పలావ్‌లు, ఫ్రైడ్ రైస్‌లు, వెరైటీరైస్‌లు	30-00
14.	వేపుళ్ళు-ఇగుర్లు	30-00
15.	బ్రేక్‌ఫాస్ట్ వంటలు	30-00
16.	పండుగలలో చేసుకొనే పిండివంటలు	30-00
17.	మైక్రోవోవెన్ వంటలు	99-00
18.	సర్వదేవతాభక్తిమాల	36-00
19.	పిల్లలపేర్లు (బాబు)	36-00
20.	పిల్లలపేర్లు (పాప)	36-00
21.	మోడ్రన్ మెహంది (గోరింటాకు డిజైన్స్)	36-00
22.	మోడ్రన్ పిల్లలపేర్లు	99-00
23.	నోరూరించే నాన్‌వెజ్‌వంటలు	99-00
24.	మోడ్రన్ టైలరింగ్ (లేడీస్ & జంట్స్)	99-00

వివిధ రకాలు

ఎందరోమహానుభావులు	270-00
యోగాసనాలు	36-00
సూర్యనమస్కారములు	36-00
పొడుపు కథలు (చిన్నవి)	10-00

హిందీ-తెలుగు-స్వబోధిని	20-00
ఇంగ్లీషు-తెలుగు-స్వబోధిని	20-00
జనరల్ నాలెడ్జ్	20-00
నూరు ఎక్కాలు	10-00
1-100 టేబుల్ బుక్	10-00
1-100 టేబుల్‌బుక్ (క్రౌన్‌సైజు)	4-50
శ్రీరామకోటి	27-00
శ్రీశివకోటి	27-00
మేజిక్	30-00
అంకెలతో గారడీ	30-00
హృదయస్పందన (కవితలు)	30-00
వాత్స్యయన కామసూత్రాలు	36-00
ఎ.పి.టూరిస్ట్ గైడు	36-00
ఇంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
మహేంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
శరీరభాష (బాడీ లాంగ్వేజ్)	99-00
క్రియాయోగం	36-00
ఆనందంగా జీవిద్దాం	99-00
హరిశ్చంద్ర నాటకం	50-00
వాత్సాయనకామసూత్రాలు	99-00
పంచసాయకం	99-00
రతిరహస్యాలు	99-00
అనంగరంగం (కంభంపాటి స్వయంప్రకాష్)	99-00
శృంగారకేళి (కంభంపాటి స్వయంప్రకాష్)	99-00
గాయత్రీవిజ్ఞాన్	99-00
చింతామణి (నాటకం)	50-00
బాలనాగమ్మ	50-00
కాళహస్తి స్త్రీల వ్రతకథలు	36-00
కాళహస్తి రామాంజనేయ యుద్ధం(బదిరెడ్డి)	50-00
కాళహస్తి గోవింద నామాల భగవద్గీత	36-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు చింతామణి	99-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు మర్మాలు (బైండు)	63-00
రామరాయవాస్తుశాస్త్రం(ముద్రగడరామారావు)	90-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.హనుమాన్‌చాలీసా	10-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.సుందరకాండ	80-00
బ్రహ్మంగారిజీవితచరిత్ర (జవంగుల)	125-00
శ్రీ ఆదిశంకరాచార్య దివ్యచరితామృతం	40-00

కాశీరామేశ్వర మజిలీ కథలు		63-00
శ్రీలలితాసహస్రనామము(భాస్కరభాష్యం)		600-00
ప్రకృతిసిద్ధాంతములు-వేదవిజ్ఞానము-ఫలితజాతక సూత్రములు		595-00
ముదుండి విశ్వనాథరాజుగారి గ్రంథములు		
విశ్వకర్మ ప్రకాశము		80-00
ప్రాచీనవాస్తుశాస్త్రాలు-ఆధునికవాస్తుపరిశీలన	,,	250-00
నారద సంహిత	,,	150-00
వాస్తురాజవల్లభము-మూలానువాదము	,,	60-00
మయమతము - వచనము	,,	80-00
బృహత్సంహిత - వచనము	,,	160-00
వాస్తువిజ్ఞానజ్యోతి		......
పురోహిత దర్శని (గోరసవీరభద్రాచార్య)		....
విశ్వకర్మవాస్తువిద్యారహస్యములు	,,	....
వాస్తు విజ్ఞాన చంద్రిక	,,	....
మహాదశా పారిజాతం	,,	....
వాస్తు నారాయణీయం	,,	120-00
యోగావళీఖండం	,,	120-00
ముహూర్తసింధువు		150-00
సర్వార్థచంద్రిక (4భాగాలు)		1208-00
మీరే న్యూమరాలజిస్ట్ (దావూద్)		370-00
నిర్ణయసింధు (2భాగాలు)		590-00
సాయి...	,,	45-00
శ్రీ దుర్గానందలహరి	,,	200-00
ఆరతిసాయిబాబా	,,	11-00
ప్రతిష్ఠకల్పః(సాగి నరసింహమూర్తి)		500-00
తాజుద్దీన్‌బాబా సచ్చరిత్ర		100-00

సుమారు 100 సం॥రాలునాటి ప్రాచీన ప్రతులు తిరిగి ఈ క్రింది గ్రంథములు ప్రచురించబడినవి.

శ్రీరామ మంత్రానుష్ఠానము	300-00
శ్రీరామనవరాత్రోత్సవకల్పః	300-00
సీతారామ కథా సుధ అయోధ్యకాండ	200-00
సీతారామ కథా సుధ బాలకాండ	150-00
అరణ్యకాండ	100-00
శ్రాద్ధము ఎందుకు పెట్టాలి ? షోడశ సంస్కారములు	200-00
స్మార్త కాపర్ది కారికలు	200-00
నపుంసక సంజీవనము, వైద్య శిరోమణి	200-00
విషవైద్య చింతామణి	200-00

హేమాద్రి సూరిణా ప్రాయశ్చిత్తాధ్యాయః	300-00
సర్వమూలికా గుణరత్నాకరం	300-00
ఆపస్థంబీయ ధర్మసూత్రాలు	300-00
సర్వశాంతి దర్పణం - అపర ప్రయోగ దర్పణం	200-00
గణకరంజని	200-00
సంతాన దీపిక	200-00
తిథినిర్ణయ కాణ్డః	250-00
ముహూర్త దర్పణం	200-00
జ్యోతిష శాస్త్ర రత్నము (శ్రీపతిజాతక పద్ధతి)	250-00
లఘుతాచకము	200-00
శ్రీ వైఖనస పైతృమేదిక ప్రయోగః	300-00
స్మృతి రత్నాకరము (ధర్మశాస్త్రం)	400-00
జాతకామృతతసారం	300-00
జాతక బోధిని	300-00
సంగీత విద్యాదర్పణం	300-00
సంగీత సర్వార్థసారసంగ్రహం	300-00
ముహూర్త మార్తాండం(టీకతాత్పర్యం)	450-00
జాతకరహస్యం	200-00
రాజమార్తాండం	200-00
ఆయుర్దాయదీపిక	200-00
వైద్యామృతం	200-00
అనుపానమంజరీ	200-00
నవగ్రహశాంతి విధానం-ఉదకశాంతి విధిః	200-00
చికిత్సరత్నము	200-00
స్వరచింతామణి	200-00
ద్వాదశలోహ భస్మవిధానం	200-00
దైవజ్ఞయశో విభూషణం	200-00
అనుపాన రత్నకరము	200-00
కాలామృతము	250-00
దైవజ్ఞకర్ణామృతము	300-00
రసేంద్ర చింతామణి	300-00
రసరత్న సముచ్చయం	300-00
వస్తుగుణరత్నాకరము	300-00
హోరానుభవదర్పణము	360-00
విశ్వకర్మ ప్రకాశిక వాస్తుశాస్త్రము	250-00
స్త్రీజన కల్పవల్లి	450-00
సంగీత సర్వార్థ సంగ్రహం	300-00
సంగీత సుధాసంగ్రహము	250-00
అర్క ప్రకాశము	200-00
సంగీత మార్తాండము	200-00
సంగీత ప్రథమబోధిని	200-00

వైద్యకల్పతరువు	200-00
రసప్రదీపిక	250-00
గణకానందము	250-00
శ్రీ లలితాసహస్రనామావళిః-వివరణాత్మక భావంతో	200-00
నవచండీ వేదోక్త శ్రీ దేవీ పూజాకల్పం	200-00
శ్రీ గాయత్రీ అనుష్ఠాన తత్త్వప్రకాశిక	360-00
సంగీతమార్తాండము	250-00
సారావళి	360-00
భేషజకల్పము	200-00
గురుశిష్య ఆయుర్వేద వైద్యచింతామణి	360-00
జాతకమణి	200-00
సర్వశకున ప్రకాశిక	200-00
యాజుష ప్రయోగ చంద్రిక	250-00
శిక్షావల్లీ-ఆనందవల్లీ-భృగువల్లీ	300-00
వసంతరాజ శకునము	250-00
తొట్టి వైద్యం	450-00
జ్యోతిష సిద్ధాంత సంగ్రహము (పంచాంగ గణితం)	300-00
సహస్ర యోగప్రకాశిక	300-00
శ్రీవిద్యారహస్యం	290-00
మహర్షుల చరిత్ర 1,3 300+300	
వేంకట సోమయాజీయం అను ధర్మశాస్త్రకాండము	250-00
శ్రీఆంజనేయం	216-00
రాశితుల్యవత్సర ఫలితం	200-00
నాడి జ్యోతిష విశ్లేషణ	400-00
రహస్యకుక్కుటశస్త్రం	300-00
స్త్రీ ధర్మరత్న బాండాగారము	200-00
శైవోత్సవరత్నాకరం	300-00
యాజుషప్రయోగ చిన్తామణి	300-00
సుస్వర ఋగ్వేద ప్రయోగదర్శిని	300-00
ఆయుర్వేద వైద్య సంగ్రహం	300-00
వశిష్ఠ సంహిత	360-00
హోమియోపతి గృహవైద్యం	200-00
వ్రతచూడామణి	300-00
వైశ్యధర్మప్రకాశిక	300-00
ఆలయ నిత్యార్చన పద్ధతి	200-00
స్మృతిముక్తాఫలం	300-00
ఆపస్థంబయల్లాజీయమ్	300-00
జ్యోతిషశాస్త్రసంగ్రహము	200-00
కర్మవిపాకాఖ్యయం	360-00
ముహుర్త రత్నావళి	250-00
సుదివిలోచనం	300-00
ఉత్తర కాలామృతం	200-00
సర్వవిషయ సర్వస్వసంగ్రహం	200-00